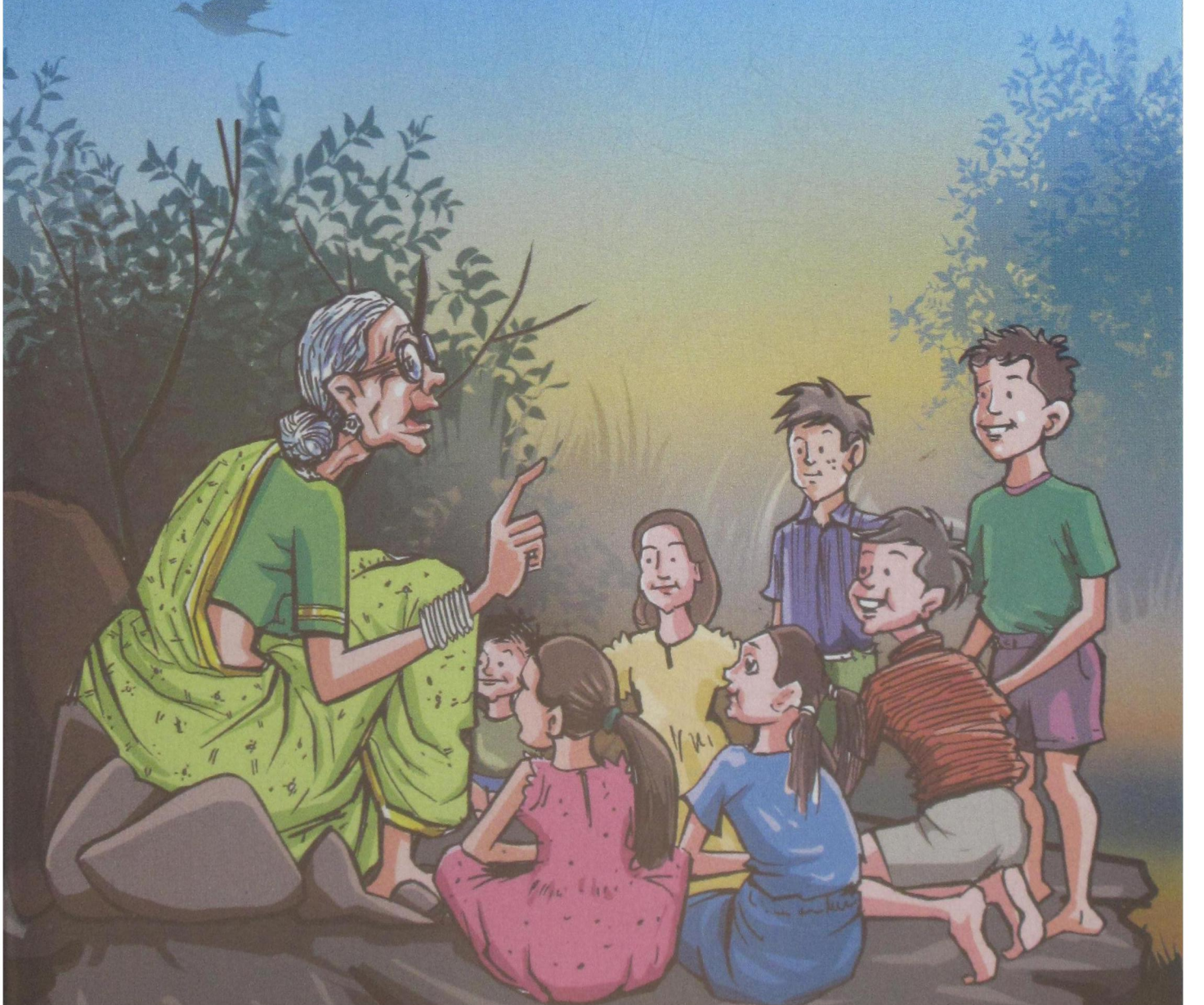

ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು

ಸಂರಕ್ಷಕ : ನಾಡೋಜಿ ಎಚ್. ಎಲ್. ನಾಣೇಗೌಡ

ತ್ರೈವಾರ್ಷಿಕ ಜಾನಪದ ಯೋಜನೆ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ-೪

ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು

ಸಂಗ್ರಾಹಕರು

ನಾಡೋಜ ಎಚ್. ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡ

ಸಂಪಾದಕರು

ಪ್ರೊ|| ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು

ನಂ. ೧ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ವಸತಿ ಬಡಾವಣೆ

KANNADA JANAPADA KATHEGALU-A collection of folk tales in Kannada. Collected by : **H. L. Nage Gowda**. Edited by Prof. **D. Lingaiah**. Published by : **Karnataka Janapada Parishat**, No. 1, Karnataka Government Employee's Residential Layout, Near M. S. Ramaiah Hospital Gate, New B. E. L. Road, Bangalore-560 054. Phone : 080-23605033, Janapada Loka : 7201143, 7271555

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೨೦೦೮

ಪುಟಗಳು : ೨೬೪

ಪ್ರತಿಗಳು : ೧೦೦೦

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೧೫೦ (ಒಂದು ನೂರ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ)

ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದೆ

ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟಣಾ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ

ನಾಡೋಜ ಡಾ. ಜಿ. ನಾರಾಯಣ
ಶ್ರೀ ಟಿ. ಘಮ್‌ಗೌಡ
ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
ಶ್ರೀ ಗೊ. ರು. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ
ನಾಡೋಜ ಡಾ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ
ಡಾ. ಎಂ. ಎ. ಆಯಚಂದ್ರ
ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ
ಡಾ. ಚಕ್ಕರೆ ಶಿವಶಂಕರ್

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಸದಸ್ಯರು
ಸದಸ್ಯರು
ಸದಸ್ಯರು
ಸದಸ್ಯರು
ಸದಸ್ಯರು
ಸಂಪಾದಕರು
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ-ಸಂಚಾಲಕರು

ಮುದ್ರಕರು

ಚಂದನ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ನಂ. ೫೭, ವಿನಾಯಕ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಸೆಲ್ಲರ್

೮೦ ಅಡಿ ರಸ್ತೆ, ೯ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ

ಶ್ರೀನಿವಾಸನಗರ, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಾಲೋನಿ

ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೫೦

ಫೋನ್ : 26696268

ಪರಿವಿಡಿ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು
ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ರಮ್ಯ ಕಥೆಗಳು

1. ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ	01
2. ಏಡಿಹುಮಾರನ ಕಥೆ	09
3. ಬಡ ಹುಡುಗಿಯ ಕಥೆ	22
4. ಜಂಬೂರು ನಾಗೇಗೌಡರು	28
5. ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿ	39
6. ತಾಯಿಯ ಮಾತು	48
7. ನಾಗೇಂದ್ರ	49
8. ದೊರೆ ಕಥೆ	56
9. ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಾರಾಯ	63
10. ಅನ್ನದಾನದ ಫಲ	65
11. ಸಿರಿತನ ಬಡತನ	73
12. ಕಾಲಬಂದಾಗ ಬರೋಣ	79
13. ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟು	82
14. ಅನಾಥ ಹೆಣ್ಣು	83
15. ಅಣ್ಣತಂಗಿ	86
16. ಮೂರುಜನ ಮುಂಚೇರು	89
17. ಹೆಂಡತಿಯ ಮಿಂಡ	95

ಅತಿ ಮಾನುಷ ಕಥೆಗಳು

18. ಮರಗೋಟಿ	98
19. ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ ತಂಗಿ	113
20. ಗೌಡನ ಮಗ	115
21. ಸತ್ತ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು	122
22. ಮಳೆ ದೇವೇಂದ್ರ	128
23. ಅದೃಷ್ಟದ ಆಟ	132

24.	ಹೆಣ್ಣುಹುಡುಕಲು ಹೋದದ್ದು	135
25.	ಸತ್ತರಾಜಕುಮಾರನ ಕಥೆ	137
26.	ಈ ಹೆಣ್ಣು ಯಾರಿಗಾಗಬೇಕು ?	139
27.	ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದವಳು	140
28.	ಘನ ಪುಣ್ಯವತಿ	146

ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಕಥೆಗಳು

29.	ಜಾಣ ಸೊಸೆ	155
30.	ಮನದಾಗಲ ಗುಟ್ಟು ಮಡದಿಗೆ ಹೇಳಬೇಡ	159
31.	ಅವಳ ಗಂಡ	161
32.	ಮೂರು ಕೋಟಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನ ಕಥೆ	165
33.	ಮುದ್ದೇಗೌಡನ ಮಗ	168
34.	ಎಡವಟ್ಟು	175
35.	ದಡ್ಡನ ಕಥೆ	177
36.	ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ	184
37.	ಚಾಲೋಕು ಹುಡುಗಿ	187

ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿ ಕಥೆ

38.	ಆಮೆ ಕೊಕ್ಕರೆ	188
-----	-------------	-----

ಹಾಸ್ಯ ಕಥೆಗಳು

39.	ಪೂಜಾರಿ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ	190
40.	ಮೂಗಂಡುಗ ಎಳ್ಳಿನ ಕಥೆ	194
41.	ಕುಟುಕಪ್ಪ ಲೊಟಕಪ್ಪನ ಕಥೆ	196
42.	ದಡ್ಡ ಹುಡುಗಿ	198
43.	ದಾಸಯ್ಯ	199
44.	ಮುದುಕ ಯಜಮಾನನ ಚಪಲ	200
45.	ಪಿಂಪಿಸ್ಸ	203
46.	ಕಿವುಡರ ಕಥೆ	206
47.	ಮೂರು ಜನ ಹೆಂಡರು	206
48.	ಎಲ್ಲರೂ ಕಿವುಡರು	207
49.	ಭಗವಂತ	209

ಒಗಟು ಕಥೆಗಳು

50.	ಉಪಾಯ	213
51.	ಹೆಂಡತಿಯ ಒಗಟು	215
52.	ತವರು ಮನೆಯ ಆಸೆ	216
53.	ಹರಿಗೋಲು ಕಥೆ	217

ಐತಿಹ್ಯ ಕಥೆ

54.	ಶೆಟವಿ ಕಥೆ	219
-----	-----------	-----

ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆ

55.	ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯ	222
-----	--------------	-----

ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಕಥೆ

56.	ಹಾರುವರಿಗೆಲ್ಲ ಬರೆ	239
-----	------------------	-----

ಅನುಬಂಧ

	ಅರ್ಥಕೋಶ	240
--	---------	-----

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲೂ ಸಮೃದ್ಧವಾದ, ವೈವಿಧ್ಯವಾದ ಜಾನಪದವಿದೆ. ಅದು ಗರಿಕೆಯ ಬೇರಿನಂತೆ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲಾ ಮಜಲುಗಳಿಗೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಜಾನಪದವಿಲ್ಲದೆ ಜನಜೀವನವಿಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಬದುಕಿನ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಗ್ರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಜಾನಪದ ಆಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಭಾಷೆ, ಕಲೆ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಆಚರಣೆ, ಆರಾಧನೆ, ಆಹಾರವಿಹಾರ, ವೇಷಭೂಷಣ, ಕಸಬು, ಐತಿಹ್ಯ, ಪುರಾಣ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂವಹನ ಮೊದಲಾದವು ಬದುಕಿನ ನೆಲೆಯೊಡನೆ ಮಡುಗಟ್ಟಿ ಅಮೃತಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ತುಂಬುತ್ತಿದೆ. ಇವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂಪಾದನೆ ಅಧ್ಯಯನ ಅಧ್ಯಾಪನ ಆನ್ವಯಿಕತೆ ಜಾಗತಿಕ ತುರ್ತಾಗಿದೆ. ಜಾನಪದದ ಅರಿವಿನಿಂದ ಶಿಷ್ಟಪದ ಸುಪುಷ್ಟವಾಗಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

ಜಾನಪದ ರೂವಾರಿ, ಜಾನಪದ ಜಂಗಮ, ನಾಡೋಜ ಎಚ್.ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡರು ಸಮಗ್ರ ಜಾನಪದದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು' ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದರು. ಜಾನಪದದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ 'ಜಾನಪದ ಲೋಕ'ವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಜಾನಪದದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ 'ಜಾನಪದ ಸಿರಿಭುವನ'ವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಟ್ಟು, ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿ ಅಪಾರವಾದ, ಅಪರೂಪವಾದ, ವೈವಿಧ್ಯಮಯವಾದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಎಚ್. ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡರ ಜಾನಪದ ಕನಸನ್ನು ನನಸುಮಾಡಲು, ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು ತ್ರೈವಾರ್ಷಿಕ ಜಾನಪದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಹಲವು ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ನಾಗೇಗೌಡರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಟಣೆಯೂ ಒಂದು. ತ್ರೈವಾರ್ಷಿಕ ಜಾನಪದ ಯೋಜನೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆಯ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಕಸುಮವಾಗಿ 'ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು' ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಗಂಧವನ್ನು ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯನವರು ಎಂದಿನ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಓದುಗರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಬರೆದು, ಟಿಪ್ಪಣಿ ಒದಗಿಸಿ, ಅರ್ಥಕೋಶ ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಯುತರಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ನೆರವಾದ ಎಲ್ಲ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು

೧೪-೦೯-೨೦೦೨

ಬಿ. ನಾರಾಯಣ

ಅಧ್ಯಕ್ಷ

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

೧.

ಜನಪದ ಗೀತೆ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿತೋ ಅಥವಾ ಜನಪದ ಕಥೆ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿತೋ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರೆ ಉತ್ತರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆದರೆ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಗೀತೆ ಹುಟ್ಟಲು, ಗುನುಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬನೇ ಸಾಕು. ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಹಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಯಾರೂ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಥೆಯ ವಿಷಯ ಹಾಗಲ್ಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಕಥೆಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳುಗನ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಕೇಳುಗನಿರಬೇಕು. ಕೇಳಿದವನು ಹ್ಲಾಂಗುಡುತ್ತಿದ್ದರೆನೇ ಕಥೆ ಹೇಳುವವನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಬಹುದಾದ ಗೀತೆ ಮೊದಲು ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದೂ ಒಬ್ಬನಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರ ನಡುವೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಥೆ ಅನಂತರ ಹುಟ್ಟಿರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡೂ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆ, ನವ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಜನಪದ ಕಥನಕಾವ್ಯದ ಹುಟ್ಟು, ಬೆಳವಣಿಗೆ, ಪ್ರಸಾರ ಒಂದೇ ರೀತಿಯದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಕಥೆ ಅಂಕುರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಸುಬೀಸಾಗಿಯೋ ಅಕರಾಳ ವಿಕರಾಳವಾಗಿಯೋ ಬೆಳೆಯುವ ಕಥನಕ್ರಿಯೆ ವಿಸ್ಮಯಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ವಸ್ತು ವಿಶೇಷ ಕಥೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಯುವ ಕ್ರಿಯೆ ಕಥೆಯ ಮುಖ್ಯ ಹೂರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಥೆ ಕಟ್ಟುವ, ಕಥೆಹೇಳುವ ಕ್ರಿಯೆ, ಮನುಕುಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮನುಕುಲದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆ ಅಂಕುರಗೊಂಡಾಗಲೇ ಕಥೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಜನಪದ ಕಥೆಯ ಹುಟ್ಟು ನೆನ್ನೆಮೊನ್ನೆಯದಲ್ಲ.

ವಾಸ್ತವಿಕ ಘಟನೆಯ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೋ ಕಲ್ಪನೆಯ ಹೊಳಹಿನಿಂದಲೋ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೋ ಕಲೆಗಾರಿಕೆಯ ಮೋಡಿಯಿಂದಲೋ ಕಥೆ ಹುಟ್ಟಬಹುದು. ಜನರಿಂದ, ಜನರ ನಡುವೆ, ಜನರಿಗೋಸ್ಕರ ಅಂಕುರಗೊಳ್ಳುವ ಕಥೆ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡರೂ ಮೂಲ ಆಶಯ ಜೀವಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಸಮೂಹದ ಸ್ವತ್ತಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಸಾಮೂಹಿಕ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೊಡನೆ ಉರ್ಜಿತವಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಜನಪದ ಕಥೆ ವಿಶ್ವಕುಟುಂಬಿ.

ಜನಪದರಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದದ್ದು ಜನಪದ ಕಥೆ. ಮೌಖಿಕ ಗ್ರಹಿಕೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪವಾಗಿ, ಜನಪದಸಮೂಹದ ನಡುವೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಂಥದ್ದು ಜನಪದ ಕಥೆ. ವಾಗ್ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಲೆಮಾರಿನಿಂದ ತಲೆಮಾರಿಗೆ ಸಾಗಿಬರುವ ಕಥನಕ್ಕೆ ಜನಪದ ಕಥೆಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಬಾಯಿಮಾತಿನ ಜನಪದ ಕಥೆ, ಜನಪದ ಬದುಕಿನ ಅಂಗವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಜನಪದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ

ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಹಲವು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದಕಥೆಗಳ ಆಶಯ, ವರ್ಗ, ವರ್ಗೀಕರಣ, ರೂಪ, ಮೂಲ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಮೌಖಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದೇಶಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಸ್ವಿತ್ ಥಾಂಸನ್, ರಾಲ್ಫ್ ಸ್ಪೀಲ್ ಬಾಗ್ಸ್, ಆಕ್ಸೆಲ್ ಒಲ್ರಿಕ್ ಮುಂತಾದವರು ಜನಪದ ಕಥಾ ಮೀಮಾಂಸೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚುಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಜೇಕಬ್ ಗ್ರಿಂ, ವಿಲ್ ಹೆಲ್ಮ್ ಗ್ರಿಂ (ಗ್ರಿಂ ಸೋದರರು), ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಲ್ಲರ್, ಜಾರ್ಜ್ ವಿಲಿಯಂ ಕಾಕ್ಸ್, ಗುಬರ್ ನಾಟಿನ್, ರೀಚ್, ಅಲ್ಬರ್ಟ್ ಕುನ್ಡ್, ವಿಲಿಯಂ ಶ್ವಾರ್ಜ್; ಥಿಯೋಡಾರ್ ಬೆನ್ಫೆ, ರೈನಾಲ್ಡ್ ಕೊಹ್ಲಾರ್, ಇಮ್ಯೂನುಯಲ್ ಕಾಸ್ಕಿನ್; ಆಂಡ್ರೂಲ್ಯಾಂಗ್, ಸ್ಟೆನ್ಸರ್, ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ವ್ಯಾನ್ ಜೆನೆಪ್, ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ನ್ಯೂಮನ್, ಜೇಮ್ಸ್ ಜಾರ್ಜ್ ಫ್ರೇಜರ್, ಪ್ರಾನ್ಸ್ ಬೋಯಾಸ್, ಮ್ಯಾಲಿನೋವ್‌ಸ್ಕಿ; ಸಿ.ಜಿ.ಯುಂಗ್; ರುತ್ ಬೆನೆಡಿಕ್ಟ್, ವಿಲಿಯಂ ಬಾಸ್ಕಂ; ವ್ಲಾಡಿಮಿರ್ ಪ್ರಾಪ್ ಮೊದಲಾದ ಘನವಿದ್ವಾಂಸರು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಟಿ ಆರ್ಟ್ ಮತ್ತು ಸ್ವಿತ್ ಥಾಂಸನ್, ಬ್ಯಾಲಿಸ್ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ವರ್ಗ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಿತ್ ಥಾಂಸನ್ ಜನಪದ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ತಿರುವು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಥೆಯ ರೂಪವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಂಕೀರ್ಣ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಸರಳಕಥೆಗಳು ಎಂಬ ಎರಡು ದೊಡ್ಡ ಗುಂಪುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ಉಪವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಭಾಗ ಕ್ರಮವನ್ನು ಚಚುತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸ್ಥೂಲವಾದ ವರ್ಗೀಕರಣಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಪ್ರಪಂಚದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸೂಚಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಕ್ಕೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ವಿಶ್ವ ವರ್ಗೀಕರಣವನ್ನು ಮೀರಿದ ಹಾಗೂ ಹೊಸ ವಿಭಾಗ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಕನ್ನಡ ಕಥೆಗಳೂ ಇವೆ.

ಭಾರತ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ತೌರು ಎಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವಿದ್ವಾಂಸರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವುದು ಕಡಮೆ. ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ವಿಪುಲವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆದಿದೆ; ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಂದಲೂ ನಮ್ಮವರು ಜನಪದ ಗೀತೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟರು; ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಜನಪದ ಗೀತೆ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಿಂತ ಜನಪದ ಕಥಾ ಸಂಗ್ರಹ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಕಟಣೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ ಕಷ್ಟ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಹೀಗೆ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು.

1. ಸಂಕೀರ್ಣ ಕಥೆಗಳು: ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವಿಕ ಕಥೆಗಳು ಎಂಬ ಪ್ರಧಾನ ಗುಂಪುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಕಟ್ಟು ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಳವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು: ಅತಿಮಾನುಷ ವಿರೋಧಿಗಳು, ಅತಿಮಾನುಷ ಸಹಾಯಕರು, ಮಾಟ ಮತ್ತು ಅದ್ಭುತಗಳು, ಪ್ರೇಮಿಗಳು ಮತ್ತು ದಂಪತಿಗಳು, ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಹಸಗಳು, ವಿಧೇಯತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹಾಗೂ ಕೆಟ್ಟ ಬಂಧುಗಳು, ಅತೀತ ಶಕ್ತಿಗಳು, ಮೂರು ಲೋಕಗಳು ಮತ್ತು ರಮ್ಯಕಥೆಗಳು. ವಾಸ್ತವಕಥೆಗಳ ಉಪ ವಿಭಾಗಗಳು: ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಕಥೆಗಳು, ವಂಚಕರ ಕಥೆಗಳು, ಕಳ್ಳರ ಕಥೆಗಳು.

2. ಸರಳ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಗುರುತಿಸಬಹುದು: ಪ್ರಾಣಿಕಥೆಗಳು, ಪಕ್ಷಿಕಥೆಗಳು, ದೆವ್ವದ ಕಥೆಗಳು, ಕಾನೂನು (ನ್ಯಾಯ) ಕಥೆಗಳು, ಐತಿಹ್ಯ ಕಥೆಗಳು, ಒಗಟುಕಥೆಗಳು, ಗಾದೆ ಕಥೆಗಳು, ನೀತಿ ಕಥೆಗಳು, ಹಾಸ್ಯಕಥೆಗಳು, ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಗಳು, ಸೂತ್ರ ಕಥೆಗಳು, ಸರಪಳಿ ಕಥೆಗಳು, ಸಂಚಿತ ಕಥೆಗಳು ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ಕಥೆಗಳು.

ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತರಹದ ಕಥೆಗಳಿದ್ದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವೆಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನದ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ಥೂಲ ವಿಭಾಗಗಳು ಅಷ್ಟೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಗೇ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದೇ ಇದೆ.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನ ನಾನಾ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕಾನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು, ಇತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದು ಇಂಥ ಕಥೆಗಳಿಂದಲೇ. ಆದಿವಾಸಿಗಳಿಂದ ಆಧುನಿಕ ಮನುಷ್ಯನವರೆಗೆ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿವೆ, ಪಾರಂಪರಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಲಿಸಿವೆ, ಮನೋರಂಜನೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿವೆ. ಮನುಕುಲದಲ್ಲಿ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಕುದುರಿಸಿವೆ. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗದವರಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗಬಹುದಾದ ಏಕೈಕ ಕಥಾ ಪ್ರಪಂಚವೆಂದರೆ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳದೇ. ಮನುಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳದ ಮನುಷ್ಯರೇ ಇಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಅಜ್ಜಿಕಥೆ, ಅಡೂಗಲಜ್ಜಿ ಕಥೆ, ಕಟ್ಟು ಕಥೆ, ಕಾಗಕ್ಕ ಗುಬ್ಬಕ್ಕನ ಕಥೆ, ರಾಜರಾಣಿ ಕಥೆ, ಹಳ್ಳಿ ಕಥೆ, ಹಳೆ ಕಥೆ, ಪಾಮರ ಕಥೆ, ಅನಾಮಧೇಯ ಕಥೆ ಮೊದಲಾದ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುವುದು ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ದೇವನೊಬ್ಬ ನಾಮ ಹಲವು ಎಂಬಂತೆ ಕಥೆ ಒಂದೇ, ಹೆಸರು ಬೇರೆ ಅಷ್ಟೆ. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಗದ್ಯಕಥೆಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಕಾರ. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಘಟನೆಗಳ ಸಂಕೀರ್ಣ ಅಥವಾ ಸರಳವಾದ ರಚನೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ರಚನೆ, ಲಕ್ಷಣ, ಶೈಲಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ಥಳ ಕಾಲವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಮೌಖಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಪಾರಂಪರಿಕತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ಹೊರತಾದದ್ದು ಜನಪದ ಕಥೆ ಎನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನವ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಜನಪದಕಥೆಗಳಿಗೂ ಈ ಮಾತು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳೊಡನೆ ಕಾಲ್ಪನಿಕಾಂಶಗಳು ಸಹಜವಾಗಿ ಸೇರುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿ ಗಿಡ ಮರ ದೇವರು ದೆವ್ವ ಪೀಡೆ ಪಿಶಾಚಿ ರಾಕ್ಷಸ ಕಿನ್ನರ ಕಿಂಪುರುಷ ಯಕ್ಷ ಯಕ್ಷಿಣಿ ಮಾಟಗಾತಿ ಅತಿಮಾನುಷ ಜೀವಿ ಮೊದಲಾದವೆಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಪೌರಾಣಿಕ, ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ವಾಸ್ತವಿಕ, ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲ ಸಮರಸವಾಗಿ ಬೆರೆತುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಜನಪದ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಅಸಂಭವವೆನ್ನುವುದು ಇಲ್ಲ. ಜಗತ್ತಿನ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಲಕ್ಷಣ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮನುಕುಲದ ಮೌಖಿಕ ಚಿಂತನೆ ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವುದು ವಿಸ್ಮಯ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಬೇರೆ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬೇರೆ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ಥಳ ಬೇರೆ, ಅಷ್ಟೆ.

ಜನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಥಾಪ್ರವೇಶ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕಥೆಗಳು ಸುಖಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಅವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಪಾತ್ರಗಳು ಸರಳ. ಅವು ಯಾವುದಾದರೂ ಗುಣದ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕುಟುಂಬದ ಕಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ದುರ್ಬಲ ಅಂಗವಿಕಲ ಜಯ ಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಥೆಗಳ ತಂತ್ರ ಸರಳ, ನೇರ, ವೈವಿಧ್ಯತೆ ತರಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲವಿಲ್ಲ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಕಥೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಕೀರ್ಣ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕ್ವಚಿತ್ತಾಗಿ ಉಪಕತೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಇದೇ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ನಾಗರೀಕರ ನಡುವೆಯೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಮೌಖಿಕತೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ ಸಂವಹನ ಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಜನಾಂಗಗಳಲ್ಲೂ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಭಾರತ ಒಂದರಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕಥೆಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿರಬಹುದೆಂಬುದನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಕಥೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಬಹುಶಃ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಆಶಯ, ವರ್ಗಸೂಚಿಯ ಬಗೆಗೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಶೋಧನೆ, ಬಳಕೆ ಕಡಮೆ. ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಮೂಲ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಬಗೆಗೂ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವ ಮೂಲಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮಂಡಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಂದೆ ಈ ಚಿಂತೆಯ ದಿಕ್ಕು ಬದಲಾಗಬಹುದು.

ಕನ್ನಡ ಜನಪದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಪ್ರೇಮಿ ಎಚ್. ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡರು

ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆಯ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ವ್ರತದಂತೆ ಕೈಗೊಂಡು ಸಾರ್ಥಕರಾದವರು ಅವರು. ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ನಾಗೇಗೌಡರು ಜನಪದ ಗೀತ ಪ್ರಿಯರು; ಜನಪದ ಗೀತ ಗಾಯನದ ಸೊಲ್ಲುರಾಗ ಧ್ವನಿ ಲಯಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋದವರು. ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಏಕೋ ಏನೋ ಗದ್ಯಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಅವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ.

ನಾಡೋಜ ನಾಗೇಗೌಡರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಜನಪದ ಗೀತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಧ್ವನಿಸುರುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಕರು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವ ಗದ್ಯ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಅಪರೂಪದ ಕಥೆಗಳಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಅವುಗಳನ್ನು ಲಿಪ್ಯಂತರ ಮಾಡಿಸಿ ಒಂದೆಡೆ ಕಲೆಹಾಕಿದಾಗ ಪ್ರಸ್ತುತ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಾಗೇಗೌಡರು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ 'ಜಾನಪದ ಜಗತ್ತು' ತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳಂತೂ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತಿವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಹತ್ತಾರು ಮಂದಿ ಮೌಖಿಕ ಕಥೆಗಾರರು ಹೇಳಿರುವ ಐವತ್ತಾರು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಕಥಾ ವಕ್ಯಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂದುಳಿದವರು, ದಲಿತರು. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದದ ಬಹುಪಾಲು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಸ್ವತ್ತು. ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಮರೆತರೆ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದದ ಅಧ್ಯಯನವೇ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಇಂಥವರಿಂದಲೇ. ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯೇ ಮೂಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ವಿಷಯವೂ ಬೇರೆಯಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಗ್ರಂಥದ ಸಂಗ್ರಹ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ಪರಿವಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಇದು ಒಂದೆರಡು ಓದಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆದ ವಿಂಗಣೆ. ಮತ್ತಷ್ಟು ಮರುಓದಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿದರೆ ಕಥೆಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ.

ಧ್ವನಿ ಸುರುಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಲಿಪ್ಯಂತರ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವರ ಹೆಸರುಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಶ್ರೀಮತಿ ಜಯಂತಿ ಪ್ರಕಾಶ, ರಾಮನಗರಂ, ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನ್ನಪೂರ್ಣಾದೇವಿ, ಡಾ. ಕುರುವ ಬಸವರಾಜ್, ಶ್ರೀಮತಿ ಎಂ. ಕುಸುಮ, ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಮಯ್ಯ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಕೊಡ್ಲೂರು ವೆಂಕಟಪ್ಪ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಗ್ರಹದ ನಿರೂಪಕರು ಮತ್ತು ಅವರು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

೧. ಸುಬ್ಬಹನುಮಮ್ಮ, ಬ್ಯಾಲದಕೆರೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ.

ಜಾಗತಿಕ ಮಹಾನಾಟಕಕಾರ ವಿಲಿಯಂ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ ಕಿಂಗ್‌ಲಿಯರ್ ನಾಟಕ ಕಥೆಗೂ ಈ ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ ರಮ್ಯ ಕಥೆಗೂ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ. ಈ ಕಥೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇರುವಂತಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನಿಗೂ ಅವನ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಪದ ಕಥೆಯೇ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಇರಬಹುದು.

೨. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ, ಸಂಪಿಗೆ ಹೊಸಳ್ಳಿ.

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಏಡಿಹುಮಾರನ ಕಥೆ.

೩. ನರಸಮ್ಮ, ತಿಮ್ಮಲಾಪುರ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಬಡಹುಡುಗಿಯ ಕಥೆ.

೪. ರಂಗಮ್ಮ, ತಿಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿಕೆರೆ.

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಜಂಬೂರು ನಾಗೇಗೌಡರು, ಗೌಡನ ಮಗಳು.

ತಂದೆಯಿಂದ ಕಲಿತ ಕಥೆಗಳು. ತಂದೆಗೆ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕೊರಗು, ಈ ನಿರೂಪಕಿಗೆ.

೫. ಸಂಗಮ್ಮ, ಕತ್ತಿಗೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿ.

೬. ಮುನಿಯಕ್ಕಯ್ಯ, ಚೋಳೂರು

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು: ತಾಯಿಯ ಮಾತು, ಅದೃಷ್ಟದ ಆಟ, ಉಪಾಯ.

೭. ಕರಿಯಮ್ಮ, ಯಲಿಯೂರು

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು: ನಾಗೇಂದ್ರ, ಸಿರಿತನ ಬಡತನ, ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದವಳು.

೮. ಬಸಮ್ಮ, ಜೋಗಳ್ಳಿ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ದೊರೆ ಕಥೆ.

೯. ನರಸಮ್ಮ, ತಿಮ್ಮಲಾಪುರ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋಮಾರಾಯ.

೧೦. ಗಂಗುಚ್ಚಮ್ಮ, ಜಲದಿಗರೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಅನ್ನದಾನದ ಫಲ.

೧೧. ಗಿರಿಯಮ್ಮ, ಕಾಡಸೂರು ಮುದಗರೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು: ಕಾಲಬಂದಾಗ ಬರೋಣ, ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ ತಂಗಿ.

೧೨. ತಿಮ್ಮಮ್ಮ, ಮುದಗರೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು : ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟು, ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಲು ಹೋದದ್ದು, ಹೆಂಡತಿಯ ಒಗಟು.

೧೩. ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು: ಅನಾಥಹೆಣ್ಣು, ಗಂಡಹೆಂಡತಿ, ಚಾಲೋಕು ಹುಡುಗಿ.

೧೪. ಪರಮೇಶಿ, ಹಿರೇಡೊಂಕೇಹಳ್ಳಿ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು : ಅಣ್ಣತಂಗಿ, ಕುಟುಕಪ್ಪ ಲೊಟಕಪ್ಪನ ಕಥೆ.

೧೫. ಸಾಕಮ್ಮ, ಬೆಟ್ಟದ ಬ್ಯಾಲದಕೆರೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು : ಮೂರು ಜನ ಮುಂಡೇರು, ಸತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಥೆ.

೧೬. ಕೆಂಪಮ್ಮ, ಕಾಡಸೂರು ಮುದಗರೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಹೆಂಡತಿಯ ಮಿಂಡ.

೧೭. ತಿಮ್ಮಮ್ಮ, ಕೋಳೋಘಟ್ಟ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮರಗೋಟಿ .

ತಿಮ್ಮಮ್ಮ ಹವ್ಯಾಸಿ ಜನಪದ ಕಲಾವಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕಥೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಹಾಡಿದರೆ, ಕೇಳಿ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವ. ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ ಎಂಬ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದು 'ಮರಗೋಟಿ' ಕಥೆ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು 'ಮರಗೋಟಿ' ಮತ್ತು 'ಮುದ್ರೆಕುಮಾರ ಬಳಿ ಬಂಗಾರ್ತಿ' ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ತಿಮ್ಮಮ್ಮ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲೂ ಪರಿಣತೆ.

೧೮. ರಾಜಮ್ಮ, ನೆಲಮಂಗಲ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಸತ್ತ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ್ದು, ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಹೇಳಿದ್ದು ' ಸತ್ತ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು' ಕಥೆ. ಒಡಚು ಕಥೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತೆ.

೧೯. ಯಶೋದಮ್ಮ, ತಿಪ್ಪಾಪುರ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮಳೆದೇವೇಂದ್ರ

೨೦. ತಿರುಮಲಯ್ಯ, ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು : ಈ ಹೆಣ್ಣು ಯಾರಿಗಾಗಬೇಕು? ಘನ ಪುಣ್ಯವತಿ, ಅವಳಗಂಡ, ದಡ್ಡನ ಕಥೆ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಿವುಡರು, ಭಗವಂತ, ತವರು ಮನೆಯ ಆಸೆ.

೨೦. ಮಂಗಮ್ಮ, ಢಣಾಯಕನ ಪುರ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಜಾಣಸೊಸೆ.

೨೧. ಲಕ್ಷಮ್ಮ, ಕತ್ತಿಗೆ.

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮನದಾಗಲ ಗುಟ್ಟು ಮಡದಿಗೆ ಹೇಳಬೇಡ.

೨೨. ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮೂರು ಕೋಟಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನ ಕಥೆ.

೨೩. ರಂಗಮ್ಮ, ಎಲೆಕೊಪ್ಪ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮುದ್ದೇಗೌಡನ ಮಗ.

ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಎಲೆ ಕೊಪ್ಪದ ರಂಗಮ್ಮ ಅವಿದ್ಯಾವಂತೆ. ಸ್ವಂತ ತಾಯಿಯಿಂದ ಕಲಿತ ಕಥೆ ' ಮುದ್ದೇ ಗೌಡನ ಮಗ'.

೨೪. ಲಕ್ಕವ್ವ, ಕತ್ತಿಗೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಎಡವಟ್ಟು.

೨೫. ಕರಪಾಲ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಪೂಜಾರಿ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ.

ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವೃತ್ತಿಗಾಯಕ. ದೀರ್ಘಕಾವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ.

೨೬. ಕೆಂಪಮ್ಮ, ಮುಗಳೂರು

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಮೂಗಂಡುಗ ಎಳಿನ ಕಥೆ.

೨೭. ಲಕ್ಷಮ್ಮ, ದಂಡಿನ ಶಿವರ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ದಡ್ಡಹುಡುಗಿ .

೨೮. ಹುಚ್ಚಮ್ಮ, ಸೂಳೆಕೆರೆ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ದಾಸಯ್ಯ.

ಹುಚ್ಚಮ್ಮ ಸೂಳೆಕೆರೆ ಅಥವಾ ದಡ್ಡಗಟ್ಟದ ಸೂಳೆಕೆರೆಯಾಕೆ. ಹವ್ಯಾಸಿ ಜನಪದ ಕಲಾವಿದೆ. ಊರಿನಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆಕೀಳಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಜೊತೆಯ ಹೆಂಗಸು ಹೇಳಿದ ಕಥೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದು 'ದಾಸಯ್ಯ' ಕಥೆ. ನಿರೂಪಕಿ ಗದ್ಯಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ

ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿದ್ದಾಳೆ.

೩೦. ಕೆಂಪೇಗೌಡ, ಯಾಚೇನಹಳ್ಳಿ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು: ಮುದುಕ ಯಜಮಾನನ ಚಪಲ, ಪಿಂಪಿಸ್ಸ

೩೧. ಆಲಮ್ಮ, ದಂಡಿನ ಶಿವರ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಕಿವುಡರ ಕಥೆ.

೩೨. ಸೋಬಾನೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ಹೆರಗನ ಹಳ್ಳಿ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗಳು : ಮೂರು ಜನ ಹೆಂಡರು, ಹಾರುವರಿಗೆಲ್ಲ ಬರೆ.

೩೩. ಚೌಡಿಕೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಹರಿಗೋಲು ಕಥೆ.

ಈತ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೃತ್ತಿಗಾಯಕ. ದೀರ್ಘಕಾವ್ಯಗಳ ನಡುವೆ ಉಪಕಥೆ ಹೇಳುವುದು ರೂಢಿ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಥೆಯನ್ನು ಪದ್ಯದಲ್ಲೂ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ.

೩೪. ನೀಲಮ್ಮ, ಬೇಲೂರು

ಹೇಳಿದ ಕಥೆ : ಶೆಟವಿ ಕಥೆ.

ಹೇಳಿದವರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಕಥೆಗಳು

ಜನಪದ ಮೇಳಗಳಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವಾಗ, ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ವಕ್ರಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಅಂಥವರ ಕೆಲವು ಕಥೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ.

ಆಮೆ ಕೊಕ್ಕರೆ. ಮೈದಾಳ, ರಾಮ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಗ್ರಹದ ಕಥೆಗಳು ಸಮಗ್ರ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಆಶಯ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ, ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಾಸಕ್ತರು ಈ ಕಥೆಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಅಧ್ಯಯನ ಶಿಸ್ತುಗಳಿಗೆ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ದಿವಂಗತ ಎಚ್. ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು

10.09.2007

ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ

೧. ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ

ಒಂದ್ ಪಟ್ಟಣ. ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ದೊರೆ. ಆ ದೊಡ್ಡ ದೊರೆಗೆ ಏಳ್ ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಆ ಏಳ್ ಜನ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದ್ಲಿ, ಓದ್ ಬಂದೋರ್ಗೆ ಹಾಲು ತುಪ್ಪ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ್ರಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕೋರು. ಏಳು ಜನ ಮಕ್ಕಳೂವೆ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರಲ್ಲ ಅಂತ, ಆ ದೊರೆ ಒಂದಿನ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದನು, ನನ್ನಾರವ್ವ ಸಾಕೋರು ಅಂತ. ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳೂವೆ ನಾನ್ ಸಾಕ್ತೀನಿ, ನಾನ್ ಸಾಕ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಆದರೆ ಕೊನೆ ಕಿರಿಮಗಳು ಮಾತ್ರ ನಾನ್ ಸಾಕಾಕಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರು. ಅಪ್ಪ ನಾವ್ ಸಾಕಾಕೆ ಆಗ್ತದ? ಭಗವಂತ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾಕ್ ಬೇಕು. ಈ ಮಾತನ್ನೆ ಹೇಳೊಂಡು ಬಂದ್ರು. ಆಗ ಆ ಮಂತ್ರೀನ, ರಾಜ ಕರೆದು ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ನಾವ್ ಸಾಕ್ತೀವಿ ನಾವ್ ಸಾಕ್ತೀವಿ, ಅಂತ ಹೇಳಾರೆ - ಇವಳ್ ಮಾತ್ರ ನಾನ್ ಸಾಕಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತಾಳೆ. ಇವಳ್ನ ಯಾವದಾದರೊಂದು ಅಡವಿಗೆ ಕರಕೊಂಡೋಗಿ, ಇವಳನ್ನ ಕಡಿದು, ಇವಳ ರಕ್ತಾನ ನನ್ನ ಹಣೆಗೆ ತಂದು ಹಚ್ಚು ಅಂತ ಮಂತ್ರೀನ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ ರಾಜ. ಹಂಗಂತ ಅವನ ಕೂಡ ಕಿರಿಮಗಳನ್ನ ಕಳಿಸ್ ಬಿಟ್ಟ. ಆಗ ಅವಳ ತಾಯಿಗೆ ತುಂಬ ದುಃಖವಾಯ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ಮನೇಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವಳನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕಾಡಿಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಬಹಳ ಸಂಕಟ ಪಡ್ತಾಳೆ. ಮಂತ್ರಿ ಅಡವಿಗೆ ಕರೆದ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟ. ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಏನ್ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖ ಇಲ್ಲ; ಅಂಥ ಅಡವಿಗೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಆ ಹೆಣ್ಣು ಓದೊಂಡ್ ಇದ್ದದ್ದು. ಅಲ್ಲೇ ನೆರೆದ್ ಬಿಡ್ತು. ಸುಸ್ತಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡ್ ಬಿಡ್ತು. ಮಲಿಕ್ ಕೊಂಡ್ ಬಿಡ್ತಲೆ ಅಲ್ಲೆ ಇದ್ದ “ಮುತುಗದ ಮರ” ಕಡಿದು ತೊಪ್ಪ ತಗೊಂಡ್ ಬಂದು ಒಂದು ಗುಡ್ಡು ಹಾಕಿ ಅವಳನ್ನ ಇರಿಸಿದ. ಆ ಮುತುಗದ ಮರ ಕಡಿದಾಗ ರಕ್ತದಾಗೆ ಬಂದ ಅಂಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿ ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಅವಳನ್ನ ಕಡಿದಾಕ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಆ ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಎದ್ದು ನೋಡಿದರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಯ್ತು. ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸೊಂಡು ಆ ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗುಡಿಸಿಲಲ್ಲೆ ವನವಾಸ ಮಾಡೊಂಡು ಇದ್ದು ಆ ಹುಡುಗಿ. ಆ ಅಡವಿಯಲ್ಲೇ ಸಿಗೋ ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು ತಿನ್ನೊಂಡು ಆ ಗುಡ್ಡಲ್ಲೆ ವಾಸಮಾಡೊಂಡು ಇದ್ದು.

ಹೀಗೆ ಇದ್ದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಆರು ಜನ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳು ಇದ್ದರಲ್ಲ ಆ ದೊರೆಗೆ, ಆ ಆರು ಜನ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳೂ ಮದುವೆಗೆ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆವಾಗ್ ಹೇಳ್ ಆ ದೊರೆ ಮಂತ್ರೀನ ಕರೆದು, ಹೇ ಮಂತ್ರಿ ಒಂದ್ ತಾಯಿಗೆ ಆರು ಜನ ಗಂಡ್ ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು. ನನ್ ಆರ್ ಜನ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒಂದೇ ತಾಯಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಹುಟ್ಟಿರೋ ಗಂಡ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೇ

ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ. ನಿನಗ್ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ತಗೊಂಡೋಗಿ ಆ ತರಹದವರನ್ನೇ ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಹೊರಟ. “ ದೊರೆತನಕ್ಕೇನು ಕಮ್ಮಿ, ಬಡತನವ ?”. ಹಣ ಇಟ್ಕೊಂಡು ಆರ್ ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು ಯಾರ್ ಮನೇಲಿ ಅವರೆ ಅಂತ ಹುಡ್ಕೊಂಡ್ ಹೊರಟ.

ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅತ್ತೊಂಡ್ ಪಟ್ಟಣ. ಆ ಪಟ್ಟಣದ ರಾಜಂಗೇ ಆರು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳು. ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಆರು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿರೋ ಮನೆ ಹುಡ್ಕೊಂಡ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅತ್ತಿಂದ್ ಆ ರಾಜ ಆರ್ ಜನ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳಿರೋ ಮನೆ ಹುಡ್ಕೊಂಡ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾರೆ. ಬಾರೆಲಿ ಇಬ್ಬರೂನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ್ರು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ನೀವ್ ಎಲ್ಲಿಗ್ ಹೋಯ್ತಾ ಇದ್ದೀರಪ್ಪ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೆ. ಆಗ ಅವರು ನಾವು ಆರ್ ಜನ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳಿರೋ ಮನೆ ಹುಡ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಮತ್ತೆ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳಿದರೆ ನಾನೂ ಆರು ಜನ ಗಂಡ್ ಮಕ್ಕಳಿರೋ ಮನೆಗೆ ಗಂಡು ಹುಡ್ಕೋಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಪ್ಪ ಅಂದ್ರು. ಹೆಣ್ಣೋರ ಪೋಟ ಗಂಡೋರು, ಗಂಡ್ಣೋರ ಪೋಟ ಹೆಣ್ಣೋರು ಈಸಕೊಂಡು, ಇತ್ತಾಗ್ ಇವು, ಅತ್ತಾಗ್ ಅವು ಹೋದರು. ಪೋಟೋ ತಗೊಂಡು ಎಲ್ಲಾರು ಇವು ಮನೆ ಅವು, ಅವುಮನೆ ಇವರು ಒಪ್ಪೊಂಡು ಲಗ್ನವ ಪಿಕ್ಸ್ ಮಾಡೇಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ದೊರೆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಆರ್ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಏನೇನ್ ಸೀರೆ ಬಟ್ಟೆ, ಒಡವೆ ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿ ತಗೊಂಡ್ ಬಾವೋಗು ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ಹೊರಟ. ಹೋಗ್ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾನು ಸರಿ ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆ ಸೊಪ್ಪಾಕಿ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಆ ಹುಡುಗಿ ಬದುಕಿದಾಳೋ ಸತ್ತೋದಳೋ ಅಂತ, ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ತಿಳ್ಕೊಳ್ಳಾನ ಅಂತ, ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದು “ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ, ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ” ಅಂತ ಮೂರ್ ಸಲ ಕೂಗಿದ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದ್ ಮೈಲಿಲಿ ಈ ಹುಡ್ಕಿ “ತಾಳ್ ಮಾವ ಬತ್ತೀನಿ, ತಾಳ್ ಮಾವ ಬತ್ತೀನಿ” ಅಂದ್ರು. ತಾಳ್ ಮಾವ ಬತ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ಇವನಿಗೆ (ಮಂತ್ರಿ) ಸೋದರಮಾವುನಗೆ ಏನ್ ಕೇಳಿಸ್ತು. ತಾಳೇ ವೂ ತಗೊಂಡ್ ಬಾ ಅಂತ ಕೇಳಿಸ್ತು. ಅವರೆಲ್ಲ (ಆರುಜನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ) ಸೀರೆ, ಬಟ್ಟೆ, ಒಡವೆ ತಗೊಂಡ್ ಬಾ ಅಂದ್ರೆ ಇವಳು ತಾಳೇವೂ ತಗೊಂಡ್ ಬಾ ಅಂದ್ರು ಅಂತ ಮುಂದೊಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಆ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜ. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಒಂದು ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮರದ ತೋಟ. ಆ ತೋಟದೊಳಗೆ ಒಂದು ಹಾಲ್ ಬಾವಿ, ಒಂದ್ ನೀರ್ ಬಾವಿ, ಒಂದ್ ಅರಿಶಿಣ ಕುಂಕುಮದ್ ಬಾವಿ ತೆಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಾವ್ನೆ. ಆ ತೋಟದೊಳಗೆ ಒಂದೆ ಒಂದು ತಾಳೆ ಮಾತೆ ಬಿಟ್ಟದೆ. ಆ ತಾಳೆ ಮ್ವಾತೆ ಕಾವಲು ಕಾಯಕ್ಕೆ ಹಗಲು ಮೂರು ಜನ, ರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಜನ ಆಳುಗೋಳು. ಆ ತಾಳೆ ಮ್ವಾತೆನ ಅಂಗೆ ಕುಯ್ಕೊಂಡ್ ಬರುವಂಗಿಲ್ಲ. ನೀರು ಬಾವಿಗ್ ಹೋಗಿ ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಕೊಂಡು, ಹಾಲ್ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ , ಹಾಲು ಕುಡಿದು, ಅರಿಶಿಣ ಕುಂಕುಮದ ಬಾವಿಗೋಗಿ ಕುಂಕುಮ ಅರಿಶಿಣ ಅಚ್ಕೊಂಡು,

ಆ ತಾಳೆ ಮ್ವಾತೆ ಕುಯ್ಯೊಂಡ್ ಬರಬೇಕು. ಅಂತವರೂ ಮುಟ್ಟೋಹಂಗಿಲ್ಲ ಅದನ್ನ. ಆ ತೋಟ ಕಾಯೋ ಆಳಗಳ ಹೆಂಡ್ತಿರು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಂಗಂತ ಮಾತಾಡಕೊಂತ “ಆಯ್ಯೋ ಅಕ್ಕ ಬನ್ನಿ ರಕ್ಕ ನಮ್ ಯಜಮಾನಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಹೊತ್ತಾಯ್ತು” ಅಂತ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೀರು ತರಕ್ಕೆ ಇತರೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ.

ಆವಾಗ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಅಲ್ಲೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಂತಿದ್ದೊನು, ಎಲ್ಲಾನು ಇವರು ಮಾತಾಡೋದ್ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದ. ಒಂದ್ ಚಾವಣಿ ಕೆಳಗೋಗಿ ಮಲಗ್ಕೊಂಡ. ಕೊಕ್ಕೊ ಅಂತ ಕೋಳಿ ಕೂಗೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎದ್ದೋಗಿ ತೋಟದೊಳಗೆ, ನೀರ್ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು, ಹಾಲ್ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಲ್ ಕುಡಿದು, ಅರಿಶಿಣ ಕುಂಕುಮದ್ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅರಿಶಿಣ, ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚೊಂಡು, ತಾಳೆ ಮರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ನೋಡ್ತಿದ್ದ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಈ ಕಾವಲು ಕಾಯುವವರು ಕೋಳಿ ಕೂಗ್ತು ಎದ್ದೇಳಲೋ ಹೋಗಾನ ಅಂತ ಎದ್ದರು. ಇದನ್ನ ಕೇಳಿಸ್ಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿ, ನನ್ನ ನೋಡಿದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟಾರ ಇವರು ಅಂತ, ಓಡಿ ಬಂದ್ ಅದೇ ಚಾವಣಿ ಕೆಳಗೆ ಮಲಕ್ಕೊಂಡ್ ಬಿಟ್ಟ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ರಾಜನ ಮಗ ತೋಟದೊಳಗಿದ್ದ ನೀರ್ ಬಾವಿ, ಹಾಲ್ ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಯಾರೋ ಬಂದ್ ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಳೊಂಡ್ ಹೋಗಾವರಲ್ಲ ಅಂತ ಆ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಕರೆದು ‘ಯಾಕ್ರೋ ಬೋಳಿ ಮಕ್ಕಳ ನಿಮ್ಮೆ ಸಂಬಳ ಕೊಡೋದಿಲ್ವಾ ನಾನು ? ಸರಿಯಾಗಿ ತೋಟ ಕಾಯಕ್ಕಾಗಲ್ಲ’ ಅಂತ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಕೇಳಾನೆ. ಏನೇಳ್ತಾರೆ ಅವರು ? ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೇಳಾಕಾಗಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವ್ ಬೆಳಗಾನ ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದೊ. ಯಾರ್ ಬಂದ್ ಹೋದ್ರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದು. ಅಂಗಾದ್ರೆ ನೀವ್ ಇವತ್ ರಾತ್ರಿ ಕಾವಲು ಕಾಯಕ್ಕೆ ಬರಬ್ಯಾಡಿ. ನಿಮ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟ ಸಂಬಳನ ಕೊಡೋದು ? ಯಾಕ್ ಬರ್ತೀರ ? ಬರ್ ಬ್ಯಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟ.

ಮಾರನೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಆ ರಾಜನ ಮಗನೇ ಬಂದು ಆ ತಾಳೆಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಮಡಿಬಟ್ಟಿನ ಮೈ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ. ಮಲಗಿಕೊಂಡಾಗ ಈವಯ್ಯ ಕೋಳಿಕೂಗಿಲ್ಲ, ನಾಯಿ ಬೊಗಳಿಲ್ಲ, ಇನ್ ಇತ್ಯಡಿಕೆ ಜೀವ ಹೊಡ್ಕೊತದಲ್ಲಿ, ಮದ್ದೆಗೆ ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ, ಒಡವೆ ತಗೊಂಡ್ ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಇವನು ಕೋಳ್ ಕೂಗಿಲ್ಲ, ಏನಿಲ್ಲ ಎದ್ದು ತೋಟುಕ್ ಹೋಗಿ, ಬಾವಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಳೊಂಡ್, ಹಾಲ್ ಕುಡಿದು, ಕುಂಕುಮ ಇಟ್ಟೊಂಡೋನು, ಶರಣುಮಾಡಿ ತಾಳೆಮರಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ. ಹತ್ತಿದ ಮೇಲೆ, ತಾಳೆ ಹೂ ಮುರುಕೊಂಡೇ ಬಿಟ್ಟ. ಆ ತಾಳೆ ಹೂವಿನೊಳಗೆ ಬರೀ ಎಳೇ ತಾಳೆ ಗರಿ ಇದ್ದೋವು. ಈ ಮ್ವಾತೆ ಮುರೊಂಡ್ ಮರ ಇಳಿಯೊತ್ತಿಗೆ, ಈ ರಾಜನ ಮಗ ಹೋಗಿ ಪಂಚೆ ಇಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಿಟ್ಟ. ಆಗ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಿಂದ್ ಬಿದ್ ಬಿಡ್ತೀನಿ, ನನ್ ಪ್ರಾಣ ಕಳೊಂಡ್ ಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂದ. ಅಯ್ಯಾ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಕಳಕೊಬ್ಯಾಡ. ಮೆತ್ತಗೆ ಇಳಿಯಯ್ಯಾ ಕೆಳಗೆ ನೀನು ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಮಂತ್ರಿ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದ. ಈ ತಾಳೆ ಹೂನ ಕದ್ದು

ತಗೊಂಡೋಗ್ತಾ ಇದೀಯ, ಇದ್ಯಾವ ಬಗೆಲಿ ನೀನ್ ಮಾರ್ತಿಯ ಅಂತ ಕೇಳಿದ ರಾಜ. ಸ್ವಾಮಿ ನನಗ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದ ಮಂತ್ರಿ. ನೋಡಯ್ಯ ತಾಳೆಗರಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಇದೆ. ಈ ತಾಳೆಗರಿನ ದಿನಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ನೆಲ, ಮನೆ ಸಾರಿಸಿ, ಮಡಿ ಉಟ್ಟೊಂಡು ಏಳ್ ರಾತ್ರಿ ಓದ್ಬೇಕಣಯ್ಯ. ಆಮೇಲೆ ಇದನ್ನ ಮುಟ್ಟಬೇಕು ಕಣಯ್ಯ ಅಂದ. ಮುಟ್ಟಿದನಲ್ಲ ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡೋದು ಅಂದ. ಕಿತ್ತುಬಿಟ್ಟು ಆಗಿದೆ; ಏನಂದು, ತಲೆಬಗ್ಗಿಸೊಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹೂ ಅಂತ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟ.

ಬಂದೋನೆ ಆ ತಾಳೆ ಗರಿ ಮಡಿಕೊಂಡು ಮದ್ದೆಗೆ ವಡವೆ, ವಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ತಗೊಂಡ್ ಬಂದ. ಈಯಮ್ಮ ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗುಡ್ಲಲ್ಲಿದ್ದವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ ಅಂತ ಕೂಗಿಕೊಂಡ. ಕೂಗಿದಾಗ ತಾಳೆ ಮಾವ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು ಆಯಮ್ಮ. ಇವನು ತಗೊಂಡೋದ. “ನೋಡಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾರು, ಸೀರೆ, ರವಿಕೆ, ಒಡವೆ ಕೇಳುದ್ರೆ, ನೀನು ‘ತಾಳೆ ಹೂ’ ತಗೊಂಡ್ ಬಾ ಮಾವ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ ತಗೊಳ್ಳವ್ವ ‘ತಾಳೆ ಹೂವು’ ತಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟ. ಇದೇನ್ ಮಾಡಾನ ಮಾವ ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. “ನೀನಿರೋ ನೆಲ ಮನೆ ಸಾರಿಸೊಂಡು ಈ ತಾಳೆ ಗರಿಯಲಿರೋ ಅಕ್ಷರಾನ ಏಳ್ ರಾತ್ರಿ ಓದೊಂಡು ಈ ಹೂ ಮುಡೋಬೇಕಂತೆ ಕಣವ್ವ” ಅಂತ ಹೇಳಿದ.

ಸೋದರ ಮಾವ ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳ್ವಿಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟ. ಇವಳು ವಿದ್ಯಾವಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೂವನ್ನು ಮಡಗಿಬಿಟ್ಟು ಇರೋ ನೆಲ ಮನೆ ಸಾರಿಸಿ, ಒಂದ್ ಸೆರಗು ಕುಕ್ಕಿದಳು. ಒಂದೆ ಸೆರಗನ್ನ ಉಟ್ಟೊಂಡಳು. ದೀಪಕ್ಕೆ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಂಚಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತ ಬೆಳ್ಳೂರ ಅಂತ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಲು. ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಎಣ್ಣೆ ಮಾರ್ತೊಂಡ್ ಹೋಯ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕಿ ಏನ್ಮಾಡಿದ್ದು, “ಅಯ್ಯೋ ತಾಯಿ ಯಾವ ರಾಜನ ಮಗಳವ್ವ ನೀನು ಇಂಗೋಯ್ತಾ ಇದ್ದಿ? ಯಾರಾದರು ನಿನ್ನ ಕಂಡರೆ ಬಿಡ್ತಾರೇನವ್ವ? ಎಲ್ಲಿಗೋಯ್ತಿಯವ್ವ ಕಂದ” ಅಂದ್ಲು. ಆಗ ಈ ಏಳ್ ಜನ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕಡೆಯವರೆಗೂ ಇವಳ ಕಥೆ ಹೇಳಿದಳು ಮುದುಕಿಗೆ. ಹೇಳ್ವಾಗ ಅಯ್ಯೋ ಬಾರವ್ವ ಅಂತ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಒಂದ್ ಬಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಮುದುಕಿ. ಈ ಹುಡುಗಿ ಹೋಗಿ ಆ ತಾಳೆ ಮ್ವಾತೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಏಳೂ ಗರಿಗಳನ್ನ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದರಂತೆ ಓದಿ ಕೊನೆಗೆ ಹೂ ಮುಡಿದುಕೊಂಡಳು.

ಪ್ರತಿದಿನದ ಹಾಗೆ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಗೆಡ್ಡೆ ಗೆಣಸು ಹುಡ್ಕೊಂಡ್ ಬರೋದರೊಳಗೆ ಈ ಮುತುಗದ ಗುಡಿಸಲು “ಅರಮನೆ ಗುರುಮನೆ” ಆಗಿದೆ. ಮನೇಲಿ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ, ತೊಗರಿಬೇಳೆ ಕೇಳಿಯೆ? ಹಾಲ್ ಬಾವಿ, ನೀರ್ ಬಾವಿ, ಸುರಹೊನ್ನೆ ಮರದ ತೋಟವೇ ಆಗಿದೆ ಅವಳಿರೊ ತಾವು. ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ? ಏನಪ್ಪ ಪರಮಾತ್ಮ ಇಂಗಾಯ್ತಲ್ಲ ? ನಾನ್ ಬಂದಿದ್ದು ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗುಡಿಸಿಲಿಗೆ, ನನಗ್ ಇಂಗಾಯ್ತಲ್ಲ? ಏನೋ ಗುರುಬಲ ಇದೆ. ಆ

ಪರಮಾತ್ಮ ಕೊಟ್ಟವೆ ಅಂತ, ಬಂದು ಆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿಟ್ಟಳು. ಹೋಗಿ ನೀರ್ ತೊಗೊಂಡು, ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದು, ಬಾಗಿಲು ಸಾರಿಸಿ, ಚಂಬಲ್ಲಿ ನೀರ್ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ ನಿಂತಿದ್ದು. ಆಗ ಈ ರಾಜನ ಮಗ ಇದ್ದನಲ್ಲ ಕುದುರೆ ಹತ್ತೊಂಡ್ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟ. ರಾಜನ ಮಗ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಗಾಜಿನ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಳು. ಒಳಗಡೆ ಹೋದ. ಹೋಗಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಪಗಡೆ ಆಡಿ ಆವಾಗ್ ಏನಂತ ಕೇಳ್ತೆ ? “ನೀನೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಾನೇ ಗಂಡ. ಇದರೊಳಗೆ ಏನೂ ಅನುಮನಸ್ಸು ಆಡಬ್ಯಾಡ” ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಆ ರಾಜನ ಮಗನು ಈ ಹುಡ್ಗೀನು ಜೊತೆಯಾಗಿಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಇವರು ಕಾಲ ಕಳಿಬೇಕಾದರೆ ಅವಳ ಆರುಜನ ಅಕ್ಕಂದಿರಿಗೂ ಲಗ್ನವಾಗಿತ್ತು. ಲಗ್ನವಾಗೋ ಮುಂಚೆ ಆರು ಜನ ನಾವ್ ಸಾಕ್ತೀವಿ, ನಾವ್ ಸಾಕ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದ್ದೋರು ಲಗ್ನವಾದ ಮೇಲೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿದೀರು ಅವರ ಅವರೇ ಆಗಿ, ತಂದೆ ತಾಯಿನೇನು ಇವರು ಸಾಕ್ತಾ ಇರಲ್ಲ.

ರಾಜ ರಾಣಿಗೆ ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲ. ಇವರು ಯಾವಾಗ್ಲೋ ಕೊಟ್ಟಾಗ ತಿನ್ನಬೇಕು. ರಾಣಿ ಈ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆವಾಜಿ ಮರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಕಾಯಿಲೆ ಅತ್ತೊಂಡ್ ಬಿಡ್ತು. ಖಾಯಿಲೆಯಿಂದ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು (ಹೆಂಡ್ತಿ ತಮ್ಮ) ಹಿಂಗೇ ಇದ್ದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸತ್ತೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ನನ್ನ ಆರು ಜನ ಮಕ್ಕಳೂ ಸಾಕ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹಿಂಗ್ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಸುಮ್ಮೆ ನನ್ನ ಕಿರಿಮಗಳನ್ನ ಅಡವಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ತಲೆ ಹೊಡಿಸ್ತೆ. ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ನಿಮ್ಮಕ್ಕನಿಗೆ ಇಲಾಜ್ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಾರಪ್ಪ ಖಾಯಿಲೆನ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಹೇಳಿ ಜೊತೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ್ರು. ಅವನೇನ್ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರಿ ? “ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಹೂಮ್ಮಾತೆ” ಇದ್ದಳಲ್ಲ (ಮಗಳ ಮನೆಗೆ), ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ. ಬಂದಾಗ, ಮನೇಲಿದ್ದೋನು ರಾಜನ ಮಗನಿಗೆ, ಇವರು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ, ಇವರು ನನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು. ಹಾಲು, ತುಪ್ಪ, ಬೆಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ತಾಯಿ, ಸೋದರಮಾವನನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಸಾಕಿದಳು. ಹೀಗೇ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳೀತು. (ತಾಯಿಗೆ ಮಗಳು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ). ತಾಯಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ ವಾಸಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳಿತಾ ಬಂತಲೆ ತಾಯಿ ಏನಂದ್ರು, ಅಯ್ಯಾ ಯಾವ ತಾಯಿ ಹಡದಳೋ ಈ ಮಗಳ್ಳೆ? ಯಾವ ನನ್ನಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೋ ಇವಳ್ಳೆ ? ಈವತ್ತು ನನ್ನ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದು. “ನನ್ನ ಆರು ಜನ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳು ನನ್ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ”. ಈಗ ಖಾಯಿಲೆ ಗುಣವಾಯ್ತು ನಡಿಯಪ್ಪ ಊರಿಗೋಗೋಣ ಅಂತ ಅಂದ್ರು ಮಂತ್ರಿಗೆ.

ಆಗ ಮಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಸೀರೆ ರವಿಕೆ ತಂದು ತಾಯಿಗೆ ಉಡ್ಡಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ಆಗಲು ಮಗಳು ಅಂತ ಹೇಳ್ಳಿಲ್ಲ. ಬಾರೆಮ್ಮಾಕ ಬಂದ್ ಅಕ್ಕಾ ನಿನ್ ಖಾಯಿಲೆ ಎಲ್ಲಾ ವಾಸಿ ಆಯ್ತೆ ಅಂದ. ವಾಸಿ ಆಯ್ತು ಅಂದ್ರು. ಆಯ್ತು ನಡೀ ಅಂತ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ. ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅಕ್ಕನಿಗ್ಗೇಳಿದ. ಅವಳ್ಯಾರು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಿರಿಮಗಳು. ಅಡವಿಗ್ ಕಳಿಸಿದ್ದರಲ್ಲ ಅವಳೇ ಅವಳು. ನಾನ್ ಅಡವಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಅವಳನ್ನ ಕಡಿದಾಕ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು

ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗುಡ್ಡಲಿ ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಬಂದೆ ಅಂತ ಅಂದ. ಅಯ್ಯಾ ಅಲ್ಲೆಯಾದರು ಹೇಳ್ಬ್ಯಾಡವೇನಪ್ಪ? ನನ್ನ ಆಸೆ ಆದರೂ ಕಳಕೊಳ್ಳುವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದಳು. ಮನೇಲಿ ಯಾರುಗೂ ಹೇಳೋದ್ ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಅಂದ ಮಂತ್ರಿ. ಬಂದರೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ನೋಡೋರಿಲ್ಲದೆ ಮಂಚದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದವನೆ ಈ ದೊರೆ. ಆವಾಗ ಈಯಮ್ಮ ಅಯ್ಯೋ ನಿಮ್ಮ ಮಾವ ಇಂಗಾಗ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿದ್ದಲ್ಲಪ್ಪ ಆಸ್ತತ್ರೆ, ಆ ಆಸ್ತತ್ರೆಗೆ ಇವರನ್ನೂ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ಆಯಮ್ಮ. ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನ ಕರ್ಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ ಮತ್ತೆ ಕಿರಿಮಗಳ ಮನೆಗೆ ತಂದೆನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ. ಆಗ ರಾಜನ ಮಗ ಇವರ್ಯಾರು ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಇವರು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಅಂದಾಗ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿ ಊಟ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅವರೂ ಚೆಂದಾಗಾಗಿ ನಡಿಯಪ್ಪ ಹೋಗಾನ ಅಂತ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಮಂತ್ರಿ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ವಾಪಸ್ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟ.

ಹೀಗೇ ಇರೋವಾಗ ಒಬ್ಬ ಗೋಸಾಯಿ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಕೊಂಡ್ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದ. ಏನಂದರೆ “ಒಂದು ಪಟ್ಟಣವಂತೆ. ಆ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ರಾಜ. ರಾಜನಿಗೆ ಏಳು ಮಕ್ಕಳಂತೆ. ಓದ್ಕೊಂಡ್ ಬರೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತುಪ್ಪ ಅನ್ನಾನೇ ಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಕ್ತಾ ಇದ್ದನಂತೆ. ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾರವ್ವ ನನ್ನ ಸಾಕೋರು ಅಂತ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳ್ದನಂತೆ. ಆಗ ಅವನ ಆರು ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನಾವ್ ಸಾಕ್ತೀವಿ, ನಾವ್ ಸಾಕ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದರೆ, ಕಿರಿಮಗಳು ಮಾತ್ರ ನಾನ್ ಸಾಕಾಕಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಭಗವಂತನ ಇಚ್ಛೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಡವಿಗೆ ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿ ಕಳಿಸಿ ಕಡಿದ್ ಹಾಕಿಬಿಡಿ ಅಂತ ಕಳಿಸಿದ್ರಂತೆ. ಮಂತ್ರಿ ಕಡಿದಾಕದೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ. ಅವಳು ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕ್ತಾವಳೆ” ಅಂತ ಈ ಗೋಸಾಯಿ ಸಾರ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟ.

ಆವಾಗ ಈ ಆರುಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಏನೋ ಗೋಸಾಯಿ ಸಾರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ರಾವ್ನೆ ಅದೇನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಮನೇಲಿದ್ದ ಆಳಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಅವನು ಹೋಗಿ ಕೇಳೊಂಡು ಬಂದು ಮೇಲಿನಂತೆ ಹೇಳಿದ. ಅಂಗಾದರೆ ನಾವೇ ಅಲ್ವ ಏಳ ಜನ ಮಕ್ಕಳು? ಇದು ನಮ್ಮನೆ ಕಥೆನೆ ಅಂತ ತಿಳಿದು, ಏನಾದರು ಮಾಡಿ ಅವಳಿಲ್ಲದಂಗೆನೆ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ, ಆ ಗೋಸಾಯಿಗೆ ಉಪಾಯ ಕೇಳಿದರು. ನಿನಗೆ ಏನ್ ಬೇಕಾದರು ಕೊಡ್ತೀವಿ, ಏನ್ನಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಆವಾಗ ಅವನು ನಾನ್ ಒಂದ್ ಮಂತ್ರ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತೀನಿ, ಅದನ್ನ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಮಡಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮೊದಲ್ದಂಗೆ ಆಗ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. “ಒಂದು ಇಜ್ಜಲು ಉಂಡೆ, ಒಂದು ಮರಳುಂಡೆ, ಒಂದು ಅರಿಶಿನದುಂಡೆ” ಮೂರು ಉಂಡೆಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟ. ಈ ಮೂರು ಉಂಡೆ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಒಬ್ಬಳು ಮುದುಕಿ ಇರ್ರಾಳೆ ಆ ಪಟ್ಟಣದಾಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಕಾಯ್ಕೊಂಡು, ಅವುಳಗೆ “ನಿನಗೇನ್ ಬೇಕಾದರು ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಯ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಈ ಮೂರು ಉಂಡೆಗಳನ್ನ ಹಾಕಿ ಅಲ್ಲೋಗಿ ಒಂದು ಹಾಲ್ ಬಾವಿಗೆ, ಒಂದುಂಡೆ ನೀರ್ ಬಾವಿಗೆ, ಒಂದು ಉಂಡೆ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮದ ಬಾವಿಗೆ

ಹಾಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಜ್ಜಿ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು. ಆವಾಗ ಈ ಅಜ್ಜಿ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಕಿರಿಮಗಳು ಇರೊ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಳು. ಅದು ಕಾಡಾದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಜಾತ್ರೆ ಯಾರು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆವಾಗ ಈ ಹುಡ್ಗಿ ಅಜ್ಜಿ ನೋಡಿ ಬಾರಜ್ಜಿ ಅಂತ ಕರೆದು ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬಾ ಊಟ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರು. ಹೋದಳು ಅಜ್ಜಿ. ಹೋಗೋವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಮೂರು ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ಒಂದ್ ಹಾಲ್‌ಬಾವಿಗೆ, ಒಂದು ನೀರ್‌ಬಾವಿಗೆ, ಒಂದು ಅರಿಶಿಣ ಕುಂಕುಮದ ಬಾವಿಗೆ ಹಾಕಿ ಬಂದ್ರು. ಆಮೇಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೀರ್ ಕೊಡವ್ವ ಅಂದ್ರು. ನೀರ್ ಕೊಡಾಕೆ ಒಳಗಡೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಇಜ್ಜಲು ಉಂಡೆ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಹೊಸಲಿನ ಉತ್ತರಾಸಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು. ಈ ಹುಡ್ಗಿ ಹಿಟ್ಟು ಮಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟಳು. ಊಟ ಮಾಡಿದ ಅಜ್ಜಿ, “ಅವ್ವ ಮನೇಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಗ ಅದೆ. ಅದರ ಕಷ್ಟ ನೋಡೋರಿಲ್ಲ. ಹೊಯ್ತೀನಿ ಕಣವ್ವ” ಅಂದ್ರು. ಬೇಕಾದಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ್ತೀಯ ಅಜ್ಜಿ ಅಂತ ಕಳಿಸ್‌ಕೊಟ್ಟಳು.

ಇವಳು ಹೊರಟ ನಂತರ ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಈ ರಾಜನ ಮಗ (ಗಂಡ) ಕುದುರೆ ಮೇಲೆ ಬಂದಿಳಿದು ಅದೇ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಾಕಿ, ನೀರ್‌ಬಾವಿಗೋಗಿ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದ. ಹಾಲ್‌ಬಾವಿಗೆ ಬಂದು ಹಾಲು ಕುಡಿದ. ಆಗ ಕೈಕಾಲ್ಗೆ ಹಾವು ಚೇಳುಗಳ ವಿಷವೇರಿಬಿಡ್ತು. ಆಗ ರಾಜ ಅದೇ ಕುದುರೆ ಏರಿ ವಾಪಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಹಾವಿನ ವಿಷ, ಚೇಳಿನ ವಿಷ, ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸತ್ತೋದ. ಯಾವ ಪಂಡಿತರು ಬಂದರೂ ಇವ್ವ ಉಳಿಸೋಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವನು (ರಾಜನಮಗ) ಯಾವಾಗ ಸತ್ತುಹೋದ ಈ ಮುತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ ಎಲ್ಲ ಕಳಕೊಂಡು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಗ್ಗಿಟ್ಟಳು.

“ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ, ಎಲ್ಲಿತನಕ ನನ್ನ ಯೋಗ ಇತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿತನಕ ಆಯ್ತು” ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಸನ್ಯಾಸಿ ವೇಷ ಹಾಕ್ಕೊಂಡ್‌ಬಿಡಾನ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬೆಳ್ಳೂರ್‌ನಂತ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದು, ನಿಲುವಂಗಿ ವೇಷ ಹೊಲಿಸ್ಕೊಂಡ್‌ಬಿಟ್ಟಳು. ಹೊಲಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾದರು ಹೋಗ್ಬಿಡನ ಅಂತ ಯೋಚನೆಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಆವಾಗ ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿತು. ಒಂದು ಕಾಡು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲದ ಮರ. ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಈ ಮರಕ್ಕೊಂದು “ಗಂಡುಭೇರುಂಡ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಭೇರುಂಡ” ಎರಡು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋವು. ಬಂದ್ ಉಳ್ಳೊಂಡಾಗ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಹೆಣ್ ಭೇರುಂಡ, ಗಂಡ್ ಭೇರುಂಡಕ್ಕೆ ಕೇಳಿತು: ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆತನಕ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಸಾಕಾಯ್ತದೆ, ಬೇಜಾರಾಗ್ತಾ ಇದೆ, ಒಂದ್ ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಅಂತ. ಆಗ ಗಂಡು ಭೇರುಂಡ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದೇಳ್ಕೋ, ಮುಂದೆ ಆಗೋದೇಳ್ಕೋ ಅಂತ ಯಾವ್ ಕಥೆ ಹೇಳ್ಕಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ತದೆ. ಆಗ ಈ ಹೆಣ್ ಭೇರುಂಡ, ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದೆ ಆಗೋದು ಯಾರಿಗೊತ್ತು. ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ಅದೆಲ್ಲಿತ್ತೋ ? ಒಂದು ಸರ್ಪ ಬಂದು ಆ ಹೆಣ್ ಭೇರುಂಡನಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಬಿಡ್ತದೆ. ಹಾವ್ ಕಚ್ಚಿಬಿಡ್ತು, ಹಾವ್ ಕಚ್ಚಿಬಿಡ್ತು ಅಂತ ಹೆಣ್ ಭೇರುಂಡ ಕೂಕ್ಕೊತ್ತದೆ. ಆಗ ಗಂಡುಭೇರುಂಡ ಔಷಧಿ ತಂದು ಗಸಗಸನೆ ಅಗಿದು

ಮೈತಲೆಗೆಲ್ಲ ನೇಪಹಾಕ್ತು. ಅಗಿದು ಹಚ್ಚೋವಾಗ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಔಷಧ ಈ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗಿದ್ದಳಲ್ಲ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ಇರ್ದದೆ. ಆಗ ಅವಳು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಯ್ದೊಂಡು ಸೆರಗಿಗೆ ಕಟ್ಟೊಂಡು, ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಮೇಲೆ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಗಂಡನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೇ ಬರತ್ತಾಳೆ.

ಆ ರಾಜನ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಂತಿರತ್ತಾರೆ. ಆ ರಾಜನ ತಂದೆ ನನ್ನ ಸತ್ತುಹೋಗಿರುವ ಮಗನ ಉಳಿಸ್ಕೊಟ್ಟೋರಿಗೆ ನನ್ನ ದಂಡು ದಾಳಿ ಎಲ್ಲಾನು ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲ ನಿಂತವೆ. ಬಂದುಹೋಗೋರೆಲ್ಲ ರಾಜನ ಮನೆಯವರು ಎಲೆಅಡಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತ್ತಾರೆ. ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ, ಎಲೆಅಡಿಕೆ ತಗೊಳ್ಳಿ. ನನ್ನ ಮಗನ ಯಾರಾದರು ಉಳಿಸಿಕೊಡಿ ಅಂತ ಬಂದೋರೆಲ್ಲ ಎಲೆಅಡಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಈ ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆ ಗೋತಾಯಿ ಸನ್ಯಾಸಿ ಗಂಡಿನವೇಷದಲ್ಲಿ ಬರತ್ತಾಳೆ. ಅಯ್ಯೋ ಎಂತೆಂತೋರ್ ಕೈಲೇ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲ, ಇವನ್ಯಾರೋ ಸನ್ಯಾಸಿ ಬಂದವನಲ್ಲ. ಇವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗ್ತಾದ ಅಂತ ಅವರು ಅವರೇ ಮಾತಾಡ್ಕೊತಾರೆ. ಅಯ್ಯೋ ಹೋಗಯ್ಯ ನೀನು ಅಂತಾರೆ. ಆಗ ಒಬ್ಬಳು ಅಜ್ಜಿ, ಅಂಗ್ ಅನ್ನಬ್ಯಾಡಿ, ಎಂತೆಂತೋರೋ ಇರತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಕಡ್ಡಿನೂ ಒಂದೊಂದ್ ಸಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರ್ದದೆ. ಎಂತದೋ ಒಂದ್ ಗೋಟ್ ಅಡಿಕೆ, ಎಲೆ, ಕೊಡ್ರಮ್ಮ ಅಂದ್ಕು. ಆಗ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಎಲೆಅಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಇವಳಿಗೆ. ಆಗ ಆ ರಾಜನ ಮಗ ಸತ್ತು ಮಲಗಿರೋ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಒಂದ್ ಚಂಬಿನಲ್ಲಿ ನೀರು, ಒಂದು ಗುಂಡ್ಕಲ್ಲು ಈಸ್ಕೊಂಡಳು. ಒಂದ್ ಬಟ್ಟು ಈಸ್ಕೊಂಡು ಆ ರಾಜನ ಮಗ ಮಲಗಿರೋ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಔಷಧಿಯನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರದು, ಮೈಕೈಗೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೀಡಿದ್ದು. ಈ ಹಾವು, ಚೇಳು ಕಡಿದು ವಿಷ ಹೇರಿತ್ತಲ್ಲ ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಳಿದೋಯ್ತು. ಯಾವಾಗ ವಿಷ ಇಳಿದೋಯ್ತು, ಪರಮಾತ್ಮ ಎಷ್ಟೊಂತನಕ ಮಲಗಿದ್ದೀಯ ಅಂತ ಎಬ್ಬಿರಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಈ ಜನ ಹೊರಗಡೆ ಇದ್ದೋರೆಲ್ಲ ಮರಳಾಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಆಗ ಸತ್ತು ಬದುಕಿನ ರಾಜನ ಮಗ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿದವರು ನೀವು, ತಗೊಳ್ಳಿ ಈ ವಜ್ರದ ಉಂಗುರ ಅಂತ ಗೋತಾಯಿ ಕೈಗೆ ತೊಡಿಸಿದ. ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡ್ತಾರೆ. ಎಂತೆಂತೋರ್ ಬಂದು, ಯಾರು ಉಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ, ನೀನ್ ಹೆಂಗ್ ಉಳಿಸ್ತೆ ? ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಈ ರಾಜನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ನನ್ನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನ್ನ ಉಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆ ಇರಿ. ನಿಮಗೆ ಏನ್ ಬೇಕಾದರು ಕೊಡ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಇವಳು ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ಒಂದ್ ಪಟ್ಟಣವಾ, ಒಂದ್ ಊರ ? ಊರೂರು ಸುತ್ತೋರು ನಾವು, ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಿಕ್ಕ ಔಷಧಿ ತಗೊಂಡ್ ವಾಪಸ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಳು. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಹಾಲ್ಬಾವಿ, ನೀರ್ಬಾವಿಗೆ ಔಷಧಿಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಸಿದ್ದು. ಉತ್ತರಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಇಜ್ಜಲು ಎಲ್ಲಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗುಡಿಸಿದ್ದು. ಆ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರಾಜನ ಮಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರತ್ತಾನೆ. ಬಂದಾಗ ಅದೇ ತರಹ ಅರಮನೆ, ಮನೇಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಕಾಳು ಕಡ್ಡಿ ರಾಶಿ ರಾಶಿನೇ ಇರ್ದದೆ ಅರಮನೇಲಿ. ಆಗ ರಾಜನ

ಮಗ ಬಂದು ಅದೇ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕುದುರೆ ಕಟ್ಟಾಕಿ, ಹಾಲ್‌ಬಾವಿಗೋಗಿ ಹಾಲ್‌ಕುಡಿದು, ನೀರ್‌ಬಾವಿಗೋಗಿ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಂಡು ಸೀದ ಮನೆಗೆ ಬರಾನೆ. ಆಗ ಅವಳು ಒಂದ್ ಚಂಬ್ಲಿ ನೀರಿಡ್ಕೊಂಡು ನಿಂತಿರಾಳೆ. ಇವನು ಸೀದಾ ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಾನೆ. ಆಗ ಅವಳು ಏನ್ ಸ್ವಾಮಿ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನೀವು ನೀರೀಸೊಂಡ್ ಒಳಗಡೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೋರು ಇವತ್ತು ಹಾಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಯಾಕೆ ? ನೀನು ವಿಷಹಾಕಿ ಸಾಯಿಸ್‌ಬೇಕು ಅಂತಾನೆ ? ಅಂತಾನೆ.

ಹಾಗಾದರೆ ನೀವು ಸತ್ತೋಗಿದ್ದೋರು ಹೆಂಗ್ ಬದುಕಿದಿರಿ ಅಂತ ಕೇಳಾಳೆ ಅವಳು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಬಂದ್ ನನ್ನನ್ನ ಬದುಕಿಸಿದ ಅಂತಾನೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಅವನಿಗೇನು ಕೊಟ್ಟಿರಿ ನೀವು ಅಂತಾಳೆ. ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಏನ್‌ಬೇಕಾದ್ರೂ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಅಂದ್ರೂ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ. ಆಗ ನಾನು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಜ್ರದ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರಾನೇ ಕೊಟ್ಟೆ ಅಂದ. ಹಾಗಾದರೆ ತಗೊಳ್ಳಿ ಈ ವಜ್ರದ ಉಂಗುರನ, ಯಾರದು ನೋಡಿ ಅಂತ ವಾಪಸ್ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆಗ ಇದು ನಂದೆಯಾ ಅಂತ ಅವಳನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ವಾಪಸ್ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಬಂದು ಇವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮತ್ತು ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿನ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದು ಮದ್ದೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಾರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಸುಬ್ಬಹನುಮಮ್ಮ, ಬ್ಯಾಲದಕೆರೆ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.
ನಲವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಕಥೆ

೨. ಏಡಿಕ್ಕುಮಾರನ ಕಥೆ

ಚುಂಚನಗಿರಿ ಅಂತ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ. ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ದೊರೆ. ಆ ದೊರೆಗೆ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆಗಿತ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆದ್ರೂ, ಆಯಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದೂನೂ ಮಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಪಟ್ಟಣದ ಜನಗಳೆಲ್ಲ ಆ ದೊರೇನ ಆಡ್ಕೊಳ್ಳೋರು: "ಅಯ್ಯೋ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾನೂ ದೊರೆ. ಆದ್ರೆ ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು. ಇನ್ನೂನು ಮಕ್ಕಳೇ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲವಲ್ಲ" ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ತಾತ್ಸಾರ ಮಾಡೋರು. ಆದ್ರೆ ಆಯಪ್ಪ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ತಿರ ಚಿಂತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ರೂ: "ನಾವು ಈ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆಲ್ಲ ದೊರೆ ಅನ್ನುಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟು ಲಗ್ನವಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದಿಂದಾನೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕು ಸಂತಾನ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನ್ ದಾರಿ ಮಾಡುವಾ" ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೂ. ಹೇಳಿದ್ರೆ ಆಯಮ್ಮ ಏನಂತು, "ನಾವು ಇಂಗೇನೇ ಇದ್ರೆ ಸರಿಹೋಗೋದಿಲ್ಲ.

ಯಾವುದಾದ್ರೂ, ಒಂದು ಧರ್ಮಾತ್ಮ ಮಾಡಿ ನಾವ್ ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಪಡೀಬೇಕು ಕಣ್ರೇ” ಅಂತ ಆಯಮ್ಮ ಕೇಳಿಕೊಂಡು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾವು ಏನು ಧರ್ಮಾತ್ಮ ಪಡೀಬೇಕೋ ಅಂತ ಆ ರಾಜ ಕೇಳಿದ. “ಈ ಚುಂಚನಗಿರಿ ಮಠದೊಳಗೆ ಒಂದು ಆಳುದ್ದ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರೋ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಬಿಡಾನ. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಈ ಸುತ್ತಾಲ್ತಾ ಏಳು ಹಳ್ಳಿ ದನ ಕರುಗಳೆಲ್ಲ ನೀರು ಕುಡೀತವೆ. ಆ ಗೋವ್‌ಗೊಳೆಲ್ಲ ನೀರು ಕುಡಿದು ಪುಣ್ಯ ಬಂದಾಗ, ಏನಾದರೂ ಭಗವಂತ, ಮಕ್ಕಳು ಸಂತಾನ ಕೊಡಬೋದು, ಒಂದು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸ್ಬುಡಿ” ಅಂತ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಆಯಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟುಬುಟ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸ್ಬುಟ್ಟು. ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ಯೆಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪುಣ್ಯಮಾಡಿ ಗಂಗಮ್ಮನಮಾಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಗಂಗಮ್ಮನ ಮಾಡಿದ್ಯೆಲೆ ನಮ್ ಯಜಮಾನು, ಯಾವ್ ರೀತಿ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಏನ್ನಾಡಿದಾರೆ ಅಂತ ಆಯಮ್ಮ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದಾನೊಂದಿನದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ‘ನಮ್ ಯಜಮಾನರು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ; ನಾನ್ ಒಂದು ದಿನವಾದ್ರೂ ಹೋಗ್ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮೈಮೇಗಳ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಆ ಕೆರೆಯಾಗ್ ಒಕ್ಕೊಂಡು ಕೆರೆಯಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ ಬರೋಣ’ ಅಂತ ಆಯಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತುಂಬೊಂಡು ಕೆರೆಯತ್ತ ಹೋಯ್ತು.

ಕೆರೆಯತ್ತ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಕೆರೆ ತುಂಬ ಗಂಗಮ್ಮ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಈಯಮ್ಮ ಕೆರೆ ಏರಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರುತ್ತಾಳೆ. ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಆ ಕೆರೆ ಒಳಗೆ ಇದ್ದುದೊಂದು ಗರ್ಭಿಣಿ ಏಡಿಗಾಯಿ, ಆ ಕೆರೆ ಏರಿಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನಮ್ಯಾಲೆ ಬಂದು ಕುಂತಿರುತ್ತೆ. ಆ ಏಡಿಗಾಯಿ ಕೆರೆಏರಿಮ್ಯಾಲೆ ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆಯಮ್ಮ ಕಂಕಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಇರಿಕೊಂಡು ಚಿಂತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ. “ಅಯ್ಯೋ; ಪರಮಾತ್ಮ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನು ಈ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ರೆ. ಈಗ್ಲಾದ್ರೂ ನಮಗೆ ಮಕ್ಕುಸಂತಾನ ಕೊಡ್ತೀಯಾ ಗಂಗಮ್ಮ ನೀನು?” ಅಂತ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕೆರೆ ಏರಿಮ್ಯಾಲೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆ ಏಡಿಗಾಯಿಗೆ ಈಯಮ್ಮನ್ ಚಿಂತೆ ಪ್ರೀತಿ ಆಯ್ತು. ಆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಏಡಿಗಾಯಿ ಕಲ್ಲಿನಮೇಲ್ ಕುತ್ಕೊಂಡು, ಏನು ಹೇಳುತ್ತಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ, “ಪರಮಾತ್ಮ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಸಂತಾನ, ಆಯಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋಳಗಾದ್ರೂ ಕೊಡೋದ್‌ಬೇಡ್ ಪರಮಾತ್ಮ” ಅಂತ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೆ ಏಡಿಗಾಯಿ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ್ರೆ ಆ ಏಡಿಗಾಯಿ ಒಳಗಿರೋ ಗರ್ಭ ಹೋಗಿ ಆಯಮ್ಮನಿಗೆ ಗರ್ಭ ಆಗ್ಬಿಡುತ್ತೆ. ಆಯಮ್ಮ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಕ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು; ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ಯೆಲೆ ಆಯಮ್ಮನಿಗೆ ಅದೆ ಆಗಿ ನೀರು ನಿಂತು ನವನಾರು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದಾಗ ದೊರೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗ್ತಾನೆ. ‘ಅಯ್ಯೋ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷವಾಯ್ತು ನಾನು ಲಗ್ನವಾಗಿ, ಈಗ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿ ಗಂಗಮ್ಮನ ಮಾಡಿದ್ಯೆಲೆ ದೇವರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಪರಮಾತ್ಮ, ಒಂದು ಸಂತಾನ

ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಂತಾನ ಬೆಳಸಲಪ್ಪ” ಅಂತ ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷದೊಳಗಿರಾಳೆ.

ಇರಬೇಕಾದೆ, ಆಯಮ್ನಿಗೆ ನವನಾರ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ಹೆರಿಗೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಹೆರಿಗೆ ಆದಾಗ ಏಡಿಗಾಯಿ ಜನನವಾಗುತ್ತೆ. ಏಡಿಗಾಯಿ ಜನನವಾದಾಗ “ಅಯ್ಯೋ, ಪರಮಾತ್ಮ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಬೇಡಿದ್ದು, ಇಂತಾ ಪಟ್ಟಕೆಲ್ಲ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಬರುವಂತ ಹೆಸರುವಾಸಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆ. ಅದೇರೀತಿ ಇದ್ದರೂನೂ, ಆ ದೂರು ಒಪ್ಪೊಂಡಿದ್ದ್ರೂನೂ ಪರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಹೊತ್ತೊಂಡು ನಾನು ಹೇಗಪ್ಪ ಈ ಧರೆಮೇಲೆ ಇರೋದು ?” ಅಂತ ಆ ದೊರೆಗೆ ಬಹಳ ಚಿಂತೆ ಬಂದ್ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಡೆ ಮಲಗಿರಾನೆ.

ಮಲಗಿರಬೇಕಾದೆ, ಆ ದೊರೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಆಳ್ ಇರಾನೆ. ಆಳ್ ಇರಬೇಕಾದೆ ‘ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ ಆ ಪರಮಾತ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿರೋದು. ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ ನೋಡಾನ. ನೀನ್ ಯಾಕಪ್ಪ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಮಲಗಿದ್ದೀಯ ಎದ್ದೇಳು. ಮುಂದೆ ಏನ್ ನಡೀತದೊ ನೋಡೋಳನಾ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಆಳು ದೊರೆಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಾನೆ. ಹೇಳಬೇಕಾದೆ, ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನ ಅಂಗೇ ಇರಾರೆ. ಇದ್ದಾಗ ಈ ಏಡ್‌ಗಾಯ್ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗೀಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಬೇಕಾದೆ, ‘ಪರಮಾತ್ಮ ನಾನ್ ಯಾವ ರೀತಿ ದೇಶಕ್ಕೆ, ಜನಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸೋದೂ ? ಯಾವ ರೀತಿ ನಾವ್ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡೋದು?’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆದರೂ ಆಗ್ಲಿ, ಇದೂ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಹಣೇಬರಹ ಅಂದಿದ್ದೇ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ ಟಾಂ ಟಾಂ ಹಾಕಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ, ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಏಡಿಗಾಯಿ ಹುಟ್ಟಿಯ್ತೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ಲಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾದವು, ಬಂದು “ಏಡ್‌ಗಾಯ್” ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು. ಹೆಸರು ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಕೆಲವಾರು ದಿವಸ ಒಂದು ಸಪರೇಟು ರೂಮ್ನೊಳಗೆ ಏಡಿಗಾಯಿ ಮಡಗಿದ್ದರು. ಮಡಗಿರಬೇಕಾದೆ, ಆ ಏಡಿಗಾಯಿ ಸಪ್ಲಾಯ್‌ಗೆ ಒಂದ್ ಆಳ್ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರಾರೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ, ಸಾಯಂಕಾಲ ತಿಂಡಿ ತೊಗೊಂಡೋಗಿ ಆ ಏಡಿಗಾಯ್‌ಗೆ ಕೊಡೋದು. ಇಂಗೇ ಇರತಾ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ, ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ತುಂಬುತ್ತೆ. ಏಡಿಗಾಯಿಗೆ ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸು ಬಂದ್ಬಿಡುತ್ತೆ.

ಆ ರೂಮ್‌ನೊಳಗೆ ರೂಮ್‌ನ ತುಂಬಾನೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ರೂಮುನ ತುಂಬಾನೂ ಆಗಿರುತ್ತಲೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ದನಕರುನ ಹುಡುಗರು ದಿವಸಾ ಬಂದು ಆ ಏಡಿಗಾಯಿ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋರು. ಇಂಗೇ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದೆ, ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನದ ಮೇಲೆ ಈ ಹುಡುಗರು ಏನಂದೊ “ಅಯ್ಯೋ ಏಡ್‌ರಾಜ, ನೀನ್ ಒಬ್ಬ ಮನ್ನಾ ಅಂತ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೀಯ. ನೀನು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಗನಾದರೂ ಸಹಿತ ನೀನ್ ಇಂಗೇ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಯ್ಯ; ನಿಮ್ ದೊರೆಗೆ ಏನಯ್ಯ ಕಮ್ಮಿ ಇರೋದು. ಎಲ್ಲಾದ್ರು ಒಂದು ಹೆಣ್ ತೊಗೊಂಡ್ಬಂದು ಲಗ್ನಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಯ್ಯ” ಅಂತ ಈ ದನಕರಿನ ಹುಡುಗರೆಲ್ಲಾ

ಹೇಳಿದರು. ಈ ಏಡಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅದೇ ನಾಟಕೊಂಡಿಟ್ಟು. “ಅಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮಪ್ಪಂಗೆ ಏನ್ ಕಮ್ಮಿ ಇರೋದು, ಹೇಳಾನ ಎಲ್ಲಾರೂ ಒಂದು ಹೆಣ್‌ನೋಡಿ ನನಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಸಿ ಅಂತ.” ಈ ಏಡಿರಾಜ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೊಗೊಂಡು, ಸಾಯಂಕಾಲ ಊಟ ತೊಗೊಂಡ್ ಬರೋದರೊಳಗಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕುಂತಿತ್ತು.

ಆಳು ಊಟ ತಕ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ ರೂಪ್‌ಗೆ. “ಅಯ್ಯಾ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಇರೋ ಆಳೆ, ನಾನ್ ಊಟ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಪ್ಪ. ನಾನು. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಗನಾದೆ. ನನಗೆ ಲಗ್ನ ಬೇಕಯ್ಯ. ನಮ್ಮಪ್ಪಂಗೆ ಏನ್ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿರೋದು? ನಮ್ಮಪ್ಪಂಗೆ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಒಂದು ಹೆಣ್‌ನೋಡಿ ಮದ್ದೆಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಯ್ಯಾ.” “ಆಯ್ತಪ್ಪ ಏಡ್‌ರಾಜು, ಊಟ ಮಾಡು. ನಾನ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ನೀನ್ ಊಟ ಮಾಡಯ್ಯಾ.” “ಇಲ್ಲಯ್ಯ ನಾನ್ ಊಟ ಮಾಡಲ್ಲ, ನನಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ನಮ್ ತಂದೆ ಭರವಸೆ ನೀಡೋವರೂ ನಾನ್ ಊಟ ಮಾಡಲ್ಲಯ್ಯ” ಅಂತ ಊಟ ಮಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಳು ವಾಪಸು ದೊರೆ ಹತ್ರ ಹೋದ. “ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ ನಿನ್ನ ಮಗನಾದಂತ ಏಡ್‌ರಾಜ ಊಟ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲಂತಯ್ಯ. ಒಂದು ಹೆಣ್‌ನೋಡಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಲೇಕಂತೆ ಆಯ್ತಪ್ಪಂಗೆ. ಅಲ್ಲಿವರ್ಗೂ ಊಟ ಮಾಡಲ್ಲಂತೆ” ಅಂತು ಆಳು ಹೇಳ್ತೀನಿ. “ಅಯ್ಯೋ ಇದರೊಳಗು ನಾನ್ ಕೆಟ್ಟನೇ. ಇಂಥಾ ದೊರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಇಂಥಾ ಮಗ ಹುಟ್ಟಿ, ಯಾರೂ ಇಂಥೋನಿಗೆ ಹೆಣ್‌ಕೊಡ್ತಾರೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಈ ಏಡಿಗೆ? ನಾನು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಯ್ಯ. ನನ್ ಕೈಲಾಗೋದಿಲ್ಲ.” “ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ ಅದಕ್ಕಾಕೆ ನೀನ್ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತೀಯೆ ? ಒಂದು ಮೊರ ಹೊನ್ನು ತುಂಬೊಡಯ್ಯ. ನಾನ್ ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ನಿನ್ನ ಮಗಂಗೆ ಹೆಣ್‌ನೋಡ್ಕೊಂಬತ್ತೀನಿ. ಲಗ್ನ ಮಾಡಾನ” ಅಂತ ಈ ಆಳು ಹೇಳಿದ. “ಆಯ್ತಯ್ಯ ಒಂದು ಮೊರ ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ, ಎರಡು ಮೊರ ಹೊನ್ನು ತುಂಬೊಡ್ತೀನಿ, ನೀನು ಎಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ನನ್ ಮಗಂಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಪತ್ತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ಬೇಕು” ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟ. ಒಂದು ಮೊರ ಹೊನ್ನು ತುಂಬೊಟ್ಟ ದೊರೆ.

ಹೊನ್ನು ತುಂಬೊಂಡು ಈ ಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಾರಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ ಅರ್ಮನೆ ಆಳು. ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಮುಂದಿನ ಪಟ್ಟದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಾಳ ಬಡಸ್ತನ. ಆದ್ರೆ ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡ್ತಿದೀರು. ಮೊದಲೇ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಮೊದಲೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ತೀರಿ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟಿರಾಳೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬಮ್ಮನ ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ಆಯಮ್ಮಂಗೂ ಒಂದು ಮಗಾ ಇರ್ದದೆ. ಈ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕು, ಒಬ್ಬು ಹೆಂಡ್ತಿನ ಸಾಕೊಂಡು ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಇರ್ದಾನೆ. ಬೀದಿಬೀದಿ ಮುತ್ತುರತ್ನ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಸಾರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆಯಮ್ಮ ಇರ್ದಾಳಲ್ಲ, ಆಯಪ್ಪನ ಕಿರೇಹೆಂಡ್ತಿ, ಆಯಮ್ಮ ಏನ್ ಹೇಳ್ತಾಳೆ ಒಳಗಡೆ ಯಜಮಾನಿಗೆ “ರೀ, ರೀ ನಿಮ್ಮ ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಎರಡೂ ಹೆಣ್ಣಾಗ್ಬಿಟ್ಟವೆ. ನಮ್ಮೆಲಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಸಾಕೋಕು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಮಾರಾಯ ಒಂದು

ಮೂರ ಹೂನ್ನು ತುಂಬೂಂಡು ಬಂದಿದಾನೆ, ಮಾರ್ತೀರ ಅಂತ. ಆ ಹೂನ್ನು ಀಸೂಂಒಿಟ್ಟು ಒಂದು ಮಗಾ ಕಳಿಸಿಬಿಡಿ," ಅಂತಾ ಆಯಮ್ ಕಿರೇಹೆಂಡ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ರು. ಹೇಳಿದಾಗ " ಆಯ್ತು ಕಣೇ ಅದೂ ಒಳ್ಳೇದೇ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಂದ್ರೆ ನಮಗೆ ತಿನ್ನಾಕೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ, ಉಡೂಕೆ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಮಗ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಮೂರ ಹೂನ್ನು ಀಸಿಕೂಂಡುಬಿಡಾನ ಕಣೇ. ಹೆಂಗೂೇ ನಾವ್ ತಿಂದೂಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡಾನ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಸಾರಿಕೂಂಡು ಹೂೂಗ್ತಿದ್ರು ಆಳನ್ನು ಕರ್ನು ಀ ಹೆಣ್ ಮಗಾನ ಅಯಪ್ಪಂಗೆ ಕೂಟ್ಟು ಒಂದು ಮೂರ ಹೂನ್ನು ಀಸೂಂಒುಬಿಟ್ಟು.

ಆಳುನ ಕೂಡ ಀ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಾನ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಆಳು ಕರೂಂಡು ರಾಜನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಬಂದ್ರೆ ಂಡ್ ರಾಜಕುಮಾರ ರೂಮ್ ನೂಳಗಿದ್ರುನೆ. "ಆಯ್ತಯ್ಯ ಇರ್ಲಿ, ಹೆಣ್ಣು ಮಗು. ನಾವ್ ಕಾಲದಿಂದ ಮಕ್ಕು ಕಂಡೂೇರಲ್ಲ. ನಮ್ಮಾವು ಇರ್ಲಿ. ಹಲವಾರ ದಿವ್ನ ಆ ಮಗೂನ ದೂರೆನೂ ದೂರೆ ಹೆಂಡ್ತೀನೂ, ಸಾಕ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದೂೇರ್ಗೆ ಀ ಮಗ ಕರೂಂಡು ಬಂದಿರಾದು ಗೂತ್ತಿರ್ತದೆ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದೂೇರು ಹೂೂಗಿ ಂನ್ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂದ್ರೆ "ಂಡ್ ಕುಮಾರ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಆಳ್ ಕಳಿಸಿ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಿ ತಂದಿದಾನೆ ಕಣಯ್ಯ. ಯಾಕಯ್ಯಾ ಹೆಣ್ಣು ತಗೂಂಬಂದಿರಾದು ? ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಮದ್ದೆ ಆಗಾಕೆ ತಂದವ್ನಾ? ಮುಂಚೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಯ್ಯ" ಅಂತ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವ್ರು ಹೇಳ್ಚಿಟ್ಟು. ಆಳು ಊಟ ತಗೂಂಡ್ ಹೂೂದ ಂಡ್ ರಾಜಂಗೆ. "ಅಯ್ಯಾ ನೀನ್ ಹೆಣ್ ತೂಗೂಂಡ್ಬಂದು ಂಷ್ಟು ದಿವ್ನ ಆಯ್ತು. ನಮ್ಮಪ್ಪನೇ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಕೂಳ್ಳಾಕೆ ಮಡಿಕುಂಡವ್ನಂತ ? ನನಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಯ್ಯಾ. ನನಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೇ ಇದ್ರೆ ನಾನ್ ಊಟಮಾಡಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಯ್ಯ" ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟ. "ಆಯ್ತಯ್ಯ ಂಡ್ ರಾಜ, ಊಟಮಾಡು; ತಂದೆಯವ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೀವಯ್ಯ. ಹೆಣ್ ತಂದಿರೂೂದು ನಿನಗೇನೆ, ಊಟ ಮಾಡಯ್ಯಾ." "ನನಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮದುವೆ ಆಗ್ ಬುಡ್ಬೇಕಪ್ಪ. ಅಲ್ಲಿವರ್ಗೂ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡಲ್ಲ". ಸರಿ, ಅವತ್ತು ಯಾರಿಗೂ ಜನಕ್ಕೆ ಹೇಳಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಂನಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ ? ಆಯಪ್ಪಂಗೆ ಂಡ್ ರಾಜಂಗೆ ಮದ್ದೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ? ಸರಿ ಅರ್ಮನೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡೂೂಂಡು ಅರ್ಮನೆಯಾಗಿದ್ರುದೆ ಅಡುಗೂಟ ಮಾಡ್ಕುಂಡು. ಅಡಗೂಟ ಮಾಡೂೂಂಡು ಆಯಮ್ಂಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿದ್ರು, ವಡವೆ ವಸ್ತ್ರ ಧರಿಸಿದ್ರು. ಒಳ್ಳೆ ಬಟ್ಟೆ ಹೂೂಲಿಸಿದ್ರು. ಒಳ್ಳೂಳ್ಳೆ ಊಟ ಮಾಡಿಸಿದ್ರು. ಊಟಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರು ಗಂಟೆ ಆಯ್ತು. ಂಳುಗಂಟೆ ಆಯ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಆಯಮ್ ನಗೆ ನೀನ್ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಊಟಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ನಿನ್ ಕೈಯಾಗ ಒಂದು ಚೂಂಬು ನೀರ್ ತಗೂಂಡು, ನೀನ್ ಆ ರೂಮ್ ಹತ್ತಿರ ನಡೆಯಮ್ ಅಂತ ಹೇಳ್ಚಿಟ್ಟು ಕರಕೂಂಡು ಹೂೂರಟ. ಆಯಪ್ಪ ಕರಕೂಂಡು ಹೂೂಗಿ ಆಯಮ್ನ್ ಂಳಗಡೆ ತಳ್ಚಿಟ್ಟು ಬಾಗ್ಲುಹಾಕೂೂಂಡು ಬಂದ್ರೆಲೆ, ಆ ಂಡಿರಾಜ ಀಯಮ್ನ 'ಅ' ಅಂತ ನುಂಗ್ಚಿಟ್ಟ. ಸರಿ ನುಂಗಿದ್ರು ಆ ರೂಮಿನ ತುಂಬಕ್ಕೂೂನೂ ದಪ್ಪ ಆಗ್ಚಿಟ್ಟು. ಆ ರೂಮಿನ ತುಂಬಕ್ಕೂೂನೂ ಅಂಗೇ ಮಲಗೇ ಇತ್ತು. ಇನ್ನು ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನ ಕಳೀತಾ ಬಂತು. ಆಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವ್ರು "ಂನಯ್ಯಾ ಂಡಿರಾಜ ಂನೂೂ ಒಂದು ಮುಂಚೆ ತಗೂೂ ಬಂದು ಮಾಡಿದ್ರು, ಅದೇನೂೂ

ಅಣೇಬರಹ, ಎಲ್ಲಾ ಹೋಯ್ತು. ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗೆ ಏನಯ್ಯಾ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿರೋದು ? ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ತೊಗೊಂಬಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಯ್ಯಾ” ಅಂದು. ಸರಿ, ಇನ್ನ ಮೂರು ದಿವಸಕ್ಕೆಲ್ಲ, “ಅಯ್ಯಾ ಆಳೇ ನನಗೆ ಊಟ ನೀನ್ಯಾಕಯ್ಯ ತಗೊಂಡ್ಬಂದೆ ? ನಾನ ಊಟ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಏನ್ ನಮ್ಮಪ್ಪಗೆನು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿರೋದು ? ಇನ್ನೊಂದ್ ಹೆಣ್ ತೊಗೊಂಬಂದು ಮದ್ದೆಮಾಡು ಅಂತ ಹೇಳಯ್ಯಾ” ಅಂತ ಏಡಿರಾಜ ಹೇಳ್ದ.

ಅದನ್ನ ಆಳ್ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿ ದೊರೆಗೆ ಹೇಳ್ದ. ದೊರೆ “ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ಈಗೊಂದು ಮೊರ ಹೊನ್ನು ಕಳಕೊಂಡುದ್ದು ಅಲ್ಲದಲೆ ಮತ್ತೆ ಇನ್ಯಾರಪ್ಪ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡ್ತಾರೆ ನಮಗೆ. ಏನಪ್ಪ ಮಾಡೋದು ?” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಾಳ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ. ಅಂಗಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಈ ಆಳು “ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ ನೀನ್ ಮಲಗೋದುಬ್ಯಾಡ. ಮತ್ತಿನೊಂದ್ ಮೊರ ಹೊನ್ನುತುಂಬ್ಕೊಡಯ್ಯ. ನಾನ್ ನೋಡ್ಕಂಡು ಇನ್ನ ಒಂದ್ ಹೆಣ್ ತಗೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತೆ ನೋಡುವ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮೊರ ಹೊನ್ನು ತುಂಬಿಸ್ಕೊಂಡು ಅದೇ ಊರಿನ ಮೇಲೆ ಸಾರಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದನು. ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆಯಮ್ಮ ಇನ್ನೊಂದು ಮಗು ಮಡಿಕ್ಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲ ಹಿರೇಹೆಂಡ್ತಿ ಮಗೂನ ಆಯಮ್ಮನೆಯೇ “ರೀ ರೀ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮೊರ ಹೊನ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಸಾರ್ಕೊಂಡ್ ಬರ್ತಾ ಅವ್ರೆ. ಈ ನಿಮ್ ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಗು ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದ್ದೇ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಾನ ಕಣ್ರೇ. ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೊಂದ್ ಮೊರ ಹೊನ್ ಈಸಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದಷ್ಟು ದಿವ್ಸ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸ್ಕೊಳ್ಳಣ” ಅಂತ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬೂ ಮಾತಾಡ್ಕಂಡು. ಆ ಇನ್ನೊಂದು ಮೊರ ಹೊನ್ನು ಈಸೊಂಡು ಬಂದು ಮಗು ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆ, ಆ ಮಗೂನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಈ ಆಳು ದೊರೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾನೆ. ಬಂದ್ರೆ, ಆ ಮಗೂನೂ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಮಡಕೋತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ವಿಷಯ ಏಡಿರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಆ ಏಡಿರಾಜ ‘ನಮಪ್ಪ ಮತ್ತಿನೊಂದ್ ಹೆಣ್ ತಗೊಂಡ್ ಬಂದ್ ಏನಕ್ ಮಡಗ್ಕೊಂಡವ್ವೆ? ಅಂತ ಆಳ್ ಕೈಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ತಾನೆ. “ ಆಯ್ತಯ್ಯ ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಾವ್ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತೀವಿ. ನೀನ್ ಏನು ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬೇಡ ಏಡ್ ರಾಜು. ಊಟಮಾಡಯ್ಯ.” ಊಟ ಮಾಡಿಸ್ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾನೆ. ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿಕೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇನೇ ಅಡಿಗೂಟ ಏನ್ ದೇಕ್ ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಆಯಮ್ಮಗೆ “ಹೋಗವ್ವ ನೀನು, ಒಂದು ಚೊಂಬು ನೀರು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಆ ರೂಮ್ ಗೆ ಹೋಗ್ಬಿಡವ್ವ” ಅಂತ ಕಳ್ಳಿಕೊಡ್ತಾರೆ. ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ, ಆಯಮ್ಮ ಒಂದು ಚೊಂಬು ಕೈಯೊಳಗೆ ನೀರು ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ ಆ ಏಡಿರಾಜ ಇರೋ ಬಾಗಿಲರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಬಾಳ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. “ಅಯ್ಯೋ ಈಯಪ್ಪಗೆ ನಮ್ಮಕ್ಕನ್ ತೊಗೊಂಡ್ಬಂದಿದ್ದು. ಏನ್ ಮೃತ್ಯು ಹೊಂದಿದ್ದೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗೇನಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗಡೆ ಹೋದ್ರೆ ಏನಾಗ್ತೀನೋ ಎತ್ತಾಗ್ತೀನೋ. ನಾನ್ ಹೋಗದ್ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಪರಮಾತ್ಮ, ನೀನ್ ಬೇಕಾದ್ ಮಾಡ್ಬಿಡು” ಅಂತ ಕಲ್ಲುನೀರು ಕರಗೋಹೊತ್ಕಲ್ಲಿ

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಾಡಿರುತ್ತೆ. “ಆ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಚುಂಚನಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟದೊಳಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರುಬೇಕಾದ್ರೆ, ಚುಂಚನಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ನಡುಬೆಟ್ಟದೊಳ್ಳೆ ಕುಂತವೈ. ಒಬ್ಬೇನೇ ಕುಂತ್ಕಂಡಿದ್ರೆ, ಶಿವನಗೋಳ್ ಸೀತೆಗೋಳ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ.” “ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾವು ನಮ್ ತಾಯಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೆ ನಮ್ ತಾಯಿ ಮೃತವಾದಳು. ನಂ ಬಲತಾಯಿ ಈ ರೀತಿ ನಮಗೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ಏನಾದಳು.? ಇವತ್ತು ನನಗೆ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವನವಾಸ ಮಾಡೋದು ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೈತಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮ” ಅಂತ ದಃಖಮಾಡ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಇರವೆಂಬತ್ತು ಕೋಟಿಗೂ ಪಡಿಅಳ್ಕೊಂಡು ಮೇಲಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಈಯಮ್ಮನ ಶೋಕ ಕೇಳಿಸ್ಬಿಡುತ್ತೆ. “ಪರಮಾತ್ಮ, ಈ ನರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಏನೋ ನರಸದ್ದು ಬರ್ತಾ ಇದೆ. ಹೋಗಿ ಇದೇನು ಅಂತ ತಿಳ್ಕೊಂಡು ಮುಂದೋಗನ ನಡೀರಿ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ಪಾರ್ವತಿ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಹೇಳಾಳೆ. ಹೇಳಬೇಕಾದ್ರೆ “ ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚುಮುಂಡೆ ಹೆಂಗಸನ್ನ ಎಲ್ಲೂ ನಾವು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಾರದು. ಗಾಳಿನೊ, ಪೀಡೆನೊ, ಪಿಶಾಚಿನೊ. ಈ ನಡುರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಡಿ, ನಾವು ಬಂದಿರೋ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗಾನ” ಅಂತ ಈಶ್ವರ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಬಂದ್ರೆ ಬನ್ನಿ, ಬರದಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಪಾದದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ನಾಲಗೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ನನ್ಪ್ರಾಣ ಹತ ಮಾಡ್ಕೋತೀನಿ” ಅಂತ ಪಾರ್ವತಿ ಹೇಳಿದ್ರು. “ ಛೇ, ಹೆಂಗಸನ್ನ ಎಲ್ಲೂನೂ ಕರ್ಕೊಂಡುಹೋಗಬಾರದ್ದು.” ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರ, ಆಯಮ್ಮ ಶೋಕ ಮಾಡ್ತಿರೋ ಹತ್ತಿರ ಬಂದ್ರೆ, “ಅಮ್ಮಾ, ಏನಮ್ಮಾ ನಿನ್ ಕಷ್ಟ? ಯಾಕಮ್ಮಾ ಇಷ್ಟೊಂದ್ ಶೋಕ ಮಾಡ್ತೀಯೆ? ಯಾವೂರಮ್ಮ ? ಯಾವ ಪಟ್ಟಣವಮ್ಮ? ಅಂತ ಕೇಳಬೇಕಾದ್ರೆ, “ಅಪ್ಪ ನಾನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಪಾಪಿ ಪರದೇಶಿ. ಈ ರೀತಿ ನಂಗೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಈವತ್ತು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಏನಾಗೋದು ಅಂತ ನನಗೊಂದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ಆಯಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ, ಏನಮ್ಮ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಈ ರೀತಿ “ನಂ ತಾಯಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ ತಂದೆ ಇಂಗ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಇಂಗ್ ತೋಗೊಂಬಂದು ನನ್ನ ಇಂಗೊಂದು ರೂಮಿಗೆ ಕಳಿಸಾಕೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ನಮ್ಮಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬಿಗೆ ಇಂಗೇ ಹತವಾಗೋಯ್ತು. ಈಗ ನಾನ್ ಏನಾಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ಭಯಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಾನ್ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿದಾಗ, “ಅಮ್ಮಾ , ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅದು. ಮುಂದೆ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೇದೇ ಆಗುತ್ತೆ. ನೀನ್ ಆ ರೂಮಿಗೋಗಿ ಬಾಗ್ನು ತೆಗೆದಾಗ ‘ಆ’ ಅಂತ ಬಂದ್ಬಿಡುತ್ತೆ. ಒಂದ್ಬಿಡಿ ಮರಳು ಎರಚಿಬಿಡು. ಆ ಮರಳು ಎರಚಿದೇಟಿಗೆ ಒಂದು ನಾಯಿಯಾಗಿ ತಕತಕ ಅಂತ ಕುಣಿದುಬಿಡುತ್ತೆ. ಈ ಇಜ್ಜಲು ಎಸೆದ್ಬಿಡು. ಇಜ್ಜಲು ಎಸೆದಾಗ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಮಗಾ ಆಗ್ತಾನೆ. ಆವಾಗ ನೀವು ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಬಾಳ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ರಮ್ಮ” ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ವರ ಇಟ್ಟುಟ್ಬಿಟ್ಟು ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಮಾಯವಾಗಿಬಿಟ್ಟು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮತ್ತೆ ಆ ರೂಮಿನತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು. ಆ ರೂಮಿನತ್ತ ಬಂದಾಗ ಬಾಗ್ಲು ತೆಗೀತಾಳೆ. ಬಾಗ್ಲು ತೆಗೆದಾಗ 'ಆ' ಅಂತ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತದೆ, ಏಡಿಗಾಯಿ ನುಂಗಕೆ ಆಯಮ್ಮನ್ನ. ಅವಾಗ ಒಂದ್ಬಿಡಿ ಮರಳ ಎಸೆದ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಒಂದ್ಬಿಡಿ ಮರಳು ಎಸೆದಾಗ ಒಂದು ನಾಯಾಗಿ ಕುಣೀತಾ ಇರ್ತದೆ. ಕುಣೀತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಂದ್ಬಿಡಿ ಇಜ್ಜಲು ಎಸೀತಾಳೆ. ಇಜ್ಜಲು ಎಸೆದಾಗ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಗ ಆಗ್ತಾನೆ. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಗ ಆದ್ರೆ ಆಯಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಿದ ನಿರ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮೂಲೇಲಿ ಆಯಮ್ಮ ಕುಳಿತಿರ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಮೂಲೇಲಿ ಈಯಪ್ಪ ಕುಂತಿರ್ತಾನೆ.

ಸೂರ್ಯೋದಯ ಆಗೋವರ್ಗೂ ಇಬ್ಬರೂನೂ ಹಂಗೇ ಕುಂತಿರ್ತಾರೆ. ಕುಂತಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಈ ದೊರೆಗು, ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿಗೂ ಬೆಳಗಾನ ನಿದ್ರೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಬಾಳ ಚಿಂತೆ ಬಂದ್ಬಿಡುತ್ತೆ ಅವ್ರಿಗೆ. "ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ. ಮೊದಲನೇ ಒಂದು ಮಗು ತಂದು ಆ ರೀತಿ ಆಯ್ತು. ಈ ಮಗು ತಂದು ಏನಾಗಿದ್ಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ. ಅಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿರೋ ಆಳೇ, ಬಾರಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿ. ಹೋಗಿ, ಆ ಮಗು ಏನಾಗಿದ್ಯೋ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಾ" ಅಂತ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಎಬ್ಬರಿಸಿ ಆಯಪ್ಪನ ರೂಮಿನ ಹತ್ತ ಕಳಿಸ್ತಾನೆ. ಕಳಿಸ್ತಾಗ ಆಯಪ್ಪ ಬಂದು ಬಾಗ್ಲು ತೆಗೆಯೋದಿಲ್ಲ. ಭಯಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಒಂದು ಸೈಡನಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿ ಇರುತ್ತೆ. ಆ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡ್ತಾನೆ. ಈಯಪ್ಪ ಹುಟ್ಟಿದ್ ನಿರ್ವಾಣ ಒಂದ್ ಮೂಲೇಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ತಾನೆ. ಈರಮ್ಮ ಒಂದ್ ಮೂಲೇಲಿ ಕುಳಿತಿರ್ತಾಳೆ. ಆಯಪ್ಪ ಓಡಿ ಓಡಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ ದೊರೆ ಮನೆ ಹತ್ತುಕೆ. ಹೋಗಿ "ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ, ಒಳ್ಳೇ ಸುದ್ದಿ ಬಂತು, ನಿನಿಗೆ. ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಗ ಸುಂದರವಾದಂತ ಗಂಡಸಾಗ್ಬಿಟ್ಟವ್ವೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಮೋರ್ಚೆ ಬಡಿದ್ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು, ಕಿಟಕಿ ಒಳಗೆ ನೋಡಿ. ನಡೀರಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಹೋಗಿ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬರಾನ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಅವಾಗ ಆ ದೊರೆ, ದೊರೆಹೆಂಡ್ತಿ, ಎಲ್ಲಾರು ಹೋಗಿ ಆ ರೂಮ್ ಬಾಗ್ಲು ತೆಗೆದು ನೋಡ್ತಾಗ ಸುಂದರವಾದಂತ ಗಂಡಾಗಿರ್ತಾನೆ. ಅವಾಗ ಆ ಮಗುನ್ನೋವೆ ಆಯಮ್ಮನ್ನೋವೆ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಾರೆ. ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ ಸುತ್ತಲ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ ಟಾಂ ಟಾಂ ಹಾಕಿಸ್ತಾರೆ. ಈ ದೊರೆಗೆ ಹದಿನಾರು ವರ್ಷದ ಮಗ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಎಲ್ಲಾರು ಬನ್ನಿ ಅಂತ. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ಕರೆಸ್ಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ "ಏಡಿಕುಮಾರ" ಅಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟು, ಆಯಮ್ಮನ್ನ ಆಯಪ್ಪನಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತಾರೆ.

ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನ ಹಿಂಗೇ ಕಾಲ ಕಳೀತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನ ಕಾಲ ಮಾಡಿದ್ಲೇಲೆ ಈ ಬಲತಾಯಿ, ತಂದೆ ಇರ್ತಾರಲ್ಲ ಊರ್ದಲ್ಲಿ, ಆಯಪ್ಪಂಗೂ ಆಯಮ್ಮಂಗೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಬಿಡ್ತದೆ. ನನ್ ಮಗಳು ಬದುಕಿದಾಳೆ, ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿದಾಳೆ ಅನ್ನೋದು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವು ಹೇಳಿ, ಇರಲಿ ನನ್ ಮಗಳ್ಳ ಎಷ್ಟು ದಿವ್ನ ಆಯ್ತು ಅವ್ರ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳಿ, ಇವತ್ತಾದ್ರೂ ಹೋಗಿ ನನ್ ಮಗಳ್ಳ ನೋಡ್ಕೊಂಬರಾನ ಅಂತೇಳಿ ಅವಳ ಬಲತಾಯಿ,

ಮಗಲ್ಲ ನೋಡಕೆ ಬರ್ತಾಳೆ. ಎಷ್ಟು ದಿವ್ನ ಆಯ್ತು, ನಂ ತಾಯಿ ಬಂದ್ತು ಅಂತ ಇವ್ವಗೂನೂ ಒಂದು ಕರುಣ ಉಂಟಾಗ್ತದೆ. ಸುಖ ಸಂತೋಷದೊಳ್ಳೆ ಬಂದಂತಾ ಈಯಮ್ಮಂಗೆ ಬೇಕ್‌ಬೇಕಾದಂಥ ಅಡಿಗೂಟ ಮಾಡಿ, ಬಟ್ಟೆಬರೆ ತೋಗೊಬಂದು ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನ ಆಯಮ್ಮನ್ನ ಇಟ್ಟಂತಾರೆ, ಮನೇನಲ್ಲಿ. ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನ ಇಟ್ಟಂಡ್ರೆ, ಈಯಮ್ಮಂಗೆ ಒಂತರಾ ಕುತಾ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತದೆ. ಎಲೆ ಎಲೆ, ನಾನ್ ಒಂದು ಮೊರ ಹೊನ್ನ ಈಸ್ಕೊಂಡು ಈ ಮನೆಗೆ ನನ್ ಸವತಿ ಮಗ್ಗನ್ ಕಳ್ಳಿ, ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದಿಕ್ಕೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟುಳು. ನನ್‌ಮಗಲನ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರೆ ಹಿಂಗೇ ಬದ್ಡಿರೋಳೇನೋ, ಇವಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟಿಬಿಟ್‌ವಲ್ಲ, ಅಂದಿದ್ವೇ ಆಯಮ್ಮಂಗೆ ಬಾಳ ಚಿಂತೆಗೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಚಿಂತೆ ಬಂದ್ರೆ, ಇರಲಿ ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಾನ ಅಂದ್‌ಕಂಡ್ತು.

ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಆಯಮ್ಮ ಮನೇಗ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟುಳು. ಇತ್ತಾಗಿ ಏಡ್‌ಕುಮಾರನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆದ್ತು. ಗರ್ಭಿಣಿ ಆದಾಗ, ನವನಾರು ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬ್ತಾ ಬಂತು. ಈಯಮ್ಮಂಗೆ ಯಾರೋ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳಿದ್ತು. ಯಾರಿಗೆ? ಈ ಬಲತಾಯಿಗೆ. ಬಲತಾಯಿ ಮಕ್ಕು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಬಾಣಂತನ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆಯಮ್ಮ ಮಗಲನ್ ಕರಿಯೋಕ್ ಹೊಂಟು. “ಏನಮ್ಮಾ, ನಿಂ ತಾಯಿ ಕರಿಯೋಕೆ ಬಂದಿದಾರೆ. ಹೋಗೋ ಇಷ್ಟ ಇದ್ರೆ ಹೋಗಮ್ಮ. ನಿನಗೆ ಹೋಗೋ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ ಹೋಗ್ಬೇಡಮ್ಮ, ನಾವೇ ಮಾಡ್ತೀವಿ” ಅಂತ ದೊರೆ, ದೊರೆಹೆಂಡ್ತಿ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೇಳಿದ್ತು. “ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಹೋಗ್ತಿದ್ರೆ, ನನ್ ಮಗಲಾಗಿದ್ರೆ ಬರ್ತಿರಲಿಲ್ಲಾ, ಬೇರೆಯವ್ವ ಮಗಲಾಗಿದ್ಬಿಡ್ತೆ ನಾನು ಕರೆದ್ರೂ ಬರ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಕೊತಾಳೆ ನಂ ತಾಯಿ. ಏನೇ ಕಷ್ಟ ಬರಲಪ್ಪ ನನಗೆ. ನಗ್ತಾ ನಗ್ತಾ ಕಳಿಸಿಕೊಡಿ. ಹೋಗ್ಬಿಟ್‌ಬರ್ತೀನಿ ಬಾಣಂತನ ತೀರಿಸ್ಕೊಂಡು” ಅಂತ ಅತ್ತೆಮಾವಂಗೆಳಿದಳು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಏನೇನು ಮಾಡ್ಬೇಕೋ ಎಲ್ಲಾನೂ ಮಾಡಿ, ಬಟ್ಟೆಬರೆ ತಂದಿಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಅಡಿಗೂಟ ಮಾಡಿಕ್ಕಿ, ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು.

ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ, ಕರ್ಕೊಂಡ್ಕೊಂಡಿ ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ನ ಮಡಿಕ್ಕಂಡಿರಾಳೆ. ಮಡಿಕ್ಕಂಡಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಈಯಮ್ಮ ಯೋಚ್ಚೆಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಅಯ್ಯೋ ನನ್ ಮಗಲ್ಳ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರೆ ಹಿಂಗೇ ಬದ್ಡಿರೋಳಲ್ಲ ? ಇವಾಗ ಇದ್ದೇನಾರ ಒಂದು ಐಡಿಯಾ ಮಾಡಿ ಇವಳ್ಳ ತೀರಿಸ್ಬೇಕು ಅನ್ನೋದೊಂದು ದುರ್ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟುಳು. ಆಯಮ್ಮಂಗೆಂಬ್ಬು ಮಗಲಿರಾಳಲ್ಲ? ಆ ಮಗಲಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತಾಳೆ. ಏನಂತ ಹೇಳ್ತಾಳಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ. “ಒಂದುಪಾಯ ಹೇಳು ನಿಮ್ಮಕ್ಕಂಗೆ. ಅಕ್ಕ ನಿನ್ ಮೈಮೇಲಿರೋ ಬಟ್ಟೆ, ಒಡ್ವೆನೆಲ್ಲ ಕೊಡಕ್ಕಾ, ನಾನ್ ಹಾಕ್ಕಂತೀನಿ ಒಂದಿನ. ನನ್ ಮೈ ಮೇಲಿರೋ ಬಟ್ಟೆ ನೀನ್ ಹಾಕ್ಕಳಕ್ಕ. ನಾನೂ ಒಂದಿನ ಶೋಕಿಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವಳ ಬಟ್ಟೆನೆಲ್ಲ ನೀನ್ ಈಸಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ನೀರಿಗೋಗಾನ ನಡಿಯಕ್ಕಾ ಅಂತ ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ನೀರಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆಯಮ್ಮನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣ ಒಳಕ್ಕೆ ನೂಕ್ಕಿಟ್ಟು ನೀನು ಬಂದ್ಬಿಡು” ಅಂತ ಮಗಲಿಗೆ ಹೇಳ್ಕೊಡ್ತಾಳೆ.

ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟೆ, ಈಯಮ್ಮ ಅದೇ ರೀತಿ “ಅಕ್ಕಾ ನಿನ್ ಮೈಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಡೆಯಕ್ಕಾ ಒಡವೆಗಳು. ನಿನ್ ಬಟ್ಟೆ ಒಡವೆನೆಲ್ಲ ನನಗೆ ಧರಿಸಕ್ಕ. ನನ್ ಬಟ್ಟೆ ನೀನ್ ಧರಿಸ್ಕೊಳಕ್ಕ. ನೋಡಕ್ಕ” ನಾನು ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣಿಸ್ತೀನಿ ಆವಾಗ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆಯಮ್ಮನ ಮೈಮೇಲೆ ಬಟ್ಟೆ, ಒಡವೆನೆಲ್ಲ ಇವು ತೊಟ್ಟೊಂಡು, ಅಕ್ಕಾ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೆ ನೀನ್ ಬಂದ್ ದಿವ್ವದಿಂದಲೂ ಎಲ್ಲೂ ಹೊರಗಡೆ ತಿರುಗಾಡಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಯಾಣ ತಾಕ್ಕ ತಿರುಗಾಡ್ಕೊಂಡು ನೀರ ತಗೊಂಡು ಬರಾನ ನಡಿಯಕ್ಕಾ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಆಯಮ್ಮನ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ. ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಒಂದು ಕಲ್ಯಾಣ ತುಂಬಿರುತ್ತೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, “ಅಕ್ಕಾ ನನ್ನ ಸೀರೆಯೆಲ್ಲ ನೀರಾಗ್ಬಿಡ್ತದೆ, ನೀನ್ ನೀರು ಮಗದ್ಕೊಡಕ್ಕ, ನಾನ್ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಬಿಮ್ಮನೆನ ಕಳಿಸಿ, ನೀರ್ ಮೊಗಿವಾಗ ನೂಕ್ಕಿಟ್ ಒಳಕ್ಕೆ, ಈಯಮ್ಮ ಬಿಂದಿಗೆ ತೊಗೊಂಡ್ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ.

ಮನಗೆ ಬಂದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಯಮ್ಮಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಟೈಂ ತುಂಬಿರುತ್ತೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಒಳಗಡೆ ಹೋಗ್ಬಿಡ್ತೆಂಗೆ, ಒಳಗಡೆ ಎರಡು ಸರ್ಪಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಸರ್ಪಗಳಿದ್ರೆ, ಈಯಮ್ಮನ್ ಅಂಗೆ ಕೈಲಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟುವು. ಒಳಗಡೆ ಸರ್ಪಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮನೆ ಇರುತ್ತೆ. ಆ ಮನೆ ಒಳಗಡೆ ನಾವ್ಯಾತರ ನರ ಮನುಷ್ಯರ ವಾಸಮಾಡ್ಕೊಂಡಿರ್ತೀವಿ ಅದೇ ತರ ಆ ಸರ್ಪಗಳು ಆಯಮ್ಮನ್ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರ್ತವೆ. ಇಟ್ಟೊಂಡಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಈಯಮ್ಮ ಬಿಂದಿಗೆ ಎತ್ತೊಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾಳೆ.

ಮನೆಗೆ ಬರೋದ್ಕು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಟೈಂ ತಿಂಗಳು ಮುಗಿತಾ ಬಂತು. ಹೆರಿಗೆ ಟೈಂ ಮುಗಿದೋಯ್ತು. ಈ ತಿಂಗಳೇನೇ ಹೆರಿಗೆ ಆಗೋಗದೆ. ನಾವ್ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ಮಗ ಬಾಣಂತಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ ಬರಾನ, ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಮಗನನ್ನ ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತಾರೆ. ಬಂದ್ರೆ ಈಯಮ್ಮ ತೊಟ್ಟಲಿಗೆ ಗುಂಡಕಲ್ಲು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು, ಮೇಲ್ ಬಟ್ಟೆ ಹೊದಿಸಿಟ್ಟು, ತಲೆಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಗಡೆ ಕುಂಡರಿಸಿದ್ತಾಳೆ. ಕುಂಡ್ರಿಸಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಯಜಮಾನ ಬರ್ತಾನೆ. ಬಂದ್ರೆ ಅತ್ತೆ ನೀರ್ ಕೊಡ್ತಾಳೆ. ಒಳಗಡೆ ಬಂದು ತೊಟ್ಟಲತ್ರ ಕೂತ್ಕತಾನೆ. ಕುಂತ್ಕಂಡಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಇವು ಮಾತಾಡ್ಬಿಡ್ತೆ. ಸುಮ್ಮೆ ಮಲಗಿರ್ತಾಳೆ. ಇವ್ನು ಕುಂತ್ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಯೋಚನೆಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅಯ್ಯೋ ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಯೊಳಗೆ ಇದ್ದೋಳ್, ಈವತ್ತು ನಾನ್ ಇಷ್ಟು ದಿವ್ವಕ್ ಬಂದರೂನೂ ಏನು ಎಂತನೂ ಮಾತಾಡ್ಬಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಏನಿರಬಹುದು? ಏನೋ ಅಚಾತುರ್ಯ ಆಗಿದೆ ? ಇವಳ್ ನನ್ನೆಂಡ್ತಿ ಅಲ್ಲ. ಹೆಂಡ್ತಿಯಾಗಿದ್ರೆ ನನ್ ಮಾತಾಡ್ಬಿರೋಳು ಅಂದಿದ್ದೇ, ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ. ಸರಿ, ಊಟಾನೂ ಮಾಡಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲ್ಲ. ಏನೋ ಅಚಾತುರ್ಯ ಆಗಿದೆ. ನಾನ್ ವಾಪಾಸ್ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗ್ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುಕಮ್ಮಿ ಏನು ಮಾತಾಡೋದಿಲ್ಲ ಊರಿಗೆ ಹೊಂಟಿಡ್ತಾನೆ. ಊರಿಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಅಲ್ಲವರ ತಾಯಿ ತಂದೆ ‘ಏಕಪ್ಪ ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಂದೆ? ಹೆರಿಗೆ ಆಗಿದೆಯೇನೋ ? ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾಳೇನೋ ? ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಂಗಿದ್ದಾಳೋ ? ಮಗು

ಚೆನ್ನಾಗಿದೆಯೇನೋ ? ಅಂತ ಅಪೇಕ್ಷೆಪಟ್ಟು ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಇವ್ವೇನೂ ಢಾತಾಡ್ಡೇ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಡೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿಬಿಡ್ತಾನೆ. ಏನೋ ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟ ಆಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ, ನಮ್ ಸೊಸೆಗೆ. ನನ್ನಗ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲಲ್ಲ, ನಾವಿಬ್ಬೂ ಹೋಗ್ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ ಬುಡಾನ ನಡಿರಿ ಅಂತ ದೊರೆನೂ, ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿನೂ ಸೊಸೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಅಷ್ಟೋತ್ಸಾಗ್ಗೇ ಇವುಳು ತೊಟ್ಟೊಳಗೆ ಇದ್ದ ಗುಂಡುಕಲ್ಲು ತಗದ್ ಹಾಕಬುಟ್ಟು, ಮಗು ತೀರಿಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಬಾಣಂತಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಎದ್ದು ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಹೋಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ತಗದು ಮಡಗಿಬಿಟ್ಟು ಕದೀನ್ದಿಂದೆ ಕುಂಡಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ ಮಗಳ್ಳೆ. ಸೊಸೇನ ನೋಡಾಕೆ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಬಂದ್ರು. ಬಂದ್ರೆ ಅತ್ತೇನೂ ಢಾತಾಡ್ಡಲಿಲ್ಲ, ಮಾವನ್ನೂ ಢಾತಾಡಿಸಲಿಲ್ಲ. “ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ ಸೊಸೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಲಿ ಇದ್ದಲ್ಲ. ಏನ್ ನಮ್ಮನ್ ಢಾತಾಡ್ಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಕದೀನ್ದಿಂದಗಡೆನೇ ಮಲಗಿದ್ದಾಳಲ್ಲ, ಏನಿರಬಹುದು ? ಅಮ್ಮಾ ಏನಮ್ಮ, ಮಗು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದ, ನೀನ್ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀಯೇನಮ್ಮ. ಅತ್ತೇ, ಮಗು ತೀರಿಹೋಗ್ಗಿಡ್ತು ಮೂರುದಿವ್ವ ಆಯ್ತು ಹೆರಿಗೆ ಆಗಿ. ನಿಮ್ ಮಗ ಬಂದಾಗ್ಲೂ ಮಗು ಇತ್ತು. ಆಮೇಲ್ ಮಗು ತೀರ್ ಹೋಗ್ಗಿಡ್ತು. ನನಗೆ ಅಮ್ಮ ಎದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾವೆ. ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸೋದಿಲ್ಲ, ಮಲಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೀನಿ ಕಣತ್ತ್ ಅಂತ ಸೊಸೆ ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ದನಿ ವಾತಾವರಣ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ಗಿಡ್ತು. ಇವ್ವು ಬ್ಯಾರೆಯೋಳು. ಏನೋ ಢಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಅಂದ್ಕುಂಡು “ನಾವು ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ಗಿೇವಿ. ನಮ್ಮ ಸೊಸೇನ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕು ಕಣಮ್ಮ” ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಅತ್ತೆ ಮಾವ ವಾಪಾಸ್ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು.

ಬೆಳಗ್ಗೆಗೆ ಒಡವೆ ಹಾಕೊಂಡು ಅದೇ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಅವ್ರ ಮನೆಗೆ ಸೊಸೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ, ಅವ್ರತಾಯಿ. ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ರೆ, ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ ತಕ್ಷಣ ಅಯ್ಯೋ ಪರಢಾತ್ತ್ ನನ್ ಸೊಸೆ ಅಲ್ಲ ಇವ್ವು. ಈ ನನ್ನ ಸೊಸೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ ಕೈಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಗುರು ಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದು. ಗಂಡನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಗುರುತು ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದು. ಸೊಸೆಯಾಗಿದ್ರೆ ಈವಾಗ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಗುರುತನ್ನು ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಇವಳ್ಳ ಪರಿಕ್ಕೆ ಢಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇವ್ರ ಮೂರು ಜನಾನೂ ಢಾತಾಡ್ಕೊತಾರೆ. ಈಯಮ್ಮ ಹೋಗ್ಗಿದ್ದಂಗೆನೇ ಅಡಿಗೇಮನೆ ಯಾವುದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಬಚ್ಚಲುಮನೆ ಯಾವುದು ಅಂತಾನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಲಗೋ ಮನೆ ಯಾವುದು ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಹೋದ್ಲು, ಎಲ್ಲೋ ಒಂತಾವು ಕುಂತ್ಕೊಂಡ್ಲು. ಅಮ್ಮ ನೀನು ನಮ್ಮ ಸೊಸೆ ಆದ್ರೆ ಅಡಿಗೇಮನೆ ಯಾವುದು ? ಅಡಿಗೇ ಢಾಡ್ ಹೋಗಮ್ಮ ಅಂದರು. ಇವಳ್ ಹೋಗ್ ಢಾಡಿದ್ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದ್ದರಲ್ಲೇ ಹೋಗ್ ಢಾಡೋದು? ಹೋಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಸ್ನಾನದ್ ಮನೆ ಎಲ್ಲಮ್ಮಾ? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಯ್ತಮ್ಮ. ನೀನ್ ನಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀನೇನಮ್ಮ ಗುರು ಕೊಟ್ ಹೋಗಿದ್ದೆ ? ನಾನೇನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರಿ. ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲೇನಮ್ಮ ಗುರು ಕೊಟ್ ಹೋಗಿದ್ದೆ ? ಅವರ ಕೈಗೂ ನಾನ್ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೌದೇನಮ್ಮಾ, ನೀನಿರು. ಸರಿ. ನೀವ್ ಕರ್ಕೊಂಡು

ಬಂದಿರೋರು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ನೀವು ಹೋಗ್ರವ್ವ. ನಮ್ಮ ಸೊಸೆ ನಾವು ಬಾಳಿಸ್ಕೋತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು. ಅವ್ರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಅವರ ಮನೆಗೋದು. ಸೊಸೆ ಇವ್ರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಾಳಾ ಇರಾಳೆ.

ಬಾಳಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಗಂಡನಿಗೆ ಚಿಂತೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು, ಪರಮಾತ್ಮ, ನನ್ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲವಳೇ ಅಂತ ಪತ್ತೆ ಮಾಡ್ಲೇಬೇಕು ನಾನು ಅಂದು. ಚುಂಚನಗಿರಿ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ. ಆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿನ ಮನೆ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಕರೆಸ್ಕೊಂತಾನೆ. ಕರೆಸಿಕೊಂಡ್ರೆ, “ಅಯ್ಯಾ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ನೀನ್ ಈ ಸುತ್ತಲು ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಳೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀಯ ಮನೆಮನೆಗೆಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನೀನ್ ನೋಡ್ತಿದ್ತೀಯ ಮುಂಚೇನೆ. ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ನನ್ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಇದ್ರೆ ವಸಿ ಪತ್ತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯ” ಅಂತ ಆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿಗ್ಲೆಳಿದ. “ಆಯ್ತಯ್ಯ, ನಿನ್ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಪತ್ತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದರೆ ನನಗೆ ಏನಯ್ಯಾ ಕೊಡ್ತೀಯ ನೀನು ?” ‘ಅಯ್ಯಾ ನೀನೇನಾದರೂ ಕೇಳು, ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆದ್ರೆ ನನ್ ಹೆಂಡ್ತೀನ ನೀನ್ ಪತ್ತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಾರಯ್ಯ’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಆಗ ಆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ಹೊಸಳ್ಳಿ, ಚುಂಚನಕಪ್ಪೆ ಊರನಾಗೆ ಸಾರಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರಾನೆ. ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಈ ಬಳೆಗಳೆಲ್ಲ ತೊಡಿಸಿಟ್ಟು, ಲಾಸ್ಗೆ ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ಏರಿಮ್ಯಾಗೆ ‘ಬಳೆ ಬಳೆ’ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಸಾರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರಾನೆ. ‘ಬಳೆ ಬಳೆ’ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಈ ನಾಗರಾವು ಹೆಂಡ್ತೀಗೆ ಈ ಬಳೆಸಬ್ಬ ಕೇಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೆ. “ಅಯ್ಯೋ ಪರಮಾತ್ಮ ನಮ್ಮಕ್ಕನ ಹೆರಿಗೆ ಆಗಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯ್ತು. ಸೂತಕದ ಬಳೇ ತೆಗಿಸಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ಬಾರಯ್ಯ ಇಲ್ಲಿ. ಏನಾದ್ರೂ ಬಾಣಂತಿ ಬಳೆ ಇದ್ರೆ ತಾರಪ್ಪ ಬಳೆ ತೊಡಿಸಿಟ್ಟು ಹೋಗು” ಅಂತ ಆ ನಾಗರಾಜ ಬಳೆಶೆಟ್ಟೀನ ಕೂಗ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಈ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ “ಅಯ್ಯೋ, ಪರಮಾತ್ಮ; ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ತುಂಬಿದೆ. ಕಲ್ಯಾಣ ಒಳಗ್ಗಾಸಿ ನಾನು ಹೆಂಗಯ್ಯಾ ಬರುವುದು ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಯ್ಯ. ಈಚೆ ಕಡೇಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರೆ ನಾನು ಬಳೆಗಳ ತೊಡಿಸ್ತೀನಯ್ಯ. ಒಳಗಡೆ ನನಗೆ ಹೋಗಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲಯ್ಯ” ಅಂತ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ಹೇಳಾ ಇದ್ದಾನೆ. “ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ಒಳಗೆ ನಿಂತೊಂಡು ತಾಯಿತಂದೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ ಈ ನೀರು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಅಂತ ಶಾಪ ಇಟ್ಟಿಟ್ಟು ಒಳಗಡೆ ಬಾರಯ್ಯ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ” ಅಂತ ನಾಗರಾಜ ಕರೀತಾ ಇರಾನೆ. ಆಗ ಈ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ “ಅಯ್ಯಾ ಪರಮಾತ್ಮ ತಾಯಿತಂದೆಗೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ ಈ ಕಲ್ಯಾಣ ನೀರು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ” ಅಂತ ಕೈ ಮುಗ್ಗುಬಿಟ್ಟು ಒಳಗಡೆ ಇಳೀತಾನೆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ. ನೀರು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ನಾಗರಾಜನ ಮನೆಹತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ಬಾಣಂತಿ ಸುತ್ತಾನೂ ಈ ಏಳುಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಏಳುಕೆರೆಯಿಂದೀಚೆ ಕಡೀಕೆ ಬಾಣಂತಿ ಕೈ ಕೊಡ್ತಾಳೆ, ಬಳೆ ತೊಡಿಸೋಕೆ. ಅವ್ವು ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ಆಗ ಬಳೆ ಇದ್ದಾವೆ, ಇದ್ರೂನು ನಾನು ಆ ಏಡಿಕ್ಕುಮಾರನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬರಬೇಕಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಂತ ಒಂದು ಐಡಿಯಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, “ಅಮ್ಮಾ ನಿನ್ನ ಈಡ್ ನಾನು ತಂದಿಲ್ಲಮ್ಮ. ಮುಗಿದ್ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾಳೆ ನಾನು ಈಡ್ ತಗೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟೀನಮ್ಮ. ಈಗ

ತೊಡಿಸಕ್ಕಾಗಲ್ಲ” ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ. ನಾಗರಾಜ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ? ಅಪ್ಪಾ ನಾಳೆ ನೀನು ಬಳೆ ತೊಗೊಂಡ್ಬಾ. ಮುಂಚೆ ಬಂದು ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯಂಗೆ ಬಳೆ ತೊಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಇನ್ನ ಮುಂದಕ್ಕೋಗಯ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾಗರಾಜ ಆಚೆ ಕಡೀಕೆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟೀನ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ, ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ಓಡಿ ಓಡಿ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾನೆ, ಏಡಿಫುಢಾರ ಮನೆಹತ್ತಕ್ಕೆ. ಏಡಿಫುಢಾರ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಡೆ ಚಿಂತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಮಲಿಗಿರ್ರಾನೆ. “ಅಯ್ಯಾ ಏಡ್ಫುಢಾರ, ಏನಯ್ಯ, ಯಾವದೇಶ ಸುತ್ತಿದ್ರಾ ನಿನ್ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಯ್ಯ. ನಾನು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ಸಾಕಾಯ್ತು ಕಣಯ್ಯ. ನಿನ್ ಹೆಂಡ್ಡೀನೆ ನನಗೆ ಎಲ್ಲೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲಯ್ಯ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾದ್ರಾವೆ ಹೋಗಿ ನೀನ್ ಬಳೆ ತಗೊಳ್ಳಯ್ಯ, ನಾನು ತಗೊಳ್ತೀನಿ, ಇಬ್ಬರೂನು ಹೋಗಾನ ನಡಿಯಯ್ಯ, ಅನ್ನೋದೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ಏಡಿಫುಢಾರನೂ ಬಳೆ ತಗುದ್ಕೊಂಡು, ಇವನೂ ಬಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು. ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ, ಈ ಕಲ್ಯಾಣೆ ಏರಿಮ್ಯಾಲೆ ಹೋಗಿ ‘ಬಳೆ ಬಳೆ’ ಅಂತ ಸಾರ್ತಾ ಇರ್ರಾನೆ. ಸಾರ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ. ‘ಅಯ್ಯಾ ಬಾರಯ್ಯ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ, ಬಾರಯ್ಯ ಬಾಣಂತಿಗೆ ಬಳೆತೊಡ್ಸು’ ಅಂತ ಕೂಗ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂನೂ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಹೋದರೆ “ಅಯ್ಯಾ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ನಿನ್ನೆ ನೀನೊಬ್ಬೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಇವತ್ತು ನಿನ್ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ಏನಯ್ಯ ಇದು?” “ಅಯ್ಯ ನಮ್ ಸಂಗದೋರಯ್ಯ, ನಾವಿಬ್ಬರೂನೂ ಎಲ್ಲೋದ್ರಾ ಜೊತೇನಯ್ಯ. ನೆನ್ನೆ ಏನೋ ಹುಷಾರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಬಂದಿರಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದೀನಪ್ಪ” ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ, ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ. ಅದೇ ಟೈಂಗೆ ಈ ಮಗು ಅಳ್ತಾ ಇದೆ ತೊಟ್ಟುಲ್ನಲ್ಲಿರೋದು. ತೊಟ್ಟುಲ್ ಮಗು ಅಳಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆಯಮ್ಮ ಏನ್ ಹಾಡು ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ಮಗಾ ತೂಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಳಂದ್ರೆ “ ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ ಮೊಮ್ಮಗನೆ, ಏಡಿಫುಢಾರನ ಮಗನೇ, ನಾಗರಾಜನ ಭಾವಮೈದನ, ನೀನು ಮಲಿಕ್ಕಳ್ಳಯ್ಯ” ಅಂತ ಹಾಡೇಳ್ಕೊಂಡು ತೊಟ್ಟಿಲು ತೂಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ.

ತೊಟ್ಟುಲ್ ತೂಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ. ಈಯಮ್ಮ ಹಾಡೋ ಹಾಡು ಈ ಏಡಿಫುಢಾರನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿ ಬಿಡ್ತು. “ಅಯ್ಯಾ ಪರಮಾತ್ಮ, ಇವ್ವೇ ನನ್ ಹೆಂಡ್ಡಿ. ಇನ್ನೆಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನೇ ಏಡಿಫುಢಾರ, ದೊರೆ ಮಗ. ನಾಗರಾಜನ ಭಾವಮೈದನ ಅಂದ್ರೆ, ಈಯಪ್ಪ ಸಾಕ್ಕೊಂಡಿರೋದ್ರೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು. ಇಲ್ಲೇ ನನ್ ಹೆಂಡ್ಡಿ ಇರೋದು. ಈ ಜಾಗಬಿಟ್ಟು ನಾನ್ ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಕುಳ್ಳಿದ್ದಾಗ ಅದೇ ಮತ್ತೆ ಏಳೆಕೆರೆ ಬಿಟ್ಟು ಏಳುಕೆರೆಯಿಂದೀಚೆಗೆ ಕೈ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಬಾಣ್ಣೆ. ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಈಯಪ್ಪನ್ನೆ ಕುಂಡ್ರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ, ಗಂಡನ್ನ. ಗಂಡನೇ ಬಳೆ ತೊಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಬಳೆ ತೊಡ್ಡಿ ಆದ ಮೇಲೆ ಏಳುಕೆರೆಯಿಂದೀಚೆ ಕಡೀಕೆ ಅವು ಕೊರಳೊಳಗೆ ಇರೋ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಈ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಹೊಳೀತಾ ಇದೆ. ಹೊಳೀತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ದುಃಖ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ರಾನೆ.

ದುಃಖ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಳಿ ತೊಡಿಸಬೇಕಾದ್ರೆ, ಈ ನಾಗರಾಜ ಎರಡೂವೆ ನಿಂತಿದ್ದರಲ್ಲ, “ಅಯ್ಯಾ ಬಳಿಶೆಟ್ಟಿ, ಏನಿದ್ರೂ ಹೇಳಯ್ಯ ನಮ್ ಹತ್ರ, ನಾವ್ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡ್ತೀವಿ” ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ ಇದಾರೆ. “ಅಯ್ಯೋ ಏನೂ ಇಲ್ಲಪ್ಪ. ಈಯಮ್ಮ ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ. ಇವಳ್ ಬಲತಾಯಿ ನನಗೆ ಮೋಸಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಸೇರಿದ್ರು ಅಂತ ನನಗೊಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಕೊಡಬೇಕಪ್ಪ” ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾಗ, “ಅಯ್ಯಾ ಅದಕ್ಕೆ ನೀನ್ ಯಾಕೆ ಚಿಂತೆಮಾಡ್ತೀಯೆ, ನೀನ್ ಹೆಂಡ್ತಿನ ನೀನ್ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀನ್ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿವಂತೆ. ಈಗಾದ್ರೆ ನಮ್ಮ ತಂಗಿ ಕಣಯ್ಯ ಅವ್ವು. ಇಲ್ಲಿ ಎವರ್ಗೂನೂ ಸಾಕಿದೀವಿ. ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಬಾಣಂತನ ಮಾಡಿದೀವಿ. ಆದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗು ತಗೊಂಡೋಗಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ನೀವ್ ಬದಿಕೋ ಹೋಗ್ರಪ್ಪ, ಮತ್ತೆ ನಾವ್ ಯಾವದೂ ಇದನ್ನ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಲ್ಲಯ್ಯ” ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಆಯಮ್ಮಂಗೆ ಏಳ್ ದೇವಗನ್ನೇರಿಗೆ ಕರ್ನಿ ಬೇಕೆಬೇಕಾದಂಥ ಅಡಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿ, ಬಟ್ಟೆ ತಂದುಡ್ಡಿ, ಮಗೀಗೆ ಏನೇನೂ ತಂದಿಟ್ಟು ಆಯಪ್ಪನ್ ಜೊತೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತಾರೆ.

ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ ಆಯಪ್ಪ ಮಗ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾನೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಎರಡ್ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಿಸದಂಗೆ ಆಗಿರ್ತಾವೆ. ಅವರಿಬ್ಬಗೂನೂ ಕಾಣದಂಗಾಗಿದ್ದಾಗ, ಸೊಸೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾರಿಗೂ ಕಣ್ ಬರ್ತವೆ. ಕಣ್ ಬಂದಾಗ ಅಪ್ಪ ನಮ್ ಸೊಸೆ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟೇನಪ್ಪ. ಇವಳು ಯಾರೋ ನಾವ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಣಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಅಯಮ್ಮನಿಗೆ “ಅಮ್ಮಾ ನೀನು ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ ನೀನ್ ಗಂಡನಿಗೆ ಏನಮ್ಮಾ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೆ ಗುರುತು?” ಅಂದಾಗ, ನಾವ್ ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ ನನ್ ಯಜಮಾನಿಗೆ “ಮುದ್ರೆಉಂಗುರ” ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೆ ಅತ್ತೆ. ಅದು ಸರಿ. ನನಗೇನಮ್ಮ ನೀನ್ ಕೊಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದೆ ಗುರು ? ಅತ್ತೆ, ನಿಮಗೆ ಒಂದ್ ಬಾಚಣಿಗೆ, ಸೀರಣಿಗೆ ಗುರು ಕೊಟ್ಟೋಗಿದ್ದೆ ಅತ್ತೆ. ಇನ್ನೇನಿಲ್ಲ. ಆಯಮ್ಮ. ನೀನ್ ನಮ್ ಸೊಸೆ ಹೊರತು ಬೇರೆಯವಳೇನಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಈಯಮ್ಮ ಇರ್ದಾಳಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳೊಂಡು ಬಂದವ್ವು, ಅವನ ಸಿಗದು ಊರ್ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತೋರಣ ಕಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ ಈ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗೀಗೆ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಬಾಳಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾರಪ್ಪ.

ಹೇಳಿದವರು : **ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ**, ಸಂಪಿಗೆ ಹೊಸಳ್ಳಿ, ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨. ಬಡ ಹುಡುಗಿಯ ಕಥೆ

ಒಂದು ಪಟ್ಟದಾಗೆ ಒಬ್ಬ ದೊರೆಯಂತೆ. ದೊರೀಗೆ ಯೋಚ್ಚನ ಹೆಂಡ್ತಿದೀರು. ಇವ್, ಯೋಳ್ ಜನಕ್ಕು ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಿಲ್ಲದ್ದೊರೆ ಒಂದ್ ಪಟ್ಟಕ್ ಹೋಗ್ಬೇಕು ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ವ. ಇವ್ರೇನಾಡಿದು? ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು. ಅನ್ನು ಕುದ್ರೆಮ್ಯಾಗೆ ಹತ್ಯಂದುದ್ದೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ ಆ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ.

ಅವಾಗ ಆ ಪಟ್ಟದಾಗೆ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲಾವ ಚಂಡು ಬುಗರಿ ಗೋಲಿ ಎಲ್ಲ ಆಡಿದು. ಒಂದು ಬಡವ್ರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಒಂದಾಳ ಗಾತ್ರ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟಂದು ಗೊಣ್ಣೆ ಸುರಿಸ್ಕೆಂದು ನಿಂತಿತ್ತು, ಒಂದ್ ಕಂಬ ಒರಿಕ್ಕಂಡು. ಈ ಹುಡುಗ್ರನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟ. ಗೊಣ್ಣೆ ಸುರುಸ್ಕೊಂದ್ ಇತ್ತಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟಂದು ಅದುನ್ ನೋಡ್ಕೊನೆ ಕೆಳಾಕಿಳ್ಳು ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಹತ್ರಹೋಗಿ ಇಗಾ ಹಿಂಗೆ ಚುಟುಕೆ ಹಾಕ್ದ ಹೊಟ್ಟೆಮ್ಯಾಲೆ. “ಯೋಯ್ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಕ್ಕು ಸಾಯ್ಲಿ ನೋಡು. ನಮ್ಮಪ್ಪ ನಮ್ಮವ್ವನ ಕೂಟೆ ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೀನಿ” ಅಂತು. “ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲೈತೆ ತೋರುಸ್ಸಡಿ” ಅಂದ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಮನಿಗೆ ಕರಕಂಡ್ ಹೋಯ್ತು.

ಒಂದ್ ಸ್ವಾಗೆ ಗುಡುಸ್ಸು. ಒಂದು ಮೂಲೇಲಿ ತಂದೆ ಮಲಗಿದ್ದ. ಒಂದ್ ಮೂಲೇಲಿ ತಾಯಿ ಮಲಗಿದ್ದು. ಇವ್ವು ಹೋಗಿ ಕೇಳ್ವ :

“ಮತ್ತೆ ಈ ಹುಡ್ಗಿ ಕೊಡ್ತೀರಾ?” “ಅಯ್ಯೋ ಯಪ್ಪಾ ನಮಿಗೆ ಬಿಸ್ಕೀರ್ ಕಾಸಿ ಕೊಡೋರಿಲ್ಲ, ಸೌದೆ ತರೋರಿಲ್ಲ. ಅಡ್ಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ಇಕ್ಕೋರಿಲ್ಲ. ನಾವ್ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪಾ, ನಾವ್ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ, ಒಂದೇ ಮಗ” ಅಂದು.

“ಇರ್ಲಿ. ಏನಾರ ಆಗ್ಲಿ ಈ ಮಗ ಕೊಟ್ಟೇ ಕೊಡ್ಬೇಕು” ಅಂದ.

“ಹೂಹುಂ ಆಗದುಲ್ಲ” ಅಂತಂದು.

“ಏನ್ ಕೊಡ್ಬೇಕು ?” ಅಂದ.

“ಹಂಗಾರೆ ಅಳಿದಲೆ ಒಂದ್ ಸೇರು ಹೊನ್‌ಕೊಡ್ಬೇಕು. ಅಳ್ಳು ಒಂದ್ ಸೇರು ಹೊನ್ ಕೊಡ್ಬೇಕು”.

ಹುಂ ತಗ ಅಂದುದ್ದೇಯ, ಕೊಟ್ಟುದ್ದೇಯ, ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಕುದ್ರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂದರೆಗೆಂದುದ್ದೇಯ, ಒಂದ್ ಪಟ್ಟಕ್ ಬಂದ್ಬಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಪಟ್ಟದಾಗೆ ಒಬ್ ಅಜ್ಜಿ ತಾಕೆ ಹೋದ. ಆ ಅಜ್ಜಿ ಮನಿಗೋಗಿ “ಅಜ್ಜಿ ಅಜ್ಜಿ ಏನಾರ ಆಗ್ಲಿ ಈ ಹುಡ್ಗಿಯ ಸಾಕಿಕೊಟ್ಟೆ

ನಿಂಗೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಾಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯ ಕೊಡ್ತೇನಿ' ಅಂದ ದೊರೆ. "ಅಪ್ಪಾ ಆಗೋದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತೆ ಮಾಡೋರಿಲ್ಲ, ಮಟ್ಟೋರಿಲ್ಲ, ಕಿವಿಕೇಳಾಕಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಕಾಣಾಕಿಲ್ಲ. ನಾನೇನಾಡ್ಲಪ್ಪ? ಅದ್ಯೆ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಾಕೆ ಆಗತದೇನಪ್ಪಾ ನನ್ಕೈಲಿ" ಅಂದ್ಲ. "ಏನಾರ ಆಗ್ಗಿ ಹೋಗ್ಗಿ ಒಂದ್ ಆಳ್ವ ತಂದ್ ಕೊಡ್ತೇನಿ ನಿನಿಗೆ. ಆಕೇನ್ ಸಾಕಾಕೆ ಏನೇನ್ ಬೇಕೊ ತಂದ್ ಕೊಡ್ತೇನೆ ಪಾಡಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು" ಅಂದ. "ಹುಂ ಆಗ್ಗಿ ಹೋಗಪ್ಪ" ಅಂದ್ಲ ಆಯಮ್ಮ. ನಾಳೀಕ್ ಬಾ ಅಂದ್ರೆ ಇವತ್ತೇ ಬಂದು ಆಕೆಗೆ ನೀಡಿದ್ದು ನೀವಿದ್ದು ಬೇಕಾದಂಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದು ಚಿಕ್ಕೆ ಆದಂಗೆ ಆಗಿಬಿಡ್ತು. ಹನ್ನೆಲ್ದ ವರ್ಷದ ಹುಡಿಗ್ಯಾದ್ಲ. ಋತುಮತಿಯಾಯ್ತು, ಅದುಕೆ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಮತ್ತೆ ರಾಜನ್ ಕೂಟಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಎಲ್ಲ ಸುಖ ಆಗೋಯ್ತು. ಇನ್ನು ಬಸುರಿ ಆದ್ಲಲ್ಲ?. ಆಗಾಕುಲ್ಲ ಮಾಡಿಹಾಕದು ಆಗಾಕುಲ್ಲ, ನಿನ್ ಯೋಳ್ಳನ ಹೆಂಡ್ತೀರೆದುರು ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಆದಾಳೆ ಅಂದೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರಕಂಡೋಗು ಅಂದ್ಲ ಅಜ್ಜಿ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಂಗೆ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊಟ್ಟ. ಬೇಕಾದ್ದೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟ ಆ ಮುದ್ದಿಗೆ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಬಂದು.

ಬಂದೋನು ಯೋಳ್ ಅಂತಸ್ತಿನ ಮ್ಯಾಲೋಗಿ ಮನಿಕ್ಕಂದ. ಯೋಳ್ ಜನಾನು ಬಂದು. ಅಯ್ಯೊ ಬಸುರಿ, ನಮಿಗೆ ಯೋಳ್ ಜನಕ್ಕು ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏನರ ಆಗ್ಗಿ ಸಾಕೈಕು ಮಕ್ಕಿಲ್ಲಾಂತ ಆಸ್ಸಾಗಿದ್ದೀವಿ ಅಂತ ಯೋಳ್ ಜನಾನು ಪ್ರೇಮಾಗಿದ್ರು. ಇಂತ ಹೊತ್ತ್ಯಾಗ ದೊರಿಗೆನೊ ಡ್ಯೂಟಿ ಬಂದ್ಬಡ್ತು. ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋಗಾಕೆ ಶುರುಮಾಡಿದ್ರು. ಹೋಗಾದು ಹೋಕೀರ ಇವತ್ ರಾತ್ರಿ ಇದ್ದು ಅದೇನ್ ಹೇಳ್ತೀರ ಹೇಳಿ ಹೋಗ್ಗಿಂತ ಆಯಮ್ಮ ಕೇಳಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕೆಂಡ್ತಿ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಏನ್ನಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಇವತ್ ರಾತ್ರಿಗೆ ಹೂವಿನವನಕ್ಕೆ ಹೋಗಾನ ನಿನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೂವನ್ನು ನೀ ಕಿತ್ತೆ. ನನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹೂವನ್ನು ನಾ ಕಿತ್ತಂತೀನಿ. ಈ ಹೂವೆಲ್ಲ ನೀನು ಭರಣಿಗೆ ಹಕ್ಕೆಂದು ಮಡಿಕೊ. ನಾನು ಭರಣಿಗೆ ಹಕ್ಕೆಂದು ಮಡಿಕೆಂತೀನಿ. ನಾಳೆದಿನ ನಿಂತಾವಿರೋ ಹೂವೇನಾರ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡ್ತಾ ನಾನು ಏನೋ ಆದಂಗೆ. ನಂತಾವಿರೋ ಹೂವೇನಾರ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿಡ್ತಾ ನಾನು ಏನೋ ಆದಂಗೆ. ನಂತಾವಿರೋ ಹೂವೇನಾರ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟೆ ನೀ ಏನಾರ ಆದಂಗೆಂತ ಲೆಕ್ಕ ಬಿಟ್ಟೆ ನೀ ಏನಾರ ಆದಂಗೆಂತ ಲೆಕ್ಕ ಮಡಿಕೆ. ಹೂಂ..... ಆಗಲಿ ಹೋಗ್ಗಿ. ಇಕೇನ್ ಮಾಡಿದ್ದು? ಇದುನ್ನ ಬಿಟ್ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬಿಗು, ಪಕ್ಕು ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಇವ್ನು ಮಡಿಕೆಂದ. ಅವರವ್ರ ತಾವಿದ್ದು ಅವ್ರೆ ಮಡಿಕೆಂಬುಟ್ಟು. ಇವ್ರು ಹೊತಾರೆ ಎದ್ದುದ್ದೆ ಹೊಂಟೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು. ಹೋದ ಒಂದ್ ತಿಂಗಳಾಗೆ ಆ ದೊರೆತಾವಿದ್ದ ಹೂವು ಬತ್ತಿ ಒಣಗಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟುವು. ಓ ಏನೋ ಆಗಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ನನ್ನೆಂಡು ಭೂಮಿಮ್ಯಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಮಾಡಿಬುಟ್ಟು. ನನ್ನೆಂಡ್ರಿಗೆ ಏನೋ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಅನ್ಕಂಡ.

ರಾಜರು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲ? ಕಳಸಿ ಸವತೇರು ಬಂದು. ಬಂದುದ್ದೆ ಯ ಯಾವಳೆ ಒಳಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಲಿರೋಳು? ಕೆಳಗಿಳೀಯೆ ಕೆಳೀಕೆ. ಮಾಡಿ ಮ್ಯಾಲೋಗಿ ಕೂತವಳಲ್ಲ.? ಇವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೇದು, ಬೇಕ್ ಬೇಕಾದ್ದು ಮಾಡಿ ಇಕ್ಕಕ್ಕೆ ಇವಳು ದೊರೆಸಾನಿ. ಆಳಲ್ವಾ ನಾವು?

ಇಳಿಯೆ ಕೆಳೇಕೆ. ಇಳ್ಳು ಕುದ್ರೆ ಕೆಲ್ಲ, ದನಿನ ಕೆಲ್ಲ, ಅಂತ ಕೆಲ್ಲ, ಇಂತ ಕೆಲಸ, ಗುಡ್ಡೆದು ಅದು ಇದು ಅಂತೇಳಿದು. ಈ ಕಸರಾದ ಹುಳ್ಳಿಕಾಳು ತರದು ಮಾಡದು ಇಕ್ಕದು. ಆ ಕಸ ಈ ಕಸ ಗುಡ್ಡದು. ಅದು ಇದು ಶುರುಮಾಡಿದ್ಲ. ಶುರುಮಾಡತ್ಲೆ ಆಯಮ್ಮ ದಿನದ ಬಸುರಿ ಅಲ್ವಾ? ಅಕ್ಕ ನನಾಕೈಲಿ ಆಗಾಕಿಲ್ಲ ಕಣಕ್ಕ. ನನಗಿಂಗಾತದೆ. ಮತ್ತೆ ನನಾ ಕೈಲಿ ಆಗಾಕಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಲ.

ಆಮ್ಯಾಲೆ 'ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡ್ಬಕೊ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡ್ಬಕೊ' ಅಂದರವು. ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಇದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡೋದು. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಹೆರಿಗೆ ಮಾಡೋದು. ನಿಮಿಗೆ ಕಂಡಂಗ್ ಮಾಡ್ಬಕ್ಕ. ಇವ್ರೇನು ಮಾಡಿದ್ರು? ಓಟ್ ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಂಡ್ ಬುಟ್ಟು. ಓಟ್ ಎಣ್ಣೆ ಸವ್ರಿಬಿಟ್ಟುರು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು. ಹನ್ನೆಲ್ಡ ಕಾಲಿನ ಏಣಿ ಅಟ್ಟಕಾಕಿದ್ರು. ಹತ್ತದು ಇಳ್ಳದು, ಹತ್ತದು ಇಳ್ಳದು. ಹಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು. ಆಯಮ್ಮ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು? ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಕ್ಕುನ್ನ ಹೆತ್ ಬಿಟ್ಟು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಣ್ ಮಗ ಮುಂಚೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ರು. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಇನ್ನಿದ್ಲೋವೆಲ್ಲ ಗಂಡು ಹುಡುಗ್ಗೆ. ಅವುನ್ ತಗಂಡೋಗಿ ಬಿಟ್ಟುದ್ದೆ ಯಕ್ಕಾ ಈ ಮಕ್ಕೈಲ್ಲ ಮನೆವಳಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಇದ್ರೆ ನಮ್ಮನೇನಾರ ರಾಜ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡ್ಯಾರ ? ಅವರು ಬರೋವತ್ಲೆ ಇವರ್ ಏನಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ತಿಪ್ಪ್ಯಾಗೆ ತುಳುದ್ ಬಿಟ್ ಬಂದ್ಲಿಡ್ಬೇಕು. ತಗಂದೋಗಿದ್ಲೆ ಯ, ತಿಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದ್ಲೆ ಯ, ತುಳ್ಳು ಬುಟ್ಟುದ್ಲೆ ಯ ಮನಿಗೆ ಬಂದು.

ಮನೇಲಿ ಇವ್ರೇನ್ನಾಡಿದ್ರು? ಹಿಂಗೇ ಇದ್ರು. ಇನ್ನೇನಕ್ಕ ಭಯ.? ಇನ್ನಾತಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕುಮರಿ ಎಲ್ಲ ಹೊಂಟೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ಇನ್ನಾತಕ್ಕೆ ಭಯ ಅಂತೇಳಿ ಇವು ಮುಗ್ಗಲರಾಗಿ ಹಿಟ್ಟು ಹುಳ್ಳಿಕಾಳು ಇವಳಿಗೆ ಹಾಕಾಕ್ ಶುರುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಯಾರಿಗೆ ? ಸವ್ರಿಗೆ. ಹಿಂಗೇ ಇದ್ಲ. ಅಷ್ಟತ್ತೆ ಏನ್ನಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಏ ನಡಿಯೇ ಅಸ್ಲ ಹೊಲ ಕೊಯ್ಲೆಬಿಟ್ ಬರಾನ. ಅಂತಾವ ಕರ್ಕಂದ್ ಹೊಂಟೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ಹರಿತಾಗಿರೋವಂತ ಕುಡ್ಲು ಇವ್ ತಗಂದ್ರು. ಮೊಂಡಾಗಿರೋವು, ಸತ್ತೋರ ಮೂಗು ಕೊಯ್ಯಾಂಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕುಡ್ಲು ಕೊಟ್ಟು ಇವಳಿಗೆ. ಅದ್ರಾಗೆ ಕೊಯ್ಯಾಕ್ ಹೋದ್ಲ, ಬೇರ್ ಬೇರೆ ಕಿತ್ಕೊಂಡ್ ಬರ್ತದೆ. ಒಂದ್ಲಾಲ್ ಕೊಯ್ಲೆ ಮಡಗಿದ್ಲ. ಹಂಚಾಗಿಬಿಟ್ಟು. ಇವಳು ಕೊಯ್ಲಾಳ್ ನೋಡು ಅಷ್ಟ ಸಾಲು ಹಂಚಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು. ಇಗೋ ಈ ಸಾಲ್ ಕೊಯ್ಲಾಕಿ ಬಂದ್ರೆ ನಿನಿಗೆ ಮುದ್ದೆ ಇಲ್ವದ್ರೆ ಮುದ್ದಿಲ್ಲ. ಮುದ್ದೆ ಕಾಣುಸ್ತೇವಿ ಕೊಯ್ಲಾಕಿ ಬರ್ಬೇಕು ಅಷ್ಟತ್ತೆ. ಹೂಂ ನಡೀರಿ ಅಂದ್ರು. ಸಂಜೆ ಆಗಿ ಕಲ್ಲು ನೀರು ಕರಗೋ ಹೊತ್ತು. ಮುಕ್ಕಾಲು ರಾತ್ರಿ ಆಯ್ತು. ಅಷ್ಟತ್ತೆ ರಾಜರ ಹತ್ತಿದ್ಲ ಹೂವ ವಣಗೆಹೋಯ್ತು. ಏನೋ ಆಗೋಯ್ತು ಅಂದುದ್ದೆ ಯ ಹಿಂದಿರಿಕ್ಕೆಂದು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟು. ಬಂದುದ್ದೆ ಏನಾಯ್ತಂದ್ರೆ, ಏನ್ ಬಡ್ಕಂತಾಳೆ ಅವ್ರ ಹೊಲದ ತಾವ. ಆಕೆ ಗೋಳು ಶಿವನಗೋಳು ಆಗೋಯ್ತು. ಈ ಸಬ್ಬ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು ದೂರೆ. ಏನೋ ಸಬ್ಬ ಆಗ್ತಾ ಐತೆ. ನೋಡ್ಕಂಡೇ ಬರ್ಬೇಕು ಅಂತ ಹೋದ್ರು. ಬದಿನಾಗೆ ನಿಂತ್ಕಂಡು 'ಅವ್ವಾ ನೀನಾರು ? ದೆವ್ವ, ಪೀಡ್ಯಾ, ಪಿಚಾಚ್ಯ? ನೀನಾರು ಹೇಳೇಬೇಕು ಅಂದ್ರು. ಅಪ್ಪಾ ನಾನು ದೆವ್ವ ಅಲ್ಲ, ಪೀಡ್ಯಾ ಅಲ್ಲ. ಪಿಶಾಚಿನು ಅಲ್ಲ. ನಾನಾದ್ರು ನರಮನ್ನಿ. ನಂದು ಹಿಂಗೇಂತೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ರು.

ಹೇಳಿದಾದಮ್ಯಾಲೆ ದೊರೆ ಬಂದು ಕರಕಂದ್ ಬಂದ. ಕರಕಂದ್ ಬಂದು ಮಾಡಿಮ್ಯಾಲೆ ಇರಿಸ್ಕಂದ. ಇವುನ್ನ ಕೇಳುಲ್ಲ. ಅವುನ್ನ ಕೇಳುಲ್ಲ. ಏನು ಮಾತು ಪಟ್ಟಾಯಿಸ್ಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ಮುಂಚೆ ಮಾಡ್ತುದ್ರೊ ಹಂಗ್ ಮಾಡಾಕ್ ನಿಂತಕಂಡು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರ್ತಿಂಗ್ಯಾಗೋಯ್ತು. ಇವ್ರೇನಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಕಸಹಾಕಾಕೆ ಅಂತ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪಿಳಿ ಪಿಳೇಂತಾವೆ ಆ ತಿಪ್ಪೆ ಒಳಗೆ. ದೊರೆ ಬಂದು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟೆ, ತಿಪ್ಪೆ ಒಳಗೆ, ಸುಮ್ಮೇ ಬಿಡ್ತಾನೆ? ಏನಾರ ಮಾಡಿ ಬೆಳಕು ಹರಿಯತ್ತೆ ಬೆಂಕಿ ಇಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ಬೇಕು ಅಂದು ಸೌದೆ ಸೊಪ್ಪು ತಂದುಹಾಕಿ ಬೆಂಕಿ ಇಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟು. ಬೆಂಕಿ ಇಕ್ಕೆದೆ, ಅವೇನಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ? ಅಂಗ್ ಅಂಗುಳಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟುವು. ಅಲ್ಲೋಗಿ ಬಿಟ್ಟುದ್ದೆಯ ಇವರು ಮುಖ ಕಂಡಾಗ ಈಚೆ ಕಡೀಕ್ ಬರೋವು. ಅವು ಹತ್ರಕ್ ಬಂದಾಗ ಭಾವ್ಯಗೆ ಬಳುಬಳು ಬಿದ್ಬಿಡೋವು. ಯಕ್ಕಾ ನನ್ ಸವ್ತಿ ಮಕ್ಕು ಸಾಯಿಲ್ಲ. ಇವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟವೆ. ಇವನ್ ಏನಾರ ಮಾಡಿ ಬೆಳಕು ಹರಿಯೋತ್ತೆ ಈ ಭಾವಿ ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಡಾನ. ಹಂಗಂದದ್ದೆಯ ಆರು ಗಾಡಿ ಕಟ್ಟಿದ್ಡೆಯ ಬೆಳಕರಿಯೋ ತನಕ ಹೇರಿ ತುಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಇನ್ನೇನಕ್ಕೆ ಭಯ? ಸತ್ತೋಗಿಬಿಟ್ಟುವು. ಮಕ್ಕು, ಇಲ್ಲ ಇನ್ನ ಅಂದುದ್ದೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟರು.

ಈ ಭಾವಿ ತುಂಬಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ! ಅವು ಕುಂಬಾರಣ್ಣನ ಮನಿಗೋಗಿದ್ದುವು. ಆ ಕುಂಬಾರಣ್ಣಗೆ ಮಕ್ಕಿದ್ದುಲ್ಲ. ಅವ್ನು ಚಂದಾಗೆ ಸೇರಿಸ್ಕೆಂಬುಟ್ಟ, ಮಕ್ಕಿಗಲ್ಲ ಏನೇನ್ ಬೇಕೊ, ಎಂತೆಂತಾದ್ ಆಗ್ಬಕೋ ಎಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸ್ಕೆಂದ ಚಂದಾಗಿ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಈ ಮುಂಡೇರು ಮಡಕೆಗೆ ಬಂದು. ಮಡಕೆ ತಗನಾಕೇಂತ. ಬಂದ್ರಲ್ಲ ನೋಡಿಬಿಟ್ಟು. ಮುಸ್ಲಿ ತಿರುವೋವಾಗ ಮೋರೆ ಶಿರೋವೋವಾಗ ಇವ್ರ ಮುಖ ಕಂಡುದ್ದೆ ಅಷ್ಟು ಗಿಂಜಾಡವು ಆ ಹುಡುಗು. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಏನಾಡಿಬಿಟ್ಟು? 'ಅಕ್ಕೆ ಇದ್ಯಾವೆ ಇವು? ಇವು ನಮ್ಮ ಮಕಗೋಳ ಕಂಡು ಇಷ್ಟು ಗಿಂಜಾಡ್ತಾವೆ. ದೊರೆ ಏನಾರ ಕಂಡ್ರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟಾನೆ? ಮುಂಬಾಕಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ತ್ವಾರಣ ಕಟ್ಟೊವರು ಅಂದುದ್ದೆ ಮಡ್ಕೆ ತಗಂದು ಮಾತಾಡ್ಕೆಂದು. ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಂದಿದ್ದ ಟೈಮ್ನಾಗ, ಆ ಹುಲ್ಲು ಗುಡುಸ್ಸಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇಕ್ಕೆಬಿಡಾನ ಅಂದುದ್ದೆ, ಮಾತಾಡ್ಕಂಡಿದ್ದೆ, ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ತಂದುದ್ದೆ, ಅರ್ಧ ಹೊತ್ತ್ಯಾಗೆ ಬೆಂಕಿಗೀರಿ ಹಚ್ಚೇಬಿಟ್ಟು, ಕುಂಬಾರ್ ಮನಿಗೆ. ಕುಂಬಾರ್ ಗಂಡ ಹೆಂಡು, ಮನೆಮಠ ಎಲ್ಲ ಸುಟ್ಟೋಯ್ತು. ಈ ಹುಡುಗೇನಾಡಿ ಬುಟ್ಟುವು? ಇವರ್ನ ಕರ್ಕಂದುದ್ದೆಯ ಹಿಪ್ಪೆತೋಪಿಗೆ ಹೊಂಟೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ಹಿಪ್ಪೆ ತೋಪಿನಾಗೆ ಮೂರ್ ತಿಂಗ್ನು ಹಿಂಗೇ ಏನೋ ಕಾಲಹಕ್ಕೆಂದ್ ಇದ್ದು.

ಅಲ್ಲಿಗೇನಾಯ್ತು? ಈ ಮುಂಡೇರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೌದಿಗೆ ಹೊಂಟೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ನೋಡಿಬಿಟ್ಟು ಮಕ್ಕನ್ನ. ಏನ್ ಚಂಡು ಬುಗುರಿ ಗೋಲಿಯೆಲ್ಲ ಬೇಕಾದಂಗೆ ಆಡ್ತಾವೆ. ಇವ್ರ ಮುಖ ಕಂಡು ಮುಸುಡಿ ತಿರುವೋವೆಲ್ಲ. ಮೋರಿ ತಿರುವೋವೆಲ್ಲ. "ಯಕ್ಕಾ ನನ್ ಸವತೇರ ಮಕ್ಕು ಇವು ಎಷ್ಟೆ ಮಾಡಿದು, ಸಾಯಾಕಿಲ್ಲ. ಏನಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಬೆಳಕರಿಯೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ

ಇವರೆ ವಿಷಕೊಟ್ಟು ಸಾಯಿಗೊನ್ನಿಬಿಡ್ಬೇಕು'' ಎನ್ನೆಳ್ಳೀರಾಂತ ಒಬ್ಬಿಗೊಬ್ಬ, ಮಾತಾಡ್ಕಂಡು. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಬಂದಿದ್ದೆಯ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕಣಜ ಕೀಳ್ಳಿದ್ದೆಯ ಡಂಗೂರ ಬಾರ್ನಿಬಿಟ್ಟು. 'ಇಂತಾ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಂತಾ ಊಟ. ಎಲ್ಲ ಬಂದ್ಬುಡ್ಬೇಕು' ಅಂತ ಸಾರ್ಸಿದು. ಇವ್ರೇನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಈ ಹುಡ್ಗನ್ನ ಎಲ್ಲಾರ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕರಿಯಾಕ್ ಹೋಗಿದ್ದು 'ಬಂದ್ಬುಡ್ರಲೆ ಊಟ ಮಾಡೊಂತ್ರಿ' ಅಂತ. 'ಯಕ್ಕ ಹೋಗಾನ' ಅಂದ್ವು. 'ಏ ವಿಷದ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡವ್ರೆ. ಬಂದೋರೆಲ್ಲ ಒಂದ್ಕಡೆ ಕುಂದುಸ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮನ್ನೆ ಒಂದ್ಕಡೆ ಕುಂದುಸ್ತಾರೆ. ಈಗ ಹೆಂಗ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು? ನೀವು ಹೋಗಿ ಸಾಲು ಹಿಡ್ತು ಕುತಗಳಿ. ಊಟ ಇಕ್ಕತನಕ ಏನೂ ಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡಿ. ಈ ಕುಂಬಾರ್ ಮನೆವಳಗಿತ್ತಲ್ಲ ನಾಯಿ ಅದ್ನ ಕರ್ಕಂದ್ಹೋಗಿ. ಅನ್ನನೀಡಿ ಆದಮ್ಯಾಲೆ ಎಲ್ಲಾರು ತಲಾಗೊಂದೊಂದ್ ಮಿದ್ಕೆ ಮಿದ್ ಬಿಟ್ಟು ಆ ನಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಡಿ. ಆ ನಾಯಿ ಏನಾರ ಸತ್ತೋಯ್ತು ಅನ್ನ ತಿನ್ನ ಬ್ಯಾಡಿ. ಆ ನಾಯಿ ಸಾಯ್ತೆ ಇತ್ತೆ, ನೀವೆಲ್ಲ ಊಟ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಸಂತೋಸ್ವಾಗಿ ಬಾ ಹೋಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ಲ ಅವರಕ್ಕ.

ಆವಾಗ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು? ಈ ಹುಡುಗು, ಬಂದ್ಬುಟ್ಟುವು. ಬಂದ್ಬುಟ್ಟುದ್ಲೆ ಸಾಲಿಗೆ ಕುಂತ್ಕಂಡ್ವು. ಇವ್ಕೆ ಬ್ಯಾರೆ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಬ್ಯಾರೆರೆ ಬ್ಯಾರೆ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಊಟುಕ್ ಕುಂತ್ಕಂಡ್ವು. ಊಟುಕ್ ಇಕ್ಕಿದ್ರು. ಇವರು ಮೊದ್ಲು ಊಟಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ನಾಯಿತ್ತಲ್ಲ ಅದುಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾರು ಒಂದೊಂದ್ ಮಿದ್ಕೆ ಮಿದ್ ಹಾಕಿದ್ರು. ಹಾಕಿದಕೂಟ್ಟೆ ನಾಯಿ ಹಂಗೆ ನೆಗ್ಗೊಬಿದ್ದೋಯ್ತು. ಯಕ್ಕ ನಾ ಉಣ್ಣಲ್ಲಕಣೆಂತ ಎದ್ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟು. ಯಕ್ಕ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ರು ಸಾಯಿಲ್ಲಲ್ಲ ಇವು, ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಸಾಯ್ತಾವೆ? ನಮ್ ಜೀವಕೆ ಸಂಚಕಾರ ತರ್ತಾವೋ ಏನೋ. ಇವರ್ರು ಸೈ ಅಷ್ಟುಕ್ ಮುಗೊಗಿ ಬಿಡ್ತು. ಮನೆವಳಗೆ ಇದ್ರು.

ಇನ್ನು ಹೊತಾರಿಕೆ ದೊರೆ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಾಕ್ ಹೊರಟ್ಟು. ಹೋಗವತ್ಗೆ ಅದೇ ತೋಪುನ ದಾರಿ. ಆ ತೋಪ್ಪಾಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಲ್ಲೆ ಕುಂತಿತ್ತು. ಆಗ ಯಾರಮ್ಮ ನೀನು ? ಯಾವೂರು ? ಯಾವ ದೇಶ ? ಏನು ಎತ್ತಾಂತ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟು ದೊರೆ. ಇವ್ರೇನ್ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಅಪ್ಪಾ ... ನಾವು ಯಾವ ಸೀಮಿಯೋರು ಅಲ್ಲ. ಯಾವ ದೇಶದೋರು ಅಲ್ಲ.... ಯಾ ಕಾಡೂ ಅಲ್ಲ. ಈ ಕಾಡಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ಕಾಡಾಗೆ ಬೆಳ್ಳಿದ್ವೀವಿ. ಇಂತಾ ದೊರೆ ಮತ್ತೆ ಹಿಂಗೇ ಬಿಚ್ಚಿ ಹೇಳ್ಕುಲ್ಲ. ಇಂತ ಪಟ್ಟು ದ ದೊರೆ ಹೋಗಿ ಯೋಳ್ಚನ ಮದುವ್ಯಾಗಿ ಮಕ್ಕಿಲಿರೊವತ್ಗೆ. ರೊಟ್ಟಿಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಸ್ಕೆಂದ್ ಆ ಪಟ್ಟುಕ್ಕೋಗಿ ಚಂಡು ಬುಗ್ರಿ ಗೋಲಿ, ಆಡ್ತಿದ್ಲ ಹುಡುಗು, ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಗಂಡ್ ಸಿಂಬಳ ಸುರಿಸ್ಕೆಂತಾ ನಿಂತಗಂದ ಹುಡ್ಗಿತಾಗ ಬಂದು ಒಂದು ಚುಟುಕಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟ. ಅದು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಕ್ಕು ಸಾಯ್ಲಿ. ನಮ್ಮಪ್ಪ ನಮ್ಮವ್ವಾರ ಕೂಟೆ ಹೇಳ್ತೇನೆಂತು. ಇವ್ವು ಅವ್ರ ಅಪ್ಪಂತಾಕೋಗಿ, ಅಳದ್ ಒಂದ್ ಸೇರ್

ಹೊನ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅಳಿದಲೆ ಒಂದ್ ಸೇರು ಹೊನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಕರಕಂದೋಗಿ ಒಂದಜ್ಜಿ ಮನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ಅವಜ್ಜಿ ಸಾಕ್ತು. ಹಿಂಗಿಂಗಾತೂಂತ ಹೇಳಿದ್ಲ. ಅವಾಗ ಆಯಪ್ಪನಿಗೆ ಗುರ್ತಾಯ್ತು. ಓ ಇವು ಯಾರವು ಅಲ್ಲ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಮಕ್ಕು ಹೇಳಿದ್ಲ ಖರೆ. ಇಲ್ಲಿರದು ಸರಿ, ಇಷ್ಟು ಕೆಲ್ ಆಗಿರದು ಸರಿ.

ಈಗ ಇವು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು. ಆದ್ರೆ, ಏಳ್ ತೆರೆವಳಗೆ ಈ ಮಕ್ಕು ನಿಲ್ಲಾನ. ಏಳ್ತೆರೆ ಆಚೆ ತಾಯಿ ನಿಲ್ಲಾನ. ನಿಲ್ಲಿಬುಟ್ಟು ಹಾಲ ಕರ್ಯಾನ. ಹಾಲು ಮಕ್ಕಿಗೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟು, ಬಾಯಿ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿ ಹರುದ್ರೆ ನನ್ನಕ್ಕು, ಇನ್ಯಾರ್ ಮಕ್ಕು ಅಲ್ಲಾಂತೇಳಿ, ಮಕ್ಕುನ್ ಕರಕಂದ್ ಹೋದ. ಏಳ್ ತೆರೆ ಕಟ್ಟಿ, ಏಳ್ ತೆರೆವಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿ ಹಾಲ್ ಕರಿಸ್ತಾಗ, ಮಕ್ಕಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ಆದಂಗಾಯ್ತು. ಹಾಲು ಕುಡ್ತು ಬಾಯ್ತುಂಬ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಸಮುದ್ರಾಯ್ತು. ಆವಾಗ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೆ? ಇವು ನನ್ ಮಕ್ಕೇ ಸರಿ. ಇನ್ಯಾರ ಮಕ್ಕು ಅಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ತಗಂದೋಗಿ ಮನೀಲಿ ಮಡಿಕ್ಕಂಡು, ಚಂದಾಗಿ ಸಾಕ್ಕಂಡು. ಅವರು ಏಳ್ಜನ ಹಿಡ್ತು ಸಿಗದುಬುಟ್ಟು, ಊರ ಬಾಕ್ಲಿಗೆ ತ್ವಾರಣ ಕಟ್ಟಿ, ಈ ಹೋಗೋ ಬರೋರಿಗೆ ಅಡ್ಡೆ ಎಲೆಕೊಟ್ಟು ಉಗಿಸಿದ್ರು. ಅವರು ಅಲ್ಲವರೆ, ನಾವು ಇಲ್ಲಿವಿ.

ಹೇಳಿದವರು : ನರಸಮ್ಮ, ದೊಂಬಿದಾಸರು, ತಿಮ್ಮಲಾಪುರ, ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕು

೪. ಜಂಬೂರು ನಾಗೇಗೌಡರು

ಒಂದ್ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರು. ಅವರ್ಗೆ ಏಳ್ ಜನ ಗಂಡ್‌ಮಕ್ಕು. ಏಳ್ ಜನ ಗಂಡ್‌ಕ್ಕಾದ್ರೆ, ಅವು ಬಾಳ ಅನ್ನೂಲ್ವಸ್ತು ಆ ಮನಿಯವು. ಏಳ್ ಕೊಪುರೈ ಹಾಲ್ಕರಿಯೋರಂತೆ ಅವ್ರ ಮನೇಲಿ. ಆರ್ ಜನ ಮಕ್ಕುಗುಳೂ ಗದ್ದೆಗಳು, ತೆಂಗು, ಬಾಳೆ, ಬದನೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯಾಸಾಯ್‌ಗಳು ಮಾಡ್ಕಂಡು ಅನ್ನೂಲಾಗಿದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ? ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರ ಮನೇಲಿ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಿರಿಮಗ್ನು ಅವ್ರ ಮನೇಗೆ ಕೆಲ್ ಮಾಡಂಗಿಲ್ಲ. ಬಂದು ಪದ್ಮಾವತಿ ಮನೇಲಿ ಸೇರಿದಾನೆ. ಪದ್ಮಾವತಿ ಮನೇಲಿ ಸೇರಿದ್ರೆ ಇವು ಆರ್ ಜನೂವು ಬಾಳ ಒಳ್ಳೇವುರು. ಇವ್ನು ಕೆಟ್ಟವ್ನು. ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ, ಮನೆ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಆವಾಗ ಅಣ್ಣಂದ್ರು ಆರ್ ಜನ್ನೂ ಏನಂದ್ರು, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರುನ - ಅಪ್ಪಾಜಿಯವ್ರೇ ನಂ ತಮ್ಮಾವು ಹೀಗ್ ಮಾಡ್ತಾವ್ರೆ, ಏನ್ ಮಾಡದು ? ಅಪ್ಪಾ, ಐದು ಬೆಳ್ಳು ಸಮಾಕಿರ್ದೇನ್ ಬಿಡಪ್ಪ, ಅವುನ ಸುದ್ದಿ ಬೇಡ ನಿಮ್ಮೆ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ತಂದೆವು, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರು. ಸರಿ, ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇದ್ಬುಟ್ಟು.

ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದಿನ್ ಏನ್ ಮಾಡುದು? ಅವ್ರ ಸ್ನೇಹಿತೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಇವುರೆ ಹೇಳುಟು. ಮದ್ದೆಮಾಡ್ಬಡಿ ನೀವು ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ ಅಂತ ಹೇಳುಟು. ಅಪ್ಪಾ ನೀವೇ ಮಾಡ್ಬಡ್ರಪ್ಪಾ ಲಗ್ನಾವಾ. ನಮ್ಮೆಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಇದು ಅಂದ್ಬುಟು ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ. ಆ ಸ್ನೇಹಿತ್ರ ಮೇಲಾಕುಟು. ಈ ಸ್ನೇಹಿತ್ರೋಗಿ, ಪದ್ಮಾವತಿ ಮನೇಲಿದ್ರಲ್ಲ "ಅಪ್ಪಾ ನೀನು ಲಗ್ನವಾ ಆಗ್ಬಡಪ್ಪಾ. ಸರಿ. ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮನ್ತನ ದೊಡ್ಡು, ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ ಅಂದ್ರೆ ಸುತ್ತಾರ್ ಹದ್ದಾರ್ ಹಳ್ಳಿಗಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯೇವು" ಅಂತ ಹೇಳುಟು. ಆಗೇಆಗ್ಲಿ ನಾನ್ ಲಗ್ನಆಗ್ಲಿನಿ ಅಂತ ಹೇಳುಟು ಸ್ನೇಹಿತು ಕೈಲಿ. ಸರಿ, ಅವ್ರೇನ್ ಮಾಡ್ಬುಟು? ಬಂದ್ಬುಟು ಹೇಮಾವತಿ ಪಟ್ಟುಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣೊಂಟುಟು. ಇವ್ವಾದೆಯಾ, ಏನು ? ಜೊತೆಗಾರ್ರೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಮದ್ದೆಯಾ. ಮನೆಗೆ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ. ಅಣ್ಣೇರ್ತಕೆ, ತಂದೆತಕೆ. ಓಗ್ಬುಟು ಈವ್ರೆನ್ ಮಾಡ್ಬುಟು? ಅಮ್ಮ ಒಪ್ಪೆಸಂಂಡ್ ಕುಂತ್ಕತರೆ. ಈಯಪ್ಪ ಹೇಳುಟೆದೇಟೈಯ ಇವ್ರೆನ್ಮಾಡ್ಬುಟು? ಅಮರಾವತಿ ಪಟ್ಟುಕ್ಕೆ ಇವು ಗಂಡಿನ್ ಪೋಟ ತಗಂಡು, ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ ಕಿರೆಮಗ್ನ ಪೋಟ ತಗಂಡು. ಉಡಿಕಂಡೋದು.

ಅಮರಾವತಿ ಪಟ್ಟು ದಿಂದ ಹೆಣ್ಣವು ಪೋಟ ತಗಂಡುಬತ್ತಾ ಇದು. ಸರಿ, ಇವುರು ಅವ್ರಿಗ್ ಸಿಕ್ಕಿದು, ಅವು ಇವ್ರಿಗ್ ಸಿಕ್ಕಿದು. ನಮ್ಮು ಗಂಡ್ಬೇಕು. ನಮ್ಮು ಹೆಣ್ಬೇಕು ಅಂದು. ಈ ಗಂಡಿನ್ ಪೋಟ ಹೆಣ್ಣೆಕೊಟು, ಹೆಣ್ಣೆನ್ ಪೋಟ ಗಂಡ್ಬಿಕ್ಕೊಟು. ತಗಂಡ್ ಬಂದ್ಬುಟು, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ ಕಿರೇ ಮಗುನ್ ಕೈಗೆಕೊಟುಟು. ಅವುನ್ ಸ್ನೇಹಿತು, ಕೊಟ್ ಏಟೈಯಾ, ಈಯಪ್ಪ ಕೋಟಿನ್ ಜೇಬ್ಬಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಂಡು ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಮನೇಲಿ ಇದಾನೆ. ತಂದೆ ಮನೆಗೆ ಓಗೇ ಇಲ್ಲ. ಸರಿ, ಮಲಗ್ಬುಟು ಮಂಚದ್ದೇಲೆ. ಇವುಗೆ ಆಲೆ ಪೊಟ್ಟಿ ಉರಿ ಬಂದ್ಬುಡ್ತು. ಯಾರ್ ? ಈ ಪದ್ಮಾವತಿ ಮುಂಡೆಗೆ, ಸೂಳೆಗೆ. ಆಹಾ! ಇಂತಾ ರೂಪ್ಸುಂದ್ರಿ ತಗಂಡೋಗಿ ಲಗ್ನವಾಗೋರು ನಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣುಗೋಡ್ತಾರಾ, ಕೈಯಗ್ತಾರಾ, ಅಂದಿದ್ ಪೋಟ ತಗಂಡಿದ್ವೆಯಾ, ಒಂದ್ ಸುಣ್ಣದ್ ಪೆಟ್ಟೆ ಒಳಿಕೆ ಅಂಚಿಕಡ್ಡಿ ಇಟ್ಟು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಟು, ಊ ಬಂದಿದೆ ಕಣ್ಣೆ ಅನ್ನಂಗೆ. ಪೋಟೊಳಿಕೆ ಇಟ್ಟುಟು ಮಡೂಗ್ಬುಟು. ಊಟಾಆಯ್ತು, ಅಡ್ಗೆ ಆಯ್ತು, ಎದ್ದೇಳಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ಲ. ಊಟ, ಸ್ನಾನ ಅಂದೇಟೈ ಎದ್ದು ಕೂತ್ಕಂಡ ಆಯಪ್ಪ. ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣೋಡಕೋಗಿದ್ರಂತೆ ಹ್ಯಾಗಿದೆ ತೋರಿಸಿ ಪೋಟಾನ ಅಂದು. ಅಲ್ಲಿದೆ ನೋಡೆ, ಮುಟ್ಟಿಲ, ನಾನು (ಆಲೆ ಮಾಡಿದಾರೆ ಮಾಟಾನಾ). ಸರಿ. ತಕ್ಕೊಟ್ಟ ಆಯಪ್ಪ. ಅಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣೇನೊ ಅಸ್ಸಾಗದೆ, ಕಣ್ಣೇಕುಲ್ಲು ಅಂದ್ಬುಟು.

ಎಲ್ಲೇ? ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಲ್ಲಾವ ಬಂದದೆ ಅಂದ್ಬುಟು ಸುಮ್ಸುಮ್ಸೆ. ಪರಪರ್ರ ಇಸ್ಸುಬುಟ್ಟ, ಅರ್ದ್ಬುಟ್ಟ, ಒಲೆವಳ್ಳೆ ಎಸ್ಸೆಬುಟ್ಟ. ಆಯ್ತು? ಸಂಸಾರ ಓದಂಗಾಯ್ತು ? ಆಗಬೇಕಿಲ್ಲ ನನ್ ಮದ್ದೆ ಅಂದ್ಬುಟು. ಆವಾಗೇನ್ಮಾಡ್ಬುಟುರು? ಬಂದ್ಬುಟು ಸ್ನೇಹಿತು. ಬಂದು "ಅಪ್ಪಾ ನಾವ್ ಮಾತ್ಕೊಟ್ಟಿದ್ವಿವಪ್ಪಾ. ನಮ್ಮನ್ನೇನಂತಾರಪ್ಪ? ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ ಬೇಕಾದಂತ ಏಳ್ ಕೊಪ್ಪುಗೆ ಹಾಲ್ಕುರಿಯೋಂತ ಮಾನ್ಯೇವು, ಅಂತಾವ್,

ಮಗುನೆಣ್ಣು.” ನಾನ್ ಬರೊಲ್ಲ. ಆದಾತೋಗು. ಆಗೋಗ್ಬುಡುತ್ತಪ್ಪ. ವೋಗ್ಗೇಬೇಕು ಮದ್ದೆಗೆ. ನಾನ್ ಬರಲ್ಲಪ್ಪ. ನನ್ ಚಂದ್ರಾಯ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕಂಬಾ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟ. ಅವು ಒಳ್ಳೆ ಮಾನೈವು, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರು, ಅಮರಾವತಿಪಟ್ಟದವು, ಹೆಣ್ಣೊಡವು. ಆದ್ರೂ. ಆಗ್ಲಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಸರಿ. ಗಂಡಿನ್ ಪೋಟ ತಗಂಬುಟ್ಟು, ಚಂದ್ರಾಯ್ ಇಸ್ಕಂಬುಟ್ಟು. ಮಂದಿಮಾರ್ಗ ದಂಡು ದಳ ಎಲ್ಲಾ ವೋಗ್ಬುಟ್ಟು, ಲಗ್ನಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು. ಪಾಪ, ಚಂದ್ರಾಯ್ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಕಳುಸ್ಪುಟ್ಟು. ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು, ಮದ್ದೆಮಾಡ್ಕಂಡು. ಕಿರಿಗಂಚಿ ಮರಿಗಂಚಿ ಕರ್ಕಂಬಂದು. ಕರ್ಕಂಬಂದೇಟ್ಟಿ ಅರ್ಮನೇಲಿ ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟು. ಅರ್ಮನೇಗ್ ಬಿಟ್ಟುಟ್ಟಿ, ಈಯಮ್ಮ ಬಾಳ ರೂಪಸುಂದರಿ. ಯಾರು ? ಕಿರೇಮಗ್ಗೆಂಡ್ತಿ. ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರು, ತಾಯಿಬನ್ನಿ ಅಮ್ಮಾ, ಅಂತ ಕರುದು, ಆರ್ ಮಂದಿ ಸೊಸೆದೀರೂವ. ಏನ್ ಮಾವಾವ್ರೆ? ಏನೂ ಇಲ್ಲಮ್ಮಾ, ‘ನನ್ನೆಳ್ಳೆಂತೆ ಇರ್ತೀರೆ ತಾಯಿ ನೀವು’, ಅಂದು. ಆರ್ ಜನ ಸೊಸೆದೀರೂವೆ, ಹೇಳಿ ಮಾವಾವ್ರೆ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರ್ತೀವಿ ನಾವು. “ನಮ್ ಸೊಸೆ ಬಾಳ ರೂಪ್ಸುಂದಿ. ಆಚೆ ಕಳಿಸ್ಬ್ಯಾಡಿಮ್ಮ, ನೀರಿಗ್ ಕಳಿಸ್ಬ್ಯಾಡಿ ನೀವು. ತೂಗ್ ಮಂಚದ್ದೇಲೆ ತೂಕ್ಕಂಡು ಅವ್ಗೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡ್ತೀರಾ ತಾಯಿ” ಅಂದು. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಮಾವಾವ್ರೆ ನಾವು ಅಂತ ಕೈ ಮುಗದ್ ಬೇಡ್ಕಂಡು. ಆಗ ಪಟ್ಟಿ ಮಂಚದ್ದೇಲೆ ಮಲ್ಲುಸ್ಪುಟ್ಟು. ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗೆ ನಾಕ್ ನಂದಾದೀಪ ಹಚ್ಚುಟ್ಟು. ಸರಿ. ಅವಳ ತೂಗ್ ಮಂಚದ್ದೇಲೆ ಮಲ್ಲುಸ್ಪುಟ್ಟು. ಯಾರನ್ನಾ ? ನಾಗೇಗೌಡ್ಕಿರೇ ಮಗವ್ವಲ್ಲ ಸೂಳೇ ಮನೇಲಿ ಅವ್ವೆಂಡ್ತೀನಾ. ಗಂಡಿಲ್ಲೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕಂಬಂದಾಳ್.

ಸರಿ, ಮಂಚದ್ದೇಲಿಟ್ಟುಟ್ಟು. ಆಗ ಆಯಮ್ಮ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಅವಳು ಏಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಕಂಡ್ಲ. ನೋಡಿ ಇದ್ರಲ್ಲಿ ಬರೈಕು ನೋಡಿ. ಆಹಾ, ಪರಮಾತ್ಮಾ ನನ್ ಅಕ್ಕೀರು ಬಂದಿದಾರೆ ಮುಂದೆ. ಅವ್ರಿಗೆ ದಾಸಿಯಾಗಿ ನಾನು ಅವ್ರ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಅಂಥೋಗ್ಬುಟ್ಟಿ, ನನ್ನೆ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡೋದು ದೇವು, ಗುರುವು, ಮೆಚ್ಚಲ್ಲ ನನ್ನೆ. ಸಂಡನ್ ಸುಖ ಇದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇದಾಯ್ತು. ಪರಮಾತ್ಮ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿನ್ನೆ ಆಗಲಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಯ್ಯಾ, ಅಂದ್ಲು ಹಿರೇ ಸೊಸೆಯಾ. ಏನಮ್ಮಾ ? “ನನ್ನ ಪತಿವ್ರತಾ ಧರ್ಮ ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ರೆ ಯಾರೇನು ಮಾಡಲ್ಲ, ಅಕ್ಕಯ್ಯ. ನೀರ್ ತಗಂಚ್ಚನ್ನಿ, ಕಸಹಾಕ್ಪುಟ್ ಬನ್ನಿ, ಅರ್ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೋಡುಸ್ಪುಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಏಳ್ ಕೊಪ್ರಿಕೆ ಹಾಲ್ಕುರಿಯವ್ವೆ ಹುಲ್ಲು ಎಷ್ಟಾಗ್ಬೇಕು? ವೋಗಿ ನೀವು ಹುಲ್ಲು ಕಿತ್ಕಂಬರಿ. ನಾನು ಅರಮನೇಗೆ ಅಡ್ಗೆಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತೀನಿ” ಅಂದ್ಲಾಯಮ್ಮ. ಆಗ್ಲಿತಾಯಿ ಅಕ್ಕದೀರ್ಗೆಲ್ಲಾ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಕ್ಕೊಟ್ಟು. ಮಾವ್ವೀರ್ಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ನ ಮಾಡ್ಕೊಟ್ಟು. ಸರಿ, ಅರ್ಮನೇ ಒಳ್ಳೆ ಕಸಮುಸ್ಸೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಏಳ್ ಮಾರುದ್ದ ಮಂಡೆ ವದರ್ಕಂಡು, ಚಿನ್ನದ ಸೀರಣ್ಣೆ ತಗಂಡು, ರನ್ನದ ಬಾಚಣ್ಣೆ ತಗಂಡು, ಸಿಕ್ಕೊಡಿತಾ ಇದ್ದು. ಏಳ್ ಮಾರುದ್ದಮಂಡೆ ಆಯಮ್ಮನಿಗೆ.

ಆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ ಸತ್ತೋಗ್ಬುಟ್ಟಿದ್ದ. ಆ ರಾಜನ್ ಮಗನ್ನೆ ಮದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ಬಿಸ್ಸು ಮಾಡೀ ಮೇಲ್ ಕೂತಿದ್ದ. ಆ ಸೂಳೇಮಗ ಬಿಸ್ಸು ಮಾಡೀಮ್ಮಾಲ್ ಕೂತಿರ್ದಾಗ,

ಈಯಮ್ಮ ಮಂಡೆ ಬಿಚ್ಚಂಡು ಬಾಚ್ಚಂತಿದ್ದಲ್ಲ, ಹತ್ತೂಡಿನ ಕರುಗಳಿದ್ದೊ ನೋಡಿ, ಏಳ್ ಕೊಪ್ಪಿಕೆ ಹಾಲ್ ಕರಿಬೇಕಾರೆ, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡು, ಮನೇಲಿ ಏಳ್ ಕೊಪ್ಪಿಕೆ ಹಾಲ್ ಕರಿಯೋ, ಕರಿಯೋವು ಕರ ಏಸಿರ್ದವೆ? ಹತ್ತೂಡಿನ, ಕರುಗಳು ಬಿಚ್ಚೊಂಡ್, ಬಿಚ್ಚೊಂಡು ರಾಜನ್ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಆಗೇನಾಡಿದ್ದು? ಆಹಾ ನನ್ನ ಅಕ್ಕದ್ದೀರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಲಿಲ್ಲೆ ಹೋದೆ, ನನ್ ಅಕ್ಕೀರ್ ಏನಂದಾರಮ್ಮ. ನನ್ ಪತಿವ್ರತೆ ಧರ್ಮ ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ, ಯಾರೆನಾಡ್ತಾರೆ ಬುಡು ಅಂತ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದು, ಹತ್ತೂಡಿನ ಕರಗಳ್ಳ ವಡ್ಕಂಬರಕೆ. ಇವ್ವು ಬಿಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮೇಲ್ ಕೂತ್ಕಂಡು ನೋಡ್ಬಟ್ಟ ಆ ರಾಜನ್ಮಗ. ಏ ಮಂತ್ರಿ ಇವ್ವಾರೊ ? ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡು, ಸೊಸೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅವ್, ಮಂಚುಕ್ ನಾನೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲೋ. ಆಹಾ ಏನ್ಸ್ವಾಮಿ! ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗ್ ಮಾತ್ನಾಡ್ತೀರಿ? ಯಾರ್ಡೆಂಡು, ಯಾರಿಗ್ ಆಗುತ್ತೇ ಸ್ವಾಮಿ? ಏನಾರಾ ಆಗ್ಲಿ ಅವ್, ಮಂಚಕ್ ವೋಗ್ಬೇಕೋ ಅಂದ. ಆ ಬಡ್ವರ್ ಆಸೆ ಅಲ್ಲಾ. ಬಲ್ಗಾರನ ಹೆಂಡ್ರುದೀರ್ ಬಂದ್ರೆ ಔಷ್ಟಿಗ್ ಬಂದಿದ್ದು ಅಂತಾರೆ. ಬಡುವ್ರೋದೆ, ಅದ್ಯೋಗಿದ್ರು ಅಂತಾರೆ ಇಲ್ವರಾ? ಆಗೇನಾಡುದ್ರು? ಏನಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ ನಾನು ಅವ್ ಮಂಚಕ್ವೋಗ್ಬೇ ಬೇಕೋ ಅಂದ, ಮಂತ್ರಿಯಾ. ಸ್ವಾಮಿ ಆಗನ್ಬಾರ್ಡು. ಇಲ್ಲ, ಇಲ್ಲ ಅವ್ ಮಹಾಪತುವ್ರತೆ ಶಿರೋಮಣಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅವ್, ಅಂದು, ಬ್ಯಾಡಪ್ಪಾ ಆ ಮಾತ ಆಡ್ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ. ಇವ್ವು ವೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲ ಏಳ್ ಮಾರುದ್ದಮಂಡೆ ಬಾಚ್ಚಂಡು, ಒಂದ್ಕಡೆ ಕೂದ್ಲು ಕಂಕುಗಿಕ್ಕಂಡ್ಲು, ಇನ್ನೊಂದ್ಕಡೆ ಕೂದ್ಲುನೊಳ್ಗೆ ದಾವಣಿ ಹಾಕ್ಕಂಡು, ಎಳ್ಳಬಂದ್ಲು ಹತ್ತೂಡಿನ ಕರುಗಳ್ಳಾವ.

ಅವಳಮ್ಮಾಕ್ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಟ್ಟು. ಅವ್ವು ರೂಪಸುಂದ್ರಿ. ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಅಂಗಂದ. ಅವ್ಗೆಮದ್ದಿ ಇಲ್ಲ, ಅವ್ಗೆ ರಾಜನ ಮಗನೆ. ಹೂಂ ಆದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು ಅರ್ಮನೆ. ಏನೋ ಅಂಗಾರೆ ಕರ್ಮಂಬರಲ್ವೇನೊ ಮಂಚ್ಕೆ ಅಂದ. ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಶಿವಶಿವಾ ನಮ್ಮೆನ್ ಉಳಿಗಾಲ ಇದ್ಯೇನಪ್ಪಾ ಬಾಳ ದೊಡ್ಡಮನ್ಯುಷ ನಾಗೇಗೌಡ್ರು. ಒಬ್ಬ ಸುದ್ದಿಗೋದವ್ರಲ್ಲಾ. ಅಷ್ಟು ಅನ್ಕೂಲ ಇದ್ರೂ ಭಯ ಭಕ್ತಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕ್ತಾ ಇತ್ತು ಅವ್ರಲ್ಲಿ. ಆಮೇಲೇನಾಡ್ಬುಟ್ಟು. ಕರುಸ್ಸ, ಕಳಿಸ್ಸ, ಅವ್ವಾ ಬನ್ನಿ ಅಂದ. ಮಾರಾಣಿಯವ್ರು ಇದ್ರು. ಅವ್ರು ತಾಯಿ, ಬಂದ್ರು. ಅವ್ವಾ ಏನಾರ ಆಗ್ಲಿ ಗೌಡನ್ ಸೊಸೆ ಕರ್ಮಂಬಾರವ್ವಾ ನನ್ ಮಂಚ್ಚಕ್ಕೆ ಅಂದ. ಏನಪ್ಪಾ “ಅವ್ವುಗಿಂತಾ ರೂಪ್ಸುಂದ್ರಿನ್ ತಂದು ಲಗ್ನಮಾಡ್ತೀನಿ ನಮ್ಮನ್ಗ ಬಿಟ್ಟಾರೆ ಮಗೂ?” ಅಂದ್ಲು. ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ ನಿನ್ ಪಾದುದ್ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾಲ್ಗೆ ಕಿತ್ಕಂಡು ಪರಾಣ ಬಿಟ್ಟುಡ್ತೀನಿ. ಅವ್ಳ ನನ್ ಮಂಚಕ್ ಕರ್ಕಂಡ್ ಬರಲೇಬೇಕು ಅಂದ ಇವ್ವು.

ಈ ದಡಿಯಾ. ಅಂಗಂದೇಟ್ಟಿಯಾ ಈಯಮ್ಮ ಬಂದ್ಲು, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡು, ಮನೇಗೆ. ಅನ್ಕೂಲ್ವಸ್ತು ಬಂದ್ರೆ ಬಡವ್ರ ಮನೆಗೆ ಭಾಗ್ಯ ಬಂದಂಗಾತ್ತು. ಬನ್ನಿ ತಾಯಿ ಅಂತ ಚಾಪೆ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕಳಿ, ಮಂಚುದ್ಯೇಲೆ ಕೂತ್ಕಳಿ, ಬೆಂಚಿನೈಲೆ ಕೂತ್ಕಳಿ ಅಂದ್ರು, ನಾಗೇಗೌಡು. ನಾಗೇಗೌಡೆ, ನಿಮ್ಮರಮನೆ ನೋಡುದ್ರೆ, ಬಾಳ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತೆ.

ಏಳುಜನ ಗಂಡ್‌ಮಕ್ಕು, ಏಳುಜನ ಸೊಸೆದೀರು, ಬಾಳ ಅನ್ನೂಲ್ವಾಗ್ ನೆಡೆತಿದೆ. ಯಾವ್ ಕೆಲ್ಲ ಇದ್ರೂ, ಇಲ್ಲಂತೆ ಆಯ್ತೆ. ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆರ್ತ್ಯಾ ಅಕ್ಷತೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ ಸೊಸೆದೀರ್ ಕರೊಂಡೋಗಕೋಸ್ಕರ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ್ಲು ಮಾರಾಣೆ. ಇವ್ಳೆ ಬರ್‌ಮಾಡ್ಕಳಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ. ನಾನು ಕಿರೀಸೊಸೆ ಕಳೊ ದಿಲ್ಲಮ್ಮಾ, ಆರುಜನ ಸೊಸೆದೀರೂ ಕಳುಸ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಲು ನಾಗೇಗೌಡ್ರು. ಅವುಗ್ ಬೇಕಾಗಿರದು ಕಿರೀಸೊಸೆನೆಯಾ. ಅವುಗ್ ಗೊತ್ತು ಆಯಮ್ಮನೆ. ಆ ಪತುವ್ರತೆಗೆ ಗೊತ್ತು ನಾಗೇಗೌಡ್ರು ಆ ಕಿರೀಸೊಸೆ. 'ಮಾವಾವೆ ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ, "ನಮ್ ಸೊಸೆದೀರ ಆರ್ ಜನ್ನೂವೆ ಈವಾಗ ಕಳಿಸ್ಕೊಡ್ತೀನಿ ನಮ್ಮ ಕಿರೀಸೊಸೆಯ ಸಂಜೆ ಐದ್ಗಂಟೆಗೆ ಕಳಿಸ್ಕೊಡ್ತೀನಿ" ಅಂತ ಹೇಳ್ಬುಡಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಅವುಗ್ಗೊತ್ತು, ಇದುಕ್ಕೆ ಕಳ್ಳಿದಾರೆ, ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಡ್ಕಂಡಿದ್ದು. ಆಗ್ಲಿತಾಯಿ ನನ್ನ ಆರ್ ಜನ ಸೊಸೆದೀರೂ ಅಡ್ಗೇಗ್ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ. ನನ್ ಕಿರೀಸೊಸೆಯ ಸಾಯ್‌ಕಾಲ್ದ ಐದ್ಗಂಟೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಲು. ಓಹೋ ಅನ್ನೂಲ್ವೆ ಆಯ್ತು ನನ್ನೆ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಮಾರಾಣೆ.

ಆವಾಗ್ ಆರ್ ಜನ್ನೂವೆ ವೋದ್ರು. ಅಡ್ಗೆ, ಊಟಾ, ಮಾಡುದ್ರು. ಇವು ಕರೊಂಡೋಗಕೆ ಅಡ್ಗೆವೂಟಾ ಸ್ವಾಮಿ, ಅದುಕೋಸ್ಕರ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ, ಆರ್ತ್ಯೂ ಇಲ್ಲ, ಅಕ್ಷತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆ ಬತ್ತಳಾ ಕಂಡೋರ್ಮನೆ ಸೊಸೆ? ಅಂದ್ಬುಟ್ ಅದುಕ್ ಮಾಡಿದ್ರು. ಈವಮ್ಮನೆ ಉಡುಗರೆ ಕೊಟ್ಟು. ಇವ್ರಾರ್ ಜನಕ್ಕೂ ಕೊಟ್‌ಬುಟ್ಟು, ಕಳುಸ್ಬುಟ್ಟು. ಯಾರು? ರಾಜವ್ರತಾಯಿ ಮಾರಾಣೆ ಕಳುಸ್ಬುಟ್ಟು. ಇನ್ನು ಈಯಮ್ಮ ವೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲಾ, ಐದ್ಗಂಟೆಗೆ?

ಇವೋಗೋವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಂಚುದ್ಲೆಲೆ ಮೂರ್‌ಗಾಡಿ ಊವು ಮುಚ್ಚುಬುಟ್ಟಿ ಆ ರಾಜನ್ ಕವುಚ್ಚುಟ್ಟವೆ. ಮೂರ್ ಗಾಡಿ ಊವ ಮುಚ್ಚುಟವೆ ಆ ರಾಜನ್ ಮ್ಯಾಲೆ. ಆ ರಾಕ್ಷನ್ಯಾಲೆ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಪೋಟ ಪೂಜಸ್ಬುಟ್ಟವೆ. ಇಲ್ಲೆ ಆರ್ತ್ಯಾ ಅಕ್ಷತೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡದು ಅಂತ. ಇವ್ರಾರ್ ಜನ್ನೂನು ಉಡುಗರೆ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಬೋಮಾನ್‌ಗಳ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಕಳುಸ್ಬುಟ್ಟು ಮಾರಾಣೆ. ಇನ್ನೀಯಮ್ಮ ಐದ್ಗಂಟೆಗೆ ಬರಬೇಕಲ್ಲಾ? ಎರಡು ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಂಡ್ಬುಟ್ಟು. ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಂಡು, ಮಾವುನೆನಂತ ಏಳುದ್ರು, "ಮಾವಾವೆ ಬೆಳಗಿನ ಐದ್ಗಂಟೆ ನೀವು ರಾಜನ್‌ರ್ಮನೆ ಇಂದೆಗಡೆ ರಥ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕ್ಕಂಡ್ ನಿಂತಿರ್‌ಬೇಕು ಮಾವಾವೆ" ಅಂತ ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರುಗೆ ಹೇಳ್ಬುಟ್ಟು ಈವಮ್ಮ. ಆಗ್ಲಿತಾಯಿ ಅಂದ್ಲು.

ಅವೇನ್ಮಾಡುದ್ರು? ಸೀರೆ ಮೇಲ್ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಂಬುಟ್ಟು. ಅವು ತಂದೆ ಅರ್ಮನೇವ್, ಕೊಟ್ಟಿದ್ ಲಕ್ಕುಸ್ ರೂಪಾಯ್ ಒಂದೇ ಹಾರ ಒಂದೇ ಹಾಕ್ಕಂಡಿದ್ದು ಕೊಳಗೆ. ಕೈಗೆ ವಾಚ್ ಕಟ್ಟಂಡಿದ್ದು.

ಸರಿ, ಐದಂಟೆಗೆ ಬಂದು. ಇವ್ನ ಅಷ್ಟು ತಗ್ಗೇಯಾ ಕದ ಹಾಕುಟ್ಟು, ಮಲಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟವೆ, ಮಾರಾಣೆ ಮಗುನ್ನ.

ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಮ್ಮಾ ಯಾತವಮ್ಮಾ ಅಂತ ಬಂದು. ಬನ್ನಿ ತಾಯಿ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಕದನೂಕಿದ್ದು ಈಯಮ್ಮ, ಎಲ್ಲಿ ಅರತ್ಯಾಕ್ಷದಿ? ಆ ನೋಡಿ ದೇವಾಧಿ ಪೋಟ. ಅವುನ್ನ ಮೂರಾಡಿ ಊವ್ವಗೆ ಮುಚ್ಚುಟ್ಟಿದ್ದು. ಆಗೇನಾಡ್ಬುಟ್ಟು? ಈವಮ್ಮ ವಳೀಕ್ ವೋಗಿದ್ದ ಕಂಡಿದ್ದೇ ಬರ್ರಂತ ಬಾಗ್ಲಾ ಎಳ್ಳಂಬುಟ್ಟು. ಆ ರಾಜನ ತಾಯಿ ಬಾಗ್ಲೆಳಕ್ಕಂಡೇಟ್ಟಿಯಾ, ಆ ಪತಿವ್ರತೆ ಶಿರೋಮಣಿ ಅವ್ಳೇನ್ ಭಯ? ಪರಮಾತ್ಮ ಇಗ್ನೂ ಇಲ್ಲಂಗೆ ಕಾಪಾಡ್ತನೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅವು ಪತಿಧರ್ಮ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ. ಆಗ ಆರಿ ತಗಂಡು ಕೈಲಿ. ಸುತ್ತ ಮಂಚದ್ ಸುತ್ತೂ ಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ? ಇವ್ನ ರಾಕ್ಷ ಎದ್ದಂಗೆದ್ದ. ಅವುಗ್ಗೊತ್ತು, ಗೋತ್ತಾಯ್ತಮ್ಮನೆ. ಎದ್ದ. ಅಷ್ಟು ಸುಲ್ಬವಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸೀರೆ ಹಿಡಿಯಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ ಗುರ್ವೇ. ಗಂಡುನ ಸೆರಿಡಿಬೇಕಾದ್ರೆ ಹೆಂಡ್ತಿದು ಕಷ್ಟಿದೆ. ಅವು ಸೆರಿಡ್ತಿದ್ರೆ ಸುಟ್ಟೋಗವ್ನು. ಆವಾಗ ಮಂಚ ಸುತ್ತೊಂಡ್, ಸುತ್ತೊಂಡ್ ಆಯಮ್ಮ ಆರಿ ಎತ್ತಂಡು ಬಲಗೈಲಿ. ಇವ್ನು ಇಂದೆಗಡೆ ಸುತ್ತೊಂಡು ಸುತ್ತೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದ. ಬರೋ ಟೈಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವ್, ತಂದೆ ಮನೇಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರಲ್ಲ ಲಕ್ಕು ರುಪಾಯಿ ಮುತ್ತಿನ ಸರನ ಕಿತ್ತಿದ್ದೆ ಎಸ್ತುಬುಟ್ಟು, ಆ ಮೂರಾಡಿ ಊವಿನೊಳಿಕೆ. ಆಗ "ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ತಂದೆ ಮನೇಲಿ ಲಕ್ಕು ರುಪಾಯಿ ಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರು, ನಮ್ಮ ತಂದೇವ್ರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ರು ಎಲ್ಲೊ ಕಳ್ಳೋಗಿದೆ, ಹ್ಯಾಗಿದ್ರೂ ನಿನ್ನೊಳೆಯಾ, ನಿನಗಾಗಿ ಬಂದಿದೀನಿ, ಅದುನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಡುಕ್ಕೊಡಿ, ನನ್ ಕೊಳ್ಳುಗ್ ಪೋಣುಸ್ಕಂಡು ಹಾಕ್ಕಂಬೇಕು" ಅಂದ್ನು.

ಆ ಊವಿನೊಳ್ಳೆ ಮೂರು ಉಡ್ಕೋನು, ಮೂರು ಕೈಯಿಗ್ ಕೊಡೋವ್ನು. ಎರ್ದು ಪೋಣುಸ್ಕಳವ್ನು. ಇನ್ನೊಂದು ಎಸೆಯೋಳು. ಟೇಮ್ ಬರ್ರೇಕಲ್? ಸರಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಣುಸ್ಕಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಪೋಣುಸ್ಕಂಡು. ಕೊಳ್ಳಗ್ ಹಾಕ್ಕಂಡು, ನಾನು ಎಲ್ಲಾಕ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು, ಬಾತುರೂಮು ತೋರುಸಿ, ಅಂದ್ನು. ಹೋಗೆ ಇಲ್ಲಿದೆ ವೋಗ್ಬಾ ಅಂತ ಆಯಪ್ಪ ತೋರುಸ್ತ. ತೋರುಸ್ತೇಟ್ಟೆ ನೀನ್ ನಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡ್ಬುಡ್ತಿಯಲ್ಲ ಅಂದ. ಇಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಮೋಸ ಮಾಡಲ್ಲತಗಲ್ಳಿ. ನನ್ನ ಸೆರಗ್ ಇಡ್ಕಂಡಿರಿ, ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಸೆರಗ್ ಆಯಪ್ಪನ್ನೆಗೆ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು. ಬಂದ್ನು. ಆಯಮ್ಮ ಬಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸೆರಗ್ಲಿ ಚಂಬುಗೆ ಕಟ್ಬುಟ್ಟು ಕಡಾಯದೊಳ್ಳೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಅಲ್ ಅವೆ ಅನ್ನಂಗೆ, ಕಡಾಯದೊಳಗೆ ಬಿಟ್ಬುಟ್ಟು ಆವಾಗ ಮಾವಾವು ರಥ ಸಿದ್ಧಡುಸ್ಕಂಡು ನಿಂತಿದ್ರಲ್ಲ? ಆ ರಥುದ್ದೇಲೆ ಕುಂತ್ಕಂಡು ಆಯಮ್ಮ ಅರನೇಗೆವೋಗ್ಬುಟ್ಟು.

ಓದ್ದೇಲೆ ಈಯಪ್ಪ ಏ, ಎಷ್ಟೊತ್ತಾಯ್ತು ಬರ್ರೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲೆ ಅಂತ ಚಂಬಿಟ್ಟಂಡು ಹಿಂಗೆಟ್ಟ, ಎಟ್ಟ. ಆ ಚಂಬಿಟ್ಟಂಡು ಎಳದೇಟ್ಟೆ ಗುಡುಗುಡಗುಡ ಅಂತು ಕಡಾಯೊಳ್ಳೆ.

ರಾಜನೈಗ್ ತಿಂದು ಬಡಬಡಾಂತ ಉಚ್ಚಳೆ ನೋಡು ಅಂದ. ಅಪ್ಪಾಸಿನ್ ಮನ್ನೋಗೆ ಇಲ್ಲ, ನೀರ್ ಕುಡ್ಡೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ. 'ನಿನ್ನಕ್ಕನ್ ಚಿಟ್ಟಾಕುಟ್ಟಾ ಬಾ' ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಂದ. ಜಡ್ಡಿದ್ಡೆ ಎಳೆದ. ಬಂದು ಲಟ್ಟ ತಗುಲ್ ಬುಡ್ಡುಚುಂಬು. ಓಹೋ, ನನ್ನೆ ಕೈಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು, ಮೋಸಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಅಂದು ಮಂಚುದ್ಡೇಲೆ ಮಕಡೆ ಮನಿಕಂಡ. ಅವುತಾಯಿ ಬಂದು, ಯಾಕೋ? ಏನೋ ನಿನ್ನೆ ಬರಸಿಡ್ಡು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ಡು ಮಾರಾಣೆ. ನನ್ನಾಸಾಗ್ಗಿಲ್ಲಮ್ಮ ಏನಮ್ಮ ಮಾಡದು, ಇನ್ನೊಂದ್ಲ ಕರಿಯಮ್ಮ ಅಂದ ನೀನಿಲ್ಲೇ ವರೋಗ್ಬುಟ್ಟು, ನಾನಿನ್ ಕರಿಯಲ್ಲ ಕಣೋ, ಮಾನರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡ್ಕಳಕೋಸ್ಕರ ನಾನ್ ಹಾಗ್ ಮಾಡಿದ್ಡೆ. ಇನ್ನೊಂದ್ಲ ಕರಿ ಅಂತಿ! ಸೂಳೆಮಗನೆ, ನೀನೆಲ್ಲಾರ ಹೋಗು ನಾನ್ ಕರಿಯಲ್ಲ ಅಂದ್ಡು. ಆಗ, ಆಡಿದ್ಡಾಟಲ್ಲ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟ. ಐದ್ ಜನ ವಾಲೇಕಾರ್ ಕರುಸ್ಬುಟ್ಟ. ವಾಲೇಕಾರು, ಅಂದೆ, ಪೋಲೀಸ್‌ವಾಲಾ. ವಾಲೇಕಾರ್ ಕರಿದ್ಡೆಯಾ, ಏ ಹೋಗಿ ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರು ಮನೆಗೋಗಿ ಬೆಳಕರಿಯೋವತ್ತೆ ಕೋಣುನ್ ಬೆಣ್ಣೆ, ಕೋಣುನ್ ಮೊಸರು ಕೊಟ್ರೆ ಸಮ್ನಾಯ್ತು, ಇಲ್ಲಿದ್ಡೆ ನಿಮ್ ಕಿರೇಸೊಸೆ ದೊರೆಪಾಲು' ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು ಬಾವೋಗು ಅಂದ. ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಅವು ಗಡಗಡಗಡ್ಡ ನಡುಗ್ತರೆ, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರು. ಪಾಪ ಬಾಳ ಒಳ್ಳೆವು, ಒಬ್ಬರ ಸುದ್ದಿಗೋದವಲ್ಲ.

ಮಾವಾವೆ ನೀವ್ ಹೆದರ್‌ಕೋಬೇಡಿ. ಆಯ್ತು ವೋಗಪ್ಪ ನಾನ್ ಕೊಡ್ಡೀನಿ ಅಂದ್ಡು, ಆಯಮ್ಮ ಕಿರೇಸೊಸೆ. ವೋಗಪ್ಪ ನಾನ್ ಕೊಡ್ಡೀನಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು, ಅವಾಗೇನ್ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು? ಒಂದ್ ಗುಡ್ಡಾಕುಟ್ಟು. ಒಂದ್ ತೆಂಗಿನ್‌ಗರಿ ತಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಮಾವುನ್ನೊಂದು ಪತ್ಲ ಉಡುಸ್ಬುಟ್ಟು. ಒಂದಿಷ್ಟು ನೆಲ್ಲುಲ್ಲಾಕುಟ್ಟು. ಗುಡ್ಡಾಕಿ ಗುಡ್ಡಗೆ ಕುಂಡುಸ್ಬುಟ್ಟು, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರು. ಆಮೇಲ್ ಬಂದು. 'ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ ಅಂದ್ರು. ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ. ಎಲ್ಲೋಗಿದಾರಮ್ಮಾ ?

ನಮ್ಮಾವಾವು ನೆರ್ದಿದ್ಡಾರಪ್ಪಾ. ಏನಮ್ಮ ? ಆಹಾ ಏನನ್‌ಕಂಡಿದಿರಾ, ತಾಯಿ. 'ಯಾರಾರು ಲೋಕ್ಡಗೆ ಗಂಡುಸು, ಮೈನೆರಿತರೇ ತಾಯಿ'? ಹಾಗೇಳು! ಹೇಲ್‌ತಿನ್ನ ಸೂಳೆಮಗನೆ ಹೇಳೋಗಪ್ಪಾ ಹಸು ಹಾಲ್ ಕೊಡುತ್ತೆ, ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲ್ ಕೊಡುತ್ತೆ, ಕೋಣನ ಮೊಸು, ಬೆಣ್ಣೆ ಆಗುತ್ತಾ ಹೇಲ್ ತಿನ್ನ ಹೆಡ್‌ದೊರೆ ಹೇಳೋಗಪ್ಪ ಅಂದ್ಡು. ಅಂಗಂತಲೇ ಓಗಿ ಹೇಳುದ್ರವು.

ಆಹಾ ಇನ್ನೆಂಥಾ ಪ್ರಾಕರ್ಣಿ ಅವು ಅಂದ್ಬುಟ್ಟಿದ್ಡೆ ಓಗು ನೋಡು ಗುಂಬ್ಡಾಗೆ ಅವಾಗ್ ಹುಟ್ಟಿ ಅವಾಗ್ ಬೆಳ್ಳು ಉದ್ಬವುಸ್ಪೇಕು, ಕುಂಬ್ಬಣ್ಣು, ನಮ್ ಊಟ್‌ದೊತ್ಕೆ ಕೊಟ್ರೆ ಸಮಾ. ಕೊಡ್ಡಲೇ ಇದೆ, 'ನಿಮ್ ಕಿರೇಸೊಸೆ ದೊರೆಪಾಲು' ಏಳೋಗಂಗಂತನೆ ಅದ್ಡೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ತಾನೆ. ಊಂ ಅಂತಳೆ ಅವು. ಆ ಪತುರತಿ ಆಗೇನ್ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು? ಆ ಆರ್‌ಜನ ಮಾವ್ವೀರು ಆರ್‌ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನ್ನಿದಾರೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ಡಿ, ಇವ್ಕಗಂಡ ವೋಗ್ಬುಟ್ಟು ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ

ಮನೇಲಿ ಬಿದ್ದಿದಾನೆ. ಆಯಮ್ಮಂಗೆ ಮೊದ್ಲೇ ಗಂಡನ್ ಸುಖನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಗೇನಾಡ್ಬಟ್ಟು? ತಣ್ಣೇರುಯ್ಯಂಡು ಸ್ನಾನಾ ಮಾಡಕಂಡು ಮನೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಪತಿ ಪಾದ ನೆನ್ನಂಡು ಒಂದ್ ಗಡ್ಡೆ ಒಳೀಕ್ ಒಂದ್ ಕುಂಬ್ಬು ಬೀಜ ಹಾಕಿ, ಗೊಬ್ಬ ಹಾಕಿ ನೀರುಯ್ದು ನಾನ್ ಒಬ್ತಾಯಿ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಒಬ್ಬನೆ ಸೆರಗೋ ಶರಣೆ ಆದೆ, ಗಿಡವಾಗಿ, ಹೂವಾಗಿ, ಕಾಯಾಗಿ, ಒಂದ್ ಕುಂಬ್ಬಣ್ಣು ಇದು, ತುಂಬಾ ಉದ್ಭವಿಸ್ತಿ ಪರಮಾತ್ಮಾ ಅಂದು. ಹಾಕ್ಬಟ್ಟು. ಅದು ಕಾಯಾಯ್ತು, ಹೂವಾಯ್ತು, ಹಣ್ಣಾಯ್ತು, ಗಡ್ಡೆ ತುಂಬ ಉದ್ಭವಿಸ್ತು. ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಾದ್ದಾಗ ಬಂದು. ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ್ರೆ ಅಂದು. ಏನಯ್ಯಾ ಕೆಳೆಕಾದ್ದಿಲ್ಲ, ನಾವುಂಟು ನೀವುಂಟು ನಮ್ಮಾವುನ್ನ ಮಾತ್ನಾ ಡಿಸ್ಲೇಬ್ಯಾಡಿ ನೀವು. ಊ, ತಗಲಿ. ಕೊಡಿ ಕುಂಬ್ಬಣ್ಣು. ತಗೋ, ಗುಂಬ ಒಡಿಬೇಡ, ತೊಟ್‌ಮುರಿಬೇಡ, ಯಾವ್ ರೀತಿ ಕುಂಬ್ಬಣ್ಣೆದೆ. ಆ ರೀತಿ ತಗಂಡು ನನ್ ಮನೆ ನ್ಯಾಸ್ತುಕ್ಕೆ ಗುಂಬ ಕೊಟ್ರೆ ಸಮಾಯ. ಇಲ್ಲಿದೆ, ದಂಡಕ್‌ಗುರಿಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದು. ಏನ್ತಾಯಿ ಗುಂಬ ' ಒಡೀದೆಲೆ ಬದ್ಲಿಸಕ್ಕೆ ಆಯ್ತದ ತಾಯಿ? ಆ ಹೇಲ್ ತಿನ್ನ ನನಮಗುನ್ನೆ ಹೇಳೋಗಯ್ಯ ಅಂದು. ಅದ್ನೂ ಗೆದ್ದಾ.

ಆಮೇಲ್ ತಿರ್ಗ ಹೇಳುಳುಸ್ತು ಹೆಡ್‌ದೊರೆ. ಏಳ್ ಮಾರುದ್ ಕೀರೇಸೊಪ್ಪು, ಏಳ್ ಬಂಡಿ, ಬಂಡಿ ಅಂದ್ರೆ ಗಾಡಿ, ಏಳ್ ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ ಏಳ್ ಮಾರುದ್ ಕೀರೇಸೊಪ್ಪು ಉದ್ಭವಿಸ್ತೇಕು. ಅದುನ್ನ ನಮ್ಮ ಊಟೊತ್ತೆ ಕಳ್ಳುದ್ರೆ ಸರೋಯ್ತು, ಇಲ್ಲಿದೆ ನಿಮ್ 'ಕೀರೇ ಸೊಸೆ ದೊರೆಪಾಲು' ಅಂತ ಹೇಳೋಗು. ಬಂದವ್ಕೆ ಅದೇಕೆಲ್ಲ, ಅವ್ಕೆ ಅದೇ ಕೇವು. ಬಂದು ಹೇಳುದ್ರೆ. ಊಂ, ಆಗ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕಳುಸುದ್ಲ. ಮಾವ್ವೀರೆಲ್ಲ ಅಡ್ಡೆ ಊಟ ಮಾಡಿಕ್ಕೆ, ಸ್ನಾನಾ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಏಳ್ ಇಡಿಗೊಬ್ಬ ಹಾಕಿ, ಏಳ್ ಚಂಬು ನೀರ್ದಾಕಿ, ಏಳ್ ಬೀಜ ತಾಂಡೋಗಿ ಬಿತ್ತಿದ್ಲ. ಬೆಳ್ಳರಿಯೋವತ್ತೆ ಏಳ್ ಮಾರುದ್ ಏಳ್ ಬಂಡಿವಳ್ಳೆ ಉದ್ಭವಿಸ್ಪಟ್ಟು. ಬಂದು ತಗಂಡೋಗಿ, ಬಂಡುಗ ಮಡುಕ್‌ಕ್ಕಾಗ್ಗು, ತಿಳಿಗ್ ಜಿಂಕ್‌ಕ್ಕಾಗ್ಗು, ಬಡ್ಡೆ ಮುಟುಕ್‌ಕ್ಕಾಗ್ಗು, ಯಾವ್ ರೀತಿ ಬೆಳ್ಳರಿಯೋವತ್ತೆ ಏಳ್ ಮಾರುದ್ ಏಳ್ ಬಂಡಿವಳ್ಳೆ ಉದ್ಭವಿಸ್ಪಟ್ಟು. ಬಂದು. ತಗಂಡೋಗಿ, ಬಂಡುಗ ಮಡುಕ್‌ಕ್ಕಾಗ್ಗು, ತಿಳಿಗ್ ಜಿಂಕ್‌ಕ್ಕಾಗ್ಗು, ಬಡ್ಡೆ ಮುಟುಕ್‌ಕ್ಕಾಗ್ಗು, ಯಾವ್ ರೀತಿ ಅವಿತ್ತೊ ಆ ರೀತಿ ಇರ್ಕಂಡು ನಮ್ಮರ್ಮನೆತಾವ ಬಂಡಿ ಒಡುದ್ರೆ ಸಮ್ಮ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಂಡೀನಾದ್ರೂ ಮೋಟಮಾಡುದ್ರೆ ದಂಡಕ್‌ ಗುರಿಯಾಗ್ತದಂತೆ ಅಂತ ಹೇಳುಡಿ, ಹೆಡ್‌ದೊರೆಗೆ. ನಮ್ಮೆಲಾಗಲ್ಲ ತಾಯಿ. ಇರ್ಕಳಕೆ ಅಂದು. ಓಗ್ ಮತ್ತೆ ಏಳವ್‌ನೆ ಅಂದು. ಅದ್ರಲ್ಲೂ ಗೆದ್ಬಟ್ಟು ಅಂದ್ಬಟ್ಟು ನಮ್ಮನೆ ಊಟೊತ್ತೆ ಅವ್‌ರ್ಮನೆ ಎಳ್ಳಿ ಗಿಡುದ್ದೇಲೆ, ಕಾಯುಟ್ಟಿ ಗಿಡ್ಡಾಗೆ ಉಪ್ಪಿನ್ಯಾಯಾಗಿ ನಮ್ಮರ್ಮನೆ ಊಟೊತ್ತೆ ಬಂದ್ರೆ ಸರಿಯಾಯ್ತು. ಇಲ್ಲಿದೆ ಕೀರೇಸೊಸೆ ದೊರೆಪಾಲು ಅಂದ್ಬಟ್ಟು.

ಹೂಂ, ಆಗ್ಲಪ್ಪ ಕಳುಸ್ತೀನಿ. ಆಗೇನಾಡ್ಬಟ್ಟು? ಕೋಳಿ ಕೂಗವತ್ತೆ ಎದ್ಬಟ್ಟು ತಣ್ಣೇರ್ ಸ್ನಾನಾ ಮಾಡ್ಕಂಡು, ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆ ಉಟ್ಟುಂಡು, ಎಳ್ಳಿ ಮರ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿದ್ಲ. ನಾನ್ ಒಬ್ತಾಯಿ, ಒಬ್ಬಂದೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಒಬ್ಬನೆ ಸೆರಗೋ ಶರಣೆ ಆದೆ, ಆ ದುಷ್ಮಾನ್

ನನ್‌ಮಗ್ಗೆ, ಅರ್ಮನೆ ಎಷ್ಟು ಉಪ್ಪಿನ್ಯಾಯಾಗ್ಗೆಕೋ ಅಷ್ಟು ಮರುದ್ಮೇಲೆ ಉಪ್ಪಿನ್ಯಾಯಿ ಆಗ್ಗಿ ಅಂದ್ಲ. ಆ ರಾಜು ನಮನೆ ಆಗೋವಷ್ಟು ಗಿಡುದ್ಮೇಲೆ ಉಪ್ಪಿನ್ಯಾಯಿ ಆಗಿತ್ತು. ಬಂದ್ರು. ಒಡ್ಕೊಂಡೋಗಿ, ಗಿಡ ಒಡ್ಕೊಂಡೋಗಿ, ನಿಂ ಊಟುಕ್ ಎಷ್ಟು ಬೇಕು ಅಷ್ಟು ಉಪ್ಪೋಗಿಸ್ಕಂಡು ನಮ್ಮರ್ಮನೆತಾವ್ ವಡಿವೋಗಿ ಗಿಡನ ಅಂದ್ಲ. ತಾಯಿ, ಗಿಡವಡ್ಕಂಡೋಗಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ತಾಯಿ ? ಹೇಲ್ ತಿನ್ನ ನನ್‌ಮಗುನೆ ಏಳೋಗು ಅಂದ್ಲ. ನಾಳೇ ದಿಸ ಊಟ ಮಾಡ್ತರಂತೆ. ನಮ್ಮನೆ ನೀರ್ ಸಾಲಕಿಲ್ಲ. ಬಾವಿ ವಡ್ಕೊಡ್‌ಬೇಕಂತೆ ನಮ್ಮರ್ಮನೆತಕೆ ಅಂದ್ರು. ಆಗ್ಗಿ ವಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿವೋಗಿ. ಅಂದ್ಲ. ಸರಿ, ವಡ್ಕೊಡ್ಬೇಕಂತೆ ಅಂದ್ರು. ನಮ್ಮು ಉಪ್ಪೀರ್ ಬಾವಿ, ಬಾಳ ಹಗ್ಗಾಗಿದೆ. ನಿಂ ಸೀನೀರ್ ಬಾವಿ ವಡ್ಕಂಬಾವೋಗಿ. ಇಬ್ಬೂನೂ, ತಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ವಡ್ಕಳುಸ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಲ. ಆಗ ಹಾ ಹಾ! ತಾಯಿ ಬಾವಿನ್ ಎಳುಸ್ಕಂಡೋಗುಕಾತ್ತ ತಾಯಿ? ಹೇಲ್ ತಿನ್ನೂ ನನ್ ಮಗುನೆ ಹೇಳೋಗ್ರಪ್ಪಾ. ಗೆದ್ದಂಗಾಗೋತ್ರಾ ಎಲ್ಲಾದ್ರಗೂವ ?

ಆಕ್ಲ ಇವುಕ್ಕುನ್ ಜುಟ್ಟಾಕುಟ್ಟಾ ಅಂದಿದ್ದೆ, ಇದ್ದೊಳ್ಳೂ ನನುಗ್ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಾ ಅಂದ್ಬಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಅಂದ್ಬಟ್ಟು (ಐದಕ್ಕರ ಸ್ವಾಮಿ ಏನೂ ತಿಳ್ಳಬ್ಯಾಡಿ, ನೀವು) ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡುನ್ನ ಕರುಸ್ಪುಟ್ಟು- “ನೋಡು ಇದ್ದೆದ (ಐದು ವಡ್ಕಕತೆ) ವಡ್ಕಂಬಂದೆ, ಸರಿ, ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಿನ್ ಕಿರೆಸೊಸೆ ನನ್‌ಪಾಲು ಅಂದ್ಬಟ್ಟ. ಆ ಸೊಸೆಗ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಆ ತಾಯಿ ಗೆದ್ದೆಬಿಡೋಳು. ಪಾಪ, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡುಗೆ. ಒಂದು ಜೋಳ್ಗೆ ಹಣ ತುಂಬ್ಕುಂಬುಟ್ಟು, ಏನ್ ಗತಿ ಮಾಡ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂತ ಸೀಂಸೀಮೆ ಮೇಲ್ ಓಗ್ಬುಟ್ಟು.

ಈವಮುನೆ ವಡ್ಕತಾದೆ. ಶಿವ್‌ಶಿವ ಗಂಡುನ್ ಸುಖಾನೂ ನನ್ನಿಲ್ಲೆವೋಯ್ತು. ನಾನ್ ಕೆಡದೂ ಅಲ್ಲೆ ನಮ್ಮಾವವ್ರಿಗೆ ಇಂತ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಟ್ಟು ಶಿವಶೋಕ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾಳೆ.

ಇವರು ಜೋಳ್ಗೆ ಹಣ ತುಂಬ್ಕುಂಡು ಹೊಂಟೋಗ್ಬುಟ್ಟಲ್ಲ? ಹೇಳಿರಲ್ಲ ಈವಮುನೆ ಕತೆವಡ್ತಾದ. ಆಗ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಡ್ತಾ ಇದಾಳೆ. ಮೂರ್ ದಿಸ, ಎಂಟ್ ದಿಸ ಕಳ್ಳಂಡು ಹಣನೆಲ್ಲಾಕಳ್ಳಂಡು ಅರ್ಮನೇಗ ಬಂದ್ರು. ಅರ್ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಮಾವಾವ್ರೆ ನೀವ್ ಎಲ್ಲಿಗೋಗಿದ್ದಿ? ನಮ್ಮೆಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕೊಟ್ರೆ ಮಾವಾವ್ರೆ ನೀವು? ಶಿವ ಶಿವ, ಅಮ್ಮ ಒಂದು ಜೋಳ್ಗೆ ಹಣ ತಗಂಡೋಗಿದ್ದೆ ತಾಯಿ. ಸೀಮ್‌ಸೀಮ್ ತಿರುಗ್ಗೆ ತಾಯಿ. ಯಾತುಕ್ಕಾಗಿ ವೋಗಿದ್ದಿ? ಐದ್‌ಕತೆ ವಡ್ಕೊಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ತಾಯಿಯೆಲ್ಲಾರ್ನೂ ಕೇಳ್ತೆ. ಯಾರೂ ನಮ್ಮೆ ಒಡ್ಕಕಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಟ್ಟುರು ಅಂದ್ರು. ಬನ್ನಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ. ನೀವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು ಮುಂಚೆ ನೀವ್ ಊಟಾ ಮಾಡ್ಬಡಿ. ಊಟಾ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟು ಏನಿದ್ರೂ ನಿಂಕಷ್ಟಸುಖ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಬಟ್ಟು. ಮಾವುನೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುಸ್ಬಟ್ಟು, ಊಟುಕ್ಕಿಕ್ಕುಟ್ಟು, ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡುಗೆ. ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದೇಲೆ, ಕತ್ರಸ್ತ ಕಳಿಯಡ್ಕೆ, ಉತ್ರಸ್ತ ಬಿಳಿಯಲೆ,

ನಾಗ್‌ಗಲ್ಲ ಕೆನೆಸುಣ್ಣ ತಗಂಡೋಗಿ ವಿಳೈ ಕೊಟ್ಟು. ಆ ವಿಳೈ ಆಕ್ಕಂಡಾದ್ದೇಲೆ, ಏನೇಳುದು, ಮಾವಾವೆ ? ಅರಗಿಣೆ, ಮರಗಿಣೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದು, ತಾಯಿ. ಮರ್ತಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಕಣವ್ವಾ ಅಂದು. ಈಗ ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು? ನಡಿ, ಗಾಜಿನ್ ಕಂಬ ಮರೆಮಾಡ್ಕಂಡ್ ನಾನ್ ಬತ್ತೀನಿ. ಬಿಸ್ಸು ಮಾಡಿಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ ರಾಜ. ಕಾಣುಸ್ಕಂಡದಂತೆ ಬತ್ತೀನಿ. ಯಾವ್ ವಡ್ಚಕತೆ ವಡ್ಚುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿ ಹೇಳಪ್ಪಾ ಇನ್ನೊಂದ್ನಾರಿಯಾ ಅನ್ನು ನಾನ್ ಕೇಳುಸ್ಕಂತಿ ನೀನು ಅಂದು. ಬಂದ, ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ. ಬಂದ ಯಾರೂ? ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡು. ಏನ್ ಸ್ವಾಮಿ, ವಡ್ಚುಸ್ಕಂಬಂದ್ರ ನೀವು? ನಿಮ್ ಸೊಸೆ ನನ್ ಪಾಲೆ ಯಾವಾಗಿದು, ಅಂತ ಅಂದ. ಅವಾಗ್ಲೂನೂ. ಈಯಮ್ಮ ಗಾಜಿನ್ಕಂಬ ಮರೆ ಮಾಡ್ಕಂಡೋದ್ಲು. ಅವ್ವು ಬಿಸ್ಸು ಮಾಡಿಮ್ಯಾಕೆ ಹತ್ತೋದ. ಅವುರು ಮಾವಾವು, ವಡ್ಚುಸ್ಕಂಬರಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದ್ನಾರಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನೊಂದ್ನಾರಿ ಹೇಳಿ ಅಂದ. ಅರಗಿಣೆ, ಮರಗಿಣೆ, ಬೂದ್‌ಗಿಣೆ, ಇಂತಗಿಣೆ, ಅಂಥಗಿಣೆ, ಅಂತ ಏಳ್ ವಡ್ಚು ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು. ಅವು ಅರ್ಥ ಮಾಡ್ಕಂಬುಟ್ಟು ಕತೆಯಾ. ಈವಮ್ಮ ಕಲ್ಕಂಬುಟ್ಟು, ಮಾವಾವ್ರಲ್ಲಿದ್ದಂಗೆಯಾ ಗಾಜಿನ್‌ಕಂಬ ಮರೆ ಮಾಡ್ಕಂಡೆಯಾ ಪಟ್ಟಂತ ಅರ್ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರ್ಕಂಬುಟ್ಟು. “ನೋಡಯ್ಯಾ, ಇಲ್ಲಿ ಮೂರ್ ದಿಸುಕ್ಕೆ ನೀನು ಈ ಕತೆ ವಡ್ಚುಕೊಟ್ಟೆ, ಸಮ್ಮಾಯ್ತು, ಇಲ್ಲಲೆ ಇದೆ, ನಿನ್ ಸೊಸೆ ನನ್‌ಪಾಲು”.

ಓಣ್ ಓಣೆ ರಾಜರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಕರುಸ್ತೀನಿ ನಾನೂ ಅಂದ. ಅವ್, ಸೊಸೆ ಇವ್ವ ಪಾಲ್ ಮಾಡ್ಕಂಬೇಕಾರೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲ್‌ಭಾಗಿ ಮಾಡ್ಕಳಕಾಯ್ದ್ರೆ? ಒಂದಳ್ಳಿಗ್ ಒಬ್‌ರಾಜ ಬರಬೇಕು. ಹದ್ದಾರ್ ಪಟ್ಟುಕ್ಕೂ ಹದ್ದಾರ್ ರಾಜುರೆ ವಾಲೆ ಬರ್ರುಬುಟ್ಟು. ಬರಬೇಕ್ ನೀವು, ಇಂತ ಜಂಬೂರ್‌ನಾಗೇಗೌಡ, ಕಿರೇಸೊಸೆ ನನ್ನ ವಸಮಾಡ್ಕಂತಿನಿ. ನೀವು ದಯ್ವಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಕರುಸ್ಸುಟ್ಟು.

ನೀನು ಇನ್ ಮೂರು ದಿಸ್ಸಟ್ಟೆ ವಡುಚ್‌ಕೊಟ್ಟೆ, ಸಮ್ಮಾಯ್ತು, ಇಲ್ಲಿದೆ, ನಿನ್ ಸೊಸೆ ನನ್ ಪಾಲು ಕಣಯ್ಯ ಜಂಬೂರ್ ನಾಗೇಗೌಡ, ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು. ಆಗಲಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟು, ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು ಇವು.

ಹದ್ದಾರಳ್ಳಿ ರಾಜರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಕಾಗ್ಡ ಕಳುಸ್ಸುಟ್ಟು. ಅವು ಹದ್ದಾರ್ ಪಟ್ಟುದಲ್ಲಿ ಹದ್ದಾರ್ ರಾಜು ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಈ ಊರ್ ಬಾಕ್ಸುನಲ್ಲಿ ರಾಡ್‌ಬಾಕ್ಸು ಹಾಕುಸ್ಸುಟ್ಟು, ತಗಿಯವಷ್ಟಿಲ್ಲ ಅವು ವಡ್ಚತಕನೂ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹದ್ದಾರಳ್ಳಿ ರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಕರುಸ್ಸುಟ್ಟು. ಕರುಸ್ಸುಟ್ಟು ರಾಡ್ ಬಾಗ್ಸು ಹಾಕುಸ್ಸುಟ್ಟು.

ಇಂದ್ಲು ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ರಾಡ್ ಬಾಗ್ಸು ಅಂತ ಇರದು. ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸು ಹಾಕುಸ್ಸುಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳರುದೆ, ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸು ತೆಗೀಬೇಕು ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲೇ ಎರ್ದಾವಂದಾ ಎಲ್ಲಾ ಇಂದ್ಲು

ಕಾಲ್ದಗಿತ್ತು. ಕೋಟೆ, ಕೋಟೆ ಸುತ್ತ ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಮಾಡಿ, ರಾತಿನಾಗ ಪಟೇಲ ಬಂದು ಬಾಗ್ಲಾಕ್ಪುಟ್ರಿ, ಇನ್ನ ಬೆಳ್ಳರ್ದಗ್ಗೆಯಾ ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸ್ ತೆಗಿಯದು. ಎಲ್ಲಾ ವಳ್ಳಡೇಲೆ ಆಗದು, ಕೋಟೆ ಒಳ್ಳೆ ಇರದು ಆ ರಾಜನ್ ಕಾಲ್ದಗೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗೇನ್ನಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಕ್ವಾಟೆ ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುಸ್ಬುಟ್ಟು. ಇವು ಏನ್ ಬೇಕ್ ಬೇಕಾದಂತ ರಾಜ ರಾಜರೇಲ್ಲಾ ಕರ್ನಿ, ಬೆಂಚು ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕ್ಸಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಕುನ್ಲಲ್ಲಿ, ಬಾಕ್ಸುತಗ್ಗು ಬರ್ರೇಕಲ್ಲ? ಆಯಮ್ಮಕತೆ ವಡೊಚ್ಚಂಡು ಈ ಬೇಕ್ ಬೇಕಾದವ್ವೆಲ್ಲಾ ಕರ್ ಸ್ಕಂಡವೆ? ಪಾಲಮಾಡ್ಕಂಬೇಕಲ್ಲ? ಅನ್ನು ಪಾಲ ಮಾಡ್ಕಂಬೇಕಾದ್ರೆ ವಸ ಮಾಡ್ಕಂಬೇಕಲ್ಲ? ಅಷ್ಟು ಸುಲಬ್ ನಾ ಸೊಸೆಯ ಮಾಡ್ಕಂಬೇಕಾದ್ರೆ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು, ಕೂತಿದಾರೆ ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸುನೆಲ್ಲ ಹಾಕ್ಕಂಡು. ಬಂದು ಇವು.

ಈಯಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡುದ್ಲು? ಎಂಟುಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ಕುರುಡು, ಕುಂಟು, ಏಸ್ ಜನ ಇದರೊ ಶಿವೆ, ನನ್ನಿಂದ ಅವರೇ ಊಟ ಇಲ್ದಂಗಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿಲ್ಲ ನಾನ್ ಮೊದ್ದೇ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಾನ್ ಕೆಡದೂ ಅಲ್ಲೆ ಈ ಪಟ್ಟುಡ್ ಜನೂ ಇಂಗಾದ್ರಲ್ಲಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಆಗೇನ್ನಾಡಿದ್ಲು? ಎರಡು ಅಕ್ಕಿ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಕಂಡ್ಲು, ಎರಡು ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ತಗಂಡ್ಲು. ಸರಿ ಒಂದು ಕೊಡೆ ತಗಂಡ್ಲು, ಒಂದು ರುಮಾಲ ತಗಂಡ್ಲು, ಒಂದೊತ್ತೆ ಚಪ್ಪಿ ತಗಂಡ್ಲು, ಈ ನೀರ್ ತತ್ತರಲ್ಲ ಗುಂಡಿಗಳು? ನೀರ್ ತರಗುಂಡಿವಳೀಕ್ ಎರಡ್ ರೊಟ್ಟಿಹಾಕ್ಕಂಡ್ಲು, ಎರಡು ನಿಂಬೆ ಹಾಕ್ಕಂಡ್ಲು.

ಕಾಲ್ದಾಕ್ಳ ಚಪ್ಪಿ ಹಾಕ್ಕಂಡ್ಲು, ಕೊಡೆ ಹಾಕ್ಕಂಡ್ಲು, ರುಮಾಲ ಹಾಕ್ಕಂಡು ತಲೆತುಂಬಾ ಸೆರಗಾಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಲು. ಓಣ ಓಣ ರಾಜ ರಾಜ್ರೆಲ್ಲಾ ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ? ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ಮೇಜಾಕವೆ, ಟೇಬಲಾಕವೆ. ಕೂತವೆ. ಕೂತಿರ್ಪಾಗ, ಬಂದ್ಲು ಈಯಮ್ಮ ಕಂಕ್ಯಗೆ ಗುಂಡಿ ಇರಿಕ್ಕಂಡು, ತಲೆತುಂಬಾ ಸೆರಗಾಕ್ಕೊಂಡು, ಮಾನವಸ್ತೆ ಬಂದಳು. ಬಂದು ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸು ತಗುದು. “ಬಂದ್ಲುಕಾಣಣ್ಣಾ, ಬಂದ್ಲುಕಾಣಣ್ಣಾ” ಅಂತ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡ್ಡ ಇವ್ವು. ಯಾರು? ಈ ರಾಜನ್ ಮಗ. ಏ, ಬರೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಯಾಕೊಡಿತೀಯೋ ತಗೊಳೋ ರೊಟ್ಟಿಯಾ, ಅಂತ ಎಸುದ್ಲು. ಗುಂಡಿ ಒಳೀಕಾಕ್ಕಂಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಎರಡಕ್ಕಿರೊಟ್ಟಿ ಎಸುದ್ಲು. ಬೇಷ್ ಅಂತ ಮೀಸೆ ತಿರುವ್ವ. ಏ, ಬರೆ ಮೀಸೆ ಯಾಕ್ ತಿರುವ್ತ್ತೀಯ ತಗೊಳೋ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು. ಭಲಾ, ಭಲಾ, ಅಂತ ತಲೆ ಬಡ್ಕಂಡ. ಬರೆತಲೆ ಯಾಕ್ ಬಡ್ಕಂತೀಯಾ ತಗೊಳೊ ರುಮಾಲಸುತ್ಕೊ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು. ಕೂತ್ತಿತವ್ವೆ ಕಾಲ್ಡಿಂಗ್ ಬಡ್ಡ. ಬರೇ ಕಾಲ್ಯಾಕ್ ಬಡೀತಿಯಾ ತಗೋ ಚಪ್ಪಿ ಹಾಕ್ಕೊ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು. ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮುಗುದ. ಬರೆ ಕೈ ಯಾಕ್ ಮುಗಿತಿ ತಗೋ ಕೊಡೆ ತಗೊ ಅಂದಳು. ಆಗ ತಾಯಿ, ಮಹಾಪತಿವ್ರತೆ ಶಿರೋಮಣ ತಾಯಿ ನೀನು. ನಮ್ಮಂಥೋರಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪಿದ್ಡೀಯಾ. ಈ ಪಟ್ಟುಕ್ಕೆ ನೀನ್ ಅಕ್ಕ ಆಗು, ನಿನ್ ತಮ್ಮ ಆಗ್ತೀನಿ. ನನಗ್ಗೆ ಇದ್ದಿಬುದ್ಧಿ ಹೇಳ್ಕಂಡು ನಾನೂ ನೀನು ಅಕ್ಕ ತಮ್ಮಂದಿರಾಗಿ ಸುಖ್ತೆಂದಾ ಬಾಳನ. ನೀವು ನನ್ನೆ ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕು ಅಂತ ನಮಸ್ಕಾರ ಹೊಡ್ಡು ಕೈ ಮುಗ್ಗು, ಬಂದಂತಾ ಮಾನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ತಾಯಿ ನಿನ್ನಂಥ ಮಾ

ಪತುವ್ರತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಮಿ ಹುಟ್ಟನೆ, ಸ್ವಾಮಿ ಮುಳುಗ್ತನೆ ತಾಯಿ, ಅಂತ ಬಂದಂತ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಅವುಗೆ ಏನೇನು ಬಹುಮಾನಗೂಳ ಕೊಡ್ಬೇಕೋ ಕೊಟ್ಟು, ಇವ್ವು, ಯಾರು ? ರಾಜುನ್‌ಮಗ, ಕೊಟ್ಟ ಕಳುಸ್ಪುಟ್ಟ.

ಇನ್ನು ಅರ್ಮನೆ ಒಳ್ಳೆ ಈಯಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿತೆಲ್ಲ ತಂಗಿ, ಅಕ್ಕ ಅಂತ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಗುಡ್ಡೆ ಇಕ್ಕುಟ್ಟಿಲ್ಲಾ, ನನುಗ್ ಬುದ್ದಿ ಕಲ್ಕ ಅಂತ ಹೇಳುಟ್ಟಿಲ್ಲ ? ಆವಾಗ ಮನೆ ಸೇರ್ಕಂಡಾಗ ಇವ್ವೂ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಮನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ನಂದು ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಅಂದು ಅವುಳ್ಳ ಸುಖ್ವಾಗಿಟ್ಟಂಡ.

ಹೇಳಿದವರು : ರಂಗಮ್ಮ, 60ವರ್ಷ, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ತಿಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿಕೆರೆ, ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೫. ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿ

ಸಿಮೊಗ್ಗದಂತದೊಂದು ಪಟ್ಟ. ಆ ಪಟ್ಟದಾಗೊಬ್ಬ ರಾಜ. ಆ ರಾಜಗೆ ಇಬ್ಬಾರು ಗಂಡ್ಕಿದ್ರು. ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಿರಿಲ್ಲ. ಗಂಡ್ಕಿಬ್ಬು ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದು. ಸಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ರು. ಸಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಭರ್ತಿ ವಿದ್ಯಾ ಹತ್ತಿಬಿಡ್ತು ಇವ್ರಿಗೆ. ಆವಾಗ ಅವರ್ನ ಹೊಡಿಯೋದು ಇವರ್ನ ಹೊಡಿಯೋದು, ಕಿತಾಪತಿ ಮಾಡೋರು. ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ರ ಹೇಳೋರು. ಬರುದ್ದೊವ್ವೆ ಮೂಗುಹಿಡ್ತು ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಹೊಡ್ತೋರು ಮೇಷ್ಟ್ರು. ಆವಾಗ ಹುಡುಗು ಒಂದಿನ ಹೊಡಿಸ್ಕೆಂದ್ರು, ಎಲ್ದೊ ದಿನ ಹೊಡಿಸ್ಕೆಂದ್ರು, ಮೂರ್ನ ದಿನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬಿದ್ರು. 'ಏ ಅಕ್ಕತಂಗೇರಿಲ್ಲದ ಹಾಟ್‌ಕಳ್ಳ ನನ್ ಮಕ್ಕ. ಅಕ್ಕ ತಂಗೇರಿಲ್ಲದ ಸೂಳೆಮಕ್ಕ. ನಿಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟಾಗು ಅಕ್ಕ ತಂಗೇರಿದ್ರುದ್ರೆ ನನ್ಯಾಕ್ ಹೊಡಿತಿದ್ರೆ' ಅಂತ ಬೈದುವು.

ಆವಾಗ ಆವ್ರೇನ್ಮಾಡಿದ್ರು? ಬಂದು ಮನಿಗೆ ಪಿರ್ಯಾದಿ ತಗಂದು. 'ಅಪಾ... ನನಿಗೆ ಹಿಂಗ್ ಬೈದ್ರು, ಹಂಗ್ ಬೈದ್ರು. ನಾನು ಸಾಲೆ ಓದದುಲ್ಲ. ಬೈಯಿಸ್ಕಂದ್ ಸಾಲೆ ಓದ್ಬಕ? 'ಅಂತ ಅವ್ರಪ್ಪಂತಾಕೆ. 'ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನಕ್ಕೆ ನಮಿಗೆ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಿಲ್ಲದ್ದು ಖರೆ. ಅವು ಅನ್ನದು ಖರೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಮಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಸಾಲೆಗುಡೆ ಕಟ್ಟಿ, ಬ್ಯಾರೆ ಮೇಷ್ಟ್ರು ತಂದು ಓದುಸ್ತೇನಿ, ಬಿಡದುಲ್ಲ. ರಾಜ ನಾನು. ನನ್ನ ಮಕ್ಕನ್ನ ದಡ್ರನ್ ಮಾಡದುಲ್ಲ, ಅಂತಂದು ಬ್ಯಾರೆ ಮೇಷ್ಟ್ರುನ್ ತಂದು, ಸಾಲೆಗುಡೆ ಕಟ್ಟಿ ಇಬ್ರನ್ನು ಬೇರೆನೆ ಓದಿದ.

ಇದ್ಯ ಬುದ್ದಿ ಎಲ್ಲ ಕಲ್ತು. 'ಅಪ್ಪಾ ಯಾಕೊ ನನಿಗೆ ಓದಂಗಾಗಿಲ್ಲ. ಓದಿ ಓದಿ ಯಾಕೊ ಬೇಜಾರಾಗಿಬಿಡ್ತು. ನಮಿಗೆ ಮನುಷ್ಯಾಗೊಂದೊಂದ್ ಸಾವ್ರ ದುಡ್ಡು ಕೊಡು. ನಾವು

ಮೂಡ ಮಾಲ್ಲಾಡಕೆ ಯಾಪಾರ್ಕೆ ಹೊಗ್ತೇವಿ' ಅಂದು. ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಯಾಪಾರ ಮಾಡೋದು ಗೊತ್ತಾ ? ಯಾತುಗೆ ಬೇಕು ನಿಮಗೆ? ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಓದಿ ನೀವೇನಾರ ಒಂದ್ ನೌಕ್ರೆ ತಗಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣೆದ್ರಿಗೆ ಇರ್ತಿರಪಾ.... ಯಾಪಾರ ಸಾಪಾರ ಬ್ಯಾಡ' - ಅಂತ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಾಳ ಹೇಳಿದ್ರು. ಅವು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮಾಗೆ 'ನಿಮಿಗಿಷ್ಟು ತಿಳ್ಳಂಗ್ ಮಾಡ್ಕಳಪ' ಅಂದು ಒಂದ್ ಸೆರಗಿನಾಗೆ ರೊಟ್ಟಿ, ಒಂದ್ ಸೆರಗಿನಾಗೆ ಮುತ್ತು, ಒಂದ್ ಸೆರಗಿನಾಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ರು - ಹೆಂಗುಸು. ತಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿ ಇರ್ತಲ ಹಂಗೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಆಶಿರ್ವಾದ ಮಾಡಿದ್ರು. ಮನುಷ್ಯಾಗೊಂದೊಂದ್ ಸಾವ್ರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು. ಮನುಷ್ಯಾಗೊಂದೊಂದ್ ಕುದ್ರೆ ಕೊಟ್ಟು. ಬಟ್ಟೆ, ಬರೆ ಹಕ್ಕೆಂದು. ಹೋದ್ರು ಮೂಡ ಮಾಲ್ಲಾಡ ಯಾಪಾರ್ಕೆ.

ಮಾರ್ತ ಮಾರ್ತ ಕೊಡ್ತ ತಗಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಿಗೊಂದೊಂದ್ ಸಾವ್ರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತು. ಅಷ್ಟತ್ತೆ ಒಂದ್ ವಾರಾಗಿತ್ತು. ತಿರುಗಿ ಬಂದು. ಬಂದು 'ಅಪ್ಪಾ ನಿನ್ ರೂಪಾಯಿ ನೀನ್ ತಗಳಪ್ಪಾ, ನೀನ್ ಕೊಟ್ಟೋವ' - ಅಂತ ತಲಾಗೊಂದೊಂದ್ ಸಾವ್ರ ತಂದು ತಂದೆ ಕೈಯಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ಲಾಭ ತಾವಿಟ್ಟೆಂದು. ಒಂದ್ ವಾರಿದ್ರು. ಆಮ್ಮಾಲೆ 'ಅಪ್ಪಾ ನಾವ್ ಮತ್ತೆ ಹೋಗ್ತೇವಿ ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ, ನಮಗೆ ಆಶಿರ್ವಾದ ಮಾಡ್ರಪಾ' ಅಂದು. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಆಶಿರ್ವಾದ ತಗಂದ್ರು. ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಯಾಪಾರ್ಕೆ.

ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ಹೆಂಗೆ ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ಕೆಂತ ಮಾಡ್ಕೆಂತ ಹೋಗಿದ್ರು, ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ಕೆಂತ ಮಾಡ್ಕೆಂತ ಹೋದ್ರು. ಹೋದಾಗ ಮತ್ತು ಹಂಗೆ ಲಾಭಾ ಬಂತು. ಸಾವ್ರ ಸಾವ್ರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿತು. ಅಪಟಿಗಂತು ತಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಹಂಗೆ ಓಯ್ತೊಟ್ಟಿವಿ, ಇಪಟಿಗೇನ್ಮಾಡನ ? ನಮಿಗೇನ್ ಮನಿಯಾಗೆ ಬೇಕಾದೋಟ್ ಬಿದ್ದತೆ. ಬಾ ಅಂತಂದು ಶಿಕಾರಿಪುರದಂತ ಪ್ಯಾಟಿಗೋಗಿ, ತಮ್ಮ ನೀ ಆಚೆ ಪೇಟ್ಯಾಗೆ ಬಾ, ನಾ ಈಚೆ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗೆ ಬರ್ತೇನಿ. ನನಿಗೆ ಕಣ್ಣೆಗೆ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ನಾ ತಗಂತೀನಿ ಅವೆ. ನಿನಗೆ ಕಣ್ಣೆಗೆ ನೆಟ್ಟಿದ್ದ ನೀತಗ ಹೋಗಾನ ಮನಿಗೆ ಅಂತಂದು ಬಂದು. ತಮ್ಮ ಅಚೇಲಿ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗೆ ಬಂದ. ಅಣ್ಣ ಈಚೇಲಿ ಈ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗೆ ಬಂದ. ತಮ್ಮ ಹೂವ್ ತಗಂದ, ಹಣ್ ತಗಂದ, ಸೀರೆ ತಗಂದ. ಕುಬುಸ ತಗಂದ. ಎಲ್ಲ ತಗಂದ, ಅಣ್ಣ ಈ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗೆ ಬರುದ್ದಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುದ್ದಿ ಪುಟ್ಟಾಗೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಇಟ್ಟಂಡ್ ಕುಂತುತ್ತು. ಆವಾಗ ಇವ್ನು - 'ಅಜ್ಜೆ ಅವು ಯಾತುಗೆ ಬರ್ತಾವಜ್ಜೆ ಗುಲಗಂಜಿ ? ' ಅಂತ ಕೇಳ್ತ. ಅದ್ಕೆ ಆ ಅಜ್ಜೆ

'ಇವ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಿಲ್ಲೋರು ತಗಂದೋಗಿ ಇದುನ್ನ ಒಷ್ಟು ನಡೆ-ನುಡಿಯಿಂದಾನ ಮನೆ ಮಾರು ಬಳ್ಳೆಂದು, ಇವುನ್ನ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ರೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿಯಂತ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಹುಟ್ಟಲಪ್ಪ. ಅದಕಾಗಿ ಎಲ್ಲಾರು ತಗಂದೋಕ್ತಾರೆ. ಅದ್ಕೆ ಇಟ್ಟೆಂದು ಮಾದ್ರಾಯಿದೇನಿ, ಅಂತು ಮುದ್ದಿ.

'ನನಿಗು ಅಕ್ಕ ತಂಗೇರಿಲ್ಲಲ ಏನ್ನಾಡದು? ಏನರ ಹಣ್ಣು ಹಂಪ್ಲು ಒಯ್ತೆ, ತಿಂದ್ ಹಾಕ್ತೇವಿ. ಸೀರೆ ಕುಬುಸ ಒಯ್ತೆ ಹರ್ದೋಕ್ತಾವೆ. ತಂಗಿದ್ದೊಂದ್ ಬೆಲೆ ಉಳಿತತೀಂದು

“ಏನಾಕತಜ್ಜಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ?” ಅಂದ.

‘ತಮ್ಮ ಇದುಕೊಂದ್ ಸಾವ್ರ ರೂಪಾಯಿ ಅಕತೆ ನೋಡು’ ಅಂತು ಅಜ್ಜಿ. ಸಾವ್ರ ರೂಪಾಯಿ ಲಾಭ ಬಂದುದ್ದಿತ್ತಲ್ಲ? ಅದುನ್ ಕೊಟ್ಟು ತಗಂದ ಗುಲಗಂಜೀನ. ತಗಂದ್ ಬಂದು, ಬಸ್‌ಸ್ವಾಂಡಿಗೆ ಕೂಡ್ಕೊಂದು. ನೀನೇನ್ ತಂದೆ ತಮ ಅಂತ ಇವ್ವು ಕೇಳ್ತೆ. ನೀನೇನ್ ತಂದೆ ಅಣ್ಣ ಅಂತ ಇವ್ವು ಕೇಳ್ತೆ. ಹಿಂಗಿಂಗೇಂತ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂದು. ‘ನಡಿ ಹೋಗಾನ. ಮನಿಗೋಗಿ ಅವ್ವಗೆ ಕೊಟ್‌ಬಿಡಾನ. ನಮಿಗೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿ ತಂಗಿ ಹುಟ್ಟಾಳಂತೆ, ಹೋಗಾನ ನಡಿ’ ಅಂದು ಕುದ್ರೆ ಹತ್ತೆಂದು ಬಂದು.

ಕುದ್ರೆ ಹತ್ತೆಂದ್ ಬರತ್ತೆ ಆಯೋ ನನ್ ಮಕ್ಕು ಬಂದ್ರಾಂತ ಕುಷಿಯಾತು ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ. ಅವರ್ ಆನಂದೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಬರಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಆವಾಗ ಅಣ್ಣ ಅವರವ್ವಗೆ ‘ಅವ್ವಾ ಈತರ ಹಿಂಗ್ ಗುಲಗಂಜಿ ತಂದುದೇವಿ. ನೀ ಈ ಈ ತರ ಮಾಡ್ಬೇಕೊಂತ ಹೇಳಿದ. ಆವಾಗ ಗೌಡೇರ್ ಹಚ್ಚಿ ಮನೆಮಾರು ಬಳ್ಳಿ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದು. ಎಲ್ಲ ಆದಮ್ಯಾಲೆ ಅವರವ್ವ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ರು. ಇವ್ವು ತಾಯಿಗೆ ಗುಲಗಂಜಿ ಕೊಟ್ಟೋರೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಮಾಡ ಮಲ್ಲಾಡ ಯಾಪಾರೈ - ಕುದ್ರೆ ಹತ್ತೆಂದು.

ಈಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ರು ಸೈ ನೀರ್‌ನಿತ್ತು, ಅವ್ವಗೆ. ನೀರ್‌ನಿತ್ತು, ಒಂದಿನ ಅನ್ನೋದು ಒಂತಿಂಗ್ಕು, ಎಲ್ದ ದಿನ ಅನ್ನೋದು ಎಲ್ದ ತಿಂಗ್ಕು, ಹಿಂಗ್ ಒಂಬತ್ ದಿನ ಅನ್ನೋದು ಒಂಬತ್ ತಿಂಗ್ಕು ತುಂಬಿ- ಈಕೆ ಜನಕಲ್ಲಾಡ್ಲು ಹೆಣ್‌ಮಗಳ. ಮತ್ತೆ ‘ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿ’ ಅಂತಲೆ ಹೆಸ್ರಿಡಬೇಕಾತು. ಆವಾಗ ಬಾಳ ದೊಡ್ಡಕೆ ಖರ್ಚಿಟ್ಟು, ನನ್‌ಮಕ್ಕು ಬರಿಲ್ಲಲಾ, ಈಗ ಇಲ್ಲಿದ್ದುದ್ರೆ ಎಷ್ಟ್ ಹರುಷ ಪಡ್ತಿದ್ರೊ ಎನೊ ಅಂದ್ಕೊಂದು. ಎಲ್ಲ ಜನ ಕೂಡಿಸ್ಕೊಂದು ದೊಡ್ಡಕಿಟಗಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದು. ಚಂದಾಗ ಸಾಕಾಕತ್ತಿದು.

ಆಕೆ ಏದಾರು ವರ್ಷದಕಿ ಆದ್ಲು. ಸಾಲಿಗಾಕಿದು. ಸಾಲಿಗಾಕಿದ್ರೆ, ಇಕೆನು ಹಂಗೆ ಮಾಡಾಕತ್ತಿದು, ಹೆಣ್‌ಹುಡ್ರಿಗೆ ಬಂಧಾನನ. ಹೊಡಿಯದು, ಜಿಗಟದು, ಮೂಗಿಡ್ಡು ಕಪಾಳಕೆ ಹೊಡಿಯದು ಹಿಂಗೆ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ರು. ಹೆಣ್ಣು ಹುಡು, ನೋಡಮುಟ ನೋಡಿ ‘ಏ ಕರಿಗ್ಯಾಲ ಲೌಡಿ-ಅಣ್ಣಾರು ಇಬ್ಬಾರು ಕಾಮಣ್ಣ ಭೀಮಣ್ಣ ಆಗಿದು. ಕರಿಗ್ಯಾಲ ಲೌಡಿ ಹೊಟ್ಟಾಗೆ ಮೂಡಿದ್ರೆ ಸೈ ಎತ್ತಾಗೆ ಹೋದ್ರೊ ಎನೊ ದಿಕ್ಕತ್ತೆಹೋದ್ರೊ. ಇವ್ವು ಹಂಗ್ ಹೊಡಿಯಾಕ್ ಬಂದಾಳೆ-ಹಿಂಗ್ ಹೊಡಿಯಾಕ್ ಬಂದಾಳೆ. ಹೋಗ್ ಹೋಗ್ ನೀ ನಮ್ಮ ಸಾಲಿಗೆ ಬರಬ್ಯಾಡ. ನಮ್ಮಣ್ಣಾರು ನಿಮ್ಮಣ್ಣಾರಂಗೆ ಹೋದಾರು ಅಂದು. ಒಂದಿನ ಬೈಸ್ಕೆಂದೂ ಎಲ್ದ ದಿನ ಬೈಸ್ಕೆಂದೂ ಮೂರ್ಚೆ ದಿನ ಪಿರ್ಯಾದಿ ತಂದ್ಲು ಅವ್ರಪ್ಪಂತಾಕೆ. ಆವಾಗ ಅವ್ರಪ್ಪ ‘ಅವ್ವ ತಾಯಿ ಹಾಗಿರದು ಖರೆ, ಅವರು ಬೈಯದು ಕರೆ. ಬೈದು, ಬೈಯ್ವ, ಬಾ. ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣಾರಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಸಾಲೆ ಗುಡಿ ಐತಲ ಅಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮಣ್ಣಾರಿಗೆ ಓದ್ತಿದ ಮೇಸ್ತು ಆವಾರೆ.

ಓದಕಾದ್ರೆ ಓದು, ಓದಲುದ್ರೆ ಇರುವಂತೆ ಬಾ' ಅಂತಂದು ಮತ್ತೆ ಆಕೆನ್ನ ಅವರ ಅಣ್ಣಾರಂಗ ಆಕೆನ್ನು ಓದ್ನಾಕ್ ಹಾಕಿದ್ರು.

ಒಂದಿಂಟ್ ಹಿಂಗೆ ತಿಳಿಯಂಗಾಗಮುಟ ಓದಿದ್ದು. ಆಕೆಗೇನ್ ದೇವು ಬುದ್ದಿಕೊಟ್ಟೊ ಏನೊ ಅವರಪ್ಪಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು -

'ಅಪ್ಪಾ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಾರ್ ತರುದ್ರೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಫಲ ಏನು ? ನಾನು ಹೋಕೇನಿ ನನಿಗೆ ಗಂಡ್ನಿನ ಡ್ರಸ್ ಕೊಟ್ಟೆಡು. ನಾ ಹೋಗಿ ಬರ್ರೇನಿ'- ಅನ್ನತ್ತೆ,

'ಅಪ್ಪಾ ಬ್ಯಾಡ ನನ್ನಗಳೇ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕೊಂದ್ರೆ ಭಾಗ್ಯೇವು, ನಿನ್ ಬಿಡದುಲ್ಲ. ನೀನ್ ಬೇಕಾದಂತ ಗಂಡು ರೂಪಿಲಿ ಹೋಗು. ನಿನ್ನ ಏನಾರ ಮಾಡಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಡವ್ವಾ'' ಅಂತ ಭಾರಿ ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ರು ಕೇಳಿಲ್ಲ.

ಅವಾಗ ಅವರಪ್ಪನ ಡ್ರಸ್ ಹಕ್ಕಿಂದೂ, ಅವ್ರ ಅಣ್ಣಾರಂಗ ಕುದ್ರೆ ಹತ್ತೆಂದೂ ಪೇಟ ಕಟ್ಟೆಂದ್ ಹೊಂಟು, ಅವರಣ್ಣಾರು ಹೋದ ದಿಕ್ಕ ಹಿಡಿದು.

ಹೋದ್ದು ಹೋದ್ದು ಹೋದ್ದು. ಹೋಗಿ ಅವರಣ್ಣಾರು ಹೋಗಿದ್ದ ಅಡಗೋಲಜ್ಜಿ ಮನಿಗೆ ಇಕೆನು ಹೋದ್ದು. ಹೋದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಗೇತಪಾಂದ್ರೆ, ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳಿದ್ದು ಆ ಪಟ್ಟದಾಗೆ. ಆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಏನ್ನಾಡಿದಾಳೆ? ಬಾಗಲಾಗೊಂದ್ ನಗಾರಿ ಇಟ್ಟುದ್ದು. ಯಾಕೊ ನಗಾರಿ ಐತಿ, ಅಂದು ಹುಡು, ಇರ್ದಾವಲ ಕಿತಾಪತಿವು ಆ ನಗಾರಿಗೆ ಹೊಡ್ಡ್ ಬಿಡೋವು. ಹಂಗ್ ಹೊಡ್ಡ್ಕೊಡ್ಲೆ ಅವರ್ದ ಹಿಡ್ನದು, ಪಗಡಿ ಆಡಾಕ್ ಕುಂದರಿಗೆನದು ಸೋಲ್ನದು, ಹೂವಿನ ಗಿಡುಕೆ ನೀರ್ ಹೊಯ್ಯಕ್ ಹಚ್ಚೋದು, ಈ ತರ ಮಾಡಾಕ್ ಹತ್ತಿದ್ದು. ಹಿಂಗೆ ಸೋತ ಎಷ್ಟೋ ಸಾವ್ರಾರು ಜನ ಮೂಗಿಗೆ ಕವಡೆ ಕಟ್ಟೆಂದ್ ಹೂವಿನ ಗಿಡಕೆ ನೀರು ಹೊಯ್ಯರು ಹಿತ್ತಾಗೆ. ಆಕೆ ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ಕೆಂತ ಇದ್ದು. ಆ ಕುದ್ರೆ ಅವ್ರ ಅಣ್ಣಾರೋವು. ಆ ಅಡುಗೋಲಜ್ಜಿ ಮನಿ ಯಾಗೆ ಇದ್ದು ಅವ್ರಣ್ಣಾರು ಸೋತು ಹೂವಿನ ಗಿಡುಕೆ ನೀರು ಹೊಯ್ಯಾರೆ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರ್ರಾರೆ ?

'ಅಜ್ಜಿ ನಿಮ್ಮನ್ಯಾಗೆ ಒಂದೆಂಟ್ ದಿವ್ನ ಇರ್ರೇನಿ ಇಲ್ಲೇಯ. ನನಿಗೊಂದಿಷ್ಟ್ ಅನ್ನ ಅದು ಮಾಡಿ ಇಕ್ಕಜ್ಜಿ. ನಾನು ಬಾಳ ದೂರಿಂದ ಬಂದೇನಿ. ಇವು ಯಾರವಜ್ಜಿ ಕುದ್ರಿ ?'

'ಅಯ್ಯೊ, ಯಾವ ದೊರೆ ಮಕ್ಕೋ, ಯಾವ ಪರ್ದಾನಿ ಮಕ್ಕೋ ಏನೊ. ಎಷ್ಟ್ ಚನ್ನಗಿದ್ರು. ನಾನು ಹೇಳ್ತೆ. ಆ ಕರಿಗ್ಯಾಲ ಲೌಡಿ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಬ್ಯಾಡೀಂತ. ಇವು ಹೋಗಿ ಸೋತು ಮೂಗಿಗೆ ಕವಡೆ ಕಟ್ಟೆಂದ್ ನೀರು ಹೊಯ್ಯಾರೆ. ಅವಳ ಸುದ್ದಿ ತಗಿಬ್ಯಾಡ ಬಾ ನನ ಮಗನೆ ಅನ್ನಮಾಡಿ ನೀಡ್ತೇನಿ ಸುಖವಾಗಿ ಉಂಡ್ಕಂಡಿರು, ನಿನಿಗೆ ಬೇಜಾರಾದಮ್ಯಾಲೆ

ಹೊಗಿವಂತಿ' ಅಂತ ಬಾರಿ ತರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಅವಜ್ಜಿ, 'ಅಲ್ಲ ಜ್ಜಿ! ಹೇಳು ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಆಕಿ ನೋಡಾನ? ಅಲ್ಲ ಆಕೆ ಹೆಂಗ ಸೋಲ್ತಾಳಜ್ಜಿ-' ಅಂತ ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿದ್ದು. ಆಕೆಎಲ್ಡ ಇಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡು ವಡ್ಲಾಗ ಕಟಿಗಂದಾಳೆ. ಒಂದ್ ಬೆಕ್ಕ ಸಾಕೆಂದಾಳೆ. ಸೋತ್ತು ಅಂದಾಗ ಇಲಿ ಕೊಳ್ಳರ್ದು ಬಿಡ್ತಾಳೆ. ತಲೆಮ್ಯಾಗೆ ದೀಪ ಇಟ್ಟಿರ್ತಾಳೆ. ಬೆಕ್ಕಿನ ಕೊಳ್ಳರ್ದಾಗ ಬೆಕ್ಕು ಹಣತೆ ಕೆಡವಿ ಇಲಿ ಹಿಡಿಲಿಕ್ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತೆ. ಹೋತಲೆ ಈಕೆ ಏನೇನೋ ಮಾಡಿ ತಿರುವಿ ಹೊಳ್ಳಿ ಗೆದ್ದೆ ಗೆದ್ದೆ ಅನ್ನಂಗ್ ಮಾಡಿ ಹಿಂಗ್ಮಾಡ್ತಾಳೆ ನನ್ ಮಗನೆ' ಅಂತ ಎಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತ. "ನನಿಗು ಒಂದ್ ಬೆಕ್ ಇಡ್ಕೊಡು. ನಾನು ಹೋಕೇನಿ ನೋಡಾನ ಎನ್ನಾಡ್ತಾಳೆ ಆಕೆ" ಅಂದು ಅವಜ್ಜಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ಕೇಳ್ದು, ಬಂದ್ಲ.

ಬಂದು ನಗಾರೆ ಒಡಕನಮುಟ ಹಕ್ಕಿದ್ದು. ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಹಿಡಿಸಿದ್ದು ಅಳಮಕ್ಕ ಕೂಟೆ.

'ಯಾಕೆ ಹಿಡಿತಿರಿ ನಾನೇನು ಎಲ್ಲು ಹೋಗದುಲ್ಲ. ಎಲ್ಕರ ಹಾರಿ ಹೋಕೇನ ? ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಮುಗಲೈತೆ. ಹಾರಿ ಹೋಗದುಲ್ಲ. ಕುಂತ್ಗಂತೇನಿ ಇಲ್ಲೇಯ, ಅಂದಳು

ಈ ಊರ ರಾಜ, ಪರ್ದಾನಿ ಊರಗೌಡು, ಬುದ್ವಂತು, ಎಲ್ಲರು ನಾಕ್ ಜನ ಸೇರೈಕು. ಅದ್ರಮ್ಯಾಗೆ ನಾನು ಕುಂದುತ್ತೆನಿ ಪಗಡೆ ಆಡಾಕೆ ಅಂದ್ಲ. ಅವಾಗ ಕರ್ನಿದ್ದು ಸೂಳೆ ನಾನೆಂಗಿದ್ದು ಗೆಲೈನಿ, ಏನರ ಮಾಡ್ಲಿ ಇವ್ವು ಅಂತ ಆಕಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಈಕೆ ಹೆಂಗ್ನನ್ನ ಗೆಂಡ್ನು ಅಂತಲೆ ಮಾಡ್ಕೆಂದಾಳೆ. ಆಮ್ಯಾಗೆ ರಾಜ, ಪರ್ದಾನಿ, ಗೌಡು, ಬುದ್ವಂತು, ನಾಕ್ ಜನ ಸೇರಿದ್ದು; 'ಒಂದಾಟ್ಟೆ ಎಲ್ಕಾಟ್ಟೆ ಗೆದ್ದೆ ಅಂದೆ, ನಾನು ಕೇಳಕಿ ಅಲ್ಲ. ಆಕಿನು ಹತ್ತಾಟ ಆಡ್ಲಿ. ನಾನು ಹತ್ತಾಟ ಆಡ್ತೇನಿ. ಆಕೆ ಸೋತರೆ ಹಂಗೆ ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟಾಗೆ ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕು. ನಾನು ಸೋತೇಂದ್ರೆ ಮೂಗಿಗೆ ಕಾವಡೆ ಕಟ್ಟೊಂಡು ನೀರು ಹೊಯ್ತೇನಿ - ಸಾಯೋತನಕ. ಅಂತಂದು ಓಷ್ಟು ಮಾತು ಮುಗಿಸ್ಕೆಂದ್ಲ ನಾಕ್ ಜನದಾಗೆ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಆಡಾಕೆ ಕುತ್ತಂದ್ಲ. ಈಕೆ ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟೊಟ್ಟು, ನೋಡ್ಕೆಂದೋ ಆಕೆ ಆಡೋ ಆಟನ. ಅದ್ರಮ್ಯಾಗೆ ಇಕೆನ್ನಾಡೆದ್ಲ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿ? ಈಕೆ ಆಟ ಈಕೆ ಬಿಟ್ ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಈಕೆನೆ ಗೆದ್ದು ಗೆದ್ದು ಗೆದ್ದು ಮುಂದುವರ್ದಬಿಟ್ಟು. ಈ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಆಟ ಮುಂದುವರಿಯದೆ ಆಗ್ಲಾಗ ಓಷ್ಟು ಇದ್ರಲ ರಾಜ ಪರ್ದಾನಿ, ಗೌಡು, ಬುದ್ವಂತು? ಆಕೆನ್ನ ಹಂಗೆ ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟಾಗೆ ಮನೆ ಬಿಟ್ ಕಳ್ದಿದ್ದು.

ಆಮ್ಯಾಲೆ ಮೂಗಿಗೆ ಕವಡೆ ಕಟ್ಟೆಂದ್ ನೀರು ಹೊಯೋರೈಲ್ಲ ಸೆರೈನಿಂದ ಬಿಡ್ಲಿದ್ದು. ಬಿಡ್ಲಿ ಒಷ್ಟು ಅವರವರ ಮನಿಗವರ್ ಕಳ್ದಿದ್ದು. ಈಕೆ ಸೂಳೆ ಎಲ್ಲ ಬಾಳ ಮುರ್ದು ಹಕ್ಕೆಂದುದ್ಲ. ಮನೆ ತುಂಬಿ ಗಿಜಿ ಗಿಜಿ ಅನ್ನೋದು.

ಇವು ಪರ್ದಾನಿ ರಾಜ ಇಕೆನ್ನೋಡಿ ಪರ್ದಾನಿ ಈಕೆ ಹೆಂಗ್ನು ಅಂತನ್ನನು. ರಾಜ 'ಏ ನಮ್ಮಂಗೆ ಬಟ್ಟೆ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ಓಡ್ತಾಡ್ತಾನೆ, ಹೆಂಗ್ನಾದ್ರೆ ಹಿಂಗ್ ಓಡ್ತಾಡ್ತಲ್ಲ ಗಂಡ್ನು ಬಿಡಲೇ' ಅಂತ ಇಬ್ರಾಳಿಗು ವಾದಾಟ ಬಿತ್ತು. ಹೆಂಗ್ನೊಂತ ಪರ್ದಾನಿ. ಗಂಡ್ನೊಂತ ರಾಜ. ಕೊನಿಗೆ ಪರ್ದಾನಿ 'ಒಂದ್ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಾನ. ಆಕೆ ಮನಿಗೆ ಉಟುಕೆ ಹೋಗಾನ. ಗಂಡ್ನಿನ ಕೈಯಾಳ ಅಡಿಗೆ ಹೆಂಗಿರತ್ತೆ. ಹೆಂಗ್ನಿನ ಕೈಯಾಳ ಅಡಿಗೆ ಹೆಂಗಿರತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾಕತಲ್ಲ. ಉಟುಕೆ ಬರ್ತೇವೀಂತ ಹೇಳಾನ. ಹೆಂಗ್ನಾಡ್ತಾಳೊ ನೋಡಾನ'- ಅಂದ್ಕೊಂದು.

ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿ ಒಂದ್ ಗಿಣಿ ಸಾಕೊಂದ್ಲ. ಅದು ರಾಜ ಪರ್ದಾನಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ಕೇಳಿಬಂದು ಅಕ್ಕ ಹಿಂಗೇ ಮಾತಾಡಿದ್ರು ಕಣೆ. ಹಿಂಗೇ ಬಿಟ್ಟು ಹ್ಯಾಂಗ್ ಮಾಡಾನೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲ ತಂದ್ ಹೇಳದು. ಹೂಂ ಬರ್ಲಿ ಬಿಡು ಅಂದು ಗೌಡೇರಕೂಟೆ ಮನೆಮಾರು ಎಲ್ಲ ಬಳಸಿ ಬೆಳ್ಳಾನ್ ಬೆಳಕತನಕ ಎಲ್ಲ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ಲ. ನಾನಾ ಚಂದವಾದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಅವರ್ ಕರೆಕಲ್ಲಿದ್ದು. ಬಂದು ಕುತಗಂದ್ರು. ಅವಾಗ ಈಕೇನಾಡಿದ್ಲ - ಒಂದ್ ಅಡ್ಡೊಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕೆಂದು ಗಂಡ್ನಾದ್ಲ - 'ನನಿಗೆ ಯೋಳ್ಳನ ಹೆಂಡ್ರದಾರಿ. ಅವರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ತಾರಿ. ನನಗೆ ಬಾಳ ನಿಸ್ತುಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟತೆ ನೀರ್ಕಡೀಕೆ. ಭಾರಿ ಭೇದಿ ಆಗಾಕತ್ತೇತಿ ಬೆಳತನಕ. ನಿಮಕೂಟೆ ಮಾತಾಡಾಕು ರಕ್ತೆಲ್ಲ. ನಾನು ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೇನಿ. ನಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ರದಾರೆ ಯೋಳ್ಳನ ಅವರೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನೀವೇನ್ ಬೇಜಾರ ತಿಳ್ಕಬೇಡಿ. ಅಂದು ಬಾಗಲಾಗಾಸಿಹೋಗಿ ಹಿತ್ತಗಾಸಿ ಒಳ್ಳೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟು ಬಂದ್ಲ. ಬಂದು ಯೋಳ್ ತರದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ಲ. ಎಲ್ಲಾರಿಗು ಉಟುಕ್ ನೀಡಿದ್ಲ. ತೀರ್ನಿದ್ದು. ಇವು ಉಟ ಮುಗಿಯತ್ತೆ ಹೆಂಗೋಗಾದ್ಲೊ ಅಡ್ಡೊಲ್ಲಿ ಹಕ್ಕೆಂದು ಚೆಂಬ್ ತಗಂದು ಹಂಗೆ ಬಾಗಲಾಗಾಸಿ ಬಂದುಬಂದ್ಲ. ಅಯ್ಯೊ ನನಗೆ ಬಾಳ ನಿಸ್ತುಕಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುತ್ರಿ. ನಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ರು ಚನ್ನಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೇನಿ, ಅಡಿಗೆನ ? ಅಡಿಗೆಂಗಿತ್ರಿ ಪಾಡಿತ್ತಾ ? ನಿಮ್ಮ ಸಹಬಾಜಿ ಕುತಗಂದ್ ಉಟ ಮಾಡಾಕ್ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ ನೋಡು ನನಕೈಲಿ. ನನಗೆ ದೇವು ಎಷ್ಟತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟ - ಅಂತವ ಬಂದು ಕುತಗಂದೊ ಅವರಾಕೆ. ಆಕೆ ಮಾಡಿದ್ಲೆಲ್ಲ ಪರ್ದಾನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ರಾಜುಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪರ್ದಾನಿ ಹಲ್ ಮಸಿತಾನೆ ಹೆಂಗ್ನೊಂತ. ಒಪ್ಪಕೊಲ್ಲ ರಾಜ.

ಆವಾಗ ಮನಿಗೆ ಬಂದ್ರು. ಏನಂತಾನೆ ಪರ್ದಾನಿ? 'ಏ ಹೆಂಗ್ನಾದ್ರೆ ಅಂಜ್ತಾಳೆ, ಗಂಡ್ನಾದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಸಹಬಾಜಿ ಕುತಗಂದ್ ಉಟ ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ನಮ್ಮನಿಗೆ ಕರಸಾನ ಹೆಂಗ್ ಮೈ ತೊಳಿತಾಳೆ, ಹೆಂಗ್ ಇರ್ದಾಳೆ ನೋಡಾನ'. ಪರ್ದಾನಿ ಹಿಂಗ್ ಕುಳಿವಿಟ್ಟ.

ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಆ ಗಿಣಿ ಕೇಳೊಂದು ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿತಾಕೆ ಬಂದು ಹೇಳ್ತು, ಅಕ್ಕ ಹಿಂಗಿಗ್ ಮಾತಾಡಿದ್ರು ಕಣೆ. ಹೆಂಗ್ ಮಾಡಾನೆ ನಾವೂಂತ. ಅವಾಗ ಈಕೆ 'ಹೋಗಾನ ಸುಮ್ಮಿರು ನಾನೇನರ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕ್ತೇನಿ' ಅಂದ್ಲ.

ಆವಾಗ ಒಂಡೆಲ್ದ ದಿವಸ ಬಿಟ್ಟು ಕರೆಕಲ್ಲಿದ್ರು. 'ಆಗ್ಲಿ ಬರ್ತೇವಿ' ಅಂತ ಹೋದ್ಲ. ಆಯ್ಯೊ ಇಲಿ, ಹೊಟ್ಟುವು ಸತಿಯಾಗೇಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಹಬಾಜಿನೆ ಕುಂತಗಂದ್ ಊಟ ಮಾಡ್ತೇನಿ. ಆದ್ರೆ ಮೈಮಾತ್ರ ತೊಳೆಯೋದಿಲ್ಲ' ಅಂತಂದು ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂದೊ. ಅವಾಗ ಅವರ ಸಹಬಾಜಿ ಕುಂತಗಂದ್ ಊಟ ಮಾಡಿದ್ಲ, ಎದ್ ಬಂದ್ಲ ಮನಿಗೆ. ಇವು ಕಳಿಸ್ಕೊಂತಬಂದ್ರು. ಆಕೆ ಹೋದಮ್ಯಾಗೆ ಪರ್ದಾನಿ ಏನಂದ 'ಏ ಮಳ್ ರಾಜ ಮಳ್ ರಾಜ ನೀನು ಆಕೆ ಗಂಡ್ ರೂಪ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ಹೀಗ್ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಈಕೇನ್ನ ಏನರ ಮಾಡಿ ನೀನು ಲಗ್ನಾಗ್ಗೆ ಬೇಕು' ಅಂತಂದ. ಹಿಂಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ ಬಿಟ್ಟು. ಪರ್ದಾನಿ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕ್ತ.

ಈ ಗಿಣಿ ಅದ್ದೆಲ್ಲ ಕೇಳೊಂದ್ ಬಂದು ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿತಾಕೆ ಹೇಳು. 'ಅಕ್ಕಾ ಹಿಂಗ್ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ರು ಕಣೇ, ಈ ಊರುಂದ ಕೆರೆ ಐತಲ? ಆ ಕೆರಿಗೆ ಕರಕಂದ್ ಹೋಕಾರಂತೆ. ಕೆರಿಗೆ ಕರಕಂದೋಗಿ ಕುದುರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂರ್ನಿ ಮೂರ್ ಸುತ್ತು ಕೆರೆ ಸುತ್ತಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಸುಖವಾಗಿ ಯೋಳ್ ವರ್ಷದ್ದಾದ್ರು ಮೈನೆರಿತತೆ. ಹನ್ನೆಲ್ದ ವರ್ಷದ್ದಾದ್ರು ಮೈನೆರಿತತೆ, ಆವಾಗ ಗೊತ್ತಾಕತೆ. 'ಹಂಗ್ಮಾಡನೆ ನಡಿಅಂತ ರಾಜ ಪರ್ದಾನಿ, ಇಬ್ಬಾರು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ರು. ಹೆಂಗ್ಮಾಡಾನಕ್ಕ?' ಅಂತ ಗಿಣಿ ಕೇಳು. 'ಹೆಂಗ್ಮಾಡನೆ?' ಅಂತ ಈಕೆನೆ ಕೇಳಿದ್ರು. 'ಅಕ್ಕ ನನಿಗೆ ಹಣ್ಣು ಹಂಪ್ಲು ಎಲ್ಲ ತಿನಿಸ್ಪಿಡು ಭರ್ತಿ. ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ನೀ ಕುದ್ರೆಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತಗಂದ್ ಮುಂದೆ ಬರ್ತಿಯಲ ನಿನ್ ಬಟ್ಟೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇತಂಗ್ಮಾಡಿ ರಾಜ ಪರ್ದಾನಿ ಬಟ್ಟೆ ಪೂರಾ ಮುಳುಗಿಸಿ ಬಿಡ್ತೇನಿ, ಮುಂದುಕ್ ಹೋಗುಲ್ದಂಗೆ. ಹಂಗೆ ಹಿಂದುಕ್ ತಿರುಗಿ ಬರಂಗ್ಮಾಡಿ ಬಡ್ತೇನಿ' - ಅಂತ ಹೇಳು ಗಿಣಿ.

ಆವಾಗ ಮೂವರು ಜತಿಯಾಗಿ ಹೊಂಟ್ರಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಹಕ್ಕೆಂದು, ಹೊಕುದ್ದಂಗೆ ಏನ್ನಾಡ್ತೇಗಿಣಿ? ಕೆರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಐತಿ ಅಂದಾಗ ಆಕೆ ಮೈಮ್ಯಾಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಲ್ತು. ಅವರಿಗೆ ಬ್ರಾಳ ಮುಖಮುಸ್ಸಿ ಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲ ನೆನೆಸ್ಪಿಡು. 'ತೂ...., ಎಂತಾ ಅನಿಷ್ಟದ ಕೇರಿಗೆ ಕರಕಂದ್ ಬಂದ್ರಿ ನನ್ನ ? ಇಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ಬಂದುದ್ದೆ. ತೂ... ತೂ.. ಎಷ್ಟ್ ಅಪಮಾನ ಮಾಡಿದ್ರಿ. ತಗಿ ನಾ ಬರದುಲ್ಲ ಈ ಕೇರಿಗೆ, ಅಂತಂದು ಹಿಂದುಕ್ ತಿರುಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಕುದುರೇನ. ಅವರು ನರಿನಾತಾಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮನಿಗೋಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚೆನೊ ಅನ್ನಂಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ಆವಾಗ ಬಂದು ಬಟ್ಟೆ ಬಿಟ್ಟುಳು. 'ಅಕ್ಕಾ ಈ ಊರು ಸವಾಸ ಸಾಕು. ಏನರ ಪ್ಲಾನಾಕಿ ಜಾಗ ಬಿಟ್ ಬಿಡಾನ. ಹೋಗಿಬಿಡಾನ. ಊರಾಗಿರೋರು ಎಷ್ಟ್ ನೆಲಹತ್ತಿದಾರೊ ಏನ್ನತಿಯೋ, ನಾವು ಇತ್ತಾಗೆ ಬಂದೋರು ಇತ್ತಾಗೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿವಿ. ಇನ್ನ ಸಾಕು. ಈ ಪರ್ದಾನಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ ಬಿಟ್ಟು. ಬಿಡದುಲ್ಲ. 'ಬ್ಯಾಡ ಜಾಗ ಬಿಡಾನ' ಅಂತ ಗಿಣಿ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತು. ಆಗ್ಲಿಂತ ಹೊಂಡ್ತಾಳೆ.

ಬೆಳ್ಳನ ಬೆಳತನಕ ಹೊಳೆ ಅನ್ನದು ತುಂಬಿ ಹರಿತಿದೆ. ಆಚೆಕೆ ಹೋಗಂಗಿಲ್ಲ. ಏನ್ನಾಡ ಕಾತು ಅಂತ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಕೊನಿಗೆ ಗಂಗಾದೇವಿ ಬೇಡ್ಕೆಂದೂ 'ಅತ್ತೋಳೆ ಅತ್ತಾಗಿ ಇಗ್ಗೊಳೆ ಇತ್ತಾಗಿ ದಾರಿ ಬಿಡು. ನಾನು ಆಚೆ ಕಡಿಕೆ ಹೋಗುಮುಟ' ಅಂತ ಬೇಡ್ಕೆಂದ್ಲ. ನೆನೆಅಕ್ಕಿ, ನೆನೆಗಡಲೆ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ಕಾಯಿ, ಹೊಸಬಟ್ಟೆ, ನಾನಾ ಚಂದದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೆಂದ್ ಬಿದ್ ಬೇಡ್ಕೆಂದ್ಲ ಗಂಗವ್ವಗೆ ಬೆಳತನಕ.

'ನಾ ಬಂದ್ ಬಾಳಾಂದ್ರೆ ಬಾಳ ದಿವ್ವಾತು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎಷ್ಟು ನಮ್ಮಡೆ ಯೋಚನೆ ಹಚ್ಚೆಂದಾರೊ ಏನೊ. ನಾವು ಮತ್ ಬರ್ತೆವಿ, ಊರಕಡೀಕ್ ಹೋಗಿ - ಅಂತ. ಹೋಗೋದು ಎಲ್ದ ದಿನ ಇದ್ದಂಗೆ ರಾಜ ಪರ್ದಾನಿಗೆ ಹೇಳಾಕ್ ಹತ್ತಿದ್ದು. ಅವಾಗ ಪರ್ದಾನಿ ಕಣ್ ಕುಕ್ಕನು ಹೂಕಾಳೆ ಕಣ್ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೆಂದೂಂತ. 'ಹೋಗಿ ಬರಿ ಬಿಡೊ ಹೋಗಿಬರಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಿಂದಂಗೆ' ಅಂತೇಳಿ ರಾಜ.

ಇವರು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಕೆಂದ್ ಬೆಳತನಕಾನ ಹೊಸಬಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲ ತಗಂದ್ ಹೊಂಟು. ಕಳಿಸ್ಕೆಂತ ಹೋಗ ಬೇಕಾತಲ ಗೆಣಕಾರು, ಅಂದಾಗ, ರಾಜ ಪರ್ದಾನಿ ಬಂದ್ರು. ಇಕೆ ಹೊಂಟು ಮುಂದೆ ಅವರಣ್ಣಾರ ಕುದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟು. ಕುದ್ರೆ ಓಡಿದ್ದು. ಅವಳಣ್ಣಾರು ಅಷ್ಟತ್ತೆ ಉಸೂರಂದ್ಕಂತ ಅವ್ರಲ್ಲೆ ಮದುವ್ಯಾಗಿದ್ದು. ಇಕೆ ನಮ ತಂಗಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದೂಂತ ಅಣ್ಣಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವ್ರೆ ನಮ್ಮಣ್ಣಾರು ಅನ್ನೋದು ಇಕಿಗು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವು ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಇಕಿ ಇನ್ನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲ.

ಇವು ರಾಜ ಪರ್ದಾನಿ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಿನ ಕಳಿಸ್ಕೆಂತ ಹೊಳೆ ತನಕಬಂದ್ರು. ಅತ್ತ ಹೊಳೆ ಅತ್ತಾತು. ಇತ್ತ ಹೊಳೆ ಇತ್ತಾತು. ಆಕೆ ಆಚೆಕಡೆ ಹೋಗತ್ತು ಕೂಡಿಕೆಂದ್ ಬಿಡ್ತು ಹೊಳೆ. ಅವ್ರಿಗೆ ಬರಾಕೆ ದಾರಿಲ್ಲೋತು. ಆಕೆ ಪೀತಾಂಬ್ರ ಸೀರೆ ಉಟಗಂದ್ ಹೊಳೆ ಪೂಜ್ವಾಳೆ ಆಚೇಲಿ. ಇವು ಇಚೇಲಿಂದ ನೋಡ್ತಾರೆ. 'ಅಯ್ಯೋ ಮಳ್ ರಾಜ ನೋಡು. ಎಷ್ಟ್ ಪ್ಲಾನಾಕಿದ್ದು. ಗಣ್ಣು ಗಣ್ಣು ಅಂತಿದ್ದಲ್ಲ ನೋಡು ಮಳ್ ರಾಜ'. ಅಂತ ಇಬ್ಬಾರು ಜಗಳ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅವಾಗ ಏನಂದ ರಾಜ ಇಚೇಲಿಂದ 'ಏ ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನೆ ಮದುವ್ಯಾಗಿ ನಿನ್ನ ಇಡುವರೆ ತಿನ್ನುದ್ರೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಪಟ್ಟದ ರಾಜಾಂತ ನನ್ನ ಕರಿಬ್ಯಾಡ್' ಅಂತಂದ. 'ಹಂಗೆ ಆಗ್ಲಿ ಬರಿ. ನನ್ನ ಇಡುವರೆ ತಿನ್ನಂತಿ. ಇವತ್ತಿಗೆಂಟ್ ದಿನಕೆ ಹೊಳೆ ಇಳಿತೆ ಬರಿ, ಮದುವ್ಯಾಗುತ್ತಿ' ಅಂತಂದ್ಲ. 'ಆಗಲಿ ನನಿಗು ನಿನಿಗು ಮಾಲಿದ್ರೆ, ಯಾಕಾಗ್ ಬಾರದು ಅಂದು ಹೋದ್ರೆ - ಹಿಂದುಕ್ ತಿರುಗಿ. ಇಕೆ ಹಾದ್ಯಾಗೆ ಯಾರ್ಯಾರ ತೊಂದ್ರೆ, ಮಾಡ್ಯಾರು ಅಂದು ಮೊದ್ಲ ಹೆಂಗ್ ಗಂಡುಸ್ಸು ಡ್ರಸ್ ಹಕ್ಕೆಂದುದೊ ಹಂಗೆ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ಪೇಟ ಕಟಿಗಂದ್ ಬಂದ್ಲ ಅವ್ರಪ್ಪನೂರಿಗೆ.

ಅಯ್ಯೋ ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾದೇವಕ್ಕೆ ಬಂದಾತೇಂತ ಜನ ಕೂಡಿಬಿಡ್ತು. ಅಪರೂಪಕೇಂದ್ರ ಜನ ಸೇರದು ಜಾಸ್ತಿಯಲ ಹಂಗೆ. ಹನ್ನೆಲ್ದ ವರ್ಷಾಗೇತಿ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಾರ್ಡು ಮುಖ ನೋಡ್ಲಿತಿ ಹಂಗೆ ಮನಿಗೆ ಹೋಗ್ಬಾರ್ಡುಂದು ಇಕೆ ಗುಡಿಯಾಗದಾಳೆ. ಆವಾಗ ಅಕೆ ಅಣ್ಣಾರು ಅಣ್ಣಾರ ಹೆಂಡ್ರು, ಎಲ್ಲು, ಆರತಿ ಅಕ್ಕಸ್ತಿ ಎಲ್ಲ ತಂಗದು, ಎಣ್ಣೆ ತಗಂದು ಬಂದು.

ಹನ್ನೆಲ್ದ ವರ್ಷಾಗೇತಿ ಮುಖ ನೋಡಿ, ಈಗ ಹಂಗೆ ನೋಡ್ಬಾರ್ಡು ಅಂದು ಮೊದ್ಲು ಎಣ್ಣಾಗೆ ಮುಖ ನೋಡಿ ಆಮ್ಕಾಲೆ ಆಕೆನ್ನ ಕರಕಂದು ಅನಂದೈಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬಂದು, ಅಪ್ಪನ ಮನಿಗೆ. ಬಂದು ಎಂಟ್ ದಿನಾತು ಅವಾಗೊಂದಿನ ಅವ್ರಪ್ಪಗೆ ಹೇಳ್ತಾಳೆ : 'ಹೀಗೆ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಪಟ್ಟದ ರಾಜ ನನ್ ಮದುವ್ಯಾಗಾಕೆ ಬರ್ತಾನೆ. ಕೊಡದುಲ್ಲ ಅನಬ್ಯಾಡ .ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು.

ಆವಾಗ ಹೊಳೆ ಇಳಿತು. ಪರ್ದಾನಿ ರಾಜನ್ನ ಕರಕಂಡ್ ಬಂದ. 'ಅಯ್ಯೋ ಯಾಕ್ರಿ ಅತ್ತು ಸೀಮಿಂದ ಇತ್ತು ಸೀಮಿಗೆ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟಿ, ಬರ್ರೀ ಕುತಗಳಿ,' ಅಂತಂದು ಮನ್ನಣೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಎಲ್ಲ ಊಟ ಉಪ್ಪಾರ ತೀರಿಸ್ಕೆಂಡ್ರು. ವಿಚಾರ ತಕ್ಕಂದ್ರು. ನಿಮ್ಮನ್ನಾಗೆ ಕನ್ಯ ಐತಿ. ಕನ್ನಿಗೆ ಹಿಂಗ್ ಗಂಡೈತೇಂತ. ಹಂಗೆ ಆಗ್ಲಪಾ ನಿಮ್ಮಂತೋರು ಬಂದ್ರೆ, ನಾವ್ಯಾಕ್ ಕೊಡ್ಬಾರ್ಡು? ನಿಮ್ಮಂತ ರಾಜ್ರಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನಕ್ಕಾದೀತ? ಕೊಟ್ ಮಾಡ್ತೇವೀಂತ ಮಾತುಕತೆ ಮುಗಿಸಿದ್ರು. ಎಲ್ಲಾ ಆತು. ಇವತ್ತಿಗೆ ಎಂಟ್ ದಿವಸಕೆ ಲಗ್ನ ಅನ್ನಂಗೆ ಮಾಡ್ಕೆಂಡ್ರು. ಅಪಾ ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಮಿತಿ ಮೀರ್ನಿ ಬಂದುದೇವಿ ನಾನು, ಅವು, ಹಿಂಗಾಂಗೆಲ್ಲ ಅಂದದಾರೆ. ನಾನು ಮಾತು ಕೊಡೋದೇನೊ ಕೊಟ್ಟಿ. ಆತು. ಈಗ ಇಷ್ಟು ಒಷ್ಟು ಕರಿಯೊ ಸಾಮಾನನ ತರಬೇಕ್ ನೀನು ಅಂದ್ರು. ಕಡ್ಲೆ, ಹಸೆಕಡ್ಲೆ ಹಿಟ್ಟು, ಉದ್ದಿನ ಹಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ತರಿಸಿದ್ರು. ತರ್ನಿ ಆಕೆ ಎಷ್ಟದಾಳೊ ಅಷ್ಟ ಎತ್ರದ ಒಂದ್ ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಗೊಂಬೆ ಮಾಡಿ ಎಣ್ಣಾಗೆ ಹಾಕಿ ಕರುದ್ರು.

ಅನಂದೈಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಬರ್ತಾನೆ ಗಂಡು, ದಾಳುದಂಡು ಹೊಡಕಂಡು ಮದುವೀಗೆ. ಇವರು ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಅಪರೂಪಕೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಳೆ ಅಂದು ಬಾಳ ದೊಡ್ಡಾಕ್ ಖರ್ಚಿಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಆತು. ಕರ್ಡ್ ಕಲ್ಲಿದ್ರು, ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ಕಾತಲ ಹದ್ದಾರು ದಿವ್ವಕ್ಕೆ? ಎಲ್ಲ ಓಜೆ ಮಾಡ್ಕೆಂಡ್ರು. ಅನ್ನಿಗೇನು ಎನರ ಮಾಡಿ ಆಕೆನ್ನ ತಿನ್ನಬೇಕುಂತ. ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ ಕೊಡುವಾಗ ಮತ್ತೆ ದೊಡ್ಡಕಿಟ್ಟು ಜನಜಾತ್ರಿಗೆಲ್ಲ ಉಣಿಸಿದ್ರು. ಆಮ್ಕಾಲೆ ಇಕೆ ಕೈಯಾಗೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ರು. ಹೋಗವ್ವ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಗೆ ಮನಗೂಂತ ಕ್ವಾಣೀಗೆ. ಆಕಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ - ಇಡುವರೆ ತಿಂತಾನೆ ನನ್ನಾಂತ. ಆಕೆ ಆ ತರ್ಡ್ ಗೊಂಬೆಯ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಗಿಟ್ಟು ಶಾಲುಹೊದಿಸಿ ತಾನು ಮಂಚದಡೇಲಿ ಕುತಗಂದ್ರು ನೋಡಾನ ಎನ್ನಾಡ್ತಾನೇಂತ. ಆವಾಗ ಇವ್ನು ಹೋದೋನೆ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆನು ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ

ಗೊಂಬೆ ಅನ್ನದು ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ ಮನಸು, ಅನ್ನದು ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಕಡಿಂದ ಕರಂಕುರುಂ ತಿನ್ನಾಕ್ ಹತ್ತಿದ. ಪಾಡಾಗೆ ಕರುದ್ದ ರುಚಿಯಾತು. ಅಯ್ಯೋ ಇದು ಹೆಣ್ಣೆ ಇಷ್ಟು ರುಚಿ ಇದು, ಕುಟಾಗೆ ಬಾಳೇವ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ನನಿಗೆ ಹಿತ ಇತ್ತೊ. ಆಗ್ಲೆ ಮೊಣಕಾಲ ಮುಟ ತಿಂದ್ಕಂತ ತಿಂದ್ಕಂತ ಬಂದಾನೆ. ಆವಾಗ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಕುತಗಂದು. ಆಗ ಈಕೆ 'ಮಳ್ ರಾಜ್ರೆ ಮನಸು, ಮನಸು, ತಿನ್ನದು ಬದ್ಡ. ನೀನು ಹೇಳಿದ್ಲೆಲ ನಿನ್ ತಿಂತೇನೀಂತ ಅದ್ಕೆ ಹಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ಲೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮನುಸು, ತಿಂದ್ರೆ ಪ್ರಪಂಚ ಉಳಿಯದುಂತಾ' ಅಂದು ಗಂಡ ಹೇಂಡ್ಲಿ ಒಂದಾದ್ರು.

ಬೆಳಕರಿಯತ್ತು ಇವು, ಬೇಕಾದ್ಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಆನಂದೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಗುಲಗಂಜಿ ಮಾಡೇವಿನ. ಇವರು ಗಂಡ್ಕಿಟ್ಟಿಂಡು ಸೊಸೇರು ಮಕ್ಕಳ್ ಇಟ್ಟಿಂಡು ಅವರು ಸುಖ್ವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಐದಾರಪ ಸಿಮೊಗ್ಗದ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗೆ. ನಾವಿಲ್ಲದೇವಿ.

ಹೇಳಿದವರು : ಸಂಗಮ್ಮ, ಲಿಂಗಾಯಿತರು ಕತ್ತಿಗೆ, ಹೊನ್ನಾಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ.

೬. ತಾಯಿಯ ಮಾತು

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಅಜ್ಜಿ ಗೊಬ್ಬ ಮಗಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಮಗ ಇರ್ತಾನೊವೆ ಅಜ್ಜಿ ಏನಂತ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ, 'ನೋಡಪ್ಪ ನಾನ್ ನಿಂಗ್ ಹಣ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಏನು ಕೊಡಾಕೆ ಸಾದ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ನಾನ್ ಕೊಡ ಮಾತೇ ನಿನಗೆ ಭಾಗ್ಯ, ಅಂತ ಅಂತಾಳೆ. ಅಂಗ್ ಏಳಲು ಅವಳು, ಇವನು ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಡೆಕೋತಾನೆ. ಏನಂತ ಹೇಳಾಳೆ ಅಂದ್ರೆ: "ನೀನ್ ಎಲ್ಲೇ ವೋಗು, ಯಾವುದೇ ದೇವಸ್ಥಾನ ಆಗಲಿ, ಮಂಗಳಾರತಿ ಆಗೋವರ್ದು ಬಿಟ್ ಎದ್ದೋಗ್ ಬೇಡಪ್ಪ" ಅಂತ ಹೇಳಾಳೆ.

ಇವನು ಮಹಾರಾಜರ ಮನೇಲಿ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದ್ ದಿವ್ವ ದೊರೆಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಆಗ್ತಾನೆ. ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿ, ರಾಜರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಆಗಿ ನಡೀತಿರ್ತಾನಲ್ಲ ? ಅವತ್ತು ದೊರೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತೆ. ಬೇಟೆಗೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ರೆ, ಕತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟೋಗಿರ್ತಾರೆ. ಕತ್ತಿ ತಕ್ಕೊಂಬಾ ಹೋಗು ಅಂತ ಮಂತ್ರನ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ. ಮಂತ್ರಿ, ಕತ್ತಿ ತಗೋಂಬರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಅರಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅರಮನೇಲಿ ಇರ್ತಕ್ಕಂತ ರಾಜನ ಹೆಂಡ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪುರುಷನ ಕೂಡ ಏನೋದ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ; ಆವಾಗ ಅದನ್ನ ಮಂತ್ರಿ ನೋಡ್ತಾನೆ. ಏನೋದ ಆಡಿದ್ದು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ ಮಂತ್ರಿ, 'ಏನೋ ಅವರ ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಅವರ್ದು, ನಾವ್ ಮಾಡಿದ್ದು ನಮ್ಮು, ಅಂತ ಹೇಳಿ ದೊರೆ ಕೂಡ ಹೇಳೋಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ದೊರೆ ಮಂತ್ರಿ ಸೇರಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ.

ಬೇಟೆ ಆಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಾರೆ. ಬರೋದ್‌ರೊಳಗಾಗಿ ರಾಜನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಂತ್ರಿ ಏನಾದ್ರೂ ನಮ್ ದೊರೆ ಕೂಟ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ದೊರೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಸಿಗಿದು ತೋರಣಕಟ್ಟಾರೆ. ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ಮಂತ್ರಿ ಮೇಲೆ ದೂರು ಹೊರಸಬೇಕು, ಅಂತ ಹೇಳಿ ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಉಟ್ಟಿರೋ ಬಟ್ಟೆನೆಲ್ಲಾ ಹರಿದು, ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿದಂತೆ ವಿಚಾರರೂಪ ತಾಳಿ ಮಲಗಿರ್ತಾಳೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ. ದೊರೆ ಬಂದು, ನಾನು ಹಿಂದೆ ಬೇಟೆಗೋಗಿ ಬರೋವಾಗೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಷ್ಟು ನಗು ಮುಖವಾಗಿ ಈಚೆ ಬರ್ದಿದ್ದೋಳು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಅರಮನೆ ನಿಶಬ್ದವಾಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಬಂದು ಒಳಗೆ ನೋಡ್ತಾನೆ. ಇವಳು ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡ್ಕೊಂಗೆ ಮಲಗಿರ್ತಾಳೆ. ಅವಾಗ ಏನ್ ನಡೀತು ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ, ನಿಮ್ ಮಂತ್ರಿ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತರಲು ಕಳಿಸಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಮಾನಭಂಗ ಮಾಡಿದನೆಂದು ಚಾಡಿಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಅವಾಗ ರಾಜ ದೊರೆ ಆಗಿರತಕ್ಕಂತವನು ತಪ್ಪು ಸರಿ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಲೇ ಅವನ್ನ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸೋಕೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅವಾಗ ಶೂಲದ ಕಂಬ ರೆಡಿಯಾಗ್ತು ಏತೆ. ದೊರೆಯು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸ್ತಾರೆ ಇವತ್ತು ಅಂತ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಂಥವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ ಇನ್ನೊಂದು ಆಜ್ಞೆ ಏನ್ ಮಾಡಿರ್ತಾನೆ ಅಂದ್ರೆ, ಶೂಲದ ಕಂಬದ ಹತ್ರ ಮೊದ್ಲು ಯಾರು ಬರ್ತಾರೋ, ಅವರ್ನ ಹಿಡಿದು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಡಂಗುರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರ್ತಾನೆ. ಆ ದಿವ್ನ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾರತಿ ನಡೀತಾ ಇರ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ, ಅವರ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯದಂತೆ ಗಣಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮುಗಿಯವರೂ ಲೇಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಂಗಳಾರತಿ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾನೆ; ಅವರ ತಾಯಿ ಹೇಳ್ತಂತೆ.

ಇವ್ನು ದೊರೆ ಹೆಂಡತಿ ಜೊತೇಲಿ ಏನೋದ ಆಡ್ತಿದ್ದೋನು; ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ರ ಬಂದು ಕೇಳ್ತಾನೆ. ಮಂತ್ರೀನಾ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ರೆ, ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ. ಅಕಿದಾರೋ ಇಲ್ಲೋ ವೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿ ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಳಿಸ್ತಾಳೆ. ಮಂತ್ರಿನ್ನ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ನೋಡೋಕೋದಾಗ ಮೊದಲು ಬಂದೋರನ್ನ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಬೇಕು ಅನ್ನು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಫಸ್ತು ವೋದವನ್ಕಾರು ? ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೋದ ಆಡ್ತಕ್ಕವನೇ ಹೋದ. ಅವನ್ನ ಹಿಡಿದು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿದ್ರೆ. ಮಂತ್ರಿ ಮಂಗಳಾರತಿಯನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು, ಅವರ ತಾಯಿ ಮಾತ್ಸಂತೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರು ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ಸಂತೆ ತನ್ನ ಮಗ ನಡೆಕ್ಕೊಂಡು ಧರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದು ! ಕರ್ಮ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಹೇಳಿದವರು : ಮುನಿಯಕ್ಕಯ್ಯ, ಚೋಳೂರು, ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು.

2. ನಾಗೇಂದ್ರ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಎಡೆಯೂರು ಅಂತ ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜ್ಜಂತೆ. ಅವನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡ್ತೀದಿರು. ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಇರವಂತೆ. ಕಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ. ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಎಸು, ಗಂಗಮ್ಮ. ಕಿರೇ ಎಂಡ್ತಿ ಎಸು, ತಿಮ್ಮಮ್ಮ. ವಾರೆಗಿತ್ತಿರೆ, ಸವತೀರಿಗೆ ಹೊಡೆದಾಟ ಆಗ್ತದೆ ಅಂತ ಕಿರೇ ಹೆಂಡ್ತೀನ ತಕ್ಕೋಡ್ಲೋಗಿ ತೋಟದಾಗೆ ಗುಡಿಸ್ಸು ಹಾಕಿ ಗುಡಿಸ್ಸಾಗೆ ಇಟ್ಟವನ್ನಂತೆ. ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಮನೇಲಿ ಮಕ್ಕು ಆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇರೋಕೆ ಇಟಕೊಂಡ್ ಬಿಟ್ಟ. ರಾಜ ಕಿರೇಹೆಂಡ್ತೀನ ಕಣ್ ಎತ್ತಿ ನೋಡಾಕಿಲ್ಲ. ಅವಳು ನನ್ನಗೆ ತಂಟುಪಂತ್ರಂಗೆ ಇದ್ದು. ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಾಕಿಲ್ಲ. ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅತ್ರಾನೇ ಸೇರೋಗ್ ಬಿಟ್ಟು ರಾಜ. ಆಮೇಲೆ ಇವರು ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ತವಾನೇ ಇದ್ದು.

ಆಮೇಲೆ ಈಯಮ್ಮ ಈ ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ, ಹೂವ ತಕೊಂಡು ಈ ತಿಮ್ಮಕ್ಕ ಬಂದ್ಲ. ಕಿರೇ ಎಂಡ್ತಿ ನೀರು ಕಾಫಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಪ್ಲೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಕಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿಗೇ ಮಕ್ಕಳು ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ಈಯಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ಲ? “ಅಕ್ಕ ಅಕ್ಕ ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೇಲಿಇರ್ದಾನಲ್ಲ. ನಿಮ ಮನೆಗೆ ಯಾಕಕ್ಕ ಬರಬಾರ್ಡು ರಾಜ” ಅಂತ ಅಂದ್ಲ.

“ನೋಡಮ್ಮ ಅವರಂದ್ರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನಂತೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಎಂಗೂ ನಾನ್ ತಂತ್ರಪಂತ್ರನಂಗಿದ್ದೀನಿ. ಅದಕ್ಕೇ ನನ್ ಹತ್ರ ಬರಲ್ಲ ಕಣವ್ವ” ಅಂತ ತಿಮ್ಮಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ಲ.

ತಿಮ್ಮಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳ್ದುಲಾವೆ ‘ಅಲ್ಲ ಇವತ್ತು ರಾಜಂಗೆ ಒಂದು ಕತೆಮಾಡ್ತೀನಿ ನಾನು. ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ರಾಜ ಬರಂಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ರಾಜಂಗೆ ನೀನುಅಡಿಗೇಮಾಡಿ ಊಟಮಾಡ್ಲ, ಸ್ನಾನಮಾಡ್ಲ, ಮಂಚ ಹಾಕ್ಲ. ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೇಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಲಗ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ತಿಮ್ಮಕ್ಕಂಗೆ ಒಂದು ಐಡಿಯಾ ಹೇಳಕೊಟ್ಟು: ‘ಏನಕ್ಕ ನೀನು ಮೂರು ಕಾಸು ಕೊಡು. ನೀನು ಮೂರು ಕಾಸು ಕೊಟ್ಟೆ ನಾನುಅಂಗಡಿಗ್ಲೋಗ್ತೀನಿ, ಅಂಗ್ತಿನಾಗೆ ಮೂರು ಡಬ್ಬಿ ತಗೋತೀನಿ, ಮೂರು ಡಬ್ಬಿಗೂನೆ ಕಡ್ಲೆತಕ್ಕೋಂತೀನಿ, ಮೂರು ಡಬ್ಬಿ ಕಡ್ಲೆ ತಕ್ಕೋಂಡು ಮೂರು ಡಬ್ಬಿಗೂ ಅಯ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಹಿರೇ ಎಂಡ್ತಿ ಇರೋತಕೆ ಹೋಯ್ತೀನಿ. ಹಿರೇ ಎಂಡ್ತಿ ಮನೆತಕೆ ಹೋದಾಗ, ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೂತಕ್ಕೋತ್ತೀನಿ. ರಾಜನೂ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಡಿರ್ದಾನೆ. ಕುತ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಇಂಗೆ ಮಾತಾಡಕೊಂಡು, ಕತೆ ಅಡ್ಕೊಂಡು ರಾಜನ ಹೆಂಡ್ತಿ, ರಾಜ ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತಾಡ್ತೀರಾರೆ, ನಾನು ಈತರಕ್ಕೆ ಈತರ ಅಂತ.

“ಏನಿಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲೇ ? ನಿಮ ಚಿಕ್ಕ ಎಂಡಿನ ವಿಚಾರೋದಿಲ್ಲವಲ್ಲೇ ? ಇಂಗೇ ಬರಿದ್ರೆ ಗೊತ್ತಿರ್ದಲ್ಲೇ ? ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ದಿರಲ್ಲೇ ? ಪಾಪ ಆಯಮ್ಮನ ಪ್ರೀತಿ ಏನಿಬರಲಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿನಿ. ಇಲ್ಲ ಬರ್ದಿನಿ, ಏನು ಇಲ್ಲ. ಆಯಮ್ಮಂಗೇ ಊಟದ ಸಪ್ಪೆ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಬಟ್ಟೆ ಬರೇ ಒಕ್ಕೊಡೋದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋದು ನಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಬರ್ದಿನಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ರಾಜ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟಾನೆ. ಆಮೇಕೆ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದಳು.

ಮೂರು ಡಬ್ಬಿಗೂನೇ ಕಡ್ಲೆ ಅಂಗಡಿ ಅಂಗಡಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕಡ್ಲೆ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು ಬಂದುಬಿಟ್ಟು. ಯಾರು? ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. ಅಂಗ್ಡಿ, ಅಂಗಡಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕಡ್ಲೆ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು ಆ ಡಬ್ಬಿಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಊಸಿ ಊಸಿ ಮಡಗ್ ಬಿಟ್ಟು. ಮೊಹರ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಊಸು ಹಾಕಿ ಮೊಹರ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. ಇದೇನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಕ್ಕದಾಗೆ ಕೂತು ಮಾತಾಡತೀರೋವಾಗ ನಾನು ಹೀಂಗ ಕೂತಕೊಂಡೆ ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೆತ್ತಗೆ ಮುಸುಕು ತೆಗೆದು ಬಿಡ್ತೇನೆ ಅಕ್ಕ ಅಂದಳು ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ.

ಆ ಮುಸುಕು ತೆರೆದಾಗ ವಾಸನೆ ಬಡೀತದೆ. ಥೋ ಥೋ ಈ ಮುಂಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟು ಗಬ್ಬುನಾತದ್ದಂಗೆ ಊಸ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಇತ್ತಾಗೇ ಓಡಿಬರೋ ಹಂಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಐಡಿಯಾ ಕಣಕ್ಕ. ಕೊಡಕ್ಕ ಕಾಸು ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಕಾಸು ಇಸಕ್ಕೊಂಡು ಒಂದು ಚಿಕ್ ಚಿಕ್ದಾಗೇ ಡಬ್ಬಿಗೋಳ ತಗೊಂಡುವೋದ್ದು. ಆ ಡಬ್ಬಿಗಳ ತುಂಬ ಅಂಗ್ಡಿ ಅಂಗ್ಡಿಗೂ ವೋಯ್ತು ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. ಕಡ್ಲೆ ಎಲ್ಲ ಈಸಕ್ಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಂದಬಿಟ್ಟು. ಅಲ್ಲೋಗಿ ಡಬ್ಬಿಗೇ ಮೊಹರ ಮಾಡ್ತು. ಅವರಿಬ್ರೂ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಲ್ಲ ? ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಗಂಡ ಅವರತ್ರ ಕೂತುಕ್ಕೊಂಡು ಈ ಡಬ್ಬಿ ಮುಸಕೆ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು. ‘ಆಯ್ಯೋಯ್ಯೋ ರಾಮ ರಾಮ ತಡೆಯೋಕಾಗಲ್ಲ. ಈ ಮುಂಡೆ ಹತ್ರ ನಾನು ಇರಾಕಾಗಲ್ಲ. ಈ ಊಸು ಗಬ್ಬುನಾತ. ನಾನು ತಡೆಯೋಕಾಗೊಲ್ಲ. ನಾನು ಇರಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ ಚಿಕ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಎಂತವಳು ಆದ್ರೂ ಆಗ್ಲೀ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡ್ತಿತಕ್ಕೇ ಓಯ್ತೀನಿ. ಈ ಮನೀಗೆ ಬರದಂಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಕ್ಕ.

ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೀರ ಕಾಯೆಸ್ಕೋ, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿರು. ಅವರು ದೊರೆ ಇವತ್ತು ಮನೆಗೆ ಬರ್ದಾನೆ. ಇವತ್ತು ರಾತ್ರೇ ಇಲ್ಲಿ ಮಲಗ್ಗಿ ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ ಯಾರು ? ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಆಗಂತ ಹೇಳುತ್ತಾವೇ ಈ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ ಥೂ ಥೂ ಬೇಡಪ್ಪ ಆ ಮನೇಗೆ ಹೋಗೋದು. ನಾನು ಚಿಕ್ ಎಂಡ್ತಿ ಮನೇಲೇ ಮಲಗಿರ್ದೀನಿ ಇವತ್ತು ಅಂತ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೇಗೇ ಗುಡಿಸ್ಸಿಗೇ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟು. ತೋಟದಾಗೆ ಚಿಕ್ ಎಂಡ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಲಗ್ಗಿಟ್ಟು. ಮಲಗ್ತುಲಾವೇ ಇವರು ಅವರು ಚಿಕ್ ಎಂಡ್ತಿ ಮನೇಲಿ ಮಲಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಎದ್ದೋಗ್ ಬಿಟ್ಟು. ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಅಕ್ಕ ಅಕ್ಕ ಯಜಮಾನು ಬಂದಿದ್ದ ? ಅಂತ ಕೇಳು.

‘ಹೂಂ ಬಂದಿದು’ “ಮನಗಿದ್ರಾ?” “ ಉಂ ಮನಗಿದು” ‘ಸರಿಯಕ್ಕ’. ಈ ಸಲೀ ನಿಂಗೇನಕ್ಕ ಭಯ ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟು ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. ಆ ರೀತಿ ಅನ್ನೋವಾಗ ಅಕ್ಕ ಈಗ ಒಂದ್ ಕೆಲಸ. ಎರಡು ಮಕ್ಕಳವೇ ನಿನ್ ಸವತೀಗೆ. ನಿಂಗೇ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ.

ನಾನ್ನೊಂದು ಐಡಿಯಾ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಈಗ ನಾನೊಂದು ಐಡಿಯಾ ಮಾಡೋವಾಗ ನೀನು ಸುಮ್ಮನೇ ಇರಬೇಕು. ಏನು ಮಾತಾಡ್‌ಕೂಡದು. ಈಗ ರಾಜ ಎಂಗೂ ಬಂದೋಗವೇ, ಮತ್ತೇ ನಿನ್ನೇನಕ್ಕ ಭಯ ? ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟು ಅವಳಿಗೆ. ರಾಜ ಅತ್ತಾಗೆ ವೋಯ್ತುಲಾವೇ. ಇವಳು ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ಲಿ? ಒಂದೊಂದು ಬಟ್ಟೆನೇ ಒಂದೊಂದು ಬಟ್ಟೆನೇ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಬಿಟ್ಟು. ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಂದಕೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು. ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗ್ಲು ಗರ್ಭಿಣಿ ಕಿರೇಹೆಂಡ್ತಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಊರೆಲ್ಲ ಟಾಮ್ ಟಾಮ್ ಮಾಡ್ಡ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. ಸಾರಕ್ಕೋಂಬಂದ. ಸಾರಕ್ಕೋಂಬುತ್ಲಾವೇ ರಾಜ ಚೆಕ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೆ ಹತ್ರಾನೇ ಓಯ್ತರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಚೆಕ್ ಎಂದ್ತಿಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ? ಬಿಡುಬಿಡು ಅವಳು ತೋಟುದಾಗ ಅವಳೆ. ಇವನು ಇಲ್ಲವಳೆ. ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೇಲಿ ಇರವ್ವ ರಾಜ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿಗ್ಲೋಗಿ ಬಿಡ್ ಬಿಡು. ಯಾರಿಗೋ ಬಸುರಿ ಆಗೋಗವಳೇ ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟು, ಇವರು ದೂರಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. “ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಚೆಕ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮೆಜಮಾನು, ” ಅಂತ ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಇವು ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು.?

ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ? ನಾನ್ ನಿನಗೇ ಮುಸಕೆ ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಮೈ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕ್ತೀನಿ, ಮೈ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ಅಕ್‌ಬಿಟ್ಟು ನಿಂಗ್ ಕಪ್ಪು ಇಟ್‌ಬಿಟ್ಟು ಕರೇ ಕಪ್ಪು ಮಡಗ್ಗಿತ್ತೀನಿ. ನೀನು ಮಲಿಕ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಗೋದಿ ಹಸಿಟ್ಟು ತಂದ್ಲಿ. ಒಂದು ಕೆ.ಜಿ. ಸಕ್ಕರೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಈ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೆದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಗೊಂಬೆಮಾಡಿ ಮನಸನ ತರಾನೇಮಗ ಮಾಡಿ ಇಟ್‌ಬಿಟ್ಟು.

ಬಂದ ರಾಜ. ‘ಎಂತಾ ಮಗ’ ? ‘ಗಂಡು ಮಗ’. ‘ಚೆನ್ನಾಗದ ?’ ‘ಊಂ ಚೆನ್ನಾಗದೆ’. ‘ನಾಮಕರಣ ಎಷ್ಟ್ ದಿನಕ್ಕೆ ಇಟ್‌ಕೊಳ್ಳೋಣ’? ಒಂಬತ್ತು ದಿವ್ಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂದ ಬಿಟ್ಟು ಈಯಪ್ಪ ಒಂಟೋಗ್‌ಬಿಟ್ ತಿರ್ಗಾ.

ಈ ಮಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಲೋದು, ತೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಮಲಗ್ಲೋದು, ಎರಡು ದಿನ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡ್ಡ. ಮಾರನೇ ದಿವ್ಸ ಏನ್ ಮಾಡ್ಡ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ? ಆ ಮಗಾನ ಎತ್ತಕೊಂಡುವೋದ. ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳಕ್ ಹರಿಯೋ ಜಾವ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ. ಸ್ನಾನಕೆ ಬತ್ತಾರಲ್ಲ ದೇವಗನ್ನೇರೇರು? ನಾಗಲೋಕದಿಂದ ದೇವಗನ್ನೇಕೆರು ಸ್ನಾನಕೆ ಬತ್ತಾರೆ. ಆ ಬಾವಿ ದಟಕ್ಕೆ ಹತ್ರ ತಕ್ಕೋಡ್ಲೋಗಿ ಈ ಗೊಂಬೆನ ಇಟ್ಟ. ಈ ಗೊಂಬೆ ತಕ್ಕೋಂಡ್ಲೋಗಿ ಆ ಬಾವಿ ದಟದಲ್ಲಿ

ಇಡ್ತೆಲೂವೇ ಈ ದೇವಗನ್ನೇರು ನಾಗಲೋಕದಿಂದ ಸ್ನಾನಕ್ ಬರಬೇಕಲ್ಲ ? ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಮಗನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು. ಅವರು ಮರ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು. ಇವರು 'ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ರು ? ಆ ಗೊಂಬೆ ನೋಡಿರಿಲ್ಲ. ದಡ್‌ದಡ್‌ನೇ ಬಟ್ಟೆ ಬರೇನೆಲ್ಲ ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು. ನೀರಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಬಿಟ್ಟು. ದಡಬದ್‌ನೇ ಯಾವಾಗ ಬಾವಿಲಿ ದುಮುಕತೂವೇ ಈ ಬಟ್ಟೆನೆಲ್ಲ ಮೆತ್ತಗೆ ಗಂಟು ಕಟ್‌ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ವೋಗಿ ಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟ. ಯಾರು? ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊತ್ತೋವೇ ಇವು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಆಗೋಯ್ತು. ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಆಯ್ತುಲೂವೇ ಮ್ಯಾಲಕ್ ಬಂದು. 'ಯಕ್ಕಾ ನನ್ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ. ಯಕ್ಕಾ ನನ್ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ. ಮ್ಯಾಕು ಕೆಳಕ್ಕೂ ನೋಡಿದ್ರು. ಅಕ್ಕ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮಗ ಐತೇ ಕಣಕ್ಕ ಅಂದಿದ್ದೆ ಅದಕೆ ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿದ್ದುರು. ಆದರೆ ಕೈ ಹಿಂಗ್ ಕಿತ್ಕೊಳ್ಳೋದು, ತಿಂದ್‌ಬಿಡೋದು, ಅದರ ಕೈ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳೋದು ತಿಂದುಬಿಡೋದು.

ಅಕ್ಕ ಭಾರಿ ರುಚಿಯಾಗೈತೆ ಕಣಕ್ಕೆ ಮಗ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ ಪೂರ್ತಿ ತಿಂದ್ಕೊಂಬಿಡೋರು. ಮಗಾನೇ ಪೂರ್ತಿ ದೇವಗನ್ನೇರು ತಿಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಈ ಬೊಂಬೆಮಾಡಿ ಮಡಗಿದ್ರು ತಿಂದಕೊಳ್ಳಂಗೆ ಅಂಗೇ ಇರ್ದಾರ ? ಪೂರ್ತಿ ತಿಂದೇ ಬಿಟ್ಟು.

ಇವು ನಾಕು ಜನಾನು ದೇವಗನ್ನೇರು. ನಾಕು ಜನ ದೇವಗನ್ನೇರು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟುರು. ಈಗ ಇವರು ಮ್ಯಾಕು ಕೆಳಕ್ಕೂ ನೋಡ್ತಾರೆ. ಬಟ್ಟೆ ಮ್ಯಾಲೇ ಐತೆ. ಮಂಗಣ್ಣ ತಂಗಡ್ಕೊಗೈತೆ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ.

'ಏ ಮಂಗಣ್ಣ ನನ್ ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡು ಅಂತ ಈ ನಾಕು ಜನ ಕೇಳಿದ್ರು. ಆಗ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ನಿಮ್ ಬಟ್ಟೆ ನಾನ್ವೆಂಗೆ ಕೊಡ್ಲಿ ? ನನ್ ಮಗ ಅಲ್ಲಿತ್ತು. ನೀವು ತಿಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ. ನನ್ ಮಗ ಕೊಡ್ಲಿ ಅಂತ ಇದು ಕೇಳು. ಆ ನಿನ್ ಮಗ? 'ಆ' ನಿಮ್ಮಾ ಮಗ ? ಅಂ ನಮ್ಮು ಮಗ. ಅಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದ್ರು. ನೀವ್ ತಿಂದ್‌ಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ. ನನ್ ಮಗ ಕೊಡ್ಲಿ. ಅದುವರೆಗೂ ನಿಮ್ ಬಟ್ಟೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡಗಿಡಲ್ಲಮ್ಮ. ಅಂಗಿರೋದೇ ನೀವು. ಅಂಗೇ ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ವೋಗದೆ. ಅಂತ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಹೇಳ್ತಾ.

ಆ ಮೇಲೆ ಇವನೇನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ? ಆಯ್ತು ನಿನ್ ಮಗಾನ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಬಟ್ಟೆನಾ ಎಸೆದುಬಿಡಪ್ಪ. ನಮ್ಮ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಒಂಟೋಗ್‌ಬಿಡುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಈ ನಾಗಕನ್ನೇರು ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳಬಿಟ್ಟು. ಆಯ್ತು ಬಟ್ಟೆ ಎಸಿತ್ತೀನಿ. ನೀವು ಯಾವಾಗ ಮಗ ತಂದು ಕೊಡ್ತೀರಾ ಅಂತು. ಮತ್ತೆ ನೀನ್ ಮಗ ತಂದುಕೊಡದು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈತವಲ್ಲಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗ್ಲೀಗೋದೆ, ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸ ಐತೆ. ಆದ್ರಿಂದ ಆಚೆವೋದೆ, ಇನ್ನಾ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸ ಐತೆ. ಅದರೊಳಗಾಡಿ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸ ಅವ್ರೇ. ನೀನು ಒಳಗಡೆ ಮಾತ್ರ ಬರಬೇಡ. ನೀನು ಈ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ನೀನು ಬಂದ್ರೆ

ನಾಗಕನ್ನೀರು ಅಂತ ಕೇಳೊಂಬಂದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸನ್ನ ಪಸ್ತು ಕೇಳದ್ರೆ, ನಿನ್ನ ನುಂಕೊಂಬಿಡ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಂದು ಐಡಿಯಾ ಮಾಡಿಕೊಂಬತ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನೆ ಮಗ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ರೆ, ನೀನು ಈ ಬಾಗಲಾಗೇ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ವೋಯ್ತೀವಿ. ಒಳಗಡೇ ಹೋಗಬಿಟ್ಟು ನಾಗರಾವಾಗಿ ಆಯ್ತೀವಿ. ಅದನ್ನ ಸೀಳ್ ಬಿಟ್ಟು ನಾಗರವು ಮಧ್ಯೆ ಬಾಲದೊಳಕ್ಕೆ ಮಗನ್ನ ಮಡಿಕೊಂಡು ತಂದು ಮಗನ್ನ ನಿಂಗ್ ಕೊಡ್ತೀವಿ. ಅದರವರೆಗೂ ನೀನು ಒಳಕೆ ಬಂದ್‌ಗಿಂದಿಯೇ. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ, ನಿನ್ ತಿಂದೊಂಬಿಡ್ತದೆ. ನಮಗಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮೇ ಬಿಡ್ತಾರ ?

ಇವರೆಲ್ಲಾ ವೋಗಿ ನರಮಾನವ್ರನ ತಿಂದವ್ರೆ, ಅಂತ ನಮಗೆಷ್ಟು ತೆಗಲ್ತಾರೆ. ನಾಗನ್ನೇರು. ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ ಸ್ನಾನಕ್ಕೋಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ತಿಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು ಬಂದವ್ರೇ ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾಗಲೋಕದಾಗೆ ಎಷ್ಟು ತೆಗಲ್ತಾರೆ. ನೀನು ನಾನು ಹೇಳ್‌ದಂಗೆ ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು; ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಇವರು ಒಂಟೋಗಬಿಟ್ಟು. ಯಾರು ? ನಾಗನ್ನೇರು. ನಾಲ್ಕು ಜನ ಒಂಟೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ಒಳಕ್ಕೋದ್ರೆ. ಇವನು ಇಲ್ಲಿ ಮಿಣುಕು ಮಿಣುಕು ನೋಡಕೊಂಡೆ ಕುಂತವ್ವೆ. ಬಾಕಲಲ್ಲೇ ಕುಂತವ್ವೆ. ಹೋಗ್ತಾ ಈತರ ಭಾಷೆಕೊಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ರಲ್ಲ? ತಿಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ? ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಗ ತಕ್ಕೋಡ್ತೋಗಿ ಕೊಟ್‌ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ನಾಗಕನ್ನೀರು ಉತ್ತತ್ತಿಮಾಡಿ, ಪಾಪ ಅವತ್ತು ಮಗ ತಿಂದಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀವಿ ಅಂತ ಬಂದ್ ಹೇಳಿದ್ರೆ. ಉಳಿದ ದೇವಗನ್ನೇರ ಮುಂದೆಗಡೇ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟೆ, ನಮ್ಮ ಈ ತರ ಮಗ ತಿಂದೊಂಡವರೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟೆ, ಅವರ ಮನುಷ್ಯಾನ ತಿನ್ನೋ ನರ ಪೀಡೆ ಅಂತಾರೆ.

ನಾವು ದೇವಗನ್ನೇರಾಗಿ ನರಮಾನವರನ್ನು ತಿನ್ನೋದುಂಟ ? ಬಂದೆಬಿಡ್ತಾನೆ, ಒಳಗಡೆಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಇವು, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಆ ಮಗೂನ ಯಾವ ರೀತಿ ತಂದು, ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ,

ಆ ಮಗನ ಈತರ ನಾಗರ ಹಾವಿನ ಬಾಲ ಸಿಗಳುಬಿಟ್ಟು. ಸಿಗಳುಬಿಟ್ಟು ನಾಗರಹಾವಿನ ಬಾಲದೊಳಕ್ಕೆ ಮಗ ಮಡಿಕೊಂಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗ್ ಅಂಗೆ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಬಿಟ್ಟು; ನಾಗರಹಾವಿನ ತರ. ಈ ನಾಗಕನ್ನೀಕೆರು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟರು. ಈಚೆಗೆ ಬಂದು, ನಾಗಕನ್ನೀಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬರ್ದಲೂನೇ ಆ ಮಗನಾ ಈಯಪ್ಪ ಅಲ್ಲೇ ಕಾಯ್ತೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ. ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಆ ಮಗನ ನೋಡುಅಂತ ಆ ಬಾಲ ಬಿಚ್ಚುಬಿಟ್ಟು. ಆ ಮಗ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಒಂಟೋಗಿ ಬಿಡ್ತು.

ನಾಗಕನ್ನೀಕೆರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ರೂ, ವೋಗುವಾಗ 'ನೋಡು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಮಗ ವಾಸ ಇರೋದು. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮ್ಯಾಗೆ ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ರೂ, ನಾನ್ ಬಿಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಆ ಮಗ ನಮ್ಮ ವಸ ಆಗ್ಲೇಬೇಕು, ಯಾವತ್ ಇದ್ರೂನೂವೇ. ಆ ಮಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮತ್ರ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷನೇ ಇರೋದು. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾವೆ

ಕರಕ್ಕೋತೀವಿ ಅಂತ, ಇವನೆ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ವೊಂಟೋದ್ರಾ? ಯಾರು? ನಾಗಕನ್ನಿಕೇರು. ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ವೊಂಟೋದ್ರಾ. ಈ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಮಗ ಎತ್ತೊಂಡು ಬಂದ. ಬಂದೇಟಿಗೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ಡ 'ಅಕ್ಕಾ ಮಗ ತಗೋ. ಇಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಗೀಗೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ, ಊಟ ತಿಂಡಿ ಎಲ್ಲ ಕಿಲೀನಾಗಿ ನೋಡ್ಕೋಬೇಕು ನೀನು. ನಮ್ ದೊರೆನ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೋ ಬತ್ತೀನಿ. ದೊರೇ ದೊರೇ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮನೆ ನಾಮಕರಣಕ್ಕೆ ನಾನು ಎಲ್ಲ ಸಪ್ಪೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು, ಆ ದೊರೆಗೆ ಹೇಳಬಿಟ್ಬತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ, ಮಗ ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೊದ್ದ. ದೊರೆ ಮನೆಗೇ. ಆ ರಾಜನ್ನ ಮನೆಗೋಗುತ್ತೂವೇ ಆ ರಾಜ ಏನ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಕ್ಕೊಂಡು, ನಾಮಕರಣಕೆ ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆಯಾ, ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಊರಾಗೂ ನಾಡಾಗೂ ಎಲ್ಲ ಟಾಮ್ ಟಾಮ್ ಒಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ನನ್ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಮಗೀಗೆ ನಾಮಕರಣ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಬಿಟ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟ. ಆ ಮ್ಯಾಲೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿಯಾಗಿತ್ತು.

ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಕೇ, ಹೆಸರಿಡಕೇ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದ್ರು. ಬಂದ್ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರು. ಇವರೆಲ್ಲ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ ಮ್ಯಾಗೇ ಏನ್ ಹೆಸ್ರು ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಇಲ್ಲಪ್ಪ ನನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮೇ ಗೊತ್ತು. ನೀನು ಹೇಳು ಅಂತ ಗಂಗಮ್ಮನ ಕೇಳಿದ್ರು. ಗಂಗಮ್ಮ ಹಿರೇ ಹೆಂಡ್ತಿ. ಇಲ್ಲಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕು ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತು. ನನ್ನೇನು ಗೊತ್ತು? ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ ಏನ್ ಹೆಸ್ರು ಕಟ್ಟೀರೋ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತು. ರಾಜ ನೀವೇನು ಹೆಸ್ರು ಕಟ್ಟಿಯಪ್ಪ ಮಗೀಗೇ ? 'ನಮ್ಮೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾರೀ. ನೀವೇ ಕಟ್ಟಬೇಕು. ರಾಜ ಮತ್ತೇ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ನನಗೂ ಬರಲ್ಲ ನನ್ ದೊಡ್ಡ ಹೆಂಡ್ತಿಗೂ ಬರಲ್ಲ, ನನ್ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡ್ತಿಗೂ ಬರಲ್ಲ, ನೀನೇ ಏನ್ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟುಕೋಬೇಕೋ ಹೇಳು ಅಂದ. ಆಗ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ ? ಆ ಮಗೇನ ಹೆಸ್ರು ಏನಂತ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅಂದ್ರೆ 'ನಾಗೇಂದ್ರ ಅಂತ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅಂದ.

ನಾಗಲೋಕದಿಂದ ಕಳ್ಳಿದ್ರಲ್ಲ ? ಅದಕ್ಕೆ ನಾಗೇಂದ್ರ ಅಂತ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಅಂದ. ನಾಮಕರಣ ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಜನರು ಒಂಟೋದ್ರು. ದೊಡ್ಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂಟೋದ್ರು.

ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೇಲೀ ಈ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ, ನಾಗರಾಜ, ತಿಮ್ಮಮ್ಮ ಮೂರು ಜನ ಅವ್ರೆ. ಇವ್ರು ಮೂರು ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜನ ಅಲ್ಲಿ ಈಂಗೇ ದೊಡ್ಡವ್ರು, ಚಿಕ್ಕವ್ರು ಆಗ್ತಾ ಬಂದ್ರು. ಇವ್ರೀಗೆ ದಿನ ತುಂಬ್ತಾ ಬಂತು. ಯಾರಿಗೆ ? ನಾಗರಾಜರಿಗೆ. ನಾಗರಾಜರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ದಿನ ತುಂಬಾತಾ ಬರ್ತೂಲೂವೇ ಇನ್ನು ಹೆನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ತುಂಬ್ತಾ ಬಂತು. ಈ ಮಗ ನನ್ನವಶ ಆಗ್ಲೇಬೇಕು ಅಂತ ಎಳ್ಬಿಟ್ಟು ನಾಗರಾಜ ಬತ್ತಾನೆ. ಆವಾಗ ಕರ್ಕೋಡ್ಕೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಈ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಏನ್ ಹೇಳಾನೆ : ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲ ಹನ್ನೆರಡು ಗಳಿಗೇನೂ ಇನ್ನ ನಾನು

ಕಳಿಸಲಾರೆ. ನನ್ ಮಗ ನನ್ ಹತ್ರ ಇರಬೇಕು. ನೀವು ಅವತ್ತು ನನ್ ಮಗ ತಿಂದ್ರಿ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಗೂನಾ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಾ. ಈಗ ನಿಮ್ ಮಗಾನ ಕಲ್ಲೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಣ್ಣೀರ ಹಾಕ್ತ ಅವ್ರೆ. ಯಾರು ? ಅವರ ತಾಯಿ, ತಿಮ್ಮಣ್ಣ. 'ಈಗ ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಮಗ ಕಲ್ಲೋಕೆ ಅಂತ ಎಳೆಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಲಲ್ಲ. ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು, ವಾಪಸ್ಸು ಕಳೆಬಿಟ್ಟು.

ಈಗ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ರು ? ವೋಗಾ ದಾರೀಲಿ ಅರವಂಟಿಗೆ ಇಟ್ಬಿಟ್ಟು ನನ್ ಮಗೀಗೆ ನಾಗಲೋಕದ ಮುಖ ತೋರಿಸದ್ದಂಗೆ ನನ್ ಮಗ ಇಲ್ಲೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಈ ತಿಮ್ಮಣ್ಣ ಬಂದ. ಬಂದವ್ರೆಲ್ಲ ಅರವಂಟಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಅನ್ನ ನೀರು ತಿನಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಅರವಂಟಿಗೆ ಹಾಕ್ಬಿಟ್ಟ. ಅರವಂಟಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ರಾವೇ ಈ ಮಗಾನ ಯಾವ ರೀತಿ ತಗೋಬೇಕು ಅವರಿಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನಾಗಲೋಕದವರೇ. ಆ ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇವರೆಲ್ಲ ಅರವಂಟಿಗೆ ಇಟ್ಕೊಂಡು, ಊಟದ ಸಮಯ ಕುಂತೆಕೊಂಡು, ಮಗನೂ ಊಟ ಬಡಿಸ್ತಾ ಇದ್ದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವೋಗಿ ಅರವಂಟಿಗೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತೊಂಡ. ಅರವಂಟಿಗೆಯ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ನಿಂತೊಂಡ, ಒಂದು ಕಡ್ಡಿತರ ಆಗಿ ಬಂದಿದ್ದೆ ಕಚ್ಚಿಟ್ಟ. ಯಾರಿಗೆ ? ನಾಗೇಂದ್ರಂಗೆ. ಅವರ ಮಗ ಅವು ಕರಕ್ಕೋಬೇಕಲ್ಲ ? ಬಂದಿದ್ದೆ ಕಚ್ಚಿಟ್ಟ. ಏನೋ ಕಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅಂದಿದ್ದೆ ಸುಮ್ಮೆ ಆಗಬಿಟ್ಟು. ಜೀವ ವೊಂಟೋಯ್ತು.

ಹದಿನಾರು ಹಳ್ಳಿಗೂ ನಾನೆ ಅರವಂಟಿಗೆ ಇರಿಸಿದ್ದೆ. ಅರವಂಟಿಗೆ ಇರಿಸಿದ್ರು ನಂಗೇನೂ ಸುಖ ಇಲ್ಲದೇ ವೋಯ್ತು. ಮಗ ತೀರೋಯ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಅತ್ತುಕೊಂಡ್ ಕರ್ಕೊಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಬಂದೆ ಬಿಟ್ಟು.

ಈ ರಾಜ, ಈ ರಾಜನ್ನ ಮನೇಲೇ ಇದ್ದ. ಇದ್ರೇ ಆಗ ಗಂಡ ಬರ್ತಾನೆ, ಮಗ ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ಗಂಡ ಬರ್ತಾನೆ. ನೋಡ್ತಾನೆ ಗಂಡ ಇಂಗಿಂಗೆ ಏನೋ ಮುಟ್ಬಿಟ್ಟು ಮಗ ಸತ್ತೋಗ್ಬಿಡ್ತು. ಅದರ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಬಿಡಿ. ಅದರ ಆಸೆ ತೀರೋಯ್ತು. ಇನ್ಯಾಕೆ ಅದರ ನೆನಕೋಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದ್ ಕಡೆ ಸೇರ್ಕೊಂಡು ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಇದ್ದು.

ಹೇಳಿದವರು : ಕರಿಯಮ್ಮ, ಯಲಿಯೂರು, ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೮. ದೊರೆ ಕಥೆ

ಒಬ್ಬ ದೊರೆ ಅಂತೆ. ಒಬ್ಬದೊರೆಗೆ ಐದು ಜನ ಗಂಡುಕೃಷ್ಣಂತೆ. ಐದು ಜನ ಗಂಡುಕಳಾದೆ, ಐದು ಜನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಜನಕ್ಕೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ. ಈ ಕಡೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ರಂತೆ; ಎಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ರೂ ನನಗೆಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ನನಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರಂತೆ ದೊರೆಮಗ ಚಿಕ್ಕವ್ವು. 'ಸರಿ' ಆಯ್ತಪ್ಪಾ ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡ್ಕೊಂಬಾ. ನೀನು ನೋಡ್ಕೊಂಬಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ರೇ ನಾವು ಬಂದು ಅವಾಗ, ನಿನಗೆ ಮದ್ದೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರಂತೆ, ಅವ್ರ ತಂದೆ ಆದವರು. ಅವಾಗ ಅವರ ತಂದೆ ವೋಗಿ, ಕುದುರೆ ಲಾಯಕ್ಕೋಗಿ, ಒಂದು ಕುದುರೆ ಹಿಡಕೋಟ್ರಂತೆ. ಒಂದು ಕುದುರೆ ಹಿಡಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ಜೋಳಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಂತೆ, "ಹೋಗಪ್ಪ ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ಬೇಕೋ ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬಾ ಮಗನೇ" ಅಂತ ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ರಂತೆ.

ಆವಾಗ ಅವ್ವು ಈ ಕುದುರೆ ಹಾಕೊಂಡು ಜೋಳಿಗೆಗೆ ಹಣನೂ ಹಾಕೊಂಡು ಹೋದ. ಇಂಗೇ, ಒಂದು ಯೋಜನಾ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಜನಾ ಓತಾ ಇದ್ದಂಗೆನೇ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗುರು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕೂತಿದ್ದ. ತಪ್ಪಗೆ ಕೂತಿದ್ರೇ ಏನ್ನಾಡೋದು ಇಲ್ಲಿ? ಈವಾಗ ಅವ್ರನ್ನ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ರೇ ಇವ್ವು ಯೋಗ ಭಂಗವಾಗ್ತೆ. ಯಾ ತರ ಮಾಡ್ಕೊಕು ಈವಾಗ ನಾನು ? ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಡ. ಅವಗೊಂದು ಮಡಿಕೇ ತಂದ. ಒಂದು ಗಡಿಗೆ ತಂದ. ಒಂದು ಒಲೆ ಇಟ್ಟು, ಆ ನೀರನ್ನುಯ್ದು, ಆ ಮಡಿಕೆಗೆ ಮೂರು ತೂತ್ಯುಯ್ದು. ಈ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕ್ತೆ. ಅದರೊಳಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ, ಅನ್ನ ಮಾಡಿ, ಊಟ ಮಾಡಾನಾ ಅಂತೆಳಿ ಅಡೇಮ್ಯಾಲೆ ನೀರುಯ್ಯತಾನೆ. ಅಡೇ ಒಲೇ ಉರಿಸ್ತಾನೆ. ಈ ಒಲೆ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ, ಅಡಿಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ, ಊಟ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ ಅವ್ವು. ಬೇಜಾನೂ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು.

ಈ ಗುರು ಹಂಗೇ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡ್ತಾ. ಯಾ ರಾಜನ್ನ ಮಗನಿರೋದಾ? ಏನಕ್ಕಿಲ್ಲಿ ಬಂದ ? ನರಮನಸು ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬರಲ್ಲ. ಇವ್ವು ಯಾರೋ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ. ಏನು ತಿಳಿತೋದೊ, ತಿಳಿಯದೇಲ್ವೊ ಇಷ್ಟೊತ್ತಾಗೀನೂ ಅಡ್ಕೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ತಡೀ ಹೋಗೆ ಬಿಡೋಣ, ನೋಡೇ ಬಿಡೋಣ ಅಂತಂದು, ಆಗ ಗುರುಗಳು ತಪ್ಪಿಸ್ಸಿಂದ ಎದ್ದು ಆತನ್ನ ನೋಡಿದ್ರು.

'ಏನಪ್ಪಾ ಎಷ್ಟೊತ್ತಾಯ್ತು ನೀನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಕು, ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಕು ಅಂತ ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿ ಇಷ್ಟೊತ್ತು ನೀನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಇದು ಇಂಗೇ ತೂತು ಉಯ್ದುಬಿಟ್ಟು, ನೀನು ಮೇಲೆ ಇಂಗೇ ಒಲೇ ಉರಿಸಿದ್ರೆ ಅನ್ನ ಅತ್ಯೆತಾ ? ಜೋಡಿಮಣ್ಣು ತಂದು, ಆ ತೂತಿಗೆ ಮೆತ್ತೀ, ಒಲೇ ಉರಿಸಿ, ಅನ್ನ ಮಾಡಿ, ಊಟ ಮಾಡಯ್ಯ ಅಂದರು.

“ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಊಟ ಮಾಡೋಕೆ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನ ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ರೇ, ಏನೂ ಭಂಗವಾಗ್ತೋ ಏನೋ ಉರಿಗಣ್ಣು ಬಿಡ್ತೀರೋ ಅನ್ನೋ ಇದ್ರ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ್ಲೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ಭಯದಿಂದ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ್ಲೆ ನಾನು. “ಆಗ್ಬೇಕಾದ್ದು ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನಿಂದ” ಅಂದ್ರು. ‘ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಾಗಬೇಕು. ಅಡಕರಾಯನ ಮಗ್ಗು ಹೆಣ್ಣಾಗಬೇಕು; ‘ಏನಯ್ಯಾ ನೀನೂ ಅಂದ್ರೇನು? ಅಡಕರಾಯನ ಮಗ್ಗು ಅಂದ್ರೇನು? ನಿನ್ನಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ದೇವಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣು ತರಕ್ಕೆ?’ ‘ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ದಯಾ ಒಂದಿದ್ರೇ ನಾನು ತರಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದ್ತೀನಿ’ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ‘ಆಯ್ತಪ್ಪಾ ಇನ್ನಾ ಮುಂದೇ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿಂಗೇ ನಮ್ಮಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿಗೆ ಕುಳಿತವನ್ನೆ. ಮುಂದೆ ಅವ್ರ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡು. ಅವ್ನು ಬಂದು ಅದೇ ರೀತಿ ಕೇಳ್ತಾರೆ. ಅವ್ರಿಂದ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದು ಆಗತೆ ಹೋಗೋ’ ಅಚಿತ ಇವ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ರು.

ಇನ್ನ ಅಂಗೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಮುಂದೇ ಹೋದ. ಒಂದು ಯೋಜನಾ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಲ್ಲಾಯ್ತು. ಅಲ್ಲೂ ಇಂಗೇ ಇದೇ ರೀತಿ ತೂತು ಮಡಕೆ ಇಕ್ಕಿದ. ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕ್ಲೆ. ನೀರು ಉಯ್ಯದ. ಒಲೆ ಉರಿಸ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲೂ ಇಂಗೇ ಮಾಡ್ಲೆ.

ಇಂಗೇ ಇವ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಗೆ ಕೂತಿದ್ವೋರು “ಏನೂ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರಲ್ಲ ನರಮನಸ. ಈ ನರಮನಸ್ಸ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದವನ್ನಲ್ಲ? ಯಾ ದೊರೆ ಮಗನೋ? ಯಾ ಪಟ್ಟದ ರಾಜನ ಮಗನೋ? ಎಷ್ಟೋತ್ತಾಯ್ತು ಅಡ್ಲೇ ಮಾಡಿ, ಊಟ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ, ಏನಿರೋದು?” ಅಂತೇಳಿ ಆಗ ಇವ್ನು ತಪ್ಪಿಸನ್ನ ಇದು ಮಾಡಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ರು.

“ಏನಪ್ಪಾ ನೀನು ಯಾವೂರು? ನೀನು ಯಾ ದೊರೆಮಗ? ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಏನು? ಎಷ್ಟೋತ್ತಾಯ್ತು ನೀನು ಒಲೆ ಹಚ್ಚಿ, ಅಡಿಗಿ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ, ಅನ್ನ ಊಟ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಇಂಗೇ ಮಾಡಿದ್ರೆ ನೀನು ಊಟ ಮಾಡ್ತೀಯ? ಈ ತೂಗುಗಳಿಗೆ ಜೋಡು ಮಣ್ಣು ತಂದು ಮೆತ್ತಿ ಒಲೆ ಉರಿಸಿ ಊಟ ಮಾಡಯ್ಯಾ”. “ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಅಡ್ಲೆ ಊಟ ಮಾಡೋಕೆ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಆಗ್ಬೇಕು ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಎಂಗೇ ಮಾತಾಡ್ತೋದು, ನಾನು ಎಂಗೇ ಭಂಗ ಮಾಡ್ತೋದು ನಿಮ್ಮ ಯೋಗನಾ ಅಂತೇಳಿ. ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ್ಲೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂದ.

‘ಅಂಗಿದ್ದೇಲೆ ನನ್ನಿಂದ ಏನಯ್ಯ ಆಗ್ಬೇಕಾದ್ದು?’ ‘ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೊಂದು ಹೆಣ್ಣಾಗ್ಬೇಕು. ನನಗೆ ಅಡಕರಾಯನ ಮಗ್ಗು, ಅಡಕರಂಭೇ ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂದ.

“ಏನಯ್ಯಾ ನೀನು ಅಂದ್ರೇನು? ಅಡಕರಾಯನ ಮಗ್ಗು ಅಂದ್ರೇನು? ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾತದ? ಆ ದೇವಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣು ತರಕ್ಕೆ” ಅಂದ. ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ದಯಾ ಒಂದಿದ್ರೆ ನಾನು ವೋಗೀ ಅವಳ ತಂದೇ ತತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ನಿಮ್ಮ ಭಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂಗ್ನಾಡ್ಲೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ.

ಆಯ್ತುಪ್ಪಾ ನೀನು ಮುಂದೇ ವೋಗು. ಅಲ್ಲಿಂಗೇ ನಮ್ಮಣ್ಣ ಒಬ್ಬ ಕೂತವ್ವೆ. ಅವ್ರಿಂದ ನಿನಗೆ ಆತದೇ ಹೋಗು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ರೂ. ಅಂಗೇ ಮುಂದೇ ಹೋದ. ಇವನು ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜ್ಜ ವೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಯ್ತು. ಅದೇ ಒಲೆ ಊಡೀ ಅದೇ ಗಡಿಗೆ ಮಡಿಗೀ, ನೀರು ತಂದು, ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ ಈಯಪ್ಪ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡ್ಡ.

ಇವು ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕೂತಿದ್ವೋರು, ಎಷ್ಟೋತಾದ್ರೂ ಇವ್ವು ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡಿಲಿಲ್ಲ. ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬರಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ನರಮನಸ್ಸೇ ಇಲ್ಲಿ ಅಡ್ರೆಸ್ಸಿಗಿಲ್ಲ. ಇವ್ವು ಯಾರೋ ನರಮನಸ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನಲ್ಲ. ಎಂಗೇ ಬಂದಾ ಇವ್ವು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ? ಇವ್ವು ಯಾ ರಾಜನ ಮಗ ಇರ್ಬೋದು ? ಯಾ ಪಟ್ಟದ ದೊರೆಮಗ ಇರ್ಬೋದು ? ಅಂತ ಇವು ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೀ ಎದ್ದು ಬಂದ್ರು. ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಆಗೀ ಎದ್ದು ಬಂದು ಅವಾಗ ಏನೇಳಿದ್ರು? “ಏನಯ್ಯ ಎಷ್ಟೋತ್ತಿನಿಂದ ನೀನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ವೀಯಾ, ಈ ತೂತು ಮಡಿಕೆ ಇಕ್ಕಿದ್ರೇ ನಿನ್ನೆ ಅನ್ನ ಅಗ್ತೆತಾ ? ಈ ತೂತಿಗೆ ಜೋಡಿಮಣ್ಣು ತಂದು ಮೆತ್ತಿಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಿ ಅಕೀ ಅನ್ನ ಮಾಡೀ ಊಟ ಮಾಡಪ್ಪ. ತಿಳಿತದೋ ತಿಳಿಯಲೋ ನಿನಗೇ? ಬತ್ಯೆತೊ ಬರೋದೆ ಇಲ್ಲೋ, ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ವೀಯಾ. ನಿನ್ನೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ. ಈತರ ಮಾಡಯ್ಯ ನೀನು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು.

“ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಕ್ಕೂ ಬರ್ತಿಲ್ಲ. ಊಟ ಮಾಡಕ್ಕೂ ಬರ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ನನಗೊಂದು ಕಾರ್ಯ ಆಗ್ಬೇಕು. ಈ ಭಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಮ್ಮ ಭಂಗವಾಗ್ತೆ. ನೀವು ಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೂತಿದ್ವೋರು ಅಂತ ಹೇಳಿ, ನಾನು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡ್ತೇ ಸ್ವಾಮೀ ಅಂತ ಹೇಳಾನೆ.

“ಏನಪ್ಪಾ ಅಂತದ್ದು ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗ್ಬೇಕು ? ಅಲ್ಲಿ ದೂರದಿಂದ ಒಬ್ಬ ನರಮನಸ್ಸೇ ಬರಲ್ಲ. ನೀನು ಇಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀಯಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿಂದ ಅತ್ಯೆತೇನಯ್ಯ ಇದನ್ನ ತರೋದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸುಲಬ್ಬಾಗದಾ” ಅಂದು.

‘ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಒಂದಿದ್ರೇ ನಾನು ತಂದೇ ತತ್ತೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ. ನಿಮ್ಮ ಇದು ನನಗ್ಬೇಕಾದ್ದು’ ಅಂದ. ಸರಿ ಆಮೇಲೆ ಮೂರು ಹಿಡಿ ಮಳ್ಳು (ಮರಳು) ಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮೂರು ಇಜ್ಜೆಲು ಕರಿ ಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮೂರು ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ. ಈ ಮೂರು ತಗೊಂಡೋಗು. ಈ ಮೂರು ತಗೊಂಡೋಗಿ ಒಂದು ಗಿಡದಡೇ ಮರೇಒಳಗೆ ಕೂತ್ಕೋ. ಮರೇ ಒಳಗೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ದೇವಲೋಕದೊರೆಲ್ಲ ನಾಟ್ಯ ಆಡಾಕೇ ಬತ್ತಾರೆ. ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ನಾಟ್ಯ ಆಡ್ತಾಗ, ಒಂದು ಮರಾದೆ ಅಡಿಕೆಮರ. ಬಗ್ಗುತ್ಯೆತೆ ಜಲಕ್ರೀಡೆ ಆಡೋವಾಗ, ದೇವಗನ್ನಿಕೆರೆಲ್ಲ ಬಂದು ಜಲಕ್ರೀಡೆ ಆಡೋವಾಗ, ಆ ಅಡಿಕೆಮರ ಬಗ್ಗುತ್ಯೆತೆ. ಆ ಬಗ್ಗದಾಗ ನೀನು ಹೋಗಿ ಒಂದೇ ಅಡಿಕೆಕಾಯದೇ ಅದರೊಳಗೆ. ಆ ಅಡಿಕೆಕಾಯ ಕಿತ್ತು ಜೋಬಿಗಾಕ್ಕೊಂಡು, ನೀನು

ತಿನ್ನೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ನೀನು ಇನ್ನೇನು ಅತ್ರಕ್ಕೆ ಬರೋವಾಗ್ಗೆ ಈ ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಅಕ್ಕು. ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಪೊದೆ ಆತದೇ. ಅದನ್ನ ಆಕಾಶದವರೂ ಹೆಣಕ್ಕೊಂಬಿಡ್ತದೆ. ಅದನ್ನ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊ ಬರೋವಾಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜ್ಜ ಬತ್ತಿಯಾ. ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜ್ಜ ಬಂದಾಗ ಈ ಇಜ್ಜಲು ಕರಿ ಹಾಕು. ಇಜ್ಜಲುಕರಿ ಹಾಕಿ, ಅದು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಆಕಾಶಕ್ಕೂ ಮುಗಿಲಿಗೂ ಒಂದೇ ಬೆಂಕಿ ಆತದೇ. ಆ ಬೆಂಕಿ ಒಳಗೆ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಬರೋವಾಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜ್ಜ ಬಂದ್ಬೀಡ್ತಿಯಾ ಅಂತ ಹೇಳುದು.

ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದೋ ಅನ್ನೋವಾಗ್ಗೆ ಇದಾಕಿದ ಮಳ್ಳು. ಮಳ್ಳು ಏನೋ ತೊರೆ ಆಯ್ತು. ನೀರು ಆ ತೊರೆ ಆಗೋವಾಗ್ಗೆ ಈ ಗುರುಗಳ ತವ್ವೇ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟ. ಗುರುಗಳ ತಂಕೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೇ, ಈ ಗುರುಗಳೇನು ಮಾಡಿದ್ರು? ಒಂದು ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಗೋಡೆ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿ, ಆ ರಾಕ್ಷಸಗೊಂಟಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಂದು, ದೇವಗನ್ನೇರು ಬಂದು.

ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲಾರೋ ಒಬ್ಬ ನರಮನಸ ಬಂದವ್ವೆ. ನಮ್ಮ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ನಮ್ಮ ಉಡುಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟವ್ವೇ. ಅವೆಲ್ಲವ್ವೇ ತೋರ್ಪಿ. ಇಲ್ಲೇ ಬಂದ, ಇಲ್ಲೇ ಮಾಯ ಆಗವ್ವೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು

ಯಾವ ನರಮನಸ್ಸ ಬಂದಿದವ್ವು ? ಅವ್ವು ಯಾರೋ ಬಂದವ್ವೇ. ನೀವು ತೋರಿಸ್ಸೇ ಬೇಕು ಅಂದು. ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿದ್ರೂ, ನೋಡ್ಕೊಳಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ನರಮನಸ್ಸು, ನಮ್ಮತ್ರ ಉಳಿತಾನಾ? ಅಂಗೇ ಉರಿದೋಗ್ಗಿಡ್ತಾನೆ; ಅಂತ ಆ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ್ರು. ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಬಂದವ್ವೇ. ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ, ನೋಡ್ಕೊಂಡೋಗಿ. ಹುಡುಕ್ರಿ ನೋಡಿದ್ರು. ಎಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವು ಹೋಗ್ಗಿಟ್ಟು, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು. ಆಮೇಲೆ ಹೋಗ್ಗಿಟ್ಟಿ, ಅವಾಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ರೂ, ಆ ಗುರುಗಳು ನೋಡಯ್ಯಾ ಇದನ್ನ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಎಲ್ಲಾನೂ ದಾರೀ ಒಳಗೇ ನೀನು ಇದನ್ನ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಕೆಳಗೇ ಬಿದ್ರೆ, ಕೆಟ್ಟಿ. ಎಲ್ಲೂ ನೀನು ತೆಗಿಬೇಡ. ಹೋಗಿ ನೀನು ಮಲ್ಕೊ ರೂಮನಾಗೇ ತೆಗಿಬೇಕು ಅಂತ ಅವು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ರು. ಏನನ್ನು ? ಆ ಅಡಿಕೆಕಾಯನ್ನ. ಜೋಬಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡಿದ್ರಲ್ಲ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಿದ್ಡೆಗೆಟ್ಟು ಊಟ ಇಲ್ಲೀರಾ ಎಲ್ಲಾನಾ ಮಲಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಿ, ಅಡಿಕೆಕಾಯಿ ಬಿದ್ಡೋಗ್ಗಿಟ್ಟಿ, ಅವಾಗ ಇಂಗೇ ಏನಾರೂ ಅನಾಹುತ ಆದ್ರೇ, ನಾವು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ರು, ಅವು.

'ಸರಿ ಅಂಗೇ ಆಗ್ಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನೇನು ಮಾಡಲ್ಲ. ನೀವೇಳಿದಂತೆ ನಡ್ಕೋತೀನಿ ಅಂತ ಬಂದ. ಬರೋವಾಗ್ಗೆ ಈ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವು ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರು. ಈ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಅರ್ಥ ಹಣ ಕೊಟ್ಟ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಈ ಗುರುಗಳ ತಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಅಯ್ತೇನಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ? ಹ್ಲಾಂ

ಆಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ತು. ಆಯಪ್ಪನಿಗೆ ಕಾಲುಭಾಗ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟ. ಆಮೇಲೆ ತಿರ್ರಾ ಈ ಕಡೆ ಗುರುಗಳ ತವ ಬಂದ ಕಡೆ ಗುರುಗಳ ತವ. “ಏನಾಪ್ಪಾ ಆಯ್ತು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ?” ಆಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ದಯದಿಂದ. ಆಯ್ತುಪ್ಪಾ, ಒಳ್ಳೇದು ನೀನು ಮಲಗೋ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೀನು ತೆಗೆಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ದಾರಿ ಒಳಗೇ ನೀನು ತೆಗೆಬೇಡ. ಏಕೆ? ಇದು ಹೋದೆ, ನಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಅಲ್ಲ ಅಂತ ಅವು ಹೇಳಿದರು. ಆಯ್ತು ಶರಣು ಎಂದಿದ್ದು ಅವರಿಗೂ ಕಾಲುಭಾಗ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟ ಈಯಪ್ಪಾ ಬಂದ. ಬಂದೆ, ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ದೇವಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣು ತರೋವಾಗ್ಗೆ ಊಟವಿಲ್ಲ ಉಪಚಾರವಿಲ್ಲ ಆಗಿ, ನಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲ ಆಹಾರ ಇಲ್ಲ ಸಾಕಾಗಿ, ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಅವರೂರ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಬಂದ. ಆ ದೊರೆ ಊರು ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲೊಂದು ಸೀನೀರು ಬಾವಿ. ಆ ಬಾವಿ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ನಾನು ಹೆಣ್ಣು ತಂದ್ತೀನಿ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಅವರೆ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳ, ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿಯಿಂದ ಕರ್ಮೊಂಡೋಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ತಾ ಆಳುಗಳ ಕೈಯಾಗಿ.

ಸರಿ ಅವು ವೋಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ರೂ. ಓ ಏನೋ ನಮ್ಮ ಮೈದಯ್ಯ ಎಂಥ ಹೆಣ್ಣು ತಂದವೋ? ಓ ನಮ್ಮೂರು ಕುಳ್ಳಗುಂಬಾರ್ತೀನೇ ತಂದವೋ? ಇಲ್ಲ ಬಿದರಾಗಲೂ ಚೆಲುವೇನೆ ತಂದವೋ? ಎಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ರೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆಂಥ ಹೆಣ್ಣು ತಂದ? ಅಂಥ ನಾಕುಜನ ಅತ್ತೇದೀರು ಮಾತ್ತಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ಸರಿ ನಮ್ಮೂರು ಈ ಕುಳ್ಳ ಕುಂಬಾರಗಿತ್ತಿತಾಕೆ ಆಯಪ್ಪಾ ಮೊದಲು ಹೋಗೋದು ಬರೋದು ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಇವು ಕುಳ್ಳಕುಂಬಾರಗಿತ್ತಿ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಇನ್ನ ಯಾರೊ ತಂದ್ಬಿಟ್ಟವೆ. ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರೋಲ್ಲ ಹೋಗೊಲ್ಲಲ್ಲ? ನನ್ನ ಕಡೆ ಇವ್ನ ಆಸೆಯಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಇವು ನೀರಿಗೋದೋಳಂಗೇ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ತಗೊಂಡು ಆ ಸೀನೀರು ಬಾವಿತಕ್ಕೆ ಹೋದ್ದು.

ಸೀನೀರ ಬಾವಿತಕ್ಕೆ ವೋಗಿ ಆ ಗಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು. ನೀರು ಎಳೀಲಾರದೆ ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಆಗಲ್ಲ ಅಂದಳು. ಆಮೇಲೆ ಅಯಪ್ಪ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿಟ್ಟು ಏನ್ನಾಡ್ಡ ದೊರೆಮಗ? ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಾಗಿಟ್ಟು ನಿದ್ದೆ ಓಗೀ ಮಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟ. ಮಲಗಿದಾಗ ಏನಾಯ್ತು? ಈ ಜೋಬಲೋಳಗಿದ್ದದ್ದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು ಅಡಿಕೆಕಾಯಿ. ಸರಿ ಒಳ್ಳೆ ಅಡಿಕೆರಂಭೆ ಆಗಿ ದೇವಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಒಳ್ಳೆ ಸುಂದರಕಾಂತೆ ಆಗ್ಯೇವಳೆ.

ಸರಿ ಮಲಗವ್ರಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಈಯಮ್ಮ ಆ ತೊಡೆವ ತೊಡೆ ಮೇಲೆ ಹಾಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದು. ಇವು ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಈ ಕುಳ್ಳ ಕುಂಬಾರಗಿತ್ತಿ. ಓ ಇಂಥಾ ಹೆಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡ್ತಾನೆ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಈ ಬಾವಿ ಒಳಗೆ ಸೇರೋ ಹಗ್ಗ ಬಿಟ್ಟು ‘ತಾಯಿ ನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಳೆಯೋಕಾಗಲ್ಲ. ಎತ್ತೋದು ಯತ್ನ ತಪ್ಪತದೆ. ನಾನು ಅವರ ಅತ್ತಿಗೆನೆ. ಒಂದ್ನಲ ಎಳಕ್ಕೊಡು ಬಾರಮ್ಮಾ’ ಅಂದ್ನು.

ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ದೊರೆ ಅವು. ನಿದ್ದೇ ಹೋತಾವೆ. ನಿದ್ದೆ ಭಂಗ ಮಾಡ್ಲೆ ಆತದೆ. ನಾನು ಬರೋಕಾಗಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಬರೀತಾಯಿ. ಎಂತಾರಿಗೂ ಯತ್ನ ತಪ್ಪತದೆ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಕರೇ. ಬರೀ ತಾಯಿ ಅಂದಳು.

ಹೌದೇನೋ ಇವು ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಾನೇನೆ ಇರಬೇಕು. ಇನ್ನು ಎಂಗೇ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು ಅಂತ, ಅವಾಗ ಮೆಲ್ಲಗೆ ತಲೆ ದಿಂಬು ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ದಿಂಬಿನಮೇಲೆ, ಈಯಮ್ಮ ನೀರು ಸೇದ್ತಾಳೆ. ನೀರು ಸೇದ್ಕೊಟ್ಟು ಆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಂಗೇ ಬಗ್ಗಿ ಎತ್ತು ತಾಯಿ ಅಂತಾಳೆ. ಎತ್ತಿದಾಗ ಇವು ಒಳ್ಳೆ ಸುಂದರಕಾಂತೆ ಇದ್ದಂಗವೆ. ಇವು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಚೆಂದಾಗಿ ಕಾಣ್ತೀಯಮ್ಮ ನೀನು. ನಿನ್ನುಡುಪೆಲ್ಲ ನನ್ನೆ ಕೊಡು. ನನ್ನುಡುಪೆಲ್ಲ ನೀನು ಇಕ್ಕೋ ಅಂತ ಕೇಳಾಳೆ.

ಹೌದೇನೋ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಈಯಮ್ಮ ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಉಡುಪೆಲ್ಲ ಅಯಮ್ಮಂಗೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ. ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೇನೋ ನೀನು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಿಯೋ ನೀರಲ್ಲಿ ನೋಡ್ಕೋ ಅಂತಾಳೆ. ಇವು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡೋ ಹೊತ್ತೆ ನೀರಲ್ಲಿ ಆ ಬಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿಡ್ತಾಳೆ. ಅಯಮ್ಮನ್ನ. ದೇವಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣನ್ನ. ಬಾವಿಗೆ ತಳ್ಳಿಟ್ಟು ಇವಳೇನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ? ಗಡಿಗೆ ಅತ್ತಾಗೇ ಬಿಸಾಕ್ ಬಿಡ್ತಾಳೆ ಬೇಲಿ ಕಡೆ. ತೊಡೆ ಹಾಕೊಂಡು ಈಯಮ್ಮ ತಲೆದೊಸೇ ಕೂತವೆ.

ಓಹೋಹೋ ನಾವು ಇಂಗೇ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರೆ ಇವು ಕಲಸ ಕನ್ನಡಿ ತಗೊಂಬತ್ತಾರೆ ಕರಕಂಡೋಗಕ್ಕೆ. ಏನೇ ನಾನಿಗಂದಂಗೆ ಅದಂಗೇ ಇದ್ದಂಗದೇ. ಓ ನಮ್ಮೂರು ಕುಳ್ಳ ಕುಂಬಾರಿಗಿತ್ತಿ ಅಂಗೆ ಅವಳೆ. ಇಂಥಾ ಹೆಣ್ಣು ತರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ, ಈ ಚೆಲುವಾದ ನಮ್ಮ ಮೈದಪ್ಪಾ. ಅಂತ ಇವು ಇಂಗೇ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಬಂದು. ಸರಿ ಕಲಸ ಕನ್ನಡಿಯಿಂದಾನೇ ತಗೊಂಡೋದು.

ಸರಿ. ಯಾವಾಗ ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಿರಗ್ಗೆ ಬೇಟೆಗೆ ಬಂದು. ಬಾಗ್ಲು ತೆಕ್ಕಂತೂ. ಬಾಗ್ಲು ತೆಕ್ಕೊಂತು. ಇವ್ರನ್ನ ಒಳಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟೊಂತೂ. ಬಾಗಿಲಾಕ್ಕೊಂಬಿಡ್ತು. ಸೀಲು ಮಾಡ್ಕೊಂತೂ. “ಏನೋ ಅವನಿಗಾಯ್ತು, ಏನೋ ಬರೋ ನಾವು ಹೋಗೋಣ. ಅವನ ಅಣೇಬರಾ ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಇವು. ಮನೇ ಕಡೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು.

ಅವಾಗ ಈ ಕೈ ಎರಡು ಬಾಳೆದಿಂಡಾಗಿದುವು. ಕಾಲೆರಡು ಕಂಬಾಗಿದವು. ಈ ಕಣ್ಣೆರಡು ಗಿಣಿ ಅದುವು. ಈ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಾಳುಬಾವಿ ನೀರುಬಾವಿ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಗಿಣಿ ಬಂದು ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಾ ಅಕ್ಕಾ ಒಂದು ಕಥೇ ಹೇಳಕ್ಕೆ ಅಂತು. ಅಮ್ಮಾ ಯಾವ ಕಥೆ ಹೇಳ್ಲಿ. ಹಿಂದೇ ಹೋದ್ದು ಹೇಳ್ಲೋ? ಮುಂದೇ ಬರೋದೇಳ್ಲೋ? ಅಮ್ಮಾ ಮುಂದೆ ಬರೋದು ಯಾರ್ಕಂಡವೆ? ಹಿಂದೇ ಬರೋ ಕಥೇ ಹೇಳು. ಅದೇ ಈವಾಗ ಮೊದ್ಲಿಂದ ನಾವು ಎಂಗೇಳಿದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಹೇಳ್ಬೇಕು. ಅಂಗೇಳಿದ್ಲೇಲೆ, ಅವಾಗ ಇದೇನು ನಂದೆ ಕಥೆ ಅದೇ. ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಇದೇ ನಂದೇ

ಇದ್ದಾಗಂದಲ್ಲ ಸ್ಪೋರಿ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಅವತ್ತು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತೆ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿ ನಡೆದಿದ್ದ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಓ ಇವು ಕುಳ್ಳಕುಂಬಾರಗಿತ್ತಿನೇ. ಈ ದೇವಲೋಕದ ತಾಯಿ ಇವೆ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಅವಾಗ ಅವು ತಿಳೊಂಡು ಹೋದ. ಊರುತಕ್ಕೆ ಓಗಿ “ಏನು ಇದಿಂಗೆ ಆಗದೇ. ಇವಳಲ್ಲ ನನ್ನೆಂಡು, ಅಂತ ಒಂದು ಗಾಡೀ ಸುಣ್ಣಕಲ್ಲು ತರ್ದ. ಆ ಸುಣ್ಣಕಲ್ಲು ಬಿರೇಉಯ್ದು ಇವಳೆನೆತ್ತಿ ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಲಿಗಾಕಿದ. ಇವುಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣು ದೇವಲೋಕದ ಹೆಣ್ಣು ಈಯಮ್ಮ. ನನ್ನ ಕಲಸ ಕನ್ನಡಿಯಿಂದ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗ್ರೀ ಅಂತ ಅವಾಗ ತಿರಗ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ. ಅವಾಗ ಸೊಳ್ಳೆ ಬಂದು ಸೋಬಾನ ಹೇಳಿದುವು, ಚಿಟ್ಟೆ ಬಂದು ಚಿತ್ತಾರ ಬರುದುವು. ಅವಾಗ ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿ, ಅವರು ಆನಂದವಾಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಅವೆ. ಇಷ್ಟೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಬಸವ್ವ, 35 ವರ್ಷ. ಜೋಗಳ್ಳಿ (ದುರ್ಗ ಜೋಗಳ್ಳಿ)

೯. ಮಾಡಿದ್ದುಣ್ಣೋ ಮಾರಾಯ

ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಾಗೆ ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ನನ್ ತಗಂದೋಗಿ ಅವನ್ನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ, ನಾ ಏನ್ನಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ? ಇನ್ನು ಈ ಅತ್ತಿದ್ರೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಲ್ಲ ನನಿಗೆ ಅಂದು, “ಏನು.... ಏನು ಈಯಮ್ಮನ್ನ ಯಾಕ ಮಡಿಗಿದ್ದಿ ? ಈ ನಮ್ಮತ್ತೆನ ತಗಂದೋಗಿ ಒಂದೆ ಕಾಡಾಗೆ ತಲಿಗೀಲಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು... ಇಲ್ಲಾ ಯಾವರ ಪ್ಯಾಟ್ಯಾಗೊ ಗೀಟ್ಯಾಗೊ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಬಿಟ್ಬಿಟ್ ಬಂದ್ಬಿಡೋಗು. ಇಲ್ಲಿದ್ರೆ ನಾನ್ ವಕ್ಕುಲ್ತನ ಮಾಡಾಕಿಲ್ಲ. ನಾನ್ ನನ್ ತವ್ರ ಮನಿಗೊಗಿ ಸೇರ್ಕಂಬುಡ್ತೇನಿ” ಹಿಂಗಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ.

ಆಮ್ಮಾಲೆ ಏನ್ನಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಇವತ್ ನೋಡಾನ ನಾಳೀಕ್ ನೋಡಾನ ಅಂತ, ಮಗ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಯಸ್ಸಾಡಿದ್ರು. ನಾನಿದೋಳು ಕಟ್ನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕುಂತ್ಕಂದೆಬಿಟ್ಟೆ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ನನಿಗೆ ಒಂದು ಮಗು ನೋಡ್ಬ ಕೂಂತವ ಆಯಮ್ಮ ಅಂದ್ರು “ಯಪ್ಪಾ ಇರೋದೊಂದೆ ಮಗ ನೀನು. ಮದುವೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಮಗ್ಗೆ ಹೊಟ್ಟೆವಳಗೆ ಮಕ್ಕು ನೋಡ್ಬಿಲ್ಲಪ್ಪ.... ನೋಡಿಡ್ ತಕ್ಷಣನೆ ಎಲ್ಯಾರ ಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತೀನಿ” ಅಂತೇಳಿ ಮಗನಕೊಟೆ ಹೇಳಿದ್ದು ನಮ್ಮತ್ತೆ.

ಆಮ್ಮಾಲೆ ಒಂದ್ ಮಗು ಆಯ್ತು; ಮರ್ದಾಗೆ ಮನಗ್ಗಿದ್ರು, “ಏನು ಎಷ್ಟ್ ದಿನ ಹೇಳೋದು ನಿಮಿಗೆ? ಮುಖತೋರ್ನಿಬಿಟ್ಟು ತಗಂದೋಗಿ ಎಲ್ಯಾರ ಬಿಟ್ಬರೋಗ್ರಿ” ಅಂತ

ನಾನಂದ್‌ಬಿಟ್ಟೆ. ತಗಂದೋಗಿ ತಕ್ಷಣ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟೆ ಬರಬೇಕು. ಆವಾಗ ಕರ್ಕಂದ್ ಬಂದ. ಮಗ ಮುಖ ತೋರಿದು. “ಹುಂ.... ನಡಿಮ್ಮ ಅತ್ತಾಗೆ ಕರ್ಕಂದೋಗಿ ಬಿಟ್‌ಬರಬೇನಿ” ಅಂದ ಮಗ. “ಅಪ್ಪಾ ನನ್ ಮಗನೆ, ಈ ಮಗ ಅಪ್ಪಾ ಅಮ್ಮಾಂತನ್ನಿ. ಅವತ್ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಕಣೋ ಮಗನೆ” ಅಂದ್ಲಿ. ನಂದು ಭಜಂತ್ರಿ ಶಾನೆ ಆಗಿಬಿಡ್ತು. ಕರ್ಕಂದೋಗಿ ಬಿಡ್ಬಕು, ಹೆಂಗರ ಆಗ್ಲಿ, ತಗಂದೋಗಿ ತಕ್ಷಣ ಬಿಡ್ಲೇಬೇಕು ಅನ್ನೋದು ನನ್ನೆದೆವಳಗೆ. ಅವು ಇನ್ನು ಏಳ್ಳೆ ದಿನ ಇದ್ದು ಸಾಕಾಲ್ಲಾಂತ ಅವುರು. “ನಾನು ಹಿಟ್ಟಾಕ್ಕಾರೆ” ಅಂದೆ.

ಆಮ್ಮಾಲೆ ಅವ್ವಾ ಅನ್ನಾಕೆ ಶುರುವಾಯ್ತು ಮಗ. “ಹಾ ಕರ್ಕಂದೋಗಿ ತೋರು ಮಗ ಅವ್ವಾಂತದೆ, ಆಮ್ಮಾಲೆ ಕರ್ಕಂದೋಗಿ ಎಲ್ಲಾರ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ ಬಾ ಹೋಗು” ಅಂದೆ. “ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮ” ಅಂತು ಮಗು. ಓ ಓ ಅಂತಂದ್ಲಿ ನಮ್ಮತ್ತೆ. ಬಿರ್ರನೆ ತಕ್ಷಣ ಕರ್ಕಂದೋಗು ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆ ಹುಡ್ಗನ ಕರ್ಕಂಡು ಏನಾರ ಒಂದ್ ಬಿಟ್ಟೆ, ಚಿಪ್ಪು, ಕೋಲು, ಏನಾರ ಕೊಡಪ ಅಂದ್ಲಿ ನಮ್ಮತ್ತೆ. ಆ ಮಗ ಸೀತಿದ್ಲೆ ಇತ್ತಲ ಆ ಆರಬೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಒಂದು ಚಿಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟೆ. ಒಂದ್ ಕೋಲ್ ಕೊಟ್ಟೆ. ಕೋಲ್ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸ್ತೆ. ಇವ್ರೇನಾಡಿದ್ರು? ಕೋಲು ಹಿಡ್ಕಂದುದ್ದೆ ಹಿಂದೊಟೆ ಒಂದ್ ಶಾನೆ ದೂರ ಕರ್ಕಂದೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರು. ಅಜ್ಜಿ ತಲೆ ನಡಗದು. ಆವಾಗ ಅವಳೇನಾಡಿಬಿಟ್ಟು? “ಮಗು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರಕಂದ್ ಹೋಗ್ತೀಯ, ಕಣ್ ಕಾಣದ ಅಜ್ಜೀಯ ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕಂದ್ ಹೋಗ್ತೀಯಪ್ಪಾ....” ಅಂತು ಅಜ್ಜಿ. ‘ಎಲ್ಲಾರ ಒಂದ್ ಪ್ಯಾಟೋ ಒಂದ್ ಗಿಡ್ಕೋ ಕರ್ಕಂದೋಗಿ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ ಬರಬೇನಿ ಕಣಜ್ಜಿ’ ಅಂತವ ನನ್ನಗ ಅಂದ. “ಮರೀ ಎಲ್ಲಾರ ಕರ್ಕಂದೋಗಿ ಬಿಡಬ್ಯಾಡ. ತಗಂದೋಗಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟುಕೆ ಜಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಬಿಟ್ ಬಾಹೋಗು ಅಂತು. ಆಮ್ಮಾಲೆ ಇವ್ವೇನ್ ಮಾಡ್ಲೆ? ಇಂತದೊಂದ್ ಪಟ್ಟುಕೆ ಬಂದ. ಜಗ್ಗಿಮ್ಮಾಲೆ ಇರಿಸ್ತಾ. ಆ ಅರಬೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ? ಆ ಅರಬೆ ಇಸ್ಕಂಡ. ಚಿಪ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಆ ಚಿಪ್ ಇಸ್ಕಂದ. ಆ ಕೋಲು ತಗಂದೋಗದು ನಾಯಿ ಕಡಿತಾವೇಂತ. ಈ ಊರಾಗೆಲ್ಲ ಹೋಗದು ಹಿಟ್ಟುಗಿಟ್ಟು ಅದು ಇದು ಇಸ್ಕಂಡ್ ಬಂದು, ಈ ಬಟ್ಟಾಗೆ ಇರ್ದಾವಲ ನೀರು ಆ ನೀರ ತಗಂಡ್ ಕೊಡದು ಅಜ್ಜಿಗೆ. ಮೈತೊಳ್ಳದು ತಿನ್ನದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇನಾಗೋದ್ದು ಈಯಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆ ಹುಲಿ, ಹುಲಿಯಾಗಂಗಾಗಿ ಹೋದ್ದು, ಕಣ್ಣು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟುವು.

ನಾವಿಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ರುನು ಚೆನ್ನಾಗೆ ಆವಿ. ಅವ್ರಲ್ಲಿ ವನವಾಸ ಮಾಡ್ತವ್ರೆ. ನನ್ ಮಗನ್ನ ನಾನು ಮರೈಬಿಟ್ಟೆ. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಜೋಕಾಗಿ ಇದ್ದೇಬಿಟ್ಟೆ. ಆಮೇಲೆ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಕಣ್ ಬಂತ? ಆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲ ಒಂದ್ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಮೊಮ್ಮಗನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮಾಡಿದ್ಲೆಯೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಲ ತೀರೋಂಡೋಯ್ತು. ಮನೆಕಟ್ಟಿದ್ದು ಮದುವ್ಯಾತು. ಈಯಮ್ಮ ಬಸುರಿಯಾದ್ದು. ಯಾರು? ನನ್ ಸೊಸೆ. ಆದ್ರೆ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಕಣ್ ಕಾಣಾಕಿಲ್ಲ. ಶಾನೆ ಮುಂಬಾರಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಡ್ತು. ಅಪ್ಪಾ... ಅಪ್ಪಾ... ನಾನು ಏಸ್ತಿನ ಇದ್ದೇನು? ನಿಮ್ಮವ್ವ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅವ್ರಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂಟೋಗು. ಮತ್ತೆ ನನ್ ಕೈಲಿ ಆಗಾಕಿಲ್ಲ ಮಾಡಾಕೆ

ಅಂದ್ಬುಟ್ಟಿದ್ದೇಯ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಯಾರನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ, ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನ. ಅವು, ಬಂದು, ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಅಯಮ್ಮ ಏನ್ನಾಡಿಬಿಟ್ಟು

ಈಯಮ್ಮನ್ನ ತಗಂದೋಗೆ ಕಳಿಸಿಟ್ಟಿ ನಾನು ಒಕ್ಕುಲ್ತನ ಮಾಡೋದು. ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿರಾಕಿಲ್ಲ. ನನ್ ತವ್ರಮನಿಗೋಗೆ ನಾನು ಸೇರ್ಕಂತೀನಿ. ನನಗು ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಇವುಳ್ಳಂತ ಭಜಂತ್ರಿ ಆಗೋಗೆಬಿಟ್ಟು. ಆಮ್ಯಾಲೆ ನನ್ ಕರ್ಕಂದೋದು. ಅವಾಗ ಇವಳೇನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ನಾನ್ ಕೊಟ್ ಕಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಜಿಪ್ಪು, ಮಗ ಸೀತಿದ್ ಬಟ್ಟೆ, ಮತ್ತೆ ಕೋಲು ಇತ್ತಲ್ಲ ಅವುನ್ ಕೊಟ್ಟು. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಏನ್ನಾಡಿದೆ? ತಡಿಯಪ ನನ ಮಗನೆ, ಮೊಮ್ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಲ ಮಗನ್ನೋಡಿ ಹೋಯ್ತೇನಿ ಅಂದೆ. ಮಗ ತೋರಿದ್ರು. 'ಏ ಇವುತ್ತಿದ್ದು ನಾಳೇಕೆ ಹೋಯ್ತೇನ್ ನಾನು ಅಂದೆ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಮತ್ತೆ ಆ ಮಗ ಅಪ್ಪಾ ಅನ್ನೋತನಕಾವ ನಾ ಹೋಗಾಕಿಲ್ಲ, ಆಮ್ಯಾಲೆ ಹೋಯ್ತೇನಿ' ಅಂದೆ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮೂರ್ದಿನ ಆರ್ದಿನ ಇದ್ದು. ಮಗು ಅಪ್ಪಾಂತು. ಹೋದ್ದು. ಕರ್ಕಂದು ಚಿಪ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅರಬೆ ಕೊಟ್ಟು, ಕಣ್ ಕಾಣಾಕಿಲ್ಲ, ಕೋಲೂರೈಂದ್ ಕರ್ಕಂದೋಯ್ತು ಮೊಮ್ಮಗ. ಆ ಹುಡುಗ. ನನ್ ಗಂಡನ್ ಕರ್ಕಂದ್ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಾನೇ ಅಲ್ವ ಅತ್ತೆಗೆ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದು? ಆಮ್ಯಾಲೆ ಕರ್ಕಂದೋದ. ಒಳ್ಳೆ ಭಯಂಕರ ಹಳ್ಳ. ತಲೆ ಕತ್ತುರೈ ಹಳ್ಳ ಅದು. ಅವ ಹಳ್ಳಕ್ಕೆ ತಗಂಬುಟ್ ಹೋಗೆ ಬಿಟ್ಟುದ್ದೇಯ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗ, ಅಲ್ಲೊಂದ್ ಗಡಿಗೆ ನೀರ್ ಇಟ್ ಬುಟ್ಟುದ್ದೇಯ, ಅವಾಗ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು ಮನಿಗೆ. ಅವ್ರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ್ಚಿಂದ ಅವರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ನರಸಮ್ಮ , ತಿಮ್ಮಲಾಪುರ, ಕಿರಿಸಾವೆ ಅಂಚೆ, ಚನ್ನರಾಯಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೧೦. ಅನ್ನದಾನದ ಫಲ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಬಡವಿ ಇದ್ರಂತೆ. ಬಡವಂಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ಒಬ್ಬ ಮಗ ಇದ್ರೇ ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಆಕೆಗೆ ಗಂಡ ತಿರೋದ. ಗಂಡ ತಿರೋದ್ರೆ, ಒಬ್ಬೇ ಮಗ. ಆ ಮಗನಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಅಂಜಿ ಬಿಡಕ್ಕೂ ಸಹ ಅವಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಆ ತಾಯಿಗೇ. ಅದೇನು ಮಾಡೋಳು? ಆ ಸಣ್ಣ ಮಗೂನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜೋಳಿಗೆ ಇಡ್ಕೊಂಡೂ ಮನೆ ಮನೆಗೂ ಭಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗವು. ಭಿಕ್ಷೆಕ್ಕೋಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ದವಸಗಳನ್ನ ತಗೊಂಬಂದು ಪೂರ್ತಿ ತಾವು ಊಟ ಮಾಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಅಂಜಿ ಕಾಯ್ತೀ ಬಂದವ್ರಿಗೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಡೋದು. ಅನ್ನ ಮಾಡ್ಲೀ ಬಂದೋರಿಗೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ ಬಿಡೋದು. ಇದ್ರೆ ಕುಡಿಯೋದು ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಉಪವಾಸ ಇರೋದು. ಆ ಮಗೀಗಿಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟುಬೀಡೋದು. ಅವಳು ಇಂಗೆ ಉಪವಾಸವೇ ಮಲಿಕ್ಕೋಳೊಳು.

ಏನಮ್ಮಾ ದಿನೇ ದಿನೇ ಇಂಗೆ ನೀನು ಉಪವಾಸ ಇದ್ರೇ ನೀನು ಮನಸೇ ಆಗೋಕೆ ಆಯ್ತದ? ಡೈಲಿ ನಂಗೊಂದು ಚೂರು ಕೊಡ್ತೀಯಾ, ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಪರರಿಗೇ ದಾನ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತೀಯಲ್ಲಾ. ಅಮ್ಮಾ ಯಾತಕ್ಕಾದ್ರೂ ಇಂಗೆ ಮಾಡ್ತೀಯಮ್ಮಾ? ನಾವು ನೋಡಿದ್ರೆ ಭಿಕ್ಷುಕ್ತು. ಅಂತ ಆ ಮಗು ಕೇಳ್ತಂತೆ ಮಾತು ಬಂದ್ಬೇಲೆ. ಕೇಳಿದ್ರೆ ಆಯಮ್ಮ ದಿವ್ನ ಅದೇ ಹೇಳೋಳು. ಆ ಮಗು ಅದನ್ನೇ ಕೇಳೊದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಯಥಾರೀತಿ ಡೈಲಿ ಎದ್ದು ಅವರ ಜೋಳಿಗೆ ಇಡಕ್ಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷುಕ್ಕೆ ಹೊಂಟು. ನೀನು ದಿವ್ನ ಇಂಗೆ ದಾನ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತೀಯಲ್ಲ, ನಾವು ಭಿಕ್ಷು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ? ನಾವೇನು ಊಟ ಮಾಡೋದು ? ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಇಂಗೆ ದಾನಮಾಡ್ತೀಯ? ಅಂತ ಆ ಮಗು ಕೇಳ್ತು ತಾಯೀನ. ಆ ತಾಯಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದು ಶಿವ ಇದಾನಪ್ಪ, ಶಿವ ಇದಾನೇ ಅಂತ ಆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇಂಗೆ ದಿವ್ನ ಹೇಳೊಂಬಂದ್ಬು.

ಆ ಮಗ ಒಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಹುಡುಗ ಆಯ್ತು. ಹತ್ತು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಏನಮ್ಮಾ ನಾನು ಸುಮಾರು ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನಿಂದ್ಲೂ ನನಗೆ ಮಾತು ಬಂದು ಐದು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಇದೇ ಹೇಳ್ತೀಯಲ್ಲ? ಎಲ್ಲಿದ್ದ ನಮ್ಮಾ ಶಿವ? ನಾನು ನೋಡ್ಲೇಬೇಕು ಕಣಮ್ಮಾ ಅಂತ ಹಟ ಹಿಡಿದ್ಬಿಟ್ಟಾ. ಅವತ್ತು ನಾನು ನೋಡ್ಲೇಬೇಕು ಕಣಮ್ಮಾ ನೋಡ್ಲೇಬೇಕಮ್ಮಾ ಅಂತ ಆ ಮಗು ಹೇಳ್ತು. “ಏನಪ್ಪಾ ನೀನು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗನಾಗಿ, ನಿನಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ನೀಡ್ತೀನಿ. ನೀನೇನು ಭಯ ಪಡ್ಬೇಡ. ನನಗಾಗಿ ನೀನು ಏನೂ ಯೋಚ್ಚೆಮಾಡ್ಬೇಡ. ನಾನು ಮಿಕ್ಕಿದ್ದ ದಾನಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಆ ತಾಯಿ ಹೇಳ್ತಾಲೇ ಬರೋಳು. ದಿವ್ನ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳೋಳು ಅವ್ವು, ದಿವ್ನ ಅದನ್ನೆ ಕೇಳೋನು ಅವ್ವು.

ನೀನು ದಿವ್ನಾ ಇದನ್ನೇ ಹೇಳ್ತೀಯಲ್ಲಮ್ಮಾ. ಅಂಗಾಂದ್ರೆ ಶಿವನ್ನ ನೋಡ್ಲೇಬೇಕು ಕಣಮ್ಮಾ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಒಂದಾನೊಂದು ದಿವ್ನ ಹೊರಟ್ಟಿಟ್ಟ. ತಾಯಿ ಕಾಲಿಗೆ ಶರಣು ಮಾಡಿ ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಶಿವನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಡೇ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂದ. ಅಪ್ಪಾ ಅವನಿರೋದು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯೊಳಗೆ. ನಿನಗೆ ಸಿಕ್ಕಾನೇನಪ್ಪಾ ? ನರಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ ಅವನ್ನ ನೋಡಕ್ಕೆ ಅಂದ್ಬು.

ಇಲ್ಲಾ ಅವ್ವು ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇದ್ರೆ ನಾನು ಕಂಡೇಬರ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಒಂದಿದ್ರೆ ನಾನು ಶಿವನ್ನ ನೋಡೇ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ತಾಯಿ ಹತ್ರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು, ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ. ಆ ಮಗ ಹೊರಟ್ಟಿಟ್ಟಾಗ ಓಗೋಂದೋಗೊಂದು ಒಂದು ಅಡವಿಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಊಟಾ ಇಲ್ಲ. ಕುಡಿಯಾಕೇ ನೀರಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಬಳಲಿ ಬಾಯಾರಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ, ದಾರೀಲಿ ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಅನ್ನೋದೆ. ಅನ್ನೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋದು ಆ ಮಗು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಾವಿನ ಮರ ಕಾಯೋನು ಗೌಡ, “ಅಪ್ಪಾ ಮಗು ಇಂಥ ಕಾಡ್ಲಿ ನಾವು ತೋಟ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ಬಿ. ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿ, ಕರಡಿ

ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾವೆ. ನಾವು ಕಾವಲು ಇಟ್ಟಿದ್ದೀವಿ. ಆ ಕಾವಲುಗಾರು, ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಕಂಡ್ರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ಕದಿಯಾಕೇ ಬರ್ತಾರೆ. ಅಂತ ಅವು ತಂಟೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನೀನು ಯಾತಕಪ್ಪಾ ಈ ಕಾಡು ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಬಂದೇ ? ಮಗು ಇನ್ನು ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸವ್ವು. ನೀನು ಯಾತಕಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದೆ ? ನೀನು ಬರ್ಬೇಡ ಹೋಗಪ್ಪಾ” ಅಂದ. ಇಲ್ಲಾ ತಾತ ನಾನು ಶಿವನ್ನ ನೋಡಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನಾನು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರೋನಲ್ಲ. ನನ್ನ ದಾರಿಲಿ ನಾನು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಶಿವ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಳು ತಾತ? ಅಂದ. ಅಪ್ಪಾ ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಮಗು ಶಿವಾ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ನಾವು ನೋಡಾಕೇ ಸಾಧ್ಯವಾ ? ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಯ್ದೇನೋ ಮಗು? ಸುಮ್ಮನೆ ಮನೆಗೋಗಪ್ಪಾ. ಈ ಕಾಡ್ಲಿ ಯಾಕಪ್ಪಾ ಒಬ್ಬೇ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ. ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಾವೆ ಕಣಪ್ಪ ಅಂತ ಆ ಗೌಡ ಆ ಮಗುಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದ. ಆ ಹುಡುಗ ಇಲ್ಲಾ ತಾತ ನಾನು ನೋಡ್ಲೇಬೇಕು ಶಿವನ್ನ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹತ್ರ ನಾನು ಆಜ್ಜೆ ಮಾಡೇ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ವೋಗ್ತಾಲೇ ಇದ್ದ.

ಅಂಗಾಂದ್ರೆ ಅಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ಶಿವನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಬರೋರಾದ್ರೆ ಏನೋ ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ. ಆದ್ರೆ ನಾನೊಂದು ಮಾತ್ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳ್ಕೊಂಬರಿಯಾಪ್ಪ ಅಂದ. ‘ಅದೇನೇಳಿ ತಾತ’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನೋಡಪ್ಪ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾವಿನ ಮರಗಳಿದೆ, ಅದರ ತುಂಬಾ ಹಣ್ಣುಗಳಿವೇ. ಕೊಳ್ಳುಕೊಳ್ಳು ಉದರವೇ ಹೊರತು, ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿ ತಿನ್ನೋದಿಲ್ಲ, ಕಾಯನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಲ್ಲ. ಹಣ್ಣನ್ನೂ ಮುಟ್ಟಲ್ಲ. ಅದೇನು ಕೇಳ್ಕೊಂಬಾರಪ್ಪಾ ಶಿವನ್ನ. ಆಯ್ತು ತಾತ. ಅದನ್ನು ಬರಕೊಂಡ. ಆಮೇಲೆ, ಅವನ್ನ ಬಿಟ್ಟ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದಾಕೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ಅಂಗೆ ವಾಗೋದೋಗೊಂದ ವೋಗ್ತಾ, ಸಾಕಾದ್ತವ ಕೂತ್ಕೋಳೋದು ಇಂಗೇ ನಡಕೊಂಡು, ನಡಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ದಿವ್ವಾ ಆಯ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗವ್ವು ಮನೆಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ದಿವ್ವಾ ಆಯ್ತು.

ಆ ಮಾವಿನ ಮರ ಬಿಟ್ಟು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯೋಜನಾ ಮುಂದೆಕ್ಕೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ಮುಂದ ಕೋಯ್ತಾ ಓಯ್ತಾ, ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಇದ್ದ. ಕೆರೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ರೆ ಡೈಲಿ ಒಡ್ಡರನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಬಂದು ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಕೊನಂತೇ. ಏರೀ ಆಕೊನಂತೆ. ಡೈಲೀ ಒಡ್ಕೊಂಡೆ ಹೋಗೊದಂತೆ. ಡೈಲೀ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೊನಂತೆ, ಡೈಲೀ ಒಡ್ಕೊಂದೆ ಹೋಗದಂತೆ. ‘ಅಪ್ಪಾ ಮಗು ಇಂಥ ಕಾಡ್ಲಿ ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ದನಕರುಗಳಿಗೆ ನೀರಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಇದೊಂದು ಕೆರೆ ಹಿಡಿದ್ಬಿಟ್ಟೇ. ಯಾವ ಗಳಿಗೇಲಿ ಈ ಕೆರೆ ಹಿಡಿದೋ ದೇವಂದ್ರರಾಯ ಉಯ್ಯುತಾನೆ ಇದಾನೆ. ಅದು ತುಂಬಾನೇ ಇದೆ. ಒಡಕೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಈ ಕೆರೆ ನಿಲೈಕಾದ್ರೆ ಏನ್ನಾಡೋದಪ್ಪ ಅಂದ್ನಂತೆ. ತಾತ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿದ ತವ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರೂ ಇದನ್ನೇ ಕೇಳ್ತಾರೆ. ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ತಿಯಪ್ಪಾ, ಏನಪ್ಪಾ ಎತ್ತೂ ಅಂತ. ನಾನು ಶಿವನ್ನ ನೋಡಕ್ಕೆ ಓಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನೀನ್ಮಾಂತರ ಕೇಳ್ಲಿಲವಲ್ಲ ತಾತ ಅದ್ನಂತೇ. ಅಲ್ಲಪ್ಪ ನೀನು

ತುಂಬ ನಡೆದು ಮಖಿ ಬಾಳ ಸುಸ್ತಾಗಾರೋಂಗದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲೋ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾನೋ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾನೋ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾನೋ ಯಾವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾನೆ ಈ ಮಗು ಅಂತ ನಿನ್ನ ಮಖಿದ ಕಳೆ ನೋಡೋ ಹೊತ್ತೆ ಒಂದು ತರ ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಳಿತಪ್ಪಾ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲಪ್ಪ. ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಏನೋ ಒಂದು, ಯಾವದೋ ದೇವು ನೋಡಕ್ಕೆ, ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳೋಣ ಅಂತ ಇದ್ದೀನಿ. ಏನು ಅಂತ ಅಂದ. ನೋಡಪ್ಪ ನನ್ನ ಕೆರೆ ನಿಲ್ಲೇಕಾದ್ರೆ ಅದೇನು ? ನೀನು ಹೋಗೋ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದೇನು ನೀನು ಕೇಳೋಬರಬೇಕು. ತಾತ ನಾನು ಶಿವನನ್ನ ನೋಡಕ್ಕೆ ಅಂತ ವೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಯಾರಾದ್ರೂ ನೋಡಾಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಏನಪ್ಪಾ? ನೀನು, ಚಿಕ್ಕುಡುಗ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾರೂ ಕೇಳಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದ್ರೆ ಏನೋ ನೋಡಬೇಕು ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ತಾತ. ಶಿವನನ್ನ ಕಂಡು ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ. ನಿಂದು ಒಂದ್ಬಾತು ನಾನು ಕೇಳಿನಿ ತಾತ, ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಬರಕ್ಕೊಂಡ.

ಆಮೇಲೆ ಅಂಗೇ ಹೋಗೊಂದೊಂದೊಂದು ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಪ್ನ ದಿವ್ವ ಹೋದ ಇಂಗೇ. ಮರದ ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಮಲಗದು. ಎಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲ ಆಗ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗದು. ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದ ತವ ಕುಡಿಯಾದು. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಊಟ ಇಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊತಾನೆ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನನ್ನ ತಪಸ್ಸು ಅಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಗ್ಯಾನ. ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಯಾವ ಕಳ್ಳರು ಕಾಕರು ಯಾರು ಬಂದು ದೂರ ವೋಗೊದು, ಆ ಮಗುನತ್ರಕ್ಕೆ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬನೆ ಮುತ್ತುಗದ ಎಲೆ ತರೋದು, ಹಾಸಿಗೆ ಹಾಕೋದು. ತರಗೆಲೆ ತರೋದು, ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಮಲಿಕ್ಕೊಳ್ಳೋದು. ನಿದ್ರೆ ಬಂದುತವ ನಿದ್ರೆ ಬತ್ತ ಮಾಡೋದು. ನಿದ್ರೆ ಬರಿಲ್ಲ, ಕುಂತ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಶಿವನ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಇಂಗೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇಂಗೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ವೋಗೊಂದಗೋದ. ಇನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ.

ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಳೆಡೆ ಸರ್ಪ ಅಪಾರ ವಯಸ್ಸಾಗಿ ಅಜ್ಜಜ್ಜ ಮುದುಕನಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅದುಕಂದೇ ಹೋಗಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ವಜ್ರಕುಂಡಲ ಬೆಳಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡ್ತಾ ಇತ್ತು. ಯಾರಾನ ಅವಾಗ ದಾರಿಲಿ ಹೋಗ್ಬೆಕಾದ್ರೆ ನನ್ನನ್ನ ನೋಡಿ ಆ ಮಗು ಹೆದುರ್ದಲ್ಲ ಏನ್ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲೇ ಹೇಳು ಆ ಸರ್ಪ: ಅಪ್ಪಾ ನರಮನಸ, ನೀನು ಯಾರು ಮಗು ? ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಪ್ಪಾ? ನೀನು ಹೆದುಬೇಡ ಬಾರಪ್ಪ. ನಾನೇನು ನಿನ್ನ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋ ಪಯಣ ಏನೋ ಹೇಳಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕೇಳು. ಅವಾಗ ಆ ಮಗು ಹೇಳು: 'ಸ್ವಾಮಿ ನಾಗೇಂದ್ರ, ನಿನ್ನನ್ನ ನೋಡಿದ್ರೆ ನನಗೆ ಭಯ ಆತದೇ. ಆದ್ರೆ ನಾನು ಶಿವನನ್ನ ನೋಡಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಹೋಯ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಶಿವನನ್ನ ಕಾಣನ ಅಂತ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಶಿವಾ? ನಿಮಗೊತ್ತು ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಅಂದ. ಶಿವ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಕೇಳಾಗ ಆ ನಾಗೇಂದ್ರ, "ಏನೋ ನಿನಗೆ ಲಭ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಶಿವ ದೊರಕಬಹುದು, ಹೋಗಿಬಾರಪ್ಪ. ಕೈಲಾಸಗಿರೀಲಿ ಅವೇ. ನೀನು ಹೋಗಿಬಾರಪ್ಪ" ಅಂತ ಆ ನಾಗೇಂದ್ರ ಆ ಮಗುಗೆ ಹೇಳ್ದ.

ಅವಾಗ ಇಂಗೇ ಓಗೋಂವ್ ಒಗೋಂದು ಓಗ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಾಡು. ಆ ಕಾಡ್ಲಿ ಅರಳೀಮರ ಇದ್ರೇ ಅಲ್ಲೊಂದು ಮಂಟಪ. ಮಂಟಪ ಅಂದ್ರೇ ದೇವಸ್ಥಾನ. ಏನದು ಅಂತ ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥನೂ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನಿಗಲ್ಲಿಗೆ 'ಸ್ವಾಮಿ ದೃಷ್ಟಿ ಆಗೋ ಟೈಮ್ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಅವ್ನಿಗೆ ಒಂದತರ ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾಯಿ. ಒಂದದು ಅರಳೀಕಟ್ಟೆ. ಆ ಕಾಡಿನತ್ತರ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಅರಳೀಮರದ ಕಟ್ಟೆ ಕೆಳಗೆ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕೂತ್ಬಿಟ್ಟ. ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಕೂತ್ರೇ ಯಾವಾಗ್ಲೂ 'ಓ ನಮಃ ಶಿವ, ಓ ನಮಃ ಶಿವ ' ಅಂತ ಹೇಳೋನು.

ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಪರಶಿವನು ದರ್ಶನ ಕೊಡೋ ಹೊತ್ತೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು. ೧೨ ವರ್ಷ ಅವ್ನು ಮನೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು, ೧೨ ವರ್ಷ ಅವನು ತಪಸ್ಸು ಮುಗ್ಗಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಅವಾಗ ಒಂದು ಬಡುಬಡುಕು ಶಬ್ದ, ಆ ಮಗೂನ ಕಿವಿಗೇ ಕೇಳಿಸಿ, ಆ ಕಣ್ಣಿದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತು "ಏನಾಪ್ಪಾ ಮಗು ನಿನಗಿಂತ ಕಷ್ಟ ? ಯಾವಾಗ್ಲೂ ನನ್ನ ಗ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷದಿಂದ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸವ್ನು ನೀನು, ಇಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ನೀನು ಮನೇ ಬಿಟ್ಟು ಬರೋವಾಗ್ಲೋ ೧೦ ವರ್ಷದ ಹುಡ್ಗ; ಈಗ ನನ್ನ ಗ್ಯಾನ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದಕ್ಕೆ ೧೨ ವರ್ಷ. ಇಲ್ಲಿಗೇ ಆಯ್ತಲ್ಲ ೨೨ ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗ, ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ನೀನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಎಂಥಾ ಪೂರ್ವಿಕವಾದ ಭಾವನೆ ಇದೆಯಪ್ಪಾ ? ಆಯ್ತು ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟ ಏನಿದೆ ಕೇಳಪ್ಪಾ ? ನಾನು ಆಶೀರ್ವಾದ ನೀಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಕೇಳೋವಾಗ್ಗೆ ಅವಾಗ ಇವು ಹೇಳಿದ್ರಲ್ಲ ? ಈ ಕೆರೆಗೌಡ, ಈ ಮಾವಿನಮರದ ಗೌಡ, ಈ ನಾಗೇಂದ್ರ ? ಇವು ಈ ಮೂರೂ ಹೇಳ್ತಾ. ಇದೇ ತರ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಬರ್ರಾ ಇರೋವಾಗ ಶಿವ ನಿನ್ನೆ ಸಿಕ್ತಾನೇನಪ್ಪಾ ? ಶಿವಾ ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯನಾ ನೀನೋಗಿ ಹುಡುಕಕ್ಕೆ ಅವ್ನು ? ಅವನಿರೋದು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ. ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನೀನು ನಡ್ಕೊಂಡು ಓಗಕ್ಕೆ ಆಯ್ತದ ? ಅಂತ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಹಾಸ್ಯಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಆದ್ರೆ ಆ ಮಾವಿನಮರದ ಗೌಡ, 'ನೋಡಪ್ಪ ನನ್ನ ಮರದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಗೊಳಿದ್ವಾವೆ. ಒಂದು ಹಕ್ಕಿ. ಪಕ್ಷಿ ಕೂಡಾ ತಿನ್ನೋದಿಲ್ಲ. ಹಣ್ಣೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಗಡೆ ಉದುರೋಗ್ತದೆ. ಅದೇನು ತಿಳ್ಕೊಂಡು ಬಾಪ್ಪ ಅಂತ ಒಂದು ನುಡಿ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆನು ಸ್ವಾಮಿ ಉತ್ತರ ? ಕಂದ ಅವನ ಮನೇಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಾಳೆ. ತುಂಬಾ ವರ್ಷದಿಂದ ಅದು ಋತುಶಾಂತಿಯಾಗಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆ ದೋಷಕ್ಕೆ ಆ ಮಾವಿನಮರ ಕೊಳಿತದೇ ಕಣಪ್ಪಾ. ಆ ಮಗಳ್ಳು ಯಾರಾದ್ರೂ ವರನ್ನ ಹುಡುಕಿ ಧಾರೆ ಎರೆದುಬಿಟ್ಟ್ರೇ ಆ ದೋಸ ಪರಿಹಾರ ಕಣಪ್ಪ; ಅವತ್ತಿನ ದಿವ್ನ ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಊಟ ಮಾಡ್ತಾವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೂ ಶಿವಾ, ಆ ಹುಡುಗೂನಿಗೇ. ಅದನ್ನೂ ಬರ್ದೊಂಡಾ.

ಆಮೇಲೆ ಈ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೋದ ಹೇದ್ದಲ್ಲ ಗೌಡ, ಕೆರೆ ನಿಲ್ಲೋದಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ಏನುತ್ತರ ಶಿವನ್ನ ಕೇಳ್ಕೊಂಬಾರಪ್ಪ, ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಏನು ನಾನು ದೋಷಮಾಡಿದ್ದೆನಾ ? ಇಲ್ಲಾ ಯಾವ್ನು

ಏನು ? ಅಂತ ಕೇಳೋವಾಕ್ಕೆ, ಅವಾಗ ಅದು ಕೇಳಾನೆ. ಶಿವಾ ನೋಡಪ್ಪಾ ಆ ಕೆರೆ ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿಲ್ಲೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರೇ ಅವನ ಮನೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಅನ್ನದಾನ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ನೀರುದಾನ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ವಸ್ತ್ರದಾನ ಇಲ್ಲ, ಪರರ ಸೊತ್ತನ್ನ ಅವನು ಅಪಹರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಾನೆ. ಪರರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಬೇರೆಯವ್ರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ, ಬೇರೆಯವ್ರ ಸೊತ್ತು ಹಣವನ್ನು ಬಾಜ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಅವ್ರ ಮನೇಲಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರೋದ್ರಿಂದ ಅವ್ರಿಗೆ ಆ ದೋಸಕ್ಕೆ ಆ ಕೆರೆ ಒಡಿತಾದೇ. ಅವನಲ್ಲಿರೋ ಅಂತ ಹತ್ತುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಯಾರಾದ್ರೂ ಪರಕೀಯ ಬಡವ್ರಿಗೆ ದಾನವನ್ನು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ್ರೇ, ಅವನಿಗೆ ಆ ದೋಷ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅವನ ಕೆರೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಕಣಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ. ಅದನ್ನು ಬರ್ಕೊಂಡ ಆ ಮಗು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಈ ನಾಗೇಂದ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಅದನ್ನು ಕಡೆಸತೀ ಹೇಳ್ತಾ. ನಾಗೇಂದ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ನೋಡಪ್ಪಾ ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟು ಅಜ್ಜಜ್ಜ ವಯಸ್ವಾದ್ರೂವೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ಹರ್ಕೊಂಡೋಗಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ತುಂಬಾ ವಯಸ್ಸಾಗೋಗಿದೆ, ವಜ್ರಕುಂಡಲ ತುಂಬಾ ಬೆಳ್ಳೊಂಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನನಗೆ ಸಾವು ಯಾವೊತ್ತು ಕೇಳ್ಕೊಂಬಾರಪ್ಪ ಅಂತೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಪರಶಿವನ್ನ ಅಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ.

ಆವಾಗ ಶಿವಾ ಹೇಳ್ತಾನೆ; “ನೋಡಪ್ಪಾ ಆ ನಾಗೇಂದ್ರ ತಕ್ಕೆ ಹೂಡ್ಕೊಂಡು ಮಲಗೋ ಅಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಹಣ ಏತೆ. ಅದನ್ನ ಕಿತ್ತು, ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ದಾನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ್ರೆ, ಅವತ್ತೇ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮರಣ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಶಿವ. ಅವಾಗ ಅದನ್ನು ಬರ್ಕೊಂಡ. ಅದನ್ನು ಬರ್ಕೊಂಡು ಫಸ್ತು ಮಾವಿನ ಮರ ಹಣ್ಣಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ಆ ಗೌಡನ ತಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು “ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಶಿವನ್ನ ಕೇಳೆ; ಶಿವ ನನಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ; ನಾನು ಕೇಳೋ ಹೊತ್ತೇ ನಿನ್ನ ಮನೇಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಿದ್ದಾಳಂತಲ್ಲ, ಯಾರಿಗಾದ್ರೂವೇ ಧಾರೆ ಎರೆದರೆ, ಆ ಮಗಳ ದೋಷ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಪರಿವಾರವಂತೆ. ನಿನ್ನ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಿನ್ನಾವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ಅಂಗಂತ ಹೇಳ್ತಾಗ ಆ ಗೌಡ ಹೇಳ್ತಾ “ಸ್ವಾಮಿ ನಿನಗಿಂತ ಅತಿ ಚೆಲುವನ್ನ ನಾನು ಹುಡುಕಿ ಲಗ್ನಮಾಡಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏನೋ ರುಣಬಂಧವೋ ಇದ್ರೇ, ದೇವ್ರ ಕೊಟ್ಟ ದಾರೀ ಆಗಲಿ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೇಯಾ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗವನ್ನು ಧಾರೇ ಎರದ. ಆ ಶಿವನ್ನ ಕಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೇನೇ.

ಆವಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೋ ಗೌಡನ ತವ ಬಂದ. “ಏನಪ್ಪಾ ಹೋಗುವಾಗ ಒಬ್ಬೇ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರೋವಾಗ್ಗೆ ಜೊತೇಲಿ ಈ ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು

ಕರ್ಕೊಂಬಂದಿದ್ದೀಯಲ್ಲ? ಯಾರಪ್ಪ ? ಏನಪ್ಪ ?” ಅಂತ ಕೇಳ್ದಾ. ಸ್ವಾಮಿ ಅದಂಗಿಲ್ಲಿ ಅದು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ನೀವು ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ತಂದಿದ್ದೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ. ಶಿವನ್ನ ಕಂಡೇನಪ್ಪಾ ? ಕಂಡೇ ಸ್ವಾಮಿ; ಏನಪ್ಪ? ಏನಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯ ಐತಂತಲ್ಲ, ಅದನ್ನ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ದಾನಮಾಡಿಟ್ಟೀ ನೀಮ್ಮ ಕೆರೆ ನೀಲ್ತದಂತೇ ಕಣ್ ಸ್ವಾಮಿ; ಅವಾಗ ಅಪ್ಪ ನಾನ್ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಾಕೋಗ್ಗೀ ? ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕ್ಕಾಗೋಗ್ಗಿ ? ನನಗೆ ಬಂದಿರೋ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನೀನು ಕೇವಲ ಬಡವ್ವಂಗೆ ಕಂಡೇ. ಅದರೇನೊ ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ದೇವು ನಿನಗೆ ದೊರಕಿಸವ್ವೆ. ತೊಗಳಪ್ಪಾ ಈ ಗಂಟುಮೂಟೆನೆಲ್ಲಾ, ನೀನೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗು, ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಹೊರಸಿ ಕಳಿಸ್ತಾ ಆ ಗೌಡ.

ಅದನ್ನ ಹೊತ್ಕೊಂಡು, ಹೆಂಡ್ತಿ ಕರ್ಕೊಂಡು, ನಾಗೇಂದ್ರನ ತಕ್ಕಿ ಬಂದ. ನಾಗೇಂದ್ರನ ತಕ್ಕಿ ಬಂದಾಗ, ನಾಗೇಂದ್ರ “ಏನಪ್ಪಾ ಶಿವನ್ನ ಕಂಡೇನಾಪ್ಪ ಮಗು ?” ಅಂತ ಕೇಳ್ದಾ ನಾಗೇಂದ್ರ. ಕಂಡೇ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ್ವಂತೆ ಆ ಮಗು. ಕಂಡೆ ಸ್ವಾಮಿ, ಅಂದಾಗ, ಅವಾಗ ಅವನೇಳಿದ್ದಂತೆ “ಏನಪ್ಪಾ ಹೋಗೋವಾಗ ಒಬ್ಬೇ ಹೋದೆ. ಅತ್ತಿಂದ ಬರೋವಾಗ್ಗೆ ಏನೋ ಗಂಟು ತಲೆಮೇಲೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದೀಯಾ, ಜೊತೇಲಿ ಓರ್ವ ಸ್ತ್ರೀನೂ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀಯಲ್ಲಪ್ಪಾ ಏನೂ ? ಅಂತ ಹೇಳ್ದಾಗ, ‘ಸ್ವಾಮಿ ಇಂಗಿಂಗೇ ಮಾವಿನ ಮರದ ಒಬ್ಬ ಗೌಡ ನೀನು ಶಿವನ ಕಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಿಯಾ ಇದಕ್ಕೇನಪ್ಪಾ, ಕೇಳೊಂಡ ಬಾಪ್ಪ, ಹಣ್ಣೊಂದು ತಿನ್ನಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದ, ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ಶಿವ ಅವನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬು ಮಗಳು ಅವಳೇ ಅವಿಳಿಗೆ ಮದ್ದೆಮಾಡಿ, ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿ ಪಕ್ಷಿ ಬಂದು ತಿಂತವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು. ಅದೇ ತರ ನನಗೆ ಧಾರೆ ಎರ್ದು ಕಳಿಸವ್ರೇ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಅಂದ. ಈ ಗಂಟೆನಪ್ಪಾ ? ದ್ರವ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂದ್ವಂತೆ. ಯಾರಪ್ಪಾ ಕೊಟ್ಟವು, ಅಂತ ಅಂದ್ರಂತೆ. ಒಬ್ಬ ಗೌಡ ಕೆರೆಕಟ್ಟಿಸ್ತಾ ಇದ್ದ. ಗೋವುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯಕ್ಕೆ ನೀರಿಲ್ಲಾ ಅಂತ. ಆರಂದ ಅಡಿವೀಲಿ ಇಂಥ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಹಿಡ್ಡು ತುಂಬಾ ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ರೂ ನನ್ನೆ ಈ ಕೆರೆ ನಿಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನಪ್ಪಾ ಉತ್ತರ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದ. ಅದಕ್ಕಪ್ಪೆ ಕೇಳೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗುತ್ತರ ಆ ಸ್ವಾಮಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ದ್ರವ್ಯದ ಗಂಟನ್ನ ನನಗೇ ಹೊರಸವ್ರೆ, ನೀನೇ ತಗೊಂಡೋಗಪ್ಪ ಅಂತ ದಾನ ಕೊಟ್ಟವ್ರೇ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ.

ಆವಾಗ ಆಯ್ತು ‘ನನ್ಮಾತಿಗೆನಪ್ಪಾ ಉತ್ತರ ? ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ವಾಸ ಮಾಡೋತಕ್ಕಂತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಕೆ ಹಣ ಐತಂತಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ದಾನಮಾಡಿಟ್ಟೀ ನಿಮಗಾಗತ್ತೆ ಸಾವು. ಆಗ್ಲೇ ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ “ನೋಡಪ್ಪಾ ಇಂಥ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ನಾನು ಮಲಗಿರೋವಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಂತಿದ್ರಲ್ಲಿ ಇಂತಿಂಥದ್ದು ಐತೆ. ನೀನು ಯಾರಾದ್ರೂ ಕರ್ಕೊಂಬಂದು ಇದನ್ನ ತಗ್ಗೀ. ನೀನು ಯಾರಿಗಾದ್ರೂ ದಾನನಾದ್ರೂ ಮಾಡು, ನೀನಾದ್ರೂ ತಿನ್ನು, ಇದರಿಂದ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡೋಳಪ್ಪಾ ಅಂತ ನಾಗೇಂದ್ರ ಹೇಳಿದ. ತಕ್ಷಣ ಆ ನಾಗೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟೊಂಡ.

ಆವಾಗ ಆ ನಾಗೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಣಬಿಡುವಾಗ ಒಂದು ಇನ್ನೊಂದು ವರ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ: “ನೋಡಪ್ಪಾ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಮನೆಗೋಗೈಕಾದ್ರೆ, ಈ ಹಣ ಅಷ್ಟ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೊತ್ಕೊಂಡುಹೋಗೈಕಾದ್ರೆ, ನೀನು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಗುಡಿಸ್ಸುಮನೆ ಹೋಗ್ಗಿ, ಅರಮನೆಯಾಗ್ಗಿ; ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ತಿರ್ಪೆ ಮುದುಕೀ ಹೋಗ್ಗಿ, ತ್ರಿಪುರ ಸುಂದ್ರಿ ಆಗ್ಗಿ ಅಂತ ವರ ಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಆ ನಾಗೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋವಾಗ ಆ ಮೂರು ವರನೂ ಇಸ್ಕೊಂಡು, ಅವಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕರ್ಕೊಂಡು, ಹಣದ ಗಂಟನ್ನು ಹೊತ್ಕೊಂಡು, ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ತಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ, ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡೋದ್ರಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಮಾಯವಾಗಿ ಇಂತಂದೊಂದು ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗಿತ್ತು.

ಇವು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಅನ್ನೋದೇ ಗುರ್ತು ಆ ಮಗನಿಗೇ ಅರೀಲಿಲ್ಲ. ಮಗಾ ಅನ್ನೋ ಗುರು ತಾಯಿಗರಿವಿಲ್ಲ. ಇವ್ನೂ ಹೋಗೋವಾಗ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋದ; ಯಾ ಕಾಡಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೊಡೆದಾಕಿದ್ರೋ, ಚಚ್ಚಾಕಿದ್ರೋ ಏನೋ, ಹುಲೀನೆ ತಿನ್ನೋತೋ ಕರಡಿನೇ ತಿನ್ನೋತೋ, ನನ್ನ ಮಗ ಬದುಕಿದ್ದಾನ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಆ ಮುದುಕೀ ದಿವ್ನ ಗೋಳಾಡೋಳೆ ಅಂತೆ. ಗೋಳಾಡ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಈ ಗುಡಿಸ್ಸೋಗಿ ಅರಮನೆ ಆಗಿತ್ತಲ್ಲ? ಆ ಅರಮನೆ ಆಗೀ ಅವಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೇ ರೂಪ ಬಂದ್ಬೇಲೆ ಆ ಅಳೊದನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಂತೆ ಆ ಮುದುಕೀ.

ಆ ಮಗುವೋಗಿ ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ನಿತ್ಕೊಂಡು ಕಾಲಿಗೆ ನೀರೊಡಮ್ಮ, ನಿರೊಡಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ನಿರೊಡಮ್ಮ, ಅಂದಾಗ ಯಾರೋ ನೀರು ಕೇಳ್ತಾರಲ್ಲ? ನನ್ನ ಮಗ ವೋಗಿ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆಗ್ಯದೇ. ಜೊತೆಯೊಬ್ಬ ಹೆಂಗ್ನೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣೆಗನೂ ಕರ್ಕೊಂಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಈತ ಯಾರಿರ್ಬೋದು ? ನೀರೊಡು, ನಿರೊಡು; ಅಮ್ಮ ನಾನು ನಿನ್ನಗ ಅಲ್ವೇನಮ್ಮ ? ನೀರು ಕೊಡಮ್ಮ ನೀರು ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂದ. ಏನಪ್ಪಾ ನೀನು ಹೋಗುವಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗ. ನನಗೇ ಗುರು ಅರಿಯಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ; ಮಗು ಯಾರಪ್ಪಾ, ನೀನು ? ಏನಪ್ಪಾ ಎತ್ತೂ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಅಜ್ಜಿ ಅಮ್ಮ ನೀನು ನಾನು ಬಿಕ್ಕ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀರಲ್ಲಮ್ಮ ? ದಿವ್ನ ನೀನು ತಿರೊಂಬಂದಿದ್ದನ್ನ ನೀನು ಅನ್ನದಾನ ಮಾಡ್ತೀರಲ್ಲಮ್ಮ ? ನಿನ್ನ ಮಗ ಅಲ್ವೇನಮ್ಮ ನಾನು ? ಈಕೆ ಯಾರಪ್ಪಾ ? ಇವು ನನ ಹೆಂಡ್ತೀ ಕಣಮ್ಮ. ಎಲ್ಲಿಂದ ಕರ್ಕೊಂಬಂದಪ್ಪಾ ? ಏನಪ್ಪ ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಅಮ್ಮ ಇದು ಇಂಗಿಂಗೇ, ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ತೇನಿ ಆ ಕಥೆನಾ ನೀನು ನೀರು ಕೊಡಮ್ಮ ಅದ್ದಂತೆ. ಅವಾಗ ಗಿಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಪನ್ನೀರನ್ನ ಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಅವಾಗ ಆ ಸೊಸೆ ಕೈಲೀ ಇಸ್ಕೊಂಡು, ಅತ್ತೇ ಗಂಡನ ಪಾದ ಇಬ್ಬೂದು ತೊಳೆದು, ಆ ಪಾದ ತೊಳೆದ ನೀರನ್ನು ಅವು ಸೇವನೆ ಮಾಡಿ, ಅವಾಗ ಮುತ್ತಿನ ಆರತೀಯನ್ನು ಅವು ಬೆಳಗೀ, ಒಳಗಡೇ ಹೋದ್ರಂತೆ. ಒಳಗಡೆ ಹೋಗಿ ಈತರ ನಡೆದಿದ್ದ ಕಥೆ ಎಲ್ಲಾನೂವೆ, ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಡು, ತಾಯಿ ಈ ಕಡೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಡು ಆ ಕಥೆ ಎಲ್ಲಾನೂ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ ಆ ಮಗ.

ಕಥೆ ಎಲ್ಲಾನೂ ಕೇಳಿ ನೋಡಪ್ಪಾ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಕಂದ ನಾನು ಅನ್ನದಿಂದ ಏನು ಫಲ ? ಅನ್ನದಾನವನ್ನು ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಳೆ ? ಅನ್ನೋದು ಅರಿತ್ಯೋ ಮಗನೇ. ನಾನು ಸತ್ಯ ನಿನ್ನ ವಾಕ್ಯ ನೀನು ಉಳಿಸ್ಬೇಕು ಮಗನೇ ಅಂತ ಮಗನ್ನ ಕೇಳೊಂಡಂತೆ. ಅದರಿಂದಾಚೆಗೆ ಅವು ಸುಖವಾಗೀ ಬದಿಕ್ಕೊಂಡು. ಅವರು ಅಲ್ಲವೇ.

ಹೇಳಿದವರು : ಗಂಗುಚ್ಚಮ್ಮ, 35 ವರ್ಷ ಜಲಧಿಗರೆ.

೧೧. ಸಿರಿತನ ಬಡತನ

ಎಡೆಯೂರಂತ ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣ ಅಂತೆ. ಅಣ್ಣದ್ರೆ ಅಣ್ಣಂಗ ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಂದಿರೋಳಂತೆ. ಅಣ್ಣ ಅತ್ತಿಗೆ ಇಬ್ಬೂನೂವೇ ಮನೇಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದಕಿರೋರಂತೆ.

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಿದ್ರೆ ಈ ನಾದಿನಿ ಇದ್ದಲ್ಲ ? ಈ ಅಣ್ಣನ ತಂಗಿ? ಆಯಮ್ಮಂಗ ಒಂದು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಇವರಿಗೆ ಬರಬಾರ್ಡ್ ಬಡಸ್ತನ ಬಂದುಬಿಡ್ತು. ಅಣ್ಣಂಗ ಸಿರಿವಂತನ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ಭಗವಂತ ಇವರಿಗೆ ಬಡಸ್ತನನೇ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟು. ಭಗವಂತ ನಾದಿನಿಗೂ ನಾದಿನಿ ಗಂಡಗೂ ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್ಟು. ಅಣ್ಣಂಗೂ ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೂ ಸಿರಿತನನೇ ಕೊಟ್ಟು.

ಇವರಿಗೆ ಸಿರಿತನ ಕೊಡುತ್ತೂವೇ ಇವರೇನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ, ಬರೆ, ಸ್ನಾನ, ಮಡಿ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಒಳ್ಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನೇಲಿ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿ ಹೂವಿನ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಆಡಿದಂಗ, ಹೂವಿನ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಆಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದು.

ಒಂದು ದಿನ ನೋಡದ್ದು, ಎರಡು ದಿನ ಮೂರು ದಿನ ನೋಡದ್ದು, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮನೆತನದಾಗೆ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂಗ ಶ್ರೀಮಂತನ ಕೊಟ್ಟ ಭಗವಂತ ನನಗೆ ಇದೇ ತರ ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್ಟು. ಹಿಂಗೇ ಇರಲಪ್ಪ, ಆಯ್ತು ಅಂತ ಏಳ್ಬಿಟ್ಟು, ಇವಳ್ ಆತರ ಅಂದ್ಕೊಂಡು. ಬಂದ್ಲ; ಒಂದು ದಿನ ಅಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲೇ ನಾನು ಈವತ್ತು ಊಟ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ಇರಲೇಬೇಕು ನಿನ್ನ ಸುಖಾನ ನಾನು ಒಂದುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕೋಬೇಕಣ್ಣ ಅಂದಳು ಆಯಮ್ಮ. "ನಿನಗಿಂತ ಹೆಚ್ನಾದ್ದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ತಂಗೇ. ನೀನು ಆ ತರ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ ಮೇಲೇ ಇದ್ದು ಈವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದು ನನ್ ಮನೆಯಿಂದ ನಗ್ನಗ್ನತಾನೆ, ನೀನು ನಗ್ನಗುತ್ತಾ ಆಚೆಗೋಗಮ್ಮ" ಅಂತ

ಆಯ್ತಮ್ಮ ಈವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಬರೇ ಎಲ್ಲಾ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಕೊಂಡು ಈವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ನನ್ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೇ ಸುಖವಾಗಿ ಮನಗಿದ್ದು ನಿನ್ ಗಂಡನ ಮನೇಗೆ ಹೋಗು. ನಿನಗೆ ಬರಬಾರ್ದು ಕಷ್ಟವೇ ಭಗವಂತ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟವ್ವೆ. ಏನೋ ನಂಗೆ ಎರಡ್ ದಿನ ಸಿರಿತನ ಕೊಟ್ಟವ್ವೆ ನನ್ ತಂಗಿ. ಈವತ್ತು ನಂಗೆ ಎರಡ್ ದಿನ ಸಿರಿತನ ಕೊಟ್ಟವ್ವೆ. ಆಯಪ್ಪ ಅಂತ ಕಡೇಗಣ್ಣಲ್ಲಿ ನಿನ್ ನೋಡಲ್ಲ ತಂಗಿ. ಈಗ ನೀನು ಸುಖವಾಗಿರದೇ ನಂಗೆ ಬಾಳ ಚಂದ. ನೀನು ಬಂದಂತೂವೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಮ್ಮ ಅಂತ ಅಣ್ಣ ಅಂದ.

ಇವ್ವು ಏನಂದ್ಲು? ಓಹೋಹೋ ಇವಳ್ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾಳಂತೆ. ಇವಳಿಗೆ ಮಂಚಬೇಕಂತೆ ಮುಂಡೇಗೆ ಸ್ನಾನಬೇಕಂತೆ ಮುಂಡೆಗೆ. ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ ಇವಳಿಗೆ ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್ಟವ್ವೇ ಭಗವಂತ. ಈ ಗೊಡ್ಡು ಮುಂಡೆಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಅವ, ಗೊಡ್ಡು ಮುಂಡೆಗೆ? ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಅಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ಡಿ, ಆತರ ಅಂದ್ಲು.

ಆಯ್ತವ್ವ “ಇವತ್ತು ನಾನ್ ಗೊಡ್ಡು ಮುಂಡೆ. ಭಗವಂತ ಇವತ್ತು ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್ಟವ್ವೆ. ನಾಳೆ ನಿನ್ನಂಗೆ ನಂಗೂ ಸಿರಿತನ ಕೊಟ್ಟಾನೋ ಏನೋ. ಆ ಭಗವಂತನ್ನ ನಂಬಿದ್ದು ಅದು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಈಯಮ್ಮ ಅಂಗ್ ಅನ್ಕೊಂಡು, ಈಯಮ್ಮ ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ, ನೈಟು ಬರ್ತೀನಿ ಚೆನ್ನಾಗಿರಣ್ಣ ನೀನು” ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಒಂಟೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಯಾರು ? ತಂಗಿ. ತಂಗಿ ವೊಂಟೋಯ್ತುಲಾವೆ ಈಯಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ತಂಗಿ ಬಂದು ಹೋದ್ ಮೂರ್ ದಿನಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಾದ ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲನೂ ಬೆಂದೋದ್ದಂಗಾಯ್ತು.

ಪಟ್ಟಾದ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಲ್ ಹುಡುಕೊಂಡು, ಸೇರ್ ಅಂಬ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಕೆರೆಗೆ ನೀರಿಲ್ಲ. ಆತರ ಈಯಮ್ಮ ಬಂದ್ ಹೋದ್ ಗಳಿಗೆ.

ಈಯಮ್ಮ ಕಣ್ಣೇರ್ ಹಾಕೊಂಡ್ ಹೋದ್ದಲ್ಲ ? ಕಣ್ಣೇರ್ ಹೊಡೀತು ಆಯಣ್ಣಂಗೆ. ಅಯಮ್ಮನ ಕಣ್ಣೇರ್ ಯಾವಾಗ ತಗಲೋ ಪಟ್ಟಾದ ಪಟ್ಟ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಂದೋಗಿ ಅಣ್ಣಂಗೆ ಬಡತನ ಬಂದೋಯ್ತು. ಅಣ್ಣಂಗೆ ಬಡಸ್ತನ ಬಂದೋಯ್ತು. ಈಯಮ್ಮಂಗೆ ಸಿರಿತನ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟ ಭಗವಂತ.

ಭಗವಂತ ಈಯಮ್ಮಂಗೆ ಸಿರಿತನ ಕೊಡುತ್ತೋವೇ ಈಯಮ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗವೇ. ಅತ್ತಿಗೇಗೂ, ಅಣ್ಣಂಗೂ ಬಡಸ್ತನ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಈಯಪ್ಪ ಯಾವತ್ತು ವೋಗ್‌ದಿದ್ದೋನು ಗಿಡಕ್ಕೆ, ಗಿಡಕ್ಕೋಗಲ್ಲೇಬೇಕು. ಗಿಡಗೋಗಿ ಚುಂಚನಗಿರಿ ಅಂತ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೋಗಿ, ಮರ ಕಡಿದು ಗಿಡ ಕಡಿದು ಅವೆಲ್ಲ ಸೌದೆ ಮಾಡಿ, ಸೌದೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಕ್ಕೊಂಬಂದು ಬೀದಿ ಬೀದಿಗೂ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ತಿರ್ಗ್ ಬೇಕು. ಯಾರು ? ಅಣ್ಣ.

ಈ ರೀತಿ ಬಡಸ್ತನ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೆ. ಬೀದಿಬೀದಿಗೂ ಹೊತ್‌ಕೊಂಡ್ ತಿರುಗಿ ಸೌದೆ ತಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಿ ಅದು ಇದು ಕೊಂಡ್‌ಕೊಂಡು ಬಂದು ಆಯಮ್ಮ ಅಡಿಗೆ ಗಿಡಿಗೆ ಮಾಡ್‌ಕೊಂಡು ಆಗ ತಿನ್‌ಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ಭಗವಂತ. ಯಾರಿಗೆ? ಅಣ್ಣಂಗೂ ಅತ್ತಿಗೆಗೂ. ಈಯಮ್ಮಂಗೆ ಸಿರಿತನ ಕೊಟ್‌ಬಿಟ್ಟ ಭಗವಂತ.

ಆವಾಗ ಈಯಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವಳೂ ಅಂದ್ಯಲ್ಲೆ ? ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವಳು ಅಂದ್ಯಲ್ಲೆ, ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದವಳೂ ಅಂತ ಅಂದಿದ್ದಿಯಾ. ನಿನ್ ಮುಂದಾಗಡೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದ್ ದಿನ ಗೆಜ್ಜೆಕಾಲಿನ ಮಗನ್ನ ಮುಂದೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಸೌಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತುಪ್ಪಾ ಹಾಕೊಂಡು ಅನಾಲಿಸ್ ತುಪ್ಪ ಬಿಡದೇ ಹೋದ್ರೆ ನಾನ್ ನಿನ್ನ ನಾದ್ದಿನೇ ಅಲ್ಲ ಕಣೆ, ಆಯ್ತುಪ್ಪ ಅಂತ ಏಳಿ ಹೊಂಟೊಗ್ಬುಟ್ಟು. ಇವಳಿಗೆ ಈಗ ಸೌದೆ ಮಾರಬೇಕು, ತರಬೇಕು, ತಿನ್‌ಬೇಕು; ಸೌದೆ ಮಾರಬೇಕು, ತರಬೇಕು, ತಿನ್ನಬೇಕು. ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೋಯ್ತು.

ಒಂದ್ ದಿನಾ ನೋಡದ್ದೂ, ಎರಡು ದಿನ ನೋಡದ್ದೂ ಆಮೇಲೆ ಇವರಣ್ಣ ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಸೌದೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಂದೇ ತಂಗೇ ಮನೇ ತಕ್ಕೇ ಹೋಯ್ತು; ತಂಗೇ ಮನೇತಕ್ಕೇ ಹೋದ. ಆಮೇಲೆ ಸೌದೆ ಆಕಿಸ್ಕೊಂಡು, ಒಂದೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ರೆ ಕೊಡ್ತಿ, ಬಾರಿ ತಾಪತ್ರಯ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗಾ, ಬಾರಿ ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್ಟವೇ ಭಗವಂತ, ತಿನ್ನಾಕೆ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲ, ಹೊದಿಯಾಕ್ ಬಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮಾವ್ರೇ ಏನಾರ ಮಾಡಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಸೌದೆ ಹೊರೆ ಹಾಕಿಸ್ಕೊಂಡು ಎರಡೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತಿ, ನಮ್ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೋತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟು.

ಅಣ್ಣ ಕೇಳತಾವ್ವೇ. ಕೇಳತಾ ಇದ್ರೆ, ಇವ್ವು ಅಣ್ಣ ಅನ್ನೋದು ಚೆನ್ನಾಗ್ಗೊತ್ತು. ತಂಗೇಗೆ ನಮ್ ಅಣ್ಣ ಇವ್ವು ಅಂತ ಚೆನ್ನಾಗ್ಗೊತ್ತು. ಈ ಮುಂಡೆಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ. ಇವಳಿಗೆ ಬಡಸ್ತನವೋಗಿ ಸಿರಿತನ ಬಂದದೆ ಅನ್ನೋದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅತ್ತಿಗೆಗೆ. ಆಮೇಲೆ ಇವ್ವು ಏನ್ ಮಾಡ್ತೆ. ಅದೇ ಮನೆ ತಕೆ ಹೋದ ಸೌದೆ ತಕ್ಕೋಳಿ ಅಂತ ಹೋದ.

ಅವ್ವು ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ಸೌದೆ ಹಾಕ್‌ಕೊಂಡು. ಒಂದ್ ದಿನ ಹಾಕ್‌ಕೊಂಡು, ಎರಡು ದಿನ ಹಾಕ್‌ಕೊಂಡು. ಮೂರನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟು. ಮೂರನೇ ದಿವ್ವಕ್ಕೆ ಮನೆಗ್ಗೋಯ್ತುಲಾವೇ ಇನ್ ನಾಲ್ಕನೇ ದಿವಸಕ್ಕೆ ತಿರ್ಗಾ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗಬೇಕು. ತಿರ್ಗಾ ಹೋದಾಗ ಅವತ್ತು ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ನಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಕೊಟ್‌ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಭಗವಂತ. ನಮ್ಮಣ್ಣ ಅವ್ವಗೆ ಕೊಡ ಸ್ಥಿತಿ ಈ ಮುಂಡೆಗಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟ, ಅತ್ತಿಗೆ ಮುಂಡೆಗೆ ಅಂತ ಅಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು, ಭಾಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೇ ಅನ್ನೊಂಡ್ ಇದ್ದು ಅವತ್ತು. ಆಯ್ತು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಣ್ಣ ಮನೆಗೆ ಬರಲೀ ನನ್ ಅಡ್ರೆಸ್ಸು ಇವರ ತಂಗೇ ಅಂತ ಅಡ್ರೆಸ್ಸೇ ಕೊಡಬಾರ್ದು ನಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ, ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

ನಮ್ಮಣ್ಣ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತೂವೇ ಒಂದ್ ಕಡೆ ನೀರು ಕಾಯ್ಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಲಿ, ಎಣ್ಣೆ ನೀರ್ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಬರೇ ಕೊಟ್ಟು, ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಅವನ್ನೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಲಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡ್ಲಿ, ಕಳಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ತಂಗಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದು. ಏನಂತ ? ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡ್ಲಿಸ್ತೀನಿ, ನೀರು ಉಯ್ತೀನಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಮ್ಮಣ್ಣಂಗೆ ನೋಡ್ತೀನಿ, ಬಟ್ಟೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಲಿ ಅವತ್ತಿನ ದಿನ.

ಈಯಪ್ಪ ಹೋದ. ಸೌದೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು 'ಆಯ್ತಪ್ಪ ಈವತ್ತು ನೀನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡ. ಏನೇ ಕಷ್ಟ ಆಗ್ಲೀ ಇವತ್ತು ಅಂಜಿ ಕುಡೀಲಿ, ವನವಾಸ ಬೀಳ್ಲಿ, ಇಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ನೀನ್ ಮಾತ್ರ ಈವತ್ತು ಹೋಗಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಈಯಪ್ಪನ್ನ ಇಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು. "ಅಮ್ಮಾವ್ರೇ ಆ ರೀತಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ರೇ ನನ್ ಮಕ್ಕಳ ಗತಿ ಏನು? ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿದೇನ್ ಗತಿ ? ಅವರೊಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲದೇ ಸಾಯ್ತಾರೆ, ಅಮ್ಮಾವ್ರೇ. ನಾನ್ ಇಂದ್ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ರೆ, ಒಬ್ಬನೇ ಊಟ ಮಾಡಬಿಟ್ರೇ ನನ್ ಮಕ್ಕು ಮರಿ ಇಟ್ಟಾಡ್ತಾರೆ. ಅಮ್ಮಾವ್ರೇ ಬೇಡ ಕಣ್ಣಿ, ಕೊಡ್ಲಿ ಹಣ, ಅಂದ.

ನೀನ್ ಮಕ್ಕು ಮರೀಗೆ ದೇವರ್ಡಂಗೆ ಸಪ್ಪೆ ಮಾಡುವೆ. ನೀನು ತೆಪ್ಪನೇ ಇಲ್ಲಿರೋದು ಕಲ್ತಿಕೋ ಇವತ್ತು ನೈಟೂ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು; ಇವ್ವು ನೈಟ್ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಜೆ ಹೊತ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಲಿದ್ದು, ಬಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಲಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಊಟಾನೂ ಬಡ್ಲಿಸಿದ್ದು; ತೃಪ್ತಿ ಪಡಿಸಿದ್ದು ಅಣ್ಣಂಗೆ; ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಆಗಿತ್ತು, ಊಟ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಂದು; ಬಾರಿ ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟು ಭಗವಂತ. ಅವತ್ತಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಮೈ ತುಂಬಾ ಬಟ್ಟೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೇಕಾದ್ದು ತಿಂದ.

ಈವತ್ತು ನನ್ ಹೊಟ್ಟೆ ತಣ್ಣಗಾಯ್ತು, ಅಂತ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡ. ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡು "ಓಹೊಹೋ ನಾನೇನೋ ಮಲಿಕ್ಕೊಬಿಟ್ಟೆ' ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ಗೆ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಾಗಿ "ಓಹೋ ನಾನ್ ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದೀನಿ. ಅಮ್ಮಾವ್ರೇ ದಯವಿಟ್ಟು ನಾ ಬರ್ದೀನಿ, ಊಟ ಉಪಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಆಯ್ತು. ಮಾತಾನಾಡಿದ್ದು ಆಯ್ತು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಇವಳೇನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಮಗನ್ನ ಮುಂದೆ ನಡ್ಲೀತೀನಿ ಅಂದ್ಲಿಲ್ಲ. ಬಸಿರಿ ಅವಳಿಗೆ ದಿನ ತುಂಬಾ ಬಂತು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವಾಗ ದಿನ ತುಂಬದ್ರಲ್ಲಿ ಇವಳಿಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಆಯ್ತು. ತಂಗೆಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಆಗಿ ಗಂಡು ಮಗ ಆಯ್ತು. ಗಂಡ ಮಗ ಆಯ್ತೂಲಾವೇ, ಆ ಗಂಡ್ ಮಗನಾ, ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಷ್ಟಾಗಿ, ಚಿಕ್ಕದಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಇಷ್ಟು ಮಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು.

ಇವರಣ್ಣಗೆ ಅವತ್ತು ಇವಳ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಇವತ್ತು ನಾಮಕರಣ. ಇವತ್ತು ದಿನ ನೀನೆ ಸೌದೆ ಹೊತ್ಕೊಂಬರಾ ಇದೇಯಲ್ಲ? ಇವತ್ತು ನಾಮಕರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌದೆ ತಂದು ಹಾಕಪ್ಪ ಅಂತ ವಹಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಯಾರು ಬಾಮೈದ್. ಇವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಬಾಮೈದ್ದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಸೌದೆ ತಂದ್ ಹಾಕಬಿಡಪ್ಪ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಗೀನ ನಾಮಕರಣ. ಇವತ್ತು ಸೌದೆತಂದ್ ಹಾಕ್ಬಿಟ್ಟು ಊಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೇ ಬಂದ್ಬಿಡು. ಊಟಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೇ ಬಾ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಎಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲೂ ಬನ್ನಿ. ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಕೊಂಡು ನೀನೆ ಊಟ ಮಾಡಬೇಡ ಅಂತ, ತಂಗೀನು ಬಾಮೈದುನ ಹೇಳಿದ್ರು. ಅವನು ಅದೇ ರೀತಿ ಸೌದೆ ತಂದ್ ಹಾಕ್ಬಿಟ್ಟ. ಅವತ್ ಅವು ಮಗಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ. ಕ್ಲೀನಾಗಿ ಪಟ್ಟ ಸಾರಿಸಿದ್ರು. ಸುತ್ತಾ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಟಾಮ್ ಟಾಮ್ ಒಡೆಸಿ, ಪತ್ರಿಕೆ ಕಳಿಸಿ, ಇಂಥ ರಾಜ್ಯ ದೊರೆ ಮಗ. ಇಲ್ಲಿ ಮನೇಲಿ ನಾಮಕರಣ ಇಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟರು. ಯಾರು ? ಭಾಮೈದ.

ಊಟಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಊರವು ಬಂದವ್ರೇ. ಬರೋವೊತ್ತೆ, ಇವು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಸೌದೆ ಹೊತ್ಕೊಂಬರೋವು ಬಂದಿಲ್ಲ. “ಏನ್ರೇ ಊರವವು ಬಂದು. ಇವು ಸೌದೆ ಹೊರ್ತಿದ್ರು ಅವರ್ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ‘ಎಲ್ಲೀ’ ಅಂತ ಗಂಡನ್ನಲ್ಲಿ ಈಯಮ್ಮ ಅಂದ್ರು. “ಏಯ್ ಮಾಡೇ ಕೆಲಸ ಅವ್ರೂನೂ ಕರೀಸ್ತೀನಿ, ಅವರೂ ಲಗ್ನಪತ್ರಿಕೆ ಕೊಟಿದ್ನೀನಿ, ಅವರು ಬರ್ದಲೇ ಇರಲ್ಲ. ಮಾಡೇ ಕೆಲ್” ಅಂದ.

ಆಯ್ತೂರೀ ಅವು ಮಾತ್ರ ಬರಬೇಕು. ಅವು ಉಸುರ್ ಅಂತ ಹೋಗಬಾರ್ದು. ಈವತ್ತು ನಿಮ್ ಮಗೀನ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ. ಅವು ಉಸುರ್ ಅಂದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆದಾಗಲೀ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಅವಳು ಗಂಡಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ರು.

ಬರ್ರೇಬೇಕು ನೀವು ಖಂಡಿತ ಅಂತ ಅವರ ಕರೀದ್ರು. ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕಳು ಗಂಡ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದು. ಎಲ್ಲಾ ಕುಂತಿದ್ರು, ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಆತರ ಎಲ್ಲಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತ್ಕೊತುವೇ ಆಗ ಈಯಮ್ಮ ‘ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲಿನ ಮಗನ್ನ ಎತ್ಕೊಂಡ್, ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲಿನ ಮಗನ್ನ ನಡೆಸ್ಕೊಂಡು, ಚಿನ್ನದ ಅರಿವಾಣಕ್ಕೆ ರನ್ನದ ಸೌಟು ಹಾಕೊಂಡು, ತುಪ್ಪ ಬಿಟ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಆಯಮ್ಮ ಪಂಕ್ತಿಗೆಲ್ಲ. ಇವರೆಲ್ಲ ಊಟಕ್ಕೆ ಕೂತಿದ್ರು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತುಪ್ಪ ಬಿಟ್ಕೊಂಡ್, ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಹೊಂಟೋದ್ರು. ಅಣ್ಣ ಅಣ್ಣನ ಎಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕು ಅಂತ ಕೂತಿದ್ರು ? ಅವಮ್ಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಮ್ಮಣ್ಣ ಅವರ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕು ಇವು ಅಂತ. ಯಾರಿಗೆ ? ನಾದ್ನೀಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಅವಾಗ ಈ ಮಾತ್ ಹೇಳಕೊಂಡು ಮುಂದಕೇ ಹೋದ್ರು. ಗೆಜ್ಜೆಕಾಲಿನ ಮಗನ ಮುಂದೆ ನಡೆಸ್ಕೊತ, ಚಿನ್ನದ ಅರಿವಾಣಕ್ಕೆ ರನ್ನದ ಸೌಟು ಹಾಕೊಂಡು, ಅನಾಲಿಸ್ ತುಪ್ಪ

ಬುಡ್ಡೇ ಹೋದನೇನೇ ಅಂತ ಏಳ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಅಹ್ಲಹ ಅವತ್ತು ಈ ಮಾತೇ ಅಂದಿದ್ದೆ. ಮುಂಡೇ ನನ್ನೇ ಗೊಡ್ಡು ಮುಂಡೆ ಅಂತ ನಾ ಅಂದಿದ್ದೆ, ಗಂಡು ಮಗ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ ಕರೆದು ಊಟಕೆ ಇಟ್‌ಬಿಟ್ಟು ಈ ಮಾತ್ ಅಂತಾಳಲ್ಲ. ಅಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು ಅಂತ ಇವಿಗೆ ಇಲ್ಲದ ನಾಚಿಕೆ ಬಂತು. ಆಯ್ತು ಊಟ ಉಪಚಾರ ಆಯ್ತು. ಮನೇಗ್ ಹೋಗ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬಿಟ್ಟು ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡು “ಏನ್ರೇ ಮನೇಲಿ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡ್ರೇನಿ? ನಿಮ್ ತಂಗಿ ಅನ್ನೋದು ನಿಮ್ಮೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ನನಗಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗ್ಲಿಯ್ತು. ಆಪಾಟಿ ಬದಕವೇ.

ಇವರೂ ಬದುಕಿದ್ರು, ಇವರಿಗೆ ಬಡಸ್ತನ ಕೊಟ್‌ಬಿಟ್ಟ ಭಗವಂತ. ಈವಾಗ ಅವ್ರೀಗ್ ಸಿರಿತನ ಕೊಟ್‌ಬಿಟ್ಟ. ನಿನ್ ತಂಗೇ ಅನ್ನೋದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನಿ? ನನ್ನೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ?

ಗೆಜ್ಜೆಕಾಲಿನ ಮಗೀನ ಎತ್‌ಕ್ಕೊಂಡು, ಚಿನ್ನದ ಅರಿವಾಣಕ್ಕೆ ರನ್ನದ ಸೌಟು ಹಾಕ್ಕೊಂಡು, ಅನಾಲಿಸ್ ತುಪ್ಪ ಬಿಟ್‌ಕೊಂಡ್ ವೋಗ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಶ್ರೀಮಂತನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ನಿನ್ ತಂಗಿಗೆ. ಅಷ್ಟು ಬದುಕವ್ರೆ ಅಂತ ಇವಳು ಕೇಳಿದ್ಲ. ಅವರಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೇಳ್ತಾ ಲೂವೇ. “ಅಲ್ಲ ಕಣೇ ಅವತ್ತು ನಮ್ಮೆ ಶ್ರೀಮಂತನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಭಗವಂತ ಅಲ್ವಾ? ಅವತ್ತಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ್ಲ ನನ್ ತಂಗಿ. ಅಣ್ಣ ಇವತ್ತು ನಿನ್ ಹೂವಿನ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೇ ನಾನ್ ಒಂದ್ ರಾತ್ರಿ ಮಲಕ್ಕೋಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ತಂಗೀ ಕೇಳೋವಾಗ ನೀನು ಏನೆಂದೆ ? ಆಹಾ ಮುಂಡೇಗೆ ಮಂಚ ಬೇಕ ? ಸ್ನಾನ ಬೇಕ ? ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೇ ಊಟ ಬೇಕಾ ಅಂತ ಕಿರಿಚಾಡದಲ್ಲೇ ? ಈಗ ಅವಳಿಗೆ ಭಗವಂತ ಒಳ್ಳೆದ್ ಮಾಡ್ತಾ ಲೂವೇ ಅವಳು ಸಿರಿತನದಲ್ಲಿ ಅವ್ರೇ.ನಂಗಿ ಸೌದೆ ಹೊರೆ ಪಾಡು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಭಗವಂತ. ಆ ತರಾ ಹಿಯಾಳ್ನೇ ಕಳ್ಳಿದ್ಯಯಲ್ಲೇ ನನ್ ತಂಗೀನ ?” ಅಂದ.

ಹೇಳಿದವರು : ಕರಿಯಮ್ಮ, ಎಲಿಯೂರು, ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೧೨. ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಬರೋಣ

ಒಬ್ಬ ರಾಮಣ್ಣಂತೆ. ಒಬ್ಬ ರಾಮಣ್ಣಂಗೇ ಇಬ್ರಾಳು ಗಂಡು ಮಕ್ಕು. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣವೂ ಎರಡು ಗಂಡು ಮಕ್ಕು. ಅವ ದಿನಾ ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋವಂತೆ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋವಾಗ, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಕೈ ಮುಗಿದಾಗ ‘ಈಗ ಬರೋಣ, ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಬರೋಣ’ ಅನ್ನೋದಂತೆ. ಅಮ್ಮ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಮಾತೇ ಆಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಮುಗ್ದುಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮೆ ವೋಗ್‌ಬಿಡೋವು ಮನೇಗೆ ಮನೆಗೋದ್ರೆ, ಒಂದಲ್ಲದ ಒಂದು ದಿವ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೂಟೇ ಏನಂದ್ಲಂತೆ : “ಏನೇ ನಾನು ದಿನಾ

ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಕೈ ಮುಗಿಯೋವಾಗ ಈಗ ಬರೋಣ, ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಬರೋಣ" ಅಂತದಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ ಏನ್ನೂ ಡೋದೇ ಅಂತ ಎಂಡ್ತಿ ಕೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಎಂಡ್ತಿ ಕೇಳುತ್ತಲಾವೇ "ಬರೋದಿದ್ರೇ ಬಂದ್ಬುಡೋಗು" ಅಂದ್ಲಂತೆ. ಅವಳು ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬೇಕಾದಂಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಊಟ ಉಪಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದು. ಬಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಡ. ಕೈ ಮುಗ್ಡ. ಈಗ ಬರೋಣೋ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಬರೋಣೋ. ಬರೋದಿದ್ರೇ ಬಂದ್ಬಿಡು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಒಂಟೋಗಿಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತೂ ಈ ಎಂಡ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ? ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಂದ್ಲ. ಅವ್ರಿಗಲ್ಲಾ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದ್ದು. ಊಟ ಆಯ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಲಾಗಿ ಹಾಸ್ಯೊಂಡು ಮನೀತುಂಬಾ ಮನೀಕ್ಕೊಂಡ್ರು. ಮನೆ ತುಂಬಾ ಮಲೀಕೊತ್ಲಾವೇ, ಒಂದೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನೋಡ್ತಾನೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾಡ್ಲಿ ಮಲಿಕ್ಕಂಡವ್ರೆ. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡ್ಡ? ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ ಆಯ್ತು. ಎದ್ದು ನೋಡ್ಡ; ಎದ್ದು ನೋಡುತ್ತೂವೆ:

"ಅಯ್ಯೋ ಹೆಂಗ್ಗಿನ ಮಾತು ಕೇಳ್ಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಆಗೋಯ್ತಲ್ಲ" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳ್ಲಿಲ್ಲ, ಅಂಗೆ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟ. ಅಲ್ಲೇ ಮಲಿಕೊತ್ಲಾವೇ ಇವ್ರು ಒಂದು ಹೊತ್ನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನೋಡಿದ್ದು, ಒಳ್ಳೆ ಕಾಡನಾಗೇ ಅವ್ರೇ. ಆವಾಗ ಗಂಡನ್ನ ಎಬ್ರಿಸಿದ್ದು. 'ಎದ್ದೋಳ್ಳೇ ಎದ್ದೋಳಿ ಅಂತ ಎಬ್ರಿಸಿದ್ದೂ. ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದ. "ಏನ್ರೇ ಈ ತರ ಆಗೋಯ್ತು?. ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನಾತ ಕೇಳಿ ನಮಗೀತರ ಆಗೋಯ್ತು. ಇವಾಗೇನು ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಗಂಡ ಎಂಡ್ರು ಇಬ್ಬೂ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡರು. ಆಮೇಲೆ ಇವಾಗ ಆಯ್ತು, ಅನುಬೋಗಿಸ್ತಿವಿ. ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ್ರೆ ನಾವು ಅನುಬೋಗಿಸೋಕೆ ಆಗ್ಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಡ್ಕೋ ಮಗನಾ. ಎಲ್ಲಾರೂ ವೋಗಾನ ಹೊತ್ತು ಉಟ್ಟೋದರೊಳಗೆ ಅಂತ ನಡ್ಕೊಂಡ್ ನಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ನಡ್ಕೊಂಡು ನಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೂಲಾವೆ, ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ಬೆಳಕರೀತು. ಯಾರೋ ಊಟ ಹೊತ್ಕೊಂಬಂದು. ಊಟ ಹೊತ್ಕೊಂಬಂದಾಗ ಗಂಡ ಏನಂದ ? ಹೋಗೆ, ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಿಂಡಿನಾದೂ ಕೊಡಿಸ್ಕೊಂಬಾ. ಆಮೇಲೆ ಅವು ಬಂದ್ಲ. 'ಅವ್ವಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು ತಿಂಡಿ ಕೊಡ್ರವ್ವ ಅಂದ್ಲ. ದಿನಾ ಅನ್ನಾ ಮಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಒಬ್ಬ ದಾಸವ್ವ ಬಂದ. ಅದು ಮುಗಿದೋಗಿ ಬಿಟ್ಟದೆ. ಮನೆಗಾರು ನಡಿಯಮ್ಮ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಮನೆತಕ್ಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋದ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಅತ್ತೆ ಅಸವಲ್ಲದವಳು. ಅಸವಲ್ಲದತ್ತೆಗೆ ಕಾಣದಂತೆ ಕೊಡ್ಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂದಬಂದ್ಲಾ ಈವಮ್ಮನ್ನ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅತ್ತೆಗೆ ಕಾಣದಂಗೆ ಅರ್ಧ ಸೇರು ಅಕ್ಕಿ ತಗೊಂಬಂದು ಅವಮ್ಮನ ಮಡಿಲಿಗೆ ಸುರಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಮಡ್ಲಿಗೆ ಸುರಿದು ,ಅಮ್ಮ ಚಾವಡಿ ಒಳಗೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಅವನೆ. ಆ ಸಂನ್ಯಾಸಿದೂ ಒಂದು ಪಾತ್ರೆ ಅದೇ. ಆ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಿಗೆ ಬೇಯಿಸ್ಕೋಡೋಗಮ್ಮಾ ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅಕ್ಕಿ ತಗೊಂಡು ಚಾವಡಿಗೆ ವೋದುಳು. ಚಾವಡಿ ಒಳಗೆ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಇರೋವ್ವು. ಪಾತ್ರೆ ಮಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಆಮೇಲೆ ಅಲೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾತ್ರ ಕೊಡಪ್ಪ. ಈ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಬೇಯಿಸ್ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಅಪ್ಪ ಪಾತ್ರ ತೂತಾದ್ರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಕಳಿಸ್ಕೊಡ್ತೀನಿ ಕೊಡಪ್ಪ ಅಂದ. ಆಮೇಲೆ ಅವಾಗ ಏನಾಡ್ಡ ? ಆ ಪಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟ. ತಗೊಂಬಂದು, ಅಕ್ಕಿ ಸುರಿದು, ನೀರು ಸುರಿದು, ಒಲೆ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದು. ಒಲೆ ಮೇಲೆ ಮಡಗಿದೆ, ಒಂದು ಉಕ್ಕು ಆಯ್ತು. ಪಾತ್ರೇ ತೂತಾಗಿ ಬಿಡ್ತು. ಅದನ್ನೆ ಆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿನ್ನಿದು. ಆಮೇಲೆ ಯೋ ತೂತು ಆಗ್ಗಿಲ್ಲವೇನಯ್ಯ ಪಾತ್ರ ಅಂತ ಕೂಗ್ತಾ ಸನ್ಯಾಸಿ. ಇವನು ಇದ್ದೋನು ಅಪ್ಪಾ ಪಾತ್ರ ತೂತು ಬಿದ್ದಾದೆ, ನನ್ನ ಎಂಡ್ತೀನೆ ಕರ್ಕೋವೋಗಪ್ಪ ಅಂದ.

ಅವ್ವು ಬಟ್ಟೆಗಿಟ್ಟೇ ಗಂಟುಕಟ್ಟೊಂಡು ರಾಮಣ್ಣನ ಹೆಂಡ್ರು ಕರ್ಕೊಂಡು ವೊಂಟೋಗ್ಗಿಟ್ಟ. ಇವ್ವು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕುಂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನೋಡ್ತಾ; ಅತ್ತ. ಆಮೇಲೆ ಈ ಮಕ್ಕಳನ್ನವೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಸೇರ್ಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿ ವೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ವೋಗೋವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊರೆ. ತೊರೆತಾಕೆ ವೋದ. ತೊರೆತಕ್ಕೋಗಿ ಅಪ್ಪಾ ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ಅಣ್ಣನ್ನ ತಕ್ಕೋವೋಗಿ ಆಚೆ ದಡಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬತ್ತೀನೀ ಅಂದ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಹಿರೇ ಹುಡುಗನ್ನ ಕೇಳ್ತಾ. ಇಲ್ಲೆ ಇರಪ್ಪಾ ತಮ್ಮಯ್ಯನ್ನ ತಕ್ಕೋವೋಗಿ ಆಚೆ ದಡಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬತ್ತೀನಿ. ಇಲ್ಲಾ ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ. ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಎರ್ದೂ ಅಂದೋ. ಒಂದು ಹುಡುಗ್ಗೆ ಹಿಡಿದು ಒಂದು ತಲೇಗೆ... ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಹುಡುಗ್ಗೆ ಎತ್ತೊಂಡ. ಆಚೆ ಕಡೆಗೆ ವೋದ. ಇನ್ನೊಂದು ಹುಡುಗ್ಗೆ ಎತ್ತೊಂಡು ಆಚೆ ಕಡೆಗೆ ಓಯ್ತೂಲಾವೇ ಆ ಹುಡುಗನ್ನ ಇಲ್ಲೇ ಇರಪ್ಪಾ ತಮ್ಮಯ್ಯನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಬತ್ತೀನಿ ಅಂದ. ಇಲ್ಲಾ ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ ಅಂತು. ಅದರ ತಲೇ ಹಿಡಿದು ನದೀಗೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಆಮೇಲೆ ತಿರ್ಗಾ ಈ ಹುಡುಗನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಬರಾಕೆ ಬಂದ. ನಡು ದಾರಿಗೆ ಬಂದ. ಅವನು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ವೊಂಟೋದ.

ಈ ಕಡೆ ಕುರಿಯವ್ವು ಈ ಹುಡುಗ್ಗೆ ಕರ್ಕೋವೋದ್ರೂ. ಆಮೇಲೆ ತೊರೆ ಒಳಗೊಗಿ ಕೊಚ್ಚೊಂಡೋದ್ದಲ್ಲ ಅವನ್ನ ತಗೊಂಡ್ತೋಗಿ ಒಂದು ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ ತೋಟ ಆ ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ ತೋಟದಾಗೇ ಬಿಡ್ತು.

ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ತೋಟ ನೋಡಾಕೆ ಹೋಗ್ಕುವೇ. ಇವ್ವು ಬೇಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ವಾಟ್ರಸದೇ... ಕಾಲಿಡ್ಕೊಂಡು ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟು. ಕಾಲಿಡ್ಕೊಂಡು ತಿರುಗುತ್ತೂಲಾವೇ... ಸ್ವಲ್ಪ ಜೀವ ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡು, ಸುಧಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ವೋಗಪ್ಪಾ ಎಲ್ಲಿಗೋಯ್ತೂ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಅಂದಳು. ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನೇಲೇ ಹೂವಿನ ಗಿಡಕ್ಕೆ ನೀರ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ, ಈ ಗಿಡನೆಲ್ಲಾ ಹಸವೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮನೇಲೆ ಇರ್ತೀನಿ ಅಂದ. ಆಯ್ತು ನಡಿಯಪ್ಪಾ ಅಂತ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋದ್ದು. ಮನೆಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋತ್ತೂವೇ ಸರಿ ಅವನಲ್ಲೇ ಇದ್ದ. ಇವನ ಜೊತೆಗಾರರು ಈ ಕುರಿ ಹುಡುಗ್ಗೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪಟ್ಟದ ದೊರೆ; ದೊರೆ ಮಗಳು ಯಾರು ಬಂದ್ರೂ ಒಪ್ಪಲ್ಲಾ. ಯಾವ ಸೀಮೆ ದೊರೆ ಬಂದ್ರೂ ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆನೆ ಯಾರಿಗೋಗಿ ಹಾರ ಆಕ್ತದೇ ನೋಡು. ಅವರನ್ನ ನಾನು ಮದ್ದೆ ಆಯ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಟಾಮ್ ಟಾಮ್ ಹೊಡಿಸಿದ್ದು. ಟಾಮ್ ಟಾಮ್ ಮಾಡಿಸುತ್ತೂವೇ ಈ ಸುತ್ತಲಿ ಜನವೆಲ್ಲಾ ಬಂದರು.

ಊಟಕ್ಕೋಗಬೇಕು ಇವನ್ನೂವೇ ಈ ಜೊತೆಯವೆಲ್ಲಾವ ನಡೆಯೋ ವೋಗೋಣ ಅಂತ ಕರ್ಕೊಂಡ್ರೋದು; ಕರ್ಕೊಂಡೋಗೊತ್ತೂವೇ ಸರಿ ಎಲ್ಲಾ ಊಟಕೆ ಕುತ್ಕೊಂಡು. ಊಟ ಆಯ್ತು. ಆ ಆನೆ ಕೈಲೀ ಹಾರ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಆನೆ ತಕ್ಕೊಂಡ್ವೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು. ಅವನಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೂವೇ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಜರಿದುಬಿಟ್ಟು. ಈ ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ ಮನೇಲಿ ನೀರು ಉಯ್ಯೊಂಡು ಇದ್ದ ಇವನಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಆನೆ ಹಾರ ಆಕಿಬಿಟ್ಟು. ಎಂಥೆಂಥ ರಾಜಾದಿರಾಜೆಲ್ಲಾ ಬಂದರು. ಅಂತವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅಂಥ ಜನ ಜರಿದುಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಅವತ್ತು ಏನು ಬ್ಯಾಡ್ರೀ ಇವತ್ತಿಗೆ 15 ದಿವ್ಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೋಳೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾನೂ ಕಳಿಸಿಟ್ಟು. ಇನ್ನಾ 15 ದಿವ್ಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು. ತಿರ್ಗಾ ಅವತ್ತೂವೇ ಸುತ್ತಲಿಗೆ ಟಾಮ್ ಟಾಮ್ ಕೊಟ್ಟು. ಇಗೋ ಈ ಹುಡ್ಗ ಕುರಿಯವು ಸುತ್ತಲಿ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರು. ಸುತ್ತಲಿ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಆನೆ ಕೈಲೀ ಆರ ಕೊಟ್ಟು. ಆನೆ ತಗೊಂಬಂದು ಅವನಿಗೇ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು. ಅವನಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತೂವೇ, ಕಣ್ಕಾಣದ ಆನೆ ಇವನಿಗೆ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ ಮನೇಲಿ ನೀರು ಉಯ್ಯೊಂಡು ಇದ್ದೊನಿಗೇ ಹಾರ ಹಾಕಿಡ್ತಲ್ಲ? ಎಂಥಾ ರಾಜಾದಿರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಅವರಿಗೆ ಹಾಕ್ದಲೇ ಅಂತ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಜರಿದು. “ಏನು ನಮ್ಮ ಅಣೆಬರ ಇದು ಅಂತ ದೊರೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದು. ಆಮೇಲೆ ಆಗ ಈ ಹುಡುಗು ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿದ್ರಲ್ಲ, ಬಂದು ಅಲ್ಲೇ ಸೇರ್ಕಂಡರು.

ಈ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬಂದು ಅಲ್ಲೇ ಗುಡ್ಡು ಆಕೊಂಡವೇ. ಸನ್ಯಾಸಿ ಏನಂದ ? ನಾನು ಎರಡು ಆಣೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನಮ್ಮೆಂಗಸುನ ಕಾಯ್ಕೊಂಡು ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ರೀ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಊಟಕ್ಕೆ ವೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಊಟಕ್ಕೆ ವೋಗೂತ್ತೂವೇ ಅವು ಏನ್ನಾಡಿದ್ದು ? ಪಾಪ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಅವ್ರೇನಪ್ಪ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಆಗ ಅವರು ನಡೆದ ಕಥೆ ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂದ್ಲಿಂದ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೂವೇ ಅವಳು ಏನ್ನಾಡಿದ್ದು? ಇವ್ರೇ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಅಂತ ತಿಳಿಕಂಡಳು.

ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಬಂದ, ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು. ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೂಲಾವೇ ಇವು ನನ್ನ ಮಕ್ಕು. ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನು ಕೊಚ್ಕೊಂಡ್ ಓದ್ರಂತೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕು ಕುರಿ ಕಾಯ್ಕೊಂಡವೇ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಿನ್ನ ದುಡ್ಡು ತೀರೋಯ್ತು; ನಿಮ್ಮ ಪಾತ್ರ ತಗೊಂಡ್ ವೋಗ್ಬಿಡಪ್ಪ ಅಂತ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಇದ್ದವನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಈ ಮಕ್ಕು ಸಾಕೊಂಡು ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸ್ಕೊಂಡು, ಇವು ಅಲ್ಲೇ ಸೇರ್ಕೊಂಡು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿವ್ಸ ದೊರೆ ಮನೆ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ವೋಗೂತ್ತೂವೇ, ದೊರೆ ಏನಂತ ಕೇಳ್ತಾ. ಏ ಮರಿ ನೀವೇ ಬತ್ತೀರಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ಐಕ್ಕು, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲೇನಪ್ಪ ಅಂತ ಕೇಳಿದು. ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತೊರೆ

ಒಳಗೆ ಕೊಚ್ಚೊಂಡೋದ. ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿನ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಕರೊಂಡೋಗಿದ್ರು. ಈವಾಗ ಬಂದು ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸೇರೊಂಡಿದ್ದೀವಿ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ತೊರೆ ಒಳಗೆ ಕೊಚ್ಚೊಂಡೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಆ ಹುಡುಗು, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು. ಆಗ ಇವೇ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕು, ಇವೇ ನನ್ನ ಎಂಡ್ತೀ. ನನ್ನ ಎಂಡ್ತೀ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಇದು. ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಗೋ ಆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮಕ್ಕು ಎಲ್ಲಾ ಸೇರೊಂಡು ಬಾಳೊಂಡು ಹೋದ್ರು.

ಹೇಳಿದವರು : ಗಿರಿಯಮ್ಮ, ಕಾಡಸೂರು ಮುದಗೆರೆ.

೧೨. ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟು

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊರೆ ಇದ್ದ. ಆತನಿಗೊಬ್ಬಳು ಮಗಳಿದ್ದಳು. ಮಗಳು ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ದೊರೆ ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡುಹುಡುಗುವ ಪ್ರಯತ್ನನಡೆಸಿದ. ಆದರೆ ಆಕೆ ಯಾವ ಗಂಡನ್ನೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವ ಗಂಡನ್ನು ನೀನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ದೊರೆ ಮಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಹುಡುಗನೊಂದಿಗೆ ಈಕೆ ಕುದುರೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟಳು. ಹುಡುಗ ಈಕೆಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ ಇವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದ. ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ಒಂದು ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕುಳಿತರು. ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಈಕೆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಳಿಸಿದಳು.

ಹುಡುಗ ನೀರು ತರಲು ಕಾಡಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಅಲ್ಲೊಂದು ನದಿ ಇತ್ತು. ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಮೆಳೆಗಳಿಗೆ ಗಂಟುಹಾಕುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಹುಡುಗ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಮುದುಕನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಅಜ್ಜಾ ಏನು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ 'ಇದು ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟು ಕಣಪ್ಪಾ' ಅಂದ. ಆ ಹುಡುಗಾ 'ಅಜ್ಜಾ ಅಲ್ಲಿ ಆಲದಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಕುಂತವೈ. ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡು ಯಾರಜ್ಜಾ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಬ್ರಹ್ಮ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಗಂಡು ನೀನೇ ಕಣಪ್ಪಾ ಅಂದ.

ಇದೇನು ಅಜ್ಜಾ ಹೀಗಂದನಲ್ಲಾ ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆಮಾಡ್ತಾ ಹುಡುಗ ನೀರು ತೊಗೊಂಡು ಹೋದ. ನೀರು ತರೋಕೆ ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅಂತ, ಆ ಹುಡುಗಿ ಕೋಪದಿಂದ ತಂಬಿಗೆಯಿಂದ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಹೊಡೆದಳು. ಆತ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಹೊರಟುಹೋದ.

ದೊರೆಯ ಮಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಅವನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಿದ. ಸಾಕಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ಹುಡುಗ ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ. ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಲು ತಿಳಿಸಿದ. ಅವರು ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಆ ದೊರೆಯ ಊರಿಗೆ ಬಂದರು. ದೊರೆಯ ಮಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಅವಳಿಗಿನ್ನೂ ಮದುವೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರೂ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರೂ ಒಪ್ಪಿದರು. ಮದುವೆ ಆಯಿತು.

ಮದುವೆಯ ಅನಂತರ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಆತ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ತನ್ನ ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿದ್ದ ಗಾಯ ತೋರಿಸಿ ಇದು ಹ್ಯಾಗಾಯ್ತು ಗೊತ್ತಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕವಳು ನಂಗೇನು ಗೊತ್ತು ಅಂದಳು. ಈತ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ನೀನು ತಂಬಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದದ್ದರಿಂದ ಆದ ಗಾಯ ಅಂದ. ನಂತರ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿದ್ದರು.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿಮ್ಮಮ್ಮ, ಮುದುಗೆರೆ, ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲೂಕು.

೧೪. ಅನಾಥ ಹೆಣ್ಣು

ಒಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊರೆ ಇದ್ದ. ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಡಿಗೆ ಸೌದೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು; ಬಿಮ್ಮನೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕರೊಂಡು. ಸೌದೆ ಎಲ್ಲ ಕಡ್ಡು ಹೊರೆಕಟ್ಟಿ ಹೊತ್ತೊಂಡೋಗ್ಗೆಕು ಅನ್ನೋವಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬಂದು ಹರಿಗೆ ಆಯ್ತು. ಹೆಣ್ಣಾದೆ, ಬಿಸಾಕುಟ್ಟಾ, ಗಂಡಾದೆ, ಎತ್ತೊಂಡ್ಬಾ ಅಂದ. ಹೆಣ್ಣು ಮಗ ಆಯ್ತು. ಗಂಡನ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಕಲ್ಲ? ಒಂದು ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಮೇಲೆ ಮಗಾನ ಮಲಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಗಿಡಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಕಿಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿ ನೀವು ಒಂದಣ್ಣು ಹಂಪಲ ಕೊಟ್ಟೊಂಡು ನನ್ನ ಮಗ ಸಾಕಿ ಅಂತೇಳಿ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು.

ಮೂರು ಗಿಣಿ ಆ ಮಗೂನ ಸಾಕೊಂಡಿದ್ದೋ. ಆ ಮಗ ಅಲ್ಲೆ ಬೆಳಿತಿತ್ತು. ಆ ಗಿಣಿಗಳು ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ಆ ಹುಡ್ಡಿ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರೆ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕನೂ ಸಾಕಿದ್ದು. ಒಂದಿನ ಆ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಸುಡೋ ಹಾಲು ಹುಯ್ದುಬಿಟ್ಟು. ಆ ಕೋಪಕ್ಕೆ ಆ ಕೊತ್ತಿ ಏನ್ನಾಡ್ಬುಟ್ಟು, ಒಲೆ ಮುಂದೆ ಮಲೋತಾ ಇದ್ದದ್ದು, ಒಲೆ ಬೂದಿಗೆ ಉಚ್ಚೆ ಹುಯ್ದುಬಿಟ್ಟು. ಆ ಬೂದಿ ಉರುಬಿ ಒಲೆ ಹಚ್ಚೋದ್ದೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದು. ಉಚ್ಚೆ ಹುಯ್ದುಬಿಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ಒಲೆ ಹತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅಣ್ಣದೀರು ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ಅಡ್ಗೆ

ಮಾಡ್ಬೇಕಲ್ಲ ಏನ್ನೂಡೋದು ಅಂದ್ಕೊಂಡಿರವಾಗ ರಾಕ್ಷಸಿ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೂಜಿತೋರೈ ಹೊಗೆ ಆಡ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ಹೋಯ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಮಗಳಿದ್ದು. ನಮ್ಮವ್ವ ಬಂದ್ರೆ ತಿನ್ನುಕೊತಾಳೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಂದಾಗವಲ್ಲ ಅಂದುಬಿಟ್ಟು ದಂಟಿನ ಬೀಜ, ಕೀರಬೀಜಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಮಣ್ಣು ಬೆರಸುಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳೆ, ಈ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಒಸಿ ಆಯ್ದುಬಿಡು ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು. ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಯೋಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಗೊಳೋ ಅಂತಾ ಅಳ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದು. ಗಿಣಿಗಳು ನೋಡೋದ್ದ. ಇವ್ವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹೋಗಿದ್ದ ದಾರಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಆ ಗಿಣಿಗಳು ಬಂದು ಕೇಳೋದ್ದೇ, ಇದ್ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ ಅಂತ. ಬೆಂಕಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದೈ ಬಂದ್ಬಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಣ್ಣ ಅಂದ್ರು.

ಆಗ ಈ ಗಿಣಿ ಏನು ಮಾಡ್ಕೋ? ಪಣಪಣ ಅಂತಾ ಹಾರಾಡಿಬಿಟ್ಟೋ. ಆಗ ಈ ಹುಡ್ಗಿ ಆಯ್ತು ಕಣಕ್ಕ ಹೋಯ್ತೇನಿ, ಬೆಂಕಿ ಕೊಡು ಅಂದ್ರು.

ಒಂದು ದದ್ ಮಡೈ ತೂತುಮಾಡಿ ಹಳ್ಳದ ಕಡೆ ಇಟ್ಟಿಟ್ಟು, ಇದೈ ನೀರು ತುಂಬುಡೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಅಂದ್ರು. ತೂತು ಮಡೈಗೆ ನೀರು ಹುಯ್ದು ಆ ಹುಡ್ಗಿಗೆ ಸಾಕಾಯ್ತು. ಗೋಳಾಡಿ ಅಳ್ತಾ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಬಂದು ಆ ಹುಡ್ಗಿನ ಕೇಳು. ಹಿಂಗಿಂಗೇ ಆಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಆ ತೂತ್ತೆ ನಾನು ಕುಂತ್ಯೇತಿನಿ ನೀನು ನೀರು ತುಂಬಿಬಿಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಅಂತು. ತುಂಬಿದ್ದು. ಆಯ್ತು ಕಣಕ್ಕ, ಹೋಯ್ತೇನಿ, ಬೆಂಕಿಕೊಡು ಅಂದ್ರು. ಹಂಗು ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದ ಮಾಡೆ ಇದ ಮಾಡೆ ಅಂತ ಮಾಡಿಸ್ತಾನೆ ಇದ್ದು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೊತ್ತಿ ಅಣ್ಣಾವ್ವು (ಗಿಳಿಗಳು) ಬೈಯ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಕಿವಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಂಕಿ ಕೆಂಡ ಮಡಿಕೊಂಡು, ಆ ಹುಡ್ಗಿನ ಬಾರೆ ಬೆಂಕಿ ತಕೊಂಡಿವ್ವಿ ಅಂತ ಸನ್ನೆಮಾಡಿ ಕರೀತು.

ರಾಕ್ಷಸಿ ಮಗಳು ಅವರವ್ವನ ನೋಡೋಕೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೊತ್ತಿನೂ ಈ ಹುಡ್ಗಿನೂ ಬಂದು ಮನೆ ಸೇರೊಂಡ್ಬಿಟ್ಟೋ. ರಾಕ್ಷಸಿ ಮಗಳು ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದು. ಅವರಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಅಬ್ಬರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರು. ಆಗ ಮಗಳು ಅವ್ವನನ್ನು ಈಗ ಬಂದೇನೆ ಮುಂಡೆ ? ಇಷ್ಟೊತ್ಕಂಟ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ? ಎಂಥ ಆಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತೆ ಹೋಗ್ಬಡ್ತಲೆ ಅಂತ ರೇಗುದ್ರು.

ಎಲ್ಲಿ ಯಾತಾವ ಹೋಯ್ತಾದೆ ಅಂತ ಕೇಳ್ವ ರಾಕ್ಷಸಿ, ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಹಿಂದೆನೇ ಬಂದು ಬುಟ್ಟು. ಕೊತ್ತಿನೂ ಹುಡ್ಗಿನೂ ಕದಹಾಕೊಂಡು ಒಳಗಡೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟದ್ದೋ, ಇವ್ವು ಕದ ತಗದಾಳೇನೋ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಕಾದ್ರು. ಸಾಕಾಗಿ ಬರೆ ಹೋದ್ದೇಲೆ ಹಲ್ಲುಕಿತ್ತು ಬಾಗಿಲೆ ಸಿಗಿಸಿಬುಟ್ಟು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು.

ಆ ಗಿಣಿಗಳು ಬಂದು ಕಾಲುತೊಳಿಲಿಕ್ಕೆ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡ್ವಾ ಅಂದೋ. ಆ ಮೂರು ಗಿಣಿಲಿ ಒಂದು ಕುಂಟ ಗಿಣಿ ಇತ್ತು. ಅದು ಕಾಲು ತೊಳಿಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚೊಂಬು ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡ್ವಾ ಅಂದಾಗ ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಆ ವಿಷದ ಹಲ್ಲ ತುಳಿದ್ಬಿಟ್ಟು. ಆ ವಿಷದ ಹಲ್ಲಿನ ವಿಷ ಅವಳೆ ಸೇರಿ ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಸತ್ತೋದ್ವು.

ಆಗ ಆ ಕುಂಟ ಗಿಣಿನ ಆ ಎರಡು ಗಿಳಿಗಳು ಬೋದೋ, ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೀನೆ ಕಾರಣ ಅಂತ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ರು, ಅದು ಬದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ? ಆಗ ಆ ಮಗನಾ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಒಂದು ಆಲದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುಟ್ಟು ಬಂದೋ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪಟ್ಟದ ದೊರೆ ದಂಡುದಾಳಿ, ಮಂದಿಮಾರ್ಬಲದ ಜೊತೆ ಬಂದು ಮಲಕ್ಕೊಂಡ. ಆ ಹುಡ್ಗಿ ನೇತಾಕಿದ್ರಲ್ಲ ? ಅದರ ಬೆವರು ಈ ರಾಜನ ಎದೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆಗ ಸೈನಿಕರ ಹತ್ತಿಸಿ ನೋಡಿಸ್ತ. ಅವರು ಯಾವೋ ಚಂದಾಗಿರೋ ಹೆಣ್ಣು ಸತ್ತೋಗದೆ ಅಂದ್ರು. ಅದನ್ನ ತಂದು ಅವನ ಮುಂದೆ ಮಲಗಿಸಿದ್ರು. ಅದನ್ನ ನೋಡ್ತಾಗ ರಾಜನೆ ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಇವಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಂದಾಗವಳೆ. ಇವಳೆ ಜೀವಬರ್ರಿ ನಾನೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕು ಅದೊಂದು ಅದರ ಮೈ ಕೈ ಎಲ್ಲಾನು ಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಸಿಕೊಂಡುಬಂದ. ಕಾಲಿನ ತಾವು ಹಿಸುಕಿದಾಗ ವಿಷದ ಹಲ್ಲು ಪುತುಕ್ಕನೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದುಬಿಡ್ತು. ಆಗ ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಜೀವಬಂದು ಎದ್ದೇಳ್ತು. ಅದ ತನ್ನ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕರೊಂಡೋಗಿ, ಪಟ್ಟಕುಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟತಾರ್ನಿ ಮದ್ದೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಸುಖವಾಗಿದ್ದ.

ಹೇಳಿದವರು : ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮ.

೧೫. ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಏಳು ಜನ ಇರ್ತಾರೆ. ಅವಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಂಗಿ ಇರ್ತಾಳೆ. ಏಳು ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಕುಂಟ ಇರ್ತಾನೆ. ಆರು ಜನ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಆರಂಭ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ತಂಗಿ ಏಳು ಜನಕ್ಕೆ ಊಟ ಹೊತ್ತೊಂಡೋಗಿ ಬರ್ತದೆ. ಕುಂಟ ಇರ್ತಾನಲ್ಲ? ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟ ಮುಗಿತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಫೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ ದಾರಿಲಿ ತಂಗಿಯ ಒಂದ್ ರಾಕ್ಷಸ ಸೇರ್ಕೊಂಡು ಊಟ ತಕ್ಕೊಂಬಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ದದೆ.

ಆಗ ತಂಗಿ ಏನಂತಿರ್ತಾಳೆ? ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮಣ್ಣ ಅವು ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಿಕ್ರೇ ನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ ವೋಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ದದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ಊಟ ಮುಗ್ತುಹೋಗುತ್ತೆ. ಏಳು

ಜನ ಊಟ ಮಾಡಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಅಣ್ಣ ಅಲ್ಲೊಂದು ರಾಕ್ಷಸಿ ಐತೆ ಊಟ ತಕ್ಕೊಂಬಾ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೆ. ಊಟ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಏನ್ ಮಾಡ್ಲಣ್ಣ ಅಂತ ಅಂದು. 'ಲೇ ಕುಂಟ ನಿನಗೇನ್ ಕೆಲ್ನ ಐತೆ? ತಂಗೀನ ತಕ್ಕೊಂಡ್ಲೋಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ ಬಾ ಅಂತಂದು. ಆ ತಂಗಿ ಕರ್ಕ್ಕೊಂಡು ಕುಂಟ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದ. 'ಬಂದ ದಾರೀಲಿ ಹೋಗ್ತಿಯಾ ಹೋಗ್ತೀಯ' ಅಂತ ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಭಯ ಪಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತು. ಆ ದಿವ್ವ ಕಳೀತದೆ. ಇನ್ನೊಂದ್ ದಿವ್ವನೂ ಅದೇ ತರ ಕೇಳಾನೆ.

ಅವತ್ತು ಅದೇ ರೀತಿ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ ಅಣ್ಣಂದಿರು. ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ಜೊತೆಲಿರೋದು ನಿಂಗೇ ಅಂತ ಅಂದು, ಅವತ್ತು ಊಟ ಮುಗ್ಗೋಗಿರುತ್ತೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಮುದ್ದೆ ಇರ್ದದಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಪ್ಪಗಿರೋ ಗುಂಡ್ತಕ್ಕೊಂಡು ಗುಂಡ್ಗ್ ಸುತ್ತಲೂ ಮುದ್ದೇನ ಇಟ್ಬಿಟ್ಟು ಅದೇನಾರ ಕೇಳಿದ್ರೆ, ನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ತಂದಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟು ಕಳಿಸಿಬಿಡು ಅಂತಾನೆ. ಆ ತಂಗಿ ಏನ್ ಮಾಡುತ್ತೆ ಅಂದ್ರೆ, ಆ ಮುದ್ದೆ ಕೇಳ್ದಾಗ, ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಸುತ್ತಿದ ಮುದ್ದೆ ತೆಗೆದೂ ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಬಿಡುತ್ತೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಇರೋ ರಾಕ್ಷಸಿ ಮುದ್ದೆ ಬೇಗ ಹಾಕೋಳುತ್ತೆ. ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟೊಂಡಾಗ ಹಲ್ಲು ಮುರ್ದೋಗುತ್ತೆ. ಆ ತಂಗಿ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟು ನಾನ್ ಮರೆಯಾಗೋವರ್ದೂ ನೀನು ಬಾಯ್ಗೆ ಹಾಕ್ಕೋಬೇಡ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಹಾಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಹಲ್ಲು ಮುರುದೋಯ್ತು.

ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ದಾರಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ. ಬರಿ ನನ್ ಹಲ್ಲು ಮುರುಹಾಕಿದ್ದು ಅವಳು. ನಾನೇನಾರಾ ಮಾಡಿ ಅವಳ ಹೊಕ್ಕೊಂಡೋಗಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಾಯ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ. ಆವಾಗ ಮತ್ತೆ ಇಟ್ ಇಟ್ಟೊಂಡ್ ಊಟ ತಕ್ಕೊಂಡ್ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾಗ, ಅಣ್ಣದೀರ್ರಾಕೆ ವೋಗತನ್ನ, ಬಿಡೋದ್ ಇಲ್ಲ. ಊಟನ್ನೆಲ್ಲ ಅದೇ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು, ಆ ಹುಡಿಗಿನೂ ಹೊಕ್ಕೊಂಡು ವೋಗಿ ಇರೋ ಗುಹೆಗೆ ಸೇರ್ಬಿಟ್ಟು.

ಅಲ್ಲಿ ಸೇರ್ಕ್ಕೊಂಡ ಮ್ಯಾಲೆ, ಅವಾಗ ಏಳು ಜನನೂ ಕೇಳಾರ: "ಅವಳನ್ನ ಕಳಿಸಿ ಬಾ" ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ, ಕಳಿಸ್ ಬರಿಲ್ಲ ನೀನು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕುಂಟನ್ನ ಬಯ್ಯಾರೆ. ಅವಾಗ ಕುಂಟನ್ನ ಬಯ್ಯು ಹುಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬರ್ರಾರೆ. ಆರು ಜನಾನೂ ವೊಂಟುತ್ತಾರೆ, ಕುಂಟನೂ ವೊಂಟ್ತಾನೆ. ಅವಾಗ ಅವರ ತಾಯಿ ಕುಂಟನ ಮ್ಯಾಲೆ ಬೇಸರವಾಗಿ ನನ್ ಇರೋಳ್ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ವೊಂಟೋದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕುಂಟಂಗೇ ಸೀಕು ಹಾಕಿ, ಚಿಕ್ಕು ಅಕ್ಕಿ ಬುತ್ತಿಕಟ್ಟಾಳೆ. ಆರು ಜನಕ್ಕೆ ಮೊಸರನ್ನ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಾಳೆ. ಹೋಗ್ ಬರುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಒಂದ್ ಕೆಲ್ನ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಕುಂಟ. ಕುಂಟಾ ಆದ್ರೂ, ಬುದ್ದಿ ಇರುತ್ತೆ. ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಹಲಿಗೆ ಬಿಟ್ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟಿರಾರೆ. ಅಣ್ಣ ಈ ಹಲಿಗೆ ತಗೋಳೀ ಅಂತಾನೇ. ನಾವ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇರೋದೆಲ್ಲಿಗೆ? ಹಲಿಗೆ ತಗೋಬೇಕಂತೆ. ಯಾರಾದ್ರೂ, ಕಂಡು ನಮ್ಮನ್ ಹೋಡೀಲಿ

ಅಂತಲ? ನಾನ್ ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಕೇಳಿರೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತೋತಾರೆ.

ಅದಕ್ಕೂ ಮುಂಚೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಬುತ್ತಿ ಊಟ ಮಾಡಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಮೊಸರನ್ನ ಆರೂ ಜನರೂದುನೂ ನೀರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರ್ತದೆ. ಅದನ್ನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡ್ತಾನೆ. ನೀವೇನೂ ಊಟ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ನನ ಊಟ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಊಟ ಕೊಟ್‌ಮ್ಯಾಲೆ ನನ್‌ಮಾತ ಕೇಳಬೇಕು ನೀವು. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಾನ್ ಕೊಡಲ್ಲ ಅಂತಾನೆ. ಆಯ್ತು ನೀನೇಳೆಂಗೆ ಕೇಳಿವಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್‌ಬಿಡ್ತಾರೆ ಆರು ಜನಾನು. ಅವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಉಣ್ಣಾರೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಹಲಗೇ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಎತ್ತಕೊಳ್ಳೆ ಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ ಸೀಕು, ಚಿಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ಕಕ್ಕೂ ಅಂತಾನೆ ಮುಂದೆ ಅಗಸು, ಬಟ್ಟೆ ಒಣೇಹಾಕಿರ್ತಾರೆ. ಆ ಬಾಂಡ್ಲಿ ಹೊತ್ಕೋ ಅಂತಾನೆ. ಇಲ್ಲ ಕಣೋ ಕುಂಟ, ಬಾಂಡ್ಲಿ ಯಾಡದ್ದೋ ಕಣೋ ಬಿಡ್ತಾರೆನೋ ಅಂದು. ನಾನ್ ಏಳ್ಳೆಂಗೆ ಕೇಳಿರೋ ಇಲ್ಲ ನಾನ್ ಹೇಳಿದ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ತಿರೋ ಅಂತಾನೆ. ಅವಾಗ ಬಾಂಡ್ಲಿ ತಗೋತಾರೆ.

ಅಲ್ಲೊಂದು ಕತ್ತೆ ಇರುತ್ತೆ. ಈ ಕತ್ತೆ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ತೀರೋ ಎಂಗೆ ಅಂತಾನೆ. ಇವತ್ತು ನಾನ್ ಎಳ್ತಲೇ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತೀನಿ. ಯಾರೋ ಕತ್ತೇನ ಹಿಡ್‌ಕೊಳ್ಳಕ್ಕಾಗಲ್ಲ. ಯಾರಾದ್ರೂ ಬಂದ್ರೆ ಏನ್ ಮಾಡೋದು? ನಾನ್ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿ. ಇಲ್ಲೇ ಹೋದ್ರೆ ನನ್ ಸೀಕು ಚಿಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕಿ ಕಕ್ಕೂ ಅಂತಾನೆ. ಆಗ ಕತ್ತೆನೂ ಹಿಡ್ಕೊಂಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಲ್ಲೊಂದು ಕಟ್ಟಿರುವೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ. ಈ ಕಟ್ಟಿರುವೆನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು, ಅದು ಸಾಯ್ದಂತೆ ಹಿಡ್‌ಕೊಳಿ ಅಂತಾರೆ. ಅವಾಗ ಯಾರಗಾನ ಕಚ್ಚಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಯೇನೂ ಅಂತಾರೆ. ಸುಮ್ಮೆ ಹಿಡ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂದ್ರೆ ಕಟ್ಟಿರುವೆನ ಇಡ್ಕೊಂತಾರೆ. ಅವಾಗ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಹೋಗ್‌ಬಿಟ್ಟು ಕತ್ತಾಗೆ ಗವಿಗೊಣಿ ಬಾಗ್ಲಿ ನಿಂತಕೊಂಡು ಆ ಬಂಡೆ ಉರುಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆವೋಗ್ತಾರೆ. ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಆ ತಂಗಿ ಇರ್ತಾಳೆ. ನಾನಂತೂ ಸತ್ತು ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. 'ನನ್ನಂತೂ ಸಾಯ್ಲಿಲ್ಲ. ಬೇಯ್ಕೊಂಡು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇದ್ದೀನಿ. ನೀವ್ ಯಾಕೆ ಬರೋಕೋದ್ರಿ ಅಣ್ಣ' ಅಂತ ಅಂದು.

ನೋಡಮ್ಮ ತಂಗಿ ನಾವು ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿರೋಕಾಗ್ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀವಿ. ಸತ್ತೇ ಇಲ್ಲೇ ಸಾಯಬೇಕು ನಾವು. ಅಂಗಿದ್‌ಮೇಲೆ ಇದು ಹೊರಗಡೆ ಎಣಾ ತರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೋಗದೆ ಅದು ಈಗ ಬರುತ್ತೆ, ನೀವು ಹೇಳ್ತಂತೆ ಒಬ್ಬ, ಕಾಣ್ತಂತೆ ನೀವು ಮೇಲ್‌ಗಡೆ ಹೋಗ್ಪಿಡಿ, ಅಂತ ಮ್ಯಾಲಗಡೆಗೆ ಅಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಾಗಿರಿ, ಅಂತ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಅದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು, ಅಷ್ಟೊಂದು ತರಾ ಎಣಾನೂ ತಂದು ಬೇಯಿಸ್ತಾ ಇರೋದ್ ತಂಗಿ, ಅದು ತಿಂದ್ ಬಿಡ್ತು. ಅದು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟು ಕುಂತಿರ್ತದೆ. ಕುಂತಿರೋವಾಗ ಇವ್ನು ಕುಂಟ ಇರ್ತಾನಲ್ಲ ಅವನು ಒಂದು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ.

ಇಲ್ಲ. 'ನನ್ನಂತೂ ಸಾಯ್ತಲ್ಲ. ಬೇಯ್ತಿಕೊಂಡು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇದ್ದೀನಿ. ನೀವ್ ಯಾಕೆ ಬರೋಕೋದ್ರಿ ಅಣ್ಣ' ಅಂತ ಅಂದು.

ನೋಡಮ್ಮ ತಂಗಿ ನಾವು ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟರೋಕಾಗ್ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀವಿ. ಸತ್ತೇ ಇಲ್ಲೇ ಸಾಯ್ ಬೇಕು ನಾವು. ಅಂಗಿದ್‌ಮೇಲೆ ಇದು ಹೊರಗಡೆ ಎಣಾ ತರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೋಗದೆ ಅದು ಈಗ ಬರುತ್ತೆ, ನೀವು ಹೇಳ್ತಂತೆ ಒಬ್ಬ ಕಾಣ್ತಂತೆ ನೀವು ಮೇಲ್‌ಗಡೆ ಹೋಗ್ಬಿಡಿ, ಅಂತ ಮ್ಯಾಲಗಡೆಗೆ ಅಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮರೆಯಾಗಿರಿ ಅಚಿತ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಆದು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟು ಅಷ್ಟೊಂದು ತರಾ ಎಣಾನೂ ತಂದು ಬೇಯಿಸ್ತಾ ಇರೋದ್ ತಂಗಿ, ಅದು ತಿಂದ್ ಬಿಡ್ತು. ಅದು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟು ಕುಂತಿರ್ದೆ. ಕುಂತಿರೋವಾಗ ಇವ್ವು ಕುಂಟ ಇರ್ದಾನಲ್ಲ ಅವನು ಒಚಿದು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ದಾನೆ.

ಆರು ಜನ ಅಣ್ಣಂದಿರನೂ ಕೇಳಾನೆ ಅಣ್ಣ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಉಚ್ಚೆ ಉಯ್ಯಬೇಕಣ್ಣ. ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ ಅಡೀಲಿ ರಾಕ್ಷಸಿ ಇರ್ದೆ ತಿಂದ್‌ಬಿಡ್ತೆ. ಉಚ್ಚೆ ಉಯ್ಯಬೇಕಂದರೆ ಆಚೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮಿರು ಅಂತಾರೆ. ಇಲ್ಲಣ್ಣ ನಾನು ಉಯ್ಯಲೇ ಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಉಯ್ಯಿಅಂತಂದ್ರು, ಆವಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಯ್ಯಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಒಂಚೂರು ಎರಡಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು ಅಂತಾನೆ. ಅಲ್ಲ ಕಣೋ ಒಂದನ್ನ ಮಾಡಿದ್ವಾಯ್ತು. ಈಗ ಆಚೆಕಡೆಗೆ ವೋಗಬೇಕು ಅಂತಿ, ವೋಗು ಅತ್ತಾಗಿ ಅಂತಾರೆ. ಅವಾಗ ಎರಡಕ್ ವೋಗ್ತಾನೆ. ಆವಾಗ ಉಚ್ಚೆ ಹರೀತಾ ಇರ್ದೆ. ಆವಾಗ ಇದೇನಿದು ಇಷ್ಟು ನೀರ್ ತರ ಬೀಳ್ತದಲ್ಲ? 'ಆಹುಡ್ಗಿ ನಿಮ್ ತಾತನ ಕಾಲದ್ದು ಉಚ್ಚೆಳ್ಳೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ, ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಬಾಯೊಡ್ಡು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಗ, ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಒಡ್ಡುತ್ತೆ. ಆ ರಾಕ್ಷಸಿ ಬಾಯ್ ಒಡ್ಡಿದಾಗ ಎರಡ ಮಾಡಿದನಲ್ಲ ಅದು ಕೆಳಕ್ ಬೀಳ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ. ಇದೇನಿದು ಅಂತಾನೆ. ಅದು ಗಪ್ಪ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಹೇಳ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕುಡ್‌ಕೊಂಬಿಡು ಅನ್ನದೆ. ಅದನ್ನು ಕುಡ್ ಕೊಂಬಿಡ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅವೆಲ್ಲ ಮುಗೀತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕುಂಟ ಒಂದಾ ಮಾಡಿದ್ವಾಯ್ತು, ಎರಡಾ ಮಾಡಿದ್ವಾಯ್ತು. ಅಣ್ಣ ನಮಗೊಂದು ರಿಕಾರ್ಡ್ ಬರ್ದೆ ಹಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದ. ಅಲ್ಲೋ ಕರ್ಮಾ, ರಾಕ್ಷಸಿ ಈನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ ನೀರ್ ಕಡಿಕೇ ಹೋಗಿದ್ ಆಯ್ತು. ಒಂದ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಯ್ತು. ಪದ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದ್ರೆ ಅದು ಬಿಡ್ತದೇನೋ? ಇಲ್ಲ ಕಣೋ, ನಾನು ಹಾಡ್ಲೇಬೇಕು. ಆವಾಗ ತನನ ಅಂತ ಶುರು ಮಾಡ್ತಾನೆ. ಅದು ಹೇಳ್ತದು. ಯಾರ್ಡು ದನಿ? ಅಂತ. ನಾನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ. ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸಿ, ನನ್ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಇದ್ದಾಕೊಂಡು ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಿಯಾ?

ಆವಾಗ್ ನಿನ್ನ ಬಾಯಿ ತೋರ್ನು ಅಂತಾದೆ. ನೀನು ಎಂಗಿದಿಯಾ ನಿನ್ ಆಕಾರ ತೋರ್ನು ಅಂತ ಅಂದಾಗ, ಅವನು ಅಗಸರ ಬಾಂಡ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಅಟ್ಟಿದ ಸೊಂದೀಲಿ ತೋರಿಸ್ತಾನೆ. ಬಾಯ್‌ನಂಗೇ ಇಷ್ಟಗಲ ಆಗ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳ ತೋರ್ನು ನೋಡೋಣ

ಅಂದಾಗ, ಆ ಹಲಗೆ ಇರ್ತದಲ್ಲ ಅದನ್ನೇ ತೋರುತಾನೆ. 'ನಿನ್ ಹಲ್ಲು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ' ಅಂಥ ನಿನ್ ಬಾಯಿ ನಿನ್ ಹಲ್ಲು ನೋಡಿದ್ದಾಯ್ತು. ನಿನ್ ಅಬ್ಬರ ತೋರು ನೋಡೋಣ. ಎಷ್ಟು ದನಿ ಜೋರಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಆಗ ಆ ಕತ್ತೆ ತಿಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿರುವೆ ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಕತ್ತೆ ಜೋರಾಗಿ ಅರಚಿದಾಗ ನೋಡೋ ನಿನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸಿ. ನೀನೇನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಇದು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನಾನ್ ನಿನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ರಾಕ್ಷಸಿ. ಅದು ಜೋರಾಗಿ ಬಡ್ಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಗುಹೆ ಬಿಟ್ಟು ಆಚೇಗೆ ಓಡ್ತದೆ. ಆಗ ಮತ್ತೆ ತಂಗೀನ ಕರ್ಕೂಂಡ್ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಪರಮೇಶಿ, ಹಿರೇಡೊಂಕೇಹಳ್ಳಿ, ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು

೧೬. ಮೂರು ಜನ ಮುಂಡೇರು

ಮೂರನ ಮುಂಡೇರಂತೆ, ಮಾವಿನ ತೋಪ್ಪಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಆಯ್ತಾ ಇದ್ರಂತೆ, ಸೌದೆ ಆಯುವಾಗ ಮೂರನೂವೇ ಏನಂತ ಮಾತಾಡ್ತಾಯಿದ್ರಂತೆ ಅಂದ್ರೆ, ಯಕ್ಕಾ ನೀನೇನ್ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಬಂದಕ್ಕ? ಒಬ್ಬದ್ದಂತೆ. ನೀನೇನ್ ಮಾಡ್ಬಂದಕ್ಕ? ಅಂತ ಒಬ್ಬು. ಇಂಗೆ ಮೂರನವು ಮಾತಾಡ್ತಾಯಿದ್ರಂತೆ., ಯಕ್ಕ ಕಸ ಹಾಕ್ದೆ, ನೀರ್ದಂದೆ, ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡ್ದೆ, ಮಕ್ಕುಗೆಲ್ಲಾ ಊಟೊಟ್ಟಿ, ಬಂದೆ ಕಣಕ್ಕಾಂತ ಒಬ್ಬಂದ್ಲಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ಅಕ್ಕ ಆರ್ಪಾವಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ, ಗಿರಿಪರ ಮಾಡಿ ಒಂದೂರ್ ಮಗಳು ಬಂದುಂಡು, ಕೋಡಳ್ಳಿ ಮಗ್ಗ ಕರ್ಕಬಂದಿಕ್ಕೆ, ಓದುಕ್ಕೋಗೋ ಮಗನ್ನೆ ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿಕಟ್ಟಿ, ಇನ್ನೂ ಆರ್ಪಾವಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಉಳ್ಳದಕಣಕ್ಕ ಅಂತ ಒಬ್ಬಂದ್ಲಂತೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನಂದ್ಲಂತೆ : 'ಅಯ್ಯೋ ಯಕ್ಕ ನನ್ನೆ ಗಂಡಿದ್ದೆ ನಾನ್ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮಕ್ಕ ಹೆರೊವ್ವಿ ಕಣಕ್ಕ ಅಂತ ಮೂರನೂವೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ರಂತೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ ಸೀಮೆ ದೊರೆಗೆ ಮಕ್ಕಿರ್ದಿಲ್ಲವಂತೆ, ಅವರಗೆ ಮಕ್ಕಿರ್ದೇನೆ ಕುದ್ರೆ ಮೇಲೆ ಪೋಯ್ತಾಯಿದ್ರಂತೆ. ಕುದ್ರೆ ಮೇಲ್ ಪೋಯ್ತಾಯಿರುವಾಗ ಈ ಮೂರನ ಮಾತಾಡ್ ಇರೋ ಮಾತನ್ನ ಕೇಳಿಸ್ಕಂಡು, ಕೇಳಿಸ್ಕಂಡು ಗಂಡ ಇದ್ರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮಕ್ಕ ಹೆರೊವೆ ಅಂತಿದಾಳಲ್ಲ ಇವ್ಯನೇ ಮದ್ಯಾಗ್ಬೇಕು ಅಂತೀವೇ ಕುದ್ರೆ ಇಳ್ಳ ಬುಟ್ಟಿದ್ವೇಯಾ ಆಯಮ್ಮ ಕುದ್ರೆ ಮೇಲೆ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕಂಡು ಹೋಗ್ಬುಟ್ಟ.

ಯೋಯ್ ಬುಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಅವರಗೆ ಮದ್ದೆಂಡ್ತಿಯಿದ್ದು. ಆ ಮದ್ದೆಂಡ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಕರ್ಡೊಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಈಯಮ್ಮಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ರೂಂ, ಒಂದ್‌ರೂಮ್ ಕಟ್ಬುಟ್ಟು ಎಂಣೆಗೊತ್ತಿಲ್ಲಂಗ್ ಈಯಮ್ಮನ ಬ್ಯಾರೆ ಇಟ್ಟಂಡು. ಇಟ್ಟಗಂಡ್ರೆ ಈಯಮ್ಮ ಗರ್ಭಿನಿಯಾಯ್ತು. ಗರ್ಭಿಯಾದಾಗ ಈ ದೊರೆ ಏನ್ನಾಡೋರು ? ಇವ್ವ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾರ

ಅಯ್ಯೋ ಎಂಗವ್ವೆ ದೊರಸಾನಿ ಅಂತೇಳಿ ಚಾಡಿ ಯೇಳ್ಬುಟ್ಟು. ಅವಾಗ ದೊರೆಸಾನಿ ಏನೆಂದ್‌ಬುಟ್ಟು . ಮತ್ತೆ ನಾನೊಂದುಪಾಯ ಹೇಳೊಡ್ತೀನಿ. ಆಯಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುಡಿ. ಕಣ್ಣೆಗ್ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುಟ್ಟು ಅನ್ನೆರ್ಡುಕಾಲ್ ಏಣೆ ಹಾಕುಡಿ. ಆಟ್ಟೆ ಇಳೋದು ಹತ್ತೋದು, ಇಳೋದು ಹತ್ತೋದು ಮಾಡ್ಬುಡಿ. ಅವು ಮಗ ಸತ್ತೋಯ್ತವೆ ಅಂತ ಯೇಳ್ ಕೊಟ್‌ಬುಟ್ಟು. ಆಮ್ಯಾಕೆ ಆಯ್ತು ಅಂಗೆ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂದಿದ್ದಲೆ ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು ಆ ಏಳ್ಳನ ಗೌಡೀರು.

ದೊರೆಸಾನಿ ಹೇಳದಂಗೆ ಅನ್ನೆರ್ಡುಕಾಲಿನ ಏಣೆ ಅಟ್ಟುಕೆ ಆಕುಟ್ಟು. ಅತ್ತೋದು ಇಳೋದು ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು. ಕಣ್ಣೆಗ್ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟುಟ್ಟು ಅತ್ತೋದು ಇಳೋದು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅವುರೆಂಗೆಂಗೆ ಅತ್ತೋದು ಇಳೋದು ಮಾಡಿದ್ರು ಅಂಗಂಗೆಲ್ಲಾ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮಕ್ಕು ಉಟ್ಟು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಉಟ್ಟಾಗ ಗೌಡೀರು ಓಡಿವೋಗುಬುಟ್ಟು ದೊರೆಸಾನಿ ಹತ್ರ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ್ ಮಕ್ಕು ಅಡುದವೆ. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರಿದ್ದಂಗವೆ. ಇನ್ನ ನಿನ್‌ಬುಡ್ತರಾ ದೊರೆ , ದೊರೆಸಾನಿ ಅಂತ ಯೇಳ್‌ಬುಟ್ಟು. ಆಗ ದೊರೆಸಾನಿ ಇದ್ದೋಳು ಒಂದುಪಾಯ ಹೇಳ್‌ಕೊಟ್ಟು. ಈಗ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ ಮಕ್ಕುನೂವೆ ತಗಂಡೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಗೆವೆತೆ. ಆ ಅಗೆವೆ ಆಕುಡಿ. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದಾಯಿ ಮರಿ ತಂದು ಅವು ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಮಡುಗ್ಬುಡಿ ಅಂತ ಯೇಳ್‌ಕೊಟ್‌ಬುಟ್ಟು.

ಗೌಡೀರೇನ್ಮಾಡ್‌ಬುಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿ ಊರುಂದೊಂದು ನಾಯಿ ಈದಿತ್ತು. ಆ ಇಪ್ಪೊತ್ತೊಂದಾಯಿ ಮರಿನೂ ತಂದು ಅವಳೆಗ್ಗಲಾಗ್ಗಡಗ್ಬುಟ್ಟು. ಈ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ್ ಮಕ್ಕಳೂವೆ ತಗಂಡೋಗಿ ಅಗೆವುನೊಳಿಕ್ಕೆಬುಟ್ಟು ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು. ಈಯಮ್ಮನ ಕಣ್‌ಬಿಚ್ಚುದ್ದು. ಒಂದ್ ನೀರು ಇಲ್ಲ, ನಿಡಿನೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ಬಂದ್ರೂ ಮನೊಳಿಕ್ಕಾಬುಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ದೊರೆ ಬಂದ್ರು. ದೊರೆ ಬಂದಾಗ ಗೌಡೀರಾ ಯೆರೆ ಆಯ್ತಾ? ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ ಯೆರೆ ಆಯ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದಾಯಿ ಮರೀನ ಯೆತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲೊಂದ್ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಕಿದೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬುಟ್ಟು. ಅಯ್ ಬುಡಿ ಉಗೀರಿ ಅತ್ತಾಗಿ ಅಂತ, ಅವುವೇ ಬೇಜಾರ್‌ಡ್ಕಂಬುಟ್ಟು. ಆಯಮ್ಮನಿಗೆ ಯಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲ ನೀರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವಳೆಥೆನೇ ಅವಳೆ. ಏನೋ ಯಾವೋ ಟೈನಲ್ಲಿ ಸೀಕೋ ಯಿಟ್ಟು ಕೊಡೋರು. ತಿಂದ್ಯಂಡ್ ಒಂದ್ರೂಲೇಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು.

ಇತ್ತಾಗಿ ಈ ಅಗೆವೆನಲ್ಲಿ ಈ ಮಕ್ಕೇನಾಗಬುಟ್ಟೋಂದ್ರೆ, ಇವುಗಳ್ಳ ಅಗೆವು ಚಂದಾಗಿ ಸಾಯ್ಬುಟ್ಟು. ಅಗೆವು ಅಂದ್ರೆ ಭೂಮ್ತಾಯಿನೇ. ಈ ಮಕ್ಕು ಸಾಯ್ಬುಟ್ಟು. ನೀವ್ಯಾವಾರು? ಏನು ? ಏನ್ ಬಂದ್ರಪ್ಪ ನನ್ನೂ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸಾಯ್ತೀನಿ, ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಅಚ್ಚಕಟ್ಟಾಗಿ ಸ್ಯಾಕಂಬುಟ್ಟು. ಸಾಯ್ಬುಂಡು ಇಂಗೆ ಮಡಿಕಬುಟ್ಟು. ಅಗೆವೆಬುಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಕಳಿಸ್ತಿರಿಲ್ಲ, ಅಮಕ್ಕನ್ನ. ಅವೆ ಅದೇ ತಾಯ್ತಂದೆ ಆಗೋಯ್ತು.

ಒಂದಿವ್ವಲ್ಲ ಒಂದಿವ್ವ ಏನಂತ ಕೇಳೊ ಈ ಮಕ್ಕುಗೋಳು. “ತಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲ್ಗಡಿಕೆ ವೋಗ್ಬಟ್ಟು ಆಡ್ಕಂಬತ್ತೀವಿ ತಂದೆ”. ಅಯ್ಯೋ ಅಪ್ಪ ಬ್ಯಾಡ್ರಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೋಗಬ್ಯಾಡಿ. ಇಲ್ಲೆ ಒಳ್‌ಗಡೀಕ್ ಆಡಿ ಅಂತ ಯೇಳಿದ್ರಾ ಕೇಳ್ಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಗಡೀಕ್ ಬಂದು ಗಂಡ್ಡಕ್ಕು ಹೆಣ್ಣಕ್ಕು ಚಂಡು ಬುಗ್ಗಿ ಆಡೋದು. ಆಡ್ಕೊಂಡು ವೋಗ್ತಾ ಇರುವಾಗ, ಇವ್ರು ನೋಡುಬುಟ್ಟು. ಯಾರು ? ಈ ಗೌಡೀರು. ನೋಡ್ಕಂಡೋಗ್ಬಟ್ಟದೇ ದೊರಸ್ಯಾನಿಗೇನಂತ ಯೋಳ್‌ಬುಟ್ಟು ಅಯ್ಯೋ ದೊರಸ್ಯಾನಿ, ಆ ಮಕ್ಕನ್ನ ಅಗೆವ್‌ದೊಳಿಕ್ ಆಕೊಂದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಅಷ್ಟೂ ಏಭೋಗ್ಡಲ್ಲಿ ಬೆಳದವೆ ಮಕ್ಕು ದೊರೆಸ್ಯಾನಿ, ನೋಡಕ್ಕಾಗಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಯೋಳ್ಬುಟ್ಟುರು. ಓ ಬದೀಕಬುಟ್ಟಾ ಅಂಗೂವೆ? ಏನ್ನಾಡದು ಈಗ ಅಂತ ದೊರಸಾನಿ ಒಂದುಪಾಯ ಮಾಡತಾವೆ. ಜರ-ಸಳಿ ಅಂತೇಳಿ ಮಲಿಕಬುಟ್ಟು. ದೊರೆ ಬಂದ್ರು. ದೊರೆ ಬಂದಾಗ ಯಾಕೆ ದೊರೆಸ್ಯಾನಿ ಊಟ ಆಯ್ತಾ ? ಯಾಕೆ ಮಲ್ಲಿಂದಿಯಾ? ಏನೂಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಅಯ್ಯೋ.... ಇಲ್ಲ ಮೈ ಒಡ್ಡ - ತಲೆಒಡ್ಡ, ಜರ-ಸಳಿ ಅಂದ್ಲು. ಆಗ ದೊರೆ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೆ ವೋಯ್ತದೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನೆ ಏನ್ನಾಡುದ್ರಾ ವೋಗಕಿಲ್ಲ. ಆ ಊರ್ಮಂದೆ ಒಂದ್ ಅಗೆವ್ ಅದೆ ಅದ್ಡ ಮುಚ್ಚುಬುಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಣ್ಣಂದ್ಕೊಟ್ಟೆ ನನ್ನೆ ವಾಸಿಯಾಯ್ತದೆ ಅಂದ್ಲು. ಅದೇನ್ ಬೋ ಸುದ್ದಿಯಾಂತ ಮಲಿಗಿದ್ದೀಯಾ ? ಆಯ್ತು ಒಂದ್‌ಯೆರ್ದಾಳೆ ಲೇಳಿ ಮುಚ್ಚಿಸ್ಪುಡ್ತೀನಿ ಯೇಳು ಅಂದ್ರು.

ಇನ್ನ ಇವ್ರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮುಚ್ಚಿಸ್ಪೇಕು ಅಗೆವ. ಈ ರಾತ್ರಿಲೇಯ ಕನಸ್‌ಬಿದ್‌ಬುಡ್ಡು ಅಗೆವ್ನೆ. ಓ ಮಕ್ಕ ಇನ್ನ ನನ್ನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏನಿದ್ರಾ ಮುಚ್ಚಿಸ್ಪುಡ್ತಾರೆ. ಇನ್ನ ನೀವ್ ಎಲ್ಲಿ ಸೇರ್ತಿರಪ್ಪ? ನೀವ್ ಎಲ್ಲಿ ವೋಗ್ತಿರಾ ? ನಾನ್ ಏನ್ನಾಡದು ? ಅಂತ ಅಗೆವ್ ಏನೇಳ್ತು ಅಂದ್ರೆ “ಅಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಗುತ್ತ ಅದೆ. ಆ ವುತ್ತುದೊಳಕೆಲ್ಲಾ ವೋಗ್ಬಟ್ಟು. ಇನ್ನ ನನ್ನಥೆ ಆಗೋಯ್ತು. ನನ್ನ ಮುಚ್ಚಿಸ್ ಆಕ್ಕುಡ್ತಾರೆ. ಆ ಮೂಗುತ್ತದೊಳಕ್ಕೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರ್ಕಂಬುಡಿ ಅಂತ ಯೋಳ್ಬುಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾರ್ನು ಕಳುಸ್ಪುಡ್ತು ಅಗೆವ್. ಇವ್ರು ಮೂಗುತ್ತದೊಳಕ್ಕೋಗಿ ಸೇರ್ಕಂಬುಟ್ಟು. ಇನ್ನ ದೊರೆ ಆಳ್ ಕರೊಂಡೋದ್ರು. ಅಗೆವ್ ಮುಚ್ಚಿಸ್ಪುಟ್ಟು. ಮಣ್ ತಂದ್ಕೊಟ್ಟು. ಆಗ ನನ್‌ಗ್ವಾಸಿಯಾಯ್ತಂತ ಎದ್ಲು ದೊರೆಸಾನಿ.

ಈ ಮೂಗುತ್ತದಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಯೋಳೆಡೆ ಸರ್ಪ ಕರ್ಣಕೊಂಡ್ಲ ಆಗಿ ಅನ್ನೆರ್ದು ವರ್ಸದಿಂದ ಕೊಂಕಬಿದ್ದಿದ್ದಂತೆ. ಕರ್ಣಕೊಂಡ್ಲ ಆಗಿ ಕಿವಿಯೊಳ್ಗೆ ಅನ್ನೆರ್ದು ವರ್ಸದಿಂದ ಅದರೊಳಗೆ ನೊಸಿಕಂಡ್ ಬಿದ್ದಿದ್ದಂತೆ. ಈ ಮಕ್ಕು ಯಾವಾಗ ತಪತಪ್ಪೆ ವಳಿಕೋದೊ ಅವನ್ನೆ ಕಾಯ್ಲೆ ಅನ್ನೋದೆ ವಾಸಿಯೋಗೋಯ್ತು, ಪರಿಯಾರ ಆಗೋಯ್ತು. ಆಗ ಸ್ವಾಮಿ ಏನೇಳಿದ್ಡಂತೆ ನಾಗೇಂದ್ರಪ್ಪ ಅಯ್ಯೋ ಮಕ್ಕ ನೀವ್ ಯಾವ್ತಾಯಿ ಅಡ್ಡ್ಡ ಕ್ಕಳಪ್ಪ ? ಯಾವ್ ದೇಶದ ದೊರೆ ಮಕ್ಕಪ್ಪ ನೀವು ? ಯಾಕ್ರಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿಗ್ ಬಂದ್ರಿ ? ನನ್ ಕಾಯ್ಲೆನೂ ವಾಸಾಯ್ತು. ನನ್ನೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ ಮಕ್ಕು ಅನ್ನುವಂಗೆ ಸಾಯ್ತಿನ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ, ಅಂದಿದ್ದೇಲೆ ಅವ್ಕೆ ಏನ್ನೇಕು ಅದ್ಡ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಟ್ಟೆ-ಬರೆ, ಅವ್ಕೇನು ಸಪ್ಪೆಬೇಕು

ನಾಗೇಂದ್ರ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಸಾಯ್ಬುಟ್ಟು. ಅಚ್ಚಟ್ಟಾಗಿ ಸಾಯ್ಬುಟ್ಟು ಗಂಡ್ಬುಟ್ಟು ಚಂಡು ಬುಗ್ಗಿ, ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಿಗಲ್ಲ ವೂವೂ. ಈ ವೂ ತರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ವೂವಾಡ್ಬಿತ್ತಿ ಗೂತ್ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು. ನಮ್ಮ ನಾಗೇಂದ್ರಪಟ್ಟಕೆ, “ನೋಡಮ್ಮ ವೂ ತಂದೆಕೊಡು ಇಷ್ಟು ಅಂತ ಒಬ್ಬ ವೂವಾಡ್ಬಿತ್ತಿಗೆ ಅವು ಆಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು. ಆಯ್ತು ಸ್ವಾಮಿ ತಂದೆಕೊಡ್ಬಿತ್ತಿ ಅಂತೇಳಿ ಆಯಮ್ಮ ಒಪ್ಪಂಡ್ಬು. ಆಯಮ್ಮ ಏನ್ನಾಡೋಳು? ಒಂದ್ಬಂಕ್ರಿ ವೂ ತಗಂಬರೋಳು. ನಾಗೇಂದ್ರ ಸ್ವಾಮಿ ಪಟ್ಟಕೆ ಕೊಟ್ಬುಡೋಳು. ಈ ಮೂಗುತ್ತದೋಳಿಕೆ ವೋಗ್ಬುಡೋಳು. ಇತ್ತಾಗಿ ಈ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಆಡ್ಬಂಡಿರವು.

ಒಂದಿವ್ವಲ್ಲ ಒಂದಿವ್ವ ಏನಂದೋ “ತಾತ ಮೇಲ್ಗಡೆ ವೋಗಿ ಆಡ್ಬಂಬತ್ತಿವಿ ತಾತ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಜಾರಾಯ್ದೆ ಇಲ್ಲೇಯಾಂತ ಕೇಳೆಂಡೋ. ಆಯ್ತು ವೋಗ್ರಪ್ಪ ಆಡ್ಬಬನ್ನಿ ಅಂತ ನಾಗೇಂದ್ರ ಹೇಳುಟ್ಟು. ಇವು ಮೇಲ್ಕ ಬಂದು ಅಡಕಂಡು ವೋಗ್ಬಾಯಿರುವಾಗ ಇವು ನೋಡ್ಬುಟ್ಟುರು. ಯಾರು ? ಈ ಗೌಡೀರು. ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು. ದೊರೆಸಾನಿ ಹತ್ತುಕ ಬಂದು ಅಯ್ಯೋ ದೊರೆಸಾನಿ ನೀನು ಅಗೆವ್ ಮುಚ್ಚದೆ ಈ ಮೂಗುತ್ತದಿಂದ ಬಿಳಿಬಿಳಿಬಿಳಿ ಬತ್ತವೆ ಮೇಲ್ಕೆ, ಪಿಳಿಪಿಳಿಪಿಳಿ ಒಳೀಕ್ ವೋಯ್ತವೆ. ಅಷ್ಟೂ ಚೆನ್ನಾಗವೆ ಕಣ್ ದೊರೆಸಾನಿ ಮಕ್ಕು ಅಂತ ಯೇಳಬುಟ್ಟು.

ಈಗೇನ್ನಾಡದು ಗೌಡೀರ್ಗೇಳುದು ಅಂತ ಒಂದುಪಾಯ ಮಾಡತಾವೆ ದೊರೆಸಾನಿ. ಈಗ ಇಸದ್ ಕಜ್ಜಾಯ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟುಡ್ಬಿತ್ತಿ. ಊರ್ಮಂದೊಂದು ಕಟ್ಟಿ ಅದೆ. ಕಟ್ಟಿ ನೀರೋಗ್ಬುಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಮಗಿಯದು ಚಲ್ಲದು, ಮಗೆಯದು ಚಲ್ಲದು ಮಾಡಿ. ಅವಾಗ ಆಡಾಕ್ ಬತ್ತವೆ. ಅವಾಗೂರಸ್ಪನ್ನಿ ಮಕ್ಕೆ ತಿನ್ನಾಕ್ ಕೊಡ್ಬಿತ್ತಿ ಅನ್ನಿ. ಅವಾಗ ಎಲ್ಲಾಕು ಇಸದ ಕಜ್ಜಾಯ ಕೊಟ್ಟುಡಿ. ಎಲ್ಲಾ ಸತ್ತೋಯ್ತವೆ. ಬನ್ನುಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಕೊಟ್ಬುಟ್ಟು. ಇವು ಅಂಗೆ ಆಡಾಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬಂದೋ. ಕಟ್ಟಿ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಈಜ್ ಹೋಡೆಯೋದು, ಇದ್ ಮಾಡಾದು. ಆಡಾಕ್ ಬಂದೋ. ಇವು ಏಳನ ಗೌಡೀರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೀರೆ ಹೋದ್ದು. ಮಗಿಯದು ಚಲ್ಲದು ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಈ ಮಕ್ಕು ನೋಡ್ಬಾರದನೆ ಯಾಕಮ್ಮ ಒರನೇನಮ್ಮ ? ಅಂದೋ. ಊಕಣ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಎಲ್ಲಗೂ ತಿನ್ನಾಕ್ ಕೊಡ್ಬಿತ್ತಿ ಅಂತ ಯೇಳಬುಟ್ಟು ಕಜ್ಜಾಯ ಕೊಟ್ಟು. ಕಜ್ಜಾಯ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಏನಾಯ್ತು? ಈ ಇರೇ ಹುಡ್ಬಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತ್ರದ್ ಹುಡ್ಬಿ ತಿನಬುಡ್ತು ಕಜ್ಜಾಯನ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಂಗೆ ಇಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೋ. ಆ ವುಡ್ಬಿ ತಿಂದೇಟ್ಟಿ ಸತ್ತೋಗ್ಬುಟ್ಟು. ಸತ್ತೋಗ್ಬುಟ್ಟಾಗ ಇವು ಈ ಇಪ್ಪತ್ತು ವುಡುಗ್ಬು ಇದ್ದಲ್ಲಾ, ಸುತ್ತ ಕೂತ್ಬಂಡು ಆ ವುಡ್ಬಿ ಹೆಣ ಮಧ್ಯೆ ಮಡಿಕಂಡು ಅಳ್ತಾ ಇದ್ದೋ.

ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯು ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದು. ವೋಗುವಾಗ ಏನಾಯ್ತು? ಅಯ್ಯೋ ಅದೇನೋ ನರಮನ್ನನ ಗೋಳಾಯ್ತದೆ. ನಡೀರಿ ನೋಡನಾಂತೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿ ಅಂದ್ಬು. ಶಿವ ಏನಂದ್ಬು, ಅಯ್ಯೋ ಯೆಂಗ್ಬಿನ್ ಬುದ್ಬಿ ಇದೆನೇ. ಏ ನಡಿ ಏನೋ ಅಂದ್ಬು. ಅಯ್ಯೋ ನಾವ್ ಬಂದಿರಾದ್ಯಾತಕ್ರಿ ? ನರಮನ್ನನ್ ಚಂಚರಣೆಗೋಸ್ಕರ ತಾನೆ ?

ನೋಡಾನ ಬನ್ನಿ ಅಂತೇಳಿ ಕರ್ಕಬಂದು. ಕರ್ಕಬಂದಾಗ ಯಾಕ್ರಪ್ಪ ? ಏನಪ್ಪ ? ಇಂಗಿ ಸತ್ವೋಗ್ಬಡ್ತು ಸ್ವಾಮಿ, ಕಜ್ಜಾಯ ತಿನಬುಡ್ತು. ನಮ್ಮಕ್ಕ ಇಂಗಿ ಸತ್ವೋಗ್ಬಡ್ತು. ನಾವ್ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ್ನ ಇದ್ದೊ. ಇಪ್ಪತ್ತನ ಆಗ್ಬಟ್ಟೊ ಅಂತೇಳಿ ಅಳ್ತಿದ್ತೊ. ಅವಾಗ್ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು ಅವು? ಮರ್ಜಾವ್ವದ್ಡೆಲಿ ಮಂತ್ರಸಬುಟ್ಟು. ಜೀವ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಮಂಗಳಮಾಯ ಆಗ್ವೊಂಟೋಗ್ಬುಟ್ಟು. ಇವೇನ್ ಮಾಡ್ಬಟ್ಟೋ? ಹೂವಾಡಗಿತ್ತಿ ಮನೆ ಸೇರೊಂಬುಟ್ಟೊ ವೋಗಿ.

ಈಗ ಅದೇ ದೊರೆ ನನಗೆ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಾನ್ ಇನ್ನೊಂದ್ ಮದ್ದೆ ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಏರ್ಪಾಡ್ ಮಾಡಿದ್ರು. ಎಲ್ಲಾರ ಒಂದೆಣ್ ತರಬೇಕು, ನಾನ್ ಮದ್ದೆ ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಕುದ್ರೆ ಆಯ್ಕಂಡು ವೋಯ್ತಾಯಿದ್ರು. ವೋಯ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಈ ಮಂತ್ರಿ ಏನೇಳ್ತ ದೊರಿಗೆ, ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ ಈ ಹೂವಾಡಿಗಿತ್ತಿ ಮನೇಲಿ ಮಕ್ಕು ಸಾಕವ್ವೆ. ಎಣ್ಣೊಂದ್ರೆ ಅಷ್ಟೊ ಚೆನ್ನಾಗವೆ. ನಿಮ್ಮೆ ಆಗೊದೊಂದು ವುಡ್ಗೀನ್ ನೀವ್ ಮಾಡ್ಲೆ ದೊರೆ ಅಂತೇಳಿ ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳ್ತ. ಆಯ್ತು ಕಣೋ ನಡಿಯೋ ಹೋಗಾನ ಅಂತೇಳಿ ಮಂತ್ರನೂವೆ ದೊರೆನೂವೇ ವೂವಾಡಿಗಿತ್ತಿ ಮನೆಗೆ ಎಣ್ಗೋದ್ರು. ಎಣ್ಗೋದ್ರೆ ಏನಂದು, ಏನಮ್ಮ ನಮ್ಮೊಂದೆಣ್ಣಾಗಬೇಕಣಮ್ಮ. ನಾವ್ ಎಣ್ಣೆಗ್ ಬಂದಿದೀವಿ ಅಂತ ದೊರೆಗಳು ಅಂದು. ಆಯ್ತಪ್ಪ ಅದ್ರಷ್ಟ ಅಣೆಬರ ಇದ್ರೆ, ಹೆಸ್ರಬಲ ಬಂದ್ರೆ ಆಯ್ತು, ಇಲ್ಲಾಂತೀನ ದೊರೆ ಅಂತೇಳಿ ಅವಮ್ಮ ಹೇಳ್ಬುಟ್ಟುಳು. ಆಯ್ತು ಹೆಸ್ರಬಲ ಕೇಳುದ್ರು, ಏನೋ ಸರ್ರತ್ತು ಅಂತಹೇಳಿ ಹೇಳ್ಬುಟ್ಟು. ಆಯ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನು ವೊಂಚ್ಚ ಬುಟ್ಟು. ಮದ್ದೀಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು. ಎಂಟ್ ದಿನ್ನೆ ಎಣ್ಕರ್ಕಬರೊದು, ಇಷ್ಟುದಿನ್ನೆ ಚಪ್ಪ ಮದ್ದೆ ಅನ್ನಾದು ಗೊತ್ತಾಗೋಯ್ತು. ಆಯ್ತು ಎಣ್ಕರ್ಕವೋಯ್ತು ಅವಮ್ಮ.

ಅವಾಗ ಚಪ್ಪದಟ್ಟೇಲಿ ಮೋರ್ತಕ್ ನಿಲ್ಲುದ್ರು. ಮೋರ್ತಕ್ ನಿಲ್ಲದಾಗ ತೆರೆಬಟ್ಟೆ ಇಡುದ್ರು. ಎಳ್ಳು ಜೀರೆ ಆಕ್ಸುದ್ರು. ಇನ್ನೇನು ಮೋರ್ತಕ್ ಕೈವೊಡ್ಡ ಬೇಕು. ಎಣ್ಣು ಗಂಡು ಮೋರ್ತಕ್ ಕೈವೊಡ್ಡದಾಗ ಆಕಾಸ್ ದಿಂದ ಒಂದ್ ಯಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು ಎಣ್ಣೆನ್ ಕೈಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ, ಆ ವುಡ್ಗಿ ಏನ್ನಾಡ್ತು ? ಕೈಯ ಹಿಂಗ್ ತಕ್ಕಂಬುಡ್ತು. ವಾಲಕ್ ತಕ್ಕಂಡು ಆ ಯಿಂಬೆ ಅಣ್ಣೊಳ್ಳೆ ಓದಕ ನಿಂತ್ಕತು. ಆ ವುಡ್ಗಿ ಓದಕ ನಿಂತ್ಕಂಡಾಗ ಏನಂತ ಓದ್ಕ ನಿಂತ್ಕಂತು ಅಂದ್ರೆ, ಮೂರ್ಜನ ಮುಂಡೇರಂತೆ, ಕೇಳ್ ಯಿಂಬೆಅಣ್ಣೇ. ಮಾವಿನ ತೋಪ್ಪಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಆಯ್ತಾ ಅಂತ ಒಬ್ಬಂದ್ಲಂತೆ. ಅದ್ಕೆ ಅಯ್ಯೋ ತಾಯಿ, ನಾನು ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕುಗಿಕ್ಕಿ, ಊಟಮಾಡಿ ಇವ್ವೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಂದೆ ಅಂತ ಒಬ್ಬಂದ್ಲಂತೆ. ಒಬ್ಬೇನಂದ್ಲಂತೆ ಆರಪಾವಕ್ಕಿ ಆಕಿ ಗಿರಿಪರ ಮಾಡಿ ಒಂದೂರ್ ಮಗಳು ಬಂದುಂಡು ಕೋಡಳ್ಳಿ ಮಗ್ಗು ಕರ್ಕಬಂದಿಕ್ಕಿ ಓದಕ್ಕೋಗೋ ಮಗನ್ನೆ ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಇನ್ನೂ ಅರಪಾವಕ್ಕಿ ಅನ್ನ ಉಳ್ಳಕ್ಕಣಕ್ಕಾಂತ ಒಬ್ಬಂದ್ಲಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ನನಗೆ ಗಂಡಿದ್ರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ್ ಮಕ್ಕ ಹೆರೋನಿ ಕಣಕ್ಕ ಅಂತ ಒಬ್ಬಂದ್ಲಂತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದ್ನೀಮೆ ದೊರೆ ಎಣ್ಣೆಗೇಂತ ವೋಗ್ತಾಯಿದ್ಲಂತೆ. ಎಣ್ಗೋಗುವಾಗ ಇವ್ವು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದ ಮಾತ್ ಕೇಳಿಸ್ಕಂಡು ಕುದ್ರೆ ಇಳ್ ದ್ಬುಟ್ಟು, ಕುದ್ರೆ ಮೇಲೆಯೆತ್ತಿ ಕುಂಡ್ರಸ್ಕಂದ್ಬಂದ್ಲಂತೆ. ಬಂದು ಅಯಮ್ಮನ ಒಂದು ಮನೆ ಮಾಡಿ ಬುಟ್ಟೊಂಡಿದ್ಲಂತೆ.

ಆಯಮ್ಮ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆದಾಗ ಈ ಗೌಡೀರೆ ಏಳನಕ್ಕೋವೆ ಆಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ. ಈಯಮ್ಮನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗೋಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮಿಗೇವೊಂದಿದ್ದು. ಅವಾಗ ವುಚ್‌ದೊರೆ ಎಲ್ಲೋ ವೋಗಿದ್ದಾಗ, ಆಯಮ್ಮನೆ ಕಷ್ಟವಾಯ್ತಂತೆ. ಆಗ ಇವು ಏಳನ ಗೌಡೀರೆವೆ ಕರು ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳ ಯೋಳ್ತಂತೆ. ಯೋಳಿದಾಗ ನಿಮ್ಮಡೆ ಹೆರೆ ಮಾಡಾನೋ ನಮ್ಮಡೆ ಹೆರೆ ಮಾಡಾನೋ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರಂತೆ. ನಮ್‌ಗೇನ್ ಗೊತ್ರವ್ವ? ಎಲ್ಲಾ ನಿಮಗೇವೊಂದಿದ್ದು, ನಿಮಗೆಗೊತ್ತಿದ್ದು ಅಂತ ಆಯಮ್ಮ ಹೇಳತಂತೆ. ಅವಾಗ ಅವ್ರೇನ್ನಾಡಿದ್ರಂತೆ? ಕಣ್ಣೆ ಬಟ್ಟೆ ಕಟ್‌ಬುಟ್ಟು, ಅಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅನ್ನರ್ದಕಾಲ ಏಣಿ ಆಯ್ಕುಬುಟ್ಟು ಹತ್ತದು ಇಲ್ಲದು ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ. ಅವು ಹತ್ತದು ಇಲ್ಲದು ಮಾಡದಂಗೆಲ್ಲಾ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ್ ಮಕ್ಕು ವುಟ್ಟುದುವಂತೆ. ಅವಾಗ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರಂತೆ? ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ್ ಮಕ್ಕುನೂ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಊರುಂದ್ಲ ಅಗೇವ್‌ಗೆ ಆಕಿದರಂತೆ. ಅವಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದ್ನಾಯಿ ಮರಿ ತಂದು ಅವಮ್ಮನ ಮಗ್ಗುಲ್ಲೆ ಬುಟ್ಟಂತೆ. ಕೇಳ್ ಯಿಂಬೆಣ್ಣೆ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾನು ನಡೆದಿದ್ದ ವಿಚಾರನೆಲ್ಲಾ ಯಿಂಬೆಣ್ಣೆಲ್ಲಿ ಓದ್ಬುಡ್ತು. ಆ ನಿಂಬೆ ಅಣ್ಣೆಲ್ಲಿ ಓದ್ಬುಟ್ಟಾಗ ಈ ದೊರೆ ನಿಂತಿದ್ದೋರು, ವುಚ್‌ದೊರೆ, ತನ್ನ ಮಗಳ್ಳೇಯ ಮದುವೆ ತಾನೆ ಆಗಕ್ ಬಂದ್ರಂತೆ, ಕೇಳ್ ಯಿಂಬೆಣ್ಣೆ ಅಂತೇಳಿ ಓದ್ಬುಡ್ತು.

ಅವಾಗ ವುಚ್‌ದೊರೆ ಮೋರ್ತಕ್ ನಿಂತಿದ್ದೋರು ಏನಾಯ್ತು ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದೋದು. ಆಮ್ಮಾಲೆ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೆ? ಎಚ್ಚತ್ಕಂಡು ಅದೇ ಚಪ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದ್ ಸೀಮೆದೊರೆ ತಂದು, ಅದೇ ಮಗಳ್ಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ. ಮನೇಲಿದ್ದ ದೊರೆಸಾನಿ ಏಳನ ಗೌಡೀರೆವೆ ಏಳ್ ಬಾಕಲ್‌ಗೂ ಸಿಗಿದು ತೋರ್ಲ ಕಟ್ಟಿಸುದ್ರೆ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ವುಚ್‌ದೊರೆ ಮಕ್ಕು ಯೆಂಡ್ತಿ ಬದಿಕವೋಯ್ತಾವ್ರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಸಾಕಮ್ಮ, ಬೆಟ್ಟದ ಬ್ಯಾಲನಕೆರೆ. ಅಜ್ಜಿಯಿಂದ ಕಲಿತ ಕಥೆ.

೧೨. ಹೆಂಡತಿಯ ಮಿಂಡ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಎಂಡ್ತಿ ಇಬ್ರಾಳಿದ್ರಂತೆ. ಆಮೇಲೆ ಇರ್ದೂಲಾವೇ ಅವು ಯಾರನ್ನೋ ಇಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟಳು. ಗಂಡನ್ ಮುಂದೆ ಮುಂಡಾನೋವು ತಲೆನೋವು ಅಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಮೂಗುನೋವು ತಲೆನೋವು ಅಂತ ಮಲಿಕ್ಕೆಂಬಿಟ್ಟು. ಮಲಿಕ್ಕೊಂತೂವೇ ಗಂಡ ಬಂದು “ಏಯ್ ನಿನ್ನ ಮೂಗುನೋವು ತಲೆನೋವಿಗೇನು ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅಯ್ಯೋ ಮತ್ತೇ ನಂಗೆ ನೆಟ್ಟಾನೆ ಕಲ್ಲಾವೇ ಗಾಳಿಹಣ್ಣೂವೇ... ಇಟ್ಟೊಂಡು... ನನ್ನ ಮೂಗುನೋವು ತಲೆನೋವು ಓಯ್ದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ಲ. ಅವು ಅವಾಗ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಹುಡುಕೊಂಡು ವೋಗ್ಬಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಚುಂಚನಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟದಂಥ ಬೆಟ್ಟ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ

ಗಾಳಿಹಣ್ಣು ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಾ. ಆಮೇಲೆ ಆ ಕಡೆ ವೋಗೋವ ಅಂತ, ಕಲ್ಲು ಕಡಿದು ನೋಡೋಣ ಅಂತ ನೆಟ್ಟಾನೇ ಕಲ್ಲು ಕಿತ್ತ. ಆಮೇಲೆ ಹಾಳುಗಿಡ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಗಾಳಿಹಣ್ಣು... ಹಿಡಿಯಾಕಾಗಿಲ್ಲ... ಆಮೇಲೆ ನೀರಿಗೋಗೊನು ನೀರುಮಟ್ಟ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತ್ಕೊಂಡ. ಕಲ್ಲು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಗಾಳಿಹಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊಳೆಗೋಗಿ, ಹೊಳೆತಕ್ಕವೋಗಿ, ನೀರಾಗಿ ಇಳಿತಾವ್ವೆ. ನೀರು ಮಟ್ಟಾಕಟ್ಟಾನೆ, ನೀರು ಬಾಚ್ಕೊಂಡು. ಆ ನೀರು ಅವನಿಗೆ ಮಟ್ಟ ಕಟ್ಟಾಕೇ ಆಯ್ತದ? ನೀರು ಬಗಚು ಒಂದು ತಕ್ಕೇ ಆಗಾಕಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಗಿರಿಯಮ್ಮನಂತವು, ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿ ಓಯ್ತಿದ್ದು. ಅವಜ್ಜಿ ಬಂದು ಯಾರಪ್ಪ ಇಂಗೇ ನೀರಾಗೇ ಕುಂತಿದ್ದೀ, ಯಾಕೋ ಮಗಾ ನೀರಿನೊಳಗೆ ಕುಂತಿದ್ದೀಯಾ ಅಂದ್ಲು. ವೋಗಮ್ಮ... ನಿಂದೊಳ್ಳಿ ಕಥೆಯಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವಾಗ ಅವೇನೆಂದ್ಲು ಮತ್ತೆ ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು, ಏಳಪ್ಪಾ ಅದೇನು ಅಂತ ಕಷ್ಟ ? ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಎಂಡು, ಅರಿಸೋದಾದ್ರೂ, ಅರಿಸ್ತೀನಿ, ಮತ್ತೇ ತಿರೋದಾದ್ರೂ, ತೀರಿಸ್ತೀನಿ, ಬಂದ ಕಷ್ಟ ನಾನು, ಅದೇನು ಅಂತ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಹೇಳಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಎಂಡು, ತಲೇನೋವು ಬಂದು ಮನೀಕ್ಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟವೇ, ಒಂದವಾರ ಆಯ್ತು, ಮ್ಯಾಕೇ ಎದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂದ.

ಮತ್ತೆ ಗಾಳಿಹಣ್ಣು, ನೆಟ್ಟಾನೆ ಕಲ್ಲು, ನೀರಿನಮಟ್ಟ ಕಟ್ಟೊಂಡು ತಗೋಬಂದ್ರೆ, ನನ್ನ ತಲೇನೋವು ಬಾಧೆ ಎಲ್ಲಾ ಓಯ್ತದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೀನಿ ಕಣಮ್ಮ. ನೆಟ್ಟಾನೇ ಕಲ್ಲು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಗಾಳಿಹಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನೀರೇ ಮಟ್ಟಾ ಕಟ್ಟೆಂದು ಕುಂತಿದೀನಿ ಅಂದ. ಅವಾಗ ಆಯಮ್ಮ ಏನಂದ್ಲು ? ಅವಳು ಗೂಡೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಬತ್ತಿದ್ದು. ಇವು ಏನ್ನಾ ಡಿದ್ದು "ಅಯ್ಯೋ ಮಂಕು ಬಡ್ಡಿ ಮಗನೇ, ಅವ್ವ ಯಾವನೋ ಮಡಿಕೊಂಡವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಿಂಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳವಳೆ. ನೀನು ಅದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ಬಂದಿದ್ದೀ ಅಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಅಮ್ಮೋ ಇದೇನಮ್ಮ ಇಂಥ ಮಾತಾಡ್ತೀಯಾ ನೀನು ? ನನ್ನ ಹೆಂಡು, ಅಂತವು ಅಲ್ಲ ಕಣಮ್ಮ ಅಂದ. ಅಯ್ಯೋ ಒಳ್ಳೆ ಆಸಾಮಿ.... ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ, ನಿನ್ನ ಮನೇ ಎಲ್ಲ ದೇ ತೋರ್ಸು. ಅವಾಗ ನಾನು ನಿನ್ನೆಂಡು, ಎಂಥವಳು ಅಂತ ತೋರ್ಸಿಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂದಳು. ಅಯ್ಯೋ ಆಯ್ತು ನಡಿಯಮ್ಮ ಅಂತ ಅಂದ.

ಅವಳು ಅವನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿ ಒಳಗೇ ಕುಂಡ್ರಿಸಿಕೊಂಡ್ಲು. ದೇವು, ಅಂತ ಕೊಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಡು, ತಲೇಮೇಲೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು, ಓಯ್ತಾ ಇದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಇವ್ವು ಇದೇ ದಾರೀ ಇದೇ ದಾರಿ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ಅಂದ. ತಗೊಂಡ ಓಯ್ತಾ ಇದ್ದವಳಿಗೆ, ಇದೇ ಕಣಮ್ಮ ನಮ್ಮನೆ. ನಡಿಯಮ್ಮ ಅಂತ ತೋರ್ಸಿದಾ. ಇವು ಮನೇ ಒಳಕ್ ಹೋದ್ಲು. ಮುಂದಕೋದ್ಲು. ಅವನ ಎಂಡು, ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದು. ತಾಯಿ ಮತ್ತೇ ತಣಗ್... ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಸಂಜೆ ಆಯ್ತು ನಾನು ಓಗಾಕೇ ಆಗೋಕಿಲ್ಲ ದೇವು, ಹೊತ್ಕೊಂಡು, ಹೊತ್ತು ಮುಳುಗಿ ಕತ್ತಲು ಬಂದುತ್ತಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ ಮಲಿಕೊಳ್ಳಂತೀನಿ ಅಂದಳು. ಅವಳು ಏನ್ನಾ ಡಿದ್ದು? ಅಯ್ಯೋ ಬಾರಮ್ಮಾ ಒಳ್ಳೆದಾಯ್ತು ಕುಂತ್ಕೋ ಬಾ ಅಂತ, ಕರೊಂಡೋದ್ಲು ಒಳಕ್ಕೆ. ಇಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಬಾಕ್ಕ

ಅಂತ ಆಮೇಲೆ ಕರ್ಮೋಡೋಯ್ತಾ ಲಾವೆ ಕುಡಿಯಾಕೆ ತಣ್ಣಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಾಲು ಕೊಡವ್ವ ಅಂದ್ಲ ಮುದುಕಿ. ಅವಳು ಕೊಟ್ಟ ಹಾಲು ಕುಡಿದಳು. ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಮುದುಕಿ ದೇವ್ರ ಗೂಡೇಮರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ. ಒಂದ್ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಆಗ ಗೌಡ್ರ ಮಗ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದು, ಅವು ಬರುತ್ತೇಯಾ ಇವಳೇನು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು? ಗೌಡ್ರ ಮಗನ್ನ ಮಡಿಕೈಂಡಿದ್ದಲ್ಲ, ಆಗ ಏನ್ನಾಡಿದ್ದು ? ಊಟ ಅದು ಇದು ಬೇಕಾದ್ದು, ಬೇಡವಾದ್ದು ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಅವನ್ನ ಕಳಿಸ್ತೊಲಾವೆ ಇನ್ನ ಇವಳಿಗೆ ಮುದುಕಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಾಣಕಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ನೀರು ಕೊಡವ್ವ, ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಳೋತಿನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಆವಾಗ ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ಯೆಲ್ಲಾ ತೊಳ್ಳೋತಿದ್ದು. ದೇವ್ರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡೋಕೆ ಕಣವ್ವ ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಗೂಡೆ ಬಾಯಿ ತೆಗೆದ್ದು. ಆ ಬುಟ್ಟಿಬಾಯಿಲಿ ಇವನು ಎಲ್ಲಾನೂ ನೋಡ್ಕೊಂಡ, ಕುಂತಿದವ್ವ ಗಂಡ. ಆಮೇಲೆ ನನ್ನ ದೇವ್ರಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಎಡೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಕಣವ್ವ ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಆಗ ಎಡೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಆ ದೇವ್ರಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಎಡೆನೂ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಎಡೆಮಾಡಿ ಆಗ ಅವರು ಒಂದಿಷ್ಟು ಊಟ ಮಾಡಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಅವಳು ಅಂಗೇ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡು. ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಬಿಸಕಕ್ಕೆ ಎದ್ದು. ಅವಮ್ಮ ಎದ್ದು ಲೂತೇಯಾ ಇವ್ವೇನ್ ಅಂದ್ಲ ಮುದುಕಿ "ತಾಯಿ ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪದ ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ರಾಗಿ ಬಿಸತಿದ್ವೋ ಕಣವ್ವ. ರಾಗಿ ಬಿಸಬೇಕಲ್ಲ ಪದ ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ? ನಾನು ಬೀಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ಬೇಡಕಣಮ್ಮ ನಾನೇ ಬೀಸ್ತೀನಿ ನೀನು ಮನಿಕ್ಕೊಳಮ್ಮ.

ಸುಮ್ಮೇ. ಪಾಪ ನೀನು ಸಂಜೆವರೆಗೆ ದೇವ್ರು ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಸಾಕಾಗ್ಗದೆ ಮಲಿಕ್ಕೋಳಮ್ಮ ಅಂದಳು. ಇಲ್ಲ ಕಣಮ್ಮ ನಾನೂ ಬೀಸ್ತೀನಿ. ನನಗೆ ಕುಂತೊಂಡಿರಕಾಗೋಲ್ಲ, ಬೀಸ್ತೀನಿ ಪದ ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಯ ಅಂತ ಅವಳು, ಕಲ್ಲು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು. ಕಲ್ಲು ಹಿಡಕೊತ್ತೊವೆಯಾ ಪದವಾ ಹೇಳವ್ವ ಪದವಾ, ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಾಗೆನ ಪದ ಹೇಳವ್ವ ಅಂದ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳು, "ನನಗೆ ಬರಾಕಿಲ್ಲ ಕಣಮ್ಮ ಅಂದ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಹೇಳಮ್ಮ ಹೇಳಮ್ಮ ಅಂತ ಇವು ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವಾಗ ಏನಂದ್ಲ -

ನನ್ನ ಗಂಡ ಬರುವ ದಾರೀಲೀ
ಹಾವಾರ ಕಡಿಬಾರುದ ಚೇಳುನಾರ ಕಡಿಬಾರುದ
ಸತ್ತೆಂಬ ಸುದ್ದಿ ಬರುಬಾರುದ ಜೋಕುಮಾರ!
ನನ್ನ ಮಿಂಡ ಬರುವ ದಾರೀಲೀ
ಕಲ್ಲಾರ ಇರುಬೇಡ ಮುಳ್ಳಾರ ಇರುಬೇಡ
ಸಣ್ಣ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹರುವಿರಲೀ ಜೋಕುಮಾರ!

ಅಂತ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು., ಯಾರು ? ಆಯಮ್ಮ. ಹಂಗಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇವನ

ಹೆಂಡ್ರು, ಅಕ್ಕಿ ಜೊತೆ ಬೀಸುಕೊಂತ. ಗಂಡನ ಕಳಿಸಿದ್ದಲ್ಲ ? ಆ ಗಂಡಂಗೆ ಹಾವು ಕಡೀಲಿ, ಚೀಳು ಕಡೀಲಿ, ಅಂತವ ಹೇಳಿದ್ದು. ನನ ಗಂಡ ಬರೋ ದಾರೀಲೀ ಅವನು ಮನಿಗ್ ಬರದಂಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹಾವು ಚೀಳು ಕಡಿದು ಸತ್ತೋಗ್ಗಿಡ್ಲೀ, ನೆಟ್ಟಾನೆ ಕಲ್ಲು, ಗಾಳಿಹಣ್ಣು ತರೋಕೆ ಹೋದವ್ವಿಗೆ, ನನ್ನ ಮಿಂಡ್ ಬರೋ ದಾರೀಲಿ ಒಂದು ಕಲ್ಲು, ಮುಳ್ಳು ಏನೂ ಇರಬೇಡ, ಸಣ್ಣ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಹರವಿರಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಇವಳು ಹೇಳಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಈ ಮುದುಕಿ -

ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ರು, ಸತ್ಯವಂತೇ
ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ರು, ದೃಢವಂತೇ
ನಿನ್ನ ಮಡದಿ ಆಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ಯೆನೋ ಜೋಕುಮಾರ!

ಸತ್ಯವಂತೆ ನನ್ನ ಮಡದಿ
ದೃಢವಂತೆ ನನ್ನ ಮಡದಿ
ನಿನ ಮಡದಿ ಆಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳಿದ್ಯೆನೋ ಜೋಕುಮಾರ.

ಮೂಲೇಲಿ ಇರುವಂಥ ಲಕುಡಿಯ ತಕ್ಕೊಂಡು
ಗ್ಯಾನ ಬಂದಂಗೆ ತದುಕಪ್ಪ ಜೋಕುಮಾರ.

ಈಕೆ ಕೇಳಿದ್ದು. ಯಾರು ? ಮುದುಕಿ ಹೇಳಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ. ಇದನ್ನ ಗೂಡೆ ಹೊತ್ಕೊಂಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಆಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಗಂಡನ್ನ ಗೂಡೇಲಿ ಕೂಡಿಸ್ಕಂಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಗೂಡೆ ಒಳಕ್ಕೇ ಈವಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ರು, ಸತ್ಯವಂತೆ ದೃಢವಂತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ. ಈಗ ಅವಳು ಆಡಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿದಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಗಂಡಂಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗೋ ಪದನಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ಪದನಾಗೇ ನನ ಹೆಂಡ್ರು, ಸತ್ಯವಂತೆ, ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ರು, ದೃಢವಂತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಯಲ್ಲಾ ಅಂತ ಪದನಾಗೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಆಗ ಹಾಕಪ್ಪ ಅಗಣಿಯ, ನೂಕಪ್ಪ ಕದವಾನ, ಮೂಲೇಲಿರೋ ದೊಣ್ಣೆ ತಗೊಂಡು ಗ್ಯಾನ ಎಂದಂಗೆ ತದಕಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅವನು ಆಗ ಅಗಣಿ ಹಾಕ್ದ, ಕದ ಹಾಕ್ದ, ಮೂಲೇಲಿರೂ ದೊಣ್ಣೆ ತಗೊಂಡು ಯೆಂಡ್ತಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತದ್‌ಕ್ದ.

ಹೇಳಿದವರು : ಕೆಂಪಮ್ಮ, 35ವರ್ಷ, ಹರಿಜನ, ಕಾಡಸೂರು ಮುದಗೆರೆ, ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೧೮. ಮರಗೋಟಿ

ಚುಂಚನಗಿರಿ ಅನ್ನೋದು ಒಂದು ಪಟ್ಟಣ. ಆ ಊರಾಗೇ ಗಂಡ ಎಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬೂ ಆಳಿದ್ರೂ. ಅವರೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಾ ಆದ್ರೂ ಮಕ್ಕು ಆಗ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೂ? ಭೈರೂ ಸ್ವಾಮೀಗೆ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು 'ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಾ ಆದ್ರೂ ಮಕ್ಕಳಾಗ್ಲಿವಲ್ಲ. ನನಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಕೊಡ್ಬೇಕು, ಅಂತ ವೋಗಿ ಕೇಳಿದ್ಲೂ. ಆಗ ದೇವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಗಿ ಅಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಾಗ್ತವೇ ಒಂದ್ ಹೆಣ್ಣು ಒಂದ್ ಗಂಡು, ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಾಗ್ತವೆ. ಮಕ್ಕಳಾದ್ರೆ ನೀವು ಉಳಿಯಲ್ಲ ಗಂಡ ಎಂಡ್ತಿ. ಮಕ್ಕಳು ಮಾತ್ರ ಉಳೊಂತಾವೆ. ಆದ್ರೂ ಪರ್ದಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಉಳಾದ್ರೂ ಪರ್ದಾಗಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕು ಮಾತ್ರ ಕೊಡ್ಬೇಕು. ನಿಂಗೆ ಗಂಡ್‌ಕತ್ತರಿ ಆಕ್ತೀನಿ. ಮಕ್ಕಳ ಫಲ ಕೊಡಿ, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ಲೂ ಆಯಮ್ಮ.

ಆಗ ಅತು ಅಂತ ಹೇಳಿ ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತು ದೇವು ಭೈರೂಸ್ವಾಮಿ. ಆಗ ಬಂದ್ಲೂ ಆಯಮ್ಮ. ನೀರು ಉಯ್ಯೊಂಡ್ಲೂ. ಒಂದ್ ಗಂಡು, ಒಂದ್ ಎಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾದ್ಲೂ. ಹದಿನಾರು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ಮಕ್ಕಳಾಗೂತಲೂವೆ, ಆಗ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಾದಾಗ ಆ ಮಕ್ಕು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಷ್ಟಾಗಿ ಆಡಂಗೆ ಆದೋ. ಆ ಗಂಡ್ ಮಗಿಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಅಂಗಿ ಹಾಕಿದಳು. ಆಡಾಕ್ ಗಂಡು ಮಗೂ ಹೋಯ್ತು. ಆಗ ಗಂಡ ಎಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬೂ ಮನೇ ತವ ಇದ್ದರಲ್ಲ ? ಇವ್ರ ಪಡಸಾಲೆ ಒಳ್ಳೆ ಕೂತಿದ್ರು. ಹೆಣ್‌ಮಗುನು ಹೋಯ್ತು. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ಆಯ್ತು. ಆಗ ಅಪ್ಪನತಕ್ಕೆ ಗಂಡು ಮಗು ಹೋಯ್ತು. ಹೆಣ್‌ಮಗು ತಾಯಿ ತಕ್ ಬಂತು. ಆ ಮಗ ಎತ್ತೊಂಡು ಮುದ್ದಾಡ್ ಬಿಟ್ಟು ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕರಲ್ಲ. ಸತ್ತೋಗ್ ಬಿಟ್ಟು! ಸತ್ತೋದಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಾಗಿದ್ದವು ನಿಮ್ಮಂತವರೂ, ಅವು ಇನ್ನೇನು ಇಂಗೇ ಬಿಡಕ್ ಆಗ್ತದ ? ಆಗ ತಕ್ಕೊಂಡೋದ್ರೂ ದಫನ್ ಮಾಡಿದ್ರು. ಮಕ್ಕು ಸಾಕೋರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಾಗಿದ್ದವು ಮಾಡಿದ್ಲೇ ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟೊಂಡು ಹಿಂಗೇ ಬಳ್ಳೊಂಡು ಇಂಗೆ ಇಂದ್ಬಿಟ್ಟು.

ಆಗ ನಿಮ್ಮಂಥ ಗೌಡನೇಯ ಬಾರೋ ಮಗ ನಮ್ಮೂರ ಬಾಳೇಗಿಡದಾಗೇ ಬಾಳೇಗಿಡ ಅಗ್ಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಬಾರಪ್ಪ ತೋಟಕ್ಕೆ ಅಂತ ಆ ಗಂಡು ಮಗನ ಕರ್ಮೊಂಡು ಹೋದ್ರೂ. ಆಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಗ ಏನಂತು ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನಾನೊಬ್ಬೆ ಇರೋಣೆನೋ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಅಂತು. ಅಂಗಂದಾಗ ಈ ಮಗನೂ ಕರ್ಮೊಂಡು ಒಂದು ಗೋಣಿಚೀಲ ತಕ್ಕೊಂಡು ತೋಟಕ್ ಹೋದ್ರೂ.

ಒಂದು ಮಾವಿನಮರ. ಮಾವಿನ ಮರದಡಿ ಆ ಗೋಣಿಚೀಲ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದ್ದೆ, ಈ ಹೆಣ್‌ಮಗ ಕುಂಡ್ರಿಸಿ ಬಾಳೇಗಿಡ ಅತ್ತೆ ಮಾಡ್ತ ಇದ್ರೂ. ಆ ಬಾಳೇಗಿಡ ಅತ್ತೆ ಮಾಡ್ತ ಇದ್ದೇನಾಗ

ಒಂದು ಮಾವಿನಣ್ಣು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ಬೀಳುತ್ತಲಾವೆ 'ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಒಂದ್ ಹಣ್ಣು ಬಿದ್ದೆತೆ ಅಂದ್ಲ ಹೆಣ್ ಮಗು; ಅವ್ವ ಹಣ್ಣು ಬಿದ್ದಿದೆ, ತಗೊಂಡು ತಿನ್ನು ಅಂದ. ತಿನ್ನಾಕ್ ತಕಂಡು ನೋಡೋದ್ರೊಳ್ಳೆ ಒಳ್ಳೇ ಹುಳಾ ಇತ್ತು ಅದರಾಗೊಂದು. ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಇದರೊಳಗೆ ಉಳ ಐತೆ ಅಂದ್ಲ. ಹುಳಾ ಇದೆ, ತಿನ್ನೇಡ ಅಂಗೆ ಮಡಿಕೊಳ್ಳವ್ವ, ಮನೀಗ್ ವೋಗಿ ತಿನ್ನಾಣ ಅಂತ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಹೇಳ್ತಾ. ಸಾಯಂಕಾಲ ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಣ್ಣ, ತಂಗಿ ಇಬ್ಬೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ರು. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಕುಡ್ಲು ಇತ್ತಲ್ಲ? ಕುಡ್ಲು ತಗೊಂಡು ಆ ಹುಳ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟು. ಒಂದು ಪಾವು ಇತ್ತು. ಪಾವಿಗೆ ಹಾಕ್ಚಿಟ್ಟು ಅವಣ್ಣು ಕುಯ್ಕೊಂಡು ತಿಂದ್ರು.

ಆ ಹುಳ ಏನ್ನಾಡ್ತು ? ಬೆಳಕು ಹರಿಯೋದರೊಳ್ಳೆ ಪಾವಿನ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಗಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಯ್ತು. ಈ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡಿದ್ರಲ್ಲ ? ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಇದು ಇಂಗೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲ ಅಂದರು. ಅಂದಿದ್ದೆಯಾ ತಿರ್ಗಾ ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಗೆ, ಅಚ್ಚೇರಿತ್ತು, ಅಚ್ಚೇರೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ರು. ಅದು ಅಚ್ಚೇರಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಆಯ್ತು, ಗಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಯ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಳಿ ಸೇರಿತ್ತಲ್ಲ, ಆ ಸೇರಿಗಾಕಿದ್ರು. ಆ ಸೇರಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಸೇರಿನಗಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಯ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿವ್ನಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ರಾತ್ರಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ತರಾ ಆಯ್ತು. ಕೊಳಗಿತ್ತು ಕೊಳಗಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ರು. ಕೊಳಗ್ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಕೊಳಗ್ ಗಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆಯ್ತು. ಆಗ ಈ ಗಂಡಮಗ ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗಾಗ್ಗೆ ಒಂದಿಟ್ಟುದ್ದ ಮಗ ಆದ, ಈ ಉಳ ಯಾತ್ರಾಗ್ಡಾಕಿದ್ರು ಇಷ್ಟುದ್ದ ಇಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಆಗ್ತದಲ್ಲ, ಈ ಅರಮನೆ ಒಳಗಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ, ಮನೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮನೆ ಗಾತ್ರಕ್ಕೂ ಆದೆ, ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಡುತ್ತಾ ? ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಡಲ್ಲ. ಅಮ್ಮ ನಡೀ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳ್ಚಿಟ್ಟು ಹೊರಟ್ಟು. ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಅವತ್ತು ಮಳೆ ಜಿಡಿ. ದನ ಕರೀನವು ನಮ್ಮಜ್ಜಿ ಅಂತವು ಒಳಗೇ ದನ ಮೇಯಿಸ್ತಾ ಇದ್ರು. ಆ ಮನೆಗೊಡೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕೊಂಡು ಕಾಯಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ರು.

ಇವು, ಯಾವಾಗ ಮನೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ ತೆಗೆದ ಕದ ತೆಗೆದ್ದಂಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರ್ದಲ್ಲ ? ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಇಬ್ಬೂನೆ. ಹುಳ ಉರುಡಿ ಉರುಡಿ ಹಿಂದೆ ವೋಗ್ತಾ ಐತಿ. ಉಳ ಬಂತು. ಉಳಾ ನೋಡಿಟ್ಟು, ಈ ಉಳಾ ಎಲ್ಲೋದ್ರೂ, ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆನೆ ಬರ್ದದಲ್ಲ ? ಇದಕ್ಕೇನು ಮಾಡೋದು ? ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಜ್ಜಿ ತವ ಹೋದ್ರು. "ಅಜ್ಜಿ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿದ್ರಲ್ಲ ? ಅಜ್ಜಿ ಇಲ್ಲೊಂದು ಹುಳ ನಮ್ಮನ್ನ ತಿನ್ನಾಕೆ ಅಂತ ಬರ್ದಾ ಐತೆ. ಅದು ಹುಡ್ಗು ಬಂದ್ವ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲ ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾರಿ ಸತ್ತೋದ್ರು, ಅಂತ ಹೇಳ್ಚಿಡು ಅಂತ ಎರ್ದು ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳಿದ್ರು. ಅವಾಗ ಆಲಿಗ್ಗಂಟ ಮುಂದಕೆ ಹೋದ್ರು.

ಉಳಾ ಅಲ್ಲಿಗೂ ಬಂತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಉಳಾ ಕೇಳು: 'ಅಜ್ಜಿ ಎರಡಾಳು ಹುಡುಗು, ಬಂದ್ವಲ್ಲ ಎತ್ತಾಗ್ ಹೋದ್ರು ? ಇವೈನ್ ಮಾಡ್ತು ಉಳಾ ತಿನ್ನಾಕೆ ಬರುತ್ತೇ ಅಂತೂವಾ ಹಾರಿ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೋಗ್ಬಿಡ್ತು ಅಂತು.

ಇವು ಮಕ್ಕು ಸತ್ತೇಲೆ ನಾನಿನ್ನಾಕೆ ಇರೋಣ ? ಗಂಡಗಾತ್ರ ಆಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಲ್ಲ? ದೇವಿಗೆ ಹುಳ ? ಅದು ಆತರ ಕಾಯ್ತಾ ಇತ್ತು ಮಕ್ಕನ, ಉಳಾ ಕಾಯ್ತಾ ಇತ್ತು. ಉಳದರೂಪದಲ್ಲಿ ದೇವು ಬಂದು ಕಾಯ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆಗ ಇನ್ನು ಮಕ್ಕು ಬೆಂಕಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೋದ್ದು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಲ್ಲ ಅಜ್ಜಿ. ಆ ಮಕ್ಕು ಹೋಗಿಟ್ಟು, ಅಂತ ಹುಳ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದು ಬೆಂಕಿ ಒಳಕ್ಕೆ. ಆಗ ಇವು ಉಳಾ ಬಿದ್ರೇ ಕೇಳೆಕಾ ? ಅವರು ಜಾಸ್ತಿ ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಸೌದೆ ಆಕಿದ್ರು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸುಟ್ಟಾಕಬಿಟ್ಟು. ಆಗ ಇವು ಮಕ್ಕು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆ ಹುಳಾ ಯಾವಾಗ್ ಸತ್ತೋಗ್ ಬಿಡ್ತಲ್ಲ, ಮಕ್ಕು ಸಮರ್ಥ ಮಕ್ಕು ಆದ್ರು. ಇಬ್ಬೂವೇ ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ ಇಬ್ಬೂವೆ.

ಆಗ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟ ಬಿಟ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಅಷ್ಟರಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥ ಮಕ್ಕು ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಇಬ್ಬೂವೇ. ಅಣ್ಣಯ್ಯ ತಂಗಿಗೆ ಹೇಳ್ದಾ, ಅವ್ವಾ ನಾನು ನೀನೂ ಇಬ್ಬೂ ನಡುವೆ ಸಮರ್ಥ ಮಕ್ಕಾದ್ವು. ಒಂದು ದಾರಿ ಒಳ್ಳೆ ಅಣ್ಣ ತಂಗೀರು ವೋಗ್ತಾ ಇದ್ರೆ, ಈಯಮ್ಮ ಏನಾಗ್ಬೇಕು ? ಅಂತ ನನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನ್ ಏನಂತ ಹೇಳೋದು? ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನೇ ದೋಷಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದೇ. ನಾನು ಬೆಳ್ಳಾರು ದಾರಿ ಒಳಗೆ ವೋಗ್ತೀನಿ. ನೀನು ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿಡು. ನೀನು ಒಂದ್ ಪಟ್ಟನೋ, ಪಾಳ್ಯವೋ, ಸೇರೋ. ನಾನು ಒಂದ್ ಪಟ್ಟವೋ ಪಾಳ್ಯವೋ ಸೇರೋತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ತಂಗೀಗ್ ಹೇಳ್ದಾ. ತಂಗಿ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಇಷ್ಟಂತನ್ನಾನೂ ಒಂದೇಳ್ಳಿವೆ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದಿದ್ದೆ. ಈವತ್ತು ನಾವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಗೋ ಸ್ಥಿತಿ ಆಯ್ತಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದೆ ತಂಗಿ ಕೊಳ್ಳಾಗ ಕಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅತ್ತು. ಆಗ ಅಣ್ಣ ತಂಗೀರು ಇಬ್ಬೂನೂವೆ ಬೇರೆಯಾದರೂ.

ಚಿಕ್ಕನಹಳ್ಳಿ ದಾರಿ ಒಳಗ್ ತಂಗಿ ಹೊಂಟು. ಬೆಳ್ಳಾರ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಅಣ್ಣ ಹೊರಟ. ಅಷ್ಟು ದೂರ ಅಣ್ಣನೂ ವೋದ. ಇನ್ನೊಂದಷ್ಟು ದೂರ ತಂಗೀನೂ ಹೋದ್ದು. ವೋಗಂದ ವೋಗಂದ ವೋಗೂಲಾವೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಳೇ ಮಲ್ತಾರ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಆಗ ತಿರ್ಗಾ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಅಂತ ಕೂಗೊಂಡು ಅಡ್ಡಗೋದ್ದು. 'ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನಿಲ್ಲಣ್ಣಯ್ಯ' ಅಂತ ಹೇಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಏಕವ್ವಾ? ಅಂದ. ನಾನು ವೋಗ ದಾರಿ ಒಳಗೇ ಒಂದು ಬಳೇ ಮಲ್ತಾರ ಸಿಕ್ಕತುಕಣ್ಣಯ್ಯ. ಅದೊಕ್ಕೋರ ನಿನ್ನ ಕೂಗೊಂಡ ಬಂದೆ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಅಮ್ಮ ನಾನು ಬರೇ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಮುದ್ರೆಉಂಗುರ ಸಿಕ್ಕು. ನೀನ್ ಬರೋ ದಾರಿ ಒಳ್ಳೆ ಬಳೇಮಲ್ತಾರ ಸಿಕ್ಕು ಅಂತೀಯಾಅಂದ.

ನಾವು ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನ್ನೂರು ಹೆಸು, ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸು, ನಿನ್ನೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಹೆಸು, ನನ್ನೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು, ಬೆಳೆದ್ದು. ತಾಯಿ ತಂದೆದೀರು ಹೆಸು, ಒಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಪಟ್ಟನೋ ಪಾಳ್ಯವೋ ಸೇರೊಂಡು, ಮದ್ದೆ ಮುಂಜಿ ಆದ್ರೇ ನನಗೆ ಗಂಡುಮಕ್ಕು ಹುಟ್ಟಿದ್ರೇ ಮುದ್ರೇ ಕುಮಾರ ಅಂತ ಹೆಸುಕಟ್ಟೀನಿ. ನೀನು ಒಂದು ಪಟ್ಟವೋ ಪಾಳ್ಯವೋ ಸೇರೊಂಡು, ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ನಿನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು

ಹುಟ್ಟಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಆದೆ, ಬಳೇಬಂಗಾರ್ತಿ ಅಂತ ಹೆಸು, ಕಟ್ಟು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣನ ಮಗ ಆದವ್ವೇ ಮುದ್ರೆ, ಕುಮಾರ, ತಂಗೇ ಮಗಳು ಆದವ್ವೇ ಬಳೇಬಂಗಾರ್ತಿ. ಈ ಎರಡು ಗುರು ಬಿಟ್ಟೆ ನಮ್ಮ ಇನ್ನೇನು ಗುರು ಇಲ್ಲ ನಮಗೆ. ನಿನ್ನ ದಾರೀಲಿ ನೀನು ವೋಗು. ನನ್ನ ದಾರೀಲಿ ನಾನ್ ವೋಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಹೇಳ್ತಾ. ಆಗ ಅದೇ ದಾರೀಲಿ ತಂಗೀ ಬಂದು. ಅದೇ ದಾರೀಲಿ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ವೋದ. ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಇಬ್ಬಾ ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ರೆ, ತಂಗಿ ಇಷ್ಟಾಗತ್ರ ವೋಳ್ಳೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗಿರತ್ತಾಳೆ. ತಂಗಿ ಸೀದಾ. ಇನ್ನ ಎತ್ತಾಗೂ ವೋಗಾಕಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ಚುಂಚನಹಳ್ಳಿ ಒಳಗೇ ಮುತ್ತುಕದ ಮರ. ಒಂದು ಕೋರೆ ಇರುತ್ತೇ. ತಂಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೋಗಿ ಸೇರೊಂಬಿಟ್ಟು. ಅಣ್ಣ ಬೆಳ್ಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿಟ್ಟು. ಸೀದಾ ಬೆಳ್ಳೂರಿಗೆ ವೋದ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂಟೆ, ಹುಲಿ ಬಂದು ಪಟ್ಟದ್ ಜನನೆಲ್ಲಾ ಬಡ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಬರುತ್ತಲ್ಲ ? ತಿಂದು ಹಾಕುತ್ತಲ್ಲ ? ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಎತ್ತಾಗೆ ಹೊರಕ್ ಹೋದು, ಜನ ಸೂರ್ಯ ಮುಳಗೋ ಹೊತ್ತೆ ಒಳಕ್ ಸೇರೊಂಬಿಡೋರು. ಕದ ಹಾಕೊಂಬಿಡೋರು.

ಇವ್ವು ಹೋದಮ್ಯಾಲೆ ಇವ್ವು ಯಾರ ಕಂಡವ್ವೆ ? ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕದ ಹಾಕೋಣಾಕೆ ಯಾರ ಮನೆಗೆ ವೋಗ್ತಾನೆ ? ಆ ಛಾವಡಿ ಒಳಗೇ ಸೇರೊಂಬಿಟ್ಟು. ಸೇರೊಂತ್ಲುವೆ ಈ ಹುಲಿ ಬಂತು ರಾತ್ರೇಗ್ ಒಳ್ಳೆ ಅರ್ಧರಾತ್ರೀಲಿ. ಅವಾಗ ಏನಂತ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕ್ಸವ್ವೆ. ಇನ್ನಾ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಅವ್ವೆ. ಅವ್ವು ಏನಂಥ ಬೋರ್ಡು ಆಕವ್ವೇ ? ಈ ಹುಲಿ ಬಡಿದವ್ರಿಗೆ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಾಗೆ ರಾಜ್ಯ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನನ್ ಮಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಈ ಹುಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಬಹುದು ಅಂತ ಬೋರ್ಡು ಆಕ್ಯಾವ್ವೆ. ಆ ಬೋರ್ಡು ಹಾಕಿದ್ದಾಗ, ಇವ್ವು ಆ ಹುಲಿ ಯಾವಾಗ ಅಬ್ಬರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂತಲ್ಲ ? ವೋಗಿ ಈ ಚಾವ್ಡಿ ಇರುತ್ತಲ್ಲ, ಬಾಕ್ಲು ಹೆಬ್ಬಾಗ್ಲು, ಮ್ಯಾಕೆ ವೋಗಿ ನಿಂತೊಂಡು ವಡದಲೆ ಸೀಳ್ಕೊಂಡು ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಮಡಿಕೊಂಡು ವೋಗಿದ್ದ, ಆ ಹುಲಿ ಯಾವಾಗ ಅಬ್ಬರಿಸ್ಕೊಂಡು ವೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಮ್ಯಾಲೆ ನಿಂತೊಂಡು ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು ಅದುಮಿಸಿ ಇವ್ವು ಎತ್ತಾನ ಕಡಿಯೋಣ ಆ ಹುಲಿ ಬಿದ್ದಿಡ್ತು.

ಆಗ ಚುಳುಗುರು ಹೂಬಾಲ ಐತಲ್ಲ ಹುಲೀಗೆ? ಅದನ್ನು ಕುಯೊಂಡು, ಕಾಗ್ಡು ಆಕ್ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟಕಟ್ಟೊಂಡು ಜೇಬಲ್ಲಿ ಮಡಿಕೊಂಡು ವೋದ. ಛಾವಡಿ ಒಳಗೆ ಕೊತ್ತೊಂಡ. ಇವ್ವು ಮಡಿವಾಳ ಶೆಟ್ಟಿ ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯಾಕೆ ಅಂತ, ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ ತಗೊಂಡು ಬಟ್ಟಿನೆಲ್ಲ ತುಂಬೊಂಡು, ಬಾಣೆ ತಗೊಂಡು ಹೇರೊಂಡು, ಕತ್ತೆ ಒಡ್ಕೊಂಡು ವೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ವೋಗ್ತಾ ಇರೋವಾಗ ಹುಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಲ್ಲ ? ಆಗ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲ 'ಅಯ್ಯೋಯ್ಯ ಹುಲಿ ಬಿದ್ದಿಟ್ಟೆತೆ. ಇವ್ವು ಕುಯೊ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ? ಮೋಟು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುಯ್ದು ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟೊಂಡು ತಗೊಂಡೋಗಿ ರಾಜನ್ನನೆಗ್ ಕೊಟ್ಟು.

ರಾಜ ಏನಾಡ್ಬಿಟ್ಟ ? ಎಲೆಲೆ ಈಟ್‌ತನ್ನ ಹೊಡ್ಡಿರಿಲ್ಲ ಹುಲಿಯಾ. ಇವತ್ತು ಹೊಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ, ಮಡಿವಾಳ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಾತಗ ಹೊರಟು. ಹೋಗೋವಾಗ ನಿಮ್ಮಂಥ ಯಜಮಾನು, ವೋಗ್ತಾ ಇದು. ವೋಗ್ತಾ ಇರೋವಾಗ ಇನ್ನಾ ಅಲ್ಲಿ, ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಚೀಲ ಹಿಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ಶೆಟ್ಟಿ ತಾಯಿ. ಅಯ್ಯೋ ಎಲ್ಲಾರುವೆ ನನ್ನ ಮಗನ್ನ ದಡ್ಡ ಅಂತಾವೇ ಅನ್ನೋರು. ಅಂತಾಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೋಗಿ ಕೂಂತ್ಕೊತ್ತೆ ಆಂಗತ್ತೆ, ಇಲ್ಲಿಗೋಗಿ ಕೂಂತ್ಕೊತ್ತೆ ಇಂಗಿತ್ತೆ. ಅಂಗೋಗದು ಇಂಗ್‌ಬಂದ್ಬಿಡದು ಇಂಗಾಡ್ತ ಇದು, ಅಂದಳು. ಅಷ್ಟುವೊತ್ತೆ ಇವ್ವು ನಿಮ್ಮಂಥ ಯಜಮಾನು, ಕರ್ದು ಅಯ್ಯಾ ಹುಲಿ ಉಗು, ಫಸ್ತು ಕುಯ್ದಿದ್ಕೊವ್ವು ಯಾರು ? ಮೊಟು ಕುಯ್ದಿರೋದು ಯಾರು ಅಂತ ನೋಡು. ಹೆಡ್ಡು ದೊರೆ ಅಂತ ಕಾಣ್ತೆಯಾ ಅಂತ. ಆಗ ಅವು ಗುರುತು ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿದು. ಆಗೋಗಿ ನೋಡೊದೊಳಗಾಗಿ ಫಸ್ತು ಕುಯ್ಯೊಂಡು ಮಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅವನೇ ಸರಿ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಮಡಿವಾಳ ಶೆಟ್ಟಿನಾ ಉಗ್ಗು ಕಳ್ಳಿ ಇವ್ವು ಕರ್ಕೊಂಡೋದು. ಆಗ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಡಿ, ಅವಾಗ ಹೆಣ್ಣು ಮಗೀನ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಮದ್ದೆ ಆದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನೀರು ಹುಯ್ಯೊಂಡ್ಲು, ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ, ರಾಜನ ಮಗಳು. ನೀರು ಉಯ್ಯೊಂಡು ಅವಗೆ ಗಂಡ್‌ಮಗ ಆಯ್ತು. ನವನಾರು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ಗಂಡ್‌ಗ ಆಯ್ತು. ಆಗ ಮಗೀನ ಹೆಸು, ಏನಂತ ಕಟ್ಟೋದಪ್ಪ ಅಂತ ಕೇಳಿದು. ಅವ್ವೇಯಾ ಅಪ್ಪ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಏನಾರೂ ಕಟ್ಟೊಂಡ್ರೇ ಆಯ್ತು. ಈಗ ಮುದ್ರಾ, ಕುಮಾರ ಅಂತ ಹೆಸು, ಕಟ್ಟಿ ಅಂತ. ಮುದ್ರಾ, ಕುಮಾರ ಅಂತ ಹೆಸು, ಕಟ್ಟಿದು.

ಇವ್ವು ಈ ತಂಗಿ ಇದ್ದಲ್ಲ ? ಅವಳಿದ್ದ ಕಡೆ ಇವ್ವು ಅತ್ತ ಸೀಮೆರಾಜನ ಮಗ ಎಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದು, ಮದ್ದೆ ಆಗೋಕಿಲ್ಲ. ಅವ, ತಂದೆ ಎಲೆಲ್ಲೋ ತಿರಿ ತಿರಿ ಸಾಕಾಗಿ, ಅಪ್ಪ ನಾನು ಎಲ್ಲಿ ಎಣ್ಣು ತಂದ್ರೂ, ನೀನು ಮದ್ದೆ ಆಗಲ್ಲ. ನೀನು ವೋಗಿ, ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ವೋಗಿ, ನಿನ್ನೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಗೋ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡೊಂಬಾ, ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋದು ನಂಗಿರೀ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ಆಗ ಇವ್ವು ದಂಡು ದಳ ಮಂದಿ ಮಾರ್ಚಲ ಎಲ್ಲ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೊರ್ದು. ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಾಕೆ ರಾಜ ಮಂತ್ರಿನೂ ಕಳ್ಳಿಕೊಟ್ಟ. ಮಂತ್ರಿ ಕರ್ಕೊಂಡ. ರಾಜನ ಮಗ ವೋದ್ರೂ. ಅವ್ವು ಕುದ್ರೆ, ಒಂಟೆ ಹಾಕೊಂಡು ವೋದ್ರಲ್ಲ ? ಇವ್ವು ಇಲ್ಲಿ ಚುಂಚನಹಳ್ಳಿ ತಕ್ ಬಾವಿಗೆ ಬಂದ್ರೂ. ಇವರು ಬೆಂಕಿಪಟ್ಟನೂ ಬಿಟ್ಟವ್ರೇ, ಬೀಡಿನೂ ಬಿಟ್ಟವ್ರೇ. ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಬೀಡಿ ಸೇದಾಕೇ. ಆಗ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಏನಂದ ? ಅಯ್ಯೋ ಎಲ್ಲಾನೂ ಬಿಟ್ಟಂದ್ರಲ್ಲ, ದೊರೆ ಮಗ್ಗೆಗೆ ಹೆಣ್ ನೋಡಾಕಂತ ಬಂದು ನನ್ನ ತವ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮೋಟು ಏತೆ ಅದ್ದ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಅಂದ್ರೇ ಬೀಡಿಯೂ ಬೆಂಕಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಏನಾಡೋದು ? ಅದು ಮುತ್ತುಗದ ಮರಕ್ಕೆ ಕ್ವಾರೇ ಇತ್ತಲ್ಲ ? ಅದಕ್ ವೋಗಿ ಒಂದಾ ಮಾಡಾಕ್ ಕೂಂತ್ಕೊಂಡ ಮಂತ್ರಿ. ಇದ್ರೊಳಗೆ ಬೆಂಕಿ ಗಮ್ಮಲು ವೋಡಿತಾ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಾ ಮಾಡಿ ಎದ್ದ. ಅಮ್ಮ ಯಾರೂ ಇದರೊಳಗೆ ಇರೋದು ? ಬೆಂಕಿ ಗಮ್ಮಲು ಬರ್ತಾ ಏತಲ್ಲ ಅಂದ. ಯಾಕಪ್ಪ ನಾನು ಅಂದ್ಲು. ತಂಗೀ ಅಂದ್ಲು. ಅಂಗಂತ್ಕೂವಾ ನಿಮ್ಮನೆದು ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಕೊಡವ್ವ, ಬಾಯಾರ್ಕೆ

ಅಂದ. ಆಗ ಇಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಮಿಳೆ ಒಳ್ಳೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಕೊಡಬಹುದು? ಕೊಟ್ಟು ನೀರು ಅವು. ಆಗ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಾಗ, ನೀರ್ ತಕ್ಕೊಂಡು ಕೈಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಗ ಇಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಮಿಳೆಒಳ್ಳೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ ? ಅಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಮಿಳೆ ಒಳ್ಳೆ ನೀರು ಕೊಡ್ತಿಯಲ್ಲ ಆಯ್ದೇನವ್ವ ಅಂದಾ. ಅಯ್ಯ ಆನೆ ಒಂಟೆ ಕುದುರೆ ದಂಡು ದಳ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ನೀನು ಇಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟೆ ಸಾಕಾಗೋಲ್ಲ ಅಂದು. ಅಪ್ಪ ನಿಮ್ಮ ಆನೆ ಒಂಟೆ ಕುದುರೆ ದಂಡು ದಳ ಮಂತ್ರಿ ಮಾರದಳಕ್ಕೆ ಕೊಡು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಅದೊಳಗೆ ಮಿಗುತ್ತೇ ಅಂದು.

ಆಗ ತಕ್ಕೊಂಡೋದ. ಇಷ್ಟು ಗಾತ್ರ ಮಿಳೆ, ಆನೆ ವಸೀ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ? ಒಂಟೆ ವಸೀ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ? ಎಲ್ಲಾ ಕುಡಿದು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಅದೊರೊಳಗೆ ಮಿಕ್ಕುತ್ತೇ! ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ರಾಜನ ಮಗಂಗೆ ಹೇಳ್ದಾ, ಅಪ್ಪಾ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕಾದ ಮಡದಿ, ನನ್ನ ತಕ್ಕಾದ ತಾಯಿ. ಈ ಮುತ್ತದ ಮರದ ಕ್ವಾರೇ ಒಳಗೆ ಐತೆ, ಬಾ ನೋಡೋಣ. ಮಿಳೆ ಕೊಡ್ಬೇಕಲ್ಲ ? ಬಾ ನೋಡೋಣ ಅಂತ ಕರೊಂಬಂದು, ಕ್ವಳಮ್ಮ ಮಿಳೆಯಾ ಅಂದು. ಮಿಳೆ ಇನ್ನೊಣಾಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬಂದ್ಲಲ್ಲ ? ನೋಡಿದ್ರು. ನೋಡಿ ನಿಂದು ಮದ್ದೆ ಆಯ್ತಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಇಲ್ಲಪ್ಪ ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂದು. ಅದು ನಾವು ಹಿಂಗೇ, ಹೀಗೆ ದೊರೆಮಗ, ನಾವು ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋತಿವಿ ಬಾ ಅಂದು. ಆಗ ಬಾ ಅಂತ ಕರ್ಕೊಂಡು, ಕುದ್ರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂಡ್ರಿಸೊಂಡ್ರು, ಬಂದು ಅರಮನೆಗೆ. ಪಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಿ ಸಾರ್ನಿ ಮದ್ದೆಮಾಡಿದ್ರು. ಇನ್ನು ಮದ್ದೆ ಆದ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನೀರು ಉಯ್ಯೊಂಡ್ಲು. ನವನಾರು ಒಂಭತ್ತು ತಿಂಗ್ಳು ತುಂಬ್ತು. ಹೆಣ್ಣುಮಗ ಆತು. ಆಯಮ್ಮನ್ನೇ ಕೇಳಿದ್ರು, “ಏನಮ್ಮ ಮಗೀನ್ ಹೆಸು, ಏನಂತ ಕಟ್ಟೋಣ ಅಂತ. ಮಗೀನ್ ಹೆಸು ಬಳೆಬಂಗಾರತಿ ಅಂತ ಕಟ್ಟಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಮಗೀನ್ ಹೆಸು ಬಳೆಬಂಗಾರತಿ ಅಂತ ಹೆಸು ಕಟ್ಟಿದ್ರು. ಅಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣನಮಗ ಬೆಳಿತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂಗೀಮಗ್ಳು ಬೆಳಿತಾಳೆ. ಆಗಂತೂವೇ-

ಅಣ್ಣನ ಮಗ ಮದ್ದೆಗೆ ಬಂದ. ಅಯ್ಯ ಮತ್ತೆ ತಿರ್ಗಾ ಹೆಣ್ ನೋಡಾಕ್ ಹೊರ್ದ. ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ ಎಣ್ಣು ನೋಡೊಂಬಂದ. ಮಗ ಕೇಳ್ದಾ ಅಪ್ಪಾಜಿ ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೋಗಿದ್ದೆ ಅಂತ. ‘ಅಪ್ಪ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಂತ ವೋಗಿದ್ದೆ ಕಣಪ್ಪ ಅಂದ.’ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋದು ಸರಿ, ಹೆಣ್ಣು ನೋಡೋದು ಸೈ, ಆದ್ರೆ ನಿನ್ನೆ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದೇರಿ ಅಂದ. ಇಲ್ಲಪ್ಪ ನನಗೆ ಅಣ್ಣ ಇಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಇದ್ದೋರು ಇಬ್ಬೂ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ. ನನ್ನ ತಂಗಿ ನಾನು ಇಂಗೇ ಬರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ, ನನ್ನ ತಂಗಿ ನಾನು ಸಮರ್ಥ ಮಕ್ಕಳಾದ್ರು ಇಬ್ಬೂ ಒಂದಾರಿ ಒಳಗೆ ಹೋದ್ರೆ ಯಾರು ಏನಂತಾರೆ? ಏನಾಗ್ಬೇಕು ಈಯಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನಾನು ಏನು ಹೇಳೋದು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ತಂಗೇ ಒಂದ್ ದಾರೀಲಿ ಹೋದ್ಲು. ನಾನೇ ಒಂದ್ ದಾರೀಲಿ ಬಂದೇ. ನನ್ನ ತಂಗಿ ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಂದ್ ಬಳೇ ಮಲ್ತಾರ ಸಿಕ್ಕು. ನನಗೆ ಒಂದ್ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗ್ರಾ ಸಿಗ್ತು. ನನ್ನ ತಂಗೇ ಕೂಗೊಂಬಂದ್ಲೂ. ಯಾಕೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿತ್ತೊಂಡೆ. ನಿತ್ತೊಳ್ಳೊ ವೊತ್ಗೆ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನಂಗೊಂದು ಬಳೇ ಮಲ್ತಾರ ಸಿಕ್ಕಿತೆ ಅಂದು ತಂಗಿ.

ನಿನ್ನೆಸು, ನನ್ನೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸು, ನಿನ್ನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ಮಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣ್ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ರೆ, ಬಳೆ ಬಂಗಾರತಿ ಅಂತ ಹೆಸುಕಟ್ಟಿ. ನನಗೆ ಗಂಡು ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ನಾನು ಮುದ್ರೆಕುಮಾರ ಅಂಥ ಹೆಸು, ಕಟ್ಟೀನಿ. ಮುದ್ರೆಕುಮಾರ ಅನ್ನೋದೆ ಅಣ್ಣನ ಮಗ. ಬಳೆಬಂಗಾರತಿ ಅನ್ನೋಳೆ ತಂಗೆ ಮಗ್ಗು. ನಮಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಗುರ್ರಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹೊರಟೋ. ನನ್ನ ತಂಗಿ ಮದ್ದೆ ಆದೋವೋ ಇಲ್ಲೋ ಅದಂತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂದ. ರಾಜ ಅಣ್ಣಗೆ, ಹುಡ್ಗನ ಅಪ್ಪಗೆ ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಹೋಯ್ತು.

ರಾಜನ್ನ ತಗೊಂಡೋಗಿ ದಫನ್ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಸುಗ್ಗಿ ಇಲ್ಲ. ಆ ವರ್ಷ ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಮುಂದಕ್ ಮದ್ದೆ ಲಗ್ನ ಇತ್ತಲ್ಲ ? ಆವಾಗ ಅವ್ವು ಹೇಳ್ತಾ ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಅವೋ ಇಲ್ಲೋ ಅದು ಯಾವ ಪಟ್ಟಣಗಾದ್ರೂ, ಇರ್ದೀ ಏನೋ ದೇವು, ಎಲ್ಲಾನೂ ಒಂದೆತವ ಕೂಡಾಕ್ ಬೇಕು ಅನ್ನೋದಾದ್ರೆ, ದೇವು ನಮಗೆ ತೋರೆ ತೋರಾನೆ ದಾರಿಯಾ. ನಾನು ವೋಗಬೇಕು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟು ಅಂದ. ಅವರ ತಾಯಿ ಮೂರು ತುತ್ತು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಆ ಬುತ್ತಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ವೋದ. ವೋಗಂದು ವೋಗಂದು ವೋಗವಾಗ ಇದೇ ಕೆರೆ ಕೆಳೆ ಕಟ್ಟಿ ಐತಲ್ಲ ? ಆ ಕೆರೆ ಕಟ್ಟೀಗ್ ಬಂದು ಬುತ್ತಿ ಉಂಡ. ಸೀದಾ ಚುಂಚನಗಿರಿಗೇ ಬಂದ. ಬಂದ್ರೆ ಕೆಳಗ್ ಕಟ್ಟಿ ತವ ಬುತ್ತಿ ಉಂಡವ್ವು ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪತಕ್ ಬಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದೋನೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಐತಲ್ಲ ? ಕಲ್ಯಾಣ ತಕ್ ಬಂದು, ಕೂತ್ಕೊಂಡ. ನೀರಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಎತ್ತತಲೆ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಅಂತ ಎಂಗ್ ಕೇಳೋಕಾಗುತ್ತೆ ? ಅವು ಹೆಸು, ಊರು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರಾದ್ರೂ ನೀರಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ನೋಡೋಣ ಅಂತ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಗ್ ಬಿಡ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೂಕೊಂಡ.

ಅಲ್ಲಿ ಕೂಕೊಂಡಾಗ ಅತ್ತೆ ಮಗ್ಗು ಜೊತೆಯೋರು ನೀರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ರು. ಅವ್ವು ಅತ್ತೆ ಮನೆ ಇಲ್ಲಿ, ಊರಹಳ್ಳ ಇಲ್ಲಿ. ಊರಹಳ್ಳ ಆದ್ರೆ ಈ ಜೊತೆಯವ್ರನೆಲ್ಲ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಳೆಮಲಾರತಿ ನೀರಿಗೆ ಬಂದ್ರು. ನೀರ್ಗೋದಾಗ ಸುಮ್ಮೇ ಅವ್ವ ಪಾಡಿಗೆ ಅವ್ವು ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮಾಲೆ ಕೂಕೊಂಡೇ ಇದ್ದ. ಇವು ಬಿಂದಿಗೆ ಬೆಳ್ಳೊಂಡು, ನೀರ್ ಮಗ್ಗೊಂಡು. ಬರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬಳೆ ಮಲಾರತಿ ತಿರ್ರಾ ನೀನು ನೀರಿಗೆ ಬರ್ತಿಯಾ ? ಸಾಕೋ ಅಂದು.

ಆಗ ಇವ್ವು ಕೇಳ್ಕೊಂಡ. ಓ ನಮ್ಮಪ್ಪಾಜಿ ಇಂಗೇಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟಾ. ಬಳೆಮಲಾರತಿ ಅನ್ನೋಳು ನಮ್ಮ ಅತ್ತೇ ಮಗಳೇಯಾ ಅಂದ. ಮತ್ತೆ ಅಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಮಗನಂತೆ ಮುದ್ರೆ ಕುಮಾರ ಅಂತ. ಬಂದು ಕುಂತವೇ ಕಲ್ಯಾಣೇತವ. ಅಂತೂವೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಮ್ಮಗೆ ಹೇಳ್ಬಿಡ್ರಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡ.

ಕಲ್ಯಾಣ ಹತ್ರ ಕೂತೊಂಡಾಗ ಇವು ಇಲ್ಲಿಂದ ಚುಂಚನಗಿರಿಯಿಂದ ತಿರ್ರಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೋಸ್ಸು ದೂರ ಮುಂದಕ್ ಹೋಗ್ಬೆಕಲ್ಲ ? ಆಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಗೋಗೈತೆ. ನಾವು ಅದ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು, ಇದು ಮಾಡ್ಬೇಕು. ನಮ್ಮಮ್ಮ ಬೈತಾಳೆ, ನಮ್ಮಪ್ಪ ಬೈತಾನೆ, ಏನ್ನಾಡೋದು

ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಹೇಳಿಯೆನೆ ಬಳೆಬಂಗಾರತಿ ನಿಮ್ಮವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಂತ ಅಂದು. ನಾನು ಹೇಳಿಬಿಡಕ್ಕ, ನೀನು ಇನ್ನೂ ಬರಿಯಾ ಅಂತ ಅಂದು. ಇವು ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅವರವನ ಕೂಟೆ.

ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಮಗ ಅಂತ ಮುದ್ರೆ, ಬಂಗಾರ ಅಂತ ಹೇಳಿಲ್ಲ ಅವು. ಆಗ ಇವು ಸುಮ್ಮೆ ಆಗಿಟ್ಟು ಇನ್ನು ಇವಳು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅವು ಕಲ್ಯಾಣತವ, ಕಲ್ಯಾಣ ದಿಣ್ಣೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲ ? ನೀರಿನಾಳದಿಂದ ಸರ್ಪ ಬಂದಿಟ್ಟು. ಮುಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಸತ್ತೋಗಿಟ್ಟು, ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಯಾಲೆ. ತಿರ್ದಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಗೆ ಎದ್ರಲ್ಲ ? ಎದ್ದಾಗ ತಿರ್ದಾ ನೀರೊಂದು. ನೀರೊಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು. ಇದೇ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವೆ ಮೂರಾಳು ನೀರೊಂದಿದ್ದಲ್ಲ ? ಅಲ್ಲ ನಿನಗ್ ತಕ್ಕಾದ ಗಂಡ, ನಮಗೆ ತಕ್ಕಾದ ತಾಯಿ, ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣನ ಮಗ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ನೀನು ಹೇಳಿಬಿಡ ಅನ್ನೋವೊತ್ತೆ ನಾವು ಬಂದ್ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ನೀನು ಹೇಳಿಬಿಡಾಂತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತಲೇ ಅವು ಬಂದ್ ಬಂದಗೆಯಾ ಕುಕ್ಕುತಾರೆ. ಕುಕ್ಕುದ್ರೆ ಬರುತ್ತಾ? ಅವರೇ ನೀರ್ ತಕ್ಕೊಂಡು. ಬಂದು. ಮನೆತವ ವೋದ್ರೆ ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನೇ ದಿವ್ವ ಬಂದವ್ವೆ, ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ ಮಗ ಮುದ್ರೆ ಕುಮಾರ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನಿಗಳು ಹೇಳಿಬಿಡ ಅಂದು. ನಾವು ಬರ್ದಿಲ್ಲ. ಸತ್ತೋಗವ್ವೆ ಕಣಮ್ಮ ಅಂದು. 'ಅಯ್ಯೋ ನಾವೇ ಅಣ್ಣ ತಂಗಿ ಇಬ್ರಾಳು ಒಂದ್ ದಾರಿ ಒಳಗೇ ಬರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ದಿನಾತು ಏನ್ನಥೆ ? ತಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯ ಅವೋ ಇಲ್ಲೋ ನೋಡಾರ ನೋಡೋದಾಗಿತ್ತು. ನೀನ್ ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನ ಮಗಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದಿದ್ದೆ. ಇವು ಹೇಳಿಬಿಡ ಹೋದ್ದು. ನಾನು ಸತ್ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಆಗ್ಗೆ ವೋಗಿಟ್ಟು ಕೊರಮರ ಕೇರಿಗೆ, ಅವು ಉದ್ದೂಕು ಮರ ಎಣಿಸಿಟ್ಟು. ಸಾಬ್ರಾ ಗೌಸು ಅಕ್ಕೊಂತರಲ್ಲ ಆ ತರ ಗೌಸು ಅಕ್ಕೊಂಗೆ ಎಣಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಅವಿಗೆ ಕರೇಬಳೆ ತೊಡ್ಡಿ, ಹೂವಿನ ಹಾರ ಅರಿಶಿನ ಹಾಲು ಎಲ್ಲಾ ತಗೊಂಡು ಊರ್ ಜನಾನೆಲ್ಲ ಕರ್ಕೊಂಡು, ಕಲ್ಯಾಣತಕ್ ಹೋಗಿಟ್ಟು, ಒಂದ್ ತಿರುಪಿನ ತಪ್ಪೆ ಎಣಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಒಂದ್ ಟ್ರಂಕ್ ಮಡಗಿದ್ದೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಒಡವೆ ವಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲಾ ಮಡಗಿದ್ದು. ಮಗಳಿಗೆ ಬಳೇ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು. ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಯ್ಯನ ಮಗ ಬಂದವ್ವೇ ಅಂತ ನಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಜೀವದೊರಸೆ ಇದ್ದಂಗೆನೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನೆ. ನೀನು ಹೇಳಿಲ್ಲವಲ್ಲ ನಂಗೆ. ನಮ್ಮಣ್ಣಯ್ಯನ ಮಗ ಸತ್ತ ಎಣಾನೆ ಆಗಿರ್ದಿ, ಅವ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ. ಆಗ ನೀರು ಗೀರು ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು. ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು, ಎಣಕ್ಕೆಯಾ. ಸರಿ ಅದರೊಳಗೆ ಎಣ ತೆಗೆದು ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಇವ್ವಾನೇಯಾ ಅದೊಳಗೆ ಕುಂಡ್ರಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇತ್ತಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಮಡ್ಡಿ ಬಿಟ್ಟು, ಜೈ ಪರಮೇಶ್ವರಾ ಅಂದು. ಅಂದಿಟ್ಟು ಅವ್ರತಾಯಿ.

ಹಿಂಗೆ ಅನ್ನೇಕಾದ್ರೆ ವೋಗೊಂದ ವೋಗೊಂದ ವೋಗ್ತಾ ಇದು. ಆ ಕಟ್ಟೆ ಹತ್ರ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಲ್ಲ ? ಅಲ್ಲಿಗೋದು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಲದ ಮರ. ಅಲ್ಲಿಗೋತ್ತು ಏನಂದ್ರು? ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಹೆಸು ಕರೆದು, ಒಬ್ಬ ಗಂಡಿಗೆ ನಾನು ಸವಿಸಿದ್ರೆ ವರ ಅಂತ ಕೆಳಕ್ ಇಳಿಯಮ್ಮ ಅಂದು. ಇಳಿತು ರೈಟು ಇಳಿತು ಇವು ಊಟ

ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ? ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಏರಿ ಮೇಲೆ ಇಳಿದು, ಆಗ ಇಳಿದಾಗ, ಇವು ತೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಮ್ಯಾಕೆ ಏಳ್ಳಿಲ್ಲ. ಎಣೀನ್ ದಡದಾಗೆ ಕುಂತಿರಾಳೆ.

ಆ ಆಲದಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಎರಡಕ್ಕೆ ಗಂಡಸೇ ಗಂಡಸೇ ನನಗೊಂದು ಕಥೆನಾದ್ರೂ ಹೇಳ್ಬಾರ್ದಾ ? ಅಂತು. ಇವುಗೆ ದಿವ್ವಾನುವೆ ಕತೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಇರಾರೆ, ಅಂತ ಎರಡಕ್ಕನೂ ಗಂಡಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣಕ್ಕೆ ಕಡಿದಾಡ್ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಳಕ್ ಬಿದ್ದಿಡ್ತು. ಸತ್ತೋಗ್ಬಿಡ್ತು. ಆಗ ಆಲದಮರದಿಂದ ಒಂದು ಸರ್ಪ ಇಳಿದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಂದ್ ಬಿಡ್ತು. ಒಂದು ಗಿಡ, ಒಂದು ಸಸಿ ಕಡ್ಕೊಂಡು ಬಂತು. ಮೂರುಕಲ್ಲು ಮಡುಗ್ತು. ಎಲೆ ಒಳಗಿಯೂ ಕಲ್ಲು ಮಡುಗ್ತು. ಒಂದು ಬೆಂಕಿ ಮಡುಗ್ತು. ಆ ತೋಪು ಎಲೆ ಒಳಗೆ ಇಂಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಅದನ್ನ ಎಲೆ ಒಳಗೆ ಇಂಗೆ ಅಂತ, ಎಲೆ ಒಳಗೆ ಕಲ್ಲನ್ನ ಸವರಿಕೊಂಡು ಇತ್ಲಾಗ್ ಇತ್ಲಾಗ್ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಈಗೇನು ಇಲ್ಲ ಏಳಪ್ಪ ಇರಾಯ್ತು ಅಂತು. ಆಗ ಆವೊಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ಹಾರೋಯ್ತು.

ಮ್ಯಾಕೆ ಸರ್ಪ ಆಲದಮರದ ಮ್ಯಾಕೇ ಹೋಗ್ಬಿಡ್ತು. ಇವು ನೋಡ್ಕಂಡೇ ಕುಂತಿದ್ದಲ್ಲ ? ಅದೇ ಬೆಂಕಿ ಅದೇ ಬೋಕಿ ಎಲ್ಲ ಇತ್ತಲ್ಲ ? ಆ ಗಿಡದಾಗೇ ಸೊಪ್ಪು ತೊಕೊಂಡು ಬಂದು ಆ ಬೋಕನೆ ಇಕ್ಕೆ ಅದರಾಗೆ ಉರಿದು ಮಡಿಕೊಂಡ್ಲು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಲ್ಲಾಗೆ ಅರೆದು ಅನ್ನು ಮೈಗೆಲ್ಲ ಸವರಿ ಬಿಟ್ಟು. ಆಗ ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದೀರಿ ? ಏನಪ್ಪಾ ಶಿವ ಶಿವ ಅಂತ ಇವು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಮರ ತಗಲಾಕ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ? ಆಗ್ ಎದ್ದವ್ವೆ. ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮ್ಮನ ಮಗ್ಗು ನೋಡೋವೊತ್ನೆ ನನ್ನಂಗೆ ಇದ್ದು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮ್ಮ ಇನ್ನೆಂಗಿದ್ದೋ ? ಮಗ್ಗು ಇನ್ನೆಂಗಿದ್ದೋ ? ಅಲ್ಲ ಇವು ಕೊರಮತಿ ಕಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಯಮ್ಮ, ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ನೋಡ್ತಾ ಅಂದ.

ಏಯ್ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದ್ ಗಿಂದೇಯಾ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಏನಂತ ಹೇಳ್ಲಿ ? ನಮ್ ಅತ್ತೇ ಮಗಳನ್ನ ತಂದು ನಾನು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊತೀನಿ ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳಿರೋದು. ಮರಗೋಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟವ್ರೆ. ಬರ್ಬೇಡ ನನ್ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಬೈತಾಳೆ ಅಂದ.

ಆದರೂ ಇವು ವೋಗ್ತಾಳೆ, ಎಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ಕಲ್ಲೇಟಿಂದ ಬಡಿದು, ಮರ ಒದ್ದಿಬಿಡೋಳು. ಇವಳಿಗೆ ಏನು ತಗೋಲೋಲ್ತು. ಸರಿ ಅನ್ನು ಮುಂದೆಯಾ, ಇವು ಹಿಂದೆಯಾ, ಇಂಗೆ ಮಾಡಿ ಹೊರಟು. ಹಿಂಗೆ ಮಾಡಿ ಹೋಗಿ, ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಏನ್ನಾಡ್ಡ ? ಮನೆಗೋದ. ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಅಮ್ಮ ಮತ್ತೇ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮ್ಮನ ಮಗಳು ಕೈತೊಳೆದು ಮುಟ್ಟೇಕು ಕಣಮ್ಮ ಅಂಗಿದ್ದು. ನನ್ನಂಗೆ ಇದ್ದು ಕಣಮ್ಮ. ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಈ ಕೊರಮತಿ ಕಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟವಲ್ಲಮ್ಮ ? ಈ ಮುಂಡೆ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ್ರೂ ಕೇಳ್ಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಂದ್ಲು. ಏನ್ನಾಡೋಣ ?

ಅಪ್ಪ ಮಾಡೊಷ್ಟು ಬದುಕೈತೆ. ತಿನ್ನೊಷ್ಟು ಅನ್ನೈತೆ. ಅವಳು ಇದ್ರೇ ಏನ್ನಾಡ್ತಾಳೆ ? ಕಸ ನೀರು ಮಾಡೊಂಡು ಇರ್ದಾಳೆ. ನೀನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳನ್ನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡೊಳಿವಂತೆ ಇರು ಅಂತ ಅವಳನ್ನು ಅಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು.

ಅವ್ವು ಮರ ತೆಗೆಯೊಲ್ಲ ಏನಿಲ್ಲ. ಅವ್ವು ಹಿಂಗೇ ಕಸನೀರು ಮಾಡೊಂಡು ಇರ್ದಾಳೆ. ಇನ್ನು ಮತ್ತೇ ಮದ್ದೆ ಲಗ್ಗ ಬರುತ್ತಲ್ಲ ? ಆಗ ವೋದ. ಚುಂಚನಹಳ್ಳಿಗೆ ವೋದ. ಒಂದು ಹೆಣ್ ನೋಡ್. ಇವ್ವು ಮನೆಗೆ ಏನೂ ಹೇಳೊದಿಲ್ಲ; ಅವ್ರ ತಾಯಿ ಕುಟ್ಟೆ. ಇನ್ನ ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬತ್ತಲೇ ಸುಮ್ಮೇ, ಎದ್ದು ವೋಗ್ ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಹೆಣ್ ನೋಡೊತಾನೆ, ಬತ್ತಾನೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ತಾಯಿ ಏನಂದಾಳೆ 'ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿಗೋಗಿದ್ದೆ ?' ಹೇಳೋದು ಇಲ್ಲ, ಕೇಳೋದು ಇಲ್ಲ. ಹೋದೋನು ಹೋದಂಗೆ ಹೋಗ್ಬಿಡ್ತಿಯಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಅಂಗ್ ಅಂದಾಗ ಅಮ್ಮ ಹಿಂಗೆಂಗೇ ಚುಂಚನಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಒಂದ್ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ನೀನಿ. ಚೆನ್ನಾಗೈತ್ತೆ ಕಣವ್ವ. ಮದ್ದೆ ಆಗಬೇಕು ಚೆನ್ನಾಗೈತೆ ಅಂದ. ಆಗ ಇವ್ವು ಕೇಳೊಂದಲ್ಲ ? ಅವ್ವು ಏನಂದ್ರು ? ಅಲ್ಲ ಕಣತ್ತಮ್ಮ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಇರೋತಕ್ಕಾನೂ ಎಂಟು ದಿನಕ್ಕೊಂದ ಸರಿ ಗಂಗಮ್ಮನ ಮಡೀನೇ. ಈಗ ಗಂಗಮ್ಮನೂ ಇಲ್ಲ; ಗೌರಮ್ಮನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೇನು ? ಏನೂ ಇಲ್ಲಂಗ್ ಆಯ್ತೋನೆ ಗೋಟ, ವೋಗು. ನಿನ್ ಗೇನ್ ಬೇಕು, ಅದನ್ನ ತಗೊಂಡು ವೋಗಿ ಗಂಗಮ್ಮನ ಮಾಡೊಂಡು ಬಾ ವೋಗು ಅಂದ್ರು. ಆಗ ಇವಳು ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು ? ಎಲ್ಲಾ ಅವ್ರ ಅತ್ತೇತವ ಇಸ್ಕೊಂಡ್ರು. ಅದೇ ಬೇಳೆ ಎಲ್ಲಾ, ಅವ್ವು ಅತ್ತೇತವ ಇಸ್ಕೊಂಡ್ರು. ಆಮೇಲೆ ಅಂಗ್ಗೆಗೆ ವೋದ್ಲು ಕಡ್ಡಿ, ಕರ್ಪೂರ ತಕ್ಕೊಂಡ್ರು. ತಕ್ಕಂಡೋಳೆ ಗಂಗಮ್ಮ ಮಾಡಾಕ್ ತಗೊಂಡೋದ್ರು. ಸಾಮಾನ್ನೆಲ್ಲ ಗಂಗೇ ಒಳಕ್ ಕಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟು. ಈ ಮರ ಇತ್ತಲ್ಲ ? ಅವಳ ಉದ್ದಕ್ಕೂ, ತಗಲಿಸ್ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಕುಕ್ಕೆ ಮಾಡೊಂಬಿಟ್ಟು. ಕಣೆ ಏಳ್ತೇನಿ ಅಂತ ಊರೊಳಗೆ ವೋದ್ರು.

ಊರೊಳಗೆ ಹೋದ್ರು. ಅಲ್ಲಿ ವೋದಾಗ ಇವ್ವು ಹೆಣ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂದಿದ್ರಲ್ಲ ? ಮಾತಾಡಿದ್ರಲ್ಲ ? ಅವಳ ಗಂಡಂಗೇ. ಆಗ ಅವರು ಹೆಂಗ್ ಹೆಂಗಸು, ಕೇಳಿಬಾ ? ಬನ್ನಿ ನಾನೊಂದಿಷ್ಟು ಕಣೇ ಕೇಳ್ತೇನಿ ನಮ್ಮುಡುಗಿ ಕೋಡೋ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಕರೆದು. ಕರೆದಾಗ ಇವ್ವೇನೂ ಕಟ್ಟಿ ತಟ್ಟ ಪಟ್ಟಾ ಅಂದ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ.

ಅಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ತಲೇ ಯಾತರ ಬೆಳೆಸಿದ್ರು ? ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ತಲೇ ಬೆಳ್ಳಿದ್ರು ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ ? ಚೆಂದಾಗಿ ಬೆಳೆಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದಳು. ಅಲ್ಲಾ ಚೌರಾ ಮಾಡೋರನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಬಂದು ಚೌರ ಮಾಡ್ಲಿ, ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳು ಉಯ್ಯೊರನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಬಂದು ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳು ಉಯ್ಯಿಸಿ, ಮುಂಡ್ಗಳ್ಳಿ ಹಾಲು ಉಯ್ದುಬುರುಗು ಮಣ್ಣಾಕಿ ಮಾಳಿಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲೇ ಮಲಗ್ಗಿದ್ರೆ ಇದಕ್ಕಿನ್ನ ಹತ್ತು ಸಮಕ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ ಅಂದ್ರು.

ಅಲ್ಲ ಒಂದೇ ಮನೆತವ ಇಷ್ಟೋತಕ್ ಹೇಳ್ತಾ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೇ, ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆ

ಯುತ್ತೇನಮ್ಮ ಅಂದು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಬಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಮರ ತಗಲಾಕೊಂಡ್ಲ. ವೊಂಟ್‌ಬಿಟ್ಟು.

ಇವು ಹೆಣ್ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ವೋಗಿದ್ರಲ್ಲ ? ನಮ್ಮೆಣ್ಣೆಗೂ ಅಂಗೇ ಮಾಡೋಣ ತಡೀ ಅಂದು. ಚೌರದವರನ್ನ ಕರೊಂಬಂದು ಚೌರ ಮಾಡಿಸಿದ್ರ. ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳ ಉಯ್ಯೊರನ್ನ ಕರೊಂಬಂದು ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳು ಉಯ್ಯಿದ್ರ. ಮುಂಡ್‌ಗಳಿ ಆಲು ಉಯ್ಯಿಸಿ, ಬುಡದ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿದ್ರ. ಮಾಳಿಗೇ ಪಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಲಗ್ಗಿದ್ರ. ಬೆಳಕು ಅರಿಯೋದ್ರಾಗೇ ತಪತಪನೇ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೋದ್ಲ. ನೀನು ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ ಹೋದ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಯ್ತು ಅಂದಾಗ, ಅವನು ವೋದಾ. ಮಣ್ಣೆಗೆ ವೋದಾ. ಬಂದ. ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಲಾವೆ ಇನ್ನೊಂದು ಎಂಟು ದಿವ್ವ ಸುಮ್ಮೆ ಇದ್ದ. ಇನ್ನ ಬೇರೆ ಪಟ್ಟಣಕ್‌ವೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ನೋಡ್ಲಾ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ತಾಯಿ ಇರ್ದಾಳಲ್ಲ ? ಅವಳ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲಿಗೋಗಿದ್ದಿಯಪ್ಪ ಅಂದು.

“ಅವ್ವ ಈಗ ಮಾಯಸಂದ್ರ ಅನ್ನೋ ಪಟ್ಟಣಕ್ ವೋಗಿದ್ದೆ. ಹೆಣ್ ನೋಡಿದ್ದೀನಿ ಅಲ್ಲಿ. ಒಳ್ಳೆ ಚೆನ್ನಾಗೈತೆ. ಅಪ್ಪರ ದಿವ್ವ ಬಿಡಂಗಿಲ್ಲ ಕಣವ್ವ. ಅವತ್ತೇ ಲಗ್ನದ ಶಾಸ್ತ್ರನೂ ಅವತ್ತೇ ಮದ್ದೇನೂ ಅವತ್ತೇ ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಕಣಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ.

ಇವ್ವ ಕೇಳಿಸ್ಕೊಂಡ್ಲಲ್ಲ, ತಾಯಿ ಮಗ ಮಾತಾಡೋವಾಗ. ಅಲ್ಲಕಣ ಅತ್ತೆಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಮನೇಲಿ ಇರೋವಾಗ ಎಂಟು ದಿವ್ವಕ್ಕೊಂದು ಸರಿ ಗಂಗಮ್ಮ ಮಾಡಿವೇ. ಇಲ್ಲಿ ಗಂಗಮ್ಮನೂ ಇಲ್ಲ ಗೌರಮ್ಮನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದು. ಅಲ್ಲ ಮರಗೋಟಿ ನಿಂಗ್ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಗಂಗಮ್ಮಂದೇ ಆಗೈತೆ. ವೋಗೆ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಇಲ್ದಂಗ ಆಗೈತಾ ? ವೋಗಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಬಾ ಅಂತ ಅಂದು. ಅವತ್ತಂಗೇ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನು ಇಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು, ಎಲ್ಲಾ ಗಂಗೇಗೆ ಬಿಟ್ಟು, ಕುಕ್ಕೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕಣ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂತ ವೋದ್ಲ. ಇವು ಹೆಣ್ ನೋಡಿದ್ರಲ್ಲ. ಅದೇ ಮನೇಗೂ ಕರೆದ್ರ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ವೋದ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ವೋಗಿ ಕಣ ಹೆಳ್ಳಂಗೆ ಏನೂ ತಟ್ಟಪಟ್ಟ ಹೇಳಿದ್ಲ. ಹೇಳ್‌ದೋಳೆ ಅವತ್ತು ಹುಡುಗಿ ತಲೇ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದಳು. ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಏನಾದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟು ಬೆಳಸಿದೆಯಮ್ಮ ? ನೋಡಮ್ಮ ಎಂಗೆ ಬೆಳ್ಳೆತ್ತೆ ನೋಡಮ್ಮ ಅಂದು. ಏನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದಳು. ಅಲ್ಲ ಚೌರ ಮಾಡೋರ್ ಕರೊಂಬಂದು ಚೌರ ಮಾಡ್ಲಿ, ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳು ಉಯ್ಯೊರ್ ಕರೊಂಬಂದು ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳು ಉಯ್ಯಿಸಿ, ಮುಂಡ್‌ಗಳಿ ಹಾಲು ಉಯ್ಯಿ, ಬುರುಗ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ, ಮಾಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಲಗ್ಗಿದ್ರೆ, ಇದಕ್ಕಿನ್ನ ಹತ್ತೂ ಸಮಕ್ ಬೆಳಿಯುತ್ತೆ ಅಂದು. ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು, ಮನೇಗೆ. ಅದೇ ಮರ ತಗಲಾಕೊಂಡು ಬಂದು. ಇವು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು.

ಚೌರ ಮಾಡಿಸಿದ್ರ, ಕಲ್ಲುಮುಳ್ಳು ಉಯ್ಯಿಸಿ, ಬೂದಿ ಮಣ್ಣಾಕಿ, ಮಾಳಿಗೆ ಮ್ಯಾಲೇ

ಮಲಗಿದ್ದು. ಇನ್ನು ನೀನು ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ ವೋದ ಹೆಣ್ಣು ಸಾಯ್ತು ಅಂತ ತಿರ್ಕ್ಕಾ ಅಂಗಂದು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಎರಡೂ ವೋದ್ವ ? ಅಲ್ಲಿಗೆನ್ ಏಕ್ದಾ ಅವ್ವು ? ಅಯ್ಯೋ ನಾನ್ ಎಲ್ಲಿಗೋದ್ರೂವೇ ಇಂತ ಕಡೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಾಗ ಇಂಗ ಆಯ್ತು, ಇಂತ ಹೆಣ್ಣೇ ಹಿಂಗ್ ಆಯ್ತು, ನಾನೋಗಿದ್ದ ತವ ಎಲ್ಲಾ ಇಂಗೇ ಆಯ್ತಲ್ಲ ? ಎರುಡಾರಾಗೋಗಿ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ದ. ನನಗೆ ಅದೃಷ್ಟವೋ ಏನೋ ಇನ್ನು ವೋಗೋದೆ ಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಸುಮ್ಮೆ ಆಗ್ಬಿಟ್ಟ.

ಇನ್ನು ಅಂಗಾಡಿ ಇಂಗಾಡಿ ಮದ್ದೆ ಕಾಲ ಕಳದೋಗ್ ಬಿಡ್ತು. ಮುಂಗಾರು ಹುಟ್ಟಿಬಿಡ್ತು. ಅವ್ವು ಈಗೇನು ಅಂದ್ಲು ? ಮುಂಗಾರು ಮಳೆ ಬಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದಂಗೆ ಹೊಲ ಗೇಯ್ಕೊಂಡು ಜೋಳ ತೊಳಿತಾ ಇದ್ದು. ಇವ್ವು ಏನಂದ್ಲು ? ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ? ಅಲ್ಲಕಣೆ ಅತ್ತಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾರೂ ಅಯ್ಯಾಲೋ ಅಂತ ಹೊಲ ಗೇಯ್ತಾರೆ, ಮುಂಗಾರಾಗ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ. ನಮ್ಮನೆಗಿನ್ನೂ ಹೊಲನೂ ಗೇಯಾಗಿಲ್ಲ. ಏನ್ ಮಾಡೋಂಗಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಲು. ಅಂಗ್ ಅನ್ನತ್ತೇಯಾ ವೋಗಿದ್ದಾ, ನೀನು ವೋಗಿ ಹೊಲ ಗೇಯ್ತು ಜೋಳನಾದ್ರೂ ತೊಳಸು ವೋಗು ಅಂದ್ಲು. ಅವನು ಇನ್ನೇನು ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ. ಅಂಗ ಅಂತೋವೇ ಇವ್ವು ಹೋದ್ಲು ಏಳಿದ್ಲು. ಅವ್ವ ಇನ್ನಾ ಅತ್ತಾಗ ಒಂದಗೆರೆ, ಇತ್ತಾಗ ಒಂದುಗೆರೆ, ನಾಕಲ್ವೆ ಎಕರೆ ಜ್ವಾಳ ತೊಳ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ, ಕಡ್ಡಾಯಕ್ ತೊಳ್ಕೊಂಡ. ಮನೆಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಬಡಿಯಂಗಾತು! ಅಲ್ಲಕಣಮ್ಮ ಅತ್ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಅಯ್ಯಾಲೋ ಅಂತ ಜೋಳ ಕಾಯ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನೆಗೇನೂ ಕಾಯೋಂಗಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಲು. ಅಲ್ಲ ಇಲ್ಯಾರು ವೋಗ್ತಾರೆ ಜ್ವಾಳ ಕಾಯಾಕೇ ? ಮರಗೋಟಿ ನೀನೆ ವೋಗಬೇಕು. ನಾವು ಇನ್ನೇನು ವೋಗಾಕ ಆಗ್ತದ ಅಂದ್ಲು. ಅಂತೆ ಅಂಗತ್ತೂವೇ ಇವ್ವೇ ಎದ್ಲು. ಎರಡು ಅಸು ಇರ್ತಾವೆ. ಅವಸು ಹಿಡ್ಕೋಕ್ಕೋದು, ಕುಡ್ಲು ತಗೋಳೋದು, ಕಸ ತುಂಬಿಕ್ಕೋಳೋದು, ಕಸ ಹೊತ್ತೋಳೋದು, ಕುಡ್ಲು ತಗೋಳೋದು ಜೋಳ ಕಾಯಾಕ್ ವೋಗೋದು. ಜ್ವಾಳ ಕಾಯೋತವ ಒಂದು ಹೊರೆ ನುಗ್ಗಲನೊಪ್ಪು, ದನೀಗೆ ಒಂದು ಹೊರೆ ಕೀರೆ ಸೊಪ್ಪು ಕಿತ್ತೊಂಡು ಜ್ವಾಳ ಕಾಯೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲ ಕುಯ್ತಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಹೊರೆ ನುಗ್ಗಸೊಪ್ಪು ಒಂದು ಹೊರೆ ಹುಲ್ಲು ಎರಡನ್ನು ಒಂದಕ್ ಕಟ್ಟೊಂಡೋಗಿ ಹೊತ್ತೊಂಡು ಮತ್ತೇ ತಿರ್ಕ್ಕಾ ಹೊರೆ ಇಡ್ಕೊಂಡು ಮನೇಗ್ ಬರೋಳು. ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಆ ನುಗ್ಗಸೊಪ್ಪು ಹರಡೋದು, ಹುಲ್ಲು ಬಡಿಯೋದು, ದನೀಗೆ ಹುಲ್ಲಾಕೋದು. ಅವತ್ತು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತಿರ್ತಾಳೆ. ಒಂದು ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಸಿಲ್ವರ್ ತಟ್ಟೆ ಒಂದು ಸಿಲ್ವರ್ ಚೆಂಬು ಕೊಟ್ಟಿರ್ತಾಳೆ, ಕೊರಮರೋಳು ಅಂತ. ಅದ್ಲ ಈಚೆಗೆ ಮಡಗಿತ್ತವ ತಗೋಂಬಂದು ಊಟ ಮಾಡೋದೂ ಈಚಲೇ ಮಲಿಕ್ಕೋಳೋದೂ ಈಂಗ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇದ್ಲು. ಆಗ ಇವ್ವು ಈತರ ಮಾಡೋಳು. ವೊತ್ತಿಲ್ಲಿಂದ ಊಟಲ್ಲ, ಊಟ ಮಾಡೋದೂ ಮಲಿಗೋದೂ ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇರೋಳು. ಆಗ ಮಗ ಏನಂದ ಅವ್ವ ಮತ್ತೆ ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಬೇಜಾರಾಗ್ತಾ ಐತೆ. ದೊಂಬರಾಟ ಆಡಿಸಬೇಕು ಕಣವ್ವ ಅಂದ. ವೋಗಪ್ಪ. ನಿಂಗ್ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬೇಡ ಅಂದ್ರಪ್ಪ ? ವೋಗಿ ಆಡಿಸು ಅಂತ ಅಂದ್ಲು.

ಆಗ ವೋದ. ದೊಂಬರಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದ. ವೀಳೆ ಕೊಟ್ಟು, ವೀಳೆ ಕೊಟ್ಟಂದ ಅವತ್ತು.

ದೊಂಬರಾಟ ಆಡಿಸದು ಯವಾಗ ? ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು ತಾಯಿ. ಈವತ್ತು ವೀಳ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂದಿದ್ದೀನಿ, ಬತ್ತಾರೆ ಕಣವ್ವ ಸಾಯಂಕಾಲದೊತ್ತಿಗೆ ದೊಂಬರಾಟ ಆಡ್ತಾರೆ. ಆತು ಒಳ್ಳೇದ್ ತಗೋ. ಇವು ಕೇಳೊಂಡಿದ್ದು. ಇವು ಸಾಯಂಕಾಲ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ತನ್ನ ಬರ್ರೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನ ದೊಂಬರಾಟ ನೋಡಾಕ್ ವೋಗ್ಗೇಕಂತ ಅವರ ತಾಯಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡವೈ. ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡವೈ. ಆಗ ಅವರು ತಾಯಿ ಮಗ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟವೈ. ಇವು ಸಿಲ್ವರ್ ತಟ್ಟೆಗೆ ಮುದ್ದೆ ಇಕ್ಕವಳೆ. ಚೆಂಬಲ್ಲಿ ನೀರು ಮಡಿಗವಳೆ. ಇನ್ನು ಬರಿಲ್ಲವಲ್ಲ? ನಾವು ದೊಂಬರಾಟ ನೋಡಾಕ್ ವೋಗ್ಗೇಕು ಅಂತ ದಾರಿ ದಾರಿ ಕಾಯ್ತಾ ಅವೈ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು. ಆಗ ಏನಂದ್ಲು ಇದಿರ್ಗೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಲ್ಲ. 'ಅಲ್ಲ ಕಣೇ ಮರಗೋಟಿ ದೊಂಬರಾಡ್ತಾರೆ. ನೋಡಾಕ್ ವೋಗೋಣ ಅಂದ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಕರೆದು ನೀನು ಬರೋದೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲ ? ಅಲ್ಲ ಇಷ್ಟೊತ್ತರ ಏನೇ ನೀನು ಜ್ವಾಳ ಕಾಯೋದೂ ? ನೀನು ಬರೋಲ್ಲೇನೆ ದೊಂಬರಾಟ ನೋಡಾಕೆ ? ಅಯ್ಯೋ ನಮಗ್ ತಾಳೊಂದು ಕೇಡು ಮ್ಯಾಳೊಂದು ಕೇಡು. ನಾನು ಜೋಳದಿಂದ ತಿರಿ ತಿರಿ ಕಾಲೆಲ್ಲ ಗಾಯವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲ ನಂಗ್ ಮ್ಯಾಳೊಂದು ಕೇಡು ವೋಗ್ರಿ ನೀವು ಅಂದ್ಲು. ಅಂಗಾದ್ರೇ ನೀನು ಬರಲ್ಲೇನೆ ? ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಬರಲ್ಲ ನೀವು ವೋಗ್ರಿ. ಇವು ವೋಗ್ರಿಟ್ಟು.

ಆ ಮಾತ ಹೇಳಿ ಇವು ಹುಲ್ಲು ಬಡಿದ್ಲು. ಬಡಬಡನೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು. ದನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಟ್ಟು ನುಗ್ಲು ತೊಪ್ಪು ಹರಡಬಿಟ್ಟು ಊಟಾನೂ ಇಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ವೋದವೈ ಸರಸರನೇ ನೀರು ತಂದು ನಾಕು ಗಡಿಗೇಯಾ ಸರಸರನೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಮರ ತಗಲಾಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ ? ಮರ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟು ಗೂಟಕ್ಕೆ ನೇತಾಕಿದ್ದೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಸೀರೆ ಒಡವೆ ಎಲ್ಲಾ ಇತ್ತು. ಬೇರೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟು. ಒಡವೆನೆಲ್ಲ ಇಕ್ಕೊಂಡ್ಲು. ತಲೆ ಕೆರೊಂಡು, ಜಡೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡ್ಲು. ಅಲ್ಲಿ ದೊಂಬರಾಟ ಆಡಾಕೇ ಗೋವಿಂದ ಅಂತರಲ್ಲ ಫಸ್ತು ವೋಗಿದ್ದೆ ದೊಣ್ಣೆ ಎತ್ತಿ ಇವು ಆಡಿದ್ಲು. ಇವು ಗಂಡ ವೀಳ್ಯಾ ಕೊಟ್ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ ? ಮುಂದೆ ಕುಂತಿದ್ದಲ್ಲ ? ಚೇರು ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಂಡವೇ. ಇವಳನ್ನು ನೋಡ್ತಾ. ದೊಂಬರೋಳನ್ನ. ಅಂಗೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತ. ಅಲ್ಲಿ ಫಸ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿಟ್ಟು, ಆಡ್ತಿಟ್ಟು, ಇವಳ ಮನೇಗ್ ಬಂದ್ಲು. ಮರ ತಗಲಾಕ್ಕೊಂಡು ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡ್ಲು ಮನೆಗೆ ಬರ್ದುಲಾವೆ.

ಆಗ ಇವು ಏನಂತಾನೆ? ಅಲ್ಲ ಮನೇಲ್ ಇರೋಳು ಕೊರಮರೋಳು. ಇವಳು ದೊಂಬರೋಳು. ಇವು ದೊಂಬರೋಳು ಆದ್ರಾವೇ ಇದೇ ಹೆಣ್ಣು, ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮಗಳಂಗಿ ಇವಳು ಅವೈ. ಅವಳಂಗಿ ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇವಳು ದೊಂಬರೋಳು ಆದ್ರಾವೆ ಇವಳನ್ನೇ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಮದ್ದೆ ಆಗ್ಗೇಕು ಅಂದ. ನಾಟಕ ಬೆಳಕು ಅರಿಯೋ ತನ್ನ ನೋಡ್ತಾ. ಇನ್ನೊಂದು ಸರಿ ದೊಂಬರಾಟ ಒಳ್ಳೆ ಇದ್ರೆ ಅಲ್ಲ ಬರೋದು ಅತ್ತೆ ಮಗಳು ? ಅತ್ತೆಮಗಳು ಆಗ್ಗೇ ಮನಿಗ್ ಬಂದವಳೇ. ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಸಾಕಾಗ್ ಬಿಟ್ಟು ನಾಟಕಕ್ಕೆ

ಹೋಗಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಬಂದವೇ ಏನಾಡ್ತಿಟ್ಟು? ಸೀದಾ ದೊಂಬರಾಟಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಇವು ಆಗ್ಲೇ ಮರ ತಗಲಾಕ್ಕೊಂಡು ಗಂಡನೂ ಅತ್ತೆನೂ ಬರೋದ್ರಾಗಿ ದನ ಈಚೆಗೆ ಅಟ್ಟಿ, ಕಸಗೂಡಿಸ್ಕೊಂಡು, ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೆಳಗಿ ರಂಗೋಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಕುಡ್ಲು ತಗೊಂಡು, ದನ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಜ್ವಾಳದ ತವ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ ಇವು. ಆಗ ಜ್ವಾಳತಕ್ ವೋದ್ಲು. ಅವುರು ಬಂದ್ರು. ಇವು ಸೀದಾ ದೊಂಬರಟ್ಟಿಗೆ ವೋದಾ. ಮಗ ವೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನೆಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅವ್ರೇ ? ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮನೆಯವರು ಎಲ್ಲಿಗೋಗವ್ರೆ? ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕುರಿ ಎಲ್ಲಾನೂ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಲ. ಅವು ಮನೇ ಜನಾನೆಲ್ಲ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಲಾ. ಅವು ಮನೆನೆಲ್ಲಾ ಟೆಸ್ಪು ಮಾಡ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುತ್ತಲೇನೆ ಅವು ಅತ್ತೆಮಗಳಂತೆ ಮಗಳಿಲ್ಲ. ಅವಳು ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆಮಗಳಂಗೆ ಬಂದು ಫಸ್ಪು ದೊಣ್ಣೆ ಎತ್ತಿ ಆಡಿಲ್ಲಲ್ಲ ಯಾರಾಗಿರೋದು ? ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಮಗಳೇ ಏನಾದ್ರೂ ಆಗಿದ್ದಾಳ ? ನೋಡ್ಲೆ ಬೇಕು ಅಂಥ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಿಳ್ಕೊಂಡ. ದೊಂಬರಟ್ಟಿ ಒಳಗಿಲ್ಲ, ಅತ್ತೆಮಗಳು. ಮತ್ತೆ ಬಂದವು ಇನ್ನೊಂದು ನಾಕೈದು ದಿವ್ವ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ತಿರ್ಗಾ ಅವು ತಾಯಿಗೆ ಅವು ಮತ್ತೆ ನಂಗೆ ಯಾಕೋ ತುಂಬಾ ಬೇಜಾರಾಗುತ್ತೆ ಕಣವ್ವ. ಈವತ್ತು ಬೇರೆ ನಾಟು ಆಡಿಸ್ಪೇಕು ತಿರ್ಗಾ ದೊಂಬರಾಟಕ್ಕೆ. ವೀಳ್ಯಾ ಕೊಡ್ಲೇಕು ಕಣವ್ವ ಅಂದ. ಅಂಗತ್ಲುವೇ ಆಯ್ತಪ್ಪ ಆಡಿಸೋ. ನಿಂಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದಿನಾ ಅಂದ್ಲು. ಅಂಗ್ ಅಂದಾಗ ತಿರ್ಗಾ ದೊಂಬರಾಟಕ್ಕೆ ವೀಳ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದಾ. ಬರ್ತೂಲಾವೆ ಅವತ್ತು ಬೇರೆ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಬಂದ ಅವತ್ತು. ಇವು ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ ನಾಟಕದ ದಿವ್ವ. ಜಲ್ದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೋಳು. ಅವತ್ತು ಲೇಟಾಗಿ ಬರ್ತಾಳೆ.

ಅವತ್ತು ಅಂಗೇ ಲೇಟಾಗಿರ್ತದೆ. ಲೇಟಾಗಿ ಬಂದ್ಲು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಇವರಾಗ್ಲೆ ತಾಯಿ ಮಗನೂ ಊಟ ಮಾಡಿ ಆಗ್ಲೇ ಹೊರಟು ನಿಂತಿರ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾ ಮರಗೋಟಿ, ಅವತ್ಲೂ ಬರ್ದೇ ಹೋದೆ ನಾಟು ನೋಡೋಕೆ. ಇವತ್ತಿಗಾದ್ರೂ ಬರಾಕಿಲ್ವೇನೆ? ಯಾವಾಗ ಬರ್ತೀಯೆ ನೀನು ? ಅಂತ ಕೇಳಿದರು.

'ಅಯ್ಯೋ ನೋಡ್ಲೆ ನಮಗೆ ನಾಟು ಒಂದು ಕೇಡ ನಮಗೆ ಮ್ಯಾಳ ಒಂದು ಕೇಡ ನಮಗೇ ತಾಳ ಒಂದು ಕೇಡ. ಹೋಗಿ ನೀವು ಅಕ್ಕಿ ಅತ್ತಿಂದ ಹೊಡೆದ್ರೆ ಇತ್ತಾಗ ಹೋಗ್ತವೆ, ಇತ್ತಿಲ್ಲಿಂದ ಹೊಡೆದ್ರೆ ಅತ್ತಾಗ ಹೋಗ್ತವೆ. ಅತ್ತಾಗೇ ಇತ್ತಾಗೇ ಓಡಾಡಿ ಓಡಾಡಿ ಕಾಲು ಸೋತೋಗೈತೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ವೋಗಿ ಎಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮಲಿಕ್ಕೋಳ್ಕೊಣ ಅನ್ನೊಂಗೆ ಆಗೈತೆ ಅಂದ್ಲು.

ಬಿಡತ್ತಾಗೇ ನೀನು ಬರಲ್ವೇನೆ ? ಅಂಗಾದ್ರೆ ? ಇಲ್ಲ ನಾನು ಬರಲ್ಲ ಅಂದ್ಲು. ಅಂಗಂದ್ರೆ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕದ ಆಕ್ಕೊಂಡು ಮಲಿಕ್ಕೊ ನೀನು ಅಂದ್ಲು. ತಾಯಿ ಮಗ ಹೋದ್ರು.

ಇವೇನು ಮಾಡ್ ? ಇವತ್ತು ಎಂತೂ ನನ್ನ ಅತ್ತೆಮಗಳೆ ಬರೋಳು ನೋಡ್ಲೇಬೇಕು ಅಂದ. ಇವನೋಗೋ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಖುರ್ಚಿ ಚೇರು ಹಾಕೊಂಡ. ಕೂತ್ಕೊಂಡ. ಕೂತ್ಕೊಣೊ ಹೊತ್ಗೆ... ಇವಳೇನು ಮಾಡಿದ್ದು ? ಇವಳಿಗೆ ಊಟವು ಇಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ದಡದಡನೇ ಹುಲ್ಲು ಬಡಿದ್ದು ಹಾಕಿದ್ದು. ನುಗ್ಗಲುಸೊಪ್ಪು ಹರಡಿದ್ದು. ಬೇರೆ ಡ್ರಸ್ಸು ಆಕೊಂಡು ಅವತ್ತು ಗೋವಿಂದ ಅಂದ್ರಲ್ಲ ನಾಟಕ ಆಡಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೋದೊಳೆ ದೋಣ ಎತ್ತಿ ಆಡಕೊಂಡು. ಹೋಗ್ತಿದಂಗೆ ಮನೀಗೆ ಬಂದ ಅವ್ನು ಗಂಡ. ಮನೀಗ್ ಬಂದು ನೋಡ್ತಾನೆ. ಮರ ಆ ಗೂಟಕ್ಕೆ ತಗಲಾಕಿರ್ತಾಳೆ. ಈ ಮರ ಇರೋ ಹೊತ್ಗೆ ಹೌದೋ ಅಲ್ಲ ನೋಡು, ನಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ಪಾಪ ಸತ್ತ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟು ದಿನತನಕ ಇವಳು ಮರ ತಗಲಾಕೊಂಡು ಕೊರಮರೊಳು ಕೊರಮರೊಳು ಅಂತ ನಾನು ಇಂಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ, ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಮರ ಇರೋಹೊತ್ಗೆ ಅಲ್ಲ ತಗಲಾಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಮರ ಕೆಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು ಪುಡಿಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ಮನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟು ವೋದ, ಅವನು ನಾಟು ನೋಡಾಕೆ ತಿರುಗಿ.

ಇವಳು ಅತ್ತಿಂದ ಬತ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ. ಓ ಇವತ್ತು ಮರ ಇಲ್ಲ ಆಚೇ ತಗಲಾಕಿದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಇವನು ಅಂದ್ಕೊಂಡ. ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟ ನಾಟು ನೋಡಾಕೆ. ಅವತ್ತು ಮರ ಇವಳು ತಗಲಾಕೊಳ್ಳೇ ಇಲ್ಲ. ಬಂದು ಮನೆಗೆ. ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡ್ತಾಳೆ. ಮರ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ? ದನ ಕಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದಿನ ತನಕ ತಗಲಾಕೊಂಡು, ಇವತ್ತು ಅಂಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲ ಅಂದು. ಅವತ್ತು ಎದ್ದೂ ಇಲ್ಲ ದನ ಕಟ್ಟೂ ಇಲ್ಲ ತೆಗೆದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಟು ನೋಡ್ಕೊಂಡು ತಾಯಿ ಮಗ ಇಬ್ಬೂ ಬಂದು ಜೊತೇಲಿ. 'ಅಲ್ಲ ಈವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮರಗೋಟಿ ಎಲ್ಲೋದ್ದು ? ನಮ್ಮ ಮರಗೋಟಿ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ? ಕದ ತೆಗೆದೇ ಇಲ್ಲ ? ದನ ಕಟ್ಟಾಕೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲ ? ಅಂದು ಅವರತ್ತೆ. ಯವ್ವಾ ನಡಿಯವ್ವಾ ಎಲ್ಲೋ ಅವೇ. ಅದೇನು ಅಂಗಂತೀಯಾ ಅಂದ. ಆಗ ಬಂದು ಕದ ತೆಗೆಯೋ ಹೊತ್ಗೆ ಮನೆ ಎಲ್ಲ ಬೆಳಕಾಯ್ತಂತಂತೆ. ಆಗ ಅವರ ತಾಯಿ, ಬಳೆಬಂಗಾರತಿ ಅವರ ತಾಯಿಗೆ ಕಾರ್ಡು ಬರೆದು, ಅತ್ತೇಮಾವ ಅವರಲ್ಲ ಕರ್ರೇ ಕಂಡರು. ಆಗ ಪಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಿ, ಪಟ್ಟ ಸಾರ್ಸಿ, ಮದುವೆ ಆಗಿ ಬಾಳ್ಕೊಂಡು, ಬದಿಕೊಂಡು ಹೋದ್ರಂತೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿಮ್ಮಮ್ಮ, ಕೋಳೇಘಟ್ಟ, ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೧೯. ಅಣ್ಣಂದಿರನ್ನು ಸಾಯಿಸಿದ ತಂಗಿ

ಒಬ್ಬ ದೊರೆಯಂತೆ. ಒಬ್ಬ ದೊರೆಗೆ ಐದುಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳಂತೆ. ಒಬ್ಬಳೇ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳಂತೆ. ಅವರೇನು ಮಾಡಿದ್ದು ? ಅವ್ವ ತ್ವಾಟಕ್ಕೆ ಓಯ್ತೀವಿ ಊಟ ಕಳಿಸವ್ವ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರಂತೆ. ಇವ್ರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದು.

ಅಲ್ಲೊಂದು ಕೋತಿ ಬಂದು ಅಡ್ಡ ಅಕ್ಕೊಂಬಿಡ್ತು. ಅಡ್ಡ ಅಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ಊಟನೆಲ್ಲಾ ತಿನ್ನೊಂಬಿಡ್ತು. ಊಟನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನೂಲಾವೇ “ಅಯ್ಯೋ ಊಟನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ಕೊಂಡು ತಿಂದಿಡ್ತಲ್ಲಾ, ಇನ್ನೇನು ಮಾಡದೋ” ಅಂತ ಹೇಳಿ, ತಿರ್ಗಾ ಮನಿಗೋದ್ದು ಅಳ್ತುಲಾವ. ಅಲ್ಲಿ “ಯಾಕ್ಕವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ಲಾ” ಅವ್ವಾ. ಅವ್ವಾ ಯಾಕವ್ವಾ ಅಂತ ಕೇಳಿತ್ತೂವೆ, ಕೋತಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣದೀರ ಮೇಲೆ ದೂರುಹೇಳ್ಚಿಟ್ಟು, ಅಣ್ಣಂದಿರೂ ಊಟ ಇಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ತಂದಿದೀಯಾ ಅಂತ ಹೊಡೆದಿಟ್ಟು, ಕೈಗಳ ಬಳೇ ಎಲ್ಲಾ ಒಡೆದೋದೋ. ಉಟ್ಟ ಸೀರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹರಿದೋಗ್ಗಿಡ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವ್ವನ ಕೂಟ ಹೋಗಿ ದೂರುಹೇಳಿದ್ಲಾ. ಅವ್ವನ ಕೂಟ ದೂರ ಹೇಳೊಲಾವೇ, ನೋಡ್ತಾ ನನ್ನ ಇರೊಳ್ಳೊಬ್ಬು ಮಗ್ಗು, ಹಿಂಗ್ ಮಾಡಿದರಲ್ಲಾ ಅಂತ ವೋಗಿ, ಅವರನ್ನೋಗಿ ಕೊಲೆ ಮಾಡ್ಚಿಟ್ಟು ಬರೋಗ್ಗೀ ಅಂತ ಹೇಳೀ ಗಂಡಂಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ಲಾ.

ಆಮೇಲೆ ಗಂಡ್ ಏನಾಡ್ಡ? ಬಂದೋನೆ ಅವ್ರ ಐದು ಜನ ಮಕ್ಕಳು ವೆ ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟ. ಆಮೇಲೆ ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೋದ. ಮನೆಗೋಗಿತ್ತೂವೆ ಈ ಬಳೇಯವ್ವು ಬಂದಿದ್ರು. ಮಗಳು ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಅಪ್ಪಾಜೀ ಬಳೆ ಕೊಡಿಸು ಅಂತ ಅಂದ್ಲಾ. ಆಮೇಲೆ ಬಳೇಯವ್ವು ಕರಿದ್ರು. ಬಳೇಯವ್ವು ಕರ್ನು ಬಾರಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಉಡ್ಗಿಗೆ ಬಳೆ ತೊಡ್ನು ಅಂದ. ಅವನು ಕೈಹಿಡಿದು ನೋಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗಾಗೋ ಬಳೆ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಚಿಟ್ಟು, ಬಳೆ ಸಾಬಿ ಓಗ್ಚಿಟ್ಟು. ಇವ್ವು ಮಗದೀರು ಐದು ಜನಾನೂ ಕಡಿದಿದ್ರುಲ್ಲ? ಐದು ಜನನೂ ಸಂಪಿಗೆಮರ ಆಗಿ ಉಟ್ಟವ್ವೆ. ಆಮೇಲೆ ಸಂಪಿಗೆ ಮರ ಆಗಿ ಉಟ್ಟಿತ್ತೂವೆ ಇನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಾ ಬಳೆಸಾಬಿ ಬಳೆಹೊತ್ತೊಂಡು ಬತ್ತಾಇದ್ರು. ಹೊಳೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಈ ಐದು ಜನಾನೂ ಸಂಪಿಗೆ ಮರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವಾಗ್ಗೇ ಗಮಗುಟ್ಟಾತ್ತಾ ಇರ್ತದೆ; ಗಮಗುಟ್ಟಾ ಇರ್ತೂಲಾವೆ ನಿನ್ನೇ ದಿವ್ವ ನಾನೋಗೋವಾಗ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಈವತ್ತಾಗ್ಗೇ ಗಮಗುಟ್ಟುತ್ತವಲ್ಲ? ಇದೇನು ಕಾರಣ ಇರಬಹ್ನು ಅಂತ ವೋಗಿ, ಬಳೆ ಮಲಾರ ಮಡಿಗ್ಚಿಟ್ಟು, ಸಂಪಿಗೆ ಹೂವ ಕಿತ್ಕೊಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಓದ. ಅವನೇನು ಅಂದ? ಸಂಪಿಗೆ ಮರ ಏನಂತು ? ಮುಟ್ಟದಿರು ಮುಟ್ಟದಿರು ಬಳೆಗಾರಶೆಟ್ಟಿ, ಕೋತಿಕುಟ್ಟಿ ಸರಸವಾಡಿ ತಾಯಿಕುಟ್ಟಿ ಚಾಡಿ ಹೇಳಿ, ತಂದೆ ಕುಟ್ಟ ತಲೆ ಹೊಡೆಯಿಸ್ಯವೇ ತಂಗ್ಯಯಮ್ಮ ಅಂದ್ರು. ಆಮೇಲೆ ಐದು ಮರದ ತಕ್ಕ ವೋದ. ಐದು ಮರನೂ ಅಂಗೇ ಅಂದೋ. ಐದು ಮರದಾಗೂ ಹೂಕಿತ್ಕೊಂಡು, ಬಳೇ ಬಳೇ ಅಂತ ಸಾರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ. ಆಮೇಲೆ ಬಾರಯ್ಯೋ ಬಳೇ ಶೆಟ್ಟಿ ಅಂತ ಕರೆದ್ರು.

ಬಾರಯ್ಯೋ ಬಳೇಶೆಟ್ಟಿ ಅಂತ ಕರೀತ್ತೂವೆ ವೋದ. ಚಾಪೆ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟು. ಕೂತ್ತೊಂಡ. ಆಮೇಲೆ ಬಳೇತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೇ ಇಂಗೇ ಕುಂತೊಂಡ್ರು. ಈ ಹೂವು ಗಮಗುಟ್ಟುತಿದ್ಲಲ್ಲ? ಅಪ್ಪಾಜೀ ಹೂವ ಕೊಡ್ನು ಅಪ್ಪಾಜೀ ಅಂತ ಹೇಳಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಸಾಬೀ ಎಲ್ಲೋ ಹೂವ ಗಮಗುಟ್ಟುತ್ತವಂತೆ ನಿಮ್ಮತ್ತ, ಕೊಡಿ ಸಾಬಿ ಅಂದ್ರು. ವೋಗಪ್ಪಾ ನಿನ್ನ ದಿವ್ವ ವೋಗುವಾಗ ಏನೂ ಇರ್ಲಿಲ್ಲ. ಈವತ್ತು ಬರೋವಾಗ ಐದು ಸಂಪಿಗೆ ಮರ ಹುಟ್ಟಿ, ಆಗಲೆ ಹೂಬಿಡ್ತಾ

ಇದ್ದು. ಕಿತ್ತೋಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆ. ಅವೇನು ಅಂದೋ “ಮುಟ್ಟದಿರು, ಮುಟ್ಟದಿರು ಬಳೆಗಾರಶೆಟ್ಟಿ. ಮುಟ್ಟಿದ್ರೇ ಹೂವು ಬಾಡ್ಯವು. ತಾಯಿ ಕುಟ್ಟಿ ಚಾಡಿ ಹೇಳಿ, ಕೋತಿಕುಟ್ಟಿ ಸರಸ ಆಡಿ, ತಂದೆಕುಟ್ಟಿ ತಲೆಹೊಡಿಸವೆ ತಂಗಿಯಮ್ಮ ಅಂದು. ನಾನು ಅದರಗೂ ಬಿಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಿತ್ತೊಂಬಂದೇ. ನಾನು ಕೊಡದಿಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪ ಅಂದ. ಅವಾಗ ಅವು ಅರ್ಥಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಆ ಮಗ್ಗುನ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಸಂಪಿಗೆ ಮರದ ಮುಂದೆಲೆಯೇ ತಲೆ ಒಯ್ದು ಉಯ್ದರು. ಆ ಮಗದೀರೆಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಎದ್ದು. ಅಷ್ಟೆ ಕಥೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಗಿರಿಯಮ್ಮ, ಕಾಡಸೂರು ಮುದಿಗೆರೆ.

೨೦. ಗೌಡನ ಮಗ

ಒಬ್ಬ ಗೌಡ. ಒಬ್ಬ ಗೌಡನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣೊಂದು, ಗಂಡೊಂದು. ಹಿರೇಮಗಳು, ಅವಳ ಹಿಂದೆಗಡೆ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ಅದ್ರಿಂದೇ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಪಾರ ದಿನದ ವರಗೇ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಏನೋ ಗಿರೀ ಹತ್ತಿ ವರ ಬೇಡಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಪಡೆದರು. ಅವಿಗೆ ಮುಪ್ಪಿನಕಾಲ ಆಗ್ಬಿತ್ತು. ಮಗಳಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದರು. ಮಗಳೊಟ್ಟಿಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗು ಆಯ್ತು. ಗಂಡು ಮಗ ಆದ್ರೆ ಮಗನಿಗಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಾಗಿರಲಿಲ್ಲ? ಆ ಹುಡ್ಗೀ ಏನ್ನಾಡಿದ್ದು? ಅಂಗಾಡಿ, ಇಂಗಾಡೀ ಒಂದು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಉಡ್ಗೀ ಆಯ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ಈ ತಾಯಿ ಏನ್ನಾಡಿದ್ದು ? ಅಪ್ಪಾ ನಿಂಗೆ ಒಬ್ಬೇ ಅಕ್ಕ. ಆಚಲಿಂದ ಎಣ್ಣು ತಂದ್ರೇ ಮಗಳಿಗೆ ತವ್ರೀಲ್ಲ. ಇರೊಳೊಬ್ಬು ಅಕ್ಕ. ನೀನು ಅಕ್ಕನ ಮಗಳನ್ನೆ ಮದ್ದೆ ಆಗಪ್ಪಾ ಅಂದು.

ಯವ್ವಾ ನಾನು ಅಕ್ಕನ ಮಗಳಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿ ಅವಳ ಎತ್ತಿಕ್ಕಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ನಾನಾದ್ರೇ ಕ್ವಾಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿನ್ನ ತಾಯೀನಾ ಕೇಯಾ ಅಂದ್ರೇ ಸರೋದದ ? ನನಗೆ ದೋಸ. ನಾನು ಆಚೆ ಕಡೆಯಿಂದ ತಂದೇನೆ ಹೊರುತ್ತೆ ನಾನು ಮನೇಲಿ ಅಕ್ಕನ ಮಗು ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಅಪ್ಪನೂ ಅಪ್ಪನೂ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರೂ ಕೇಳ್ಲಿಲ್ಲ. ಇವ್ವು ಕೇಳ್ತೆ ಇರೊತ್ತೆಯಾ ಅಪ್ಪ ಏನಾರ ಮಾಡ್ಕೋ ಓಗಪ್ಪ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು.

ಇವ್ವು ಇಂಗೇ ಇಪ್ಪತ್ತೆದು ವರ್ಷ ಆಗೊತನ್ನ ಮದ್ದೆ ಸುದ್ದೀನೆ ಎತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತೆದು ವರ್ಷ ಆಯ್ತು. ಅಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮ ತಂದೇ ಅವರಿಗೆ ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾಲ ಬಂತು. ತಂದೇ ತಾಯಿ

ಇದ್ದಂಗೆ ತಲೆ ಮೇಲೆರಡು ಅಕ್ಕಿಕಾಳು ಆಕ್ತೀವಿ. ಮೊರ್ತಾ ಮಾಡ್ತೀವಿ. ಮದ್ದೆ ಆಗಪ್ಪಾ. ಎಲ್ಲಿ ಎಣ್ ನೋಡ್ಕೊಂಬರ್ದಿಯೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡ್ಕೊಂಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು.

ಏಳುತ್ತೇಯಾ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ಡ ? ಓದಾ. ಬಡಗೀ ಮನೆಗೇ ಓದಾ. ಬಡಗೀ ಮನಗೋಗಿ ಅವನುದ್ದುಕುವೆ ಅವನ ನಿಲುವಿಗುವೆ ಒಂದು ತ್ಯಾಗದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿಸ್ತಾ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿಸ್ತಾ. ಆಮೇಲೆ ಆಚಾರಿ ಮನೆಗೋದ. ಒಂದು ಚಿಂದಾಗಿರೋದೊಂದು ಚಂದ್ರಾಯ ಮಾಡಿಸ್ತಾ. ಅವೆರಡನ್ನು ತಗೊಂಡು ಆಚಾರೀ ಮನೆಲಿ ಮಡಿಗ್ಗಿಟ್ಟು ಮನಿಗ್ಗಂದಾ. ಅವ್ವಾ ಅವ್ವಾ ಅಂದ. ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಲ. ಇಗೋ ನಾನೊಂದು ಮಾತೇಳ್ತೀನಿ, ಏನು ಹೇಳಿರವ್ವಾ ಅಂದ.

ಯಾಕಪ್ಪಾ “ಏನೋ ಒಂದು ಮಾತೇಳ್ತೀನಿ. ನೀವು ಕೇಳಿರಾ ? ಅಪ್ಪನೂ ಅವ್ವನೂ ಇಷ್ಟೊ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ. ಅಪ್ಪ ಈಗಿನ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಾತೇ ಮುಂದಾಗ್ಬೇಕು, ನಮ್ಮ ಮಾತು ಹಿಂದಾಗ್ಬೇಕು ಕೇಳ್ತೀನಿ ಹೇಳಪ್ಪಾ. ಕೇಳೋ ಮಾತಾದ್ರೆ ಕೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದ. ಸರಿ ಸಾಯಂಕಾಲ ಯೇಳ್ತೀನಿ ಹೇಳಪ್ಪಾ ಅಂತ ಹೊಂಟೋದ. ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪನೂ ಅವ್ವನೂ ಹೊಲದ ಕಡೆ ಒಂಟೋಗಿದ್ರು. ಅವು ಬರೋದ್ರೊಳ್ಳೆ ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆನೂ ಚಂದ್ರಾಯನೂ ತಂದು ರೂಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಡಗ್ಗಿಟ್ಟ.

ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಅವ್ವಾ ಅಪ್ಪಾ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದು. ಬಂದು ಅವ್ವಾ ಈವತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಡಿಮಾಡಿಟ್ಟು, ಮನೆಮಠ ಎಲ್ಲಾ ಸಾರಿಸಿಟ್ಟು, ದೇವು ದೀಪ ಅಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕೂತ್ಕೊಳಿ. ನಾವು ಮೂರೇಜನ ಇರಬೇಕು. ನಾನೊಂದು ಮಾತೇಳ್ತೀನಿ. ಅದರಂತೆ ನಡೆಕೊತೀನಿ ಅನ್ನೊಂಗಿದ್ರೆ, ನನ್ನ ಬಲಗೈಗೆ ಭಾಷೆ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ಕೊಂಡ. ಕೇಳ್ಕೊತ್ತೇಯಾ ಇನ್ನೇನು ಬೇರೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡು ಅಂತ ತಾನೇ ಹೇಳಾನೆ ನನ್ನಗ ಇನ್ನೇನೇಳಕೋಯ್ತಾನೆ ? ಎಲ್ಲಾರೂ ಎಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ತೀನಿ ಮಾಡ್ರವ್ವ ಅಂತಾನೆ ಅಷ್ಟೆತಾನೆ ? ಮಾಡೋ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡ್ತೀಡೋದು ಅಂತ ಎಳ್ಳಿಟ್ಟು ಆಯ್ತು ಕಣಪ್ಪ ಅಂತ ಬಲಗೈ ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಅದನ್ನೋಡಿ ಭಾಷೆ ತಗೊಳ್ಳೋವಾಗ ಅಪ್ಪನಾಗ್ಗೀ ಅವ್ವನಾಗ್ಗೀ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ನೀರು ಬಿಡಕೂಡ್ತು. ಆತರ ನೀವು ನಗನಗ್ತಾ ಇದ್ರೆ, ದೇವು ಮಾಡಿದ್ರೆ, ನಾನು ಭಾಷೆ ತಗೋತೀನಿ ಅಂದ.

ಆಯ್ತು ಓಗಪ್ಪ. ನಗ್ತನಗ್ತಲೆ ನಾವು ಮಾಡ್ತೀವಿ. ದೇವು ಕೆಲ್ನ ಮಾಡೋದಲ್ವ ? ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವು ತಾಯಿತಂದೆ ಏಳಿದ್ರು. ಆಮೇಲೆ ಅವತ್ತೆಲ್ಲಾ ನೀರುಗೀರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ರು. ಮನೆಮಠ ಸಾರಿಸಿದ್ರು. ದೇವುದೀಪ ಅಚ್ಚಿಟ್ಟು, ಕೈಮುಗಿದ್ರು. ಆಮೇಲೆ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ನಿತ್ಕೊಂಡ್ರು. ಆಮೇಲೆ ಅಮ್ಮಾ ಇಲ್ಲಿ ಬನ್ನಮ್ಮಾ ಅಂದ. ಎಲ್ಲಿಗೇ? ರೂಮಿಗೆ. ರೂಮಿಗೆ ಕರ್ತಾ. ಅವನು ಮನಿಕ್ಕೊತನಲ್ಲಾ ರೂಮು ಆ ರೂಮಿಗೆ ಕರೊಂಡೋದ. ‘ನೋಡು ಒಬ್ಬಾ ಕಣ್ಣೇರಕ್ಕಕ್ಕೆ ಆಗ್ತು. ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ನಾನು

ಮನಿಕ್ಕೋತೀನಿ. ಏಕಾ ಒಂದೇ ಸಮ ಸಿಗುಳಬೇಕು ನನ್ನ. ಆ ಸಿಗುಳುಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಪತಿವ್ರತೆ ಆಗಿದೆ, ನಾನು ಪೆಟ್ಟಿಗೇಲಿ ಒಂದು ಗಂಡು, ಒಂದು ಎಣ್ಣು ಆಯ್ತೀವಿ. ಅದೇ ಎಣ್ಣು ನನಗೇ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಣ್ಣೇರಾಕ್ಕೂಡದು. ನೀವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನನ್ನ ಸಿಗ್ಗು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಬೇಕು, ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟ. ಭಾಷೆ, ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟವೆ. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆ? ನಡೆಕ್ಕೊಬೇಕೂತಾನೆ ?

ಆಮೇಲೆ ಆಯ್ತು ಅಂತ, ಅವ್ರ ದುಃಖ ಅವ್ರ ಮಡಿಕ್ಕೆಂಡು, ನಾವು ಹೆತ್ತಮಗನ್ನ ನಾವು ಸಿಗುಳೇ ನಾವು ಯಾತರ ಕೈನೋವು ಬರ್ದದೇ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು, ಇನ್ನೇನು ಭಾಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯ್ತು ಬಿಡು, ಇನ್ನಾಯ್ತು ಅಂದವು, ಆಗ ಮಗನ್ನ ಅವ್ರ ದೇವು ದಿಂಡರು ನೆನಗೊಂಡು, ಸಿಗುಳುಬಿಟ್ಟು. ಏಕಾ ಏಕಾ ಸಿಗುಳುಬಿಟ್ಟು. ಆ ಸಿಗುಳೋವಾಗ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ರಾಗಿಕಾಳು ನೆತ್ತರ ಆಚೆಗೆ ಹಾರ್ತು. ಇವ್ರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾರ್ಬಿಟ್ಟೇರೋದು ಇವ್ರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಜಿಗುಳ್ಳಿಟ್ಟು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿಟ್ಟು. ಆಗೇ ಮಡ್ಡಗ್ಲಿಂದ, ಮಗನ್ನ ಜಿಗುಳಿ ಮಲಗ್ಗಿದಾಗಿಂದಲೂವೇ, ಅವು ಆಗೇ ಮಾಡ್ಡಗ್ಲಿಂದ, ಮಗನ್ನ ಜಿಗುಳಿ ಮಲಗ್ಗಿದಾಗಿಂದಲೂವೆ, ಊಟ ಮಾಡ್ಡಿಲ್ಲ, ಉಪಚಾರನೂ ಮಾಡ್ಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೈಯಿಂದ ಮಗನ್ನ ಕಳ್ಳೊಂಡೋ ಅಂತ ಹೇಳಿ. ಇಂಗೇ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ರು.

ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದವರ್ಷಕ್ಕೆ ತೆಗೀರಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ? ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತೆಗಿದ್ರು. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತೆಗಿತ್ತೂಯಾ ಎಣ್ಣು ಗಂಡು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೇಲಿ ಆಯ್ತು. ಅವಾಗ ಅವನ್ನ ಎಬ್ರಿಸ್ಕೊಂಡ್ರು. ಆಗ ಮನೆಮಠ ಗುಡ್ಡೀ ಬೀಸಿ ಆಗ ಅವ್ರ ಮದ್ದೆಗೆ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡೀ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಡಿಟ್ಟು. ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಡಿಟ್ಟು, ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ಇಂಗೆ ಇದ್ದು.

ಆಮೇಲೆ ಮದ್ದೆ ಆಗಿ ಒಂದೈದಾರು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ತೀರೋದ್ರು. ತೀರೋದೈಲೆ ಇಂಗೇ ಇದ್ದು. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಬೆಂಟ್ಲಿ ಅಂತದ್ದು ಊರು. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಯಾವೋ ಒಂದು ನ್ಯಾಯ. ನ್ಯಾಯಬಿದ್ದು ಏಳೂರ ಗೌಡಗಳು ಬಂದು, ಏಳೂರು ಗೌಡಗಳು ಏಳುವರ್ಷದಿಂದ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ರಂತೆ. ಆ ನ್ಯಾಯ ಮುಗಿಲೇ ಇದ್ದುವೆ, ಏಳು ಊರು ಗೌಡಗಳೂವೇ ಇಂಗೇ ಇದ್ದು. ಇಂಗೇ ಇರೂತ್ತೇಯಾ ನಿಮ್ಮಂಥ ಬುದ್ಧಿವಂತು, ಒಬ್ಬ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು ? ನ್ಯಾಯ ಏಳುವರ್ಷದಿಂದ ಏಳೂರು ಗೌಡಗಳು ಬಂದು ನ್ಯಾಯ ಮಾಡೀಯ ನ್ಯಾಯ ಬಗೆಹರಿಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಅವನ ಶರೀರನೆ ಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಅವನು ಹೆಣ್ಣು ಪಡ್ಡು ಮದ್ದೆ ಆಗವ್ವಲ್ಲ ಅವನ್ನ ಕರೊಂಬಂದ್ಬಿಡೋಣ. ಇವು ಆಡಿದ್ವೆ ಆಡ್ತಾರೆ ನ್ಯಾಯಗಾರ್ರು. ಬ್ಯಾಡ ಈಗ ಅನ್ನು ಹೊಸಬಲ್ವಾ ? ಅವನ ಕರೊಂಬಂದು ನ್ಯಾಯ ಕೇಳೋಣ ಅಂತ ಹೋದ್ರು. ಕರೊಂಡೋದ್ರು.

ಕರ್ಕೊಂಡೋಯ್ತಲೇಯಾ ಇವ್ವು ಹೋದ್ವಂತೆ. ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ನ್ಯಾಯದೋರೆಲ್ಲಾ. ಏಳೂರು ಗೌಡಗಳು ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಈಯಪ್ಪನೂ ಓಗೀ ಕೂತ್ಕೊಂಡ. ನ್ಯಾಯ ಅವತ್ತು ಮೂರುಗಂಟೆ ಟೀಮಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗೋಯ್ತು. ಎಲ್ಲಾರು ರಾಜಿ ಆಗ್ಗಿಟ್ಟರು. ರಾಜೀ ಆಯ್ತೂಲಾವೆ, ಊಂ ಆಯ್ತುಪ್ಪಾ ಮನೆಗೋಯ್ತೀವಿ. ಏಳುವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಅರಿದಿರ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಟೀಮಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾ ಎಲ್ಲಾನೂ ಬಗೇ ಹರಿಸ್ಪಿಟ್ಟಲ್ಲ, ಈವತ್ತು ಇರಪ್ಪ ನಮ್ಮನೆಗೆ, ಏನೋ ಸೇರು ಅಂಬ್ಲಿ ಕುಡ್ಡು ಹೋಗಿವ್ರಂತೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದು. ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ ಎಂಗಸು, ಒಬ್ಬೆ ಅವ್ರೆ ಮನೇಲಿ, ನಾನು ಹೋಗ್ಬೇಕು ಅಂತ ಅಂದ. ಅವು ಹೇಳಿದು ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಬಿಡ್ತೀವಿ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅಂತ ಇರಿಸ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಊಟ ಆದ್ಮೇಲೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬರೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿದು. ಹೇಳುತ್ತೇಯಾ ಇವ್ರೇನು ಮಾಡಿದು ? ಕೂತಿದು.

ಈ ನೆತ್ತರ ಅರಿದಿತ್ತಲ್ಲ ಒಂದಿಷ್ಟು ? ಆ ನೆತ್ತರ ಏಳು ಹೆಡೆ ಸರ್ಪ ಆಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಅಣ್ಣ ಯಾವಾಗ ನ್ಯಾಯದ ಮನೇಲಿ ಅವ್ರೆ, ಈ ಸರ್ಪ ಏನ್ಮಾಡದೇ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತದೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೆ. ಮನಗೋದ್ರೆ ಮನೆತನ್ನ ಸರ್ಪನಾಗೇ ಹೋಗದೆ. ಬಾಗಿಲುಗೋದ್ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನ ರೂಪ ಆಗೀ ಒಳಗೋಗಿದೆ. ಅವಳು ಬಾಗ್ಲು ತೆಗ್ಗು ನೀನ್ಯಾರು? ಅಂದಳು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮೈದ ಅಂದ. ಎಲ್ಲಿ ಮೈದ ? ನನ್ನಂಡ ಉಟ್ಟಿರೋನೆ ಒಬ್ಬ. ನನ್ನಂಡನಾ ಜೊತೇಲಿ ಉಟ್ಟಿರೋಳೆ ನಾನು. ಮೈದಿನೆಲ್ಲಿ ಬಂದ ? ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮಣ್ಣನ್ನ ಜಿಗುಳುವಾಗ, ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಒಂದಿಷ್ಟು, ರಾಗಿ ಕಾಳು ಗಾತ್ರ, ರಕ್ತ ಆಚೆಗೆ ಬಂತು. ನಾನು ಸರ್ಪ ಆಗ್ಗಿಟ್ಟಿದೆ. ಈವತ್ತು ನಮ್ಮಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೋಗಿರೋದ್ರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬರಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಆಯ್ತು, ಬಂದೇ ಅಂತ ಹೇಳು.

ನೀನು ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ್ನ ರಕ್ತದಲ್ಲೇ ಉಟ್ಟಿರೋನಾದ್ರೆ ಓಗಿ ನಿಮ್ಮಣ್ಣ ನ್ಯಾಯಮಾಡ್ತನಲ್ಲ ಅಲ್ಲೋಗಿ ಕಡಿದಿಟ್ಟು ಬಂದ್ರೇ ನನ್ನ ಮೈದ್ದೇ ಅಂತ ಇವ್ವು ಹೇಳಿಟ್ಟು. ಯಾರು ? ಅತ್ತಿಗೆ. ಆಮೇಲೆ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜಗುಲಿ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ನ್ಯಾಯಾ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು ಇವ್ವು. ಹೋಗ್ಗಿಟ್ಟು ಓಗೀ ಆ ಜಗುಲಿ ಮೇಲೆ ನೆಗೀತದೆ, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿಳ್ದದೆ. ನೆಗೀತದೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳ್ದದೆ. ಏನಿಂಗ್ ಬೀಳ್ದದಲ್ಲ? ಅಲೆಲೆ ಹಾವು ಬಂತಲ್ಲ ಹೊಡೆದಾಕ್ರಲಾ ಹಾವು ಕಡ್ಡೀಗಿಡ್ಡಿ ತಗೊಂಡು ಹೊಡೆದೆನೋ ಗಿಡದೇನೋ ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬೂಡ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಆ ಬೂಡ್ನಿನೊಳ್ಳೇ ಓಗೀ ಹೊಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಸೇರೊಂಬಿಟ್ಟು. ಅದನೆಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಉಡಿಕಿದ್ರು. ಸಿಕಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲೋ ಓಂಟೋಯ್ತು. ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗ್ಗಿಟ್ಟು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಇವ್ರೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡು. ಆಮೇಲೆ ಅಡಿಗೆ ಆಯ್ತು. ಊಟ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ಡ. ಆಯ್ತುಪ್ಪ ನನ್ನ ಕಳಿಸ್ಕೊಡಿ ಅಂದ. ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋಗೋವಾಗ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡ್ಡ ? ಓಗ್ರಲಾ ಕಳಿಸ್ಪನ್ನೀ. ಒಂದು ಮೂರುಜನ ಹೋಗಿ ಅಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತು ಹೇಳಿದು.

ಆ ಹೇಳೋ ಹೊತ್ಗೆ ಇವನೇನು ಮಾಡ್ಡ ? ಬೂಡ್ನು ಆಕೋಳಕ್ಕೆ ಓದಾ . ಬೂಡ್ನು ಯಾವಾಗ ಇವ್ವು ಆಯ್ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಓದಾ ಹಾವು ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು.

ಬೂಡ್ಲೊಳಗಿತ್ತು, ಕಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು. ಕಚ್ಚಿದ್ರೇ ಏನೋ ಕಚ್ಚಿಟ್ಟು ಅಂತ ಬೂಡ್ಲು ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು. ನೋಡ್ತಾರೆ ಹಾವು. ಅಯ್ಯೋ ಬೂಡ್ಲಿನೊಳಗೆ ಸೇರೋಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಕ ಬಂದವ್ವ, ಅವನ್ನ ಹೆಂಡ್ರು ಮುಂಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಆಗ ಆ ಹಾವು ಒಡೆದಾಕ್ಚಿಟ್ಟು. ಅದು ಬಡಿತಾ ಬಡಿತಾ ಊದ್ಬಿಟ್ಟು. ಆ ಹಾವು ಅದು ಊದು ಬಿಡ್ತಲೇನಾ ಇವ್ವೇನು ಮಾಡಿದ್ರು ? ಓಸ್ತೀ ಕಷಾಯ ಕೊಟ್ಟು ಉಸಾರು ಮಾಡಿ, ಬೆಳಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು. ಅವಾಗ್ಗೆ ಇವ್ವು ಇನ್ನೆಂಗೋ ಅವರ ಅಣ್ಣನ ಕಚ್ಚಿಟ್ಟು ಬತ್ತಾನೆ ಮನೆಗೆ ಅಂತ ಯೋಳಿ ಬಾಗ್ಲು ತಕ್ಕೊಂಡು... ಕೂತವಳೆ. ಆದ್ರೆ ಅವ್ವು ಬರ್ಲಿಲ್ಲ ಬೆಳಿಗೆ.

ಅಲ್ಲ ನಾನೊಬ್ಬಳೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಉಣ್ಣಕ್ಕೆ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಯಾರೂ ಮಾಡದ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡಕ್ಕೋಗಿದ್ದ ಅಂದ್ಲು. ಗಂಡನ್ನ ಅಂಗನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ಅಲ್ಲ ಕಣೆ ಏಳು ವರ್ಷ ಆಗಿತ್ತಂತೆ, ಆ ಊರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ಮಾಡೀ, ಏಳು ವರ್ಷದಿಂದ ನ್ಯಾಯ ಅರಿದಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಓಗೀ ಮೂರೇ ಗಂಟೇ ಟೈಮಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಅರ್ಲೀ ಅವ್ರ ರಾಜೀ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೇ. ಅನ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಮುಂಡೇ ಆಗೋಗಿವೆ. ನಾನು ಬರೋ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಸರ್ಪಕಡಿದು ಬಿಡ್ತಲ್ಲೇ ಅಂದ.

ಹೂಂ ಸರ್ಪ ಕಡಿಬಿಟ್ಟು ? ಉಳ್ಳೊಂಬಿಟ್ಟು? ಉಳ್ಳೊಂಕೋದೇನು ? ಉರಿಹೊಗೆ ಆಯ್ತು. ಯಾರೋ ಓಸ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು. ಆ ಒಡೆದಾವು ಎಲ್ಲಿ ಆಕ್ದೇ ? ಹೊಡಿದ್ರು, ಅತ್ತಾಗೀ ಎಸುದ್ರು. ಅದೇನಾದ್ರೂ ಕಚ್ಚೊಂಡೋಗಿದೆಯೋ ಅಲ್ಲೆ ಬಿದೈತೋ ? ಅಲ್ಲಿ ಬಿದೈತೋ ಕಚ್ಚೊಂಡೋಗೈತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಇವನಂದ.

ಇವನಂಗತ್ತೇಯಾ ಅವೂರಲ್ಲಿ ಟೈಲರಿದ್ರೂ. ಆ ಟೈಲರಿಗೋಗಿ ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ ಅಲ್ಲೊಂದು ಹಾವು ಹೊಡೆದಾಕವೆ. ಆ ಹಾವು ತಂದು ಚರ್ಮ ಸುಲ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ನಂಗೊಂದು ರವಿಕೆ ಹೊಲ್ಕೊಟ್ಟೆ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಂಗೆ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಯೋಳಿದ್ಲು.

ಅವ್ವು ಹೋದ್ರು. ಆ ಸರ್ಪ ಸುಲ್ಕೊಂಡ್ರು ಚರ್ಮ ತಗೊಂಬಂದು ರವಿಕೆ ಹೊಲದ್ರು. ರವಿಕೆ ಹೊಲ್ದು ತಗೊಂಡೋಗಿ ಅವಮ್ಮನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು. ಆ ರವಿಕೆಯಾ ಹೊಲ್ದು ಕೊಡುತ್ತೇಯಾ ಅವಮ್ಮ ಏನ್ನಾಡಿದ್ಲು ಸ್ನಾನಗೀನ ಮಾಡಿದ್ಲು, ಮಾಡಿ ರವಿಕೆ ಇಕ್ಕೋಳಕ್ಕೆ ಹೋದ್ಲು. ರವಿಕೆ ಇಕ್ಕೋಳಕ್ಕೊಯ್ತಲೇ ಒಂದು ತೋಳು ಬಂದು, ಇನ್ನೊಂದು ತೋಳು ಹರಿದೋಯ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ಹರಿದೋಯ್ತು. ಅದನ್ನ ಅಂಗೇ ಮಡಿಗಿದ್ಲು. ಆಮೇಲೆ ಗಂಡ್ ಬಂದ್ಲಲ್ಲ ? ಏನಿ, ಒಂದು ವಡಚು ಕಥೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು ಉತ್ರ ಏಳ್ತೀ. ಅದಕೆ ನಾನು ಹೇಳ್ತೀನಿ

ಅಂದ. ನೀವು ಹೇಳೋ ಕಥೆ ನಾನು ಒಡಿತೀನಿ, ನಾನು ಹೇಳೋ ಕಥೆ ನೀವು ಒಡೀರಿ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ನಾನು ಒಡೆದೆ ಹೋದೆ, ನಾನು ಸಿರಿಗಂಧದ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ಆಯ್ತೀನಿ ಅಂದ. ನಾನು ಹೇಳಿದ ಕಥೆ ನೀನು ಒಡಿದೆ ಹೋದೆ, ನೀನು ಸಿರಿಗಂಧದ ಸೌದೆಲಿ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಗಂಡ.

ಗಂಡ ಏನ್ನಾಡ್ಡ ? ಇನ್ನೆಂಥ ವಡಚು ಕಥೆ ಹೇಳ್ವಿಡ್ತೀಯೇ ನೀನು. ನಾನು ವಡಚ್ಚೀನಿ ಕಣೇ ಹೇಳಿ ಅಂದ. ಅಂಗೆ ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು; ತೊಡೆ ಮ್ಯಾಗಳ ಗಂಡ, ತೋಳು ಮ್ಯಾಗಳ ಮಿಂಡ, ವಡಚಿದ್ರೆ, ವಡಚ್ಚೋದು, ವಡಚದಿದ್ರೆ, ಸಿರಿಗಂಧದ ಸೌದೆಲಿ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ಅಂತ. ಹೂ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವನೇನು ಮಾಡ್ಡ ? ಏಳು ದಿನ ವಾಯಿದೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದು. ಏನೇನೋ ಮಾಡ್ಡ. ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು, ವಡಚಾಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಯಾರ್ಯಾರೋ ಬುದ್ಧಿವಂತ್ರನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳ್ತಾ. ಅದೇನೋ ನನಗೊತ್ತಾಗೋದಿಲ್ಲ ಕಣೇ ಅಂದರು.

ಇನ್ನ ಅವ್ವು ಸಿರಿಗಂಧದ ಸೌದೆಲಿ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ಆಗ್ಬೇಕಲ್ಲ ? ಆಮೇಲೆ ಇವ್ವು ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು ? ಐದು ದಿನ ನೋಡಿದ್ರು. ಏನ್ರೀ ವಡಚಿರೇನಿ, ಅಂದಳು. ಇಲ್ಲಾ ಕಣೇ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಸರೀ ಸಿರಿಗಂಧದ ಸೌದೆ ಎಲ್ಲಾ ತಂದ್ರು. ಆಕಿದ್ದು. ಕರ್ಪೂರ ಗಂಧದಕಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲಾ ತಂದ್ರು. ಪೂಜೆ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲಾ ತಂದ್ರು. ಆ ಊರು ಗೌಡನೆಲ್ಲಾ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಊರು ಗೌಡಗಳು ಇಂಥಾ ಪುಣ್ಯಾತಗಿತ್ತೀದೂ. ಅಯ್ಯೋ ಒಂದೇ ಎಣ್ಣು ಒಂದೇ ಗಂಡು. ಅಂತದ್ರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕನಮಗಳು ಆಗೋ ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ಅಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಕ್ಕನ ಅವರವ್ವ ಇದ್ದಾಗ ನೋಡಿದ್ರು. ಅಪ್ಪಪ್ಪಾ ನಾಳೇಕೆ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ಆಯ್ತನಾ. ಆ ಉಡ್ಡಿ ಅವರಕ್ಕನ್ನ ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಯಾರಾನಾದ್ರೂ ನೋಡೆದೇನಿ ? ಇನ್ನಾರುನ್ನ ನೋಡಾನೆ ನಾನು. ನಾನು ನಮ್ಮಕ್ಕ ನೋಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಕಣೇ ಅಂತ ಅಂದ. ನಮ್ಮಕ್ಕನೇ ನೋಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ಗೆ ಯಾರೋ ಒಂದಾಳು ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿಗೋಗು ಹೊತ್ಗೆ ಸಂಜೆ ಆಗೋಯ್ತು. ಆ ಹುಡ್ಗ ಹೋಗಿ ಯೋಳ್ವಿಟ್ಟು ಬಂದ. ಓಗೀ ಯೇಳ್ವಿಟ್ಟು ಬರ್ರಲೇಯಾ ಅವಳೇನು ಮಾಡಿದ್ರು ? ಇಂಗಿಂಗೇ ಕಣಮ್ಮಾ ಗಂಡಂಗೂ ಹೆಂಡ್ರಿಗೂ ಪಂಥ ಬಿತ್ತು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏಳು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಿರಿಗಂಧದ ಸೌದೆಲಿ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ, ಮಕನಾದ್ರೂ ನೋಡ್ಕೊಂಬರುವೀ ಬಾ ಅಂದ.

ಅವಳೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿಂಗೇ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ತಮ್ಮಂಗೇ ಎಂಥಾ ಇದಾಯ್ತು. ಇರೊನೊಬ್ಬ ತಮ್ಮ. ನನ್ನ ಕರಿಬೇಡ, ಕಳ್ಳಿಬೇಡ. ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೇಲಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಅವ್ವೇ ಅನ್ನಿವ್ವೆಲ್ಲಾ ಅಂತ ಬಡ್ಕೊಂಡು ಚಚ್ಚೊಂಡು ಅವಳೂ ಬಂದ್ರು. ಬತ್ತಾವ್ವೆ ಅಲ್ಲಿ. ಇಂತದ್ದು ಬಂಡೇ ತಿಟ್ಟು. ಆ ತಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೇವರ ಗುಡಿ. ಆ ಗುಡಿ ಒಳಗೇ ಕತ್ತಲಾಗ್ಬಿಡ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬರೋಹೊತ್ಗೆ.

ಆ ಗುಡಿ ಒಳಗೇ ಕೂತಿದ್ದು ಕೋಳಿ ಕೂಗಿದ್ದು ಕೋಳಿ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ಹೋಗಾಣ ಅಂತ ಇವೇನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಗುಡೀ ಒಳಕ್ಕೋಗಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ನಾನೀ ಕೈ ಎಣ್ಣೆ ದೀಪ ಇಕ್ಕೆ ತೀವಲ್ಲಾ ಈ ದೀಪಗಳು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾತ್ತಾಡ್ತಾವೆ. ಏನಂಥ ಮಾತಾಡ್ತಾವೆ ? ಒಂದು ದೀಪ ಮುಂದಾಗೇ ಹೋಗ್ತದೆ. ಓಗೀ ಇದೇನು ಅಗ್ಗೇ ಹೊತ್ತಂತೇ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ಅಂತ ಒಂದು ದೀಪ ಕೇಳ್ದದೆ. ಅದೇನಂತದೆ ಎಣ್ಣೆ ಹೊಂಚಲಾರ್ದೆಯಾ ಅವು ಕಡ್ಡಿಪುಡೀಗೆ ಹೊಂಚಾಳೋ ಎಣ್ಣೆಗೆ ಹೊಂಚಾಳೋ. ಆ ಬತ್ತಿ ತ್ಯಾವ ಮಾಡ್ತಾಳೆ, ಆ ದೀಪಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಾಳೆ ತೋರ್ತಾಳೆ. ಅದು ಅಂಗೇ ಬಂಟೋಯ್ದದೆ. ಅಲ್ಲೇನು ಕೆಲ್ಸ ನನಗೆ ನೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಬೀಡ್ತಿನಿ ಕಣೇ ನಾನು ಅಂತ ಒಂದ್ ಅನ್ತದೆ. ಒಂದು ದೀಪ ಅನ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದೀಪ ಏನಂತದೇ? ಇಲ್ಲವಾ ನನ್ನೇನೋ ಆ ಮನೆ ಒಳಗೆ ತುಂಬಾ ಎಣ್ಣೆ ಬಿಡ್ತಾರೆ, ಬತ್ತಿ ಆಕ್ತಾರೆ, ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಉರೀತೀನಿ. ಉರ್ತು ನನಗೆ ಯಾವಾಗ ಸಂತೋಷ ಆಗ್ತದೇ ಅವಾಗ ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ ಕಣೇ ಅಂತ ಒಂದು ಅನ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಏನಂತದೇ ನಮ್ಮನೆ ಒಳಗೆ ಅಚ್ಚರೆ. ಪಟೀರನೆ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಡಿತ್ತಾರೆ. ಬಡಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಯಾಕೆ ? ನಾನು ಸುಮ್ಮೆ ನಂದೇ ಬಂದ್ಬೀಡ್ತಿನಿ ಅಂತ ಒಂದು ಅನ್ತದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜ್ಯೋತಿ ಬರಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಯ್ಕೊಂಡು ಕೂತವೇ. ಇವು ಜ್ಯೋತಿಗಳು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಮತಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತೇ ಒಳ್ಳೇ ಕೈಗೇ ಅಕ್ಷರ ಬರೊಂಬಿಟ್ಟು. ಯಾರು ? ಈ ಅಕ್ಕ ಬರೊಂಡು ಬರೊಂಡು ಆಮೇಲೆ ಈ ದೀಪ ಕೊನೆಗೆ ಬತ್ತು. ಮೂರು ಗಂಟೆ ಟೀಮಿಗೆ ಬಂತು. ಇಷ್ಟೋತನ್ನ ಏನು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೇ, ಈವತ್ತು ಹೊತ್ತನಂತೆ ಬರ್ದಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದೋ.

ಅಯ್ಯೋ ಅದರ ಕಥೆ ಯೇಳಿದ್ರೆ ವಿಚಿತ್ರ. ಆ ಇದಿಂಗೇ ಆಯ್ತು. ಅಗೋ ಒಬ್ಬ ಅಕ್ಕನಂತೆ, ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮನಂತೆ. ಆಮೇಕೆ ಹಿಂಗಾಗೀ ಗಂಡನ್ನ ಸಿಗಿಯೋವಾಗ ಒಂದು ಎರಡು ಹನಿ ರಕ್ತ ಅರಿತ್ತಂತೆ. ಅದು ಸರ್ಪ ಅಗಿ ಹೋಗಿ ಗಂಡ ನ್ಯಾಯಾ ಮಾಡಿ ಬರೋದೊಳಗೆ ಸರ್ಪ ವೋಗಿ ಅತ್ತಿಗೆ ತವಕೆ, ಅವ್ಯಮಾತ ಕೇಳಿ ವೋಗಿ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನ್ನ ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟು ಬಾ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಅದು ಓಗೀ ಅವರಣ್ಣನ್ನ ಕಡ್ಡುಬುಡ್ತು. ಅವು ಚರ್ಮ ಸುಲ್ದು ಅದನ್ನ ಟೈಲರ್ ಕೈಲೀ ಸುಲಿಸಿ, ಅವಾಗ ರವಿಕೆ ಹೊಲಿಸಿ ಒಂದು ಮೈಗೆ ಇಕ್ಕೊಂಡ್ಲಂತೆ, ಒಂದು ಮೈಗೆ ಹರಿದೊಯ್ದಂತೆ. ಅದು ಗಂಡಂಗೆ ವಡಚು ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಆ ಒಡಚು ಹೇಳಿದ್ರೆ ಹೇಳ್ಕೊಡು, ಯೋಳದಿದ್ರೆ ಸಿರಿಗಂಧದ ಸೌದೇಲಿ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೆಂಡಕೊಂಡ್ಲ. ಅವರಕ್ಕನಗಾಗಿ ಕಾಯ್ಕೊಂಡು ಕೂತವ್ರೆ, ಅಂತಂತೆ.

ಅದೆಲ್ಲಾ ಬರೊಂಬಿಟ್ಟು. ಇವ್ರೆಲ್ಲಾ ಕೆಂಡಕೊಂಡ್ಲಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಆಗ್ಗೇ ರೆಡಿಯಾಗವ್ರೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಇವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಡಕ್ಕೊಂಡು ಚಚ್ಚೊಂಡು ಓಡಿ ಬತ್ತಾಳೆ. ಅಪ್ಪಾ ನಾನು ಬಂದೀನಿ. ನನ್ನ ತಮ್ಮನ್ನ ಜೀವ ಸಹಿತ ಬಿಡುಪ್ಪಾ ಅಂತ ಬಂದ್ತು.

ಅಯ್ಯೋ ಅವರಕ್ಕೆ ಓಡೋಡಿ ಬರ್ರಾಳೆ ತಾಳಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರು ಇಳಿಸಿದ್ರೂ, ಅಮ್ಮಾಕೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವೇ ಬಡಕ್ಕೊಂಡು ಚಚ್ಚೊಂಡು ನೋಡ್ರಪ್ಪಾ ಅವಕ್ಕರ ಓದೊಂಡು ನನ್ನ ತಮ್ಮನ್ನ ಕೆಂಡಕೊಂಡ ಮಾಡೀ ಅಂತ ತೋರಿದ್ರು.

ಅವಾಗೆಲ್ಲಾ ಓದೊಂಬಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿ ಓದೊಂಡು ಅವಳನ್ನ ಹಿಡ್ಡು, ಆ ಕೆಂಡಕೊಂಡಕ್ಕೆ ಆಕಿದ್ರು. ಆಗ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳು ತಂದು ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪನ ಮನೇ ಬೆಳಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದ್ರು.

ಹೇಳಿದವರು : ರಂಗಮ್ಮ, 60 ವರ್ಷ, ಒಕ್ಕಲಿಗರು, ತಿಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ ಕೆರೆ, ತುರುವೆಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು

೨೧. ಸತ್ತ ಗಂಡನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು

ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ಅವು ಏನಂತ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟು ? ಹರಕೆ ಕಟ್ಟೊಂಡು ? ಮಗನಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಗ ಸೊಸೆ ನೋಡಬೇಕು. ಅವಿಗೆ ಮದುವೆ ಮುಂಜೀ ಮಾಡಿ, ಅವ್ರ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು, ಈ ರೂಮಿನಿಂದ ಆ ರೂಮಿಗೋಗೋಗಂಟ ನಾವಿದ್ರೇ ಸಾಕು. ದೇವ್ರು ಅಂತಾಗಂಟ ನಮ್ಮೆ ಆಯುಷ್ಯ ಆರೋಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟಡಲೀ ಅಂತ, ಅಂದು ಒಂದು ಹರಕೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು; ಆಯಪ್ಪ ಒಬ್ಬೇ ಮಗ ಉಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ.

ಆಮೇಲೆ ಇಷ್ಟಾದ್ರೂ, ಅಷ್ಟಾದ್ರೂ. ಮದ್ದೆ ಆಯ್ತು. ನಿಷೇಕಾನೂ ಆಯ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಆಯಮ್ಮ ದಿವ್ವ ಹೋಗಿ ಅತ್ತೆ ಮಾವನ ಪಾದ ತೊಳೆಯೋದು, ತೊಳೆದು, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಬರೋವ್ವು ಸೊಸೆ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿವ್ವ ಇಂಗೇ ಇರೋಹೊತ್ಗೆ ಏನಾಯ್ತು ? ಅವಾಗ ಈವತ್ತು ಬೇಕಾದಂಥ ಅಡಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ರೀ, ಇವತ್ತು ನಾವು ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬೇಕು ಅಂತ, ಅವಿಗೆ ಸಾವು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಅವಾಗ ಬೇಕಾದಂಥ ಪಾಲು ಪಂಚಾಮೃತದ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಊಟ ಮಾಡಿದ್ರು. ಅವು ಆ ರೂಮಿಗೋದ್ರು, ಇವು, ಈ ರೂಮಿಗೋದ್ರು. ವೋಗಿ ಮಲಿಕ್ಕೆಂಬಿಟ್ಟು. ಮಲಿಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಈಯಮ್ಮ ಸೊಸೆ ಚೊಂಬಾಗೆ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡು ಪಾದ ತೊಳೆಯಕೋದ್ರು. ಅತ್ತೆಮಾವನ ಪಾದ ತೊಳೆಯಾಕೆ ವೋಗೋ ಹೊತ್ಗೆ ಇವು ತೀರೋಗಿಬಿಟ್ಟವೆ.

ಅವಾಗ ಬಂದು ಅವರ ಯಜಮಾನನ ಎಚ್ಚಿಸಿದ್ದು. ದಿವ್ವ ಒಂದುತರವಾಗಿ ಮಲಿಕ್ಕೋಣೋರು ಅತ್ತೇಮಾವ, ಈವತ್ತು ಒಂದು ತರವಾಗಿ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡವೇ. ನನಗೆ ಭಯ ಆತದೇ ಬರಿ, ಅಂತ ಅಂದು. 'ಏನು ಮಾತು ಹೇಳಿಯಾ ? ವೋಗು' ಅಂದ. ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ರೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ. 'ನೀವು ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು' ಅಂತ ಅಂದು. ಕರೊಂಡೋದ್ದು. ನೋಡೋ ಹೊತ್ತೆ, ಇವೂ ತಿರೋಗ್ಗಿಟ್ಟವೆ. ಅವಾಗ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೆ ? ಓಹೋ ಇಂಗಾಗೋಯ್ತಲ್ಲ. ಈವಾಗ ಏನ್ನಾಡೋದು ? ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಷ್ಟು ಬದುಕಿ, ಇಂಥಾ ರಾಜರು ಇಂಗೇ ಹೋಗಿಟ್ಟಲ್ಲ ? ಅವಾಗ ಮಗ ಅವು ಏನು ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ ? ಒಂದು ಬಂಡಿ ಮೇಲೆ ಚಿನ್ನ, ಒಂದು ಬಂಡಿ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಇವು ಇಬ್ರನ್ನು ಎರಡು ಗಾಡಿ ಮೇಲೆ, ಅಪ್ಪನದ್ದು ಬಾಳೇವನ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಿಂಗಾರದ ವನ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಮಣ್ಣು ಮಾಡ್ಬೇಕು, ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮಣ್ಣು ಮಾಡ್ಬಾರ್ರು, ಅಂತ ಅಂದಿಟ್ಟು, ಅವರಿಬ್ರನ್ನು ಎರಡು ಗಾಡೀ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗಾಡೀ ಚಿನ್ನ, ಒಂದು ಗಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿ, ಅವು ನಾಲ್ಕು ಗಾಡೀನೂ ತಗೊಂಡೋಗಿಟ್ಟು ಬೇಕಾದಂಥ ಸಿರಿಗಂಧ ವನದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣುಮಾಡಿಟ್ಟು ಬಂದಿಟ್ಟು. ಬಂದಿಟ್ಟು ಇಂಗೇ ಕೆಲವಾರು ದಿನ ಸುಮ್ಮೆ ಇದ್ದು.

ವೋಗಿ ತಂದೆತಾಯಿ ಪಾದಪೂಜೆ ನಾವು ಮಾಡ್ಕೊಂಬರಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಬಾಳ ದಿನಾ ಆಗೋಯ್ತು ಏನ್ನಾಡೋದು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು, ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದ ದಿನ ಬೇಕಾದಂಥ ಹೂವಿನಗಾಡಿ, ಬೇಕ್‌ಬೇಕಾದ್ದು ತಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಗೆ ಹೊರಟು. ಈವಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆ ನಾನು ಪಾದಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಬರ್ದೇಕು. ತುಂಬಾ ದಿನ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆಳಿಟ್ಟು ಹೋದ್ದು.

ಹೋಗಿ ಇವು ಎಲ್ಲಾ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ತಾಯಿ ತಂದೆದ್ದು ಬೇಕಾದಂಥ ಇದು ಮಾಡಿ ಬರೋವಾಗ, ಒಂದಕ್ಕಡೆ ದೇವಗನ್ನೀಕೆರು ನಾಲ್ವರು ಜಲಕ್ರೀಡೆ ಆಡ್ತಿದ್ರು, ಕಲ್ಯಾಣ ಒಳಗೇ ಕಲ್ಯಾಣ ಒಳಗೇ ಜಲಕ್ರೀಡೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ರೇ ಇವು ರಾಜನ್ನ ನೋಡಿಟ್ಟು ಮೋರ್ಚಿ ಬಿದ್ದೋದ್ದು. 'ಅರೆರೆ ನಮಗೆ ತಕ್ಕಾದ ರಾಜನೇ ಇವು, ವೋತಾ ಇರೋರು ಅಂತ ಮೋರ್ಚಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟರು. ಮೂರ್ಚಿ ಅವ್ರೇ ತಿಳೊಂಡು, ಎದ್ದು ಬಂದು, ಈಚೆಗೆ. ಬಂದು ಕೈ ಹಿಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಓಹೋ ಏನ್ನಾಡೋದು ? ಇವು, ಹಿಂಗೆ ಕೈ ಹಿಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದು "ಏನಾಗ್ಬೇಕು ನನ್ನಿಂದ ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದ. "ನೀನೋಗಿ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅತ್ರ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಹೋಯ್ತದೆ. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ರ ಎಂದೆಂದು ನೀನು ಮಾತಾಡ್ ಕೂಡ್ಡು" ಅಂದರು. ಇವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ? ಮಾತಾಡಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ಅಂಗಂತ ಇವು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿಟ್ಟು. ಇವೆಲ್ಲಾ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ವೋದ್ದು. ಅರಮನೆ ಒಳಗೆ ಈಯಮ್ಮ ಏನೋ ಈಗ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ; ಆಗ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಮಾತಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಊಟಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಿದ್ರೆ. ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೂ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲ.

ಅವಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರನ್ನ ಕೇಳೋದಾಯ್ತು. “ಏನು ? ನಮ್ಮ ಜಮಾನು, ಪೂಜೆ ಮಾಡಾಕೋಗಿದ್ದೇ ಅವ, ತಂದೆ ತಾಯಿ ಸಮಾಧಿ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗಿಂದ ಮಾತಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನೇನು ಮಾಡೋದು ? ಈತರ ಮಾಡ್ತಾ ಅವ್ರೆ. ಐದು ದಿನ ಆದ್ರೂ, ಮಾತಾಡ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂದಳು. ಮತ್ತೆ ಇವತ್ತು ಒಂದಥರ ಮಾಡು ನೀನು, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ತೀಯಲ್ಲ, ಸಾರಿಗೆ ಒಂದಿಡಿ ಉಪ್ಪು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಕ್ಬಿಡು; ಆಕಿ ನೋಡು ಇಲ್ಲ ಅಡಿಗೆಗೆ ಎಲ್ಲಾನೂ ಬೇಕ್ ಬೇಕಾದ್ದು ಬೇರೆ ಬೇರೆದಾಕು ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ, ಅಂದು. ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೂ, ಇನ್ನಾ ಒಂದು ವಾರ ಆಯ್ತು, ಅವು ಮಾತಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಾಗ ಹೇಳಿದ್ದು ತಿರ್ಗಾ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವಿಗೆ “ಏನಮ್ಮಾ ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಲೇ. ಕಡೆಗೂ ಇವು ಮಾತಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ?

ಮತ್ತೇ ಈವತ್ತು ಒಂದು ತರ ಮಾಡು. ಬೇಕಾದಂಥ ಅಡಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಿಡು. ನೀನು ಒಳ್ಳೆದೊಂದು ಕತ್ತಿ ಮುಂದಿಕ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊ. ಈವತ್ತು ನೀನು ಮಾತಾಡ್ತಿಯೋ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಈ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ತೆಕ್ಕೋಳ್ತೋ” ಅಂತ ಮಾತಾಡಿ ಮುಂದೆ ಅಕ್ಕೊಂಡು ಕುತ್ಕೋ.

ಅವತ್ತು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಊಟಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಿದ್ದು. ಒಂದು ಕತ್ತಿ ಮುಂದೆ ಅಕ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಯಜಮಾನ, ಮುಂದೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಈವತ್ತು ನೀವು ಮಾತಾಡಿದ್ರೆ ಸರಿ ಹೋಯ್ತು, ಇಲ್ಲಾಹೋದ್ರೆ ನಾನು ಈ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ತೆಕ್ಕೊತೀನಿ ಅಂದಳು. ಆಮೇಲೆ, ಒಳ್ಳೆ ಕಥೆ ಆಗೋಯ್ತಲ್ಲ, ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಇವು ಪ್ರಾಣ ತೆಕ್ಕೋತಳಲ್ಲ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ‘ನಾನು ಅವತ್ತು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಸಮಾಧಿ ಮ್ಯಾಕೆ ವೋದೆ’ ಅಂದು. ಇವು ಕೂತಿದ್ರಲ್ಲ ದೇವಗನ್ನಿಕೇರು, ತಲೇನ ಪಟ್ಟಂಥ ಬಾಚ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು, ಈಯಪ್ಪನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟದಾಗೇ ಒಂದು ಮಂಟಪ, ಮಂಟಪದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಆಲದಮರ, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಅಲ್ಲಿ ಈಯಪ್ಪನ್ನ ಮುಚ್ಚೊಂಬಿಟ್ಟು. ತಲೆಕಡೇ ಒಂದು ತೊಳಸಿಗಿಡ ಊಣಿ ಬಿಟ್ಟು. ತೊಳಸಿಗಿಡ ಊಣಿಟ್ಟು ಇವು ನಾಲ್ವರು ದೇವಗನ್ನಿಕೆಯರು ಒಳ್ಳೇ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಗೆ ಹೂವು, ಒಂದು ತಟ್ಟೆಗೆ ಗಂಧ ಬೇಕಾದಂಥ ಫಲ, ಅಡಿಗೆ ತಂದು ಊಟಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕೋದು, ಬೇಕಾದ ದಾಯಿ ಪಗಡೇ ಆಡೋದು, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇರೋದು. ಐದು ಗಂಟೇ ಆಯ್ತೂಲಾವೇ ಅವು ಹೋಗ್ಬಿಡವು.

ಇದ್ದು ಇಂಗೇ ಹೋಗ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ಬಂದ. ಅವನಿಗೆ ಕತ್ತಲಾಗಿ ಬಿಡ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬರೋವಾಗ ಹೋಗಿ ಆಲದಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಡ್ತೂಲಾ ನಿದ್ರೆ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ ಆಯಪ್ಪಂಗೇ. ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ಇವು ಬಂದು, ಹುತ್ತದ ಕೋವಿಯಿಂದ ದೇವಗನ್ನಿಕೇರು ನಾಲ್ವರು ಬಂದರು. ಒಬ್ಬ ಹೂವ, ಒಬ್ಬ ಗಂಧ, ಬೇಕಾದಂಥ ಫಲ, ಬಗೇ ಆಡಿಸಿ ನಾಲ್ವರು ತಕ್ಕೊಂಬಂದು. ಬಂದು ಅವಾಗ ತಲೆಕಡೇ ಕಿತ್ತು,

ಕಾಲಕಡೆ ಊಣಿದು. ಈಯಪ್ಪ ಎದ್ದು ಕೂತ್ಕೊಂಡ. ರಾಜ ಎದ್ದು ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡ್ತ. ಬೇಕಾದಂಗೇ ದಾಯಿ ಪಗಡೇ ಆಡಿದು. ಮತ್ತೆ ಐದು ಗಂಟೆ ಆಯ್ತು. ಕಾಲಕಡೆ ಕಿತ್ತು, ತಲೆ ಕಡೇ ಊಣಿದು. ಹೊರಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಅವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಟ್ಟು. ಹೋಗಿಟ್ಟುದ್ದನ್ನ ಇವ್ವು ನೋಡ್ಕೊಂಡೆ ಇದ್ದ ಬಳೇ ಶೆಟ್ಟಿ. ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ರೆಂಬೆ ಕಿತ್ಕೊಂಡು, ತಿರ್ಗೀ ಇವಳ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು, ರಾಜನ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಮೊದ್ಲು ಇದ್ದ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಒಂದೊಂದು ಎಲೆ ಹಾಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಈಯಮ್ಮ ಧರಣಿ ಶೋಕ, ಧರಣಿ ಶೋಕ ಮಾಡ್ತಾ ಅವೇ ರಾಜನ ಹೆಂಡ್ತು. ನಾನು ಅವರಿವ್ರ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾನು ಇಂಗೆ ಕೆಟ್ಟೆ ಬೆಂದೇ ಅಂತ. ಅವಳು ಗೋಳು ಅನ್ನೋದು ಮುತ್ತಿನಸರ. ಅವಳ ಸರ ಅರಿ ಅರಿತಾದೆ. ಶಿವನ ಶೋಕ ಮಾಡ್ತಾ ಅವೆ. ಈ ಬಳೆಶೆಟ್ಟಿ ಅಮ್ಮಾ ನಿಂಗೇನು ಕಷ್ಟ ? ಇದ್ಯಾಕಿಂಗೆ ಅಳ್ತೀ ? ಕಷ್ಟ ಏನು ? ಎತ್ತ ? ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ. ಅಪ್ಪಾ ನೀನೇನು ಅರಿಸಿಯಾ, ನೀನೇನು ತೀರಿಸಿಯಾ ? ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ದೇವ್ರಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಿನಗ್ಯಾಕೋಗು ಅಂದ್ಲು. "ನಾನು ಅರಿಸೋದಾದೆ, ಅರಿಸ್ತೀನಿ, ತೀರಿಸೋದಾದೆ, ತೀರಿಸ್ತೀನಿ ನೀನು ಹೇಳಮ್ಮಾ" ಅಂದ.

ಅವಾಗ ಅಪ್ಪ ಇಂಗೆ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನು, ಅವರ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಮಣ್ಣು ಮಾಡ್ತಾಗಿಂದ ಅವರ ಸಮಾಧಿತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿಬಂದು. ಬಂದ್ಮೇಲೆ ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ವ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾ ಮೆಟ್ಟಲೇ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವ್ರ ಮನೆಲಿ ಕೇಳಿದೆ. ಇಂಗೆ ಮಾಡು, ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ನನಗೆ ಹೇಳ್ಕೊಟ್ಟು. ಅವು ಅಡಿಗೆಗೆಲ್ಲ ಇಂಗೆ ಬೆರಸಿಡು ಅಂಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾರೆ, ಅಂದ್ರು, ಅಂಗೂ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲ. ತಿರ್ಗಾ ಇನ್ನಾ ಒಬ್ಬ ಏನು ಹೇಳ್ಕೊಟ್ಟು, ನೀನೊಂದು ಕತ್ತಿ ಮುಂದೆ ಅಕ್ಕೊಂಡು ಕೂತ್ಕೋ. ಈವತ್ತು ನಾನು ಪ್ರಾಣ ತಕ್ಕೆಂಬಿಡ್ತೀನಿ. ನೀನು ಮಾತಾಡ್ತೀಯಾ ಇಲ್ಲ ನಾನು ಪ್ರಾಣ ತಕ್ಕೊಳ ಅಂತ ಕೂತ್ಕೊಂಡೆ. ಅವಾಗ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನು ಇಂಗೆ ನಾನು ವೋಗಿದ್ದಲ್ಲ. ನಾನು ಸಮಾಧಿತಕ್ಕೇ ಅನ್ನೋವಾಕೇ ದೇವಗನ್ನೇರು ಬಂದು, ಬಾಗಿಲಾಗೇ ಕೂತಿದು, ಅವರಂಗೇ ತಲೇ ಬಾಚ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಟ್ಟು, ಅಂತ ಅಂದ್ಲು.

ಆಮೇಲೆ ನೋಡಮ್ಮಾ ನೀನು ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಮಾತು ಅಲ್ಲಗಳೇಬೇಡ. ಇದೇ ರಸ್ತೆ ಯಾಗೇ ಹೋಗಿಡು. ನಾನು ಒಂದೊಂದೆ ಎಲೆ ಆಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ವೋಗಿ ನೀನು ಅದೇ ಮರದ ಮ್ಯಾಲೇ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಡು. ಅವೊಳ್ಳೆ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಬತ್ತಾರೆ ನಾಲ್ವರು. ಅವರು ತಟ್ಟೆ, ಗಂಧ ಹೂವು ಎಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದ್ದು ತತ್ತಾರೆ. ದಾಯಿ ಪಗಡೆ, ಊಟಗೀಟ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗ್ಗಿ ಅವು ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ವೋಗಿಡ್ತಾರೆ. ಹೋದ್ಮೇಲೆ ನೀನೋಗಿ ಪುನಃ ಅವು ಹೋದ ಹಿಂದೇನೆ, ತಲೆ ಕಡೆ ಕಿತ್ತು ಕಾಲುಕಡೆ ಇಕ್ಕಿಬಿಡು ತೊಳಸಿಗಿಡ. ಎದ್ದು ಕೂತ್ಕೋತಾರೆ. ನೀನು ಏನ್ನೇಕೋ ಅವನೆಲ್ಲಾ ನೀನು ಮಾತಾಡೀ ಕತೆಯಾಡೀ ಅವಾಗ ನಿನ್ನ ಗಂಡನ್ನ ಉಳಿಸ್ಕೊಂ ಬರ್ಪೋದು' ಅಂದ.

ಅವಾಗ ಹೋದ್ದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇಕಾದಂಥ ಮತ್ತು ರತ್ನ ಮಡ್ಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಹೋಗಿಟ್ಟು. ಅಲ್ಲಿ ವೋಗಿ ಅದೇ ಆಲದಮರದಡೀ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಇವು ಬಂದು ನಾಲ್ವರೂನು. ಒಂದು ಹೂವು, ಗಂಧ ಬೇಕಾದ್ದು ತಗೊಂಬಂದು. ತಲೆಕಡೇದು ಕಿತ್ತು ಕಾಲುಕಡೆ ಇಟ್ಟು. ಇವು, ಮನೀಗಿದ್ದು ಎದ್ದು ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಬೇಕಾದಂಗೆ ದಾಯಿ ಪಗಡೇ ಆಡಿದು. ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿಟ್ಟು, ದೇವಗನ್ನೀಕೆಯರು. ಅವು ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಇಳಿದು ಹೋದ್ದು. ಹೋಗಿ ಅದೇ ಅವು ಮಾಡ್ಲಂಗೆ ಕಿತ್ತು, ತಲೆ ಕಡೇ ಕಿತ್ತು ಕಾಲು ಕಡೇ ಇಟ್ಟು ತೊಳಸೀಗಿಡ. ಅವಾಗ ರಾಜ ಎದ್ದು, ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಅಂತ ಎದ್ದು ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಃಖ ಮಾಡ್ಲ. ನೀನು ಅರಮನೆ ಅಂಥ ಪಟ್ಟ ಪಾಳ್ಯ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಯಾಕೆ ಬರಾಕೋದೇ ? ನಾನು ಹೋದ್ರೆ ನಾನೇ ಹೋತೀನಿ. ನೀನು ಯಾಕ್ ಬಂದೇ ? ಅಂಗೇ ಇಂಗೇ ಅಂತ ಇಬ್ಬೂ ಗೋಳಾಡಿ ಬೀಳಾಡಿ ಅತ್ತು. ನಾವೇನಾಗ್ಗೀ ನೀನೂ ಬರಬೋದಾ ? ನೀನು ಅನ್ಯಾಯ ಆಗ್ಗೀಯಾ ಅಂತ ಅಂದು ಅತ್ತು ಸುರ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಆಗೋವಾಕ್ಕೆ, ಆಗ್ಗಿ ನಾನು ಏನೇ ಕಷ್ಟ ಆಗ್ಗೀ ನಿಮ್ಮನ್ನ ತಗೊಂಡು ವೋಗೊತನ್ನ ನಾನು ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳುಬುಟ್ಟುಳು ಗಂಡಂಗೆ. ಅವಾಗ ಮತ್ತೆ ನೀವೇನೂ ನನ್ನ ಈ ಕಡೆಗೆ ತಂದು ಇಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಾವು ಬಾಳು ನಾನೆಂಗೆ ಕಾಣ್ಬೇಕು ? ನನಗೊಂದು ಕಷ್ಟ ಸುಖಾನೇ ಬಂತು. ನಾನು ಯಾರಿಗ್ಬೇಕು ? ನೀವಿನ್ನ ನರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಇರ್ತೀರಾ ನನಗೇಳಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳು ಅಂದ್ಬು.

ಅವಾಗ ಆಮೇಲೆ ಅಂಗಂತ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಳೊಂಡು. ಈವತ್ತು ಅವರು ತಿರ್ಗಾ ಅದೇ ಆ ತರ ಊಟಾ ಎಲ್ಲಾ ತಗೊಂಡು ಬಂದು. ರೆಡಿಯಾಗಿ ಅವಾಗ ಇವ್ರೀಗೆ ಆ ಕಡೆ ನೋಡ್ತಾರೆ ರಾಜ ಹೆಂಡ್ತೀ ಅಲ್ಲೆ ಅವುಲ್ಲ? ಊಟ ಸೇರ್ದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೇ ಇವತ್ತು ಊಟ ಇಂಗೇ ಮಾಡ್ತೀರಲ್ಲ ಅಂದು. ದಿನ ದಿನ ಬಾಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀರಾ. ಈವತ್ತು ಯಾಕೇ ಈತರ ಮಾಡ್ತೀರ? ಏನು ಶೀತ ಜ್ವರನ? ಊಟ ಮಾಡ್ತೀ ಇದೀರ ಅಂದು. ಅವಾಗ ಕೇಳ್ದಾ ನೀವೇನೂ ನನ್ನ ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟಿ. ನಿಮ್ಮೇನೋ ಒಂದು ಗ್ರಹಚಾರ ಆಯ್ತು. ನಿಮ್ಮೇನೋ ನನ್ನೇನು ? ಆ ಕಾಡಾಗೆ ಗ್ರಹಚಾರ ಆಯ್ತು ನಂಗೇನೂ ನೀವು ಎಷ್ಟು ದಿನ ಈ ನರಲೋಕ ದಾಗೇ ಇರ್ತೀರಾ ? ನೀವು ಹೇಳಬೇಕು, ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನಮಗೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಗೆ ಒಂದು ಕಷ್ಟ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೀ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಾಗೇ ದೇವಲೋಕದಾಗೇ ರಣಭೇರಿ ಮೇಲೆ ಏಟು ಹೊಡೆದ್ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅವಾಗ ನಾವು ಹೋತೀವಿ. ಅತ್ತ ಗಂಟ ನಾವು ಕಷ್ಟ ಬರೋವರೂ ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ತಂಕ ಈ ನರಲೋಕದಾಗೇ ಇರೋರು ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಕೇಳೊಂಬಿಟ್ಟು, ಆಗೋಯ್ತು.

ಅವು ಐದು ಗಂಟೆ ಆಯ್ತು. ಅವು ಹೋಗಿಟ್ಟು. ಅವು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅವು ಹೋಗಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದು ತಿರ್ಗಾ ಎಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಂಡ್ಬು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಎಚ್ಚಿಸೀ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಡ್ಬು. ಅವಾಗ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಳ್ಳೋ ಹೊತ್ಗೆ ಅವಾಗ ಹೇಳ್ದಾ ಈತರಕ್ಕೆ ಈತರಂತೇ,

ನಿನಗೆಲ್ಲೇ ಸಾಧ್ಯ ? ನೀನೋಗ್ಗಿಡು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಅಂದ. ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ನಾನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕರೊಂಡೋಗಗಂಟ ನಾನು ಹೋಗಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು.

ಅವಾಗ ನಿಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೀವಿರಿ, ಎಥಾ ಪ್ರಕಾರದಂತೆ ಅವರ ಕೈಲೇ ಅಂಥ ಹೇಳಿಟ್ಟು, ಒಂದು ದೊಡ್ಡದು ಹುತ್ತದ ಕೋವಿಗೆ ವೋಗಿ ನಿಂತೊಂಡು. ನಾನು ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಒಬ್ಬ ಗಂಡಗೇ ನಾನು ಸೆರು ಹಾಕಿದೆ, ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಾರಲಿ. ದೇವಲೋಕದ ಜೈ ಪರಮೇಶ ಎಂದಳು. ಅವಾಗ ಸುವ್ವನೆ ಇಳಿದ್ಬಿಟ್ಟು. ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಟ್ಟು. ಹೋಗಿಟ್ಟು ನಡಾದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ವೋಗಿ ಕೂಗಿದ್ದು. ಇದು ನರಲೋಕದಿಂದ ಬಳೆ ಬಂದವೇ. ಯಾರಿದ್ರೂ ತೊಟ್ಟೊಂಬೋದು ಬಳೇ ಅಂತ ಸಾರ್ಬಿಟ್ಟು. ಅವಾಗ ಅವರಮ್ಮ ನೀರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಯಾರು ದೇವಗನ್ನೇರಮ್ಮ ? ದೇವಗನ್ನೇರಮ್ಮ, ನೀರಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಅವಾಗ ಹೇಳಿ ಕರೆದ್ದು. ಕೂಗಿದ್ದು. ಬಾಳೇವನ ಬಲಕ್ಕೆ ಬಿಡು, ಸೀಗೇವನ ಎಡಕ್ಕೆ ಬಿಡು, ನಟ್ಟನಡುವೇ ಬಾರಯ್ಯ ಬಳೇಶೆಟ್ಟಿ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಹೋಗಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾವಿತಕ್ಕೆ ಹೋದ್ದು ವೋಗಿ ನಿಂತೊಂಡು ಆಹಾ ಏನಮ್ಮ ನೀನು ನರಲೋಕದೋಳು ದೇವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ ಏನು ಕಾರಣಮ್ಮಾ ? ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು.

ಅವಿಗೇ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕು ಇಂಗೇ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟವೆ. ನಾನು ಯಾಕೆ ಬರೋಣಮ್ಮ ? ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕು ಬಂದು ನನ್ನ ಬಳೇ ಕಿತ್ತೊಂಡು ಬಂದು, ನನ್ನ ಅರಿಸಿನ ಕುಂಕುಮ ಅಳಿಸಾಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ನನಗೀತರ ಕಷ್ಟ ಆಯ್ತು. ಅದ್ರಿಂದ ನಾನು ಬಂದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಯಾಕೆ ಬರ್ದೀ ? ಅವಾಗ ಬೇಕಾದಂಗೇ ದೇವಲೋಕದ ಸೀರೆ, ದೇವಲೋಕದ ರವಿಕೆ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಅಭರಣದ ಒಡವೆ ಇಕ್ಕಿ, ನೀನು ನಡಾದಾರಿಗೇ ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮಪ್ಪನನೇ ಹಾಳಾಗೋಯ್ತು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿಡು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕರೊತ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು.

ಅವಾಗ ನಡಾದಾರಿಗೇ ಹೋದ್ದು. ಅವಾಗ ಹೋಗಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗೋಯ್ತು ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಅವಾಗ ಇವರು ಹೋಗಿದ್ದೇ ರಣಭೇರಿ ಮೇಲೆ ಏಟು ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟು. ಅವಾಗ ಇವು ಕಿತ್ತೊಂಡು ಓಡಿಟ್ಟು. ಅವಾಗ ಅಮ್ಮಮ್ಮ ಎಷ್ಟೊತ್ತು ಮಲಗಿದ್ದೇ ಅಂತ ಎದ್ದು. ಈಕೆ ಗಂಡನ್ನ ಎಬ್ರಿಸೊಂಡು, ಅವಾಗದ್ದು ಮದುವೆ ಅಲ್ಲ ಅಂತ, ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಹಸೆ ಉಯ್ದು, ಭೂಮಿ ಉದ್ದುದ್ದು ಚಪ್ಪ ಹಾಕ್ಲಿ, ಇವು ತಿರ್ದು ಲಗ್ನ ಆಗೀ ಚೆನ್ನಾಗೀ ಬದುಕಿದ್ರು.

ಹೇಳಿದವರು : **ರಾಜಮ್ಮ**, ನೆಲಮಂಗಲ

೨೨. ಮಳೆ ದೇವೇಂದ್ರ

ಒಂದು ಪಟ್ಟ ಅಂತೆ. ಆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊರೆ ಅಂತೆ. ಆ ದೊರಿಗೆ ಆರು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕು ಅಂತೆ. ಆರು ಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕು ಆದ್ರೆ, ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಂತೆ. ಕಡೇವು. ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬ ಮಗಳಾದ್ರೆ, ಆ ಮಗಳಿಗೆ, ನರಮನಸು, ನೋಡಂಗಿಲ್ಲ. ಅಯಮ್ಮ ನರಮನಸು, ನೋಡ್ಡಂಗೇ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಮಡಗ್ಗಿಟ್ಟು, ರಾಜ್ಯ. ಅವಾಗ ರಾಜರು ಮಡಿಗ್ಗಿಟ್ಟು ಮಗಳ್ಳ, ಹೂವ ಮುಡಿಸೋಕೆ ಒಬ್ಬ. ತಲೆ ಬಾಚೋದೆ ಒಬ್ಬ. ಊಟ ತಕೊಂದೋಗವ್ರ, ಒಬ್ಬ. ಹಾಸಾಕೇ ಒಬ್ಬ, ಗುಡಿಸವ್ರೇ ಒಬ್ಬ. ನರಮಾನವ್ರ ಸಬ್ಬ ಅನ್ನೋದಿಲ್ಲ ಮಗಳಿಗೆ. “ಏನಪ್ಪಾ ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆದ್ರೂ, ನನ್ನ ಇದೇ ತರ ನೀನು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ನೀನು ಮಡಗ್ಗಿಟ್ಟೀ, ನಾನು ನರಮಾನು, ಅನ್ನೋರ ನೋಡಂಗಿಲ್ಲ ಭಾಳ ಬೇಸರಿಕೆ ಆಗ್ತಾ ಏತೆ. ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಥೆನಾದ್ರೂ, ಮಾಡಿಸಬಾರ್ದಾ ಅಂತ ಮಗಳು ಅಪ್ಪ ಅವರ್ರ ಕೇಳಿದ್ದು,” ಅಯಮ್ಮಾ. ‘ನಾಳೆ ಮಾಡಿಸೋಣ’ ಅಂತ ತಂದೆ ದಾಸ್ರನ್ನ ಕರಿಸ್ಪಿಟ್ಟು ಕಥೆ ಮಾಡಿಸೋಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ರ, ರಾಜ್ಯ.

ರಾಜ್ಯ ಮನೇ ಮುಂದೇನೆ ಕಥೆ ಮಾಡಿಸೋವಾಗ ಮಾಡಿಸೋಕೆಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದ್ರ. ಕಥೆ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದು. ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನಿಂದ, ಮಾಡಿ ಮೇಲಿಂದ. ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದು ಕುಂತ್ಕೊಂಡು. ಕುಂತ್ಕೋಣೋ ವೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದ ಮಳೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದ ಮಳೆ ಬರೋವಾಕ್ಕೇನೆ, ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಕಥೆ ಮಾಡೋವಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ದೊಂಬರು ಬಂದು ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದ ಮಳೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಈವತ್ತು ಬರೋ ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ ನಾಳೇ ಆದ್ರೂ, ಬರ್ಬಾದ್ದಾಗಿತ್ತಾ, ಅಂತ ಈಯಮ್ಮ ಅಂದ್ಲು ಮಗ್ಗು. ಅನ್ನೋವಾಕ್ಕೆ ದೊಂಬು, ಕಥೆ ಆಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಅವತ್ತು ದಿನ ಆಗೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ಅವತ್ತು ದಿನ ಆಗೋಗಿ ಬಿಡ್ತು. ಅವತ್ತು ದಿನ ಕಥೆ ಆಡಾದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟೋಗಿಬಿಟ್ಟು. ಮಗ್ಗು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಗಳಿಗೆ ಮಾರನೇ ರಾತ್ರೆ, ವೋಗಿ ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ.

ಏನಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ನರಮಾನವ್ರ ಸಬ್ಬನೇ ಇಲ್ಲ. ಈವತ್ತು ಬಾಕ್ಲು ತಟ್ಟಾ ಅವ್ರ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಯಾರು ನೀವು ? ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಈವತ್ತು ಬರೋ ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ ನಾಳೇ ಬಾ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟಾ ನಾನು, ಅಂದ್ರೂ. ಏನಪ್ಪಾ ಈವಾಗ ಮಾಡೋದು ? ಒಳ್ಳೆ ಸಿಕ್ಕಾಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟೀ ನಾನು ? ಹೇಳೊಳು ಹೇಳಿಟ್ಟಿ. ಈವಾಗ ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಕದ ತೆಗೆದೆ ಹೋದ್ರೆ, ತಪ್ಪು ನಂದಾಗೋಗ್ಗಿಡ್ತದೆ. ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಲಾ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ನಿತ್ಕೊಂಡ್ಲು. ಅಮೇಲಿಂದ ಕದ ತೆಗೆದ್ಲು. ಕದ ತೆಗಿತಲೇ ಬಂದ ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ. ದೇವೇಂದ್ರರಾಯ ಬಂದು ಬೇಕಾದಂಗೇ ಪಗಡೇ ಆಡಕ್ಕೆ ಕುಂತ್ಕೊಂಡು. ದಾಯಿ-ಪಗಡೆ ಆಡಿದ್ರೂ. ಊಟ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದ್ರೂ. ಐದು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಎದ್ದಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು.

ಅವ್ರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅವು. ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ಇದೇ ರೀತಿ ಫಸ್ತು ದಿನ ಮಾಡಿ ಆನಂದ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಇದ್ದು.

ಇರೋ ಹೊತ್ತೆ "ನೀವೀಗೆ ಇದೆ, ಆಗೋಗ್ತದ ? ಏನಾನ ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ್ದು ನಂಗೊಂದು ಉಡುಗೊರೆ ತಂದ್ಕೊಡ್ಬೇಕು" ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಏನು ಉಡುಗೊರೆ ತಂದ್ಕೊಡ್ತೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಗುರು ನಂಗೆ ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಹೊತ್ತೆ, ಪೀತಾಂಬರದ ರವಿಕೆ ಹೊಲಸಿದ್ರೂ, ಅವ್ರ ದೇಸದಾಗೆ ಹೊಲಸಿಬಿಟ್ಟು, ಟ್ರಂಕನಾಗೆ ಮಡಿಗಿ, ಮಡಚಿ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಳೆ ನಡೆಸಕ್ಕೆ ವೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ದೇವೆಂದ್ರ.

ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಳೆ ನಡೆಸಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಈ ಜಾಕಿಟ್ಟು ಟ್ರಂಕನಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದ್ದು ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಹೊಳೆದಂಗೆ ಹೊಳೆತಿತ್ತು. ಈಚಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ಹೊಡೀತಾ ಇತ್ತು. ನೋಡಿದ್ರೂ. ತೆಗ್ಗು ನೊಡೋವಾಕ್ಕೆ ಅದರೊಳಗೆ ರವಿಕೆ ಇತ್ತು. ಇಷ್ಟು ಪೀತಾಂಬರದ ರವಿಕೆ ಹೊಲಿಬೇಕಾದ್ರೆ, ಅವಳು ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿರಬೇಕು ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ದೇವೆಂದ್ರನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಆದವು.

ದೇವೆಂದ್ರನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು, ವಾದ್ಯದ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಾದ್ಯಾರ್ ಕರ್ನಿ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಮರ ಚಿನ್ನ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ಒಂದು ಮರ ಬೆಳ್ಳಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ನಾನು ಹೇಳಾಗೆ ಸಣ್ಣ ಸೂಜಿ ಅರ್ಧಪಾವು ಸೂಜೀನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಈ ರವಿಕೆಗೆ ನೇಯ್ದಿರೋ ನೆಯ್ಗೆ ಒಳಗೆಲ್ಲ ಸಸ್ತು ಬಿಡ್ಬೇಕು, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ಲ. ಆಯ್ತು ಅದೇ ತರ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತೀವಿ. ಸಸ್ತು ಬಿಟ್ಟು. ಸಸ್ತು ಬಿಟ್ಟು ಪುನಃ ತಂದು ರವಿಕೆನ ಅದೇ ತರ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಟ್ರಂಕಲ್ಲಿ ಅಂಗೇ ಮಡಿಗ್ಬಿಟ್ಟು.

ಟ್ರಂಕಲ್ಲಿ ಅಂಗೇ ಮಡಗ್ಗಾಗ ಆ ಹೆಂಡ್ತಿ, ಅದೇ ತರ ಮಡಿಗ್ಬಿಟ್ಟು ಹೆಂಡ್ತಿ, ಗಂಡಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಂಗೆ. ಈ ರವಿಕೆ ಹಿಂಗೆ ಅದಲ್ಲ ರವಿಕೆ ಅಂಗೆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದುದ್ದು ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು ಅರೆರೇ ನಾನು ಕಳಿಸ್ಲೇ ಇಲ್ಲ, ನಾನು ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನ ರವಿಕೆನಾ ಹೊಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ದಿನ ಆಗೋಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ದೇವೆಂದ್ರ ಏನ್ಮಾಡಿದ್ರೂ ಬಂದು ರವಿಕೆ ತೆಗ್ಗು ಕಾಗೇನ ತರಿಸಿ, ಕಾಗೆ ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಇಂಥ ಪಟ್ಟ, ಇಂಥ ರಾಜನ ಮಗ್ಗು, ಇಂಥ ಇದು, ಇಂಗೇ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಅವೇ, ಕಾರಕಾರನೇ ಹೋಗಿ ನೀನು ಬಡ್ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಇಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಾಗಿಲತ್ರ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬೇಕು ಈ ಜಾಗಿಟ್ಟು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೆಸು ಬರ್ರು ಕಳಿಸ್ಬಿಡ್ತಾನೆ, ದೇವೆಂದ್ರ.

ಇದು ಬಂತು. ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ನಿಂತೊಂತು. ಆ ಪಟ್ಟದೊಳಗೆ ಬಂದು ಕಾರ ಕಾರನೆ ಬಡ್ಕೊಳವಾಕ್ಕೆ ಈಚೆಗೆ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಬಂದ್ಲ. ಏನು ? ಕಾಗೆ

ಇವತ್ತು ಬಡಕ್ಕೊಂತಾ ಅದೇ ಅಂತ ರಾಜನ ಮಗ್ಗು ಬಂದು ನೋಡಿ. ಪಟ್ಟ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿತ್ತು. ಎತ್ತೊಂಡು ನೋಡಿ ಓಹೋ ದೇವೇಂದ್ರ ಕಳಿಸೋದೆ ರವಿಕೆ. ಹೇಳೋಗಿದ್ರಲ್ಲ ಉಡುಗೊರೆ ಏನಾರೂ ಕಳಿಸ್ತಿನಿ ಅಂತ. ಈವತ್ತು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಳಿಸವ್ರೇ ಅಂತ, ಹೇಳಿದ್ರು ಹೇಳಿ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಆ ರವಿಕೇನಾ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಡಿಮಾಡಿ ಊಟ ಉಪಚಾರ ತೀರಿಸ್ಕೊಂಡು ರವಿಕೇನ ತೊಟ್ಟೊಂಡು. ತೊಟ್ಟೊಂಣೋತ್ಗೆ ಮೈಗೆಲ್ಲ ಮೈಯಾದು ಮೈಗೆಲ್ಲ, ಸೂಜಿ ಚುಚ್ಚೊಂಬಿಟ್ಟು. ಚುಚ್ಚೊಂಬಿಟ್ಟುತೂ ಈಯಮ್ಮನೂಗೆ ಬಾಳ ಕೋಪ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ದಾದೇರು ನಾಕು ಜನ, ದಾದೇರು ಇದ್ದೋರು ಹತ್ರ ಚಿಮುಟ ತಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ಕೀಳಿಸ್ಪಿಟ್ಟು. ಕೀಳಿಸಿ ಅಳತೇ ಮಾಡೋ ಹೊತ್ಗೆ ಅರ್ಧಪಾವು ಸೂಜಿ ಇತ್ತು. ಸೂಜೀನಂಗೇ ತೆಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟು ಬಲಗಡೆ ಒಳದೊಡೆ ಸೀಳುಬಿಟ್ಟು ಒಳದೊಡೆ ಒಳಗೆ ಮಡಿಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಯಾರ್ಗೂ ಕಾಣ್ತೊಂಗೇ, ಗೊತ್ತಾಗ್ತೊಂಗೇ ದಾದಿದೀರು ಗೊತ್ತಾಗ್ತೊಂಗೇ.

ಆಮೇಲೆ ಮಾರನೆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲೊ ಯಾವ್ದೋ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಮಳೆ ನಡೆಸಿಕೆ ವೋಗಿದ್ದ. ಪುನಃ ಬಂದಾ. ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟೋ ಹೊತ್ಗೆ ಬಾಗಿಲು ತಗೀಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಲೀ ತಟ್ಟಿದ್ರು ತಗೀಲಿಲ್ಲ, ಎರಡು ಸಲೀ ತಟ್ಟಿದ್ರು ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ ಸರ್ತಿ ತಟ್ಟಿದ್ರು ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ. ಬೇಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೆಟ್ಟೋಗ್ತಿಯಾ. ಬ್ಯಾಡ ನಾನು ಏನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದ್ರು ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಮಾತಾಡೂ ಅಂದ್ರು. ಆದ್ರೂ ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗುಡುಗು ಗುಡುಗದೇ ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ತಲೇ ತಿರಿ ರಪ್ಪನೆ ಬೀಳ್ಬೇಕು ಅಂದ್ರು. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಮಾತಾಡಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಿಡಿಲು ಒಡ್ಡೇ ಅಂದ್ರೆ ನೀನು ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮ್ಯಾಗಿರೂ ಗಾಜೆಲ್ಲ ಪುಡಿಪುಡಿ ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂದ್ರು. ಆದ್ರೂ ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಡ ನಿನ್ನ ನಾಲ್ವರು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮದೀರು ಇರೋರು ಜೋಳಿಗೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಸಮುದ್ರವಾಗಿ ನೀರು ಹರಿಸೋ ಹಂಗೇ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಮಳೆ ಉಯ್ಯಿಸಿ ಅಂದ್ರು. ಅಲ್ಲಿಗೂ ತೆಗೀಲಿಲ್ಲ.

ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಉಣ್ಣೋ ಊಟದ್ದು ತಟ್ಟೆ ಅರಗಿನ ತಟ್ಟೆ ಗಿಂಡಿ ಚೆಂಬು ಬಂಗಾರ ತೇಲೊಂಡು ಹೋಯ್ತಾ ಇರ್ತದೆ. ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಹೋಯ್ತು ಅಂತ ಅವಾಗಾದ್ರೂ ಮಾತಾಡು. ಮಾತಾಡಲ್ಲ.

ಒಳಗಡೆನೇ ಒಂದು ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಪಳಪಳನೇ ಉದರೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೆ. ಒಂದು ಮಿಂಚು ಮಿಂಚುತ್ತಾನೆ.

ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದೋದು, ಈಯಮ್ಮ. ಬಿದ್ದೋತ್ತನೇ ಏಕವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದ ಮಳೆ ಬರಿಸಿಟ್ಟ. ಮಳೆ ಬರಿದಾಗ ಈಯಮ್ಮನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಆಳು ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮ ದೀರು ಜೋಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಇವರಪ್ಪ ಇವರಮ್ಮ ಊಟ ಮಾಡೋ ಬಂಗಾರದ ತಣಿಗೆ ತೇಲಿಕೊಂಡು ವೋಗ್ತಾ ಇರ್ತದೆ. ಆದ್ರೂ, ಮಾತಾಡದೋದ್ದು.

ಪಕ್ಕದಳಿಗೆ ವೋಗಿ ತಿರು, ಹೊರ್ದು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ತಂದು ದವಸ ರಾಗಿ ಅಕ್ಕಿ ತಂದಿಟ್ಟಿದೆ, ಕೋಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಡಿಸಿಬಿಡ್ತಾನೆ, ದೇವೆಂದ್ರರಾಯ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಮಾತಾಡೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಆಮೇಲಿಂದ ಪುನಃ ತಿರು ಇವು, ಹೋರಿಬಿಟ್ಟು ಗುಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ಕ್ ಈ ರೆಕ್ಕೆ ಗರಿಗಳು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲು ಆಗೋಗಿ ಬಿಡ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಗೂ ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ.

ಏನ್ನಾಡಿದು, ಇಷ್ಟಾದ್ರೂ, ಮಾತಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲ. ಏನೋ ಇರೋದು ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಈ ಊರಲ್ಲಿ ಈವತ್ತು ಸಂಭ್ರಮ ಐತೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬು ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಮಕ್ಕು ಮರಿ ಚಿಕ್ಕವು, ದೊಡ್ಡೋರು ಅಂತ ಅನ್ನದ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡೋ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಆಗಾದ್ರೂ, ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿಗೂ ಮಾತಾಡೋಲ್ಲ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ನಾಕೈದು ದಿನಾದ್ರೂ, ಊಟ ಮಾಡ್ಬೇರಾ ಅಸಿವಾತಲ್ಲ. ಆಗಾದ್ರೂ, ಮಾತಾಡೋದಿಲ್ಲ. ಆಗೂ ಮಾತಾಡಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಆಮೇಲೆ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಹೇಳಿ ಅದ್ರೂ,ನಾ ದೇವೆಂದ್ರ ಮಾತೇ ಆಡೋದಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡ್ಲೇ ಇರ್ದೇ ಹೋಗ್ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಮಾತಾಡೋದೆ ಇಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಜನ ಎಲ್ಲಾ ಆಯೋ ಯಾವ ಸೀಮೆ ದೊರೆ ಬಂದು ಬೇಕಾದಂಗೆ ನಾವು ಮಕ್ಕು ಮರೀ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡೋಣ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ. ಆಗೂ ಮಾತಾಡೋದೆ ಇಲ್ಲ ವೋಗೀ.

ಊಟಾನೂ ಮಾಡಲ್ಲ. ವೋಗೋದು ಇಲ್ಲ. ಆಮೇಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಪುನಃ ಬರ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಆಗೂನಾ ವೋಗೋದಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ದೇವೆಂದ್ರ, ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟು ನೀನು ಹಟ ಮಾಡಿರೋದು ಏನು ? ಅಂತ ಪುನಃ ಬಂದು ಕೇಳೊವಕ್ಕೇ 'ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಆಗೋಯ್ತಲ್ಲ, ಅನಾಹುತ. ಇನ್ನೇನು ತೇಲಾಗೋಯ್ತು, ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡೀನೂ ಬಿದ್ದಾಗೋಯ್ತು, ನೀನು ಮಾಡಿರೋದು ಈ ತಪ್ಪು ಅಂತ ಒಳದೊಡೇ ಸಿಗ್ಗು ತೋರ್ತಾ ಹೊತ್ಗೆ, ಆಗ ಅದಿರಲ್ಲಿರೋದು ಸೂಜೀ ನೋಡಿ, ಆಗ ಅವ್ವ ಮನಸ್ಸು ಅವನೇ ತಿಳೊಂಡು ಎಂಡು, ಕೊಡಬಾರ್ದು ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟವೇ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಪುನಃ ಅವು ಗಂಡ ಹೆಂಡು,

ಆ ಹೆಂಡತಿನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು, ಹನ್ನೆರಡು ಅಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಹ್ಯಾಗಿತ್ತೋ ಪುನಃ ಅದೇತರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಆಗ ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಹಸೆ ಉಯ್ಯಿಸಿ ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯಷ್ಟು ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿ, ಅವಾಗ ಲಗ್ನ ಆಗೋಗ್ತಾರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಯಶೋದಮ್ಮ ತಿಪ್ಪಾಪುರ, ವೀರಪುರ ಅಂಚೆ, ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨೨. ಅದೃಷ್ಟದ ಆಟ

ಒಂದು ಊರಾಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಇದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಡ್ತಿ. ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ತಿನ್ನಾಕೆ ಹಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಮರದಡಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದು. ಆ ಊರಾಗೆಲ್ಲ ತಿರಿದುಕೊಂಡು ರೋವಷ್ಟು ಉಣ್ಣೋದು, ಒಂದು ತವ ಬಿದುಕೊಂಡು ಇರೋದು. ಅವಾಗ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ಯಾರಾನ ಬಡುವು, ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ, ಅವುನ್ನ ಕರಕ್ಕೊಂಬಾ ಅವರಗೇನಾನ ನಾವು ಅಷ್ಟು ಕೊಡಾನ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಪ್ರದಾನಿನ ಕಳಿಸಿದ್ರು. ಅವುರಾಗ ಒಂದು ಇವ್ವು ಎಲ್ಲೋ ಊರಾಗೆ ಇಸ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದ. ಇವು ಬಂದು ಏನಪ್ಪ ನೀನ್ ಇಂಗ್ ವೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀ ? ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ತಿನಕ್ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ತರ ಇದ್ದೇವ್ ನಾವು. ಇಷ್ಟು ಇಸ್ಕೊಂಡು ತಿಂದೊಂಡು ಇದ್ದೀವಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಅಂದು. ಬಾಪ್ಪಾ ಹೋಗಾನ ಅಂತ ಅಂದು, ಕರೆದು, ಅವಾಗ ಹೋದ್ರು. ಸಾವಕಾರ್ ತವ ಹೋದ್ರು. ಅಲ್ಲಿನೂ ಇದೇ ಮಾತೇ ಹೇಳಿದ್ರು. ಅವಾಗ ಅಪ್ಪ ನೀ ಬದುಕ್ಕೊಂಗಾಗಲೀ ಅಂತ ಒಂದ್ ಸಾವಿರ ಎತ್ತಿ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ತಕ್ಕೊಂಡೊಟ್ಟಿ, ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು.

ಆ ಸಾವಿರ ತಕ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದು. ಬಂದಿದ್ದು ಒಂದು ಡಜನ್ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತಕ್ಕೊಂಡು. ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದು, ಅಷ್ಟಗಲ ಬಟ್ಟೆ ಇತ್ತು. ಆ ಬಟ್ಟೆ ಒಳಗೆ ಆ ಸಾಮಾನು ಮಡಿಕೊಂಡು ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಗಂಟಿಕ್ಕಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಒಂದ್ ಊರು ದೂಡುಕು ಬಂದು. ಊರ್ ಮುಂದೆ ಬಂದ್ರೆ ಗರಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ಗಂಟ್‌ಗಂಟೇ ಇತ್ತಲ್ಲ ಎತ್‌ಕ್ಕೊಂಡೊಟ್ಟಿ ಆಲದ ಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಡ್ತು. ನಾವ್ ಇಷ್ಟು ಇದ್ ಮಾಡಿ ನಮಕ್ಕೆಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತದ್ದು ಬಂದು ಒಂದು ಮರದಡಿ ಕೂತ್‌ಕೊಂಡಿದ್ದು. ಆಗಲೀ ಇನ್ನೊಂದ್ನಲ ಹೋಗ್‌ಬಿಟ್ ಬರೋಣ ಅಂತ ಹೆಂಡ್ರು ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬೂ ಮಾತಾಡ್‌ಕೊಂಡು ತಿರುಗಾ ಹೋದ್ರು.

ಅವಾಗ ಸಾವಿರ ಎತ್ತಿ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ಹೋಗಿ ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ. ಇದ್ರಾಗೆ ಬದುಕಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ ತಕ್ಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮಂತ ಯಜಮಾನನನ್ನ ಬಂದ್ ಕೇಳಿದರು, ದುಡ್ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ನಾನು ಏನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಸಾಮಿ ಅಂತ. ಮತ್ತೆ ತೌಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡು, ಇದ್ರಾಗೆ ನೀನು ಬದುಕು ಬೈದು ಅಂತ ನಿಮ್ಮಂತವು ಹೇಳಿದರು. ಅವಾಗ ಏನ್ ಮಾಡಿದರು? ಒಂದಿಷ್ಟು ಸೇರು ತೌಡು ತಕ್ಕೊಂಡು. ಒಂದು ಗೋಣಿ ಚೀಲವಾಗಿ ಹಾಕೊಂಡು. ಅಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದು. ಅದರಾಕ್ ಏನ್ ಮಾಡಿದರು. ರಾಜ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ದುಡ್ಡನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಅದರಾಗಿ ಇಟ್ಟವೆ. ಇಟ್ಟದೆ ಮತ್ತೆ ಈಯಪ್ಪ ಚುಂಚಿನಗಿರಿ ಊರಾಗೆ ತೌಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬತ್ತೀನಿ. ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇರು, ಅಂತ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆಳಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಯಾರೋ ತೌಡು ಅದೇನಮ್ಮ ಅಂತ ಬಂದು. ಏನ್ ಮಾಡಿದರು? ನಮ್ಮನೆಗೆ ಅದಪ್ಪ ಅಂತ ಅಂದು. ಆ ತೌಡುನಾಗೆ ಮಡಗಿದ್ರಲ್ಲ ದುಡ್ಡು ಆ ಮೂಟೆ. ಮೂಟೆ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟು ಆಯಮ್ಮ ಅವರಿಗೆ.

ತಿರಗೊಗಿ ಗಂಡ ಬಂದ. “ತೌಡೇನಾಯ್ತು ಅಂತ ಅಂದ. ಮತ್ತೇ ನೀನು ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡಿದಿಯಾ ನಾನು ನಾಕು ರೂಪಾಯಿನಂಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ ಅಂತ ಅಯಮ್ಮನು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಾಗ್ ದುಡ್ಡಿತಲ್ಲ ಏನಾಯಿತು ಅಂತ ಕೇಳಿದ. “ಮೂಟೆ ಎತಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟೆ ಸ್ವಾಮಿ”. ಆಗ್ಲೀ ಇದ್ರಲ್ಲ ನಾವ್ ಕೆಟ್ಟೋಗಿಟ್ಟವೀ ಅಂತ ತಿರ್ಗಾ ಹೋದರು ಸ್ವಾಮಿ ರಾಜನತಾಕೆ.

ಅವಾಗ ಏನ್ ಮಾಡಿದರು? ಪ್ರದಾನಿ ಕೂಡ, ಅಯಪ್ಪನಿಗೆ ಒಂದು ಮೊಳೆ ಕೊಟ್ಬಿಡು ಅಂತ ಅಂದು ರಾಜು. ಅವಾಗ ಆ ಮಳೆ ತಕ್ಕೊಂಡ ಮನೆಗೆ ಬಂದು. ಒಂದು ತವ ಕೂತ್ಕೊಂಡು. ಅವರಿಬ್ಬೂ ಮಾತಾಡ್ತ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದರು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಬೆಸ್ತರೋನು ಬಂದಿ ‘ನಿಮ್ಮನೆಗೇನಾನಾ ಒಂದು ಮಳೆ ಇದೆ ಕೊಡ್ಡಿ’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅವಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಏ ನಮ್ಮನೆಲಿರೋದು ಮೊಳೆ ಎತ್ತಿ ಅಯಪ್ಪಗೆ ಕೊಟ್ಬಿಡು ಅಂದ. ಅವಾಗ ಎತ್ತಿಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಬೆಸ್ತರೋನಗೆ; ‘ಮುಂದೆ ಬಂದ್ರೆ ನೀನೂ ನಂಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ‘ಆಗ್ಲಿ ಕೊಡ್ತೀನಿ’ ಅಂತ ಹೇಳಬಿಟ್ಟು ಬೆಸ್ತ ಮಳೆ ಇಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟ.

ಆಚೆ ಸಮುದ್ರದಾಗೆ ಒಂದು ಮೀನು ಬಿತ್ತು. ಆ ಮೀನು ತಕ್ಕೊಂಬಂದು. ಕೊರಕೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗ್ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ ಕಸನ ಒಪ್ಪ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಈಯಮ್ಮನೂ ಎಲ್ಲಾ ಕೆರೆದು ಬಿಟ್ಟು, ಇಂತ ಮಚ್ಚನಾಗೆ ತಳ್ಳವಳೇ, ಎಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರ ಆಗಿಬಿಟ್ಟವೇ ಸ್ವಾಮಿ. ಮಡಿಕೆನಾಗ್ ಈ ಕಸ ಎಲ್ಲ ಬಂಗಾರ ಆಗೋಗ್ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವಾಗ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಬಂದು ಆ ಮಡಿಕೆನಾಗಿರೋದು ಕಸಕೊಡು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ. ಇಲ್ಲಪ್ಪ ನಮ್ಮೋರು ಬರೋತನ್ನ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಈಯಮ್ಮ ಅಂದು. ಅಂಗೇ ಆಯಪ್ಪ ಬಂದು. ಗಂಡ ಬಂದಾಗ “ಸ್ವಾಮಿ ಆ ಕಸ ಕೊಡು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಈಯಮ್ಮ ಅಂದು. ಆಯಪ್ಪ ಅವಾಗ್ ಏನ್ ಮಾಡಿದರು ಅಂದ್ರೆ, ಮೂರು ಸಾವಿರ

ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಆ ಕಸಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಅವಾಗ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟ. ಆ ಕಸ ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟು. ಕೈಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಚಿನ್ನ ಆಗಿ ಕುಂತದೆ, ಬಂಗಾರ ಆಗಿ. ಅವಾಗ ಈ ಮೀನು ಮೀನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಯ್ದು ಒಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿ ಮಡಗಿದ್ರೆಲ್ಲ ? ಎಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರ ಆಗೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೊಳಗೇನೇ ಬಂಗಾರ ಆಗಾದೆ. ಅವಾಗ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ರು ? ಏನಾಗ್ತದೆ ಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ ನೋಡಿದ್ರು, ಮಹಡಿ ಮಟ್‌ಗೋಳು. ತಿನ್ನಾಕೆ ಹಿಟ್ಟಿರಿಲ್ಲ. ಇರಾಕ್ ಮನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಾಡಿ ಮಠಗಳು ಎತ್ತಾಗೂನೂ ನೋಡಿದ್ರು, ರಾಶಿ. ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಬದುಕುತಾವ್ರೆ. ಇತ್ತಾಗಿ ರಾಜ ಪ್ರದಾನಿನ ಅಪ್ಪಾ ನಿನ್ (ನಿರ್) ಬಡವನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಏನಾಗವ್ರೆ ನೋಡ್‌ಕೊಂಬರೋಣ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಅವಾಗ ಕುದುರಿ ಆಕೊಂಡು ಅವು ಬಂದು, ಸ್ವಾಮಿ. ಬಂದ್ರೆ ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡವ್ರೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತೌಡನೂ, ರೋಷ್ಟು ಹುರುಳಿ ಹೊಟ್ಟು ತಂದು ಕುದ್ರಿಗ್ಗಾಕೋಣ ಅಂತ ಅಂದು ಹೋದ್ರು ಇವು. ಹೋಗ ದಿನ ನಮ್ಮನ್ಯಾಗೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಬಾಪ್ಪ ಅಂತ ಅಂದ್ರು.

ಈ ತೌಡು ಮೂಟೇ ತಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ರಲ್ಲ ? ಆ ಮೂಟೆ ಅಂಗೇ ಅದೆ. ಅವು ಬಿಚ್ಚಲೇ ಇಲ್ಲ. ತಕ್ಕೊಳ್ಳೊ ಇಲ್ಲ. ಮೂಟೆ ಎತ್ತಿ ಜನ್ರು ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ಆ ಮೂಟೆ ತಕ್ಕೊಂಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಮಡಗಿದ್ರು. ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ದುಡ್ಡು ಇತ್ತು. ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಷಿ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿತ್ತಲ್ಲ ಈ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು, ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಕ್ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಂದ್‌ಹಾಕ್ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದುಡ್ಡು ಅದರಾಗೇ ಇದೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ. ಅದು ಅದರಾಗೇ ಅದೇ.

ಅವಾಗ ಅದನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಮರದಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದ್ರು. ಆಮ್ಯಾಕೆ “ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಮಾಳೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರಲ್ಲ ಆ ಮಾಳೆ ಬೆಸ್ತರೋನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ತೀನಿ. ಅದರಾಗ ಮೀನು ಇಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅದ್ರ ಕಸದಾಗ ಮೂರು ಸಾವಿರ ಬಂತು. ಈ ಸ್ವಾಮಿ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಮಹಡಿ ಮಠ ಎಲ್ಲಾ ಆಗ್ಯಾದೆ. ನಿಮ್ಮ ಅನುಕೂಲ ನಮಗೂ ಸರಿ ಹೋಯ್ತು ಅಂತ ಅಂದ್ರು ಅವರು. ‘ಅಪ್ಪ ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ನೀವಿಲ್ಲಿ ಬದಕಪ್ಪ ಸಂದಾಕ್ ನೀನು ಬದುಕಪ್ಪ ಅಂತ ಅಂದು ಅವರು ಆಶೀರ್ವಾದ ಕೊಟ್ಟು ಅವರು ಹೋಗ್‌ಬಿಟ್ಟು.

ಹೇಳಿದವರು : ಮುನಿಯಕ್ಕಯ್ಯ, ಚೋಳೂರು, ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨೪. ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕಲು ಹೋದದ್ದು

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾಕೆ ಇದ್ದ. ಅವಳಿಗೊಬ್ಬ ಮಗ ಇದ್ದ. ಮಗ ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ. ತಾಯಿ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು “ಮಗನೇ ನನಗೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇದ್ದು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ನೀನು ಮದುವೆ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀಯ. ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿದಳು. ಮಗ ತಾಯಿಯ ಮಾತುಕೇಳಿ ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಮದುವೆ ಆಗೋ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನಾನೇ ಹುಡುಕ್ಕೀನಿ. ನನ್ನ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಜನಿಸಿದವಳನ್ನೇ ನಾನು ಮದುವೆ ಆಗೋದು” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ‘ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಾಗವಳನ್ನು ನೀನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಾ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾಯಿ ಮಗನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

ಮಗ ಹೆಣ್ಣು ಅರಸುತ್ತಾ ಹೊರಟ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರ ಇತ್ತು. ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಹೂವುಹಣ್ಣು ತುಂಬಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಪಶು ಪಕ್ಷಿಗಳೇ ಆಗಲೀ ನರಮನುಷ್ಯರೇ ಆಗಲಿ ಆ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮರ ಈತನನ್ನು ನೋಡಿ “ಅಯ್ಯಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀಯ” ಅಂತ ಕೇಳಿತು. ಈತ ‘ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. “ಅಯ್ಯಾ ನಂದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ ಕೇಳೊಂಡು ಬರ್ರೀಯಾ ? ಅಂತ ಕೇಳಿತು.” “ಆಯಿತು. ಅದೇನು ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ. “ಮರ ಹೇಳಿತು” ನನ್ನ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳೂ ನರಮನುಷ್ಯರೂ ತಿನ್ನೊಲ್ಲ. ಅದು ಯಾಕೆ ಅಂತ ಕೇಳೊಂಡು ಬರ್ರೀಯ ? ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಆಯಿತು ಅಂತ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ.

ಇನ್ನಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದಳು. ಆಕೆ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀಯ ಮಗು ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಈತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗ್ತಿದ್ದೀನಿ ಅಜ್ಜಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಅಜ್ಜಿ ನನ್ನದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳೊಂಡು ಬಾ ಅಂತು. ಆ ಅಜ್ಜಿಗೆ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ನೀರು ಅನ್ನ ಏನೂ ಇಳೀತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆರು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ಆಹಾರ ತಗೊಳಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ತಿಳೊಂಡು ಬಾ ಅಂತ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿತು. ಆಯಿತು ಅಂತ ಮುಂದೆ ಹೊಂಟ.

ಹೀಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಅಲ್ಲೊಂದು ಆಲದ.ಮರ ಇತ್ತು. ಆಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆತನಿಗೆ ಮೈಯಲ್ಲಾ ಕಜ್ಜಿ ಆಗಿತ್ತು. ಅಜ್ಜಿ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕರೆದು ‘ತಮ್ಮಾ ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ತಾ ಇದೀಯ’ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀನಜ್ಜ. ಅಂತ ಆ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ. ‘ಪರಮಾತ್ಮ ಎಲ್ಲಪ್ಪಾ ಸಿಗ್ತಾನೆ ? ಬಾಪ್ಪ ಇಲ್ಲಿ. ನನ್ನ ಮೈ ಸ್ವಲ್ಪ ತುರಿಸಿಕೊಡು’ ಅಂತ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಿದ. “ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ ಇಲ್ಲ ಅಜ್ಜಾ ನನಗೆ ಸಮಯ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಪರಮಾತ್ಮನ ನೋಡ್ಬೇಕು ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಅಜ್ಜಿ ‘ಮಗೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಪ್ಪಾ ಇದ್ದಾನೆ? ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ ಬಾರಪ್ಪಾ ” ಅಂದ.

ಹುಡುಗ ಹೇಳಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನಲು, ಅಜ್ಜ 'ಮೊದಲು ನನ್ನ ಮೈ ಕೆರೆ .ನಂತರ ಅಲ್ಲಿರೋ ನೀರುಬಾವಿಲಿ ಕೈ ತೊಳಿ, ಹಾಲು ಬಾವಿಲ್ಲಿರೋ ಹಾಲು ಕುಡಿದುಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದ. ಹುಡುಗ ಪರಪರೆ ಅಂತ ಅಜ್ಜನ ಮೈ ಬೇಗಬೇಗ ಕೆರದು ಕೈತೊಳಿಯದೇನೇ ಹಾಲು ಬಾವಿಲಿ ಹಾಲುಕುಡಿದು ಅಜ್ಜನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, 'ಪರಮಾತ್ಮ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ? ಹೇಳಿ' ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಅಜ್ಜ 'ಪರಮಾತ್ಮ ಎಲ್ಲಪ್ಪಾ ಸಿಕ್ತಾನೆ? ನೋಡಪ್ಪ ನೀನು ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಗೋಗು. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹತ್ರ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮಡಕೆ ಮಾಡಿಸಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮುಸುಗು ಮಾಡಿಸಿಕ್ಕೆ ಹೇಳು. ಆಕೆ ಕೈಗೊಂದು ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಕೊಡು. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನೀನು ಮೂಡಲದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ನಿಂತೋ. ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ ತಾಯಿ ನಿನ್ನ ಕತ್ತನ್ನು ಚಂದ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಕಡಿಯಲಿ. ಬಂದ ರಕ್ತವನ್ನು ಅದೆ ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆಗೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಹಿಡಿಯಲಿ. ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಮುಸುಗುಮುಚ್ಚಿ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ನಿನ್ನ ರುಂಡ ಮುಂಡಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಿ. ನಿನ್ನ ಇಚ್ಛೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ತಾತಾ ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜ ಅದೇನು ಹೇಳಪ್ಪಾ ಅನ್ನಲು ಹುಡುಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಮಾವಿನ ಮರದ ಕಥೆ ತಿಳಿಸಲು ಆ ಅಜ್ಜಾ ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಏಳು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ದ್ರವ್ಯ ಇದೆ. ಅದನೆಲ್ಲಾ ಬಡವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಮರದ ಹಣ್ಣನ್ನು ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳೂ ನರಮಾನುಷ್ಯರೂ ತಿನ್ನಾರೆ ಅಂದ. ಹುಡುಗ ತಾತಾ ತಾತ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ತಾತ ಅಂತ, ದಾರೀಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಅಜ್ಜಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾತ ಈ ಅಜ್ಜಿಯ ಎದೇಲಿ ಮೂರು ಕಥೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಆಕೆಯ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಳಿತದೆ, ಅನ್ನವೂ ಇಳಿತದೆ ಅಂದ. ಸರಿಕನಜ್ಜ ಬರ್ರೀನಿ ಅಂತ ಆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ವಾಪಾಸು ಹೊರಟ.

ದಾರೀಲಿ ಅಜ್ಜಿಗೂ, ಮಾವಿನ ಮರಕ್ಕೂ ತಾತ ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ತಾತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ತಾಯಿ ಅದೇ ರೀತಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಡಕೆ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಮುಸುಗುಮಾಡಿಸಿದಳು. ಒಂದು ಚಂದ್ರಾಯುಧ ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಹುಡುಗ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂತ ಮೂಡಲದಿಕ್ಕಿಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ನಿಂತ. ತಾಯಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಅಂತ ಚಂದ್ರಾಯುಧದಿಂದ ಮಗನ ರುಂಡ ಮುಂಡ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾಡಿದಳು. ರಕ್ತನ ಮಡಿಕೆಲಿ ಹಿಡಿದು ಮುಸುಗುಮುಚ್ಚಿದಳು. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ ರುಂಡ ಮುಂಡ ಒಂದುಮಾಡಿದಳು. ಮಗ ಜೀವಂತವಾಗಿ 'ಮಡಕೆಯ ಮುಸುಗು ತೆಗೆದಾಗ' ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿಮ್ಮಮ್ಮ, ಮುದಗೆರೆ, ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨೫. ಸತ್ತ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಥೆ

ಒಬ್ಬ ರಾಜರಂತೆ. ಒಬ್ಬ ರಾಜರಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಮಗನಂತೆ. ಅವೇನಾಡಿದರು? ಅನ್ನೆರಡ್‌ವರ್ಸ ತುಂಬತಕ ಇದ್ದು. ಅನ್ನೆರಡ್‌ವರ್ಸಕಾಲ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಅವರಗೆ ಮರಣಗಾಲ ಬಂದ್‌ಬುಡ್ತು. ಇನ್ನಾರು ಎಣ್‌ಮಕ್ಕು ಇಲ್ಲಾ, ಗಂಡ್‌ಮಕ್ಕು ಇಲ್ಲಾ. ಸತ್ತೋಗ್‌ಬುಟ್ಟು. ಸತ್ತೋದ್ದೇಲೆ ಇಂಗೆ ತಗಂಡೋಗಿ ಮಣ್‌ಮಾಡ್‌ಬೇಕಲ್ಲ ಅಂದ್‌ಬುಟ್ಟು, ಮಂತ್ರಿಗೇಳಿದ್ರು. ಮಂತ್ರಿ ಎಲ್ಲಾರ ಹೋಗಿ ನನ್‌ಮಗನೆ ಒಂದ್‌ ಎಣ್‌ ನೋಡ್ಕ ಬಲ್ಲಿ, ನಾವ್‌ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಮಣ್‌ ಮಾಡನ ಅಂದರು.

ಆಯ್ತಪ್ಪ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಮಂತ್ರಿ ಒಂದ್‌ ಜೋಳ್ಗೆ ಹೊನ್‌ತಕಂಡು ಹಳ್‌ಹಳ್ಳಿ ಮೇಲೆ ತಿರ್ರೀಕ ವೊಂಟೋದ್ರು. ಹಳ್‌ ಹಳ್ಳಿ ಮೇಲೆ ತಿರ್ರೀಕವೊಂಟೋದ್ರೆ ಯಾರ್ ಕೊಡ್ತಾರೆ? ಸತ್ತಕುಮಾರಂಗ್‌ ಎಣ್‌ ಕೊಡಿ ಅಂದ್ರೆ ಕೊಡ್ತಾರಾ ? ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತಿರ್ರೀಕವೋದ್ರು. ಎಲ್ಲೂ ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಯಾರೋ ಬೇರೆಯವರೊಂದೊಬ್ಬ, ಹಿರೇ ಎಣ್ಣೆ ಮಕ್ಕು ಸಾಕಂಡಿದ್ರು. ಅವರ್ಮನಗೋದ್ರು. ಅವರ್ಮನೆಗೋದ್ರು ಅವರ್ಮನೆಗೋದ್ರು ದಾಗೇನೆಂದ್ರು ಒಂದ್‌ ಎಣ್‌ಕೊಡಿ, ಒಂದ್‌ ಜೋಳಗೆ ವೊನ್ ಕೊಡ್ತಿವಿ ಸತ್ತಕುಮಾರಂಗೆ ಅಂದ್ರು. ಆಯ್ತು ನಾವ್‌ ಕೊಡ್ತಿವಿ ಬಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬುಟ್ಟು ಕರ್ಕಂಡೋಗಿ ಅವರ್ಮೆನ್ ಬೇಕಾದ್ರು ಮಾಡಿ ಊಟಕ್‌ಕೊಟ್ಟು ಎಣ್ಣೆಗೀಗಲ್ಲಾ ತಲೆ ಕೆರೆದು ಸೀರೆವುಡಿಸಿ ಅವೊನ್ನಿಸ್ಕುಂಬುಟ್ಟು ಕಳ್ಳಬುಟ್ಟು.

ಅವರಿಂದೆ ಕಳ್ಳದ್ದೇಲೆ ಬರುವಾಗ ಮಂತ್ರಿ “ನೀವೂ ಬನ್ನಿರಮ್ಮ, ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಬರೋರಂತೆ, ಎಣ್‌ಮಗು ನೀವೆ ಕರ್ಕೊಬರೋರಂತೆ, ಮದ್ದೆಯಾಯಿತ್ತೆ ನಾವ್‌ ಮಡಿಕಳದಿಲ್ಲ ಬಲ್ಲಿ” ಅಂದ್ರು. ಅಯ್ಯಂತ ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು. ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟಾಯ್ತು. ಇವ್ರು ಪಟ್ಟ ಪಾಳೇನೆಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡಿದ್ರು. ಆ ಎಣ್‌ಮಗೀಗೆ ಕಣ್ಣಗ್ ಬೇಕಾದ ಸೀರೆ ಒಡ್ಡೆನೆಲ್ಲಾ ಧರಿಸಿದ್ರು. ತಾಯಿ-ತಂದೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ರು. ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು ಅತ್ತೆ ಮಾವದೀರು, ಹೆಣ್ಣಿನತಾಯಿ ತಂದೆ ಇದ್ರಲ್ಲಾ ಅವುರಗೆ ಅಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಗು ಕರ್ಕಂಡ್ ವೊಂಟೋಗಿ. ನಮ್ಮಗನ ಮದ್ದೆ ಆಗೋಯ್ತು. ನಾವ್ ಈ ಸತೀಯ ಮಣ್ಣೆ ತಯಾರ್ ಮಾಡ್ತಿವಿ. ಕರ್ಕಂಡು ವೋಗ್ರಮ್ಮ ಅಂದ್ರು. ಯಾರು ? ಗಂಡಿನ ತಾಯಿ ತಂದೆ. ಅಂಗಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಇವ್ರು ಏನಂದ್ರು ಬಾರಮ್ಮ ನಮ್ಮೂರೋಗನಾಂತ ಕರುದ್ರು. ಇಲ್ಲಮ್ಮ ನಾ ಬರದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನೇನೆ ಇದು. ನಿಮ್ಮನೆಗೆ ನಾನಿನ್ಯಾಕ್ ಬರಕೋಗನೆ, ಬರದಿಲ್ಲ ಅಂದ್ರು. ಇವ್ರು ಎಷ್ಟೋ ಕರದ್ರು. ಕರದ್ರು ಈ ಎಣ್‌ಮಗ ವೋಗ್ನಿಲ್ಲ.

ಈ ವುಡ್ಡಂಗೆ ಏನ್ ಕರ್ತವ್ಯ ಆಗಬೇಕೋ ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ರು. ಮೂರ್ಛಾಕ್‌ದಿವ್ವ ಮಾಡ್ಬುಟ್ಟು ಮಣ್‌ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲಾ ಅನ್ನುಟ್ಟು, ಮಸಾಣದ ಕಡೆಗೆ ತಗಂಡೋದ್ರು.

ಆಯಪ್ಪ ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ ನಾವ್ ಮುಗಿಸ್ತೀವಿ, ಇನ್ ನೀನ್ ಏನ್ಗತಿನಾರ ಆಗಮ್ಮ ನಿಮ್ತಾಯಿ ಮನೆಗಾರ ವೋಗು, ಎಲ್ಲಾರ ವೋಗ್ಬುಡು ಅನ್ಬುಟ್ಟು, ವೋಯ್ಯಾಯಿದ್ರು. ವೋಯ್ಯಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಈ ಎಣ್ಣೆಮಗ ಏನ್ಮಾಡ್ಬುಡ್ರು, ಇಲ್ಲಾ ನಾನು ಬರ್ತೀನಿ ಹಿಂದ್‌ಗಡಲೆಯಾ ಅಂತ ಹೇಳುಬುಟ್ಟು, ಆ ಶವದ ಇಂದ್‌ಗಡಲೆಯ ವೋಯ್ಯು. ವೋಗ್‌ಬೇಕಾದ್ರೆ ಮಸಣದಲ್ಲಿ ಹೆಣಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಬುಟ್ಟು. ಈ ವುಡ್ಡಿ ಕರದ್ರು ನಾ ಬರಲ್ಲಾಂತು. ಬರಲ್ಲಾನ್ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ? ಹೊಂಟ್‌ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು.

ಇದೇನ್ ಮಾಡ್ತು? ನಾನು ಒಬ್ಬಂದೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಒಬ್ಬಾಯಿ ಎದೆ ಆಲೇ ಕುಡಿದಿದ್ರೆ, ನನ್ನೆ ಇವತ್ತು ಎಲ್ಲೂ ಮಳೆ ಬಂದ್‌ಬುಟ್ ವೂದ್‌ಬುಡ್ಡಿ. ನನ್ ಮುತ್ತೈಸೈನದ್ ಭಾಗ್ಯ ಇರಬೇಕೊಂದ್ರೆ ಅಂದ್‌ಬುಟ್ಟು ಆಯಮ್ಮ ಕೂತ್ಕಂಬುಡ್ರು. ಬೇಕಾದಂಗೆ ಮಳೆ ಬಂದ್‌ಬುಡ್ರು. ಮಳೆಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು ಹಳ್ಳಕೊಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ ತುಂಬಿ ಹರ್ಕಂಡ್ ವೋಯ್ಯಾಯಿದ್ರೆ. ಈವಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಎಣಾನೂ ಕೊಚ್ಚವೊಂಟೋಯ್ಯು. ಉರಿ ತಣ್ಣಗಾಗ್ಬುಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಕೊಚ್ಚವೋಯ್ಯಾಯಿದ್ರು ಎಣ ಹಿಡ್ಕಂಬುಟ್ಟು ತೊಡೆ ಮೇಲಾಕಂಡು ಶಿವಂಗೆ ಸೋಕ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಕುತ್ತಂಡವಂತೆ.

ಕೂತ್ಕಬೇಕಾದ್ರೆ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿ ಎಲ್ಲೋ ಬೇರೆ ದೇಶಕ್ಕೊಯ್ಯಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಈ ಸಬ್ಬ ಕೇಳಿಸ್ತು. ಏನೋ ನರಮನ್ನನ್ ಸಬ್ಬ ಆಗ್ತದೆ ಬಲ್ಲಿ ವೋಗ್‌ಬುಟ್‌ಬರಾನಾ ಅಂದ್ರು. ಏ ಬಾ ಗಾಳಿನೋ ಪೀಡೆನೋ ವೊತ್ತಲವೊತ್ತಲ್ಲಿ ಅರಚುವಾಗ ನಾವ್ಯಾವ್ವೂಂತ ವೋಗನ್ ಬಾ ಅಂತ ಆಯಪ್ಪ ಕೇಳಿದ್ರು. ಅದಕ್ಕೆ ಇವಳೇನಂದ್ರು? ಇಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ದೇಸಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ದೇವರಾಗಿರುವಾಗ ನಾವ್ ಇವೊತ್ತಿನ್ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲಿ ವೋಗ್‌ಲಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಮ್ಮೇನಿದು ? ನಾವ್ ವೋಗ್ಲೇ ಬೇಕು ಬಲ್ಲಿ ಅಂತೇಳಿ ಆಯಮ್ಮ ಕರ್ಕಬಂದ್ರು. ಕರ್ಕಬಂದು ನಿಂತ್ಯಂಡ್ರು ಅಷ್ಟುದೂರ. ಈಯಮ್ಮ ಅಳಾದ್ ಕೇಳಿಸ್ಕಂಡ್ರು. ಅಜ್ಜಜ್ಜಿ ಮುದ್ದರಾಗಿ ಯಾಸ ತಾಳೊಂಡು ಅತ್ರಕ್ಕಂದು ಏನಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಇಂದೆ ನಡ್ಡಿತ್ತಲ್ಲಾ ಕಥೆ ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ರು ಸಾಂಗವಾಗಿ, ಈತರ ಈತರ ಆಯ್ತೂಂತ. ಅವಾಗ ಆಯಪ್ಪನಿಗೆ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿ ಜೀವಕಳೆ ಕೊಟ್ಬುಟ್ಟು ಮಾಯ್‌ವಾಗೇಬುಟ್ಟು. ಇವ್ರು ಕಣ್ಣ್ಗೆ ಬೆಳಕರೀತಂಕ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ರು.

ಈ ದೊರೆಗಳೇನ್ಮಾಡಿದ್ರು? ಮತ್ತೆ ನಾವ್ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಬುಟ್‌ವೊಂಟ್ ಬಂದೋ. ಆ ಎಣ್ಣೆಮಗ ಅಲ್ಲೇ ಸೇರ್ಕತು. ಬೇಕಾದಂಗೆ ಮಳೆ ಉಯ್ಯೂ. ಅದೇನ್ ಬೇಯ್ತೊ ಬೇಯ್ತೊಲ್ಲೋ ? ವೋಗ್ ನೋಡ್ಕಬನ್ನಿ ವೋಗಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬುಟ್ಟು ಆಳಗ್ಳ ಕಳಿಸ್ಕೊಟ್ಟು. ಆಳಗ್ಳ ಕಳಿಸ್ಕೊಟ್ಟಾಗ ಅಳ್ ಬತ್ತವೆ. ಇವ್ರೇನ್ ಸರ್ಪ ಪ್ರಕಾಸ ಉರ್ದಂಗೆ ಉರೀತಾವೆ. ಇಬ್ರಾಳುವೇ ಕೂತವೆ. ಆ ಹಳ್ಳದ ದಡಿನಲ್ಲಿ. ಬಂದ್‌ನೋಡಿದ್ರು. ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು ರಾಜನತಾಕೆ ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು ತಿರ್ಗ ವಾಪಸ್. ಬಂದ್‌ಬುಟ್ಟು ರಾಜರೇ

ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆ ನಿಮ್ಮ ಗ ಚೆಂದಾಗವೆ. ಸತ್‌ಕುಮಾರನ ಆಯವು ಜೀವ ಮಾಡ್ಯಂಡವೆ. ಬನ್ನಿ ರಾಜರೇ ಅಂತ ಕರದು. ಏ ವೋಗೊ ಸುಳ್ ಏಳ್ತೀಯಾ ನೀನು. ಸತ್‌ವೋಗಿದ್ ಮಗನ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್‌ಬುಟ್ಟು ಬಂದಿದೀವಿ ನಾವು. ಜೀವಾಗವೇಂತ ಹೇಳ್ತ ಇದ್ದೀಯ ಅಂತ ಅಂದು. ಅಂಗೂ ಅವರ್ ಮಾತ ಇದ್‌ಮಾಡುಬುಟ್ಟು ಬಂದು, ಅಲ್ಲೆ. ಬಂದ್ ನೋಡಿದ್ರಲ್ಲಿ ಇವು ಜೀವಕಳೆವಾಗಿದು. ಅವಾಗ್ ಬಂದು ಕಳಸ ತಗಂಬಂದಿ ಅವರ್ ತಿರ್ಗ ಕರ್ಕಂಡೋಗಿ ಬೇಕಾದಂಗೆ ಮುತ್ತಿನ್ ಚಪ್ಪ ರತ್ನದ್ ಚಪ್ಪ ಆಕಿ, ತಿರ್ಗ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿ, ಅವು ಮನೆವಳ್ಳೆ ಚೆಂದಾಗಿ ಬಾಳಿಸ್ಕಂಡು ಮಡೀಕಂಡು.

ಹೇಳಿದವರು : ಸಾಕಮ್ಮ, ಬೆಟ್ಟದ ಬ್ಯಾಲದಕೆರೆ.

೨೬. ಈ ಹೆಣ್ಣು ಯಾರಿಗಾಗಬೇಕು ?

ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು. ಒಂದೇ ಹೆಣ್ಣದೆ, ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೂರಜನ ಹೋದ್ರಂತೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳೋದಿಕ್ಕೆ. ಹೋದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ "ಅಪ್ಪಾ ಬಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ; ನೀವ್ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂತವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬು ಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಬರುತ್ತೆ. ನೀವ್ ಮೂರ ಜನ ಮೂರುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗಿ ಭಾರೀ ವಿದ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಗಂದು ಬನ್ನೀಂತ ಕಳಿಸ್ತೆ. ಮೂರು ಜನವೂ ಹೊರಟೋದು.

ಒಬ್ಬ ಹೋದ. ಹೋಗ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬಾಳ ಹಸಿವಾಗಿಬಿಡ್ತು. ಒಂದು ಊರತ್ತಾಕೋಗಿ 'ಭಿಕ್ಷಾಂದೇಹಿ' ಅಂತ ಊಟುಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಕೇಳ್ತೆ. ಆಗಲಪ್ಪ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಕೆಂಬಾ ಅಂತ ಮುದುಕಿ ಹೇಳಿದ್ಲೆ. ಹೋದ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬಂದ. ಬರೋದೋಳಗಾಗಿ ಮಗ ಅಳತಾಯಿದ್ಲೆ. ಅಲ್ತಾಯಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾಂತೇಳಿ ಮಗೀನ ಕೆನ್ನಿಗೆ ಹೊಡ್ಡಬಿಟ್ಟ. ಕೆನ್ನೆಗೆ ಹೊಡ್ಡ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟ. ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಶಿಶುಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿದವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಆಗ ಆ ಮುದುಕಿ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಪಡದ್ದಂತೆ. ಹಾಗೆ ಪಡೆದಾಗ ಇವು "ಆ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿ ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ನಾ ಊಟಮಾಡ್ತೇನಿ, ಇಲ್ಲದ್ರೆ ಊಟ ಮಾಡದಿಲ್ಲ" ಅಂದ್ಲಂತೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಗ್ರಾಚಾರಕೆ ಬಂತಲ್ಲ? ಊಟುಕ್ಕೆ ಈತನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹಿಂಗಾತಲ ಅಂತೇಳಿ ಆ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟು.

ಕಲ್ಲಿ ಕೊಡೋದೋಳಗಾಗಿ ಈ ಕಡೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮಗಳಿದ್ದಲ್ಲ? ಇವಳು ಆ ಮನ್ಮಥನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಸತ್ತೋದ್ಲೆ. ತಗಂಡೋದು. ಒಂತಾವ ಕುರಲಿ

ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು. ಒಬ್ಬ ಬಂದಂತೆ. “ಎಲ್ಲಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಮಗಳು” ? “ಸತ್ತೋದ್ದು.” ಎಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಅಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡಾಕಂಡ್ ಕೂತ್ಕಂಡ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಎಲ್ಲಪ್ಪ ನಿನ್ ಮಗಳು ? ‘ಸತ್ತೋದ್ದು.’ “ಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ?” “ಇಂತಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. ಅವ್ವು ಬೂದಿ ತಕಂಡೋದ.” ಹೊಳಿಯಾಗೆ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ ಬಂದ.

ಇವ್ವು ಬಂದ ಕಡಿಯೋನು. “ಎಲ್ಲಪ್ಪ ನಿನ್ ಮಗಳು” ಅಂತ ಕೇಳಿದ. “ಸತ್ತೋದ್ದು” ಅಂದ. “ಎಲ್ಲಿ ? ” ಇಂಥಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ. ಇವ್ವು ಹೋದ. ಆ ಬೂದಿನೆಲ್ಲ ಗುಡ್ಡೆಮಾಡ್. ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನ ಪಡ್ಡ. ಆಗ ಮೂರುಜನದೊಳಗೆ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಯಾರಿಗಾಗಬೇಕು?.

ಅದರರ್ಥಂದ್ರೆ. ಇವಳನ್ನು ಪಡೆದಿರತಕ್ಕಂತವನು ತಂದೆಯಾದ. ಬೂದಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದವನು ಕರ್ಮಾಂತರ ಕಳೆಯಲು ಅಣ್ಣನಾದ. ಗುಡ್ಡಾಕ್ಕೆಂದ್ ಕೂತಿದ್ವೋನು ಗಂಡನಾದ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿರುಮಲಯ್ಯ, 55 ವರ್ಷ, ಒಕ್ಕಲಿಗ, ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಮಂಡ್ಯಜಿಲ್ಲೆ.

೨೨. ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದವಳು

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ ದೊರೆಯಂತೆ. ಆ ದೊರೆಗೆ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಇವ್ರೇನು ಮಾಡಿದ್ರೆ? ಎಲ್ಲಾ ದೇವ್ರನೂ ಮಾಡಿದ್ರೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇವ್ರ ಕಡೇ ಹೋದ್ರೆ. ಮಕ್ಕೇ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಈಯಮ್ಮ ಅವತ್ತಿನ ದಿನ ಎಲ್ಲಾ ದೇವ್ರ ಮಾಡ್, ನಮ್ಮ ಕುಲಪಂಕ್ತಿ ದೇವ್ರ ಭೂಮಿತಾಯಿಗೆ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್‌ಬಿಟ್ಟು, ಕುಲಪಂಕ್ತಿ ದೇವ್ರಿಗೆ ನಾವು ಮಾಡ್ಲೇಬೇಕು, ಅಲ್ವೇನಿ ? ಆ ದೇವ್ರ ಮಾಡೂಕೆ ಹೂವು ಕಾಯಿ, ಗಂಧದ ಕಡ್ಡಿ ತಂದುಬಿಟ್ಟು ಪೂಜೆ ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ರೆಡಿಮಾಡಿಕೊಡಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರು.

ಆ ರಾಜ ವೋದ; ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನೂನು ತಂದ್‌ಕೊಟ್ಟ. ಆಯಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್‌ಕೊಂಡ್ರು. ಪೂಜೆಗೆ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ, ಹುತ್ತದ್ ತವ ವೋದ್ರು. ಹುತ್ತದ್‌ತವ; ಹುತ್ತದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪುತ್ರನ್ನ ಪಡೆದ್ರು. ಹುತ್ತದ್ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ರು, ಪುತ್ರನ್ನ ಪಡೆದ್ರು. ಅಯಮ್ಮಂಗೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ಎಲ್ಲಾ ದೇವ್ರಿಗೂ

ಮಾಡಿದ್ರೂ, ಮಕ್ಕಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕುಲಭಕ್ತಿಗೆ ದೇವತೆ ನಮ್ ಭೂಮಿ ತಾಯಿ ಅಲ್ವ ಅಂದ್ ಬಿಟ್ಟು ಆಗ ಅಯಮ್ಮ ತಿಳಕೊಂಡ್ ವೋಗಿ ಹುತದ್ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಪುತ್ರನ್ನ ಪಡೆದ್ದು.

ಆ ಪುತ್ರಂಗೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಇಷ್ಟಾಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮಗ ಅತು. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮಗ ಆದಂಗೆ ಇವರಪ್ಪ ದಂಡಿಗೆ ಹೋದ್ರು. ಹೆಂಡ್ತಿ ಅತ್ರ ಏನ್ ಹೇಳ್ತೆ “ಮನೆ ತವ ಭದ್ರ, ಜೋಕೆ. ನಿನ್ ಮನೆತನ ಭದ್ರವಾಗಿರಬೇಕು. ನಾನ್ ದಂಡಿಗೆ ಹೋಗ್ ಬತ್ತೀನಿ ಅಂತ; ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

“ದೊರೆ ದೊರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ನೀವು ಹೋಗೊವು ಹೋಗ್ತೀರ. ನನ್ ಮಗೀಗೆ ಏನ್ ತರ್ತೀರಾ ? ಮತ್ತೀಗ ನನ್ನೆ ಏನ್ ತರ್ತೀರಾ ? ನಮಗೆಂತ ತರ್ತೀರಾ ? ” ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಮಗೀಗೆ ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆ, ನಡೀಗ್ ದಾರ, ತಲೆಗೆ ಟೋಪಿ ನಿನ್ನ ಮಗಂಗೆ ತರ್ತೀನಿ ಅಂದ. ನೀನು ಮನೇತವ ಬಿಟ್ ಜೋಕೆ ಕಣೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ ಬಿಟ್ಟು ವೊಂಟೊಗ್ಗಿಟ್ಟ ದೊರೆ. ಅವಾಗ ವೊಂಟೊಯ್ಯಾಲುವೆ, ದೊರೆ ವೋಗಿ ದೊರೆ ಪ್ಯಾಟೀಲಿ ಅವ್ವೆ. ಪ್ಯಾಟೀಲಿ ಇದ್ದ ಈಯಪ್ಪ, ಅದು ಇದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇದ್ದ.

ಆಯಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು? ನಮ್ ಯಜಮಾನು, ಇವತ್ತು ದಂಡಿಗೆ ಹೋಗ್ ಬಿಟ್ಟವ್ರೇ ಅಂತ, ಹೇಳ್ ಬಿಟ್ ಚಿನ್ನದ ಚಿವುಡು ಇಟ್ಟೊಂಡು. ಚಿವುಡು ಅಂದ್ರೆ ಸಿಂಬೆ; ಚಿನ್ನದ ಚಿವುಡು ಇಟ್ಟೊಂಡು, ರನ್ನದ ಕೊಡ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೊಂಡ್, ಸೇದ ಬಾವೀಗೆ ನೀರಿಗೋದ್ದು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನಿಮ್ಮ ತರ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದರು.

ಅವು ಫಸ್ಸಿಂದ್ಲೂ ನೋಡ್ ಕೊಂಡೇ ಇದ್ದು ಅಯಪ್ಪನ್ನಾ. ಅವು ಮಗೀಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿರಿಲ್ಲ. ಇವಳು ಫಸ್ಸಿಂದ ಗಂಡ ದಂಡಿಗೊಲಗಕೆ ಮುಂಚಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು.

ಆ ದಂಡಿಗೊಲಗಕೆ ಈ ಮಗನ್ನಾ ಆಡಾಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಅವಳು ಸೇದ ಬಾವೀಗೆ ನೀರ್ ಗೊಲಗದ್ದು. ಅವನು ಆಡಾಕೆ ವೋದ. ಅವನ ಆಟ ಅವ್ವದಾಯ್ತು. ಇವು ಆಟ ಇವಳದ್ದು. ಇವಳು ನೀರಿಗೊಲಯ್ಯಾಲುವೇ ನೀರ್ ಸೇದಿದ್ದು. ನೀರ್ ಸೇದಿ, ಅಲ್ಲಿ ಮಡಗ್ ಬಿಟ್ಟು ‘ಅಪ್ಪ ಈವತ್ತು ನಮ್ಮ ಜಮಾನು, ಮನೇಲಿ ಇಲ್ಲ. ದಂಡಿಗೆ ವೋಗಬಿಟ್ಟವ್ರೇ. ನೀನ್ ಮನೆಗೆ ಬರ್ಲೇಬೇಕು, ಅಂದಳು. ಆಯ್ತು ಬತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮಂತವನು ಆಯಪ್ಪ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ವೋದ. ಮಗ ಐತಲ್ಲೇ ಅಂದ್ರೆ, ಮಗ ಇದ್ರೆ ಇದ್ದ, ಮಗ ಏನ್ ಮಾಡ್ತದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು, ಬರ್ತೀ ಅಂತಲೂ ಕರ್ಕೊಂಡ ಹೋದ್ದು.

ಕೊಡ ಇಳಿಸಿದ್ದು. ಈ ಮಗೀಗೆ ಕಡ್ಲೆ ಪುರಿ ಎಲ್ಲಾ ತಂದು. ಮಗೀನ್ ಜೋಬಿಗೆ ತುಂಬಿದ್ದು, ಆಡಾಕ್ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ಆಡಾಕ್ ಕಳಿಸತೂವೇ ಇವು ಒಳಗವೆ. ಬಂದ ಒಳೀಕೆ. ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೇ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡ. ಈ ಮೊಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಆಡ್ಕೊಂಡು ಕಡ್ಲೆಪುರಿ ತಿಂದ್ಕೊಂಡ. ಬಾಯಾರಿಕೆ ಬಂತು. ಬಾಯಾರಿಕೆ ಬಂತು, ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರ್ ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂತ ಮಗ ಕೇಳಿತು. ನೀರ್ ಕೊಡು ಅಂತ ಮಗ ಕೇಳಿದಾಗ 'ಏಯ್ ನೀರ್ ಇಲ್ಲ ಕಣೋ ನೀರು ತರಬೇಕು' ಅಂತ ಅಂದು. ಅಮ್ಮ ಒಳಗಿರೋ ನೀರೆ ಕೊಡಮ್ಮ. ಬಾರಿ ಬಾಯಾರಿಕೆ ನಂಗೆ ಅಂತು. ಆಯ್ತು ಒಳಗಿರೋ ನೀರೇ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ನೀನೆ ಇಲ್ಲಿ ಇರು ಅಂತ ಅವಳು ಹೋದ್ದು. ಇವ್ನು ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಪ್ಪನ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಲಗಿರದ್ದ ನೋಡಿ ಅಮ್ಮ ನೀರ್ ಕುಡಿದಾದ್ ಮ್ಯಾಲೆ "ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮಪ್ಪ ನೋಡಿದ್ರೆ ದಂಡಿಗೆ ಹೋಗವೇ ಇವನ್ಯಾರು ? ಅಂತ ಕೇಳ್ತು. ಇವನ್ಯಾರಮ್ಮ ಇವ್ನು ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ನಿನಗೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಲ್ಲವೇನೋ ಅಂದು. ಕೇಳಿದಾಗ ಈ ಮಗ, ನನ್ನೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾದ್ರೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿಂದ ಏಕೆ ನನ್ನ ಎತ್ತೊಂಬಾರದು ? ಈವಾಗ ಇವ್ನು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಂತ ನಂಗೆ ಹೇಳ್ತಿಯಲ್ಲ ? ನಾನ್ ಚಿಕ್ಕಂದಿಂದ ಸಾಕಿ ಸಲುಹಿ ಎತ್ತಿ ಇಳಿಸ್ತೇ ಪರಿಚಯ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಇವತ್ತು ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅತ್ತ ಹೋಯ್ತುಲಾವೇ ಇವು ಬಂದ್ ಮಲಗವೇ. ಯಾರು ? ಯಾರಪ್ಪ ? ಅಂದ. ಯಾರಾದ್ರೆ ನಿಂಗೇನ್ನಾ ? ಹೋಗ್ಲಾ ಆಡಾಕೇ ಅಂದು. ಅಹಹಾ ಇರಲೀ ಇದಕೆ ಒಂದ್ ಐಡಿಯಾ ಮಾಡ್ಲೇಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ ಅವಳು ಒಳೀಕ್ ವೊಂಟೋದ್ದು.

ಈ ಮಗ ಆಡಕ್ಕೆ ವೋಯ್ತು. ಅಪ್ಪಾ ಊರೆಲ್ಲ ಸೌದೆಗೆ ವೋಗ್ತಾರೆ. ನೀನು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ ಬಾರಪ್ಪ ಸೌದೆಗೆ ಅಂತ ಅಂದು. ಸೌದಿಗೆ ವೋಗ್ಲಿಲ್ಲ ಆ ವುಡ್ಗ. ಆಡಕ್ಕೆ ವೊಂಟೋಗ್ಬಿಟ್ಟ. ಇವರ್ ದಾರಿ ಇವ್ರೀಗೆ ಆಗ್ಕೋಯ್ತು. ಅವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೇ, 'ಅಂಗೇ ಅವ್ರ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಮಗ ಯಾತರ ಮಲಿಕ್ಕೋತರೆ ಆ ತರ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು'.

ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮಗೀಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಈ ತರ ಇದಾರೆ ಅನ್ನೋದು ಮಗೀಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ವ ? ಮಗೀನ್ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಗೊತ್ತಾತದೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ದು ? ಓಹೋಹೋ ನಮ್ ಯಜಮಾನು ಬಂದ್ರೆ ದಂಡಿನಿಂದ ಈ ಮಗ, ಯಾವನೋ ಕರೊಂಬಂದು ಮನೇಗ್ ಇಟ್ಕೊಂಡವೇ ಅಂತ ನಮ್ ಯಜಮಾನು ಕೂಟ ಏಳ್ಬಿಟ್ಟೇ ನನ್ನೆ ಬೇಕಾದ ಶಿಕ್ಷೇನ ಕೊಟ್ಬಿಡ್ತಾನೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಹಿಂಗಾಗುದು ಬ್ಯಾಡ. ಇವ್ನಿಗೊಂದ್ ಸ್ಥಿತಿ ಮಾಡ್ಲೇಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಕರೆದ್ದು. ಆಡಾಗ್ಕೋಗಿದ್ ಮಗನ್ನಾ ಕರೆದ್ದು. ಒಳೀಕ್ ಕರ್ತು ಆ ಮಗೀಗೇ ಕಾಲು ಕೈ ಕೊಯ್ದು ಪೀಸ್‌ಪೀಸ್ ಮಾಡಿ ಚಾಪೆ ಒಳೀಕ್ ಸುತ್ತಿ ಅಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಕ್ ಕಟ್ಬಿಟ್ಟು.

ಮಗಾ ದಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇರೋ ದೊರೆಗೆ ಸ್ವಪ್ನಕೊಂಟೋದ. ಯಾರಿಗೆ ? ದಂಡಿನ ದೊರೆಗೆ. ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ಓದ. ಇವು ಚಾಪೇಲಿ ಸುತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ? ಆ ತಕ್ಷಣವೇ ಸ್ವಪ್ನಕ್ಕೆ ವೊಂಟೋಗ್ಬಿಟ್ಟ.

“ನೋಡಪ್ಪ ಯಾವನೋ ನೀನ್ ದಂಡಿಗೇ ಬಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ಯಾವೋನೋ ಬಂದು ಮನೇಲಿ ಮಲ್ಗಿಸಿಕೊಂಡವೇ ನನ್ ತಾಯಿ. ಅವನ್ಯಾರಮ್ಮ ? ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನಿಮ್ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಸರಿ ಅವತ್ತಿಂದ ಹೆತ್ತಿರಿಲ್ಲ, ಸಾಕಿರಿಲ್ಲ, ಮಾತನ್ನಾಡಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ದಿನ ನನ್ ಕಣ್ ಮುಂದಾಗಡೆ ನಿಮ್ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಳಲ್ಲ ? ನೀನು ದಂಡಿಗೋದ ಮ್ಯಾಲೇ ಬಂದವಲ್ಲ ? ನೀನ್ ಇದ್ದಾಗಿನ್ನು ನಮ್ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮನೆಗ್ಯಾಕೆ ಬರಬಾರ್ಡ್ತಿತ್ತು ? ಅಂತ ನಾನ್ ಕೇಳಾಕೆ ಈ ರೀತಿ ನನ್ನ ಕಡಿದು ಕತ್ತರಿಸಿ, ಪೀಸ್ ಮಾಡಿ, ಚಾಪೇಲಿ ಸುತ್ತಿ ಮ್ಯಾಲಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟವೇ ನನ್ನ” ಅಂತು ಮಗ.

“ನೀನು ಹತ್ತು ದಿನಕ್ಕೆ ಬರೋದು ಒಂದೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಬರ್ಬೇಕೂ” ಅಂತ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿವೋಗಿ ಹೇಳಿದ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಡಿದ್ದಂಗಾತಲ್ಲ ? ಏನ್ ಈ ತರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದದಲ್ಲ ? ಏನ್ ಈತರ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಹತ್ತು ದಿವ್ನ ಬರೋ ದಾರಿ ಒಂದೇ ದಿವ್ನ ಬಂದ. ದಂಡಿನಿಂದ ಒಂದ್ ದಿವ್ನಕ್ ಬಂದು ಓಡಿ ಬಂದು, ಯಾರೇ ? ಒಳಗಿರೋದು ರಾಣಿ ? ಎಲ್ಲೇ ನನ್ ಮಗ ಅಂದ. ನನ್ ಮಗ ಎಲ್ಲಿ ಅಂತೂನೆ, ರೀ ಬನ್ರೀ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ರೀ ಊಟ ಮಾಡ್ರೀ ಅಂದಳು.

ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿತ್ತಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನದಾಗೇ? “ಅಪ್ಪ ಆ ಮುಂಡೇ ನನ್ ಕೊಂದಿರೋಳು. ನಿನ್ನು ಕೊಲ್ತಾಳೆ. ಹುಷಾರಾಗಿರು, ಊಟ ಮಾಡ್ಬೇಡ, ಊಟಕ್ ವಿಷ ಹಾಕ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಅವರಿಬ್ಬೂ ಒಂದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕೊಂದ್ಬಿಡಲಾಗಿ, ನೀನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇದ್ದಿಡಪ್ಪ” ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟ ಆ ಮಗ. ಅದೇ ತರ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟ, ಆ ಮಗ. ಮಗನೇ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟ ಊಟ ಮಾಡಕೇ ಹೋಗಬೇಡ. ಊಟ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ನಿನ್ನ ಸಾಯಿಸ್ತಾಳೆ. ವಿಷ ಹಾಕವೇ. ಬೇಡ ಬೇಡ ಅಂತ ಮಗ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.

ಇವ್ವೇನ್ ಮಾಡ್ಡ ? ಒಂದೇ ದಿನ ಮನೇಗ್ ಬಂದ. ಮನೇಗೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು ‘ಯಾರೇ ಅವಳು ಒಳಗಿರೋ ರಾಣಿ ? ಎಲ್ಲೇ ನನ್ನ ಮಗ? ಎಲ್ಲೇ ನನ್ ಮಗ, ಅಂತೂವೇ ರೀ ಬನ್ರೀ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ರೀ ಊಟ ಮಾಡ್ರೀ ಅಂತ ಕರದ್ಲು. ಆಯ್ತು ಸ್ನಾನಮಾಡ್ತೀನಿ, ಊಟ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ನನ್ ಮಗ ಬರೋವರೂವೇ ನಾನು ಊಟನಾ ಮಾಡೋಲ್ಲ ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋಲ್ಲ, ಏನೂ ಮಾಡಲ್ಲ. ನನ್ ಮಗ ಬಂದೇ ನಾನ್ ಕೂತ್ಕೋಬೇಕು, ಊಟ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಅದುವರೂ ನಾನ್ ಇಂಗ್ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಶಪಥ ಮಾಡ್ಡ ರಾಜ.

ಅವ್ವ ಸೌದೆಗೆ ಅಟ್ಟಿಟ್ಟೆ. ಸೌದೆಗ್ಗೋಗೌನೀ ಓಡೋಗ್ಗಿಟ್ಟೆ. ಸೌದೆ ಕಡೀತಿದ್ರಲ್ಲ ಹುಡುಗರು ? ನಾನು ಇಂಗೆ ಜೊತೆಗ್ಗೋಗಿದ್ರಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಗ್ಗೋಗಿಟ್ಟೆ. ಅವರ ತಂದೆ ಅಲ್ಲಿಗ್ಗೋಗಿಟ್ಟೆ. ಏನಪ್ಪ ಮರೀ ಪಾಪು ನನ್ನಗ ಬಂದ್ ? ಏನ್ ದೊರೆ ನಿನ್ನ ಮಗನ್ನ ನಾವ್ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಕಾಣೇ. ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಹೊತ್ತಾರಿಂದ ಕಣ್ಣಲೇ ಕಾಣೋ ಅಂದರು. ಇಲ್ಲ ಕಣ್ಣೇ ಅಂತ ಅಂದು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದ. ಎಲ್ಲೇ ನನ್ನಗ ? ಅಂದ. ಏನೀ ಮತ್ತೇ ಸಗಣೇ ಹೊರೋರ ಕೂಡ ಸಗಣೆಗೋದ ಕಣ್ಣೇ ಅಂತ ಅಂದಳು. ಸಗಣೆ ಹೊರೋರ ತಾಕೂ ಓಡೋಗಿಟ್ಟೆ ಈ ದೊರೆ. 'ಅಪ್ಪ ಮರಿ ನನ್ನಗ ಬಂದಾನ' ಅಂತ ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. ಏನ್ ದೊರೆ ನೀವ್ ಆಡೋ ಮಾತು? ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಬಂದಾನ ಅಂತ ಬಂದಿದ್ದಿರಲ್ಲ ? ನಿಮ್ಮೋತ್ತಿಲ್ಲ ? ಅಂದು.

ಏನಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿದಾನಪ್ಪ ನನ್ನಗ? ತೋರ್ನಿ ತೋರ್ನಿ. ಇವು ಬಾರಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಮಕ್ಕು ಇಲ್ಲದವು, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷದ ಮ್ಯಾಲೇ ಹುತ್ತದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪುತ್ರನ್ನ ಪಡಕ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವರ್ನು ಎಲ್ಲಪ್ಪ ಎಲ್ಲಪ್ಪ ಅಂತ ಕೇಳಾಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟ ದೊರೆ.

ಇಲ್ಲಾರೀ ನಿಮ್ ಮಗನ್ನ ನಾವ್ ಹೊತ್ತಾರಿಂದ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದರು.

ಅಲ್ಲೇ ಮುಂಡೆ ಅಂದಿದ್ದೇ ಓಡಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು ತಿರ್ಗಾ ಎಂಡ್ರನ್ನ ಕೇಳ್ದಾ. "ಏನೇ ಒಳಗಿರೋರ್ಯಾರೋ ರಾಣಿ ? ಎಲ್ಲೇ ನನ್ನಗ ? ಅಂದ.

ಅಲ್ಲಿ ಆಚೆ ಮನೇಲೀ ಅವ್ರ ಸೋದರತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದು ರೀ ಕರೊಂಡ್ ಹೋಗವ್ವೆ ರೀ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಅವ್ರ ಸೋದರತ್ತೆ ಬಂದವಳೇ ಕರೊಂಡ್ ಹೋಗಿದಾಳೇ ಕಣ್ಣೆ ಅವನ್ನ. ಅವ್ರ ಸೋದರತ್ತೆ ಅವ್ರ ಯಜಮಾನ್ರ ತಂಗಿ. ಅಲ್ಲಿಗೂನೂ ಓಡೋಡಿ ಹೋಗಿಟ್ಟೆ. ಏನಮ್ಮ ನನ್ ತಂಗಿ, ನನ್ನಗ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ? ನೀನ್ ಬಂದಿದಯಿಯಂತೆ ಕರೊಂಬಂದಿದ್ದಿಯೇನೋ ಅಂತ ಕೇಳೋದಾಗಿ ಬಂದೆ ಅಂದ.

ಅಣ್ಣ ನಾನ್ ಮೂರು ದಿವ್ವದಲ್ಲಿ ನಿನ್ ಮಗನ್ನ ನೋಡಿದ್ದೆ. ಇನ್ನಾವರಾದ್ರೂ ನನ್ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದಳು. ಆಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ. ತಿರ್ಗಾ ಮನೇಗೆ ಬಂದ. ತಿರ್ಗಿ ತಿರ್ಗಿ ಸಾಕಾಯ್ತು. ಯಾರೂ ಹೇಳ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವ್ವೇ ಮಗ ಅಂತ . ಈ ತರ ಮಾಡವ್ವೇ ಅಂತನೂ ಹೇಳ್ಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಮನೆ ತವ ಬಂದು ದೊರೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಕಾಡೆಯಾಗಿ ಮಲೆಬಿಟ್ಟೆ. ಇವಳೇನ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು? ನನ್ನೆ ಉಳಿಗಾಲ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಉಳಿಸೋದಿಲ್ಲ. ಎಂಗೂ ನನ್ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದ್ ಹಾಕ್ತಾನೆ, ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಇವಳು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ್ದು, ನೀರ್ ಕಾಯ್ತಿದ್ದು; ಬನೀ ಎಲ್ಲೋ ಅವ್ವೇ ಬತ್ತಾನೆ. ಏಳಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಬಿ ಸಾಕಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಬನೀ ಬನೀ ಅಂತ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಕರೊಂಡೋಗಿ ಸ್ನಾನ

ಮಾಡಿದ್ದು. ಅವನೆ ಊಟ ತಂದು. ವಿಷ ಹಾಕಿದ್ದು; ಊಟ ತಂದು ಮುಂದಾಕಿಟ್ಟು. ಆ ಹುಡುಗ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ? ಯಾರು ? ಆ ಮಗ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ? ಊಟ ತಿನ್ನೇಡಪ್ಪ, ತಿನ್ನೇಕಾದ್ರೆ ಆ ನಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಟ್ಟು ತಿನ್ನು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ? ಆ ನಾಯಿಗೆ ಒಂದ್ ತುತ್ತು ಆಕಿ ನೀನು ತಿನ್ನಪ್ಪ. ಆ ನಾಯಿ ತಿಂದ್ರೇ ನಿನ್ ಊಟ ಮಾಡು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದ್ರೇ ನೀನೆ ಊಟನೇ ಮಾಡಬೇಡಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ?

ಆಮೇಲೆ ಊಟಕೆ ತಂದು ಬಡಿಸಿದ್ದು. ನಾಯಿಗೆ ಎತ್ತಿ ಫಸ್ಪು ಒಂದು ತುತ್ತುಕಿಟ್ಟು. ಅಯನ್ನವ ನಾಯಿಗೆ ಮಗ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದೋ ಆ ತರ ಎಸೆದ.

ಆ ನಾಯಿ ಏನ್ ಮಾಡ್ತು ? ನಾಯಿ ಮೂಸಿ ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಜಾಸ್ತಿ ಆಕಿಡ್ಲಲ್ಲ ? ನಾಯಿ ತಿಂದ್ರೆ ನೀನ್ ತಿನ್ನು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ? ನಾಯಿ ತಿನ್ನುದೇ ಇದ್ರೇ ನೀನ್ ತಿನ್ನೇಡ, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ? ಆಗ ಇವ್ವು ಏನ್ ಮಾಡ್ತು ? ಆ ನಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ತು. ಆ ನಾಯಿ ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ. ಇವ್ವು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟು. ಆಮ್ಯಾಲೇ ತಡಿ ಇದೇನೋ ಅಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲೇ ಈ ಪಾಟಿ ರಕ್ತ ಸುರ್ದದೇ ಅಂತ ಅಟ್ಟತಕ್ ವೋದಾ.

ಆಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲೇ ರಕ್ತ ಅನ್ಗದೇ, ತಲೆ ಮಡಿಗವೇ. ಇದೇನೆ ? ಇಂಗ್ ಅನಗ್ತದೇ ಅಂತ ಕೇಳೋವಾಗ-

ಅಲ್ಲಾರೀ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರ ಕಾರೇಹಣ್ಣು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇ. ಆ ಕಾರೇ ಅಣ್ಣು ಮ್ಯಾಕೇ ಮಡಗಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಜಿನಗ್ತಿರೋರು ಕಣ್ರೇ ಅಂದು.

ಆಮೇಲೆ “ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡೋಣ. ಕಾರೆ ಅಣ್ಣನ ಮ್ಯಾಲೇ ನಂಗೂ ಆಸೆ ಐತೆ ಕಣೇ. ನಾನು ತಿನ್ನೇಕು ” ಅಂದ. ಬಿಚ್ಚಿ ನೀವೇನೇ ನಾನು ಬಿಚ್ಚೋಕಾಗೊಲ್ಲ ಅಂದು. ಅವನು ಏನ್ ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟ ? ತಡಿ ಈ ಮುಂಡೇಗೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ ಅಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಕ್ ಅತ್ತಿದ್ದೆಯಾ, ಚಾಪೆ ಒಳ್ಳೆ ಸುತ್ತಿದ್ದು, ಕೆಳಕ್ ಇಳಿಸ್ತೂಲಾವೇ ಈ ರೀತಿ ಈ ಮಿಂಡಗಾರನ್ನ ಆಳಾಕ್ವೋಗಿ ಮಗಾನ ಈ ರೀತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿಯಲ್ಲ ? ಇದ್ ಸರೀನ ಅಂತ ಆ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಕೇಳಿದ. ಊರ್ ಗೌಡ್ರನ್ನೆಲ್ಲ ಕರ್ನಿ ಆ ಹೆಂಡ್ತಿ ತಲೇನ ಬೋಳ್ಳಿ, ಮೂರ್ ಪಟ್ಟಿ ಬಳಿದು, ಸುಣ್ಣ ತರ್ನಿ ಸುಣ್ಣ ಉಯ್ನಿಬಿಟ್ಟು ಆ ಹೆಂಡ್ತಿಗೇ ಕತ್ತೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡ್ತಿ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಆ ಸುಣ್ಣದ ನೀರಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟು.

ಹೆಂಡ್ತೀನೂ ವೋಯ್ತು. ಮಗನೂ ವೋಯ್ತು; ಈ ದೊರೆ ಬ್ಯಾರೇ ಕಡೆ ಮದ್ದೆ ಆಗಬೇಕು. ಈಗ ಹೆಂಡ್ತೀನೂ ಹೊರಟೋಯ್ತು, ಮಗ ಹೊರಟೋಯ್ತು. ಈ ಮುಂಡೆ ಮಾಡಿದ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಆ ತರ ಅವು ಮಾಡ್ತಿಟ್ಟು.

ದೊರೆ ಹೆಂಡ್ತಿನೂ, ಮಗನ್ನೂ ಆ ತರ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ದೊರೆ ಮದುವೆನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮೊದ್ದು ಬಂದವೆ ಈ ತರ ಮಾಡವೇ. ಇನ್ ಬರೋವು ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾಳೋ? ಯಾಕೆ ಮದುವೆ ಇನ್ಯಾಕೇ? ನಾನ್ ಹುತ್ತದ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪುತ್ತನ್ನ ಪಡೆದಿದ್ದೆ. ಹಿಂಗಾಯ್ತು. ಯಾವ್ ಸಿರಿ ಸಂಪತ್ ಮ್ಯಾಲೆ ನಾನಿರ್ದೇಕು? ನನ್ ಮಕ್ಕು ಎಂಡ್ತಿ ಇದ್ದಾಗ್ಲೂ ದೂರದಲ್ಲಿ ದಂಡನಾಗೆ ಇದ್ದೆ. ಅಂಗೇ ಇರೋಣ ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಬಿಟ್ಟ ದೊರೆ. ಮದ್ದೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಹೇಳಿದವರು : ಕರಿಯಮ್ಮ. ಎಲಿಯೂರು, ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨೮. ಘನ ಪುಣ್ಯವತಿ

ಹಿಂದೂ ಅಷ್ಟೆ ಈಗ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ. ಬಡವ ಬಡವ್ವೇಯ, ಬಲ್ಲಿದ ಬಲ್ಲಿದ್ದೇಯ. ಬಡವ ಬಡವನ ಮನೇಲಿ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಸಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಬಲ್ಲಿದನ ಮನೇಲಿ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಬಾರದು. ಬಲ್ಲಿದ ಬಲ್ಲಿದನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಸರಿಜೋಡಿಯಾಗಿರತಕ್ಕವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಬೇಕು.

ಹೀಗಿರತಕ್ಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗ್ಕೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೌವ್ಯಾರ, ಮೈಸೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸವ್ಯಾರ ಇರ್ತಾರೆ. ಬೆಂಗ್ಕೂರ ಸವ್ಯಾರನ ಮನೇಲಿ ಒಂದ್ ಹೆಣ್ಣಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಸವ್ಯಾರನ ಮನೇಲೊಂದು ಗಂಡಿತ್ತು. ಸಮಜೋಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಸವ್ಯಾರ, ಬೆಂಗ್ಕೂರ ಸವ್ಯಾರನ ಮನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಂದ. ಮಾತ್ ಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟ. ಇನ್ನೇನ್ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ ? ನನ್ ಸರಿಜೋಡಿಯಾಗಿರತಕ್ಕವನು ಅಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟ. ವಡವೆ ವಸ್ತು ಎಲ್ಲ ಮಾತಾಯ್ತು. ಇನ್ನ ಎಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡದು ? ನಾನು ಸವ್ಯಾರ, ನಾನು ಗಂಡಿನ ಮನೇಲೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡದ ? ಅದಾಗದುಲ್ಲ, ನಾನೂ ಸವ್ಯಾರ, ನಾನೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೇಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡೋದು ಆಗಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬಾಳು ಹೀಗೆ ಯಾಜ್ಞಮಾಡ್ಕೆಂತಯಿದೆ, ಲಗ್ನ ಮಾಡೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ? ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡೋಣ, ನಮಗಿಂತಲು ಹಿರಿಯೊರಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರ ಮನಿಗೋಗಿ, ಯಾರ ಮನೇಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತಕಂತದ್ದನ್ನು ಕೇಳೋಣ. ಆ ಅಜ್ಜ ಯಾರಮನೇಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬೇಕೊಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳ್ತಾನೋ ಅವರ ಮನೇಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಾಣ ಅಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬ ಅಜ್ಜನಲ್ಲಿ ಹೋದ್ದು.

ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದ್ರು. ಅಜ್ಜು ಗಂಡಿನೋರು ಸವ್ಯಾರ್ರು. ಹೆಣ್ಣಿನೋರು ಸವ್ಯಾರ್ರು.

ಗಂಡಿನೋರು ನನ್ನ ಮನೇಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತ. ಹೆಣ್ಣಿನೋರು ನನ್ನ ಮನೇಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತ. ನೀನು ಯಾರ್ಮನೆ ಬಾಕ್ಲಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳ್ತಿಯೋ ಅದ್ರಂತೆ ನಡಕಂಡು ಹೊಗ್ಗಿವಿ ಹೇಳಜ್ಜ ಅಂದು. ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಪಿಕಲಾಟಕ್ ಬಂತು. ಇವ್ವಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಅವ್ವಿಗೆ ನಿಷ್ಕಾರ. ಅವ್ವಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಇವ್ವಿಗೆ ನಿಷ್ಕಾರ. “ಹೂ ಆಗಲಪ್ಪ ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ. ಗಂಡಿನ ಬಾಕ್ಲಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಗಂಡ್ ಮೂರ್ತಿಂಗ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ಮನೆ ಬಾಕ್ಲಿಗೆ ಕಳ್ಳಂಗಿಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಾಕ್ಲಲ್ಲಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ, ಹೆಣ್ಣು ಮೂರ್ತಿಂಗ್ನು ಗಂಡಿನ ಬಾಕ್ಲಿಗೆ ಕಳ್ಳಂಗಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಬ್ಬ ಒಪ್ಪಂದ್ರೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಪ್ಪ” ಅಂತ ಆ ಅಜ್ಜ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳ್ತು. ಆಗ ಗಂಡಿನವನು ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತ. ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಗಂಡಿನ ಮನಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕಳ್ಳದುಲ್ಲ ಹೀಗೂ ಕಳ್ಳದುಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಒಪ್ಪೆಳ್ಳಿ ? ಹೆಣ್ಣಿನೋರೆ ಮಾಡ್ಡಿ ಬಿಡು ಅಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು. ಆಗ ಹೆಣ್ಣಿನೋರು ಒಪ್ಪೆಂದು. ತನ್ ಹೆಂಡ್ತಿಗೇಳಿ ಎಂಟು ದಿನದಲ್ಲೆ ಲಗ್ನ ಇಟ್ಟು.

ಈ ಘನ ಪುಣ್ಯವಂತ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ಆ ಲಗ್ನವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾದ್ದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಆದ್ರೆ ಈ ಅಜ್ಜನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪೆ ಇತ್ತಲ್ಲ ? ಆದ್ರಿಂದ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇವ್ವು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕರಕಂದ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಕರಬಂದ್ ಮೂರು ದಿವಸದಲ್ಲೆ ಆ ಘನ ಪುಣ್ಯವಂತ ಸತ್ತೋದ. ಯಾವಾಗ ಸತ್ತೋದೋ ಅವನ ಘನ ಐಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೆ ಅದೃಶ್ಯವಾಯ್ತು. ಇದ್ದ ಮನೆಮಠಗಳನ್ನು ಅವರಿವರು ಕಿತ್ಕಂಡು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಹುಲ್ಲು ಜೋಪಡಿ ಮಾತ್ರ ಇವ್ವಿಗೆ ಉಳಿತು. ಆ ತಾಯಿ ನಾನು ಸಾವ್ಕಾರ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅನಿಸ್ಕಂಡಿದ್ದೆ. ನಾನು ಹತ್ತಾರು ಜನ ಬಡಬಗ್ಗರನ್ನು ಕಾಪಾಡತಿದ್ದವಳಾಗಿ ಈಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡೋದ್ಕಿಂತ ಕಣ್ ಮುಚ್ಚೆಂದ್ ಸುಮ್ಮೆ ಕೂರೋದು ಬಾಳ ಒಳ್ಳೆದಲೆ ಅಂತೇಳಿ ಕಣ್ ಮುಚ್ಚೆಂದ್ ಸುಮ್ಮೆ ಕುಂತ್ಬಿಟ್ಟು. ಇನ್ನು ತಾಯಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚೆಂದ್ ಸುಮ್ಮೆ ಕುತಗಂದ ಮ್ಯಾಲೆ ತಾಯಿನ್ನ ಕಾಪಾಡೋ ಭಾರ ಯಾರ್ದು ? ಮಗಂದು. ಮಗ ಏನ್ಮಾಡ್ತ ? ತನ್ ತಾಯಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷಾ ಟನೆಗೆ ಹೋದ.

ಉಳಿದಿರೋದು ?" ಏನಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಾವನ ಮನೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಅಯ್ಯೋ ಬೇಡಪ್ಪ. ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಮನಿಗೆ ಬೇಡ. ನಾವು ಹೀಗೆ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿದೇವಿ ಅನ್ನೋ ವಿಚಾರ ಅವಿಗೆ ತಿಳಿಯೋದು ಬೇಡ, ಬೇಡಪ್ಪಾ; ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಆಗ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡದಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಇವತ್ ನಾವು ಒಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗಿಂತಲು ಕಡೆಯಾಗಿದೇವಿ. ಅದು ಒಂದಲ್ಲದೆ ರೂಪರೇಖೆಗಳೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿವೆ. ಹರಕಲಂಗಿ ಹರಕಲ ಚಡ್ಡೀಲಿ ನಿಮ್ಮಾವನ ಹತ್ರ ಹೋದಾಗ ನಿನ್ನ ಅಳಿಯಾಂತ ಖಂಡಿತವಾಗು ಗುರ್ತು ಹಿಡಿಯೋದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಭಿಕ್ಷುಕಾಂತ ನಿನ್ನನ್ನ ಒದ್ದು ನೂಕ್ತಾರೆ. ಬೇಡಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು. "ಇಲ್ಲವ್ವ ಆಗ ನಾನು ಹೋಗ್ತಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನೆಂಡ್ಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣ್ತಾಳೆ. ಇಲ್ಲ ಒದ್ದು ನೂಕ್ತಾಳೆನ್ನರ ನೋಡ್ಬೇಕೂಂತ ಮಾಡಿದ್ದೇನಮ್ಮ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು ಮಾಡಿ ಹೋಗ್ತಿಯಾ ?" ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಈಗ್ಗು ಅಲ್ಲೆ ಸಾಯಂಕಾಲಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನೇಲಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ತಂದಿಟ್ಟಿದೀನಮ್ಮ. ಊಟಮಾಡು. ನಾಳೆ ನಾನ್ನೆಲ್ಲಿದ್ದು ಸರಿ ಬಂದು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮನೆ ಭಿಕ್ಷೆನಾದು ಬೇಡಿ ತಂದು ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನಮ್ಮಾ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟ. ತಾಯಿಯಿಂದ ವಾಗ್ದಾನವನ್ನು ಪಡಕಂಡ. ತನ್ನ ಮಾವನ ಊರಿಗೆ ಬಂದ.

ಮಾವನ ಮನೆಯಾದ್ರೂ ಸೀದ ಹೋಗಾಕ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ? ಯಾಕೆ? ಭಿಕ್ಷುಕನಿಗಿಂತ ನಿರ್ಗತಿಕನಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಮಾವನ ಮನಿಗೆ ಸೀದ ಹೋಗಾಕ್ ಆಗದುಲ್ಲ. ಊರ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತ ಕೊಳ. ಆ ಕೊಳದತ್ರ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆ. ಆ ಅರಳಿ ಕಟ್ಟೆಮ್ಯಾಲೆ ಸುಮ್ಮೆ ಬಂದು ಕೂತ. ಇನ್ನು ಈ ಸವ್ಕಾರನ ಮಗಳು ತನ್ನ ಒಡನಾಡಿಯವರ ಜತೆಯಲ್ಲಿ, ಅವರವರ ಸಮಜೋಡಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿಗೆ ಬಂದು. ನೀರಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಈ ಮನುಷ್ಯನ್ಯಾಕೆ ಮಾತಾಡ್ತಾಕ್ ಹೋಗ್ತಾರೆ ? ಯಾವುದೋ ಭಿಕ್ಷುಕ ಕೂತಿದಾನೇಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೇ ತಾವು ನೀರ ತಗಂದು, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಿಗೆ ಬಂದು. ಈ ಒಡನಾಡಿಗಳು ಬಂದುದ್ರಲ್ಲ ? ಅವರವ್ರಿಗೆ ಅಷ್ಟಷ್ಟಕೆ ಸಾಕಾಯ್ತು. ಅವರವ್ರು ಅಲ್ಲಲ್ಲೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು. ಈ ಸಾವ್ಕಾರನ ಮಗಳು ಇನ್ನು ಒಂದವ ನೀರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಆಗ ಅವರ ಕರಕಂದ್ ಬರಾಕ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಆಗ ಅವಳು ಒಬ್ಬಳೇ ಬಂದು. ನೀರನ್ನು ಎರಡು ಕೊಡದಲ್ಲಿ ಮೊಗೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದ್ ಕೊಡವನ್ನು ಹೊತ್ಕಂಡು, ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಡವನ್ನು ಎತ್ತಿಗೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆಮು. ಅಷ್ಟೋತ್ಗೆ ನೋಡ್ಡ. ನಾನು ಹೀಗೆ ಕುತ್ಕಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರುತ್ತೆಯೇ? ಹಾಗಂತ ಇವ್ನು ಇಳ್ಳ. ಆ ಕೊಳಕಿಳ್ಳು ಒಂದ್ ಬಕ್ಸೆ ನೀರು ಕುಡುದುಬಿಟ್ಟ. ಇವ್ನು ಒಂದು ಮೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿದ. ಆಕೆನು ಒಂದು ಬಿಂದಿಗೆ ಇಡ್ಕಂಡು ಒಂದ್ ಬಿಂದಿಗೆ ಹೊತ್ಕಂಡು ಒಂದ್ ಮೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿದ್ರು. ಇವ್ನು ಒಂದು ಬಕ್ಸೆ ನೀರು ಕುಡುದು ಒಂದು ಮೆಟ್ಟ ಹತ್ತಿದ. ಹುಶ್.... ಅಂದ. ಹುಶ್.... ಅಂದಟ್ಟೆ ಗರಕ್ಕನೆ ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟು. ಯಾಕಣ್ಣ ಹೀಗದೀಯ ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು ? ಅಮ್ಮ ನನಿಗೆ ಮೂರು ದಿವಸದಿಂದ ಊಟವಿಲ್ಲ. ಅದುಕ್ ಹೀಗಿದೀನಿ ಅಂದ. ಹಾಗಾದ್ರೆ,

ನಿನಿಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇನಪ್ಪಾ ? “ನಮ್ಮನೇಲಿ ಒಪ್ಪತ್ತು ಉಣ್ಣೊಂತೆ ನಡಿಯಪ್ಪ. “ಸರಿ ಆಗಲಮ್ಮ”. ಮುಂದೆ ಈಕೆ ಬರ್ತಾಯಿದ್ದಾಳೆ. ಅದರಿಂದ್ಗೆ ಇವನು ಬರ್ತಾಯಿದಾನೆ.

ಇನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ತಂದೆ ಘನ ಪುಣ್ಯವಂತ ಮನೆಮುಂದ್ಗೆ ಮಂಚದಮ್ಯಾಲೆ ಕಾಲಮ್ಯಾಲೆ ಕಾಲ ಹಕ್ಕೆಂಡು, ಬೆತ್ತದಕೋಲು ಕೈಲಿ ಹಿಡ್ಕಂಡು, ಕುಂತುದಾನೆ. ಮಗಳು ಮುಂದುಗಡೆ ನೀರು ಹೊತ್ಕಂಡೆ ಬರ್ತಾಯಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳ ಹಿಂದಗಡೆ ಇವನು ಬರ್ತಾಯಿದಾನೆ. ಯಾರಮ್ಮ ಈತ? ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಅಪ್ಪ. ‘ಯಾರೋ ಗೊತಿಲ್ಲವಪ್ಪ’ ಮೂರು ದಿವಸದಿಂದ ಊಟವಿಲ್ಲವಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾರಪ್ಪಾ ಊಟುಕೆ ಇಕ್ತೇನಿ ಅಂತ ಕರಕಂದ್ ಬಂದೆ. ‘ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ ಇವನಿಗೇನಮ್ಮ ಬಂದಿರೋದು ? ಒಂದಾಳು ಸಿಗುದ್ರೆ ಎರಡಾಳು ಆಗ್ತಾಯಿದಾನೆ. ಯಾರ ಮನೇಲಾದ್ರೂ ಕೂಲಿ ಮಾಡ್ಬೋದು. ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೆ ಗೇಯಬಹುದು. ಹೆಸರು ಅದು ಏನೂ ನೋಡಿಲ್ಲಮ್ಮ..... ಬರಿ ಮನೆಮನೆ ಭಿಕ್ಷೆ. ಇದನ್ನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡಿ ಅಪ್ಪ. ಅವನು ಎಂತೋನರ ಆಗ್ಲಿ. ಅವನ್ನ ಕಟಕಂಡ್ರೆ ನಮಿಗೇನಪ್ಪ ? ಅವನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂತ ಕರಮಶೇಷವನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಾಯಲ್ಲಾಡಿ ಆ ಪಾಪವನ್ನು ನಾವ್ಯಾಕೆ ಹೊತ್ಕಬೇಕಪ್ಪ ? ನಾವಿಕ್ಕದು ಒಪ್ಪತ್ತಿನ ಊಟ. ಊಟ ಮಾಡ್ಕಂಡು ಹೊಂಟೋಗಪ ಅಂದ್ರೆ ತೀರಿಹೋಗಲೆನಪ್ಪಾ ? ಅವನ ಕಟಕಂಡು ನಮಗೇನು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ? ಆಗಲಮ್ಮ ಊಟುಕೆ ಕೊಡು. ಬಾರಣ್ಣ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಚೆ ಬಾ ಪರಮಾತ್ಮ ಇದ್ದಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟಾ ತಕ್ಕಂದು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೋಗತಕ್ಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಂದು ಹೋಗದುಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮೂರು ದಿವಸದಿಂದ ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಂತಿದಾನಲ್ಲ ? ಇದಕ್ಕೆನು ಗತಿಮಾಡಿ ? ಅಣ್ಣಾ ಒಂದು ಬುದ್ಧಂತ್ಗೆ ಹೇಳೆನಿ ಮಾಡ್ತೀಯ ಅಂದ್ಲೂ. ಓ ಮಾಡ್ತೀನಿ. ಏನೂಯಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಹತ್ತಾರು ದಿನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರು ಘನ ಪುಣ್ಯವಂತ್ರ. ನನ್ನನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಾಕ್ ಬರ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರಕಂಡೋಗಿ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಸಾಕ್ತೇನಿ. ಇವಾಗ ನನ್ನ ತಂದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಿರು. ಓ ಆಗ್ಲಿ ಅಂದ.

‘ಅಪ್ಪಾ’. ‘ಏನಮ್ಮ ?’ ‘ಇವರು ನಮ್ಮನೇಲಿ ಕೂಲಿಗಿರತಾರಂತೆ. ಇರಲೇಳು. ಇನ್ನೇನು? ಇನ್ನ ಹತ್ತಾರು ದಿವಸದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದ್ರೂ ಕರಿಯಾಕ್ ಬಂದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಕೊಡೋದಿಕ್ಕಾದ್ರೂ ಬೇಕಲ್ಲಪ್ಪ ? ಆಗಲಮ್ಮ. ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಇಷ್ಟತ್ಗೆ. ಏನಾಯ್ತೆ ಎಂತಾಯ್ತೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲಮ್ಮ. ಅವನು ಈಗ ಊಟ ಮಾಡಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟತ್ಗೆ ಎದ್ದು ಊರ ಮುಂದ್ಲ ಬಾಳೇ ತ್ವಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಪಲೆ ಹೊಡೀಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಮ್ಮ. ಆಗಲಿ. ಸರಿ ಊಟ ಮಾಡ್. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟತ್ಗೆ ಎದ್ದು ಊರ ಮುಂದಗಡೇಲೆ ಬಾಳೆತ್ವಾಟ. ಅಷ್ಟತ್ಗೆ ಎದ್ದು ಕಪಲೆ ಹೊಡೆದುಬಿಡಣ್ಣ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು, ಮನಿಕ್ಕಂಬುಟ್ಟ.

ಸಾವ್ಯಾರನಿಗು ಒಬ್ಬ ಮಗ ಇದ್ದ. ಮಗನಿಗು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೂ. ಸೊಸೆ ಬಂದುದ್ದು. ಇನ್ನು ಮಗ ಕೋಳಿ ಕೂಗೊ ಹೊತ್ಗೆ ಎದ್ದ. ಬೇರೆ ಜನಗಳನ್ನು ಕರಕಂದು ಬೇರೆ ತ್ವಾಟಕ್ಕೆ

ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಆಗ ಈಕೇನು ಏಳಿದ್ದು ಇವನ್ನ. ಏಳಿ, ಹೋಗಪ್ಪ ಊರಮುಂದ್ಲ ಬಾಳೇ ತ್ವಾಟಕೋಗಿ ಕಪಲೆ ಹೊಡಿ. ಆದ್ರೆ, ಕಪಲೆಯನ್ನು ಹೊಡಿಯೋದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಇವನಿಗೆ? ಸವ್ಯಾರನ ಮಗನಾಗಿದ್ದೋನು. ಹತ್ತುಜನ ಆಳುಗಳ ಕೈಲಿ ಮಾಡಿಸ್ತಿದ್ದೋನು. ಆದ್ರೆ, ಅವರು ಆರು ಹೊಡೀತಾಯಿದ್ರಲ್ಲಿ. ಅದ್ರಂತೆ ಹೊಡ್ಡ. ಒಂದು ಬಾನಿ ನೀರು ಎತ್ತಿದ. ಆಯ್ಯಂತೇಳಿ ಬಿದ್ದಿಟ್ಟ. ಬಾಳೆ ಸರುಕ್ಕೋಗಿ ಹಾಸೆಂದ್ ಸುಖ್ವಾಗಿ ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಇತ್ಯಡೆ ಸೂರ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಎಂಟ್‌ಗಂಟಿಯಾಗಿದೆ. ಸೊಸೆ ತನ ಗಂಡ ಯಾವ ಕಡೀಕ್ ಕೆಲಸಕ್ ಹೋಗಿದಾರೊ ಆ ಕಡೀಕ್ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥ ತಗಂದ್ ಹೋದ್ಲ. ಎಂಟ್‌ಗಂಟಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಸವ್ಯಾರು ಬಂದಿದಾರೆ. ತಾಯಿ ? “ಏನಪ್ಪಾ?” ‘ಆ ಮಗೀಗೆ ಊಟುಕ್ ಕೊಟ್ಟೇನವ್ವಾ?’ ‘ಇಲ್ಲಪ್ಪಾ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ’. ‘ಅಯ್ಯೋ ಕೊಡಬೇಕಮ್ಮ. ಅವು ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ ಬರೋದು ? ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದುಡಿಯಾಕಲ್ಲೇನಮ್ಮ ? ಕೊಡಮ್ಮ ಮೊದಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಡು’. ಇಲ್ಲಪ್ಪ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶವಾದರೆ ನೀವು ಹೋಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಾಯಿದ್ಲೆ. ಊರ ಮುಂದ್ಲ ಡೆ ತ್ವಾಟಲವಾ ನಾನೇ ಕೊಟ್ ಬರ್ತೇನಿ. ನನಿಗೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಹೋಗಮ್ಮ ಹಾಗಾದ್ರೆ. ಕೊಟ್ಟಿಟ್ ಬಾ ಹೋಗಮ್ಮ. ಸರಿ ಆಗ ಕುಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನು ಮಡಿಕೊಂಡ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ತಕ್ಕಂತ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಂಟು. ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತಾಳೆ ಮನಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ ಮನುಷ್ಯ.

ಅಯ್ಯೋ ನಿದ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದವನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರೆ ಪಾಪ, ದೋಷ ಇದಕ್ಕೇನು ಗತಿಮಾಡ್ಲಿ? ಹಾಗೆಂದೋಳೆ ಏನ್ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ಆ ಕುಕ್ಕೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲೆ ಇಟ್ಟು, ಆ ಕಪಲೆಯನ್ನು ಕಟಿಗಂಡ್ ಅರ್ಧಾ ತ್ವಾಟುಕ್ ನೀರು ಹೊಡದ್ಲ. ಅಷ್ಟತ್ತೆ ಎಚ್ಚರವಾಯ್ತು. ಎದ್ದ. ಮನಗಿಬಿಟ್ಟುದ್ದಯ ಮಾರಾಯ. ನಾನು ಬರೋವತ್ತೆ ಸರಿಹೋಯ್ತು. ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೇನಾದ್ರೆ ಬಂದುದ್ರೆ ಗತಿಯೇನಪ್ಪ? ಆಗಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು ತಂದಿರತಕ್ಕಂತ ಊಟವನ್ನು ಊಟಮಾಡಲು ಕೊಟ್ಟು. ಅನ್ನವನ್ನಿಕ್ಕಿದ್ದಾಳೆ. ಕಲಸಿಕೊಂಡು ಬಾಯಲ್ಲಿ ತುತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ತುತ್ತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಹನ್ನೆರಡುಗಂಟೆ ಬರಾಬರಿ ಆಯ್ತು. ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಾದ್ದರಿಂದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯ ನೆನಪಾಯ್ತು. ಅಮ್ಮ ಹನ್ನೆರಡುಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿಯಾದ್ರೆ ತಂದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇರ್ತೇನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ಲೆ ನಲ್ಲಮ್ಮಾ ಅಂತ ತಾಯಿ ನೆನಪು ಬಂದದ್ದರಿಂದ, ಎರಡೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ನೀರು ಹರದ್ಲ. ಆಗ ಆಯ್ಯೋ ಯಾಕಪ್ಪ ಅಳ್ತಾಯಿದ್ಲಿ ? ನಾನೇನು ಅನ್ನಿಲ್ಲಲ್ಲಾ ? ಅಯ್ಯೋ ನೀವೆನರ ಅಂದ್ರಂತ ನಾನು ಅಳ್ತಾಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಊಟಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನೆನಪು ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಳ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂದ. ಅಪ್ಪಾ ಯಾವೂರಲ್ಲಪ್ಪ ಇರದು ? ನನ್ನ ಕೂಟ ಹೇಳು. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂತಹ ಗುಟ್ಟಾದ ರಹಸ್ಯಾನು ಮುಚ್ಚಿಡಬೇಡ. ಏನೂಂತ ವಿಚಾರ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಪ್ಪಾ. ‘ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚಿ ಏನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ?’ ನಿನ್ನನ್ನು ಲಗ್ನವಾದ ಮೂರು

ದಿವಸದಲ್ಲೆ ನನ್ನ ತಂದೆ ತೀರಿದ್ದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲ ಅದೃಶ್ಯವಾಗೋಯ್ತು. ಆಗ ಹೊಲಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಅವರಿವರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಹುಲ್ಲಿನ ಜೋಪಡಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಕಂತು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡಲಾರದೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತರು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾಡ್ಲೆ. ನಿನ್ನೊಬ್ಬ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇಷ್ಟಾಯ್ತು.

ಆಗ ಎತ್ತು ಕಪಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು. ಗಂಡನ್ನ ಕರಕಂದ್ ಬರ್ರಾಯಿದ್ಲೆ. ಅವತ್ತಂದು ಗಂಡನ ಅನಬೇಕಾದರೆ ಬಯಸಿದ್ದಾಯ್ತು. ಇವತ್ತು ಕಂಡು ಹಾಗಿರಾಕೆ ಆಗುತ್ತೆಯೇ ? ನೀನು ಹಿತ್ತು ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಬಾ ಅಂದ್ಲೆ. ತಂದೆ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದಾನೆ. ಆಗ ನೆನೀಬಾರ್ಡೋನ್ ಕರ್ನಿ, ಇವನ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಗಸಿ, ಆತನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಲಿ, ಅಣ್ಣನ ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಗಳನ್ನು ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಾಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ನೋಡಿ ಆ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನಿಕ್ಕಳಿ ನಾ ಮಲಗೋ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ. ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಚ್ಚಾ ಹೂವನ್ನು ಮುಡೀತಾ 'ಅಪ್ಪಾ?' 'ಏನಮ್ಮ ?' 'ಅಲ್ಲಪ್ಪ ನಾನು ಹೋಗ್ತೇನಿ'. 'ಎಲ್ಲಿಗೋಗ್ತಿಯಮ್ಮ ?' 'ಅದೇ ನನಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೇನಿ' 'ಅನತಕ್ಕಂತ ವಿಚಾರವು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೇನಿ ಅಂತಿಯಲ್ಲಮ್ಮ ? ಯಾರಮ್ಮ ಬಂದಿರೋರು?' 'ಅವರೆ ಬಂದಿದ್ದಾರಪ್ಪಾ' ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ? 'ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ.' ಆದ್ಯಾವಾಗಮ್ಮ ಬಂದ್ರು ? ಆದ್ರೆ ಇವನ ಗಡ್ಡ ಮೀಸೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಸಿದ್ರು. ಅಷ್ಟತ್ತೆ ಇವನಿಗೆ ಆ ಬಣ್ಣ ಬರಬಲ್ಲದೆ ? ಏನು ಈ ಮನ್ನ ನಿನ್ನ ಕೂಲಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ? ಹಾಗಂತ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋದ್ರೊಳಗಾಗಿ ಇವನ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಈಕೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಭಿಕ್ಷುಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನತಕ್ಕಂತ ವಿಚಾರ ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಮಗಳು ಸುಖ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಬದುಕಿ ಅಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಘನಪುಣ್ಯವಂತರ ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಅದು ನನ್ನ ಮಗಳ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ. ನಾನೇನ್ ಮಾಡಾಕಾಗುತ್ತೆ ?

ಹಾಗೇಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಹತ್ತಾರು ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಆ ಗಾಡಿಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲ್ಲ ತುಪ್ಪ ತೈಲ ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಎಲ್ಲ ಸಾಲಿಗೆ ನಿಂತುದಾವೆ. ಮಗಳು ಈಚೆಗಡೆ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದು. ಇವೇನಪ್ಪಾ ಇವೆಲ್ಲ ? ನಿನಿಗೋಸ್ಕರವಮ್ಮ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಡಿಸ್ಕಂದ್ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡನ ಊರಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಖ ಸಂತೋಷ್ಚಿಂದ ಇರಮ್ಮ. ನಾನು ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೂಂತ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನ ನಾನು ಮಾಡ್ತೇನಮ್ಮ. 'ಅಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಮಾವರ ಅಷ್ಟೈಶ್ವರ್ಯವೆಲ್ಲ ಹೋಯ್ತು. ನೀವು ಕೊಡೋದೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟ್ ದಿವ್ಯಾ ಕೊಡ್ತೀಯ ? ಈ ಭರ್ತಿಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಂಟ ಹೊಡೆಸಿದ್ರೆ, ಅದೇ ಭರ್ತಿಗಾಡಿಗಳನ್ನು ತಿರಗ ಮನೆಹತ್ರ ತರಬೇಕೆನಪ ? 'ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳೂಂತೇಳಿ ಪ್ರೇಮಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಕಿ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಬೆಳಸಿರತಕ್ಕಂತ ನೀನು,

ಯಾಕಮ್ಮ ಹಾಗಂತಾಯಿದ್ವೀಯ ? ಇಲ್ಲ ಅರ್ಧ ಆಸ್ತಿ ಬೇಕೆ ? ಇಲ್ಲ ಹತ್ತು ಸಾವು ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕೆ ? ಏನು ಬೇಕೂಂತ ಕೇಳು ತಾಯೀ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಕೊಡುತೀನಿ. 'ಅಯ್ಯೋ' ಅಪ್ಪಾ ಮಗಳೂಂತ ಪ್ರೇಮೇಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಡನೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದಿಯಲ್ಲ ? ಅವನ್ನೂ ಸಹ ನಾನು ತಗಂಡು ಹೋಗ್ತಕ್ಕಂತವಳಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೇದು ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದೋಳೆ ವಿನಃ ಇನ್ನೇನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಕ್ಕಂತವಳಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಾ ಮೈಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕಂತ ತಂದೆಮನೆ ಭಾಗ್ಯ ಯಾವುದನ್ನದಾದ್ದು ಗೊತ್ತಿದೆಯೇನಪ್ಪಾ ? ನಾನು ನನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕಂತ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಯಿ ನನಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪಾವು ಮಡ್ಲಕ್ಕಿ ಹಾಕ್ತಾರಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಲ್ಲಕಂತಾದೆ ಹೊರ್ದು, ಯಾವ ಭಾಗ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಸಲ್ಲದೂಯಿಲ್ಲ. ನಾ ತಗಂಡ್ ಹೋಗಾದು ಇಲ್ಲ.

ತನ್ನ ತಾಯಿತಾವ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. "ಅಮ್ಮಾ?" "ಬಾ ತಾಯಿ". "ನಾನು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳಮ್ಮ. ಆದ್ರೆ ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬೆಳೆದಿರತಕ್ಕಂತ ಮಗಳು ಆ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿರತಕ್ಕಂತವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏನು ಕಷ್ಟ ಪಡ್ತಾಳೋ ಹಾಗೇಂತೇಳಿದ ತಾಯಿ ಮಗಳಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಪಾವು ಮಡ್ಲಕ್ಕಿ ಇಕ್ಕೋತಾವ ಒಂದ್ ಸೇರು ಮಡ್ಲಕ್ಕಿ ಇಕ್ಕಿದ್ದು. ಇದರಿಂದಲಾದ್ದು, ನನ್ನ ಮಗಳು ಕೆಲದಿವಸ ಕಾಲಮಾಡಿ ಅಂದು. ಆಗ ಅದುನ್ನ ತಗಂಬುಟ್ಟು. ತನ್ನಗಂಡನ್ನ ಕರಕಂದ್ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು.

ಸೀದ ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಣಿಮುಚ್ಚೆಂದ್ ಕೂತಿದಾಳೋ ಅಲ್ಲಿಗೋಗಿ ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ಪಾದುಕ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದು. ಬಂದೆಯಾ - ಬಂದೆಯಾ ತಾಯಿ ಘನ ಪುಣ್ಯವಂತರ ಮಗಳು, ನಿರ್ಗತಿಕರಾದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಲ್ಲ? ನೀನೇ ಪತಿವ್ರತೆ. ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ ನಾವು ತಂದಿರತಕ್ಕಂತ ಕರ್ಮಾವಶೇಷಗಳನ್ನು ನಾವು ನಾವು ಅನಬೋಯಿಸಬೇಕೇ ವಿನಃ ಇದನ್ನ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಸ್ಕೊಳ್ಳೊದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇಂತ ಏನ್ನಾಡಿದಾಳೆ ? ಆ ಹುಲ್ಲು ಜೋಷ್ಣಿಯೊಳಗೆ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಹೆಗ್ಗಣ ಮಣ್ಣು ಅಡಕಿದೆ. ಆಗ ಆ ಒಲೆಮ್ಮಾಲಿನ ಮಣ್ಣನ್ನು ಒರೆಸಿ ಗುಡಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಪಾವಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಒಲೆಮ್ಮಾಲಿಟ್ಟು ಗಂಜಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ. ಆ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಬಸ್ತು ಬೇರೆ ಇಟ್ಟುಟ್ಟು, ತನ್ನ ಅತ್ತೆ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕುಂಡಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಊಟುಕ್ ಬಡಿಸ್ತಾಳೆ; ತಾನು ಬಂದು ಗಂಜಿ ಕುಡುದಳು.

ಆಗ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೊಡುಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೆಗ್ಗಣದ ದೋರಿನಮಣ್ಣನ್ನು ಹೊರ್ದಾಯಿರ್ದಾಳೆ. ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮ ನೋಡಿದ; ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ಕರೆದು. ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನೋಡು. ಒಂದುದಿವಸ ಬೆಳಕುತೋರಿ ಮತ್ತೊಂದುದಿವಸ ಕತ್ತಲು. ಆ ಸಾಧ್ವಿಮಣಿ ಮಾಡ್ತಕ್ಕಂತ ವಿಚಾರನಾದ್ದು ನೋಡು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹಾಗೆಂದ. ಆದ್ರೆ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ

ವಾಹನವಾಗಿರತಕ್ಕಂತ ಯಾವ ಗರುಡಸ್ವಾಮಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್‌ಬಿಡಿ. ಈಗಿಂದೀಗಲೆ ಹೋಗಿ ಆಕೆಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೊಟ್ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೇನಿ. ಹೋಗು ಗರುಡ ಹೋಗು ಆಕೆಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯ ಕೊಟ್ ಬಂದ್ಬಿಡು ಅಂದ.

ಗರುಡ ಹಾರಿ ಬ್ರೂಯಿದ್ಬಾನೆ. ಆ ಪಟ್ಟದ ದೊರಿ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೊಳೆ ಹತ್ರ ಸ್ನಾನ ಮಾಡೋದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಬಂದ್ಬು; ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾಗಿರತಕ್ಕಂತ ಪದಕವನ್ನು ದಡದಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಬಾಯಿದ್ಬಾಳೆ. ಇವಳಿಗೆ ಬೆಂಗಾವಲಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯ ಬಲಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾದು ನಿಂತಿದೆ. ಗರುಡ ಹಾರಿ ಬ್ರೂಯಿದ್ಬಾನೆ. ಆದ್ರೆ ಆಕೆ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ನವರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಪದಕವನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಚ್ಯುಪಲ್ಲವಾದ ಪದಾರ್ಥ ಪಳಪಳನೆ ಹೊಳಿತಾಯಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹಾರಿಸ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಅವಳ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟಿ ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬದಿಕ್ಕಂತಾಳೆ ಹಾಗೇಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಆ ಗರುಡ ಬರ್ರನೆ ಬಂದೋನು ಆ ಪದಕವನ್ನು ಹಾರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಿಡ್ಬು. ಇಲ್ಲಿ ಇವಳು ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ಕಂಡ್ ಬಂದಿದಾಳೆ. ಇವಳ ಬಾಕಲಿಗೆ ಸರೀಗ್ ಅದು ತಂದು ಬಿಡ್ಬು. ಇವಳು ಮಣ್ಣು ಹೊತ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದೋಳು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲ ? ಈ ಪದಕ ನೋಡಿದ್ಬು. ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಮಾವನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಅಷ್ಟಿದ್ದುದ್ದು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯ್ತಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ಯಾಕಪ್ಪ ಉಳಕಂತು ? ಹಾಗೇಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಆ ಮಣ್ಣಿನ ಜೊತೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕೆರಕಂದ್ಬು. ಆ ಮಣ್ಣಿಗೆ ತಗಂದೋಗಿ ಹಾಕಿದ್ಬು. ಇತ್ಕಡೆ ಮಹಾರಾಣಿ ಪದಕವನ್ನು ಗರುಡ ಅಪಹರಿಸ್ಕೊಂಡೋಯ್ತು ಅಂತಕಂತ ವಿಚಾರ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗೋಣ, ಅಯ್ಯೋ ಅದೇನ್ ತಿನ್ನೋ ಪದಾರ್ಥವೇ ಎಲ್ಲೋ ಈ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಗಂದೋಗಿ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಅಂದ್ಬು. ಆದ್ರೆ ತನ್ನ ಆಳುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಮನೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಸ್ಬಾ. ಚೆಕ್ ಮಾಡಿಸ್ಬಾ ಹೋದಾಗ ಇವಳ ಪಕ್ಕದಮನೇಲಿ ಚೆಕ್ ಮಾಡ್ಬಾಯಿದಾರೆ. ಅಮ್ಮಾ ಮಹಾರಾಣಿದೊ ಮಹಾರಾಜನದೊ ಅದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಒಳಗಿಂದ ಮಣ್ಣು ಹೊರ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಬಾಕ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನ ತಕ್ಕಂಡೋಗಿ ಆ ಮಣ್ಣಿನ ಜೊತೆನೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ ಅಂದಳು.

ಈ ವರ್ತಮಾನ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಮುಟ್ಟು. “ಏನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕೂಂತ ಇರುವಾಗ ಅದನ್ನ ತಗಂದೋಗಿ ಮಣ್ಣಿಗಾಕೋದು ಎಲ್ಲಾದ್ಬು, ಉಂಟೇ ? ಇದನ್ನ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡ್ಬೇಕೂಂತೇಳಿ ಮಹಾರಾಜ್ಬು ಬಂದ್ಬು. ತಾಯಿ ? ಏನ್ ಸ್ವಾಮಿ ? ‘ನಿನಿಗೆ ಪದಕ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯಂತೆ ನಿಜವೇ ತಾಯಿ ? ‘ಸ್ವಾಮಿ ಅದು ನಿಮ್ಮೊ ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾರೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಾಕ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದ ತಗಂದೋಗಿ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಎಸ್ತೆ. ಮಣ್ಣು ಹೊರ್ತಾಕ್ತಾಯಿದ್ಬೆಲ್ಲ ? ಆ ಮಣ್ಣಿನ ಜೊತೆ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ’ ಅಂದ್ಬು.

ಆಗ ಮಣ್ಣನ್ನ ತೆಗೆಸಿ ನೋಡಿದರಂತೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪದಕ ಇತ್ತಂತೆ. ತಾಯಿ ಪರರ ಸೊತ್ತಿಗೆ ಆಸೆ ಮಾಡದಂತ ಪತಿವ್ರತಾ ಶಿರೋಮಣಿ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ ಅನ್ನೋದು

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಅಮ್ಮ ನಿನ್ನಂಥ ಪತಿವ್ರತಾ ಇರೋದ್ರಿಂದ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡ್ತೇವಿ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳು ತಾಯೀ. ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲ ಇದೆ. ನನಗೇನೂ ಬ್ಯಾಡ. ಕ್ಷಾತ್ರವಂಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದರೆ ದೋಷಾಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಆದ್ರಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ನೀನು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳು, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಒಳ್ಳೆ ಗ್ರಹಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂತಲ್ಲ ? ಇವರಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನ್ ಕೇಳ್ಳಿ ನಾನು ? ಸ್ವಾಮಿ ಹಾಗಿದ್ದಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡಿ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಆರುಗಂಟಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಬೆಳಗಿನ ಆರುಗಂಟಿವರೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಮನೆ ಜ್ಯೋತಿ ಉರಿಕೊಡ್ತು. ಒಬ್ಬ ಮನ್ಯಾಗು ಕದ ತೆಗೀಕೊಡ್ತು. ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆ ತಾನೆ ನೀವು ಕೇಳಿಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ? ಮೂರು ದಿವಸಕಾಲ ಕೊಟ್ಬಿಡಿ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರುಗಂಟಿಯಿಂದ ಸಂಜೆ ಆರು ಗಂಟಿವರೆಗೂ ಏನ್ ಬೇಕಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಕಳ್ಳಿ. ಸಂಜೆ ಆರುಗಂಟಿಯಿಂದ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆರುಗಂಟಿತನಕ ಕದ ತೆಗೆದಿರಕೊಡದು. ಮೂರು ದಿವಸ ಕಾಲ ಆಗಲಮ್ಮ. ಇದು ಒಪ್ಪೆ. ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾರ ಮನೆ ಹಾಕ್ಸಿದ್ರೆ ನಿನಗೆ ಬರತಕ್ಕಂತ ಭಾಗ್ಯ ಏನು ? ನೀನ್ ಕೇಳಿದಷ್ಟೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ನಂದೂಂತೇಳಿ ತನ್ನ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡಂಗೂರ ಸಾರ್ಸಿಬಿಟ್ಟು.

ಈಕೆ ಮನೆ ಸಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ರಂಗೋಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು. ಒಂದ್ ಕೈಲಿ ಕಸಬರಿಗೆ, ಒಂದ್ ಕೈಲಿ ನೀರ ಹಿಡ್ಕಂಡು ಬಾಕಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಬಾಕಲಲ್ಲಿ ಕುತಗಂದ್ಲು. ಸರಿ ಇನ್ನ ಅರಮನೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹೊರಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೋಳು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ; ಬಂದು ನೋಡ್ತಾಳೆ. ಅರಮನೆಯೆಲ್ಲ ಬಂದಾಬಸ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಪಟ್ಟವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ಕಂದು ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಕಡೆಗೆ ಹಂತಿಭಾಗದ ಮನೆ. 'ಏನ್ ತಾಯಿ ನೀನಾದ್ರೂ ದೀಪವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲ?' ಅಂತಾಳೆ. ಈಕೆ 'ಒಂದೆಜ್ಜೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿ ನೀನು ಕಸಬರಿಗೇಲೇಟು' ಅಂದ್ಲು. 'ಅಯ್ಯೋ ಹುಚ್ಚಿ. ನನಿಗೋಸ್ಕರ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನಾನಾಗಿ ಬಂದ್ರೂ ಹೊಡಿತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ?' 'ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಬಯಸಾದು ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಬರಲೂಬ್ಯಾಡ.' ಆಗ ಕೃಷ್ಣಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೋದಳಂತೆ. ಏನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಳ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಾಕ್ ಹೋದ್ರೆ, ನನಗೆ ಕಸಬರಿಗೇಲಿ ಏಟು ಕೊಡ್ತಾಳೆ ? ಹಾಗಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇಂದು ಬೇಡ ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿಗೂ ಹೋಗು.

ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿಗೂ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಹಾಗೆಯೇ. ಆಗದುಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಳ ಮನಿಗೆ ಹೋಗಾಕ್ ಸಾಲ್ತು. ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಡಿ ಮೂರ್ಮೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಲೆ ಬರ್ತೇನಿ. ದೇಶಾಂತರದಿಂದ ದಾರಿ ಕಾದಂತೆ ಬರತೀನಿ ನಾನು. ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಪತಿಕಂಡು ಪ್ರಮಾಣಿಸು, ರುಚಿಕಂಡು ಊಟ ಮಾಡೂಂತೇಳಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ್ರೆ ತಾನೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ? ಹಾಗೆಯೇ ಮೂರನೇ ರಾತ್ರಿ ಯಾವ ಕೃಷ್ಣ ಪರಮಾತ್ಮ ದಾರಿಕಾದಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜತೆ ಬಂದ. 'ಮೊನ್ನೆ ರಾತ್ರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಬಿಡಮ್ಮ ನಿನ್ನ ಮನಿಗೆ ಬರಬೇಕಂತ ಆಸೆಯಿದೆ ಬಿಡು ತಾಯೀ.' 'ಇಲ್ಲ ಸೆನಿಯೊಂದೆಜ್ಜೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿ ಮಾತ್ರ ನಿನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಬರಲೇಳು. ಆಗ ದೇಶಾಂತರದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂತ ಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾಕೆ ತಾಯೀ ಬ್ಯಾಡಾಂತಿ ಯಾಕಮ್ಮ?'

'ಬ್ಯಾಡಿ ಆ ಬೆಳಕು ಅನತಕ್ಕಂತ ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕತ್ತಲು ಅನ್ನತಕ್ಕಂತ ಬಡತನವೇ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರಲಿ'. 'ಹಾಗಲ್ಲ ತಾಯೀ. ನೀನು ಹಿಡಿದಿದೀಯಲ್ಲ ಗಂಗೋಧಕ, ಆ ಗಂಗೋದಕದಂದ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕು ಮಕ್ಕಳ ತಲಂತ್ರಕು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋದಿಲ್ಲಾಂತ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಟ್ಟು ಯಾಕಮ್ಮ ಹಂಗತೀಯ ? ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಈಕೆ ಹಿಡಿದಿರತಕ್ಕಂತ ಗಂಗೋದಕದಿಂದ ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕುಮಕ್ಕು ತಲಂತ್ರಕು ನಿನ್ನ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲ್ಲಾಂತ ದಾರಿಮೂರ್ತ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು. ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಕೂತಗಂದ್ಲಂತೆ. ತನ್ನ ಮಾವನ ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉತ್ತತ್ತಿಯಾತು. ಹೊಲಮನೆ ಮಠಗಳನ್ನು ಯಾರು ಯಾರು ಕಿತ್ಕಂಡವರೋ, ತಾವು ತಾವಾಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿರಂತೆ. ತನ್ನ ತಂದೆಗಿಂತಲ ಘನಪುಣ್ಯವತಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಅವತ್ ಹೇಳಿದ್ರಂತೆ. ಹೋಗಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಮಗಳು ನಿನಗಿಂತ ಪುಣ್ಯವತಿಯಾಗಿ ಬದುಕ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಹಾಗೇಂತೇಳಿ ಅವತ್ ಬಂದನಂತೆ ತಂದೆ ನೋಡೋದಿಕ್ಕೆ. 'ಅಮ್ಮಾ ನಾನು ಕೊಟ್ಟದ್ದು ಎಷ್ಟು ದಿವ್ವಾ ಬರ್ಮಾಯಿತ್ತು ? ಇವಾಗ ನಿನ್ ಮಕ್ಕುಮಕ್ಕು ತಲಂತ್ರಕು ಮುಗಿಯಂಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇಂತೇಳಿ ಅಂತಾದಿವಸ ಮಗಳ ಮನೇಲಿದ್ದು, ತನ್ನ ಮನಿಗೆ ಹೋದನಂತೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿರುಮಲಯ್ಯ, 55 ವರ್ಷ, ಒಕ್ಕಲಿಗ ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಮಂಡ್ಯಜಿಲ್ಲೆ.

೨೯. ಜಾಣ ಸೊಸೆ

ಮಾಯಸಂದ್ರದ ಒಂದು ಗಂಡು. ಬೆಳ್ಳೂರೊಂದು ಹೆಣ್ಣು. ಎಲ್ ನೋಡಿದ್ರನೆ ಮದುವೆಗೆ ಗಂಡನ್ನ ಹೆಣ್ಣೊಪ್ಪೊಲ್ಲದು, ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗಂಡೊಪ್ಪೊಲ್ಲದು. ಒಂದ್ ದಿನ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರೂ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣು ಹುಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ಮಾ ಇದ್ದರು. ಬರ್ಮಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಕೆರೆ ಸಿಕ್ತು. ಕೆರೆಹತ್ರ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೆಣ್ಣೋರು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಗಂಡೋರು ಕುಂತಿದ್ರು. ಆಗ ಗಂಡಿನ ಕಡೆಯವರೊಬ್ಬರು ಹೆಣ್ಣಿನ ಕಡೆಯವರನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ರಿ ಯಜಮಾನರೆ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು 'ಅಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಗಂಡು ಯಾವ್ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಿದ್ರೂ ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹುಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದೀ, ಅಂದು. ಆವಾಗ ಈ ಹೆಣ್ಣೋರು 'ಅಯ್ಯಾ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ಯಾವ್ ಗಂಡ್ ನೋಡಿದ್ರು ಒಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಇಂಗೇ ಗಂಡು ಹುಡಕೊಂಡು ಬಂದ್ವಿ' ಅಂದು. ಹೀಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಅಂತೋರೇಯೆ ಸೆಟ್ಟಾದ್ವಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು, ಹಾಗಾದರೆ ಗಂಡಿನ ಪೋಟ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಪೋಟಾನ ಇಬ್ಬರೂ ಈಸೊಂಡು ಗಂಡಿಗೆ, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತೋರ್ಮಾನ. ಅವರೇನಾದರೂ ಒಬ್ಬರೊನ್ನೊಬ್ಬರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬಿಡಾನ ಅಂತ ಆ ಯಜಮಾನರುಗಳು ಮಾತಾಡಕಂಡು.

ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪೋಟ, ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಡಿನ ಪೋಟಾನ ತೋರಿಸಿದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪೊಂಡರು. ಮದ್ದೆ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಟ್ ಮಾಡಿದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮದುವೆ ಗಂಡ್ ಏನ್ ಮಾಡವ್ವೆ ಅಂದರೆ ಆ ಊರನಲ್ಲೊಬ್ಬಳು ಸೂಳೆ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರೋನು. ಆ ಸೂಳೆ ಏನ್ ಹೇಳ್ಕೊಡೋಳು ಅಂದರೆ 'ನೀನು ಧಾರೆ ಉಯಿಸ್ಕೊಬ್ಯಾಡ, ಅವಳ ಹತ್ರ ಹೋಗ್ಬೇಡ, ನೀನ್ ಹೋದ್ರೆ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು' ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು.

ಸೂಳೆ ಮಾತನಂಗೇ ಈ ಹುಡುಗ ಏನ್ ಹೇಳಿದ ಅಂದರೆ : "ನನಗೆ ತಲೆನೋವು, ಜ್ವರ ನಾನು ಮದ್ದೆಗೆ ಬರಲ್ಲ. ಈ ನನ್ನ ಚಂದ್ರಾಯುಧಕೆ ಧಾರೆ ಉಯಿಸ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ" ಅಂದ. ಆಗ ಹೆಣ್ಣೋರ ಮನೆ ಬಾಕ್ಲೆಲ್ಲೆ ಮದುವೆ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿಸಿ ಅವನ ಚಂದ್ರಾಯುಧಕೆಯೆ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ರು. ಅವಾಗ ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಂಗೇ ತೌರಮನೇಲಿರುವಾಗ ಏನ್ಮಾಡಿದ್ರು? 'ಅಮ್ಮ ಈ ತೌರಮನೇಲಿ ಎಷ್ಟೇ ದಿನ ಇದ್ದರು ಸ್ಥಿರವಾದ್ದಲ್ಲ, ನಾನು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರು, ಆದರೆ ಇವರ ಮನೆಯವರು, ' ಗಂಡ ಬಂದು ಕರ್ಕೊಂಡೋದ್ರೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ನಾವಾಗಿ ನಾವು ಎಂಗಮ್ಮ ಹೋಗೋದು' ಅಂದ್ರು. ಆದರೆ ಇವಳು ಹೋಗ್ಬೇಕು ಅಂತ ಹಟ ಮಾಡಿದ್ರು. ಆಗ ಅವಳನ್ನು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಇಂಗೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ ಅವಳ ಗಂಡ ಒಂದು ರೂಮಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಂತೋನು ಏಳಲೇ ಇಲ್ಲ ಮೇಲಕ್ಕೆ. ಅವನ ಸೂಳೆ ಹೇಳ್ತಾಳೆ ಇವನ್ ಕೇಳ್ತಂಗೇ. ಹೀಗೆ ಸುಮಾರು ದಿನ ಇದ್ದು. ಇದ್ದರೆ ಗಂಡ ರೂಮ್ನಲ್ಲೇ ಇದ್ದನಲ್ಲ? ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ತರ ಕುಷ್ಟರೋಗ ಹತ್ಕೊಂಡ್ಬಿಡ್ತು. ಕಾಯಿಲೆ ಆಗ್ಬಿಟ್ಟು ಅವನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟ. ತಿಥಿಗಿತಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ರು. ಅವರ ಅತ್ತೇನೂ ತೀರಿ ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟಳು. ಈಗ ಮಾವ ಸೊಸೆ ಇಬ್ಬರೇ ಮನೇಲಿ. ಅವರ ಮಾವ, ಅಮ್ಮ ಈ ಮನೇಲಿರೋದು ನಾನು ಮತ್ತು ನೀನು ಇಬ್ಬರೇ. (ಸೊಸೆ ಮಾವ) ಜನ ನಮ್ಮನ ಏನಾದರೂ ಅಂದ್ಕೊಳ್ತಾರೆ. ನೀನು ನಿಮ್ಮ ತೌರಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಬಿಡಮ್ಮ" ಅಂದ್ರು. ಆಗ ಅವಳು "ಇಲ್ಲ ಮಾವ ನಾನ್ ಹೋಗಲ್ಲ, ನಾನ್ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಪಾದಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಸ್ವರ್ಗ ಸೇರಬೇಕು" ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ನೀನ್ ಇಲ್ಲೇ ಇರಮ್ಮ ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಾಗೆ ಅಂತ ಮಾವ ಹೇಳಿದರು.

ಅವರ ಮನೇಲಿ ಒಂದು ಟಗರು ಇತ್ತು. ಒಂದಿನ ಈ ಟಗರು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಪಟೇಲರ ಮನೆ ಹತ್ರ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇವಳು (ಸೊಸೆ) ಹುಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದ್ರು. ಪಟೇಲನ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ. ಆಗ ಈ ಪಟೇಲ ಇದ್ದಲ್ಲ? ಈ ಹುಡ್ಕೋನ್ ನೋಡಿದ, "ಹುಡುಗಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ, ಈ ಬಡ್ಡೀಮಗ (ಗಂಡ್) ನೋಡಿದ್ರೆ ಕುಷ್ಟರೋಗ ಹತ್ಕೊಂಡು ಸತ್ತೋದ. ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಇವಳನ್ನ ನನ್ನ ವಶ ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕಂತ" ಆಸೆ ಇಟ್ಟುಂಡ. ಇವನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ. ಆ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿದ: "ಹೇ ಮಂತ್ರಿ, ಇವತ್ತು ಅವಳ ಮಾವ ಆ ಕುಂಬಳಗೌಡನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಕುಂಬಳದ ಹಣ್ಣು ಈಸ್ಕೊಂಬಾ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಗೆ ಊರು ಊಟ ಮಾಡಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳು" ಅಂದ. ಮಂತ್ರಿ ಕುಂಬಳಗೌಡನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು "ಅಪ್ಪ ಕುಂಬಳಗೌಡ ಇವತ್ತು ಕುಂಬಳಹಣ್ಣು ಬೇಕಂತೆ, ಬೆಳ್ಳಿಯೋತ್ನೆ ತಂದ್ ಕೊಡಬೇಕಂತೆ

ಕಣಯ್ಯ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಆಗ ಇವರು "ನಮ್ಮನೇಲಿ ಕುಂಬಳದಪಣ್ಣು ಇಲ್ಲ ಹೆಂಗಯ್ಯ ಕೊಡೋದು" ಅಂದರು. "ನೋಡಯ್ಯ ಅದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಈಗಾಕಿ ಬೆಳ್ಳರಿಯೋತ್ತೆ ಕುಂಬಳದಹಣ್ ಆಗಬೇಕಂತೆ" ಅಂದ. ಆಗ ಸೊಸೆ ಮಾವನಿಗೆ ಕೇಳಿದ್ದು: "ಏನ್ ಆ ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳ್ತಾ ಇರೋದು? ಅಮ್ಮ ಈಗ ಹಾಕ್ಪಿಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳರಿಯೊತ್ತಿಗೆ ಕುಂಬಳದಣ್ಣು ಬೇಕಂತೆ; ಆಗೋದು ದಿಟವೇನಮ್ಮ" ಅಂದ ಸೊಸೆಗೆ. "ಅದು ಬಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಲ್ಲ ಬಾ ಮಾವ. ಬಂದ್ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಿಕೋ" ಅಂದ್ಲ. ಮಾವ ಊಟಮಾಡಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡರು. ಸ ಎಲ್ಲಾರು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿದರು. ಇವಳು ಹಿತ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಂಡಿ ತೆಗೆದು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿ, ಬೀಜನೆಟ್ಟು "ನಾನ್ ಒಬ್ಬ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸೆರಗ ಹಾಸಿದೆ, ಈ ಕುಂಬಳಗಿಡ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಗೆ ಕಾಯಿಬಿಡಲಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ" ಅಂತ ಬಂದ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಹೊತ್ಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ನೋಡ್ತಾಳೆ, ಆಗ್ಲೆ ಕುಂಬಳ ಗಿಡ ಅರಿದು ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಕುಂಬಳಕಾಯಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಗಡಿಗೆ ದಬಾಕಿದ್ದು. ಕೋಳಿ ಕೂಗೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಮಂತ್ರಿ, "ಕುಂಬಳಗೌಡ ಕುಂಬಳದ್ದಣ್ಣು ಕಿತ್ತುಕೊಡಬೇಕಂತೆ" ಅಂದ. ಆಗ ಸೊಸೆ "ನೋಡಯ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ನಮ್ಮಾವನ್ನ ಏನ್ ಕೇಳ್ತಿಯ" ಅಂದ್ಲ. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ "ನಿನ್ ಏನ್ ಕೇಳೋದು ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಕೇಳ್ತಾ ಇದೀನಿ ಇರಮ್ಮ. ನಿನ್ನದೇನು ಯಜಮಾನಿಕೆ" ಅಂದ. "ಇಲ್ಲ ನನ್ನದೇ ಯಜಮಾನಿಕೆ" ಅಂದ್ಲ. ಅಯ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿ, "ಒಡ್ಡ್ ಕೀಳೇಡ, ಕುಡ್ಲಲಿ ಕೊಯ್ಯಿಬೇಡ, ಗುಂಬ ಹೊಡಿಬೇಡ ಕಿತ್ಕೊಂಡೋಗಯ್ಯ ಕುಂಬಳದಣ್ಣು" ಅಂತ ಅಂದ್ಲ, ಅಲ್ಲಮ್ಮ "ಒಡ್ಡ್ ಕೀಳೇಡ, ಗುಂಬ ಹೊಡಿಬೇಡ, ಕುಡ್ಲಲ್ಲಿ ಕೊಯ್ಯಿಬೇಡ ಅಂದ್ರೆ, ಹೆಂಗಮ್ಮಾ ಕಿತ್ಕೊಂಡೋಗೋದು" ಅಂದ. ಈಗ ಹಾಕ್ಪಿಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳರಿಯೋತ್ತೆ ಕುಂಬಳದಣ್ಣು ಬಿಡೋದು ದಿಟವೇನಯ್ಯಾ ಅಂದ್ಲ ಅವಳು. ಹಾಃ ನೀನೇ ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಅಂತ ತಡೀ ನಮ್ಮ ಸಾವುಕಾರನಿಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದ ಮಂತ್ರಿ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪಟೇಲರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿ. ಆಗ ಆ ಪಟೇಲ "ಎಲಾ ಮುಂಡೆ ಇದರಲ್ಲೂ ಗೆದ್ದುಬಿಟ್ಟಲ್ಲ; ಇಲ್ಲಿ ಈವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಯಾತ್ರಿದಂಟು ಈಗಾಕಿ ಬೆಳ್ಳರಿಯೊ ಹೊತ್ತೆ ಕುಯ್ಯೊಂಡ್ ಬರಬೇಕಂತೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ಚಿಟ್ಟು ಬಾ" ಅಂದ. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ, ಕುಂಬಳಗೌಡನ ಮನೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು "ಅಯ್ಯಾ ಕುಂಬಳಗೌಡ ಈಗಾಕೀಕಂತೆ ಬೀಜವ, ವತಾರೆ ಹೊತ್ತೆ ದಂಟು ಬಿಡಬೇಕಂತೆ. ಆ ದಂಟು ಕುಯ್ಯೊಂಡು ಬಂದು ಊರುಊಟಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಂತೆ" ಅಂತ ಅಂದ ಮಂತ್ರಿ. "ಅದು ಬಲು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆ ಬಾ ಮಾವ ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಿಕೋ" ಅಂದ್ಲ. ಊಟ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದರು ಎಲ್ಲಾ. ಒಂದ್ ಹೊತ್ಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಹಿತ್ತಲಿಗೋಗಿ ಅವೇ ರೀತಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಿಮ್ಮ, ಬೀಜ ಹಾಕಿಮ್ಮ, ಬಂದ್ಚಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಹೊತ್ಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದು. ದಂಟು ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದವು. ಆಗ ತಿರ್ಗ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಬಂದು ದಂಟಂತೆ ಗೌಡ್ರೆ ಅಂದ. ಆಗ ಸೊಸೆ "ಅಯ್ಯಾ ಕುಡ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯಬೇಡ, ಬೇರು ಕೀಳಬೇಡ, ಕಿತ್ಕೊಂಡೋಗಯ್ಯ ದಂಟನ್ನ" ಅಂದ್ಲ. ಮಂತ್ರಿ "ಅಲ್ಲಮ್ಮ ಕುಡ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯೇಡ, ಬೇರ್ ಕೀಳೇಡ ಅಂದ್ರೆ, ಹೆಂಗಮ್ಮ ತಗೊಂಡೋಗೋದು ದಂಟ" ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಈವಾಗ ಹಾಕ್ಪಿಟ್ಟು ಬೆಳ್ಳರಿಯೋತ್ತೆ ಹೆಂಗಯ್ಯ ಬೆಳೆಯೋದ್ ದಂಟ ಅಂದ್ಲ. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ ತಡಿ ನಮ್ಮ ಪಟೇಲರಿಗೆ ಪೇಳ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೊಂಟೋಗ್ಚಿಟ್ಟ .

ಆಗ ಹೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಏರ್ಪಾಟ್ ಮಾಡಿ ಬಂದ. ಇವತ್ತು ತೊಟ್ಟಲಿನ ಮಗೂನು ಊರಲ್ಲಿ ಇರಕೂಡದು, ಊರಿನ ಜನರೆಲ್ಲ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಅಂತ ಡಂಗೂರ ಸಾರಿಸ್ತಾನೆ. ಸಾರಿಸ್ಪಿಟ್ಟು ಕುಂಬಳಗೌಡನಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ. “ಇವತ್ತು ಕೋಣವೊಂದು ಗಬ್ಬಾಗಬೇಕಂತೆ” ಅಂತ. ಅದು ಬಲು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆ ಬಾ ಮಾವ ಅಂದ್ಲು ಸೊಸೆ. (ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಕೋಣ ಗಬ್ಬಾಗೋದುಂತೆ? ಹಾಲು ಕರೆಯೋದು ನಿಜವೆ?) ಬನ್ನಿ ಊಟಮಾಡಿ ಮಲಕ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಊಟಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡರು.

ಮಂತ್ರಿ ಮಾಮೂಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಬಂದ ಕರೆಕ್ಕಾಗಿ. ಬಂದು ಕೇಳಿದ. ಆವಾಗ “ಅಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ ನಮ್ಮಾವಯ್ಯ ಈಚೆಗಾಗಿ (ಹೊರಗಡೆಗಾಗಿ) ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಕುಂತವ್ರೆ ಹೋಗಯ್ಯ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ಬಾ” ಅಂದ್ಲು. ಆಗ ಮಂತ್ರಿ “ಗಂಡಸು ಈಚೆಗಾಗೋದು ದಿಟವಾ? ಹಿತ್ತಲ್ಲಿ ಕುಂತೊಕ್ಕೋದು ದಿಟವಾ ?” ಅಂದವನೆ ಮತ್ತೆ ಪಟೇಲರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಹಂಗೆ ಹೇಳ್ತೆ. ಆವಾಗ ಮೊದಲೇ ಸಾರಿಸಿದ್ದಂಗೆ ತೊಟ್ಟಿಲು ಮಗೂವೆ ಬಿಡ್ಡಂಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರಹೇಳಿದ. ಆಗ ಎಲ್ಲೂ ಹೋದ್ರು. ಹೋದಾಗ ಇವಳೂ ಹೋದ್ರು. ಆಗ ಇವಳಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಂಗಸರೂ ಸೇರೊಂಡು “ಬಾರೆ ಅಮ್ಮ ತುಪ್ಪ ಬುಡಾನ, ಹಪ್ಪಳ ಹಾಕಾನ, ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಾನ” ಅಂತ ಕರೆದು ಇವಳನ್ನು... ಆವಾಗ ಇವಳು ‘ನಾನ್ ಬರಲ್ಲ ಊಟಮಾಡೊಂಡ್ ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗ್ತೀನಿ, ಮನೆ ಹತ್ತಿರ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಕಡೆಮನೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು.’ “ಕಡೆಮನೆ ಆದೆ, ಏನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಬಾರೆ” ಅಂದ್ರು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಇವಳೇನ್ ಮಾಡಿದಾಳೆ ? ನಾಲ್ಕು ಸೀರೆ ಒಂದರ ಮೇಲೋಂದು ಉಟ್ಟೊಂಡು ಹೋಗಿರೋಳು.

ಆಗ ಹೆಂಗಸರೆಲ್ಲ ತುಪ್ಪ ಬಿಡಾಕೋದ್ರೆ ಇವಳನ್ನ ಪಟೇಲ್ಲ ರೂಮಿನೊಳಕ್ಕೆ ಕರಕೊಂಡೋಗಿಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟರು. ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಇವಳೇನ್ನಾಡಿದಳು, ಪಟೇಲನಿಗೆ ನೋಡಿ “ನಾನ್ ಯಾವತ್ತಿದ್ರು ನಿಮ್ಮ ವಶದವಳೆ. ನಾನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚ್‌ಗೋಗ್ ಬರಬೇಕು” ಅಂದ್ರು. ನೀನ್ ಬರಲ್ಲ ನಾನ್ ಬಿಡಲ್ಲ ಅಂತ ಪಟೇಲ ಅಂದ. “ಇಲ್ಲಾರೀ ನಾನೀಗ್ಗೆ ಬರ್ತೀನಿ. ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೆರ್ಗ್ ಹಿಡ್ಕಳಿ ನಂದ” ಅಂದ್ಲು. ಸೆರ್ಗ್ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ ಇವನು. ಆಗ ಸೊಸೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಬಂದುಳು. ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ನುಗ್ಗೆಮರ. ಆ ನುಗ್ಗೆ ಮರಕ್ಕೆ ಸೆರಗು ಕಟ್ಟಿದಳು. ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದ್ರು. ಇವನು ಕೆಳಗೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಸೆರಗು ಎಳಿತಾ ಇದ್ದ. ಆಗ ನುಗ್ಗೆಮರ ನರ ನರ ಅಂತ ಎಳ್ಳೋದು. ಅವಳ್ಳೋಗಿ ಮನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಕೊನೆಗೆ ಪಟೇಲನೇ ಸೋತ. ಆಗ ಹೇಳಿದ “ನಿನ್ನಾಲ್ ಕಣ್ಣಾಕಿದ್ದ ರೂನು ನೀನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ಮಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲೇ ಹೆಣ್ಣೆ” ಅಂತ ಅಂದ. ಆಗ ಅವಳು “ನಿನ್ನೇಲೆ ಆಸೆಪಡೋಳಾಗಿದ್ದರೆ ಸೆರಗು ಕಟ್ಟಿ ನಿನ್ನೇಲೆ ನುಗ್ಗೆಮರ ಬೀಳಿಸ್ತಿದ್ದೆ” ಅಂದ್ರು.

ಹೇಳಿದವರು : ಮಂಗಮ್ಮ, ಧಣಾಯಕನ ಪುರ, ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨೦. ಮನದಾಗಲ ಗುಟ್ಟು ಮಡದಿಗೆ ಹೇಳಬೇಡ

ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆ ಹಿನ್ನೆ ಮಾಡ್ವಾಗ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಿಗೆ ಹಿನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗ ಇದ್ದಲ್ಲ ಕಿರಿಯೋನು ಅವಿಗೆ ಏನಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ನಾವು ಮೂರು ಮಾತು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡ್ತೀವಿ, ನಿನ್ನೆ ಆ ಮೂರ್ ಮಾತೆ ಸಾಕು, ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿ ಏನೂ ಬ್ಯಾಡಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ”. “ಹುಂ ಅದ್ಯಾವ್ವು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಮೂರ್ನಾತು?” ಅಂದ. ಒಂದ್ನಾತು - ಯಾರ್ಯಾರ ತಿಳ್ಳೋರ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ ಮೀರ್ಬಾಡ. ಲೊಟುಕ್ಕಂದೋಗ್ ಬ್ಯಾಡ. ಅವರು ಮಾತು ಕೇಳು. ಇನ್ನೊಂದ್ನಾತು - ದಾರಿಬಟ್ಟಿವಳಗೆ ಬಿದ್ದದ್ದು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡದ್ದು ಬಿಟ್ಬರಬಾಡ ತಗಂಬಾ. ಇನ್ನು ಮೂರ್ಮೆ ಮಾತು - ನನ ಮಗನೆ ಹೊಟ್ಟಾಗ್ಗು ಗುಟ್ಟು, ಹಡ್ಡ್ ತಾಯಿಗೂ ಹೇಳಬಾಡ; ಮನದಾಳ ಗುಟ್ಟು, ಮನೆ ಹೆಂಡ್ತಿಗು ಹೇಳಬಾಡ. ಇವು ಮೂರ್ ಮಾತ್ ಮರಿಬ್ಯಾಡ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ. ಇವ್ನು ಹೊಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟುಂಡ. ಹೇಳಿ ಆತಲ? ಅವ್ರವ್ವ ಕುಡಗೋಲು ತಗಂಡ್ಲು ಕೋಳಿ ಕೊಯ್ಯಾಕ್ ಹೋದ್ಲು.

ಅತ್ತಿಂದ ಇವ್ನು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ನಾಗರ ಸರ್ಪನ್ ಹೊಡ್ಡ್ ಹಾಕಿದಾರೆ. ಇವ್ನು ನೋಡ್. ‘ನಮ್ಮಪ್ಪ ನಮ್ಮವ್ವ ಹೇಳ್ತೋರ್ ಮಾತ್ ಮೀರ್ಬಾಡ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡದ್ ಬಿಟ್ಬರಬಾಡ’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ. ಈಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಂಡಿದ್ ಇದೇ ಮೊದ್ಲು ಸಿಕ್ಕಿರೋದು. ಇದ ತಗನಾನ ಅಂದು ಹಾವ ತಗಂದು ಮನಿಗೆ ಬಂದ. ಹಿತ್ತಾಗಾಸಿಂದ ಮನಿಗೆ ಬಂದೋನೇ ಬೆಂಕಿಗೆ ಬೀಸಿ ಒಗೆದುಬಿಟ್ಟ ಮನೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಆ ಹಾವ. ಬೆಂಕಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿದ್ದುಡ್ತದು. ಮತ್ತೆ ಹೊತಾರೆ ಎದ್ದು ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ದ ದಿನ ಮೂರ್ದಿನ ಸುಮ್ಮಿದ್ದುಟ್ಟ.

ಆವಾಗ ದೊಡ್ಡ ಸಾವ್ಕಾರು, ಮನಿಯಾಗೆ ಸಾವ್ಕಾರೆಂಡು, ಮೈಸೋಪು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೊ ಮೊದ್ಲು ಬಚ್ಚಲಲ್ಲಿ ಪದ್ಕದಸರ, ಪವನ್ಸರಗಳ್ಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದೆ ಅದ್ದೆ ಸಿಗ್ಗಿಹಾಕ್ತರಲ್ಲ ಹಂಗ್ ಹಾಕಿದಾಳೆ. ಈ ನಾಡಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಆಡೋ ಗರಡಪಕ್ಷಿ ಹೊಡ್ಕಂದ್ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೆ ಆ ಸರಗೋಳ. ಇವ್ನು ಬೆಂಕಿಮೇಲೆ ಹಾವಾಕಿದ್ದಲ ಅಲ್ಲಾಸೆ ಬಂತು. ಹಾವು ನೋಡಿದ್ದೆ ಬಡವನ ಮನೆಮ್ಯಾಲೆ ಕೆಡವೆಬಿಡ್ತು ಆ ಪವನ್ ಸರಾನ. ಹಾವ ಕಾಲಾಗೆ ಹಿಡ್ಕಂತು, ನಡೀತು. ಅವೆಲ್ಲ ಏನುಗೊತ್ತು ಇವ್ನಿಗೆ. ಮನಿನ್ಯಾಗ ಹಾವ ವಗ್ಗದ್ದೆ, ಮನೆಮ್ಯಾಲೆ ಏನೈತೊ ಇಲ್ಲ ಏನಾರ ಕಚ್ಚೆಂಡ್ ಹೋಗೈತೋ ನೋಡ್ಬೇಕುಂತ ಏಣಿ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ನೋಡ್ತಾನೆ. ಹಾವು ಇರ್ದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಪವನ್ನಿನ ಸರ ಬಿದ್ದಿತೆ. ಆ ಸರ ತೆಗೆಂದ್ ಪಂಚಿ ಸೆರಗಿನಾಗೆ ಕಟಗಿಂದ. ನಮ್ಮಪ್ಪು ತೋರ್ನಾಕಾದು. ನಮ್ಮವ್ವಗು ತೋರ್ನಾಕಾದು ಅಂದ್ಕಂದ.

ಮತ್ತೆ ತಿರ್ಗ ಮಾರ್ಮೆ ದಿನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಲ್ಲ; ಕೆಲ್ಸಕೆ ಹೋಗ್ತಾಯಿದ್. ಯಾವೊ ಒಂದ್ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಐಯ್ಯಪ್ಪ ಸತ್ತುತ್ತು ಊರಾಗೆ, ಅಕ್ಕೆ ಬಡ್ಯಾಗೆ ನಾಕಜನ ದೊಡ್ ಮನುಷ್ಯ

ಕೂಡೆಂದು 'ಪಾಪ ಪರದೇಶಿ ಸತ್ತತೆ ದಫನ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಇದ್ದೂರೊರಾದಾಗ ಬಿಡ್ಬಾರದಂದು. ಅವರು ಒಳ್ಳೆ ಜನ ನೋಡ್ತಾ ಕುಂತುದು. ಅದೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕುಡುಗೋಲು ಕೈಯಾಗಿಡ್ಕೆಂದು ಈ ಹುಡ್ಗ ಹೋಗ್ತಾಯಿದ್ಡ. "ಏ ತಮ್ಮ ಬಾರೋ ಇಲ್ಲಿ". 'ಯಾರ್ ಸ್ವಾಮಿ?'. 'ಅದೆ ಐಯ್ಯಪ್ಪ ಸತ್‌ಬಿಟ್ಟುದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ ಇವತ್ತಿನ ಕೂಲಿ ಕೊಡ್ತೇವಿ. ಆ ಐಯ್ಯಪ್ಪನ ತೆಗಂದೋಗಿ ಒಂಚೂರು ದಫನ್ ಮಾಡಿ ಬಾರೋ ನನ್ನಮಗನೆ. ಮತ್ತೆ ದಫನ್ ಮಾಡಾಕ್ ಹೋಗ್ತಾ ನೋಡು ಉಡ್ಬಾರ ಹರಿದಂಗ್ ಬಿಡ್ಬಾಡ. ಉಡ್ಬಾರ ಹರ್ದು ದಫನ್ ಮಾಡಿ ಬಾ.' ಅಂದರು.

ಒಬ್ಬನೆ ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಹೋಗಿ ಐಯ್ಯಪ್ಪನ್ನ ಗುಡ್ಡ್ಯಾಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ತ. ಉಡ್ಬಾರ ಬಿಡಬ್ಯಾಡ ಹರ್ದಾಕಿ ಬಾ ಅಂದುದು, ನೋಡು! ಉಡ್ಬಾರ ಹರಿಯಾಕೋದೆ, ಅಂದೆಂತದು ಸುಡ್ಬಾಡು. ಉಡ್ಬಾರ ತುಂಬ ಬರಿ ಇಕ್ಕೆರಿ ನಾಣ್ಣೇವು. ಇಬ್ಬತ್ತಿಗಟ್ಟಿಗೊಳಂಗೆ ಮುತ್ತುರತ್ತದಿಂದ ಉಡುದಾರ ಬಿಡೋದ? ಬಿಟ್ ಬಾ ಹರ್ದು ಅಂದುದು. ಇದನ್ಯಾಕ್ ಬಿಟ್‌ಬರಿ ನಾನು. ಇಂತಾ ರೊಕ್ಕದ ಮಾಲು, ಬಂಗಾರದ್ದ. ಅದ್ದೆ ಹರ್ದು ಆ ಪವನ್ನಿನಸರ ಕಟ್ಟಿದ್ರಾಕ್ಕೆ ಈ ಉಡ್ಬಾರನು ಪಂಚೆ ಸೆರಗಿನಾಗೆ ಕಟಿಗಂದ. ಓಟಿಬಿದ್ಡ. ಹೊಟ್ಟಾಕ್ಕೆ ಇಟಗಂದ ಮನಿಗೆ ಬಂದ. ಮನಿಗೆ ಬಂದೋನು ಮಕಾಡೆ ಮಕ್ಕಂಬುಟ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಉಣ್ಣಾಕ್ ಕರೆ ಕರಿತಾಳೆ. 'ಏ ಬರ್ಬಾರ್, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಉಂಡುದ್ದು ಉಣ್ಣಾಕ್ ಬರ್ಬಾರ್' ಅಂತಾಳೆ. ಇದಿಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತೇಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಊರುಕ್ಕಿ ಹೇಳೆಂತ ಹೋಗ್ತಾಳೆ. ಇದ್ದ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಹೊಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಂತಾಳೋ ಯಾರುಕ್ಕಿಟಗಾರು ಹೇಳೆಂತ ಹೋಗ್ತಾಳೋಂತ, 'ಏ ತಗಿಯೇ ನನಗೆ ಉಣ್ಣಂಗಾಗಿಲ್ಲ. ನಾ ಉಣ್ಣಂಗಿಲ್ಲಾಂದ.' 'ಯಾಕೆ ಏನಾಗೇತ ?' 'ತಗಿ ಮುಟ್ಟಾಗಿದೇನಿ ನನ್ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾರಿ ನೋಯ್ತದೆ. ನಾನು ಏಳಂಗಿಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಾಗಿದೇನಿ. ನಾನು ಉಣ್ಣಂಗಿಲ್ಲ, ಈಕೇನು ಹೊಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಂತಾಳೋ ಹೆಂಗೇಂತ ಅಂದ. ಆಕೇನ್ಮಾಡಿದ್ಲು ಹೋದ್ಲು ಹೇಳಾಕೆ. ನೀರಕ್ಕೆಂತೀಯ ಅನ್ನುಲ್ಲ, ಉಣ್ಣೆಯ ಅನ್ನುಲ್ಲ, ಮಂದಿಮನಿಗೋದ್ಲು. 'ಓಯ್ ಗಂಗಕ್ಕ ನಮ್ಮನ್ಯಾಕ್ ಅವು, ಎಸ್‌ಮುಸ್ ಆಗಿದಾರಂತೆ. ತಾಯಿ ಸಾಂತಕ್ಕ ನಮ್ಮನಿಯಾಗೆ ಅವು, ಎಸ್‌ಮುಸ್ ಆಗಿದಾರೆ. ಈಕೆ ಸಿಕ್‌ಸಿಕ್ಕೋರಿಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಿದ್ಲು. ಈಕೆ ಮುಟ್ಟಾಗಿದೇನಿ ಅಂದುದ್ದೆ ಸೀಮೆಲ್ಲ ಸಾರೊ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ರತನಕ ಮುಟ್ಟಂತೆ ಇದು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ರೇನ್ಮಾಡಿದ್ರು, ಬೇಕಾದಂತ ಕಾರು, ಲಾರಿ ಬಸ್ಸು ತಗಂದು ಬಂದು.

ಗಂಡ್ಡೆಗ ಹಿಂಗಾಗಿದಾನೆ ಅಂದ್‌ಮ್ಯಾಲೆ ಅವಿಗೇನಾರ ಧರ್ಮ ಮಾಡ್ಬೇಕೂಂತೇಳಿ ದೊಡ್‌ದೊಡ್ಡೋರು ಹೊಂಟ್ ಬಂದು. 'ಗಂಡ್ಡೆಗ ಮುಟ್ಟಾಗಿದಾನಂತಲ ಯಾವ್ಡ ಮನಿ ಅದು ?' 'ಇದೇ ಸ್ವಾಮಿ'. ಅವು, ಬಂದೋರು. 'ತಮ್ಮ ಮಾತ ಕೇಳಂಗ್ ಅದಾನೊ ಇಲ್ಲೊ ?' 'ಸುಸ್ತಾಗಿ ಮನಗಿದಾನೆ'. 'ತಮ್ಮ ಮೆಲ್ಲುಕರ ಎದ್ ಬಂದಿಯೇ ಇಲ್ಲಪಾ? ಏನಪಾ ಇಷ್ಟ್ ದಿನದೀಲಿ ಆಗಿದ್ಲಿ ನೀನು ? ಇದುನ್ನ ನಾನೆಲ್ಲು ಕೇಳುದ್ಲಲ್ಲ. ಹೆಂಗೆ ಇದು?' ಅಂದು. ರಾಜ್ರು, ಸಾವ್ಕಾರು, ಎಲ್ಲರು ಬಂದ್ರಲ್ಲ ಅವರು ಕೇಳಿದ್ರು: 'ಹ್ಯಾಂಗಪ ಇದು ? ಇದು ಎಲ್ಲು

ಕೇಳಿದ್ದುಲ್ಲ. ಹೆಂಗಪ್ಪ ?' - ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. 'ಸ್ವಾಮಿ ಗಂಡಮಕ್ಕು ಎರಕನದು ಎಲ್ಲು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನಾವು ತಂದಿಗೆ ಮೂವರು ಮಕ್ಕು. ಮೂವರು ಮಕ್ಕೊಳಗೆ ಇಬ್ಬಿಗೆ ಹಿಸ್ಸಾಕೊಟ್ಟು. ನನ್ನೊಬ್ಬಿಗೆ ನಮ್ ತಂದೆತಾಯಿ ಮೂರು ಮಾತ್ ಸಾಕೂಂತ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು'. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಹಾದ್ಯಾಳ ಸರ್ಪ ತಂದ್ ಮನೆಮ್ಯಾಗಾಕ್ಕೆ. ಪದ್ಧದ ಸರ ಸಿಕ್ಕು. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಯಾರೋ 'ತಮ್ಮ ಐಯಪ್ಪ ಸತ್ತುದಾನೆ ಉಡ್ಡಾರ ಹರ್ರು ಹುಗುದು ಬಾರೋಂದು. ಉಡ್ಡಾರ ಹರಿಯೋಕೋದ್ರೆ ಅದ್ರ ತುಂಬ ಇಕ್ಕೇರಿ ನಾಣ್ಣೇವೆ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅದುನ್ನು ಪದ್ಧಸರನು ಪಂಚಿ ಸೆರಗಿನಾಗೆ ಕಟ್ಟಂದೆ. ಇದ್ದ ಹೊಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಂಡೆ. ಹೆಂಡ್ತಿಕೂಟು ಹೇಳುಲ್ಲ. ಇದುನ್ನ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಊರುಂಬ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಹಿಂಗ್ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಮುಚ್ಚಾಕ್ಕೆಂತಾಳೆ ಅಂತ ನಾನು. "ಮುಟ್ಟಾಗಿದೇನಿ ಕಣೆ ಉಣ್ಣಂಗಿಲ್ಲ' ಅಂದೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅವಾಗ ಅವ್ವ ಬುದ್ದಿವಂತೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್ರು. ಆ ಪದ್ಧ ಯಾವ ಸವ್ಕಾರನ ಮನೆಗೋಗಿದ್ರು ಬರಿದ್ದುಲ್ಲ. ಈ ನಾಣ್ಯವು ಯಾರ್ಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ಏನಿತ್ತು? ಬಡವಗೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಿಡು. ತಮ್ಮ ಬಾರಿ ಬುದ್ದಿ ಹಾಕಿದಿ ನನ್ ಮಗನೆ. ಈ ಬುದ್ದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಕಲ್ಲಿದ್ರಾ, ನಿನಿಗೇಂದು ಅವು ಒಂದ್ ಸಾವ್ರ ಕೈಯಾಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬದಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು.

ಹೇಳಿದವರು : **ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ**, 60 ವರ್ಷ, ಕತ್ತಿಗೆ, ಹೊನ್ನಾಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ.

೨೧. ಅವಳ ಗಂಡ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುದ್ದ ಪೋಲಿ ಹುಡುಗ. ತಂದೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಡ. ಏನು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕನಾದ್ರು, ಹೀಗೆ ಪೋಲಿ ಆಟ ಆಡ್ತಾಯಿದ್ವಾನಲ್ಲ; ಇವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳಸಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡ್ತಕ್ಕಂತವರು ಯಾರು ? ಹಾಗೇಂತೇಳಿ, ಮಗನೇ ನನಕಂದ; ಮಗು ನೀನಿಷ್ಟು ವಯಸ್ಕನಾದ್ರು ಇನ್ನೂ ನಿನ್ ಪೋಲಿ ಆಟ ಬಿಡ್ಡಿಲ್ಲಲ್ಲೋ. ಯಾರಪ್ಪಾ ನಿನ್ನೆ ಹೆಣ್ಣೊಡ್ಡರೆ. ಅಂದ. 'ಹೋ... ಬಿಡಪ್ಪ ಹೆಣ್ಣೆಂದೊಂದು ಸುದ್ದಿ ಏನಪ್ಪಾ ? ಎಲ್ಡ್ ಆಣ ಕೊಡು ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮದುವ್ಯಾಗಿ ಬಂದ್ಬುಡ್ತಿನಿ' ಅಂದ ಮಗ. ಒಂದ್ ಮದುವಿಗೆ ಎಲ್ಡ್ ಸಾವ್ರ ರೂಪಾಯಾದ್ರು ಖರ್ಚ್ ಮಾಡ್ತೇಕು. ಅಂತೆದ್ರಾಗೆ ಇವ್ನು ಎಲ್ಡ್ ಆಣ ಕೊಡು ಮದುವ್ಯಾಗಿ ಬಂದ್ಬುಡ್ತಿನಿ ಅಂತಾನೆಲ್ಲ ಅಂದು ಎರಡಾಣ ತಗ್ಗು ಕೊಟ್ಟ.

ಸರಿ, ಎರಡಾಣ ತಗಂಡ, ಕೋಟು ಷರ್ಟು ಹಾಕ್ಕಂಡ, ಒಂದ್ ಬ್ಯಾಗ ಕೈಲಿಡ್ಕಂಡ, ಬೆಳ್ಳೂರೆ ಹೋದ. ಬೆಳ್ಳೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಿಠಾಯಿಗಾರ, ಒಂದು ಹುಡುಗನ್ನ ಮಿಠಾಯಿ ಅಂಗಡಿವ ಕುಂದುರಿಬಿಟ್ಟು, 'ನೋಡಪ್ಪ ನಾನು ಒಳಗೋಗಿ ಊಟಮಾಡ್ಕೆಂದ್

ಬಂದ್ಬುಡ್ಡೀನಿ ಸರ್ರೆ. ಹಾಗೆ ಕುತ್ಕಳಪ್ಪ ನೋಡ್ಕೆಂಡು.' ಹಾಗಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ದ. ಇವನು ಹೋದ -

'ಲೋ ಮಗ ಹ್ಯಾಗೋ ಮಿತಾಯಿ ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

' ಹತ್ತಾಣಿಗೆ ಸೇರು ಸ್ವಾಮಿ'.

'ಹಾಗಾದ್ರೆ ಒಂದ್ ಹತ್‌ಸೇರು ಮಿತಾಯಿ ಕಟ್ಟಾಕೊ'.

ಏನು! ಇವು ಹತ್‌ಸೇರು ಮಿತಾಯಿ ಕೇಳ್ತಾಯಿದ್ದಾರಲ್ಲ....!

'ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸ್ರೇನ್ ಸ್ವಾಮಿ? '

'ಲೋ ನನ್‌ಹೆಸು, ಸುಮ್‌ಸುಮ್ಕೆ ಕಣೋ'. ಏನೋ ಅವ್ರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಇಟ್ಟರೋ ಹೆಸ್ರಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಮಿತಾಯಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕ್ತೆ. ಆಮೇಲೆ ಇವ್ನು ಹೊತ್ಕಂಡ್‌ಹೊಯಿತ್ತೆ ಇದಾನೆ.

'ಯಪ್ಪಾ, ಮಿತಾಯಿ ತಗಂಡ್ ಹೊಯ್ತಾಯಿದಾನಲ್ಲೊ'.

'ಯಾರ್ಲ ?'

'ಸುಮ್‌ಸುಮ್ಕೆಯ'.

'ನನ್‌ಕೂಡಾನೆ ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡ್ತಿ ಏನಪ್ಪಾ ?'

'ಅಪ್ಪಾ ಮಿತಾಯಿ ತಗಂಡ್ ಹೊಯ್ತಾ ಅವ್'.

'ಯಾರೋ?'

'ಸುಮ್‌ಸುಮ್ಕೆಯ.'

'ಸುಮ್‌ಸುಮ್ಕೆ ನನ್‌ಕೂಡೆ ಹಾಸ್ಯಾಡ್ತೀಯೆ? ಸರ್ರನೆ ಊಟಮಾಡಿ ಬಂದ್ಬುಡ್ಡೀನಿ ಇರಪ್ಪ.' ಸರಿ ಇವನು ತಗಂಡ್ ಹೋಗೇಬಿಟ್ಟ.

ಅಲ್ಲಿ ಅಗಸರು ರಾಜರ ಮನೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನ ಇಸ್ತಿಯಾಡಿ ಒಣಗಾಕ್ಯವ್ರೆ. ಮದ್ದೆ ಅಗಸರು; ಇವ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೋನೆ 'ಅಲ್ಲಮ್ಮ ಆಚೆ ಕೇರೀಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಿತಾಯಿ ಸಿಗ್ತಾ ಅವೆ. ನಾನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಈಸ್ಯಂಡ್ ಬಂದೀನಿ. ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ತುಂಬ್ಕಂಡ್ ಬಂದೀನಿ ಹೋಗಮ್ಮ.... ಹೋಗು..... ಈಸ್ಯಂಡ್ ಬಾ ಹೋಗಮ್ಮ'ಅಂದ.

'ಸ್ವಾಮಿ ಯಾವ ಕೇರೀಲಿ ಸಿಕ್ತಾ ಏತೆ ಸ್ವಾಮಿ ?'

' ಆಚೆ ಕೇರೀಲಿ ಸಿಗ್ತಾ ಅವೆ. ಹೋಗಮ್ಮ'

'ಹಾಗಾದ್ರೆ ಒಂದ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಟ್ಟೆ ನೋಡ್ಕೊಳ್ತಾಯಿರಿ'.

'ಹೋಗಮ್ಮ ನೋಡ್ಕಂತೀನಿ'.

'ಸ್ವಾಮಿ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸು?'

'ನನ್ನೆಸರು ಕೊಟ್ಟೋನು ಕಣಮ್ಮ'.

ಏನೋ ಇರೋದೊಂತೇಳಿ ಓಡೋಗ್ ಬಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇವ್ವು ಬಟ್ಟೆನೆಲ್ಲ ಗಂಟ್ ಕಟ್ಟೆಂಡು ಓಡ್ತಾ ಇದಾನೆ.

'ಅಯ್ಯಯ್ಯಪ್ಪಾ ನನ್ ಬಟ್ಟೇನ್ ತಗಂಡೋಯ್ಯಾ ಅವ್ವೆ. ಹಿಡ್ಕಳಪ್ಪೋ....' ಅಂದಳು.

'ಯಾರಮ್ಮ ?'

'ಕೊಟ್ಟೋನು'

'ಕೊಟ್ಟೋನು ಕೊಟ್ಟುದ್ದ ತಗಂಡ್ ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಅವುನ್ನ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಬಿಡ್ತಾನ ?' ಇವ್ವು ಸುಮ್ಮೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟು.

ಒಂದ್ ನಾಕೈದ್ ಜನ ಹೆಂಗುಸು, ಒಂದ್ ಹೆಣ್‌ಮಗುನ್ನ ಕರಕಂಡ್ ಬರ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಕೆರೇಲಿ ಕೋಡಿ ಬಿದ್‌ಬಿಟ್ಟು ನೀರ್ ಕಟ್ಟೊಂಡ್ ಬಿಟ್ಟದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇವ್ವು ಬಂದಿದಾನೆ. 'ಅಣ್ಣಾ ನಮ್ಮನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಚೆಗೆ ಬಿಡಣ್ಣ'. ಅಂದರು 'ಅಯ್ಯೋ ಬರ್ರಮ್ಮಾ ಬುಡ್ಡೀನಿ ಅಂತ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಬಿಡ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣುಮಗ ಮಾತ್ರ ಕಡೆಗೆ ಉಳಿಸ್ಕಂಡಿದಾನೆ.'

'ನೋಡೆಯಕ್ಕ ಬಾಳ ಒಳ್ಳೇನ್ ಕಣೇ ಇವ್ವು. ಯಾರೂ ಬುಡ್ಡಿಲ್ಲ. ಈ ಮನಸ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ ಹೆಸರೇನಪ್ಪ ? ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು.

'ಅಮ್ಮಾ ನನ್ನೆಸು, ಅವಳ ಗಂಡ'.

ಇರಬೋದೇನೋ ಅಂದು ಸುಮ್ಮಾದ್ರು. ಇವೆಲ್ಲ ಈಚೆಗೆ ಅವ್ರೆ. ಆಚೆಲಿ ಅವ್ವು ಆ ಹೆಣ್ ಎಳಕಂಡ್ ಹೋಯ್ತಾ ಇದಾನೆ. ಆ ಹೆಣ್ಣೋರು -

'ಅಯ್ಯಯ್ಯಪ್ಪೋ ನನ್ನ ಮಗಳ ಕರಕಂಡ್ ಹೋಯ್ತಾನೆ ಹಿಡುಕಳಪ್ಪೋ' ಅಂದಳು.

'ಯಾರಮ್ಮಾ ?'

'ಅವಳ ಗಂಡ'.

'ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಅವಳ ಗಂಡ ಅವಳ ಕರಕಂಡೋದ್ರೆ ನೀವ್ಯಾಕೆ ಹೊಯ್ಯಂತೀರಿ'.

ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಯಾಚ್ಚುಕೈ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿದ್ರಂತೆ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ರು.

'ಏನಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಮಿಠಾಯಿ ಕದಕಂದ್ ಹೋದೋರು ಯಾರಪ್ಪಾ?'

'ಸುಮ್‌ಸುಮ್ಮೆ.'

'ಏನೋ ? ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಕ್ಲಾಸಾ ಆಡಾಕ್ ಬಂದಿದೀಯೆ? ಮಿಠಾಯಿ ಕದ್ದುಂಡ್ ಹೋದೋರು ಯಾರೊಂದ್ರೆ, ಸುಮ್‌ಸುಮ್ಗೆ ಅಂತೀಯೆ ? ಕೇಸ್ ವಜಾ' ಅಂದು.'

'ಯಾರಮ್ಮ ನಿನ್ ಬಟ್ಟೆ ತಗಂಡ್ ಹೋದೋರು ?'

'ಸ್ವಾಮಿ, ಕೊಟ್ಟೋನು'.

'ಕೊಟ್ಟೋನು ಕೊಟ್ಟುದ್ದ ತಗಂಡ್ ಹೋದ. ಅದ್ಯೇನಮ್ಮಾ ? ಇದ್ದ ಕೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಾಕ್ ಆಯ್ದಿದ ?'

'ಯಾರಮ್ಮ ನಿನ್ ಮಗಳ ಕರಕಂಡ್ ಹೋದೋನು ?'

'ಸ್ವಾಮಿ ಅವಳ ಗಂಡ'.

'ಅವಳ ಗಂಡ ಅವಳ ಕರಕಂಡೋದ್ರೆ, ನಿಂದೇನಮ್ಮ ?'

ಆಗ ಎರಡಾಣೆನು ಉಳಿಸ್ಕಂಡು ಹೆಣ್ಣು ತಂದು ನೋಡಪ್ಪಾ ಹೆಣ್ ತಗಂಡ್ ಬಂದಿದೀನಿ ಅಂತ ತೋರಿಸ್ಕ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿರುಮಲಯ್ಯ,

55 ವರ್ಷ, ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨.೨. ಮೂರು ಕೋಟಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವನ ಕಥೆ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದ್ದ ಇದ್ದ. ಅವ ಮೂರು ಕೋಟಿ ಸುಳ್ಳು ಒಬ್ಬೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಇನ್ನೊಂದೂರಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದ್ದಂತೆ. ಅವು ಮೂವರು ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡ್ರಂತೆ. ನಾವು ಮೂವರು ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳಿವಿ. ಇನ್ನೊಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೆ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳಾನಂತೆ. ಅದೆಂಗಿ ಹೇಳಾನು ? ಅವ್ ನಾವೊಂದ್ನಾರಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡ್ಬರೈಕು ಅಂತ ಮೂವರೂ ಹೊರಟು.

ಈ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋನು ಏನ್ನಾಡ್ಡ ಅಂದ್ರೆ ಗಿಡಕ್ಕೋಗಿ ಎರ್ದು ಮೊಲದ ಮರಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ. ಎರಡ್ಕೂ ಒಂದೇ ಅಳತೆ ಲಂಗ ಹೊಲಿಸಿ ರಾಗಿಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಾಕ್. ಇವರು ಮೂರು ಮಂದಿ ಬರೋ ಸಂಗಿ ಗೊತ್ತಾಗಿ ನನ್ನೋಡೋಕೆ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋ ಮೂರು ಮಂದಿ ಬರ್ತಾರೆ. ನೀನು ಒಂದು ಮೊಲದ ಮರೀನ ರಾಗಿಕಲ್ಲಿನ ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಾಕಿರು, ಆಮೇಲೆ ಏನು ಬೇಕು ಅದ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೆಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಅವು ಮೂರು ಜನ ಮೂರುಕೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋರು ಬಂದು, ಅವರನ್ನ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಬರೋಣ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದು ಮೊಲದ ಮರಿಯನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋದ. ಹೊಲದತಾಕೆ ಹೋದ್ದೇಲೆ “ಓಹೋ ನಾನು ನನ್ನೆಂಡ್ತಿಗೆ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡು ಅಂತ ಹೆಳ್ಳೇನೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ. ನೀನು ಮನೆಗೋಗ್ಬುಟ್ಟು ನಮ್ಮೊಳ್ಳೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಕಂತೆ ಅಂತೇಳ್ಬುಡು ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಕಂಕುಳಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಲದ ಮರೀನ ಬಿಟ್ಟ”. ಅದು ಗಿಡ ಬಿದ್ಬಿಡ್ತು.

ಹೊಲ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬರೋಹೊತ್ತೆ ಇವು ಅಡ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೆಡಿ ಮಾಡಿ, ಮನೆಲಿದ್ದ ಮೊಲದ ಮರೀನಾ ರಾಗಿಕಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಾಕೊಂಡಿದ್ದು. ಏಳ್ರಣ್ಣ ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಳೊಳ್ಳಿ, ಊಟ ಮಾಡೋರಂತೆ ಅಂದ್ಲ. ಅಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ್ಟ ಮಾಡಿದ್ರು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಮೂವರು ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡ್ರು. ನೋಡೋ, ಈ ಮೊಲಾನ, ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿ ಅದೆ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಇವರಿಗೆ ಮನಸುಬಿತ್ತು. ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋನ ಕೇಳುದ್ರು. ಈ ಮೊಲಾನ ನಮ್ಮೆ ಕೊಡು ಅಂತ. ಅದ್ಕೆ ಅವ ಇಲ್ಲಪ್ಪ ನಾನು ಹೊಲದತ್ರ ಹೋಗಿ ಏನೇ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳಿದ್ರೂ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲ್ಸಾನು ಮಾಡುತ್ತೆ. ನಾನು ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಇಲ್ಲಣ್ಣ ನೀನು ಇನ್ನೊಂದು ತಕ್ಕೊಂಡು ಕಲ್ಸೋವಂತೆ ನಾವು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಅಂತೇಳಿ, ಒಂದ್ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಈಸ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರು.

ಅವರ ಊರತ್ರಕ್ಕೆ ಬಂದ್ಬೇಲೆ ಮೊಲ ಬಿಟ್ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಮೂರು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮೆಂಡ್ತಿರೆಗೆ ಹೇಳ್ಬುಡು, ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡಿಸು ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಅದು ಗಿಡ ಬಿದ್ಬಿಡ್ತು.

ಎಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಬಂದ್ರು. ಹೆಂಡ್ತಿರ ಕೇಳುದ್ರು. ಎಲ್ಲೆ ಮೊಲ ಬುರಿಲ್ವಾ? ಅಡ್ಗೆ ಮಾಡ್ಡ ಅಂತ. ಯಾವ ಮೊಲಾನು ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅವು ರೇಗಿದ್ರು. ಆಗ ಅವು ನೋಡ್ಬೇನೋ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋನು ಹೆಂಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡ್ಡ ? ಬನ್ನೋ ನಾವೆಲ್ಲ ತಿರಿ ಹೋಗಿ ಅವನೆ ಒದ್ದು ಹಣ ವಸೂಲ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರೋಣ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರು.

ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋನೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವು ಬರ್ತಾರೆ ಅಂತ. ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳ್ತ. ಮೈದಾ ಹಿಟ್ಟೇಲಿ ಬೊಂಬೆ ಮಾಡಿ ಸೀರೆ ಉಡ್ಡಿ ಮಡಗಿರ್ತೀನಿ. ದುಡ್ಡಿಸ್ಕೊಂಡೋಗಕೆ ಬರ್ತಾರೆ. ನಡುಮನೇಲಿ ನೀನಿರು. ನಿನ್ನ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಬೊಂಬೆ ಕತ್ತರಿಸಾಕಿಬಿಡ್ತೀನಿ. ಅದನ್ನ ನೋಡ್ಬುಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಅಂದ. ಹೆಂಗೆ ಮಾಡಿ ಅಂದ್ಲ.

ಅವು ಬಂದು ಮೋಸ್ಕಾರ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋನೆ ಅಂತ ಬೈಯ್ದಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೊಡ್ಡ. ಹೊಟ್ಟೇಲಿದ್ದ ಕುಂಕುಮದ ನೀರೆಲ್ಲ ರಕ್ತ ಚೆಲ್ಲಾಡ್ಡಂಗೆ ಚಲ್ಲಾಡ್ಬುಡ್ತು. ನಿಜವಾದ

ಹೆಂಡ್ತಿ ಒಳ್ಳೆ ಅವಳೆ ಸಾಯಿಲ್ಲ. ಇವು ಅಯ್ಯೋ ಇದೇನು ಹಿಂಗೆ ಮಾಡ್ಡ ಅಂತ, ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಹೋಗ್ರಯ್ಯ ನನ್ನೆಂಡ್ತಿ ಸತ್ತು ತಿರಿ ಬದ್ವಿಸ್ಕೊಂತೀನಿ ಅಂದ.

ಪಾತ್ರಗಾಕೋ ಸಿಂಬಿ ಇತ್ತಲ್ಲ ಅದ ತಂದು ಮೂರು ಸಾರಿ ಇಳಿ ತಗ್ಗಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಮಾಡ್ಡಾಗ ಕೋಣೇಲಿದ್ದ ಹೆಂಡ್ತಿ ಎದ್ದು ಬಂದ್ಲ. ಅದೋಡಿ ಇವು ನಾವು ನಮ್ಮೆಂಡ್ತಿರ ಕೊಂದು ಬದುಕಿಸ್ಕೋಬೋದು ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಅವನ್ನ ಕೇಳುದು. ಅದ ನಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟುಡಣ್ಣ ಅಂತ. ಇಲ್ಲ ನಾನು ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈಗಾಗ್ಗೆ ಮೊಲದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಇಲ್ಲ ಕಣಣ್ಣ ಹಿಂದೆ ಆದ್ದ ಎಲ್ಲಾನು ಮರುಬುಡು. ಅಣ್ಣೋ ಆದ್ದಾಯ್ತು ಹೋದ್ದೋಯ್ತು ಎರ್ದು ಸಾವಿರ ಕೊಡ್ತೀವಿ ಕೊಡಣ್ಣ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಆ ಸಿಂಬಿ ಈಸ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರು. ಬಂದೋರೆ ಮೂವರು ಒಂದೊಂದೇಟ್ಟೆ ತಮ್ಮೆಂಡ್ನ್ನ ಕತ್ತರಿಸಾಕುಟ್ಟು. ಸಿಂಬಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಇಳಿ ತಗುದು. ಅವು ಬದುಕ್ಲಿಲ್ಲ. ಓಹೋ ಇಲ್ಲೂ ನಮ್ಮೆ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಯೇಳೋನು ಕೈಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಬನ್ನಲ್ಲ ನಾವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿ ಅವನೆಂಡ್ತಿಯಾ ಕತ್ತರಿಸಿಬಿಡೋಣ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರು.

ಇಲ್ಲಿ ಇವ್ನು ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವು ತಿರುಗಿ ಬರ್ತಾರೆ. ನೀನೇನ್ಮಾಡು ನನ್ನ ತಲೆದಸೀಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಬೆಲ್ಲ ದೀಪ ಎಲ್ಲಾನು ಇಟ್ಟೊಂಡು ನನ್ ಬಾಯ್ಗೆ ಎಲೆ ಅಡ್ಕೆ ಕುಟ್ಟಿ ತುಂಬಿಟ್ಟು ತಲೆದಸೀಲಿ ಕುಂತ್ಕೊಂಡು ಬಡ್ಕೋ. ನಾನು ಅವರೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂದ. ಅವು ಅಂಗೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅವು ಮೂವರು ಬಯ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ರು. ಅವರನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಯೇಳೋನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಣ್ಣ ನನ್ನೆಂಡ ಸತ್ತೋದ ಕಣಣ್ಣ. ಇನ್ನು ನನಗ್ಯಾರಣ್ಣ ದಿಕ್ಕು ? ಇವ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಎಲ್ಲಾದ್ರು ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಡ್ತಣ್ಣ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ನಿಮ್ಮೂರೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೀನಿ ಅಂದ್ಲ.

ಅವರೇನ್ಮಾಡಿದ್ರು ಒಂದು ಮಂಕ್ರಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಕ್ಬಿಡೋಣ ಅಂದ್ಕೊಂಡ್ಬಂದ್ರು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಪಾಳು ಮಂಟಪ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ಗಾಳಿಮಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ದನಕುರಿ ಮೇಯ್ಲೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಹುಡ್ಗ ಅವೆಲ್ಲಾನು ಹೊಡ್ಕೊಂಡ್ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂಡಿದ್ದ. ಇವು ಆ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಯೇಳೋನಿದ್ದ ಮಂಕ್ರಿನು ಅಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಟ್ಟು ನಿಂತೊಂಡಿದ್ರು.

ಆ ಕತ್ತೇಲಿ ಮೂರೋಟಿ ಸುಳ್ಯೇಳೋನು ಆ ಹುಡ್ಗನ ಕೇಳ್ತ. ನಿನ್ನೆ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಇದ್ದಾರಾ ಅಂತ. ಈ ಹುಡ್ಗ ನನ್ನೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಕಣಣ್ಣ. ನಾನು ಒಬ್ಬ ಗೌಡ್ನಿಟ್ಟೇಲಿ ಅನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಕೆಲ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿವ್ವಿ, ಅಂತು. ಆಗ ಆ ಹುಡ್ಗನೆ ಕೇಳ್ತ. ನೀನು ಈ ಮಂಕ್ರೇಲಿ ಕುಂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಹೊಳೆಗೆ ಹಾಕ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಿಗ್ತಾರೆ ಅಂದ. ಆ ಹುಡುಗನೆ ಆಸೆ ಆಯ್ತು. ನಾನು ಕುಂತ್ಕೊಂತೀನಿ ಅಂತ ಕುಂತ್ಕೊಂಡ. ಆ ಹುಡ್ಗನ್ನ

ಕೂರಿಸ್ವಿಟ್ಟು ಇವು ಎದ್ದುಟ್ಟು ಆ ಕುರಿ ದನಕರ ಎಲ್ಲಾನು ಹೊಡ್ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದುಟ್ಟ.

ಇವು ಆ ಮಂತ್ರಿ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ, ಹಾಕುಟ್ಟು ಅವನೆಂಡಿ ಕರೊಂಡೋಗೋಣ ಅಂದೊಂಡು. ಅವು ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ಇವು ದನಕುರಿ ಎಲ್ಲಾನು ಕಟ್ಟಾ ಇದ್ದ. ಅದ್ದ ನೋಡಿ ಕೇಳುದ್ರ. ಇದೇನಣ್ಣ ಮೂರೊಟಿ ಸುಳ್ಳಣ್ಣ ಇದೆಲ್ಲ ಹೆಂಗಾಯ್ಣ ಅಂತ.

ಅವು ಹೋಗೋ ನಿಂತ ನೀರಿಗಾಕೊತ್ತೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಿಕ್ಕೋ, ಹರಿಯೋ ನೀರಾಗಿದೆ ಇನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದೋ ಅಂದಂತೆ. ಇವೇನಾಡಿದು ಹೌದೇನಣ್ಣ ನಮ್ಮೂ ಸಿಕ್ಕಾದೇನಣ್ಣ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ನಮ್ಮ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೆ ಹಾಕಣ್ಣ ಅಂದು.

ಇವನೇನಾಡ್ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನೆ ಮಂತ್ರಲಿ ಹಾಕೊಂಡೋಗಿ ತುಂಬಿ ಹರಿಯೋ ಹೊಳೆಲಿ ಹಾಕುಟ್ಟ. ಅವು ಕೆಳಮೊಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಚ್ಚೊಂಡು ಹೋದು. ಇವು ಹೆಂಡ್ತಿ, ದನಕುರಿ ಜೊತೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದ. ಕೆಟ್ಟೋರ್ಯಾರು ? ಮೂರುಜನ, ಮೂರೊಟಿ ಸುಳ್ಳೇಳೋರು.

ಹೇಳಿದವರು : ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮ.

೨೨. ಮುದ್ದೇಗೌಡನ ಮಗ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜಾ ಇರಾನೆ. ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದ್ದೇಗೌಡ ಅಂತ ಇರಾನೆ. ಮುದ್ದೇಗೌಡನಿಗೆ ಏಳುಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕು ಇರಾರೆ. ಏಳುಜನ ಗಂಡುಮಕ್ಕು ಇದ್ರೇ ಅದರಲ್ಲಿ ಆರುಜನಕ್ಕೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿರಾರೆ. ಅವರಪ್ಪ ಕಿರೇಮಗನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನೂ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು, ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ, ಆರುಜನರ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ನೀನಿ, ನಿನ್ನೊಬ್ಬನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇರಾನೆ. ಇಲ್ಲ ನಾನು ಎಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಲ್ಲ, ನಂಗೆ ಬ್ಯಾಡ ಮದ್ದೆ ಅಂತಾನೆ.

ಅವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ? ತಿರಾ ಹೋಗ್ವಿಟ್ಟು ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೇಮನೇಲಿ ಸೇರೊಂಡಿರಾನೆ. ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ ಯೆಣ್ಣನ ಪೋಟೊ ಹಿಡಿಕೊಂಡು ತಗಂಬಂದು ಇವು ಒಪ್ಪದೇ ಇಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣು ಒಪ್ಪದೇ ಇರೋ ಹೊತ್ತೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತಾನೆ ? ಇವು, ಅದೇ ಇವ್ವ

ಪೋಟೋನೂ ಇಡಿಸ್ಕೊಂಬಿಡ್ತಾರೆ. ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ, ಯೆಣ್ಣು ನೋಡಾಕೆ. ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕೊಂಡು, ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕೊಂಡು ವೋಗ್ತಾರೆ. ವೋಗ್ತಾ ಇರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಅತ್ತೊಂದು ಪಟ್ಟ. ಆ ರಾಜನ ಮಗಳಿಗೆ ಗಂಡು ಹುಡುಕೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಅಮ್ಮಾಕೆ ಇವು ಇತ್ತಿಂದ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಅವು ಅತ್ತಿಂದ ಬರ್ತಾರೆ. ಆ ಕಡೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಅವು ಬುತ್ತಿ ಹಂಚೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಈ ಕಡೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಇವು ಬುತ್ತಿ ಬಿಚೊಂಡು ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಯಿಂಗೆ ಇರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಏನ್ನಾಡ್ತಾರೆ? ಅವು ಆ ಕಡೆ ದಡದಿಂದ ಈ ಕಡೆ ದಡಕ್ಕೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಯಾವೂರು ? ಏನು ? ಎತ್ತ ? ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮೊಂದು ಪಟ್ಟ. ನಾವೊಂದು ದೇಶದವು. ನಾವೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಹುಡುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಇವು ಇವರೇನಂತ ಕೇಳ್ತಾರೆ ? ನೀವು ಯಾವ ದೇಶದವರು ? ಏನು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾರೆ. ನಾವು ಒಂದು ಗಂಡಿಗೆ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹುಡುಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ ಅಂತ ಇವು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಆಯ್ತಾ ಅಂಗಾರೆ ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣು ನಿಮಗೆ ಕೊಡ್ತೀವಿ. ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಿನ ಪೋಟೋ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ. ನಮ್ಮ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪೋಟೋ ನಿಮಗೆ ಕೊಡ್ತೀವಿ, ಅಂತ ಇಸ್ಕೊಂತ್ತಾರೆ. ಪೋಟೋ ಇಸ್ಕೊಂಡು ತಿರ್ಗಾ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾರೆ.

ಮನಿಗೆ ಬಂದುಬುಟ್ಟು ಏನ್ನಾಡ್ತಾರೆ? ಆ ಪೋಟೋ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಅವರಪ್ಪ ಪದ್ಮಾವತೀ ಸೂಳೆ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ. ಇವ್ನು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ವೋಗಿರ್ತಾನೆ. ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ವೋಗಿರ್ತೂಲಾವೆ, ಅದ್ಯಾರೋ ಬಂದವರೆ ನೋಡೆ ಅಂತಾನೆ. ಪೋಟೋ ತಂದೊಟ್ಟವೆ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ. ಯಾವ್ದೋ ಹೆಣ್ಣಂದಂತೆ. ಹೆಣ್ಣು ನೋಡಕ್ಕೋಗಿದ್ರಂತೆ ಅಂತಾಳೆ. ಅವನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರೋವಷ್ಟು ಹೊತ್ತೆ ಇವಳು ಬಂದು ಯೆಣ್ಣಿನ ಚಿತ್ರದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣು ಇಕ್ಕಿರ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೆಮ್ಮಣ್ಣು ಇಕ್ಕಿಟ್ಟಿರ್ತಾಳೆ. ಯಾವುದಕ್ಕೆ ? ಪೋಟೋಗೇ. ಪೋಟೋ ಮಡಿಗಿರ್ತಾಳೆ. ಅಮ್ಮಾಕೆ ಮಡಿಗಿರ್ತೂಲಾವೆ, ಅಯ್ಯೋ ನೋಡಾಕ್ ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣ್ತಾಳೆ ಅಂದುಕೋತಾಳೆ. ಏನೇ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ದು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ. 'ನೋಡಾಕ್ ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣ್ತಾಳೆ. ಹೆಣ್ಣು ಚೆಂದ ಕಣ್ಣು ಕುರುಡು ಅಂತ ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾಗ್ಯೆತೆ. ನೋಡಾಕ್ ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣ್ತಾಳೆ ಅಂತ ಇವು ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ಇವು ಹೇಳ್ತಾಗ ಅವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ? ಅಂಗಾದ್ರೆ ಬಿಸಾಕ್ ಅಂತಾನೆ.

ಅಮ್ಮಾಕೆ ಇವರೇನು ಮಾಡ್ತಾರೆ ? ಇವು ಬತ್ತಾರೆ. ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇಂಥ ದಿವ್ವ ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಡೇಟು ಮಾಡಿ ಬಂದಿರ್ತಾರೆ. ಇವು ಹೆಣ್ಣು ಕರೊಂಬರ್ತಾರೆ. ಹೆಣ್ಣು ಕರೊಂಬರ್ತೂಲಾ ಇವು ಏನ್ನಾಡ್ತಾರೆ ? ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಕಡೇ ಗಂಡಿಗೆ ಧಾರೆ ಉಯ್ಯಲ್ಲ, ಚಂದ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಧಾರೇ ಉಯ್ಯದು. ಆ ತರ ಚಂದ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಧಾರೆ ಎರೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ಕೊಂತ್ತಾರೆ. ಆಯ್ತು ಅಂಗೇ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಚಂದ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕರೊಂಬರ್ತಾರೆ, ಮನೆಗೆ. ಮನೆಗೆ ಕರೊಂಬರ್ತೂಲು ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ವ ಇಂಗೇ ಇರ್ತಾರೆ.

ಕೆಲವಾರು ದಿವ್ವ ಇಂಗೇ ಇರ್ದೂಲಾವೆ ಅವೂರು ರಾಜ ಏನ್ನಾಡ್ತಾನೆ ? ಒಂದು ದಿವ್ವ ಎದ್ದು ಲೆಟ್ರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು ಅಂತ ಈವಯ್ಯ ಎದ್ದು ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ದಾನೆ. ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ದೂಲಾವೆ ಸೊಂಡೇನಹಳ್ಳಿ ಮುದ್ದೇಗೌಡ ಬಾರೋ ಇಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕರಿತಾರೆ. ಕರ್ಡಾಗ ಅವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ? 'ಯಾಕ್ ದೊರೆಗಳು ಯಾವತ್ತು ಕರಿದವು ಇವತ್ತು ಇಂಗೇ ಕರೀತಾ ಅವ್ರಲ್ಲ ಏನ್ನಾಡಿದ್ವೀವಿ ನಾವು ? ಏನು ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ಅಂತ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಈವಯ್ಯ ಹೋಗೈತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಅವಯ್ಯ ವೋಗುತ್ಲೂ ಏನ್ನಾಡೈತೆ ? ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನಕ್ಕೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ವೀಯಾ ಹೆಣ್ಣುಕಳ್ಳಾ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ. ಏಳುಜನಾನು ಮದ್ದೇ ಮಾಡಿದ್ವೀವಿ ಅಂತಾನೆ. ಅಂಗೇ ಅನ್ನೂಲಾವೇ ಏನ್ನಾಡ್ತಾರೆ ? ಇವು, ಆರುಜನ ಸೊಸೆದೀರು ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರ್ತಾರೆ. ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರ್ತಲ್ಲಾವೆ ಇವು, ಮನೇಲಿ ಏಳೆಂಟು ಎಮ್ಮೆಗಳು ಇರ್ತಾವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕರು ಹಾಕಿರ್ತವೆ. ಇವು, ಎಮ್ಮೆ ಏನೂ ಕಟ್ಟಿರೋದಿಲ್ಲ. ಹೊಲದ ಕಡೆಕೇ ಮೇಯಕೋಗಿರ್ತವೆ. ಮೇಯಕ್ಕೋಗಿದ್ದಾಗ ಏನ್ನಾಡ್ತಾವೆ ? ಎಮ್ಮೆ ಕರುಗಳೆಲ್ಲ ಕಿತ್ಕೊಂಡು ಅದೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರ್ತವೆ.

ಇವು ಎಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗಿರತಿಲ್ಲ. ಏಳಂತಸ್ತಿನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಇರ್ತಾಳಿವು. ಇವು ತಲೆ ಏಳುಮಾರುದ್ದ ಇದೆ. ಇದ್ರೇ ಏನ್ನಾಡ್ತಾಳೆ ? ಎಮ್ಮೆ ಕರುಗಳೆಲ್ಲ ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತವೆ. ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಕೊಂಡು ತಲೆ ಕಿರ್ಕಂಡು ನೋಡ್ಬಿಡ್ತಾಳೆ. ಅಯ್ಯೋ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕದೀರೆಲ್ಲ ಹೊಲದ ಕಡೆಗೆ ಕೆಲ್ಕ ಹೋಗವೆ, ಎಮ್ಮೆ ಕರುಗಳೆಲ್ಲ ಹೋಗ್ತಾವೆ. ಬಂದ್ರೇ ಇನ್ನು ಕೇಳಿದ್ರೇ ಏನೇಳದು ? ತಡೀ ಹೋಗಿ ಒಡಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮೆ ವೋಗ್ತಾಳೆ. ಹಗ್ಗ ಇರೋದಿಲ್ಲ, ಒಂದಕ್ಕಾವೆ. ಇವಳೇನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ ? ತಲೆಕೂದಲೆ ಎಮ್ಮೆಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಡಕೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ. ಈ ರಾಜ ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು ಓ ಇಂಥವು ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು ಪದ್ಮಾವತೀ ಸೂಳೇ ಮನೇಲಿ ಸೇರೊಂಡಿವಲ್ಲ. ಇವಳೇನಾರ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ವಶ ಮಾಡ್ಕೊಂಬೇಕು ಅಂಥ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೆಟ್‌ಬಿಡ್ತಾನೆ.

ಇವನು ಬೆಳಿಗೆ ಓಗ್ತಾ ಇರ್ದಾನೆ. ಯಾರು ? ಸೊಂಡೆನಳ್ಳಿ ಮುದ್ದೇಗೌಡ ವೋಗ್ತಾ ಇರ್ದಾನೆ. ಓಗ್ತಾ ಇರ್ದೂಲಾ ಬಾರೋ ಇಲ್ಲಿ ಗೌಡ ಅಂತ ಕರೀತಾನೆ. ಬಾರೋ ಇಲ್ಲಿ ಗೌಡ ಅಂತ ಕರ್ಡು ಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅವ್ರೇ ಸೊಸೆದೀರು ಅಂತಾನೆ. ಏಳುಜನ ಅವ್ರೇ ಅಂತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಇವತ್ತು ಒಂದು ದೇವತೆ ಕಾರ್ಯ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ವೀವಿ. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೀರಸೊಪ್ಪೆ ಆಗ್ಬೇಕು. ಬೆಳಕು ಹರಿಯೋ ಹೊತ್ತೆ ಕೊಡ್ಬೇಕು. ಕೊಡ್ಡೆ ಹೋದ್ರೇ ನಿನ್ನ ಬದುಕು, ನಿನ್ನ ಬಾಳು, ನಿನ್ನ ಕಿರೆಸೊಸೆ, ನನ್ನ ಪಾಲು ಕಣಯ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ತಾರೆ. ಅಯ್ಯೋ ರಾಮ ಬೆಳಕರಿಯೋ ಹೊತ್ತೆ ನಾ ಬಂಡೀಮ್ಯಾಗಳ ಕಿರೆಸೊಪ್ಪೆ ಹೆಂಗೆ ಬೆಳಕೊಡೋದು ? ಇಂಗಂತ ಕೇಳ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ ಈವಯ್ಯ. ಏನ್ನಾಡೋದು ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೋಗಿ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೇ ಮಕಾಡ ಮನಿಗಿರ್ತಾನೆ.

ಆರುಜನ ಮಗದೀರು ಎಬ್ಬಿಸ್ತಾರೆ. ಸೊಸೆದೀರು ಎಬ್ಬಿಸ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬಗೂ ಎದ್ದೇಳಾಕಿಲ್ಲ. ಇವು ಮಾಡಿ ಮೇಲಿದ್ದವಳು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬರ್ತಾಳೆ. “ಯಾಕ್ರೀ ಮಾವಯ್ಯವ್ರೇ ಇಂಗೆ ಮಲಗಿದ್ದೀರಿ ಈವತ್ತು ? ಇಷ್ಟು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದೀರಾ? ಅದೇನಿದ್ರೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿ. ನಾನು ಬಗೆಹರಿಸ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಕೇಳಾಳೆ ಇವು. ಅವು ಕೇಳಿದ್ರೇ ‘ನಾನು ಏನೂ ಅಂತ ಹೇಳೋಣಮ್ಮ ? ಎಂಗೆಳೋಣಮ್ಮ ? ಈ ತರ ಇಂಗೆ ಕೇಳಾ ರಾಜ ಅಂತ ಹೇಳಾ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೀರಾ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಒಂದು ಗಾಡಿ ಗೊಬ್ಬರ ತಗೊಂಬರ್ದೀ. ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹಿಂದಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ. ನಾನು ಬತ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಾಳೆ ಇವು.

ಆಯ್ತು ಕಣಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಸಾಯಂಕಾಲ ಐದು ಗಂಟೆಲೊಗ್ಗಿಟ್ಟು ಗೊಬ್ಬರನ ಗಾಡಿಗೆ ತುಂಬೊಂಡಬಂದಿಟ್ಟು, ತಗೊಂಡೋಗಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತಾರೆ. ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತೂ ಇವಳೇನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ ? ಹೋಗಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿಟ್ಟು, ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಂದೆಗೇ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ, ಬೆಳಕರಿಯೋ ಹೊತ್ಗೆ ಮಂಡೀಉದ್ದ ಕೀರೆಸೊಪ್ಪು ಬೇಳೇಲಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟು ಹಾಕಿಟ್ಟು ಬತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ಏನ್ನಾಡುತ್ತೆ? ಬೆಳಕರಿಯೋ ಹೊತ್ಗೆ ಇದು ಮಂಡೀ ಉದ್ದ ಕೀರೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆಯುತ್ತೆ.

ಆಮೇಕೆ ರಾಜ ಆಳುಗಳನ್ನು ಕಳಿಸ್ತಾನೆ. ಇಂಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇವತೆ ಕಾರ್ಯವಂತೆ. ಬುಡ ಕೀಳ್ತಂಗೆ, ತುದಿ ಚಿಗಟದಂಗೆ, ಅದನ್ನ ಕೀರೆಸೊಪ್ಪನ್ನ - ಕಿತ್ಕೊಂಡೋಗ್ಬೇಕು ಕಣಯ್ಯ ಅಂತ ಹೇಳಾಳೆ. ಅಲ್ಲ ಕಣೆ ಹೆಂಗಸೇ, ಬುಡ ಕೀಳ್ತಂಗೆ, ತುದಿ ಚಿಗಟದಂಗೆ, ಅದೆಂಗೇ ತಗೊಂಡೋಗ್ತಾರೆ ಹೇಳು ಅಂತ ಕೇಳಾರೆ. ಇವು “ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲ ಕಣೋ ಗಂಡಸೇ ಬೆಳಕರಿಯೋ ಹೊತ್ಗೆ ಬಂಡೀ ಮ್ಯಾಗಲ ಕೀರೆಸೊಪ್ಪು ಆಗ್ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ, ಅಂದೆಂಗ್ ಕೊಡಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಅಂತಾಳೆ. ಆ ಮಾತನ್ನ ಅವು ರಾಜಂಗೆ ಹೇಳ್ತಾನೆ. ಇವು ಇದ್ರಲ್ಲೂ ಗೆದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳೊಂತ್ತಾರೆ.

ಅಂಗಂತ ಹೇಳೊಂತ್ತೂವೇ ತಿರ್ಗಾ ಬೆಳಿಗೆ ಇವನು ಲೆಟ್ರಿನ್‌ಗೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಹೋಗ್ತಾ ಇರೂತ್ತಲೂ ಕರೀತ್ತೂ “ಯಾಕ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ವೋಗ್ತಾನೆ. ಏನಂತ ಹೇಳಾನೀವು? ಮತ್ತೆ ನನಗೆ ಬೆಳಿಗೆಗೆ ಕ್ಷಾಣನ ಮೊಸರಾಗ್ಬೇಕು, ಕ್ಷಾಣನ ಹಾಲಾಗ್ಬೇಕು, ಕೊಡ್ಡೇ ಇದ್ರೇ ನಿನ್ನ ಬದುಕು, ನಿನ್ನ ಬಾಳು, ನಿನ್ನ ಕೀರೆಸೊಸೆ, ನನ್ನ ಪಾಲು ಕಣಯ್ಯ” ಅಂತನೆ. ಕ್ಷಾಣದ ಮೊಸರು ಎಲ್ಲಿ ತರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಆಮೇಕೆ ಏನ್ನಾಡ್ತಾನೆ ? ಬತ್ತಾನೆ. ಚಿಂತೆಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡಿರ್ತಾನೆ. ಹಂಗೆ ಅನ್ನ ಬರೂತ್ತೂ ಕೀರೆಸೊಸೆ ಮಹಡಿ ಇಳಿದು ಬರ್ತಾಳೆ. ಇಳಿದು ಬಂದಾಗ ಏನ್ನಾಡ್ತಾನೆ ? ಮತ್ತೇ ಯಾಕ್ ಮಾವವ್ರೆ ಇಂಗೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೀರಾ ಅಂತ ಕೇಳಾಳೆ. ಕೇಳಾಗ ಅವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೆ? “ಮತ್ತೇ ಇದು ಕ್ಷಾಣನ ಮೊಸರಾಗಬೇಕು, ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕರಿಯೋ ಹೊತ್ಗೆ ಅವು ದೇವತೆ ಕಾರ್ಯವಂತೆ,

ಕ್ಷಾಣನ ಹಾಲ್ಬೇಕಂತೆ” ಅಂತ ಹೇಳಾನೆ. “ಅಯ್ಯೋ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೀರಾ ಎದ್ದೇಳಿ. ನಾನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಹೇಳಾಳೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆಳು ಕಳಿಸ್ತಾನೇ ರಾಜ. ನಮಗೆ ದೇವತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕು, ಕಳಿಸ್ಕೊಡಿ ಹಾಲು ಬೇಕಂತೆ, ಅಂತ ಬರ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮಾವವುಗೆ ಹಸುರು ಗುಡ್ಡು ಹಾಕ್ತಿದೆ. ಊರಿಂದಾಚೆಗೆ ಹಸುರುಗುಡ್ಡು ಹಾಕ್ತೆರಾಳೆ.

‘ಮತ್ತೇ ನಮ್ಮಾವನವು ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಋತುವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಕಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡು ಹಾಕ್ತಿದ್ದಿವಿ. ಅವನ್ನ ತಿಳಿಕ್ಕೊಳ್ಳೊತನ್ನ ನಾವು ಕೊಡಕಾಗಕಿಲ್ಲ, ಅಂಗಂತ ಹೇಳೋಗು ರಾಜಂಗೇ ಅಂತಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇವನೇನು ಅಂತ ಹೇಳಾನೆ ? ಅಲ್ಲಕಣಮ್ಮ ಗಂಡಸು ಎಲ್ಲಾರ ಹೆಣ್ಣಾಗೋದು ಉಂಟೇನಮ್ಮ ” ಅಂತ. ಅಲ್ಲಕಣಯ್ಯ ಎಲ್ಲಾರೂ ಹೋಗಿ ಕ್ಷಾಣದಲ್ಲಿ ಮೊಸರು ಹಾಲು ಕರಿಯೋದು ಉಂಟೇನಯ್ಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಾಳೆ. ಇದ್ರಲ್ಲಾ ಗೆದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ವೋಗಿ, ಸ್ವಾಮಿ ಇಂಗೇ ಅಂತ ಹೇಳಿದಳೂ ಅಂತಾನೆ. ಇದ್ರಲ್ಲಾ ಗೆದ್ದಲ್ಲ ಏನ್ನಾಡೋದು ಅನ್ನೋತ್ತಾರೆ .

ಆಮೇಕೆ ಏನ್ನಾಡ್ತಾರೆ ? ಮತ್ತೇ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ದೇವತೆ ಕಾರ್ಯ ಇದೆ. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಾವೀ ನೀರು ಸಾಕಾಗೊಲ್ಲ. ಬಾವಿ ನೀರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬಾವಿನ ನಮ್ಮ ಬಾವಿತಕ್ಕೇ ಕಳಿಸ್ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳಾರಿವು. ಹಂಗಂತ ರಾಜ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸ್ತಾನೆ. ಅಂಗಂತ ಕೇಳಾಲ್ತಾವೇ “ಇಂಗಿಂಗೇ ಸ್ವಾಮಿ” ಅಂತ ಬರ್ತಾರೆ. ಬರ್ತೂಲಾವೆ ಅಮ್ಮ ಮುದ್ದೇಗೌಡನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೇಳಾನೆ. ಮುದ್ದೇಗೌಡ, ಏನ್ನಾಡೋದು ? ಬಾವಿ ಎಂಗೆ ಹೊಡಕೊಡೋದು ? ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂಗೆ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಆಮೇಲೆ ಕಿರೇಸೊಸೆ ಬತ್ತಾಳೆ. ಕಿರೇಸೊಸೆ ಬಂದೋಳ್ ಏನ್ನಾಡ್ತಾಳೆ? ಯಾಕ್ರಿ ಮಾವವ್ರೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೀರಾ ? ಏನು ಹೇಳಿ ಮಾವ. ಮಾವ ನಿನ್ನ ಕೈಲೀ ಆಗದ್ದು ನಾನ್ಮಾಡ್ತೀನಿ ಹೇಳು ಅಂತ ಅಂತಾಳೆ. ಅಂಗಂತೂಲವೇ “ನೋಡಮ್ಮ ಅವರನೇಲಿ ದೇವತೆ ಕಾರ್ಯವಂತೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆಗೆ ನೀರು ಸಾಕಾಗೊಲ್ಲಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಬಾವೀನ ಅವು ಬಾವೀತನ ಕಳಿಸ್ಕೊಡ್ಬೇಕಂತೆ. ಕಳಿಸ್ಕೊಡ್ಡೆ ಇದ್ರೇ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕು ನಿಮ್ಮ ಬಾಳು ನಿಮ್ಮ ಕಿರೇಸೊಸೆ ನಮ್ಮ ಪಾಲು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸವ್ವೆ. ಏನ್ನಾಡೋದು ಇದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಯೋಳಾರೆ. “ಅಯ್ಯೋ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದೀರಾ ? ಎದ್ದೇಳಿ ಮಾವವ್ರೇ ಊಟ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿದಳು. ಅವನು ಒತ್ತಾರೆ ಇನ್ನೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆಗೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮ ಬಾವಿ ನೀರು ಸಾಕಾಗೊಲ್ಲ ಮತ್ತೇ ನಮ್ಮನೇಲಿ ಕಾರ್ಯ ಇಟ್ಟೊಂಡವ್ರೆ ಬಾವಿ ಕಳಿಸ್ಬೇಕಂತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿತ್ತೂಲವೆ “ಅಲ್ಲ ಕಣಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಬಾವೀ ಒಂದು ದಿವ್ವವೂ ಎಲ್ಲೂ ಓಗ್ಗಿಲ್ಲ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲ, ಹೆದರೋಣತ್ತೆ, ಬೆಚ್ಚುತ್ತೆ, ಜ್ವರ ಬರುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಬಾವಿ ನಮ್ಮ ಬಾವೀತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಬಂದು

ಕರ್ಕುಕೊಂಡೊಗಿ. ಇಲ್ಲಿದೆ, ಕಳಿಸೊಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಹೇಳಯ್ಯ ? ಅಂಗಂತ್ಲೂ ಇಂಗಂದ್ಲೂ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ವೋಗಿ ಹೇಳ್ತಾರೆ ರಾಜನ್ನೆ. ಇದ್ರಲ್ಲೂ ಗೆದ್ದಲ್ಲ, ಏನ್ನಾಡೋದು ಇವಳನ್ನು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ.

“ಮತ್ತೇ ಈವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ದೇವತೆಕಾರ್ಯ ಇಟ್ಟೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ಮನೇ ಅವಿಗಲ್ಲಾನ. ಒಂದು ಹಸೀಮಗೀಗೂ ಸಹ ಹಾಲು ಕುಡಿಸ್ಸಂಗೇ ಬಂದು ನಮ್ಮನೇಲಿ ಊಟ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೋಗ್ಬೇಕು. ಒಬ್ಬೂ ಬರ್ದೇ ಇದ್ರೇ ನಿಮ್ಮ ಬದುಕು, ನಿಮ್ಮ ಬಾಳು, ನಿಮ್ಮ ಕಿರೇಸೊಸೆ ನಮ್ಮ ಪಾಲು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿರಾನೆ, ಮಂತ್ರಿ ಕೈಲೀ. ಅವನು ಬಂದು ಹೇಳೂತ್ತೂವೆ ಆಯ್ತು ಕಣಪ್ಪಾ ಬತ್ತೀವಿ ಅಂತ ಒಪ್ಪೊಂತ್ತಾನೆ. ಒಪ್ಪೊಂತ್ಲೂ ಇವ್ವೀಗೆ ಆಗ್ಗೇ ಅರಿವಾಗುತ್ತೇ. ಇವಳೇನು ಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲಾ ವೋಗ್ತಾರೆ. ಇವಳು ಎಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬಂದಿರಕ್ಕಿಲ್ಲ. ನೋಡು ಮುದ್ದೇಗೌಡ ಇಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬರಿಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಕಿರೇಸೊಸೆ. ನಿಮ್ಮ ಬದುಕು, ನಿಮ್ಮ ಬಾಳು, ನಿಮ್ಮ ಕಿರೇಸೊಸೆ ನಮ್ಮ ಪಾಲು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಇಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬರಿಲ್ಲ. ವೋಗಿ ಕರ್ಕೊಂಬಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ. ಆಳು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕರಿಸ್ಕೊಂಬರಾನೆ. ಇವಿಗಲ್ಲ ಒಂದೆತರಾ ಊಟ ಮಡಗಿರಾನೆ. ಅವಳಿಗೆ ಒಂದೆತರ ಮತ್ತು ಬರೋತರ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿ ಮಡಗಿರಾನೆ. ಆಮೇಕೆ ಆಳುಗಳಿಗೆ ಏನಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ ? ಅವಳುತಕ್ಕೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತೇ ಎಲ್ಲಾ ಊಟಾನೂ ಖಾಲಿ ಆಗಿರ್ದದೆ. ಅವಾಗ ಏನ್ನಾಡಿಬಿಡ್ತಾನೆ? ‘ಅಯ್ಯೋ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಲಾವೆ ಊಟ ಖಾಲಿ ಆಗೋಗಿಬಿಡ್ತದಲ್ಲ, ಏನ್ನಾಡೋದು ತಡೀ ಊಟ ತಂದಿಕ್ಕುತ್ತೀನಿ ಅಂತ, ಬೇರೆ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿರಾನಲ್ಲ ಅದನ್ನ ತಂದು ಇಟ್ಟುಬಿಡ್ತಾರೆ.

ಅದನ್ನ ತಗೋಬಂದು ಇಡ್ತೂಲಾವೆ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಮಾಡ್ತಾ ಗ್ಯಾನ ಕೆಟ್ಟೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇ. ಇವಿಗೇ ಗ್ಯಾನ ಕೆಟ್ಟೋಗ್ತೂಲಾವೆ ಏನ್ನಾಡ್ತಾನೆ ಇವ್ವ ? ವೋಗ್ತಾನೆ. ವೋಗಿ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ವೋಗಿ, ಅದೇನು ನೋಡಿ ಸರಿಪಡಿಸೀ ನಾವು ಕಳಿಸ್ತೀವಿ ಅಂತ ಇವ್ನೂ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ರಾಜ ಕಳಿಸ್ತಾನೆ. ಕಳಿಸ್ತೂಲಾವೆ ಒಂದು ರೂಮಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಮಲಗಿರಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರೂಲಾವೆ ಇವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ? ಆ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಆ ರೂಮಿಗೋಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಆಯ್ತೂಲಾವೆ ನೋಡ್ತಾಳೆ ಇವುನ್ನ. ಏನ್ನಾಡೋದು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಡು ಹೋಗಿರಾಳೆ. ಇವ್ನು ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಡೋಗಿರೂಲಾವೆ ಆಯ್ತು ನಿನ್ನ ಕೈವಸ ನಾನಾಗ್ತೀನಿ, ನಾನು ರೀಸಸ್ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಆಚೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಕೂಡಾನೇ ನಾನು ಸಂಸಾರ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟ ಬಿದ್ದಿದೀನಿ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಲೇ ಇರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾಳೆ. ನಿನಗೆ ಅಷ್ಟು ಅನುಮಾನ ಬಂದ್ರೇ ಸೆರ್ನು ಹಿಡ್ಕೋ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೂಲಾವೇ ಇವ್ನು ಏನ್ನಾಡ್ತಾಳೆ. ಆ ಸೀರೆನೆಲ್ಲ ಒಂದೊಂದು ಒಂದೊಂದು ಗಂಟಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವರನೆ ಮುಂದೆ ಬರ್ತಾಳೆ. ಬಂದು ಅಲ್ಲೊಂದು ಬಾವಿ ಇರುತ್ತೆ. ಆ ಬಾವಿಗೇನ್ನಾಡಿಡ್ತಾಳೆ ? ಆ ಬಾವಿತವ

ಒಂದು ಚೆಂಬು ಇರುತ್ತೆ. ಆ ಚೆಂಬುಗೆ ಸೀರೆ ತುದಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ವೋಗ್ತಾಳೆ. ಇವನೇನು ಮಾಡ್ತಾನೆ ? ಆ ಚೆಂಬು ಎಳ್ಳೊಂಡು ಎಳ್ಳೊಂಡು ಹಿಂಗ್ ನಿಂತಿರ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಬರ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಇವಳೂ ವೋಗ್ಗಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಸೇರೊತಾಳೆ. ಮನೆಗೆ ವೋಗ್ಗಿಟ್ಟುಲ್ಲೂ ಏನ್ನಾಡಿಟ್ಟ ಇವ್ವು? ಬರಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ ನೋಡ್ತಾಲೇ ಅವೇ. ಇವ್ವು ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡ್ತಾನೆ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಹೋಗವೇ ? ಇದ್ರಲ್ಲಾ ಗೆದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇವಳನ್ನು ಕರಿಸಿಟ್ಟು ಏನಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ ? “ಮತ್ತೇ ಇವಳು ಇಂಗಾಗೋ ವೊತ್ತೆ ಅಲ್ವಾ ಗಂಡನ್ನ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಮನೇಲಿ ಮಡಿಕೊಂಡು, ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಇವ್ವು ಇಂಗೇ ಕುಂತವಲ್ಲ. ಅದೇ ಮತ್ತೆ ಇವಳ ಗಂಡ ಇವಳತ್ರ ಬರ್ಲೇ ಇರೋದು, ಅಂತ ಅಂದ್ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಇವಳಿಗೆ ಅವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ನನ್ನ ಗಂಡ ಪದ್ಮಾವತಿ ಸೂಳೆ ಮನೇಲಿ ಅವ್ವೆ, ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದು. ಆಗ ‘ಮಾವ ಊರಿಂದಾಚೆಗೆ ನಂಗೊಂದು ಗುಡ್ಡು ಹಾಕಿಟ್ಟು, ನಾಲ್ಕು ಎಮ್ಮೆ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೊತಾಳೆ. ಆಯ್ತು ಕಣವ್ವ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತಾನೆ. ಗುಡ್ಡಾಕಿಟ್ಟು ಅವಳಿಗೊಂದು ನಾಕು ಎಮ್ಮೆ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಇವಳು ಏನ್ನಾಡಿಟ್ಟು? ಗೊಲ್ಲರಿಕ್ಕೊಂತರಲ್ಲ ಮುಸುರೇ ಕಡುಗ ಆಗೊಂದು ಮುಸುರೆ ಕಡುಗ ಹಾಕೊಂಡು, ಗೊಲ್ಲರಂಗೇ ವೇಷ ಹಾಕೊಂಡು, ಇವಳೂ ದಿನ ಮೊಸರು ಹಾಲು ಮಾರೊಂಡೋಗೋಳು. ಕೇರಿ ಮ್ಯಾಲೇ ಸಾರೊಂಡು ಮೊಸರು ಹಾಲು ಮಾರೊಂಡು ಬರೋಳು. ಮೊಸರಮ್ಮ ಮೊಸರಮ್ಮ ಮೊಸರಮ್ಮ ಅನ್ಕಂಡು ವೋಗವ್ವು.

ಇವ್ವು ‘ಏನ್ನಾಡಿದ್ದು? ಗೊಲ್ತೀ ಬಾರೇ ಇಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ತಗಂತೀನಿ’ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಒಂದು ಮೋಗೇ ಮೊಸರಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ದುಡ್ಡು ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಏನವ್ವಾ ನಾವು ಬಡವ್ವು. ಒಂದು ಮಗೇ ಮೊಸರಿಗೆ ಒಂದು ಮಗೇ ಹಣ ಕಣವ್ವಾ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಅಯ್ಯೋ ಅಷ್ಟೇ ತಾನೆಯಾ ಅಂತ ಒಂದು ಮಗೆ ಹಣ ಮಡಗಿದ್ದು, ತಗೊಂಬಂದ್ಲು ಸುರಿದ್ದು. ಮತ್ತೇ ಮತ್ತೊಂದಿನ ಬೆಣ್ಣೆ ತಗೊಂಡೋದ್ದು. ಬೆಣ್ಣೆ ತಗೊಂಡೋಯ್ತಾನೇ ‘ಬೆಣ್ಣೆ ಬೇಕೇನಮ್ಮ ಬೆಣ್ಣೆ, ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಹೋದ್ಲು ಆಮೇಕೆ. ಬಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲತೀ’ ಅಂತ ಕರಿದ್ದು. ಇವ್ವು ಕರಿತ್ಲುವೆ ‘ಎಷ್ಟು ಹೇಳ್ತೀಯೆ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ’ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. “ಅಯ್ಯೋ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಹೇಳ್ತಿನವ್ವಾ ಒಂದು ಮಗೇ ಬೆಣ್ಣೆಗೆ ಒಂದು ಮಗೆ ದುಡ್ಡು ಹೇಳ್ತೀನಿ’ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಅಂಗೆ ಅನ್ತೂಲಾವೆ ಇವೇನು ಮಾಡಿದ್ದು ? ‘ಮತ್ತೇ ನನ್ನತ್ರ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲಾ ಆಗೋಗಿಬಿಡ್ತು. ನೆನ್ನೇನೆ ಕೊಟ್ಟು ತಗೊಂಬಿಟ್ಟೆ. ನಾನೊಂದು ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಆಯ್ತು ಕೊಡವ್ವಾ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಆ ಮುದ್ರೆ ಉಂಗುರ ಇಸ್ಕೊಂಡ್ಲು ಬಂದ್ಲು.

ಇನ್ನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿರ್ಗು ತುಪ್ಪಾ ತಗೊಂಡೋದ್ದು. ತುಪ್ಪ ತಗೊಂಡು ಹೋಗ್ತೂಲಾವೆ ಏನಂತ ಹೇಳಿದ್ದು ತುಪ್ಪ ಬೇಕೆನವ್ವಾ ತುಪ್ಪ ಅಂದ್ಲು. ಊ ಕಣಮ್ಮ ಬೇಕು, ಬಾರಮ್ಮಾ ಅಂತ ಕರಿದ್ದು. ಆಮೇಕೆ ಕರಿತ್ಲುವೇ ಎಷ್ಟು ಹೇಳ್ತೀಯಮ್ಮ ಅಂದ್ಲು. ಇನ್ನೇನಮ್ಮ ಒಂದು ಮಗೇ

ತುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಗೇ ಹಣ ಕಣವ್ವಾ. ಅಷ್ಟೇ ಕಣವ್ವಾ ನಾನೇನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೇಳಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದು. ಮತ್ತೆ ನನ್ನತ್ರ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಆಗೋಗೈತೆ. ಬಟ್ಟೆ ಬರೀಗಳೂ ಹೊಸ ಹೊಸಾವು ಅವೇ. ಅದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೊಡ್ತಿನಿ. ತಗೊಂಡೋಗೈಯಾ ? ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಹೂಂ ಕಣಮ್ಮ ತಗೊಂಡೋಗೈನಿ, ನಮಿಗೆ ಬಟ್ಟೆಲ್ಲ ಅಂದು. ಅವನ ಆ ಗಂಡನೋವು ಬಟ್ಟೆ ಇದ್ದವಲ್ಲಾ ಅವನೆಲ್ಲಾ ಇಸ್ಕೊಂಬಂದು. ಇಸ್ಕೊಂಬರೂ ಅವನೆಲ್ಲಾ ತಗೊಂಬಂದು ಮನೆಗೆ ಸೇರೊಂಡು.

ಮನೆಗೆ ಸೇರೊಂಡು ಅವೆ ಇವನೇನು ಮಾಡ್ತೆ ಮಗ? ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮನೀಗ್ ಬಂದ. ಬಂದ ಇವನು ಮನೆಗೆ. ಬರೂಲೂ ಏನಾಯ್ತು? ಇವಳು ಮ್ಯಾಕಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬರೋದು, ಕೆಳಗಿಂದ ಮ್ಯಾಕೆ ಓಗೋದು, ಇಂಗೇ ಓಡಾಡ್ತಾನೆ ಇದ್ದು. ಇವ್ವು ನೋಡಿಟ್ಟಾ ಅವಳನ್ನ. ಎಲೇಲೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಉಡುಗೀ ನಮ್ಮಪ್ಪಾ ಕರೊಂಬಂದು ನಮ್ಮನೇಲಿ ಮಡಿಕೊಂಡು ಅವ್ವಲ್ಲ, ಇವಳು ಯಾರು ಇರೊಬ್ಬೇದು ? ಏನೂ ಎಂತು ? ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಇವನು ಕೇಳ್ದಾ ಅಪ್ಪನ್ನ. ಅಪ್ಪನ್ನ ಕೇಳೂಲೂ ಅವನು ಹೇಳ್ದಾ ಈತರ ಈತರ ಮಾಡ್ತೆ. ನೀನು ಇಂಗೇ ಹೋಗಿಟ್ಟಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ. ಅದಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಾಯಧಕ್ಕೆ ಧಾರೇ ಉಯಿಸೊಂಡು ಕರೊಂಬಂದು ಮಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನಿ ಅಂದ. ಮಗ ಎಲ್ಲನೂ ಕೇಳೊಂಡ. ಆವಾಗ ಕೇಳೊತ್ತು ಇವ್ವೂ ಆಯ್ತು ನಾನು ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತೀನಿ, ಅಂತ ಅಂದ. ಆಗ ತಿರ್ದಾ ಮದುವೆ ಮಾಡ್ತೊಂಡು ಅವು ಸುಖವಾಗಿರ್ದಾರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ರಂಗಮ್ಮ. ಎಲೆಕೊಪ್ಪ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೩೪. ಎಡವಟ್ಟು

ಗೌಡುತಾಕೆ ಹೋಗ್ಬಾರ್ಡ್ ಏನಾರ ಕೊಡ್ತಾರೇ ಅಂತಾಳೆ ಆಕೆ. ತಗಿ ನಾನೋಗಿ ಕೇಳ್ತೀನಿ ಅಂದು ಹೋದ. 'ಸರಿ. ನಾನು ಒಂದೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೊಡ್ಡ್ ಬಿಡ್ತೇನಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಜೀವ್ವಾನ. ನನಗೆ ಏನರ ಕೊಡ್ಬೇಕು ನೀವು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾನೆ. ಅಲಿಲಿ ಲಂಡ ದೇಶ್ವಾಗೆ ಲಡಾಯಿ ಯಾಕೆ? ಲಡಾಯ್ತೆ ಹೋಗಿ ನೀನು ಲಡಾಯ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ತಗಂದೋಗು ಒಂದ್ ಚೀಲ ಗೋಧಿ ಕೊಡ್ತೇನಿ. ಒಂದ್ ಚೀಲ ಅಕ್ಕಿ ಕೊಡ್ತೇನಿ. ಬೆಣ್ಣೆ ಸಕ್ರೆ ಕೊಡ್ತೇನಿ. ತಿನೋಗು ಅಂತ ಗೌಡು ಹೇಳಿದ್ರು.

ಇವ್ವು ಬಂದೋನೆ, ನಿನಿಗೆ ಅಸೇವಾಗಿತ್ತಲ್ಲ ನಾ ಮಾಡಿದ್ದು ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಸಕ್ರೆ ಎಲ್ಲಾದ್ನು ಕೊಟ್ ಕಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದ್ ತಿಂಗಳು ಮೆಯ್ಪೇಕಂತೆ ನಾನು. ನಾ ಹೋಬಕು ಗಾಡ ಇಕ್ಕೆ. ದಿನಾ ಗೋಧಿ ಅಮ್ಮಿ ತುಪ್ಪ ಮೆಯ್ತಾನೆ. ಈ ಊರಿಗೆ ಬರೋರು ಕಳ್ಳು ನಾಲರು

ದೊಡ್ ದೊಡ್ಡನೆ, ದೊಡ್ ದೊಡ್ಡನೆ ಹೊಕ್ಕು ಕಳ್ತನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ರವು. ಒಬ್ಬು ಕೈಯಿಗು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಿಲ್ಲ. 'ಮತ್ತೆ ಬಡವ ಲಂಡ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದೊಳಗೆ ನಾಲರು ಕಳ್ತು ಊರಾಗಿದ್ದ ವಡವೆ ವಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲ ಕದ್ದಕಂಡ ಹೋಗೋಗಿ ಒಬ್ಬು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನ ಹೊಡಿಬಕ್ ನೀನು ನಿನ್ನೊಂದ್ ಸಾವ್ರೂಪಾಯಿ ಸಕ್ರೆ, ಬ್ಯಾಳೆ, ಬೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಕೊಡ್ತೇನಿ. 'ಆಗಲಿ ಸ್ವಾಮಿ' ಅಂದ. "ಎಲ್ಲಿಗೋಗಿದ್ದೆ?" ಅದೇ ಗೌಡು ಕರೆಕಳ್ತಿದು, ಕಣೇ ನನ್ನಾ". ಯಾಕೇ? "ನಾಲರು ಕಳ್ತು ಕಳ್ತನ ಮಾಡ್ತಾರಂತೆ ಈ ಊರಲ್ಲಿ. ಆ ನಾಲರು ಕಳ್ತನ್ನ ಹೊಡಿಬಕಂತೆ ನಾನು. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೊಂದ್ ಚೀಲಕ್ಕೆ, ಸಕ್ರೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ಎಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟುದಾರೆ" ಅಂದ. 'ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಹೋಗದು? ಇವತ್ತು ಹೋಕಿಯೋ ನಾಳೆ ಹೋಕಿಯೋ?' 'ಇವತ್ ರಾತ್ರಿ ಹೋಗ್ಬೇಕುಕಣೆ. ಗಡಗಡ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡೆ ನಾಕಾ' ಅಂದ. "ಏ ಈಗೆಲ್ಲಿ ಸುಡಲಿ ನನಿಗೆ ನಿದ್ನೆ ಬರ್ತದೆ" ಅಂದು ಉಲ್ಟಿಕೆಂದ್ಲ. ಎಬ್ಬುರುಸ್ಸ, ಏ ಏಳೇ ಮ್ಯಾಕೆ ಎಲ್ದ ರೊಟ್ಟಿ ಸುಡು. ಮನಿಕ್ಕೆಂಬುಟ್ಟಲ್ಲ ಅಂದ. ಆಕೆ ನಿದ್ನೆಗಣ್ಣೆಲೆ ಕಣ್ ವರಸ್ಕಂಡ್ ಎಲ್ದ ಮೆಣಸಿನ ಕಾಯಿ ಹಕ್ಕೆಂದ್ಲ. ಎಲ್ದ ಹಳ್ಳ ಉಪ್ಪು ಹಕ್ಕೆಂದ್ಲ. ಕಿವಿಚಿಲ್ಲ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ವಳ್ಳಾಗೆ ಏನ್ ಬಿದೈತೇಂತ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಮಿಡ್ನಾಗರ ಮರಿ ಬಿದ್ದು ಸುಳ್ಳಿ ಹೊಯ್ಯಂದತೆ. ನಿದ್ನೆಗಣ್ಣೆಲಿ ತಗಂದ್ ಒಂದೂ ಉಪ್ಪು ಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಅದ್ಯಾಗೆ ಹಾಕಿದೊ ಕುಟ್ಟಿದೊ ಹಿಂಡಿ ಅರೊ ರೊಟ್ಟಿ ಮ್ಯಾಗಿಟ್ಟು ಮ್ಯಾಗೊಂದ್ ರೊಟ್ಟಿ ತಟ್ಹಾಕೊ 'ತಗೋ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದೇನಿ, ಚಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದೇನಿ, ತಗಂದೋಗು', ಅಂದಳು ಕಟ್ಟಂದ, ಈ ಮಾದ್ನಳ್ಳಿ ದಾರಿ ಹಿಡ್ಡ್ ಹೋದ.

ಹಿಂಗೇ ಹೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕರೆ ಅತ್ತಿಂದ ನಾಲರು ಕಳ್ತು ಪೂರ ಕುಡ್ಡದ ಬಿಟ್ಟುದಾರೆ - 'ಯಾರು ಅವು?' 'ಏನಪ್ಪಾ ನಾನು'. 'ಯಾಕೆ ನಿಂತಿ ಇಲ್ಲಿ?' 'ಏ ಯಾಕು ಇಲ್ಲ ಸುಮ್ಮೆ ಕೆಲಸಿತ್ತು ಮಾದ್ನಳ್ಳಾಗೆ ಹೋಗಾನಂತ ಬಂದೆ. 'ಎಲಿ ನಿನ್ ಮೈ ಮ್ಯಾಗೆ ಏನಾರ ವಡವೆ ಅದಾವನೋ?' 'ವಡವಿ ಏನು ಇಲ್ಲ, ರೊಟ್ಟಿಗಂಟ್ ಐತೆ'. ಅಲಲಲ ನಮಗು ಹೊಟ್ಟಿ ಹಸ್ತಿತ್ತು. ರೊಟ್ಟಿಗಂಟ್ ಇಟ್ಟಂದ್ ಕುಂತಾನೇಂದು ರೊಟ್ಟಿಗಂಟ್ ಕಸ್ಕಂದ್ಲ. ನಾಲರು ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದ್ಲ. ನಾಲರು ತಿಂದ್ಲ, ತಗೋ ತಂದು ತಾಸೊತ್ತಾಗ್ಲಲ್ಲ, ಅತ್ತಾಗೊಬ್ಬ ಇತ್ತಾಗೊಬ್ಬ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು.

ಮತ್ತೆ ಬಂದ ಗೌಡುತಾಕೆ. 'ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನ ಎಂಥ ಸಿಪಾಯಿ ಮಾಡ್ಕೆಂದೀರಿ ನೀವು ? ನಾಲರು ಕಳ್ತನ್ನ ಹೊಡ್ಡೆಬಿಟ್ಟೆ. ಈ ಕೈಯಾಗೆ ಹಿಂಗಂದು ಇಬ್ಬು ತಗ್ಗೆ, ಈ ಕೈಯಾಗೆ ಹಿಂಗಂದು ಇಬ್ಬು ತಗ್ಗೆ, 'ಏ ಅಲಲಲ ನೀನೆ ಸಿಪಾಯಿ ಲಂಡ. ದೇಸ್ಸಾಗೆ ಕುದ್ರೆ ಲಡಾಯಿ ಅಕತೆ. ಆ ಲಡಾಯಕ್ ಹೋಗ್ಬೇಕು ನಾನೊಂದ. ಮತ್ತೆ ಅಕ್ಕಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಗೋದಿ ಸಕ್ರೆ ಎಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಪ. ತಗಂದ ಮನಿಗೆ ಬಂದ. "ಏನ್ ಲಡಾಯಕ್ ಹೋಗ್ಬೇಕಂತೆ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟುದಾರೆ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಮಾಡ್ಬಿಡೆ ತಿಂದ್ ಬಿಡ್ತೇನಿ ಅಂದ. ಬಜಾಸ್ತಿ ತಿಂದ ಮೇದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಿಂಬುಗಾಳಿ ಸುರುವಾತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಲಡಾಯಿ ಕೆಂದೊಳೆ ಕೆದ್ರಿ ಬರ್ತತೆ ಈ ಪಟ್ಟುಕ್ಕೆ. ಎಲೋ ಸಿಪಾಯಿ ಲಡಾಯಕ್ ಹೋಬಕು ಗಡಗಡ ಯಾವ್ನು ಕುದುರೆಬೇಕು ಹತ್ತೂಂತಾನೆ.

ಮೂರ್ಖಾಲಿಂದ್ ಬೇಕೋ ನಾಕ್ಖಾಲಿಂದ್ ಬೇಕೋ ಎಲ್ಡಕಾಲಿಂದ್ ಬೇಕೋ ಕುದ್ರೆ, ಲಾಯಕೋಗಿ ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದ್ ಕುದ್ರೆ, ಹಿಡಿ ನನಮಗನೆ.

ಒಂದೇ ಕಾಲಾಗೆ ನಿಂತತೆ ಮೂರ್ಖಾಲಿನ ಕುದ್ರೆ, ಇದೇ ಕುದ್ರೆ, ಬೇಕು ನನಿಗೆ. ತಗೋ ಮತ್ತೇಂದ. ಆ ಕುದ್ರೆ, ಹಿಡ್ಡ. ಕುದ್ರೆ, ಹಿಡ್ಡಂದು ಬಾಗಲಾಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸ್ಕೆಂದು 'ಸ್ವಾಮಿ ಕುದ್ರೆ, ಮ್ಯಾಗೆ ಜೀನ್ ಬಿಗೀರಿ' ಅಂದ. ಜೀನ್ ಬಿಗಿಸ್ಕೆಂದ. 'ಹುಂ ಕುತಗನದುಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ನಾನು ಮಕ್ಕಂತೇನಿ . ಇದೊಂದ್ ನೂಲಾಕಿ ಬಿಗ್ಡ್ ಬಿಡಿ, ನನ್ನ. ಹೋಗಿಬಿಡ್ತೇನಿ. ಕುದ್ರೆಮ್ಯಾಲೆ ಸಬರ ಹಾಕಿ ಜೀನು ಬಿಗ್ಡ್ ಇವನ್ನ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನಗಿದ್ದು. ಹೊಟ್ಟೆ ಮ್ಯಾಲಾಸಿ ಹಗ್ಗ ತಗಂದು ಬಿಗುದು. ಬಿಗ್ಡ್ ಲಡಾಯಕ್ ಕುದ್ರೆ, ಬಿಟ್ಟು. ಹಂಗೇ ಕುದ್ರೆ, ಅನ್ನೋದು ಮೂರುಕಾಲಿಂದು ಒಂದೇ ಕಾಲಾಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಹೊಯ್ನೆ ಹೋತು. ಎಂತ ಒಳ್ಳೇ ಕುದ್ರೆ, ಹಿಡ್ಡ್ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಪ್ಪ ಇವನು ಅಲೆಲೆಲೆ ಬಾರಿ ಐತಪ್ಪ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶ್ತಾಗೆ ಇಲ್ಲ ಇಂತ ಸಿಪಾಯಿ. ಮೂರ್ಖಾಲಿನ ಕುದ್ರೆ, ಹಿಡ್ಡ್ ಬಿಟ್ಟ.

ಅಮ್ಯಾಲೆ ಏನಿಲ್ಲ ಆ ಕುದ್ರೆ, ರೋಡ್ಡು ಬಿಡ್ಡು ದಾರೀನು ಬಿಡ್ಡು. ಈಚಲಾಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಬಿಡ್ಡು. ಈಚಲಾಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಹೋಗ್ಬೇಕರೆ ಈ ಎಳೆಹಾಕಿ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಗ್ಡುದ್ರಲ್ಲ ಇವುನ್ನ ಮನುಷ್ಯನ್ನ ಈ ಕಡಿಕೊಂದ್ ಬಡ್ಡೆ ಕಿತಗಂದ್ ನಿಂತಗಂತು ಹಿಂಗೆ. ಇಚೆ ಕಡಿಕೊಂದ್ ಬಡ್ಡೆ ನಿತಗಂತು ಹಿಂಗೆ. ಎಲ್ಲುಕಡೀಕು ಎಲ್ಲು ಮರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು. ಇವ್ವು ಸುಮ್ಮೆ ದೊರೆ ಹಾಗೆ ಮನಗಿದಾನೆ. ಇವುನೇನು ಕಿಸ್ತುಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆ ಮನಗಿದಾನೆ. ಇವನೇನು ಏಳ್ಕುಲ್ಲ. ಇತ್ತಿಂದ ಈಚಲುಮರ ಕಟ್ಟೆಂದು ಲಡಾಯ ಆಡತಾಕ್ ಹೋದ. ಅತ್ತಿಂದ ಬರೋದ್ರಾಗೆ, ಅವರೇನ್ಮಾಡಿತ್ತು? ಇದೇನಪ್ಪಾ ಇದೊಂದು ಹೆದ್ರಿಬಿಟ್ಟು. ಇತ್ತಿಂದ ಸುತ್‌ಗಟ್ಟೆಂದ್ ಹೋಗಿಬಿಡ್ಡು. ಇದು ಸಿಗದಮ್ಯಾಲೆ ಏನ್ಮಾಡ್ತೆ? ಸಿಟ್ ಬಂದ್ ಬಿಡ್ಡು. ಮತ್ತೆ ಹಿಂದುಕೆ ವಾಪಾಸ್ ತಿರುಗಿಬಿಡ್ಡು. ಹೊಡಿ ಬಂದು, ಸಾವ್ಕಾರು. ಸರಿ ಬಿಗ್ಡ್ ನಿತಗಂದುತ್ತು ಕುದುರೆ. ಈಚಲು ಮರ ಹಂಗೆ ಕಿತ್ಕಂದ್ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟುದಾನಲ್ಲ. ಹೆಂಗೆಂಗ್‌ಮಾಡ್ಕೆಂದ್ ಕಿತ್ಕಂಡ್ರೊ ಇವುನ್ನ ? 'ಸ್ವಾಮಿ ಇಲ್ಲೆಂದ ಕುದ್ರೆಮ್ಯಾಲೆ ಮನಗಿದ್ದೆಲ್ಲ ನಾನು ಇಚೆ ಕೈಯಾಗೊಂದ್ ಕಿತ್ತೆ ಎರಡೂ ಕೈಯಾಗು ಎರಡು ಈಚಲ ಮರ ಕಿತ್ಕಂದು ಲಡಾಯಿ ಮಾಡಿ ಬಂದೇನ್ ಸ್ವಾಮಿ'. ಇಡಿ ಲಂಡ ದೇಸ್ತಾಗು ಇಲ್ಲ ನಮ್ ದೇಸ್ತಾಗು ಇಲ್ಲ ಇಂತ ಸಿಪಾಯಿ' ಅಂದು ಮತ್ತೆ ಸಾವುರೂಪಾಯಿ ರೊಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟು, ಹೋಗಪ್ಪ ಬದಿಕ್ಕೆ ಹೋಗು ಅಂದು ಕೊಡ್ತಿದ ಅಮ್ಮ.

ಹೇಳಿದವರು : ಲಕ್ಕವ್ವ, 60 ವರ್ಷ, ಹರಿಜನ. ಕತ್ತಿಗೆ, ಹೊನ್ನಾಳಿ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨೫. ದಡ್ಡನ ಕಥೆ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿಗೊಬ್ಬ ಮಗ. ಆದ್ರೆ ಸುದ್ದ ದಡ್ಡ. ದಡ್ಡನಾದ್ರೆ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ನೋಡಿ, ದಡ್ಡನಾಗಿರತಕ್ಕಂತೋರಿಗೆ ಹತ್ತರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹೆಣ್ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ. ಅಂತೋರಿಗೆ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಹೆಣ್ ತಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಇವ್ರ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿರೋದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ದೂರಿಂದ ಹೆಣ್ ತರ್ತಾರೆ.

ಹಾಗೆ ಆ ಮುದ್ದಿ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಹೆಣ್ ತಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ದು. ಆದ್ರೆ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ ಮುದ್ದಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಣ್ಣನ್ನ ಇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಮುಗಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಹಣ್ ಹಣ್ ಮುದ್ದಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಮನಿಯಾಗಿತ್ತು. 'ಅಮ್ಮಾ,' 'ಏನಪ್ಪಾ?' "ಅತ್ತನ್ನು ಮಾವನ್ನು ನೋಡ್ಬೇಕಲ್ಲ" 'ಅಯ್ಯೋ ಹೋಗಪ್ಪ ಯಾರು ಬ್ಯಾಡಾಂತಾರೆ, ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಬೇಂಬಾ ಹೋಗು.'

ಅತ್ತೆ ಊರಿಗೆ ಹೋದ. ಮುಂಗಾರು ಕಾಲ. ಜ್ವಾಳ ಬಂದಿರದು. ಕಿಚಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಕಾಯಾಲು ಕಾಸಿದ್ರು. ಸರಿ ಇನ್ನ ಚಿಕ್ಕಮಾವನ ಮಕ್ಕು ದೊಡ್ಡಮಾವನ ಮಕ್ಕು ಇದ್ರಲ್ಲ. ಮಾವ ಬಂದ ಮಾವ ಬಂದ ಅಂದ್ರು. ಎಲ್ಲಾರು ಹೋಗಿ ಕುತಕಂಡ್ರು. ಇನ್ನು ಅಷ್ಟತ್ತೆ ಅಡ್ಡೆಯು ಆಗಿತ್ತಲ್ಲ? ಕಿಚಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ್ರು. ಇನ್ನ ಅವರೆಲ್ಲ ಏಳ್ಳಿ ಒಬ್ಬ ಊಟುಕ್ ಕೂರಾಕ್ ಆಗುತ್ತೇಯೇ ? ಎಲ್ಲಾರು ಕುತಗಳ್ರಪಾ ಅಂದ. ಕುತಗಂಡ್ರು. ಈ ಕಿಚಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ಕಾಯಾಲು ಬಿಟಗಂದ್ ಬತ್ತಾಯಿದಾರಂತೆ. ನೋಡ್ತಾ ನಾನು ಬಂದುದ್ದೆ ಎಂತದ್ದೋ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟುದಾರಲ್ಲ. ನನ್ನತ್ರ ಬಂದ್ಕೂಟ್ಟೆ ಒಲ್ಲೆ ಅನ್ನೆಕೂಂತ ತಿರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ಕಂಡಿದ್ದಲ್ಲ? ಹಂಗೆ ಇವನ್ನತ್ರಕ್ ಬಂದ್ಕೂಟ್ಟೆ ಒಲ್ಲೆ ಅಂದ. 'ಯಾಕಪ್ಪಾ ಒಲ್ಲೇಂತಿ? ಒಸಿ ಅನ್ನನರ ಇಕ್ಕಿಸ್ಕೆಂದು ಉಣ್ಣಪ್ಪ'. ಹೂಂ ಹುಂ ಬಿಲ್ಕುಲ್ ನಾನು ಮುಟ್ಟೋದೇ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು ಸುಮ್ಮೆ ಬಿಡ್ಬಾರ್ತಲ ಅಂದು ಒಂದಷ್ಟ್ ಕಿಚಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಕಾಯಾಲು ಬಿಟ್ಟು. ಇನ್ನ ಹಾಕಿದ್ರಲ ಒಂಚೂರು ಇವ್ನು ಸುಮ್ಮರ ಕುತಗಂಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದಂಚೂರು ವರಳಿಸಿ ಬಾಯಿಗೆ ಮಡಿಗ್ಗ. ಬಾಳ ರುಚಿಯಾತು. ನಾನು ಆಗ ಒಲ್ಲೆಂದೆನೆ ಇಕ್ಕಿಂದ್ರೆ ನಾಚ್ಕೆ ಆಯ್ತದೆ. ಬಿಟ್ಟೆ ಇಂತ ಪದಾರ್ಥ ಬಿಡ್ಬೇಕಲ್ಲ. ಆಗದುಲ್ಲ. ನಮ್ಮೂರಿಗಾದ್ರು ಹೋಗಿ ಮಾಡ್ನೆ ಬಿಡ್ಬೇಕೂಂತೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಮನಿಕ್ಕಂಬುಟ್ಟು.

ಕೋಳಿ ಕೂಗೊ ಹೊತ್ಗೆ ಎದ್ದ. ಇದ್ದ ನೆನ್ನಂದ್ ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲ ದಾರಿಯೋಗ್ತಾ ಕಿಚಡಿ ಕಿಚಡಿ ಕಿಚಡಿ ಅಂದ್ಕೊಂಡೇ ಹೋಗ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಗದ್ದೆ ಬದ ಕಾವಲೆ. ಕಾಲುವೆ ದಾಟ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕಿಚಡಿ ಅನ್ನುದ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು. ಪಚಡಿ ಪಚಡಿ ಪಚಡಿ ಅದ್ದಂದೆ ಹೋಗ್ತಾಯಿದ್ತೆ. ಊರಿನತ್ರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳ. ಆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಗಂದ್ ಇಳಿಬೇಕು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಅದೇ ಊರಿನ ಬೆಸ್ತ ಮೀನು ಹಿಡಿಯೋದಿಕ್ ಬಂದಿದಾನೆ. ಈ ಬಟ್ಟೆಬರೆ

ಎತ್ಯಳದ್ರಲ್ಲಿ ಅದ್ನು ಮರೈ ಬಿಟ್ಟು. ಮರೈ ಬಿಟ್ಟು ನೀರೈಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡ್ತ ಇದ್ದನಂತೆ. ಈ ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತೆಲ್ಲ ಇವನು ಸುದ್ದ ದಡ್ಡ ಅನ್ನೋದು. ಇವನೇನೊ ಕಳಕಂಡ್ ತಡಕ್ತಾ ಇದಾನೆ; ನಾ ತಡಕಿದ್ರೆ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕೀಂತ ಬಲೆ ಅಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟು. ಇವ್ನು ಬಂದ ತಡಕಾಕೆ. ತಡಕ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಹೂಸಬಿಟ್ಟು. 'ಏನೋ ಕಿಚಡಿಗಬ್ ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದಂಗ್ ಉಚ್ಚಿಯಲ್ಲೊಂದ ಅಂ..... ಸಿಕ್ಕು ಕಣಪ್ಪಾಂತ ಹೊಡಿತಾನೆ ಓಟ. ಇವ್ನಿಗೇನ್ ಸಿಕ್ಕಿದ್ವೀಯಂತ ಇವ್ನು ಓಡ್ತಾನೆ "ಏನ್ನಾ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರು?" ಏ ನಮ್ಮತ್ತೆ ಮನೇಲಿ ಕಿಚಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ್ರು. ಅದೇಳಾಕ್ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ಕೆ ನಿಂತಗಂದಲ್ಲೆ ತಡಕ್ತಾಯಿದ್ಲೆ ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ" ಅಂದ ಅಯ್ಯೊ ದಡ್ಡ ಸೂಳೆ ಮಗನೆ ಇಷ್ಟತ್ತೆ ಎಷ್ಟು ಮೀನ್ ಹಿಡಿತಿದ್ಲೆಲ್ಲೊ ಹಾಗಂತೆಳಿ ಹಿಂದುಕ್ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು.

ಮನಿಗೆ ಬಂದ. ಮನಿಗೆ ಬಂದ್ರಲ್ಲಿ ಅದ್ನು ಮರೈ. ಹೆಂಡ್ತಿದ್ನು. 'ಲೇ' ಅಂದ. ಏನ್ರೀ? ಅಂದಳು. ಅದು ಮಾಡೇಂದ. ಅದು ಮಾಡೊಂದ್ರೆ, ಇದು ಉಪ್ಪಿಟ್ ಮಾಡ್ಲ. ಬ್ಯಾಡ. ವಡೆ ಕಜ್ಜಾಯ ಮಾಡ್ಲ? ಬ್ಯಾಡ. ಕೋಡ್ಬಳೆ ಮಾಡ್ಲ? ಬ್ಯಾಡ. ಅಯ್ಯೊ ನಮ್ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಬಂದ್ರೆ ಏನಂದ್ಕಂದಾರು. ಏನುಕ್ ಬ್ಯಾಡ ಬ್ಯಾಡ ಅಂದ್ರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡ್ಲಿ? ಏ ಅದ್ಮಾಡೆ ಮಾಡಕಿಲ್ವೆನೆ ನೀನು ಅಂತ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ತಟಾತಟ್ಟೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಏಟ್ಟು ಹೊಡ್ಲ. ಅವಳು ಅಳ್ತಾ ಕೂಗಿಕೊಂಡ್ಲ. ತಾಯಿ ಬಂದ್ನು "ಯಾಕವ್ವಾ.... ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಬಿಟ್ ಬಂದಿರೊ ಹುಡ್ಗಿ ಯಾಕೆ ಹೊಡಿತಿಯಪ್ಪಾ ? ಅದ್ಮಾಡೊಂದ್ರೆ ಮಾಡಾಕಿಲ್ಲವಲ್ಲವ್ವಾ; 'ಅದುಂದ್ರೇನು' ರೊಟ್ಟಾ? "ಇಲ್ಲಾ ಒಂದ್ ಗೇಣು ಸಿಗ್ತದೆ. ಏನು ಕಿಚಡಿರೊಟ್ಟಿನಪ್ಪಾ ? 'ಹುಂ ಹುಂ' 'ಅಯ್ಯೊ ದಡ್ಡ ಸೂಳೆ ಮಗನೆ. ಹಂಗಂದುದ್ರೆ, ಅವಾಗ್ಗೆ ಮಾಡಿ ನೀಡ್ತಿದ್ಲಲ್ಲಪ ಅಂದು ಕಿಚಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಹಾಕಿದ್ರು. ಅವತ್ತೆ ಒಳ್ಳೆ ಶುಭದಿನವಾದ್ದರಿಂದ ಹೆಣ್ಣಿನೋರು ಬಂದ್ರು. ಅಮ್ಮಾ ಹೆಣ್ಣುಮಗುವನ್ನು ಕರ್ಕಂದ್ ಹೋಗಾಕ್ ಬಂದುದೇವಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಗನ್ನ ನಾಳೆ ಸಾಯಿಂಕಾಲ ಬರಾಕ್ ಹೇಳಿ ಬಿಡ್ರಮ್ಮ. ಆಗ್ಲಿಂತೆಳಿ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನ ಕರ್ಕಂದ್ ಹೋದ್ರು.

ಇವ್ನು ಎಲ್ಲೊ ಹೋಗಿದ್ದೋನು ಬಂದ "ನೋಡಪ್ಪಾ ನಿಮ್ಮ ಮಾವಾರು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಕರಿಯಾಕ್ ಬಂದ್ರು. ಹೋಗು. ಹೋಗಿ ಮದ್ನು ನಿನ್ನ ಬಟ್ಟೆ ಬರಿಗಳ ಸೆಳಕಂದ್ ಬಾರಪ್ಪಾ" ಅಂತೆಳಿದ್ನು ತಾಯಿ. "ಐಯ್ ನಾನು ವಿಂಡಿತವಾಗಿಯು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ." ಯಾಕಪ್ಪ ಹೋಗದಿಲ್ಲ ಅಂತೀಯೆ ?" "ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೋಗ್ಬೇಕು. ಯಾಕುಯಿಲ್ಲ ನೋಡವ್ವಾ ನಾ ಕಿಚಡಿ ರೊಟ್ಟಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ಬರ್ದಾಗೆ ಅವಳ್ಳ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಹೊಡ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟದೀನಿ. ಅವಳು ಅವಳ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಮುಂದೆ ಹೇಳ್ಕೊಂಡು ನಕ್ತಾಳೆ. ಅದ್ರಿಂದ ನಾನು ಹೋಗೋದಿಲ್ಲ." "ಹಾಗಲ್ಲಪ್ಪಾ... ಹುಚ್ಚ. ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕು. ನೋಡಪ್ಪಾ ನಿನಿಗೆ ಮೂರು ಬುದ್ಧಂತ್ಯೆ ಮಾತ್ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತೇನಿ. ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮೂರ್ ಬುದ್ಧಂತ್ಯೆ ಮಾತ್ ಹೇಳಿಕೊಡ್ತಾಳೆ ನಮ್ಮವ್ವಾಂದು ಹೋದ, ಬಟ್ಟೆ ಬರೆ ಸೆಳ್ಳಂದ್ ಬಂದ. ಎಲ್ಲಮ್ಮ ಹೇಳಮ್ಮ ನನಗೆ ಮೂರ ಬುದ್ಧಂತ್ಯೆ ಮಾತ್ ಹೇಳ್ತೇನಿ ಅಂದಿದ್ದಲ್ಲ ಅಂದ.

ದೂರದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ ತಂದಿರೋದು. ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಾವ ಬಂದು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ರೆ, ಬಾಯ್ತುಂಬ ಮಾತಾಡಪ್ಪ ಚೌಕಾಸೀಲಿ ಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡ ? ಇನ್ನೊಂದು ಮಗು, ಆದ್ರೆ ನೀನು ಕಾಡದಾರೀಲಿ ಹೋಗಬ್ಯಾಡಪ್ಪಾ ಊರೂರ್ ಮ್ಯಾಲಾಸಿ ಹೋಗಪ್ಪ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಕತ್ತೆ ಆದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದೀಪ ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣ್ತಿದೋ ಮಗ ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ಬಿಡು ಅಂದಳು.

ಹೋದ. ಇನ್ನು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ್ದಲ ಹಂಗೆ ಹೋದ. ಹೋಗ್ತಾಯಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಊರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ. ಹಿಂಗೇ ಹೋಗ್ವಾಗ ಒಂದೂರು. ಆ ಊರಿನ ಕಡೆಮನೆ ಹತ್ತಕೋದೋನೆ ಎನ್ನಾಡ್ತಾ ಇದಾನೆ ಮನೆಮ್ಯಾಕೆ ಹತ್ತತಾ ಇದಾನೆ. ಆ ಮನೆ ಯಜಮಾನ ಈಚೆ ಬಂದು ಅರೆ ಇವನ್ಯಾಕೆ ಹತ್ತತಾ ಇದಾನೆ. “ಎ ಯಾಕ್ ಹತ್ತತಿಯಯ್ಯೆ?” “ಎ ಹೋಗಯ್ಯೆ ನಮ್ಮವ್ವ ಊರಿನ ಮ್ಯಾಲಾಸಿ ಹೋಗೊಂದಾಳೆ, ಇವ್ವೊಳೆ ಬಂದ.” “ಓಹೊ ದಡ್ಡ. ಮನೆಮ್ಯಾಲೆ ಹತ್ತಿ ಹಾರಿ ನೆಗ್ಗೆ ನೆಗ್ಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗೊಂತಲ್ಲೋ ಹೇಳಿರೋದು. ದಾರೀಲಿ ನಡ್ಕಂಡ್ ಹೋಗೊಂತ ಬಾಪ್ಪಾ ಇಲ್ಲಿ ಹೋಗು, ಇಳ್ವೆ ಬಿಟ್ಟ. ಹೊಂಟಬಿಟ್ಟ.

ಅತ್ತೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದಾನೆ. ಅತ್ತೆಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದ್ ಕೈಗಲ್ ಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಕೊಪ್ಪಲು ನ್ಯಾರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಅದು, ಮ್ಯಾಲೆ ಮಕ್ಕಂಬುಟ. ಸರಿ ಇವು, ಏನೋ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿರಬೊಂದು ಉಂಡು ಮಲಗಿದ್ರು. ಇವ್ವು ಬೆಳಗಿನವರು ಕೂತ್ ಬಿಟ್ಟ. ಇನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೋಳಿ ಕೂಗತ್ತೆ ಎದ್ದು ಈಕೆ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೋಳಿ ಬಿಡಾನಂತ ಕೊಪ್ಪಿಗೆ ಹೋಗಿದಾಳೆ. ಇವ್ವು ಏನ್ ಕೂತುಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ. ಯಾಕಿಲ್ಲಿ ಬಂದ್ ಕೂತಿದಾರೆ? ಹಾಗೇಂತ ಮನಿಗೆ ಬಂದ್ಲ. ಅಣ್ಣಂದ್ರಿದ್ರಲ್ಲ? ಅಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ಬಾವಾರು ಬಂದು ಯಾಕೊ ಕೊಪ್ಪಲ್ಲಿ ಕೂತಿದಾರೆ. ಹೋಗ್ರಣ್ಣ ಕರ್ಕಂಬರಿ. ಸರಿ ಬಂದ್ರು. ನಮ್ಮವ್ವ ಬಾಯ್ತುಂಬ ಮಾತಾಡ್ತು ಅಂದಿದ್ದಲ್ಲ? ಬಾಯಿ ತುಂಬಾಂದ್ರೆ ಯಾವ್ವು ? ಕಡಬೂಂತ ಹೇಳ್ವೇಕು ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಕೆಂದ್ ಕುತಗಂಡ. ಮಾವ? ಬಂದು “ಯಾವಾಗ ಬಂದ್ಯಪ್ಪ”? “ಕಡಬು” ಅಂದ ಅಳಿಯಾರಿದ್ದೋರು, ಇಲ್ಯಾಕ್ ಕುಂತಿದಿ ಮಾವ, “ಕಡಬು” ಅಂದ. ‘ಎಷ್ಟತ್ತಲ್ಲಿ ಬಂದೆ ಮಾವ,’ ಕಡಬು’. ಓ ಇವನಿಗೇನೊ ಕಡಬಿನ ಪಿಚಾಚಿ ಹಿಡ್ಡೆ ಬಿಟ್ಟಿದೇಂತೇಳಿ, ಆ ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ಈ ಕಡೆ ಒಬ್ಬ ಕೈಕೊಟ್ಟಿದ್ರು, ಒಳಗೆ ತಗಂಡೋಗಿ ಕುಂದುರ್ದಿದ್ರು. ‘ಅಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಮೈಯನಿಗೆ ಏನೋ ಕಡಬಿನ ಪಿಚಾಚಿ ಹಿಡ್ಡೆ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಒದೆಲ್ದ ಕಡ್ಡು ಮಾಡ್ಯಾಕು. ನಾವು ಕೆಲ್ವ ವಗೈರೆ ಮುಗೆಸ್ಕಂದ್ ಬಂದ್ಬಡ್ಡೇವಿ ಅಂತ ಹೇಳಿಹೋದ್ರು. ಏಟೆಯಾದ್ರು ಅತ್ತೆಗೆ ಅಳಿಮೈಯಾಂದ್ರೆ ಆಸೆಯಲ್ಲಾ. ಆಗ್ಗೆ ಅಕ್ಕಿ ನೆನೆಹಾಕಿ ಒಂದಿಷ್ಟ್ಕಾಯಿ ತುರ್ದಾಕಿ, ಹಿಂದ್ಗೆ ನೀರು ಸೇದಿ ಕೊಡಾನಾಂತ ಬಾವಿಹತ್ತ ಬಂದ್ಲ. ಇವನು ಸುಮ್ಮರ ಕುತಗಂದ್ಲಲ. ಒಳಕಲ್ ಮುಂದೆ ಕೂತಿದ್ದಲ್ಲ. ಒಂದಿಷ್ಟ್ ಅಕ್ಕಿ ತಕ್ಕಂದುದ್ದೆ ಬಾಯಿಗೆ ಹಕ್ಕಂಬುಟ. ಆಕೆ ಬಂದು ಕೂಟ್ಟೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಬುಟ್ಟ. ಮತೆ ಹಂಗೆ ಮುಚ್ಚೆಂಬುಟ್ಟ. ಈ ಒಣಅಕ್ಕಿ ಅಲ್ಲೆ ಅಳೆಕಂಬುಟ್ಟು, ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟಿ, ಹೆಂಗ್ ಕಾಣ್ತವಲ ಅಂತೇಳಿ ಇವನು ಇನ್ನು ಬಂದಾಬಸ್ತಾಗಿ ಹಿಡ್ಕಂಬುಟ. ಒಣಅಕ್ಕಿ ಗದ್ದ ಹಿಡ್ಕಂಬುಟ್ಟುತು. ಯಮ್ಮೇನ್ನಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿ

“ಯಕ್ಕ ನನ್ನ ಅಳಿಮೈಯಂದ್ ಗದ್ದ ಹಿಡ್ಕಂಡದೆ ಕಣೆ. ನನ್ ಅಳಿಮೈಯಂದ್ ಗದ್ದ ಹಿಡ್ಕಂಡತೆ ಕಣೆ ಅಂದು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಶಾಸ್ತ್ರಗಾರ. ಅಣ್ಣ ನನ್ ಅಳಿಮೈಯನ ನೀನು ಮಾತಾಡ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿ ನಿನಿಗೆ ಮುವತ್ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ ಬಿಡ್ತೆನಪ್ಪಾ ಅಂದು ಕರ್ಕಂದ್ ಬಂದು.

ಬಂದ್ ನೋಡ್ಲೆ. ಒಂದ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿಲಾಡಿಗಂಡೆ ಅಪ್ಪು. “ಎಲ್ಲಿ ನೀವು ಕದಹಕ್ಕೆಂದ್ ಹೊರಟಬಿಡಿ ನೀವೆಲ್ಲ” ಅಂದ. ಎಲ್ಲಾರ್ನು ಆಚೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟ. “ಲೋ ಕೊಬರಿ ತುರ್ಡ್ ಕೊಡ್ಲಾ ? ನೀ ಯೇಳಾಕಿಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ನಾನು ಹೋಗ್ತೀನ್ ನೋಡಪಾ. ನನಿಗೆ ನೀನು ಹೇಳಬ್ಯಾಡ. ನಿನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳೋದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ‘ಈ ಬರೆ ಅಕ್ಕಿ ತಿಂದುಕ್ಕೆ ನನಿಗೆ ಮುವತ್ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹುಂ ನಿಂದ ನಾನ್ ಹೇಳಕಿಲ್ಲ. ನಂದ್ ನೀನು ಹೇಳಬ್ಯಾಡ’ ಅಂದ. ಓಹೊ ಆಗ್ಲಿ ‘ಅಂದ್ರೆ ನಿಮ್ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಾವ ಬಂದು ಕಂಡ್‌ಗಿಂಡ್ ಮಾತಾಡ್ಲಿದ್ರೆ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಿಯಲ್ಲ? ‘ಓಹ್ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತೇನಿ’. ಸರಿ ಆ ಮಂತ್ರ ಅಂದ ಈ ಮಂತ್ರ ಅಂದ. ಕದತಗದ. ಮಾತಾಡ್ಲಿದ್ರು. ಚನ್ನಾಗೆ ಮಾತಾಡ್ಲೆ. ಚನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದಮ್ಮಾಲೆ, ಇವ್ವಿಗೆ ಮುವತ್ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು. ಇನ್ನ ಆ ಮುದ್ದಿ ಮಾಡ್ಲಾರ್ನೊಂತೆಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ್ರು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಗಂಡಹೆಂಡ್ತೀರ್ ಇಬ್ಬ್ರಾಳು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದ್ ಹೆಣ್ ಮಗುವನ್ನು ಗಂಡನ ಮನಿಗೆ ಕಳಿಸಿದೊಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮೆ ಆತ? ಇನ್ನು ಆಗಂದೇಲೆ ಕಳಿಸ್ಬೇಕು. ಆಗ ಅದು ಇದು ಅಡ್ಲೆ ಉಪ್ಪಾರ ಮಾಡಿ, ವಣ ಕಜ್ಜಾಯ ಮಾಡಿ ಜನ ಕಳಸ್ತೆ ಹನ್ನೆಲ್ದಗಂಟೆ ಆಗೋಯ್ತು. ಮಗಳ ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿದ್ರು. ಅವಾಗ ಅತ್ತೆ ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು? ಅಳಿಮೈನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಿನ್ನಿಂತೆಲಿ, ಇಷ್ಟ್ ವಡೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ಇಬ್ಬನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ರು.

ಇವ್ವು ತಿಂತಾ, ಇವನಿಗೇನಾತು? ಹೆಣ್ತಮ್ಮಾಲೆ ಆಸೆ ಬರುಲ್ಲ. ವಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ಲಲ ಅತ್ತೆ ಅದ ತಿಂದ್ಕಂತ ಹೊಂಟ್‌ಬಿಟ್ಟ. ಆಕೆ ಹೆಂಡ್ಲಿ ಹಿಂದಗಡೆ ಓಡ್ತಾ ಓಡ್ತಾ ಹೊಂಟ್ಲು. ಹಣೆಮ್ಮಾಲೆ ಕುಂಕು ಇಟ್ಟಿದ್ಲಾ? ಅದು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬೆವತುಬಿಟ್ಟು ಮಖಿತುಂಬ ಆಯ್ತು. ಓಡ್ತಾ ಓಡ್ತಾ ಅರ್ಧ ದಾರಿಗೆ ತೀರೊಯ್ತು ವಡೆ. ಹಿಂದುಕ್ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್ಲೆ, ಮುಖ ತುಂಬ ಆಯ್ತಾ? ಅಪ್ಪು ಓಹೋ ನಮ್ಮಾವ ನನ್ನಿಂದ್‌ಗೂಟ್ಟೆ ಯಾವೋ ಪಿಚಾಚಿ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದಾನೆಂದು ಹೊಡಿತಾನೆ ಓಟ.

ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಸಾಬ್ರವನು ಕುದ್ರೆಮ್ಮಾಲೆ ಕುತಗಂದ್ ಹೋಗ್ತದ್ಲೆ. ಲೇ ಸಾಬ್ರೆ ನಿಲ್ಲು ಅಂದ. “ಏನಪ್ಪ?” “ಇಗೋ ನೋಡು. ಕುದ್ರೆ ನನಿಗೆ ಕೊಡು, ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಬರಾಯಿದೆಯಲ್ಲ ಪಿಚಾಚಿ, ಅದ್ಲೆ ಕರ್ಕಂದ್ ಹೊಂಟೋಗು.” ಕುದ್ರೆ ಇವ್ವಿಗೆ ಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟ. ಆ ಹೆಣ್‌ಮಗಳ ಕರಕಂದ್ ಹೊಂಟ. “ಲೋ ಅಣ್ಣಾ ಹ್ಯಾಗೋ ಹತ್ತದು ?” “ಲೋ ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರ ಹಿಂದ್ಲೆ ನಡಕಂಡೋಗಿ ನೆಗಿಯೋ ಆಚೆ. ಒಷ್ಟು ದೂರ ಹಿಡಕಂಡೋಗಿ

ಹಿಂದಗಡೆ ನೆಗಿಯಾಕ್ ಹೋದ. ಪಟ್ಟಂತ ಒದೀತು. ಅಯ್ಯೊ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲಪ್ಪ ನನಿಗೆ ಏಟು. ಹಾಗೇಂತೇಳಿ ಮುಂದುಕೊಂಟ.

ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ರಗರಿನೋನಿದ್ದ. ಲೋ ಮಗ ಈ ಕುದ್ರೆ ನೀನೆ ತಗೊ, ಆ ರಗರು ನನಿಗೆ ಕೊಟ್‌ಬಿಟು. ನಾನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕುದ್ರೆಗು ನಲ್ವತ್ ರೂಪಾಯಿ ರಗರಿಗು ಒಂದೆಯಾ ? ರಗರ ಅನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟ, ಕುದ್ರೆ ಇನ್ನು ಹಿಡ್ಯಂಡ. "ಹ್ಯಾಗೊ ಮಗ ಕರೆಯೋದು ?" ಅಣ್ಣಾ ದಿಣ್ಣೆಮ್ಯಾಲೆ ರಗರು ನಿಲ್ಲು. ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ನೀನಿಂತಗಂಡು ನಡೀಮಗ ಅನ್ನು. ಹಂಗೆ ಅಂದ. ಅಂದುದ್ದೆ ಸೈ ಗುದ್ದಿಬಿಡ್ತು.

ಮುಂದುಕೊಲ್ಪ. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ ಮಾರ್ಕಂದ್ ಬರ್ತಾಯಿದ್ದ. "ಲೋ ಅಣ್ಣಾ, ಈ ರಗರ ನೀ ತಗೋ, ಆ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ ನನಿಗೆ ಕೊಡು ಅಂದ. ನಾಲ್ಕಾಣೆ ಹಲಸಿನ ಹಣ್ ಗು ನಲವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ರಗರಿಗು ಒಂದೆಯ ? ಹಲಸ್ಸಣ್ ಇನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ರಗರ ಅನ್ನು ಮಡಿಡ್ಯಂಡ. ಹ್ಯಾಗೋ ಹಲಸ್ಸಣ್ ಹೊತ್ಕನದು ?" ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ತೊಟ್ ಮುರು ತಲೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಮಡಿಕ್ಕ ಮಗ ಅಂದ. ತೊಟ್ ಮುರು ತಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಮಡಿಕ್ಕಂಡ. ಅಂಟಲ್ವೆ? ಅಂಟಸ್ಕಂದ್ ಬುಡ್ತು.

ಊರಿಗೆ ಬಂದ. ನೆನಿಬಾರ್ಡೊನು ಇದ್ದಲ್ಲ? 'ಲೋ ಅಣ್ಣಾ ನನ್ ತಲೆನೆ ಚೌರ ಮಾಡಿಬಿಡೊ. ಹಲಸ್ಸಣ್ ನೀ ತಗಲೋ. ತಲೆನೆಲ್ಲ ಚೌರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಹಲಸ್ಸಣ್ ಇನ್ನು ತಗಂದ.

ಮನಿಗೆ ಬಂದ. "ಏನಪ್ಪಾ?" "ಏನವ್ವಾ? ಹೀಗಿಗಾಗೋಯ್ತು ಕಣವ್ವಾ"? ಲೋ, ಇಂತ ಕೆಲ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿನೋ. ನಾನೇನ್ ಮಾಡ್ಲೊ? ದೂರದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್‌ತಂದು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ರೆ ಇಂತ ಕೆಲ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆಗಲಿ ಬಾಯಿಲ್ಲಿ. ಈಗೆಲ್ಲ ಕೆಲಸದ ಕಾಲ. ಯಾರು ಸೌದೆ ಸೊಪ್ಪು ಹೊಡಿಯಾಕ್ ಬಂದುಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೋಗಿ ಒಂದ್ ಹೆಣ್ ನೋಡ್ಕೆಂದ್ ಬರ್ತೇನಿ. ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡದಾದ ಆಲಮರಕ್ಕೋಗಿ ಒಂದ್ ಕೊನೆ ಕಡ್ಡಾಂಬಾಪ್ಪಾಂತೇಳಿ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಊಟುಕ್ ಕೊಟ್ಟು ಊಟ ಮಾಡ್ಲಿ, ಅವುನ್ನ ಮರ ಕಡಿಯಾಕ್ ಕಳ್ಳಿ, ಈಯಮ್ಮ ಹೆಣ್ ನೋಡ್ಕೆಂಬರಾಕ ಹೊರ್ದೊದ್ದು.

ಇವ್ವೇನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಮರದಮೇಲೆ ಮ್ಯಾಲಕ್ ಹತ್ತಿ ಬುಡ ಕಡಿತಾಯಿದ್ದ. ಎಲ್ಲಾರು ಕೆಳಗೆ ನಿತಗಂದೆ ಬುಡಕಡುದ್ರೆ, ಇನ್ನು ಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ನಿತಗಂದ್ ಬುಡ ಕಡಿತಾಯಿದ್ದ. ಕಡಿತಾಯಿದ್ರೆ ಅದೆ ಊರಿನೋರು ಮೂರುಜನ ಹೋಗ್ತಾ "ನೋಡು ಈ ದಡ್ಡ ಸೂಳೆಮಗನ್ನ ಮರದಮ್ಯಾಲೆ ನಿತಗಂಡ್ ಬುಡ ಕಡಿತಾನಲ್ಲ ಸಾಯಾಕಿಲ್ವ?" ಇದು ಕೇಳ್ತಲ್ಲ ಬಂದುದ್ದೆ ಮೂರ್ ಜನಾನು ಅಡ್ಡಹಾಕ್. ಏನೋ ಏಕೋ ? ಏನು ಇಲ್ಲಿ ನಾ ಸಾಯ್ತೇನಿ

ಅಂದ್ರಲ್ಲ. ಯಾವಾಗ ಸಾಯ್ತೇನಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೋಗಿ'. 'ಏ ಹುಚ್ಚ ನಾವೇನು ಬ್ರಹ್ಮಾಂತ ತಿಳ್ಳಂಬುಟ್ಟಿನೋ ? ದಡ್ಡ, ಮರದ ಮೇಲೆ ನಿತಗಂದ್ ಬುಡ ಕಡಿತಾರನೋ ? ' ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗಾಕಿಲ್ಲ. ನಾನ್ಯಾವಾಗ ಸಾಯ್ತೇನಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೋಗಿ. ಇವು ಯಾವೊ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಾಂತಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಹೊಂಟುದು. 'ಲೋ ಹೋಗೋ ನಿನ್ನ ಮೂಗು ಚೊಟ್ಟಾದ್ದಿನ ಸಾಯ್ತಿ' ಅಂದು . ಬಂದ್ಬುಟ್ಟ. ಶಿವಕ್ಕ ನನ್ ಮೂಗು ಚೊಟ್ಟಾಗ್ತೆನೋ ನೋಡು. ನಂಜಣ್ಣ ನನ್ ಮೂಗು ಚೊಟ್ಟಾಗಿದೆಯೇನೋ ನೋಡು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಸಿಟ್‌ಬಂದು ಹುಂ ಕಣೋ ಚೊಟ್ಟಾಗೆತೆ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟ. ಬಂದುದ್ದೆ ಕದಹಾಕಿತ್ತಲ್ಲ? ಲೇ ಕದ ನಮ್ ತಾಯಿ ಬಂದ ಕೂಟ್ಟಿ, ನಿನ್ ಮಗನ ಮೂಗು ಚೊಟ್ಟಾಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಮಗ ಕಾಡಿಗೇ ಸಾಯಕೋದಾಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಲೆ ಕದಾಂತ ಹೇಳ್ವೆ. ಕಾಡಿಗೋಗಿ ಆಳುದ್ದ ಗುಂಡಿ ತಕ್ಕಂಡ್ ಹುಣ್ಕೊಂಡ.

ಆ ಕಾಡ್ಗೆ ಜೇನು ಬಿಚ್ಚೊದಿಕ್ಕೆ ಇಬ್ರಾಳ ಬಂದುದು. ಒಂದು ಮೂರಗಡಿಗೇ ಜೇನು ಬಿಚ್ಚಿದಾರೆ. ಆಲೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೋ ಟೈಮು. ಮೂರಗಡ್ಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದ್ ಗಡಿಗೇ ಹೊತ್ಕೊಳ್ಳೋರಿದ್ರೆ ಕೂಲಿಕೂಟ್ ಕರ್ಕೆಂದ್ ಹೊಂಟೋದವಲ್ಲ ಅಂತ ಬಂದುದಾರೆ. ಇವ್ನು ಗುಂಡಿ ಹೊಡ್ಕೆಂಡ್ ಹೊತ್ಕೊಂಡಿದಾನೆ. 'ಲೋ ಯಾಕೋ ಹೊತ್ಕೊಂದೀಯ ?' 'ಲೇ ಹೋಗಯ್ಯ, ಸಾಯಾಕ್ಕೆ ಹೊತ್ಕೊಂಡಿದೇನಿ', 'ಎಲ ಇವ್ನು ಏನಂದೆ ಸಾಯಾಕೆ, ಏ ಅಣ್ಣ ಇಲ್ಲೆ ಹತ್ರ ಊರು ನಮ್ಮು. ಮೂರ್‌ಗಡಿಗೇ ಜೇನು ಇಲ್ಲಿದೇವಿ. ನೀನೊಂದ್ ಗಡಿಗೇ ಹೊತ್ಕೆಂದ್ ಬರ್ಬೇಕಲ್ಲ? ಎಷ್ಟೆ ದುಡ್ಡ್ ಕೇಳಿದು, ಕೊಡ್ತೇವಿ'. 'ಎಷ್ಟು ಕೊಡ್ತೀರಿ?' 'ಎರಡಾಣೆ ಕೊಡ್ತೇವಿ'. 'ಕೊಡಿ ಮತ್ತೆ'. ಎರಡಾಣೆ ಇಸ್ಕಂಡಿದಾನೆ. ಒಂದು ಗಡಿಗೇ ಜೇನು ಹೊತ್ಕೊಂಡಿದಾನೆ. ಅವು ಮುಂದೆ ಹೋಗ್ತಾ ಅವ್ರೆ. ಹಿಂದೆ ಹೋಗ್ತಾ ಎಡಗೈಲಿ ಗಡಿಗೇ ಹಿಡ್ಕಂಡು, ಬಲಗೈಲಿ ಎರಡಾಣೆ ಹಿಡ್ಕಂಡು, ಇವು ಎರಡಾಣೆ ಕೊಟ್ಟವ್ರೆ ಇದರಲ್ಲೊಂದು ರಗರು ತರ್ತೇನಿ, ಅದುನ್ ಸಾಕ್ತೇನಿ, ಅದು ಇಷ್ಟಪ್ಪ ಆಗ್ತದೆ, ಅಂದ. ಎರಡೂ ಕೈಬಿಟ್ಟ. ಅದು ದೊಪ್ಪಂತ ಬಿದ್ದು ಒಡ್ಕೋಯ್ತು. ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಅವು? ಒಂದೊಂದ್ ಒದೆ ಕೊಟ್‌ಬುಟ್ ಹೋದ್ರು. ಅದೇ ಟೈಮ್‌ಲ್ಲಿ ಇಬ್ರಾಳು ಕಳ್ಳನಕ್ಕೆ ಬರ್ರಾ ಅವ್ರೆ. ಇವ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಳು ಬಲವಾಗಿದ್ದ. 'ಅಣ್ಣಾ ಇವನ್ನ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ಕಂದೋದ್ರೆ, ಬಾರಾದ್ ಹೊರುಸ್ಕೋದಲ್ಲಣ್ಣ ಅಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡ್ಕಂಡ್ ಬರ್ರಾಯಿದ್ರು. ಇವ್ನಿಗೆ ಕೇಳಿಬಿಡ್ತು. ಅವು, 'ಏನಣ್ಣ ಕಳ್ಳಾನಕ್ ಬರ್ತೀಯ?, 'ಓ ಬರ್ತೇನಿ'.

ಸರಿ ಹೋದ್ರು. ಒಂದ್ ಮನಿಗೆ ನುಗ್ಗಿಬಿಟ್ಟು. ಅವ್ರೆಲ್ಲ ಪೆಟ್ಟಿಗಿಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಇವ್ನೇನ್ ಮಾಡ್ತೆ? ರಾಗಿಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿದ. ಅದೇನಂತ ಬಾರ ಇರುಲ್ಲ. ಹಸಿಕಲ್ಲು ಎತ್ತಿದ, ಭಾರಾಗಿತ್ತು. ಇವು ಹೊತ್ಕಂಡ್ ಕೆಂಬಾರ್‌ಗುಂಡಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ರು. ಇವ್ನು ಹಸಿಕಲ್ ಹೊತ್ಕಂಡ್ ಬಂದ್ ಗುಂಡಿಗೆ ಹಾಕ್ತೆ. ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ ಓಸ್ ಅಡ್ಡ ಇದ್ದಾಕ್ಲ ಈ ಹಸಿಕಲ್ ಹೊತ್ಕಂಡ್ ಬಂದಿದ್ದೀಯ ? ನಿವೇನಪ್ಪ ಮಾತಾಡ್ಕೆಂದ್ ಬಂದಿದ್ದು? ಬಾರಾದ್ ಹೊರಾಕ್ ಸರಿಗವ್ವೆ ಅಂತಲೇನಪ್ಪಾ ? ರಾಗಿಕಲ್ ಎತ್ತಿದೆ ಬಾರಾಗಿರುಲ್ಲ. ಹಸಿಕಲ್ ಎತ್ತಿದೆ ಬಾರಾಗಿತ್ತಪ್ಪ.

ಎತ್ಕಂದ್ ತಗಂದ್ ಬಂದೆ. ಅಯ್ಯೋ ದಡ್ಡ ಹಾಗಲ್ಲ ಕಣೋ. ಬಾರವಾದ ಪದಾರ್ಥವಾಗಿರತಕ್ಕಂತ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇಂತದು ತರಬೇಕು. ಓಹೋ ಹಾಗೋ ನಡ್ರಿ ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಳ್ತನ ಮಾಡ್ಕೆಂಡೆ ಸುತ ತಗಂಡೇ ಬರಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದೂರಲ್ಲಿ ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಬ್ಬ. ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಮನೇಲಿ ಒಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಬೇಯ್ತಾಯಿದೆ. 'ನಾವು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ಕೆಂಡ್ ಬಂದ್ಪಿಡ್ವಿ ಹಾಗೇಂತೇಳಿ ಹೊರೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ ಮನೆಯೋರು. ಈ ಮುದ್ದಿಗೆ ಹಂಗೆ ನಿದ್ಡೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸರಿ ಒಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಪಾಯಸ ಕುದಿತಾ ಏತೆ. ಇವರು ಮೂರ್ ಜನಾನು ಅದೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ರು. ಇವ್ರೆಲ್ಲ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಟ್ಟಿ ನೋಡ್ತಾಯಿದೆ, ಇವ್ವು ಪಾಯಸ ಕುದಿತಾ ಇದ್ದುದ್ ನೋಡಿ ಏ ಬರೋ ಇಲ್ಲಿ. ಪಾಯಸ ಕುಡದ್ ಬಿಟ್ ಕಳ್ತನ ಮಾಡ್ಕೆಂಡ್ ಹೋಗಾನ. ಆಗ್ಲಪ್ಪಾಂದ್ಕೆಂಡ್ ಬಂದ್ ಕುಂತ್ಕಂದ್ರು. ಅವರಿಗು ಎಲೆಹಾಕ್ದ. ತನಿಗು ಒಂದು ಎಲೆ ಹಕ್ಕೆಂದ. ಸರಿ ಅವನಿಗು ಒಂದ್ ಸೌಟ್ ಹಾಕ್ದ, ತನಿಗು ಒಂದ್ ಸೌಟ್ ಹಕ್ಕೆಂದ, ಪಾಪ ಎಷ್ಟು ಅಸ್ವಾಗಿ ಮನಿಗಿದಾಳೋ ಮುದ್ದೀಂತ ಎತ್ತಿ ಅವಜ್ಜಿ ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಲೆ ಕವುಚಿಬಿಟ್ಟ. ಸುಡೊ ಪಾಯಸಲ್ಲೆ ?ಯಪ್ಪಾಂದ್ರು. ಆ ಮೂಲೆಗೆ ಒಬ್ಬನೋದ. ಈ ಮೂಲೆಗೆ ಒಬ್ಬನೋದ. ಸರಿ ಅತ್ತೋರು ಇತ್ತೋರೆಲ್ಲ ಬಂದ್ ತುಂಬ್ಕಂಡ್ರು. ಏ... ಏನಜ್ಜಿ ಏನಜ್ಜಿ ಅಂದ್ರು. ಅಪ್ಪಾ ಹಾಗೆ ಪಾಯಸ ಕುದುಸ್ಕೊಂಡ್ ಮನಗಿದ್ಡೆ. ಯಾರೋ ಎತ್ತಿ ಬೆನ್ನಿನಮ್ಯಾಲೆ ಬಿಟ್ ಬಿಟ್ಟು. ಆ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಗೊತ್ ಕಣಪ್ಪಾಂತ ಕೈ ಮುಗದ್ಲಂತೆ. ಇವನು ಅದೆಗತೆ ಕುಂತುದ್ದಲ್ಲ. ಏ ಹಾಕಿ ಬಿಡ್ತೇನೋಡು. ನನ್ನೊಬ್ಬನ್ನ ತೋರುಸ್ತಿಯಾ ? ಅಂದ. 'ಅವಾಗ ಅವರಿಬ್ರಾಳ್ ತಗಂದೋಗಿ ಸ್ಪೇಷನ್ನಿಗೆ ಬಿಟ್ ಬಿಟ್ಟು. ಇವನ್ನ ಸುದ್ದ ದಡ್ಡಾಂತ ಬಿಟ್ ಬಿಟ್ಟಂತೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿರುಮಲಯ್ಯ, 55 ವರ್ಷ, ಒಕ್ಕಲಿಗ ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೨೬. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗಂಡ ಎಂಡಿ ಇಬ್ಬು ಆಳಿದ್ರು. ಇರುತ್ತಲಾವೆ ಅವಳೇನು ಮಾಡಿದ್ರು? "ಏನು ಮಾಡಿಲ್ಲವಲ್ಲೀ" ಅಂತ ಗಂಡನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರು. ಗಂಡ ಏನ್ ಮಾಡ್ಡ? ವೋಗಿ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ, ಬೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ತಗೋಬಂದ. ಮನೇಗೆ ತಗಂಬರೂಲಾವೆ ಅವಳೇನು ಮಾಡಿದ್ರು? ತಿಂಞಾದ್ರಾ ಏನೂ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ತಗೊಂಬಂದಿದ್ರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮೆ ಯಾವೋ ತರಕಾರಿಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡ್ಕೆಂಡೆ ಮಾಡೋದು. ಅವೇನು

ಮಾಡ್ಡ? 'ನಾನಿರೋಕಿಲ್ಲ, ಸಂತೆಗೋಗ್ಗಿನಿ. ನಂಗೆ ಬುತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಕಟ್ಟು. ಅಂತ ಗಂಡ ಕೇಳ್ತೆ. ಗಂಡ ಕೇಳೊಹೊತ್ತೆ ಇವೇನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಅನ್ನ ಮಾಡಿ, ಚಪಾತಿ ಮಾಡಿ, ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದು.

ಮನೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಬೇವಿನಮರ, ಆ ಬೇವಿನ ಮರದಾಗೇ ಬುತ್ತಿ ಸಹಿತ ಕುತ್ತೊಂಬಿಟ್ಟು. ಅನ್ನು ಕುತ್ತೊಂತೂವೇ ಒಬ್ಬ ಗೌಡತಾತ ಅಂತ ಅವಯ್ಯ ಗೌಡತಾತ ಬಂದು ಇವು, ಮನೇಲಿ ಮಲ್ಲಿಕೊಂಡ. ಮಲಕೊತ್ತೂನೂ ಇವೇನು ಮಾಡಿದ್ದು? ವಡೆ ಕಜ್ಜಾಯ ಬೋಂಡ ಅಂತದ್ದು ಇಂತದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಗಡಿಗೇಗೆ ತುಂಬಿ, ಮಡಗಿ ತಾತನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸಿ ತಾನು ತಿನ್ನೋವ ಅಂತೂವೇ ನೀರು ಹೊತ್ತೊಬರಕೆ ಹೋದ್ದು.

ಹೊತ್ತೊಬರೂತೂವೆ ಗಂಡ ಬಂದು ಏನ್ ಮಾಡ್ಡ? ಕಾದಎಣ್ಣೆ ಇರ್ತದಲ್ಲ, ಅದನ್ನ ತಗೋಬಂದು ಮೂಗ್ಗೆ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟ. ಯಾರಿಗೆ? ಆ ಗೌಡತಾತಂಗಿ. ಆ ಗೌಡತಾತ ಸತ್ತೋಗ್ಗಿಟ್ಟ. ಸತ್ತೋಗುವೊತ್ತೆ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ದು? ಒಳಗೆ ಅಳ್ತಾ ಇದ್ದು.

ಗಂಡ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಅವನು ಇವನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಪಿಟ್ಟು ಆ ಕೈಗೊಂದು, ಈ ಕೈಗೊಂದು ವಡೆ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟ, ಒಂದು ಒಬ್ಬಟ್ಟು ಬಾಯ್ಗೆ ಇಟ್ಟಿಟ್ಟ. ಯಾರ್ಗೆ? ಆ ಗೌಡತಾತಂಗಿ. ಎಣ್ಣೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲ ಅವಯ್ಯಂಗಿ. ಎಣ್ಣೆ ಬಿಡೂತೂವೇ ಇವು ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ದು? ಬಂದವೇ ಅಯ್ಯೊಯ್ಯೊ ನಿನಗಾಗೇ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಆಗ್ಗೆ ತಿಂತಾ ಕುಂತಿದ್ವೀಯಲ್ಲಾಪ್ಪ ಅಂತ. ಅನ್ನು ಜೀವದಾಗಿದೆ, ಅಲ್ವ ಮಾತಾಡೋದು? ಕಾದ ಎಣ್ಣೆ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದೋನು ಅಂಗೇಯಾ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಿದ್ದಾ. ಬಂದ್ ಇಂಗ್ ಮುಟ್ಟಿದ್ದು. ತಟಕ್ಕನೆ ಉಂಡೋಕ್ಕಿಟ್ಟ. ಉಂಡೋಕ್ಕೂವೆ ಒಲೆ ಮುಂದೋಕ್ಕಿ ಅಳ್ತಿದ್ದು.

ಅಳ್ತಿದ್ದೂವೇ ಇವು ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲ? ಗಂಡ ಬಂದು ಲೇ ನೀರು ಕೊಡೆ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ. ಕೇಳೊವೊತ್ತೆ ಇವಳು ಏನಂದೂ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಬಂದ್ಲ. ಕೊಟ್ಟು. ಇದ್ಯಾಕೇ ಸೊರಕ ಪೊರಕ ಅಂತಿಯಾ, ಅಂತ ಹೆಂಡ್ತೀನ ಕೇಳ್ತಾ. ಹೆಂಡ್ತಿ ಏನಂದ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ಯಾಯೋ ಗೌಡತಾತ ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ. ಸತ್ತೋಗ್ಗಿಟ್ಟವನೆ ಕಣ್ಣೆ ಅಂತ ಗಂಡಂಗಿ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವೇನ್ ಅಂದ, ಸತ್ತೋದೆ, ವೋಯ್ಯಾನೆ ಬಾರೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಳ್ತೀಯಾ. ಅಂತನೇ ಒಳಗೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ ಅತ್ತೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾವನ ಕಾಲದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ವೇನೆ ತಕ್ಕೊಂಬಾ ಅಂದ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಬಂದ್ಲ. ತಗೊಂಬರೂ ಲಾವೆ ಇವು ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ದು? ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆಲ್ಲ ಅವನ್ನ ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟು. ಅನ್ನು ಸತ್ತೋಗಿರ್ತನಲ್ಲ. ಅವನ್ನ ತುಂಬಿಟ್ಟು. ತುಂಬಿಟ್ಟು ದಾರ ಕಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟು. ತಗೊಂಡೋಗಿ ದೇವು, ರೂಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಡ್ಡಿಬಿಟ್ಟು.

ಅವತ್ತು ಏನಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ, ಕಳ್ಳುಗಳು ಅವು ಮನೇಗ್ ನುಗ್ಗೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದು. ಇವೇನು ಮಾಡ್ಡ? ಕಳ್ಳು ಇದ್ದಿದ್ದು ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲ? ಇವು "ಏಯ್ ದೇವು, ಒಡವೆ ಇದೇ, ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಮಲ್ಕೊಳಿ" ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಗಂಡ ಒಂದು ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ, ಹೆಂಡ್ತಿ

ಒಂದ್ ಮಂಚದ ಮಾಲೆ ಮಲಿಕ್ಕೊಂಡು. ಮಲಿಕ್ಕೋತ್ಲಾವೇ ಇವು, ಏನ್ ಮಾಡಿದು? ಒಷ್ಟೊತ್ತು ಇದ್ದವರು ಬಂದಿದ್ದು. ಪೆಟ್ಟೆ ಹೊತ್ಕಂಡು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ಕಳು. ಐದು ಜನ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಬಂದಿದು. ಅವು, ಐದು ಜನಾನೂ ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಹೊತ್ಕೊಂಡು ವೊಗೊಂಡು ವೊಗೊಂಡು ವೋಗಿ ಒಂದು ಬಾವಿಗೋದು. ಅವಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನ ಇದ್ದ. ಅದರೊಳಗೆ ಯಜಮಾನ ಏನಂದ ? ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲಬೇಡಿ, ಕಣ್ಣಪ್ಪ. ದೇವ್ರ ಒಡವೆ ಐತಂತೆ. ವೋಗಿ ತುರುವಕೆರೆ ಸಂತೇಲಿ ಅಣ್ಣಕಾಯಿ ತನ್ನಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳಿದು. ಅಣ್ಣ ಕಾಯಿ ತನ್ನಪ್ಪಾ ಅಂತೂವೇ ಇವು, ಏನ್ ಮಾಡಿದು? ಅಣ್ಣಕಾಯಿ ತರಾಕ್ ವೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಆಯಪ್ಪವರು ನಾಕು ಜನಾನೂವೆ.

ಈ ತಾತ ಇದ್ದಲ್ಲ ತಾತ ಇದನ್ನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತಗೊಂಬಿಡೋಣ ಅವು, ಬರೋವೊತ್ಗೆ ಅಂತ ವೋದಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಗೋಯ್ತುಲಾವೇ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಎಣ ಹಲ್ಲುಗಿರಕ್ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಸತ್ ಎಣ ಅಲ್ಲಿರಿಕ್ಕೊಂಡಿದೆ ಇವ್ನು ಏನ್ನಾಡ್ಡ? ಅಂಗೇ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟ. ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ಕುಂತಿದ್ದ. ಇವು, ಏನ್ನಾಡಿದು? ಒಂದ್ ಐವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ತಗೊಂಬಂದು. ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ತಗೊಂಬರೋವತ್ಗೆ ಆಮೇಲೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದು, ಗಂಧದಕಡ್ಡಿ ಬೆಳಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಬೆಳಗ್ಗವೇ ವೋಗಿ ಕುಂತೊಂಡು ಮತ್ತೆ ನಂಗೇನೂ ಬ್ಯಾಡಿ ಕಣ್ಣಪ್ಪ. ನನಗೆ ಬರೀ ಹಣ್ಣು ಕಾಯಿ ಕೊಡ್ರಪ್ಪ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರೋದೆ ಸಾಕು ನಂಗೇ. ನೀವು ನಾಕ್ ಜನಾನೇ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಪ್ಪ. ನಿಮಗೆ ಕಳ್ಳತನ ಕಲ್ಸಾನಂತ ನಾನ್ ಬಂದಿದ್ದೆ, ಅಂತ ಹೇಳ್ದಾ. ಆಗಂತ ತಾತ ಹೇಳ್ದಾಲೇ ಇವು, ಏನ್ನಾಡಿದು? ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡ್ತಾರೆ, ಎಣ. ಲೇ ಲೇ ಲೇ ಇದೇನು ಹಿಂಗ್ ಆಗ್ಬಿಡ್ತಲ್ಲ. ಏನ್ನಾಡೋಣ ನಾವು. ತಡೀ ಇವತ್ತು ಏನಾರ ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನೇ ವೊತ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಬಂದು.

ಬರ್ದುಲಾವೆ ಮಂಚ ಮಂಚವೇ ಹೊತ್ಕೊಂಡು. ಮಂಚವೇ ಹೊತ್ಕೊಂಡು, ವೊಗೊಂದು ವೊಗೊಂದು ಓಯ್ತಾ ಇದ್ದು. ವೋಯ್ತಾ ಇರ್ದುಲಾವೆ ಒಂದು ಅಲದಮರ, ಒಂದು ಮಾವಿನಮರ, ಒಂದು ಹಿಪ್ಪೆಮರ. ಮೂರ್ಮರ ಇರ್ದಲೇಯಾ ಆ ಮರತಕ ವೋಯ್ತುಲಾವೆ ಇವ್ವೇನು ಮಾಡಿದ್ನು, ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇದ್ದವು, ಅಲದ ಮರದ ಬೇರು ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಮ್ಯಾಕ್ ನೆಗ್ಗೊಂಬಿಟ್ಟು. ತಾಂಡುಹೋದು. ಕೆಳಕಾಗಿದು. ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ. ಅವು ವೋಗ್ಬಿಟ್ಟವೆ. ಆಮೇಲೆ ಏನ್ನಾಡಿದು ? ಇನ್ನೊಂದ್ಲಿಗೆ ಬರ್ದೀ ಏನಾರಮಾಡಿ ಈವತ್ತು ಏನಾರಾಗ್ಗಿ ಇನ್ನೂ ಅವು ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗೇಕು ನಡಿ, ಅಂತ ಬರ್ದಾ ಇದ್ದು. ಬರ್ದಾ ಇರ್ದುಲಾವೆ ಇವ್ವೇನು ಅಂದು? ಮತ್ತೆ "ಏನ್ನೇಡ ನಡೀರಿ ಮಾವಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಪಣ್ಣ ಕಿತ್ಕೊಂಡು ಇವತ್ತು ಹೋಗೋಣ ಅಂತಾವ, ಮರಕ್ ಬರ್ದಾ ಇದ್ದು. ಇವ್ವೇನ್ ಅಂದ್ನು 'ಏಯ್ ಮತ್ತೇ ಅಂಗಲ್ಲ ನೀನು ನೋಡಿದೆ, ಈ ಮರಕ್ಕೆ ಅತ್ತಿದ್ಡೀಯಾ. ಈ ಮರದಾಗೇ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಾಕಾಗ್ನು. ನೀನು ನೀನೊಬ್ಬನೆ ಬಾ ಈ ಮರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ನು. ಮರಕ್ಕೆ ಹತ್ಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅವು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನೇನಂದ, ಮತ್ತೆ

ಇದರೊಳಗಡೆ ನೋಡು ಮೂಗ್‌ಚೌಡಿ ಅದೆ, ಒಬ್ಬೂ ಈ ಮರಕ್ ಹತ್‌ಬೇಡಿ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ಆಮೇಲೆ ಅವಳೇನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಇವೊಳ್ಳೆ ಇಬ್ಬೂ ಆ ಮರದಾಗಿದ್ದು, ಇವು ಆಳಗೊಂದೊಂದು ಮರಕ್ ಅತ್ಯೊಂಬಿಟ್ಟು. ಅತ್ಯೊಂಡ್ ಏನಂದು, 'ಅಲ್ಲಕಣಪ್ಪ ನೀನು ಇಂಗೇ ಇದೆ, ಆಗ್ತದೆ. ನೀವು ಅಣ್ಣ ಕಿತ್ಯೊಂಡು ತಿನ್ನೀ ನಾನ್ ಮರ್ದಾಗ್ ಇದ್ದೀನಿ.

ನೀವು ಈ ಮರಕ್ಕೆ ಬರಬ್ಯಾಡಿ. ಈ ಮರದಾಗೆ ಚೌಡಿ ಆವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ? ಇವ್ನು ಬಂದ ಇಳ್ಳು. ಆಮೇಲೆ ಇವು ಏನ್ನಾಡಿಟ್ಟು? ಒಷ್ಟುದೂರ ಬಂದವ್ರೇ. ಮತ್ತೆ ನಾನೇ ಗಂಡ ನೀನೇ ಹೆಂಡ್ರಾಗೋಗು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ಅವು ಅದಕ್ ಏನಂದ? ಇವು ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ನಿನಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ ನನ್ನೆ ಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ, ಇವು. ಯಾರನ್ನ ? ಅವಯ್ಯನ. ಮರಕ್ ಅತ್ತಿದ್ದಲ್ಲ ಅವ್. ಅವ್ ಇವು ಕೇಳಿದ್ದು. ಮರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅವು. ಆಮೇಲೆ ಅವಾಗೇನಂದ. ಲೇ ಅಂಗಲ್ಲ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ರು ಆಗೋದು, ನಿನ್ನ ನಾಲ್ಗೆ ನನಗ್ ಕೊಡು ನಾನ್ ಚೇಪ್ತೀನಿ, ನನ್ನ ನಾಲ್ಗೆ ನೀನು ಚೇಪು. ಅವಾಗ್ಲೇ ನಾವು ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ರು ಆಯ್ತೀವಿ, ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಇವು ಏನ್ನಾಡಿದ ? ನಾಲಿಗೆ ಅವುಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ಅವನು ಎಲ್ಲೋ ಒಂದ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇಪ್ಪೊಂಡ ಅವಳ್ ನಾಲ್ಗೆಯಾ. ಆಮೇಲೆ ಇವ್ನೇನ ಮಾಡ್ಡ ನಾಲ್ಗೆನೆಲ್ಲ ಎಬ್ಬಿಕೊಟ್ಟು. ಕಟಕನೇ ಕತ್ತರಿಸ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟುಳು. ಕಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಗೆಯಾ. ಕಡ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು ಏನಂದ್ಲು ಮೂಗ ಚೌಡಿ ಅದೇ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಇವ್ನು ಅದಕ್ಕೆ. ಇವ್ರೇನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಈ ಕಡೆ ಮರ್ದಾಗಿದ್ದವು, ಇವ್ನು ಯಾವಾಗ ನಾಲ್ಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಳ್ಗೆ ಬಿದ್ದೋದ್ದಲ್ಲ, ಬಿದ್ದೊತ್ತೆ ಯಾ ನಾಲಗೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲ ವ್ಯಾಯಾಯಾ ಅಂತಿದ್ದಲ್ಲ, ಕೆಳಕ್ ಬಿದ್ದೋದ್ದಲ್ಲ, ಮೂಗ ಚೌಡಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಿಡ್ತು ಅಂತ ಓಟ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟು.

ಮೂಗ್‌ಚೌಡಿ ಅದೇ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲ ಇವ್ನು? ಅದಕ್ ಇವು ಓಟ ಓಡಿಟ್ಟು. ಆ ಮರದ ತಾವಿಂದ ಅಮ್ಯಾಕ್ಕೆ ವೊಗೊಂದ್ ವೊಗೊಂದ್ ವೋಗ್ಬಿಟ್ಟು. ಅಮ್ಯಾಕೆ ಇವನ ನಾಲ್ಗೆ ಕತ್ತರಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲ? ಇವು ವೋಗಿ ಗಂಡನತಾವ ಬಾಳೊಂಡ್ಲು.

ಹೇಳಿದವರು : **ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮ**

೩. ಚಾಲೋಕು ಹುಡುಗಿ

ಒಂದು ಹುಡ್ಗಿ ಜೋಳದ ಹೊಲ ಕಾಯ್ಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಮನೆಗೆ ಬತ್ತಿದ್ದು. ಒಂದು ಹುಡ್ಗ ಹಾದೀಲಿ ಬತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ನೋಡಿ ಹುಡ್ಗ 'ಏಳ್ಳು ಎಲೆ ಆಗ್ವಾಗ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಮ್ಮಿ' ಅಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಹುಡ್ಗಿ 'ಸುತ್ತು ಕಡ್ಡಿ ತುಂಬೋರ ತಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದೆ. ನೀನೆಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಅಂದ್ಲು. ಇವರ್ಮನೆ ಹೆಣ್ಣು ತಂದೆತರ್ಪೇಕು ಅದ್ಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರ್ಮನೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹೋದ್ರು. ಅವರಪ್ಪ, ಅವರವ್ವ, ಅವನು, ಮೂರು ಜನವೆ.

ಹುಡ್ಗಿಯರವ್ವ ಸಂತೆಗೋಗಿದ್ದು. ಅವರವ್ವ ಸೋಗೆ ಕಡ್ಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋಗಿದ್ದ. ಇವು ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮವ್ವ ಎಲ್ಲೋದ ಅಂದು. ಅದೈ ಆ ಹುಡ್ಗಿ 'ನಮ್ಮವ್ವ ಭೂಮಿ ತುಂಡ್ಗೆ ಚಾಪೆ ಹಾಕೋಕೋಗವ್ವೆ' ಅಂದು. ನಿಮ್ಮವ್ವ ಎಲ್ಲೋದ್ದು ಅಂತ ಕೇಳ್ದಾಗ, ನಮ್ಮವ್ವ ತಲೆ ಕೆಚ್ಚಿ ಒಲೆಮ್ಯಾಲಾಕಿ ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗವ್ವೆ. ಹೊತ್ತಿದ್ರೆ ಬತ್ತಾಳೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಆದ್ರೆ ಬರಲ್ಲ ಅಂದು.

ಎಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ರ ಹೇಳ್ತಾವ್ವೆ. ಈ ಹೆಣ್ಣನ್ನೆ ತರಬೇಕು ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಅವರವ್ವ ಅವರವ್ವ ಇಲ್ಲದಕ್ಕೆ ನಾಳೆ ಬರ್ತೀವಿ ಅಂದುಕೊಂಡು ಬತ್ತಾ ಇದ್ದು. ಅವರು ಬರ್ವಾಗ ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಆ ಹುಡುಗನ್ನೆ ಅಂದು. 'ಲೇ ನಿನ್ನೆ ಹುಟ್ಟಿದೋನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೆರಡು ಕಟ್ಟುಹಾಕಿಸ್ತೀನಿ, ಅಂದು.

ನಾನು ಅವಳ ಸಂಗಮಾಡಿದ್ರೆ ತಾನೆ ಅವು ನನ್ನೆ ಕಟ್ಟಾಕೋದು ? ಅವಳ ಸಂಗ ಮಾಡೋದು ಬ್ಯಾಡ. ಮದ್ದೆ ಆಗೋದು ಬ್ಯಾಡಾ ಅಂತ ಸುಮ್ಮೆ ಮನೇಲಿ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ.

ಇವೈನು ಮಾಡಿದ್ದು ? ಮರಾಠಿಗರ ಹೆಂಗಸರ ವೇಷಹಾಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅವರ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಗುಡಿಸಲು ಹಾಕೊಂಡು ನಾಟ್ಯ ಆಡ್ತಿದ್ದು. ಈ ಹುಡುಗನ್ನೆ ಅವಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಪಿರೀತಿ ಬಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ಅವನ್ನೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆಗಿ ಏಳು ತಿಂಗಳಾದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ಲ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದಾದ ಮೇಲೆ ಅವರವ್ವ ಅವರವ್ವ ಇಷ್ಟು ದಿನ ತನ್ನ ಚಂದಾಗಿದ್ದೆ. ಈಗ ಹಿಂಗಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದೀಯ. ಗಂಡ ಇಲ್ಲೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆಗಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ "ನೀವೇನೂ ಹೆದರೋಬ್ಯಾಡಿ. ನಾನು ಗಂಡ ಇದ್ದೆ ಗರ್ಭಿಣಿ ಆಗಿರೋದು" ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಹಿಂಗೆ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಅವಳೆ ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗ ಆಯ್ತು. ಅವನ್ನ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಓದೋಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ರು. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವರಮ್ಮನ್ನ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಯಾರಮ್ಮ ಅಂತ ಕೇಳ್ತೆ. ಅದೈ ಅವನ ತಾಯಿ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು.

ಮಗ ಆ ಹೊತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಹೋದ. ತಂದೆ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ. ಹೋದೋನೆ ತಂದೆಗೆ ಎರಡು ಕಟ್ಟಾಕುಟ್ಟು, ಮಂಚದಕಾಲು ಕಿತ್ತೊಂಡು ಓಡಿ ಬತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಕಳ್ಳ ಅಂತ ಊರೋರೆಲ್ಲ ಅವ್ವ ಹಿಡ್ಕೊಂಡ್ರು; ಆಗ ಅವನು ಕೆಂಗಣ್ಣಿನ ಮಗ, ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ಪಟ್ಟ ಕುಟ್ಟಿ, ಪಟ್ಟತಾರಿಸಿ, ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಅವರೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ರು.

ಹೇಳಿದವರು : ಅಕ್ಕಯ್ಯಮ್ಮ.

೩೮. ಆಮೆ ಕೊಕ್ಕರೆ

ಒಂದು ಕೆರೆ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಆಮೆ, ಎರಡು ಕೊಕ್ಕರೆ ಜೊತೆಯಾಗಿದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಜೊತೆಯಾಗಿರುತ್ತೇಯಾ ಕೆರೆನೀರು ಒಣಗೋಗ್ತಾ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಕೆರೆ ನೀರು ಒಣಗೋದಂಗೆ ಒಣಗ್ತಾ ಬಂತು. ಆಮೇಲೆ ಈ ಕೊಕ್ಕರೆ ಏನೋ ಹಾರಿ ಒಂಟೋಗಿಬಿಡ್ತವೆ, ಈವಾಗ ಮಲ್ಲಸಂದ್ರದ ಕೆರೆಗೋ ಎಲ್ಲಿಗೋ. ಇನ್ನು ಈ ಆಮೆನಾ ಕರ್ಮೋಡೋಗ್ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಆಗಾಕಿಲ್ಲ. ಕೊಕ್ಕರೆ ಏನಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೋ, ಮಾತಾಡ್ತೋ. ಲೇ ಯಣ್ಣ ಕೆರೆ ನೀರು ಹತ್ರ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಪಾಪ ನಾವು ಮೂರು ಜನಾನೂ ಜೊತೆಲಿದ್ದೋ ಒಂದೇ ತವ. ಈವಾಗ ಕೆರೆನೀರು ಮುಗಿತಾ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಲ್ಲ. ನಾವೇನೋ ಹೋಗ್ಬಿಡ್ತೀವಿ ಹಾರಿ. ಆಮೆ ಅಣ್ಣನ್ನ ಎಂಗೆ ಕರ್ಮೋಡೋಗಿ ಬಿಡಾಣ ಅಂತ ಯೋಚ್ತೆಮಾಡ್ತೋ. ಲೇ ಮತ್ತೆ ಯಣ್ಣ ಈಗ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟೋಗಾಕಾಗ್ಕಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟದಿನ ಜೊತಿಲಿದ್ದೋ. ನಾವು ಈಗ ಓಗಿದ್ದತಕ್ಕೆ ಅವನ್ನ ಜೊತಿಲೀ ಕರ್ಮೋಡೋಗೋಣ ಬಿಡೋ ಅಂತ ಏನ್ನಾಡಿಟ್ಟೋ ಈ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು ಆಮೆಣ್ಣ ಮತ್ತೇ ಈಗ ನಾವಿಬ್ಬಾ ಇಂಗೆ ರೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟೊಂಬಿಡ್ತೀವಿ. ಈ ಎರಡು ರೆಕ್ಕನೂ ಇಬ್ಬಾಳಾನೇ. ನೀನು ರೆಕ್ಕ ಮೇಲೆ ನಡಕ್ದಾಗೆ ಸೇರೊಂಬಿಟ್ಟು, ಇಂಗೆ ತಬ್ಬೊಂಡು, ನಮ್ಮನ್ನ ಹಿಡ್ತೊಂಬಿಡೋ. ಮಲ್ಲಸಂದ್ರದ ಕೆರೆಗೆ ಕರಕಂಡು ಹೋಯ್ತೀವಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟೋ. ಆಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತಾಲುವೇ ಆಯ್ತು ಕಣಕ್ಕ ಅಂತು. ಅವಾಗ ಎರಡೂ ರೆಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟೋ. ಅದನ್ನ ನಡುಕದಾಗೇ ಕುಂಡ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊತ್ಕೊಂಡು ಒಯ್ತಿದ್ದೋ.

ಆಮೆಯಾ ಇವೆರಡು ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತೆರುವಾಗ, ಈ ನರಿ 'ಆ' ಅಂತ ಆಕಳಿಸ್ತು, ಮ್ಯಾಕ್ ನೋಡ್ಕೊಂಡು. 'ಆ' ಅಂತ ಆಕಳಿಸ್ತಲೇಯಾ ಇದೇನಂತು, ನರಿ ಅಕ್ಕಳಿಸ್ಕೊಂಡು ಮ್ಯಾಕ್ ನೋಡಿಡ್ತಲ್ಲ ? ಆಮೆಯೂ ಆಚೆ ಕಡೆ ನೋಡ್ತು. ಓಗೋದೇನೋ ಸರಿ ಕೊಕ್ಕರಮಾವದೀರು. ನಡುಕಲಲ್ಲಿ ನ್ಯಾತಡೋದು ಏನು ? ಅಂತ ಅಂತು. ಅದು ಈ ಕೊಕ್ಕಿಗೆ ನಗುಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ನಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟೋ ಇವು. ಬಿಟ್ಬಿಟ್ಟೋ. ಆಮೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಬಿಡ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಇದೇನು ಮಾಡ್ತು ? ನರಿ ಕೆಳಕ್ ಕುಂತಿತ್ತಲ್ಲ ? ಪುಸಕ್ಕನೆ, ಕಸಕ್ಕನೆ, ಬಾಯ್ಲೀ ಹಾಕೊಂಬಿಡ್ತು. ಕಚ್ಚೊಂಬಿಡ್ತು ಆಮೆನಾ. ಕಚ್ಚೊಂಬಿಟ್ಟು, ಅಂಗು ಕಡೀತದೇ ಇಂಗೂ ಕಡಿತದೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಹಿಡ್ತೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ. ಹೋಗ್ಬಿಟ್ಟೋ ಕೆರೆಗೆ.

ಈ ನರಿ ಏನ್ ಮಾಡ್ಬಿಡ್ತು ? ಅತ್ತಾಗೂ ಕಡಿತದೇ ಇತ್ತಾಗೂ ಕಡಿತದೆ. ಆಮೆ ನಾಟಿ ಗಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲ ? ಇದಕ್ಕೆ ಹಲ್ಲು ಹಲ್ಲಿಗೆ ಅರೀಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಆಮೆ ಏನು ಪ್ಲಾನ್ ಹುಡುಕಿಬಿಡ್ತು ? ಮತ್ತೆ ನರಿಮಾವ ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲುಗೇ ಅರಿತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸಣ್ಣಗ್ ಕಡಿದ್ರೇ ತಾನೇ ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲಿಗೇ ಸಿಕ್ಕಾನ ? ಅರಿದಾನ ? ಮತ್ತೇ ಈಗ ಕೆರೆತಕ್ಕೆ ತಗೊಂಡು ನಡೀ. ಆ ಕೆರೆತಕ್ಕೆ ತೊಗೊಂಡೋಗ್ಬಿಟ್ಟು ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಮಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ನೆನೆಸ್ಕೊಂಬಿಡು. ಅವಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಂದು ಬೀಡ್ತೀನೀ. ಅವಾಗ ನೀನು ತಿಂದು ಬಿಡೀವಂತ ಅಂತ ಹೇಳಿತು, ಈ

ಆಮೆ ನರಿಗೆ. ಹೂಂ. ಆಯ್ತು ಕಣೋ ಅಂತಾವ, ಕಚ್ಚೊಂಬಿಟ್ಟಿದೆಯಾ ತಗೊಂಡೋಗಿ ಕೆರೆತಕ್ಕೆ, ಆ ಮಲ್ಲಸಂದ್ರದ ಕೆರೆತಕ್ಕೆ, ಈ ಕೊಕ್ಕಿಗಳತ್ತಲ್ಲ ಆ ಕೆರೆಗೆ, ಹೋಯ್ತು. ಹೋಯ್ತಲೆಯಾ ನೀರೊಳಕ್ಕೆ ಮಡಿಕೊಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ನಿಂತೊಂಬಿಡ್ತು ನರಿ. ಆಮೆ ಏನು ಪ್ಲಾನ್ ಹುಡುಕಿಡ್ತು ? ಮತ್ತೇ ನರೀ ಮಾವ ನಾನು ಸುತ್ತು ನೆಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಕಣೋ. ನಿನ್ನ ಪಾದಾದಡಿ ಒಂದುಚೂರು ನಾನು ನೆಂದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಪ ನೆಂದಿದ್ದೀನಿ, ತಿಂದು ಬಿಡಿವಂತೆ. ಆಗ್ಲೀ ಅಂತ ನರಿ ಆಮೇನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತು.

ಇದು ಒಳಗೆ ನುಸುಳೊಂಬಿಡ್ತು. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತ್ತು ಇದು. ಅಮ್ಮಿಕೊಂಡು ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಮಡಿಕೊಂಡು, ಇದರ ಪಾದಾದಡಿ ನೆಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಲ್ಲ ಇದು ? ಬಿಡ್ತಲ್ಲ? ನೆಂದುಬಿಡ್ತದೇ, ತಿಂದುಬಿಡೋಣ ಅಂತಾವ, ಇದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತಲ್ಲ? ವೋಗಿಬಿಡ್ತು. ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀರೊಳಗೆ, ಅದು ಸೇರೊತಾ ನೀರೆಲ್ಲ ಗದರಾಯ್ತು. ಒಂಚು ಆಗ ಕೊಕ್ಕರಿಗಳತ್ತಲ್ಲ ? ಆಗ ಈ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳ ತಕ್ ಹೋಯ್ತು. ಅಲ್ಲ ಎಂಗ ಮಾಡೋ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಲ್ಲೋ ಅಂದೋ. ಇಂಗೇ ನಾನು ಇಂಗೇಗೆ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡ್ತೆ. ಆ ಕೆರೆತಕ್ಕೆ ತಗೊಂಡು ನಡಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೆಂದುಬಿಡ್ತೀನಿ ತಿಂದ್ಬಿಡಿವಂತೆ ಅಂತ ಎಳ್ಳೆ. ಅವಾಗ ಅದು ತಗೊಂಬಂದು ಬಿಡ್ತು ನರಿಮಾವ. ಅವಾಗ ನಾನು ಇಂಗೇ ಪ್ಲಾನ್ ಹೇಳ್ಳಿಟ್ಟೆ. ನಿನ್ನ ಪಾದಾದಡಿ ನೆಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ಳೆ. ಬಿಡ್ತು. ಇತ್ತಾಕಡೇ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತು. ಅವಾಗ ಕೊಕ್ಕರೇನೂ ಆಮೆನೂವೇ ಕೆರೆ ಒಳಗೆ ಉಳಿಕೊಂಡುವು.

೨೯. ಪೂಜಾರಿ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ

ಒಂದಾನೊಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರಿ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಅಂತ ಗಂಡಹೆಂಡತೀರಿದ್ರು. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹುಳ್ಳುಗ ಬೆಳ್ಳುಗ ರೂಪುರೇಖೆ ಆಗಿದ್ದು. ಅವಳ ರೂಪುರೇಖೆ ನೋಡುಬುಟ್ಟು ಆ ಊರ ಗೌಡು ಪುಟ್ಟಕ್ಕನ ಮನೆಗೆ ಪಾಟಾಗಿದ್ರು. ಹಿಂಗಿರುವಾಗ ಗೌಡಮಾವಾರ ಮ್ಯಾಲೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಏನೂ ಮಾತಾಡುವಂಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದರ ಬತ್ತಾರೆ ಮಾತಾಡಕೊಂಡೋಯ್ತಾರೆ ಅಂತಿದ್ದ. ಆದ್ರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತುಂಬ ಆಕ್ರೋಶಿತ್ತು. ಹಿಂಗೊಂದ ದಿನ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಉಪ್ಪು ಮೆಣಸನಕಾಯ್ಗೆ ಅಂತ ತುಂಕೂರು ಸಂತೆಗೊರಟ. ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕಳ ಮನ್ನು ಬಾಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ. ಗೌಡ ಮಾವವು ಇಷ್ಟ ದಿನ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲ. ಒಂದಿನವೂ ಅಪರೂಪದ ಅಡಗೆ ಮಾಡಕಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಅಂದಾಜ ಮಾಡಿ ಸಂತಿಗೊಯ್ತೀರಲ್ಲ ಸಾಮಾನು ತಕ್ಕಂಡು, ಅದರ ಜತೇಲಿ ಒಂದು ಸೇರ ಗೋಧಿ ತಕ್ಕಂಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರು. ಇದ್ಯಾಕೊ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಗೋಧಿ ತರೇಳತಾಳೆ ಅಂತೇಳಿ ಸಂತುಗ ಹೋದ. ಸಾಮಾನೆಲ್ಲ ತಕ್ಕಂಡ. ಒಂದು ಸೇರು ಗೋಧೀನು ತಕ್ಕಂಡ. ಬಂದು ಪುಟ್ಟಕ್ಕನ ಮುಂದಕೆ ಕೊಟ್ಟ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಗೋಧಿ ಜ್ವಾಪಾನ ಮಾಡಿಟ್ಟು. ಒಂದು ವಾರ ನೋಡಿದ. ಎರಡವಾರ ನೋಡಿದ. ಗೋಧೀಲೇನು ಅಡಗೂಟ ಮಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾಕ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ

ಅಂದ್ರೆ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಮನೆಬುಟ್ಟು ಹೋದಮ್ಯಾಲೆ ಗೌಡ ಮಾವಾರಿಗೆ ಕರಿಗಡಬು ಮಾಡಿ ತುಂಬಾನ ಅಂತ ಗೋಧಿ ಈಚುಗ ತಗೀಲೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಗೋಧಿ ಬಂಡವಾಳ ಏನೂಂತ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ, ನಾನು ಮನೆ ಬುಟ್ಟೋದರೆ ಗೊತ್ತಾದದೇನೂ, ನೋಡುವ ಅಂದಬುಟ್ಟು ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಹೆಡತಿಗೆ ಲೇ ಅಂದ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ವಾಣನ ಯಾಪಾರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೀತಾದೆ. ನಾನು ಕ್ವಾಣನ ಯಾಪಾರಕೊಯ್ತೀನಿ. ರೊಟ್ಟಿ ಬುತ್ತಿ ಮಾಡಕೊಡು ಅಂದ. ಸದ್ಯ ಇವ್ವು ಮನೆ ಬುಟ್ಟೋದರೆ ಸಾಕು ಅಂತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಆಗಲೇ ರೊಟ್ ಬುತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಕೊಟ್ಬುಟ್ಟು. ರೊಟ್ಬುತ್ತಿ ಹೆಗುಲಗ್ಗಾಕೊಂಡು ಹೆಂಡತೀಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳುತಾವ್ವೆ ಲೇ, ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಕ್ಕೋದರ ಬರೋದು ಒಂದು ತಿಂಗಳು, ಎರಡ ತಿಂಗಳು, ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಗಬೊದು. ಮನೇ ಕಡೆ ಜ್ವಾಪಾನ ಕಣೆ ಅಂದ. ಬುಡ್ಬುಡ್ರಿ, ನಾನು ಹೆದ್ರಗಿದ್ರಾಕಿಲ್ಲ.

ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಊರಾಡ ಹೋಗಿ ಬಳಸಕೊಂಡ್ ಬಂದು, ಮನೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬೇವುನ ಮರವಿತ್ತು. ಅದ ಹತ್ತಿಕೂತಕೊಂಡ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಮನೆಬುಟ್ಟು ಹೋದೇಟೆಗೆ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಗೋಧಿ ತಗದು ಕಲ್ಲಮಣ್ಣ ಎಂಗಡಿಸಿ ಸಣ್ಣಗೆ ಹಿಟ್ಟು ಮಾಡಿ ತೊಗರಿ ಬ್ಯಾಳೆಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿ ಬೇಯ್ಬುಟ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿರಿವಾಕಿ, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಎಣ್ಣೆ ಬಾಂಡಲಿ ಒಲೆಮ್ಯಾಲಿಟ್ಟು, ಒಂದೆರಡ ಧಡಿಯ ಎಣ್ಣೆ ಹೂದು ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಕರಿಗಡಬು ಬೇಯಿಸತಾ ಕುಂತವಳೆ. ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಬೇವುನ ಮರದಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತಕೊಂಡು ಎಣ್ಣೆ ಕಂಟನೆಲ್ಲ ಕುಡೀತಾ ಅವ್ವೆ.

ಗೌಡಮಾವ ಬಂದು ಕ್ವಾಣ ಬಾಗುಲಗ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡದ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಕರಿಗಡಬು ಬೇಯಿಸತ ಕುಂತಿದ್ದು. ಎಲಲೆ ಈಗ ಮಾತಾಡುಸಬುಟ್ಟಿ ಕೆಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟೋಗಬುಡತದೆ ಅಂತೇಳಿ ನಡಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲ ಹಂಗೆ ಉಳ್ಳಕಂಡ. ಸೊಗಸಾದ ನಿದ್ವೆ ಬಂದಬುಡತು. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಕರಿಗಡಬನೆಲ್ಲ ಬೇಸಬುಟ್ಟು ಈಚುಗ ಬಂದು ನೋಡುದ್ದು. ಗೌಡಮಾವ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲ ಮನೀಕಂಡು ಗೊರ್ರಂತ ಗೊರಕೆ ಹೊಡಿತಾವ್ವೆ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಅರಿವಿರೂ ಹೆಂಗ್ನು. ಈಗ ಮಾತಾಡುಸಬುಟ್ಟಿ ನಿದ್ವೆ ಭಂಗವಾಗಬುಡತದೆ. ಇವರ್ಡಿಗೆ ಮನಗಿರಲಿ. ಒಂದ ತೂಕ ಸೀನೀರ ಹೊತ್ಕೊಂಡ ಬಂದಬುಡಾನ ಅಂತೇಳಿ ಅರಬಿ ಎತ್ಕೊಂಡು ಸೀನೀರ ಬಾವಿಗೆ ಹೊಂಟೋದ್ದು.

ಬೇವುನ ಮರದ ಮ್ಯಾಲ ಕೂತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಕೈಳಾಕ ಇಳದ. ಮನಿ ಒಳಾಕ ಬಂದು ನೋಡತಾನೆ. ಗೌಡಮಾವ ಮೂಗ ಮ್ಯಾಕ ಮಾಡಕೊಂಡು ಗೊರ್ರಂತಾವ್ವೆ; ಒಳಾಕ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ಬಾಂಡಲಿ ತುಂಬ ಎಣ್ಣೆ ಮಳ್ಳತ್ತಿತ್ತು. ಮದಲೆ ತುಂಬಾ ಆಕ್ರೋಶಿತ್ತಲ್ಲ. ಅವ್ವ ಮನೇಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಚವಟಿತ್ತಂತೆ. ಆ ಚೌಟಲ್ಲಿ ಮಳ್ಳತ್ತಿದ್ದ ಎಣ್ಣೆ ತುಂಬಕೊಂಡ ಬಂದು ಮನಗಿದ್ದ ಗೌಡಮಾವ್ವ ಮೂಗುನ ಎರಡ ಚೊಳ್ಳೆಗು ಬುಟ್ಟು. ಬುಟ್ಟೀಟಗೇನೆ ಚರ್ರಂತ ಪಟಕೆಂದು ಸಟಕೆಂದು ಮೂಲಂಗಿ ಗೆಡ್ಡಾಗಿ ಹೋಗಬುಟ್ಟು. ಮಂಚದಿಂದ ಕೈಳಾಕೆಳುದಬುಟ್ಟು ಬಾಯಿಗೇರಡ ಕರಿಗಡಬ ತುರುಕಿ ಎದುರು ಗ್ವಾಡಗೆ ಒರಗುಸಬುಟ್ಟು ಬೇವುನ ಮರ ಹತ್ತಿ ಕುಂತಕೊಂಡ.

ನೀರಗ್ನೋಗಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಎರಡು ಕೊಡಾನು ಥಳ ಥಳ ಅಂತ ಬೆಳೆಕೊಂಡು ಬೆಡಗಿನಿಂದ ಬಂದ್ಲ. ಈ ಸರದಾರ ಎದುರು ಗ್ವಾಡೇಲಿ ಕುಂತಬುಟ್ಟವ್ವೆ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಕೊಡ ತಗಂಡು ಕ್ವಾಣೆಗೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ, ಏನ ಹೇಳತಾಳೆ? ಛೇ, ಛೇ, ಏನ ಗಂಡಸೋ ನಾನು ಬಂದು ಇಕ್ಕತಿರಲಿಲ್ಲ? ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ಅವಸರವಾಗಿ ತುರೀಕೊಂತ ಕುಂತಬುಟ್ಟಲ್ಲ? ಅಂದಬುಟ್ಟು ಕ್ವಾಣೆಗ್ನೋಗಿ ಕೊಡ ಮಡಗಬುಟ್ಟು ಈಚೆಗೆ ಬಂದು ಗೌಡಮಾವುನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ಹೀಗಂದ್ಲ. ಗೌಡಮಾವ ಕಮಾನ ಗಾಡಿಯಂಗೆ ಉಳಕೊಂಡುಬುಟ್ಟ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ನೋಡುದ್ಲ. ಅಯ್ಯೋ ಶಿವನೆ ಗೌಡಮಾವ ಹೋಗೇಬುಟ್ಟಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಅಳೂಕ ಹತ್ತಕೊಂಡ್ಲ. ಬೇವುನ ಮರದ ಮ್ಯಾಲಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಇಳುದ. ಕೈಕಾಲುಗ ನೀರ ತಗಾಬಾರೆ ನಾನು ಸುಬ್ರಮಣ್ಯದಿಂದ ಬಂದೆ ಅಂದ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕೇನಮಾಡತಾಳೆ? ಎಡಗೈಲಿ ಗೊಣ್ಣೇನು ಒರುಸಕೊಂತ ಬಲಗೈಲಿ ನೀರಕೊಟ್ಟುಳು. ಕೈಕಾಲ ಮೊಕ ತೊಳಕೊಂಡ ಬಂದ ಪುಟ್ಟಣ್ಣ ಗೌಡಮಾವನ ಕಡೆ ನೋಡ್ತೇ ಇಲ್ಲ. ವಾರೆಮುಖ ಹಾಕೊಂಡು ರೊಟ್ಟಿಬುತ್ತಿಕಟ್ಟುದ್ದ ಗಣೆಮ್ಯಾಲಾಕಿ, ನಿನ್ನ ಮಾತ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಕಣೆ. ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ ಅನ್ನೋದು ಭಾಳ ದೂರ. ನಡೆದು ನಡೆದು ಕಾಲೆಲ್ಲ ಒಡದ್ದೋಗಬುಡತು ಕಣೆ ಅಂತೇಳಿ ಈ ಕಡೆ ತಿರಿಕೊಂಡ, ಗೌಡಮಾವ ಹುಂಡಕೊಂಡಿರೋದ ನೋಡಬುಟ್ಟ. ಇದೇನೆ ಮನೆಹಾಳಿ ಗ್ರಾಮದ ಪಟೇಲು, ನಂ ಮನೇಲಿ ಹೋಗವರೆ ಅಂದ್ರೆ, ನಂ ಮನೆ ಮಠ ಉಳುದಾತ ಅಂದ. ಸೀನೀರ ತರೋಕ್ಕೋಗಿದ್ದೆ, ಕರಿಗಡಬ ತುರೀಕೊಂಡು ಹುಂಡಕೊಂಡವ್ರೆ, ಅಂದ್ಲ. ಸುಮ್ಮಿರು, ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಬ್ಯಾಡ. ಇವ್ವ ರುಣ ಇಲ್ಲದಂಗ ಮಾಡುವ. ಅಟ್ಟುಕ ಹತ್ತಿ ಜಾಕಾಯಿ ಪೆಟ್ಟಿ ಉಳ್ಳಸು ಅಂದ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿ ಇಳುಸುದ್ಲ. ಗೌಡ ಮಾವನ ದುಂಡಗ ಮಾಡಿ ಪೆಟ್ಟಿ ಒಳಗೆ ಮಡಗಿದ. ನೂಲ್ವುರಿ ಹಗ್ಗ ತಗಂಡು ಪೆಟ್ಟಿಗ ಬಿಗೇಬೇಕಾದ್ರೆ, ಏನಂತಾನೆ? ಲೇ, ದೇವ್ರ ಒಡವೆ, ಎಲ್ಲಾ ಒಡವೇನು ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ತುಂಬಿದೀನಿ. ಮತ್ತೇ ನಾನು ಸುಬ್ರಮಣ್ಯಕ ಹೋಯ್ತೀನಿ. ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಕಾಯ್ಕೆಂಡಿರು ಅಂತ ಕೂಗ್ತೇಳದ.

ಮಳೋಗಿ ಬರ ಬಂದುಬುಟ್ಟು ಆರು ಜನ ಕಳ್ಳು ಪುಟ್ಟಣ್ಣನ ಮನೇಲಿ ದೇವ್ರ ಒಡವೆ ಅವೆ. ನುಲುಬಿ ಬಾಚಿಕೊಂಡ್ಲೋಗೋಣ ಅಂತ ಗ್ವಾಡೆ ಹಿಂದೆಗಾಡೆ ಬಂದು ನಿಂತವ್ರೆ. ಇವ್ವೂ ಕೂಗ್ತೇಳತಾನೆ. ಅವರೇನಂತಾರೆ? ಇವ್ವು ಹೋಗಬುಡತಾನೆ. ನಾವು ಒಳೀಕ ನುಗ್ಗಿ ಪೆಟ್ಟಿ ಹೊತ್ಕೊಂಡ್ಲೋಗುವ ಅಂದುಬುಟ್ಟು ಆರು ಜನ ಕಳ್ಳು ಹಿಂದಗಡೆ ಗೋಡೆಗೆ ಕನ್ನ ಇಕ್ಕಿ ಒಳುಗ ನುಗ್ಗುದ್ಲ. ತಡವರಸಿ ನೋಡುದ್ಲ. ಕೈಗೆ ಪೆಟ್ಟಿ ಸಿಕ್ಕು. ಆರು ಜನಾನು ಉಳ್ಳಾಡುಸಿ ನೋಡತಾರೆ. ಅಲುಗಾಡೊಲ್ಲದು. ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಒಡವೇನು ಒಂದೇ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗೆ ತುಂಬವ್ವೆ ಹೊತ್ಕೊಳಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿಗ್ನೋಗನ ಅಂದ್ಲ.

ಐದು ಜನ ಹುಡುಗು, ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನ. ಐದ ಹುಡುಗು, ಹೊತ್ಕೊಂಡ್ಲೋಯ್ತರೆ. ದೇವ್ರ ಒಡವೆ ದೊಡ್ಡೋವಿರುತಾವೆ. ಐದು ಹುಡುಗರಗು ಮೋಸಮಾಡಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದ ಒಡವೆ ಹೊಡಕೊಂಡು ಬುಡೋಣ ಅಂತೇಳಿ ಯಜಮಾನ ಸಾಯೋ ಮುದುಕ ಯೋಚ್ಚಿ ಮಾಡಿದ. ಹಳ್ಳದ ತಾವ ಪೆಟ್ಟಿ ಇಳುಕಬುಟ್ಟು ಯಜಮಾನನ ಕರುದ್ಲ. ಬಾರಪ ಅಜ್ಜ

ಎಲ್ಲುಗು ಒಡವೆ ಭಾಗ ಮಾಡಕೊಡು. ಈವಜ್ಜ ಮೋಸಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಅಯ್ಯ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳರ ನಾನಿಷ್ಟು ದಿನ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿವ್ವಿ, ದೇವ್ರ ಒಡವೆ ಒಂದಿನಾನು ಕದ್ದಿಲ್ಲ. ದೇವ್ರ ಒಡವೆ ಭಾಗ ಮಾಡಕಳಾದು ಹಿಂಗಲ್ಲ ಕಣ್ರಲ. ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ಮಾಡಬೇಕು; ಕರಪುರ ಗಂಧದ ಕಡ್ಡಿ ಹಚ್ಚಿ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು ದೇವ್ರ ಒಡವೆ ಹಂಚಿಕೊಬೇಕು. ನಿವೋಗಿ ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ಊದುನಕಡ್ಡಿ ತಕಂಡ ಬಂದಬುಡಿ. ನೀವು ಬರೋಗಂಟ ನಾನಿಲ್ಲೇ ಕಾಯ್ಕಂಡಿರತೀನಿ ಅಂದ ಆವಜ್ಜ. ಐದು ಹುಡುಗು ಹೋಗಬುಟ್ಟು.

ಈವಜ್ಜ ನಾಕಮಾರು ದೂರ ಮನಗಿದ್ದವನು ನ್ಯಟ್ಟುಗೆ ಪೆಟ್ಟೆ ತಾವು ಎದ್ದು ಬಂದ. ಪೆಟ್ಟುಗೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಗ್ಗನೆಲ್ಲಾ ಹರದ. ಒಂದು ದೇವರೊಡವೆ ಹೊಡಕೊಂಡು ಬುಡಾನ ಅಂತ ಪೆಟ್ಟೆ ಬಾಗಿಲು ಹಿಂಗೆ ಎತ್ತಿದ. ಅದರ ತುಂಬ ಮನಗೈತೆ ದೇವರು! ಈವಜ್ಜನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು. ಸಿಡಾರನೆ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ದೇ ಹಗ್ಗ ಕಟ್ಟಬುಟ್ಟು ನಾಕಮಾರ ದೂರ ಹೋಗಿ ಮನೀಕಂಡ. ಐದು ಹುಡುಗು ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ಊದುನಕಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲಾನು ತಂದಬಿಟ್ಟು ಈವಜ್ಜಾನ ಕೂಗತಾರೆ. ಮನ್ನಿದ್ದೋನು ಮ್ಯಾಕೇಳದೇನೆ ಅಯ್ಯೋ ನಂದೆಲ್ಲ ಮುಗೀತು. ನೀವು ಬಾಳೋರು ಬದುಕೋರು ನೀವು ಪೂಜುರಲೆ ಅಂದ. ಹುಡುಗು ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ಪೂಜುದು. ಬಾರಜ್ಜ ಮತ್ತೆ ದೇವ್ರ ಒಡವೆ ಭಾಗ ಮಾಡಕೊಡು ಅಂತ ಕೂಗತಾವ್ರೆ. ಅಯ್ಯೋ ನಾನಿನ್ನಾವ ಸಂಪತ್ತುಗ ಭಾಗ ತಗೊಳ್ಳಪ್ಪ. ಮುಂದುಕ ಬಾಳೋರು ಬದುಕೋರು ನೀವು, ದೇವ್ರ ಒಡವೇನೆಲ್ಲ ನೀವೆ ತಗಂಡು ಹಣ್ಣುಕಾಯಿ ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬುಡಿ ಅಂದ. ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಪಾಡಾಯ್ತು. ಕಂಬಳಿ ತಗಂಡು ಹಣ್ಣುಕಾಯೆಲ್ಲ ಗಂಟಕಟ್ಟಿ ಅಜ್ಜನ ತಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಹೊರುಸುದು. ಅಜ್ಜ, ನಾನಿದ್ದಂಗೆ ಪೆಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚನೋಡಿದೆ, ನನ್ನ ಸುಂಕೆ ಬುಟ್ಟಾರೆ. ಒದ್ದು ಹಣ್ಣುಕಾಯೆಲ್ಲ ಗುಂಜಕೋತಾರೆ ಅಂತೇಳಿ ಲೇ ಹುಡುಗರ ನಾನು ಕಣ್ಣಿಗ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗೋಗಂಟ ಪೆಟ್ಟೆ ಬಿಚ್ಚಬ್ಯಾಡಿ ಅಂತೇಳಿ ಕಣ್ಣಿಗ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೊಂಟೋದ. ಇತ್ತಾಗೆ ಈ ಹುಡುಗರು ಹಗ್ಗನೆಲ್ಲ ಬಿಚ್ಚಿದು, ಪೆಟ್ಟೆ ಬಾಗಲು ಹಿಂಗ ತಗುದ್ರೂ, ಗಬ್ಬಂತು ವಾಸ್ಸೆ. ಅಯ್ಯೋ ಇವ್ವು ಮನೆ ಕಾಯೋಗ ಹಣ್ಣುಕಾಯೆಲ್ಲ ಅವ್ವು ತಿಂತಾನೆ. ಈ ಹೆಣಾನೆಲ್ಲ ನಾವು ಹೊರಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಪೆಟ್ಟೆನ ತಗೋಂಡ್ಡೋಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಕೊರಕುಲಗೆ ಒಗುದಬುಟ್ಟು. ಪೂಜಾರಿ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಮೋಸಮಾಡವಳೆ, ಅವಳಿಗ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲ ಮನಗಿರತಾಳ ಅವಳ ಸಮೇತ ಹೊತ್ಕಂಡ ಬಂದುಬುಟ್ಟು ಇದೇ ಕೊರಕುಲಗ ಅವಳನ್ನು ಒಗುದುಬಿಡೂನ ಬನ್ನೊಲೆ ಅಂತೇಳಿ ಐದು ಹುಡುಗು ತಿರಗ ಹೋದೊ.

ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಮನಗವಳೆ. ಅವಳ ಬೆರಕೇನೆ ಮಂಚ ಹೊತ್ಕೊಂಡು. ಪುಟ್ಟಕ್ಕನಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಬುಟ್ಟಿದೆ. ಬಯಲ್ನಾಗೆ ಹೊತ್ಕಂಡು, ಹೋಗುವಾಗ ಶೀತಾಯ್ತು. ಥಟ್ಟನ ಕಣ್ಣಿಬಿಟ್ಟ ನೋಡುದ್ದು. ಹೊತ್ಕಂಡು ಹೋಯ್ತವ್ರೆ. ಈಗೇನ ಮಾಡಾನ ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡತಿರುವಾಗ ಹುಡುಗರು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಆಲದ ಮರದ ತಾಕೆ ಮಂಚ ಹೊತ್ಕಂಡ ಬಂದು. ಇವಳು ಆಲದ ಮರದ ಬಿಳಲು ಹಿಡಕಂಡು ಮ್ಯಾಕ ಹತ್ಕಂಡಬುಟ್ಟು.

ಆ ಐದು ಹುಡುಗರೂವೆ ಬರೆ ಮಂಚ ತಕ್ಕೊಂಡೊಗೆ ಗೌಡಮಾವನ್ನ ಒಗದಿದ್ದ ಕೊರಕಲಗೆ ಒಗುದಬುಟ್ಟು ಹಿಂದುಕ ಬತ್ತಾವೆ. ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಐದು ಹುಡುಗರಗು ಮೋಸ ಮಾಡಬುಟ್ಟು, ಬಾರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕಸಿಮಾವನ ತೋಪ್ಯತೆ. ಆ ತೋಪಗಹೋಗೆ ಒಸಿ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ಕುಯ್ಯಂಡ ಹೋಗಬುಡೂವ ಅಂತ ತೋಪುಗ ಬಂದು ಮಾವುನ ಮರಕ ಹತ್ತುದ್ಲು, ಈ ಹುಡುಗರಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವು ಅದೇ ತೋಪುಗ ಬಂದು ಮಾವುನ ಕಾಯಿ ಕೀಳೂಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೊಂದು ಮರ ಹತ್ತುದ್ರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ ಹತ್ತಿದ್ದ ಮರಕೆ ಹತ್ತದೋನು ಯಾರು ಕುಂತಿರೋರು ಎಂದ. ಮುಂಡೆಗಂಡ್ರ ಕೈಗೆ ಸಿಕಬುಟ್ಟೆ ಅಂತೇಳಿ, ನಾನು ಪೂಜಾರಿ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ. ಮಾತಾಡಬ್ಯಾಡ ಸುಮ್ಮಿರು. ನಾನು ನೀನು ಗಂಡಹೆಂಡತಿರಾಗಾಣ. ಆ ನಾಕ ಜನಕು ಹೇಳಿ ಬರೋಗು. ಲೇ ನಾನು ಹತ್ತು ಮರುಕ ನೀವು ಹತ್ತಬ್ಯಾಡಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಐತೆ ಚೌಡಿ ಐತೆ ಅಂತೇಳಿ ಬಂದಬುಡು ಅಂದ್ಲು. ಅದರಂತೆ ಇವನ್ನೋಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂದಬುಟ್ಟ. ನಾವಿಬ್ಬು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿರಾಗಾಮ ಆ ನಡಿ ಮತ್ತೆ ಅಂದ. ಮೊದಲೇ ಪೂಜಾರಿ ಪುಟ್ಟಕ್ಕ. ಅವಳ ನಾಲಿಗೆ ತಗದು ಇವ್ನ ತುಟಿಗೆ ತೋರಿ ಹಿಂದುಕ ತಗಂಡ ಬುಟ್ಟು. ಈ ಸರಿ ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆ ಕೊಡು ಅಂದ್ಲು. ಇವ್ನು ಮೊಳದುದ್ದ ನಾಲಗೆ ಹಿರುದುದ್ದೇ ಪುಟ್ಟಕ್ಕನ ಬಾಯ್ಗೆ ಪಟಪಟ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟೇಟಿಗೆ ನಡನಾಲಗೆ ಹಿಡಕೊಂಡು ಪಟಾರ್ನೆ ಒದ್ದಬುಟ್ಟು. ಒದ್ದೇಟಿಗೆ ಬಿದ್ದೋದ. ಮಾತಾಡೂಕೆ ನಾಲಗಿಲ್ಲಲ್ಲ? ಬಜಜಜ ಅಂದ. ಅಪ್ಪಾ, ಮೂಕ ಚೌಡಿ ಬತ್ತು ಅಂತ ಅವತ್ತು ಮಾವುನಕಾಯಿ ಉದುರಸಕೊಂಡು ಓಡ್ಲೋದೋರು ಈವತ್ತುನವರಗು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಹೇಳಿದವರು : ಕರಪಾಲ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ

೪೦. ಮೂಗಂಡುಗ ಎಳ್ಳಿನ ಕಥೆ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೌಡ. ಆ ಗೌಡ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದ. ಮೂರ್ ಖಂಡಗ ಎಳ್ ಬೆಳೆತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಮೂರ್ ಖಂಡಗ ಎಳ್ ಬೆಳೆದು ಒಂದು ವಾಡೆಗೆ ತುಂಬಿದ್ದ. ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿ ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆತ್ತಿದ್ದರು. ಪಕ್ಕದ ಮನೇವ್ರು ಏನ್ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು? ಒಂದ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಳ್ಳು ಉರಿದು, ಒಂದಿಷ್ಟು ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿ, ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಬ್ಬರಿ ಹಾಕಿ, ಒಂದ್ ತರ ಚಿಗಲಿ ಉಂಡೆ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು, ನೀರ್ಗೋಗತಾ ಇದೀಯಮ್ಮ ಅಂತ ಈಯಮ್ಮಂಗೆ ಎಳ್ಳುಂಡೆ ಕೊಟ್ಟು. ಈಯಮ್ಮ ಅದು ತಿಂದಬಿಟ್ಟು. ಇವಳು ರುಚಿ ಬಂದು ಏನ್ ತಾಯಿ, ಯಾತರ ಮಾಡಿದ್ಯಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಏನಮ್ಮ ಒಂದ್ಸೇರು ಎಳ್ಳು ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿ, ಎಳ್ಳೇ ಕೊಬ್ಬರಿ ಹಾಕಿ, ಈತರ ಮಾಡ್ಡೆ ಕಣೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ದೆ. ನೀನು ಅಂಗೆ ಮಾಡು. ಮೂರ್ ಖಂಡ್ಗೆ ಬೆಳೆತೀರಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನೆಗೆ, ಅಂತ ಆಯಮ್ಮ ಅಂದ್ಲು.

ಈ ಯಮ್ಮ ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಒಂದೆರಡು ಸೇರು ಎಳ್ಳು ಉರಿದ್ ಬಿಟ್ಟು ಏಳ್ಳುಂಡೆ ಮಾಡಿ ತಿಂದ್ ಬಿಟ್ಟು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ರುಚಿಯಾಗಬಿಡ್ತು. ಈ ನೆರೆಮನೋಳು ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು? ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವಳು ಇರ್ದಾಳಲ್ಲ ಅವಳು, ಅಂಗಡಿ ಸೌದೆ ಒಲೆಗೆ ಇಡೋಳು. ಅಂಗಡಿ ಸೌದೆ ಒಲೆಲಿ ಚಟಿಚಟಿ ಅನ್ನುತ್ತೆ; ಅವಳೇನ್ ತಿಳ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು? ದಿವ್ನ ಇವ್ವು ಎಳ್ಳೇ ಉರಿತಾಳೇ ದಿವ್ವಾನೂ ಇಂಗೇ ಮಾಡ್ತಾಳೆ, ಅಂತ ದಿವ್ವಾನೂ ಒಂದೊಂದು ಸೇರು ಉಂಡೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ತಿನ್ನಾಕ್ ಶುರುಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು. ಮೂರ್ ಕಂಡಗ ಎಳ್ಳು ಖಾಲಿಯಾಗ್ತ ಬಂತು. ಖಾಲಿಯಾಗ್ತಾ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನೇನ್ ಮಾಡೋದು ? ಬೀಜದ ಕಾಲ ಬಂತಲ್ಲ? ಮೂರು ಖಂಡ್ಗ ಎಲ್ಲಾ ತಿಂದಾಕ್ ಬಿಟ್ಟು. ಈಗ ಗಂಡ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಏನ್ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಅಕ್ಕಾನ ಕೇಳಿದ್ಲು. ಅಕ್ಕ ಇಂಗೆ ಮೂರು ಖಂಡ್ಗ ಎಳ್ಳೆಲ್ಲಾ ತಿಂದ್ ಬಿಟ್ಟೆ. ಈವಾಗ ಬೀಜಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ನಮ್ ಗೌಡ ಏನ್ ಹೇಳೋದು? ಇಂಗ್ ಆಗ್ ಬಿಟ್ಟದೆ ಕಣಕ್ಕ, ಒಂದ್ ನಾಕ್ ಸೇರು ಎಳ್ ಕೊಡು ಅಂದ್ಲು. ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾವ ಲೆಕ್ಕ? ನಿನ್ ಗಂಡ ಕೇಳ್ತಾಗ ಒಂದ್ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡು. ಮೈಗೆಲ್ಲ ಸೀರೆನ ದಬ್ಬೆತರ ಕಟ್ಟೊಂಬಿಡು. ಮಕಾ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಣ್ಣ ಪಣ್ಣ ಬಡ್ಕೊಂಡಂಗೆ ಬಳ್ಳೊಂಬಿಡು. ದಪ್ಪದಾಗೆ ಪೇಟ ಕಟ್ಟಂಡ್ಲಂಗೆ ಕಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟು, ನೀನ್ ಹೋಗುಬಿಡು. ಅಳ್ಳದಿಂದ ಆಚೆ ಹೊಲ ಐತೆ. ಮ್ಯಾಕ್ ವೊಂಟ್ ಬಿಡು. ಏನು ಏನು ಅಂತ ಬೆದರ್ದಾರೆ. ಅವಾಗ ನಾನ್ ಕಣೋ ನಾನೆ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ನಿನ್ ಎತ್ತ ನುಂಗಲೋ? ನಿನ್ ಮನೇಗ್ ಎಂಡ್ರು ನುಂಗೋ? ಇಲ್ಲಂತಾದ್ರೇ ನಿನ್ ಮನೇಲಿರೋ ಮೂರ್ ಪಲ್ಲ ಎಳ್ಳು ತಿನ್ನೋ ನಾನ್ ಅಂತ ಹೇಳು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಏನಂತಾನೆ? ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ ನನ್ ಮನೇಲಿ ನನ್ನ ಎತ್ತನೂ ತಿನ್ ಬೇಡ. ನನ್ ಎಂಡ್ರುನೂ ತಿನ್ ಬೇಡ, ನನ್ನ ಮನೇಲಿ ಮೂರ್ ಪಲ್ಲ ಎಳ್ಳವೇ. ಅವನ್ನೇ ತಿಂದ್ ಬಿಡು ತಾಯಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾನೆ. ಅವಾಗ್ ನೀನ್ ಜತನ್ ಆಗ್ತಿಯಾ. ನೀನ್ ಈತರ ಮಾಡಿಬಿಡು. ನಿಂಗ್ ಎಳ್ಳು ಯಾರ್ ಕೊಡ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ಲು'' ಆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಅಕ್ಕ.

ಆಯಮ್ಮ ಬಂದುಬಿಟ್ಟು ಏನ್ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ಸೀರೆ ಪಾರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುತ್ತೊಂಬಿಟ್ಟು. ಮೈ ತುಂಬಾ ಸುತ್ತೊಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ಮುಖಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ಗಂಜಿ ಸೊಪು ಅದು ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಇಟ್ಟೊಂಬಿಟ್ಟು. ಆ ತಲೇ ಎಲ್ಲ ಕೆದರೋಬಿಟ್ಟು. ಆಮೇಲೆ ಕೈಗೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಅಂತವೆಂತವೆಲ್ಲಾ ತಗಲ್ತಾಂಬಿಟ್ಟು. ಒಂಟ್ ಬಿಟ್ಟು. ಹಳ್ಳತಾವ ಹೊಲ. ಏಯ್ ಏನೋ ನಿನ್ ನುಂಗೋ, ನಿನ್ ಎತ್ತ ನುಂಗೋ, ನಿನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ನುಂಗೋ, ನಿನ್ ಮನೇಲಿರೋ ಮೂರ್ ಪಲ್ಲ ಎಳ್ಳು ನುಂಗೋ ' ಅಂದ್ಲು. 'ಅಯ್ಯೋ ಏನ್ ಕಥೇ ದೇವ್ರೇ ಇದು ? ಯಾವ್ವೋ ಸೇರಕಿ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನೆ ಎಲ್ಲ ತೋರಕ್ಕೊಂಡು, ಚಕ್ ಮಾಡಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟದೆ. ಮನೇಲಿ ಮೂರು ಪಲ್ಲ ಎಳ್ಳು ಇರೋದು ಇದಕ್ಕಂಗೆ ಗೊತ್ತು ? ದೇವ್ರೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲ ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ತಿನ್ನದೆ, ನನ್ ಎತ್ ನುಂಗ್ತದೆ. ಸರಿ. 'ತಾಯಿ ನನ್ನೂ ನುಂಗ್ ಬೇಡ, ನನ್ ಹೆಂಡ್ತೀನೂ ನುಂಗ್ ಬೇಡ, ನನ್ ಎತ್ತು ಸಾಯ್ ಬೇಡ, ನೀನು ವೋಗಿ ಆ ಮೂರ್ ಪಲ್ಲ ಎಳ್ಳನೂ ತಿಂದ್ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗ್ ಬಿಡವ್ವ, ನಿನಗೆ ಕೈ ಮುಗಿತೀನಿ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ತೀರ್ಮಾನ ಆಯ್ತು. ಅವನು ಆ ತರ ಮಾಡ್ಲ.

ಈಯಮ್ಮ ಅಲ್ಲಾಸಿ, ಇಲ್ಲಾಸಿ, ಮನೆಗೆ ಬಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಗಂಡ ಬರೋದರೊಳ್ಳೆ ದಿರಸ್ ಎಲ್ಲ ತೆಗೆದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು. ಬೇರೆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟೊಂಡು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇದ್ದಾಬಿಟ್ಟು. ಅವಿ ಎಂತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿ? ನನ್ ಒಬ್ಬೇ ಬಿಟ್‌ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿ ? ಯಾತ್ರದೋ ಅದು? ಎಲ್ಲಿತ್ತೋ ಕಾಣೆ . ನಂಗ್ ಭಯ ಆಗ್‌ಬಿಟ್ಟು. 'ನಿನ್ ತಿಂದ್ ಬಿಡ್ತೀನಿ, ಇಲ್ಲೆದ್ರೆ ನಿಮ್ ಮನೆ ಎಳ್ ತಿನ್ನೀನಿ ಅಂತು. ನಮ್ ಗೌಡ್ರಿಲ್ಲ, ನಮ್ ಗೌಡ್ರು ಹೊಲದ ತವ ಅವ್ರೇ ಅಂದೆ; ವೋತೀನಿ ಅಲ್ಲೇ ಅವ್ನ ಅಪ್ಪಣೆ ತಕ್ಕೊಂಬತ್ತೀನಿ. ನಿನ್ ತಿಂತೀನಿ, ಇಲ್ಲಾ ಎಳ್ ತಿಂತೀನಿ ಅಂತು. ನಾನು ಹೆದರ್‌ಕ್ಕೊಂಡು ಕೈ ಮುಕ್ಕೊಂಡ್ ಇದ್ದೆ. ಅದು ತಿರ್ಗಾ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದುಬಿಟ್ಟು ಮೂರು ಪಲ್ಲ ಎಳ್ಳು ತಿಂದ್‌ಬಿಟ್ಟು ವೊಂಟೋಗಬಿಟ್ಟು, ಅಂತ ಅತ್ತೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದು.

ಆಮೇಲೆ ಅವ್ನು 'ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡೇ ನಿನ್ ಜನ್ಮ ಉಳಿತಲ್ಲ. ನನ್ ಎತ್ ಉಳ್ಳೊಂಡೋ ನಾನೆ ಉಳ್ಳೊಂಡೇ, ಮೂರು ಪಲ್ಲ ಎಳ್ಳು ಎಲ್ಲಾನ ಆಳಾಗೋಗ್ಲಿ' ಒಂದು ಸೇರು ಎಲ್ಲನಾ ತಂದು ಬಾಗ್ಲಲ್ಲಿ ಬಡಿದ್ರಾಯ್ತು. ನೀನು ನಾನು ಉಳಿಕ್ಕೊಂಡೆವಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು ಕಣೆ, ಬಿಡೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಅವರ್ ಗಂಡನೂ ಅವಳೂ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳೊಂಡಿದ್ರು.

ಹೇಳಿದವರು : ಕೆಂಪಮ್ಮ, ಮುಗಲೂರು, ಹಿರೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೪೧. ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪನ ಕಥೆ

ಒಂದಜ್ಜಿ ಒಂದ್ ಹಸು ಸಾಕಿತ್ತು. ಹಸು ಕದ್ದು ಹೊಡ್‌ಕೊಂಡ್ ಹೋಗಾಕೆ ಮೂರು ಜನ ಕಳ್ಳರು ಬರ್ತಾರೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಹಸು ತಿನ್‌ಬೇಕು ಅಂತ ಒಂದು ಹುಲಿ ಬಂದಿರ್ತದೆ. ಅವಾಗ ಮಳೆ ಬಂದ್‌ಬಿಟ್ಟದೆ. ಅವಜ್ಜಿ ದನ ಆಚೆ ಬಿಡಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಈ ಮಳೆ ಬಿಡ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ 'ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ' ಅಂತ ಈಚೆಗೂ ಆಚೆಗೂ ತಿರುಗ್ತಾ ಇರ್ತಾಳೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹುಲಿ ಏನ್ ಮಾಡ್‌ಬಿಡುತ್ತೆ? ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನಿತ್ತೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೆ. ನಾನ್ ತಿನ್ನಾಕ್ ಬಂದಿರೋದು ಹಸು. ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ ಅಂದ್ರೆ ಇನ್ನೇನು ? ಅಂತ ಹುಲಿ ನಿಂತಾಗ, ಕಳ್ಳರು ಸುಮ್ಮೆ ನಿಂತೊತ್ತಾರೆ. ಅಜ್ಜಿ ಮಲಗ್ಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ.

ಸರಿಯಾದ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರೀಲಿ ಹಸು ಬಿಟ್‌ಬಿಡ್ತಾರೆ ಕಳ್ಳರು. ಹುಲಿ ಒಡ್ಕೊಂಡು ವೊಂಟೋಗ್ ಬಿಡ್ತದೆ. ವೋಗ್ತಾ ಇರ್ತದೆ. ವೋಗ್ತಾ ಇರೋ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾಗ್ತಾ ಇರ್ತದೆ. ಆಗ ನೋಡ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂತವ್ವೆ. ಒಬ್ಬ ಹಿಂದ್‌ಕಡೆ ಬಡೀತಾ ಇರ್ತಾನೆ, ಮುಂದೆ ಎಳೀತಾ ಇರ್ತಾನೆ. ಹುಲಿ ಈ ಮನಸ್ಸು ಮ್ಯಾಲೆ ಬಿಲ್ಲಲ್ಲ. ಆಗ ಏನೋ ಒಂತಾರ ಭಯ

ಆಗ್ ಬಿಡ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅದು 'ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ' ಅಂತ ಭಯ ಬಂದು ಸುಮ್ಮೆ ನೋಡ್ತಾ ಇರ್ತದೆ. ಅದು ವೋಗ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ ಇವು ಬೆದ್ರಬಿಡ್ತಾರೆ. ಹುಲಿ ಅಂದ್ರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಯ ಬಂದು ಮ್ಯಾಲ್ ಗಡೆ ಕುಂತಿದ್ದವುನು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೊಂಬೆ ಹಿಡ್ಕಂಡು ಮರ ಹತ್ತಿಬಿಡ್ತಾನೆ. ಮುಂದಗಡೆ ಕುಂತಿದ್ದವು ವೋಡೋಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನ ಸೇರೋತ್ತಾನೆ. ಹಿಂದುಗಡೆ ಇದ್ದವು ಓಡೋಗ್ ಬಿಡ್ತಾನೆ. ಅವಾಗ ಹುಲಿ ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ ಅಂತ ಓಡ್ತಾ ಇರ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಕರಡಿ ಬರ್ತದೆ. 'ಏನೋ ಹುಲಿರಾಜ ನೀನ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ಹುಲಿರಾಜ, ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ ಅಂತ ಓಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ ಏನ್ ಕಾರಣ?' ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೆ.

“ಅಯ್ಯೋ ನಾನ್ ಒಂದಜ್ಜಿ ಮನೇಲಿ ಹಸಾ ತಿನ್ನೋಣ ಅಂತ ವೋಗಿದ್ಲೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮೂರ ಜನ ಸೇರೊಬಿಟ್ಟು ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ ಅನೋರು. ನಾನ್ ನೋಡಿದ್ರೆ ಹುಲಿರಾಜ. ಆದ್ರೆ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸೊಳೋದುಕಷ್ಟ ಆಯ್ತು” ಅಂತು. 'ಅವು ಯಾರು ಇರ್ ಬೋದು ತೋರು, ಅಂತ ಕರಡಿ ಕರೊಂಡೋಗೂತ್ತುವೇ ಅದ್ ಏನ್ ಮಾಡುತ್ತೆ ಮರದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇರ್ದಾನಲ್ಲ ಅವನತ್ರ ವೋಗುತ್ತೆ. ಕರಡಿ ಏನ್ ಮಾಡುತ್ತೆ? ಅವನ್ನ ನಾನು ಹತ್ತಿ ಒದ್ದುಬಿಟ್ಟು ಉರುಳ್ಳಿಬಿಡ್ತೀನಿ, ನೀನ್ ತಿಂದುಬಿಡು ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಇದು ಹಿಂದ್ ಮುಂದ್ಲಾಗಿ ಹತ್ತುತ್ತೆ. ಆಗ ಮರದ ಮ್ಯಾಲಿದ್ದ ಕಳ್ಳ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ? ರುೂಡ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಡೆಯಿಂದ ಹತ್ತತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕರಡೀನ ಒದೀತಾನೆ. ಕರಡಿ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳ್ತದೆ. ಅವಾಗ ಕರಡೀನೂ ಹುಲಿ ಜೊತೇಲಿ ಓಡ್ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತದೆ, 'ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ' ಅಂತ ಹೇಳಿ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದ್ ನರಿ ಬರ್ತದೆ.

'ಏನ್ ಹುಲಿರಾಯ ಕರಡಿರಾಜ ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ?' ಏನ್ ಸಮಾಚಾರ ನನಗೆ ಹೇಳಲ್ವ ?' ಅಂತ ನರಿ ಕೇಳ್ದಾಗ, ನಾನ್ ಗೆ ಈತರ ಆಗ್ಬಡ್ತು. ಕುಟ್ಟಪ್ಪ ಲೊಟ್ಟಪ್ಪ ಅಂತ ಸೇರೊಂಡು ಹುಲಿರಾಜಂಗೆ ಈ ತರ ಕಷ್ಟಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟು. ಅವನು ಸಿಕ್ಕಿದ್ರೆ ಈತರ ಮರದ ಮ್ಯಾಲಿಂದ ಅವುನ್ ಒದ್ದು ನನ್ ಕೆಳಗೆ ಕೆಡಗಿದ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅಳುತ್ತೆ.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಇದಾನ ಅಂತ ಹುಲಿ ಕರೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೆ. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದೊಳಗಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತೆ ಹುಲಿ. ಒಬ್ ಮನುಷ. ಅದೇನ್ ಮಾಡುತ್ತೆ. ನರಿ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿ 'ನಾನ್ ಈ ಬಾಲ್ದಾಗೆ ತಿವ್ವು ಎತ್ತು ತೀನಿ ಅವ್. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇರಿ, ಅಂತ ಅನ್ನುತ್ತೆ ನರಿ. ಅವಾಗ ಸೊಂದೀಲಿ ಬಾಲ ತೂರೂತ್ತೆ. ಅವಾಗ ಏನ್ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಒಳಗಡೆ ಇದ್ದ ಮನುಷ್ಯ? ಬಾಲ ಹಿಂದಕ್ ಬಿಡೋದು ಮುಂದಕ್ ಬಿಡೋದ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇರ್ದಾನೆ.

ಇದು ನರೀದು ಪ್ಲಾನು. ಮರ್ಯಾದೆ ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಈ ಹುಲಿರಾಜ ಕರಡಿ ರಾಜನ ಅತ್ರ 'ಈಗ ತೆಗೆದು ಎಸೆದು ಬಿಡ್ತೀನಿ ಅವನ್ನ ಬಿಟ್ಟೀರಾ' ಅಂತು. ಅವಾಗ ಅವನು

ಬಾಲ ಬಿಡ್ಡಾನೆ. ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟಾಗ ಓಡಿಬಿಡುತ್ತೆ ಆಗ ನರಿ. 'ಹಿಂಗುಂಜ ಮುಂಗುಂಜ' ಅಂತ ಓಡ್ತಾ ಇರ್ತದೆ. ಅವಾಗ ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಾಪಸ್ಸು ಬರ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಓಡೋಗ್ತವೆ. ಇವರಿಬ್ಬೂ ವಾಪಸ್ಸು ಬರ್ತಾರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಪರಮೇಶಿ, ಹಿರೇಡೊಂಕೇಹಳ್ಳಿ, ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೪೨. ದಡ್ಡ ಹುಡುಗಿ

ಒಂದೂರ್ದಿಗೆ ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬೂ ಇದ್ರಂತೆ. ಅವರೊಂದು ಹೆಣ್‌ಮಗು ಹುಟ್ಟಂತೆ. ಆಯಮ್ಮ ವೋಟಾಗಿ ಈಟಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ತುಂಬ್ತು, ಮೈನೆರೀದ್ಲ. ಅವಳು ಒಂದು ತರ ದಡ್ಡಿ. ಅಂದ್ರೆ, ತಲೇ ಬಾಚಕ್ ಬರೋಲ್ಲ. ಒಂದ್ ನವೀನಿಲ್ಲ, ನೋಟಿಲ್ಲ; ಏನೋ ಒಂದು ತರ ದಡ್ಡಿ ಆಯಮ್ಮ. ಯಾರ್ ಬಂದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಹುಡ್ಗರು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ರು. ಅವರ್ದೆ ಎಣ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗವು. ಇದಕ್ ಬಂದ್ರೆ ಇಂಗ್ ಆಯ್ತಲ್ಲ. ತಪ್ಪ ತಪ್ಪನ್ನಂಗೆ ಬೇಡ ಅಂತ ವೋಗೊವು. ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇರಬೇಕು ತಾನೆ? ಆಮೇಲೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಅಜ್ಜೀನ, ನೋಡಜ್ಜಿ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಗ ಇಂಗೆ ನಿಂತುಬಿಡ್ತು. ಯಾರೂ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಯಾರ್ ಬಂದ್ರೂ ಇದು ಒಂದ್ ತರ ಹುಡುಗಿ ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು. ಇದ್ ಬೇಡ ನಮ್ಮ ಅಂತ ಹೋಗ್ತಾರೆ, ಏನ್ ಮಾಡೋಣ ಅಜ್ಜಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು.

ಆವಾಗ ಅವಜ್ಜಿ ಆ ಹುಡ್ಗೀಗೆ 'ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆಯೋ ಇಲ್ಲ ಕಡ್ಲೆಕಾಯಿ ಎಣ್ಣೆಯೋ ಎಂತಾದಾದ್ರೂ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಕಿ ತಲೆಬಾಚಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಡಿಕೆ ಎಲೆ ಬಾಯಿಗೆ ಕೊಡ್ತಿ. ಅದಕ್ ಒಂದಿಷ್ಟು ತಲೇಗಿಲೇ ಬಾಚಿಬಿಟ್ಟು, ಅವು ಬತ್ತರಲ್ಲ ನೆಂಟು, ಅವಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಚಚ್ ಬಿಟ್ಟು ಎಲೆ ಅಡಿಕೆಯಾ ಅವರು ಬಂದಾಗ ಕೊಡ್ತಿ. ಅವರು ಬರ್ತಾರೆ. ಬಂದು ಕುತ್ಕೋತಾರೆ. ನೋಡ್ತಾರೆ. ಆಗ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದು ಮಾಡಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತಿ. ಹೆಣ್ ಮಾಡಿಕೊಡ್ತಿ. ಹೆಣ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು. ಮೂರು ಜನ ಬಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅಂತ. ಇವರು ತಲೇಗಿಲೇ ಬಾಚಿದ್ರು. ಆ ಹುಡ್ಗಿಗೆ ಸೀರೆಗೀರೆ ಉಡಿಸಿದ್ರು. ಉಡಿಸಿ ಕುಂಡ್ರಿಸಿದ್ರು. ನಡ್‌ಮನೇಲಿ ಕುಂಡ್ರಿಸಿದ್ರು. ಬಂದು ತಿಂದು. ಹೆಣ್ ತಕ್ಕೊಂಡೋಗೋರು ಬಂದ್ರೆ ಈ ಹುಡ್ಗಿ ಏನಂತು? ಎಲೆ ಅಡ್ಕೆ ಚಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರಲ್ಲ ಕೈಗೆ, ಯವ್ವಾ ಅಂತು. ಅವು ಒಳಗ ಬೀಗರಿಗೆ ಅಡಿಗೆಗಿಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲ ? ನೆಂಟ್ರಿಗೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ರು. ಆಮೇಲೆ 'ಯವ್ವಾ' ಅಂತ ಅನ್ನೋವೊತ್ಗೆ ಅವರಮ್ಮ ಏನಮ್ಮ ಅಂತ ಅಂದು. 'ಯವ್ವಾ' ಬಾಗ್ಗಿಗೆಬಂದು, ಬಾಯ್ಲ ಹಾಕೊಳ್ಳಾ ? ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಚಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರಲ್ಲ ಅದರ ಕೈಗೆ ? ಅಂಗ್ ಅಂತು. ಇದರ

ಮನೆಕಾಯೋಗ, ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಂಗ್ ಅಂದ್ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ, ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕ್ಕೋಳಿ ಅಂತ ಅವರಮ್ಮ ತಿಳಿಸೋಂಡು ಸುಮ್ಮಕಿದ್ದು.

ಅಮೇಲಿಂದ ಇವು ನೆಂಟು ಬಂದಿದ್ರಲ್ಲ ? ನೀರು ಕೊಟ್ಟು. ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಕೊಟ್ ಬಂದ್ರೆ 'ಯವ್ವಾ' ಬಾಗ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಬಾಯ್ಗೆ ಹಾಕ್ಕೋಳಾ ಅಂತು. ಏನಪ್ಪಾ ದೇವ್ರೇ ಹಿಂಗನ್ನತ್ತೆ ಅಂತ ಅಂಗೂ ಬಂದು, ಅನುಮಾನದಾಗೇನೇ. ಚಾಪೆಗೀಪೆ ಹಾಕಿದ್ರು, ಕೂತ್ಕೊಂಡುರು. 'ಯವ್ವಾ' ಕುಂತವೆ, ಅಗಿಯೋನ ಅಂತು. 'ಬಾಗ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಬಾಯ್ಗೆ ಹಾಕ್ಕೋಳಿ ಅಂತು. ಕುಂತಿದ್ರೆ, ಅಗಿಯೋನ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಇದೇನಪ್ಪ ಗತಿ ಅಂದವರೇ ಅವರು ಕೂತ್ಕೊಂಡುಕೈ ಅವರ ಜೀವ ಹೋತಾ ಐತೆ. ಇಂಗ್ ಅಂದ್ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ? ನಮ್ಮನ್ನ ಏನ್ ಮಾಡುತ್ತೆ. ಮೊದ್ದೆ ಇಂತ ಹುಡ್ಗಿ, ಏನ್ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮನ್ನು ನುಂಗ್ ಬಿಡುತ್ತೆ ಅಂಥ, ಹೇಳಿದವ್ರೆ ಎದ್ದು ಹೊರಟಂತೆ.

'ಯವ್ವಾ ಅವರು ವೋಗ್ತಾವರೆ ನುಂಗ್ಕೊಳ್ಳ ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಅವರು ಪಂಚೆನೂ ಎಡಕೈಲಿ ಹಿಡ್ಕೊಂಡು ವೋಡ್ತಾರಂತೆ. ಇವರು ರೀ ಬನ್ನೀ ಅಂತ ಇವು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಓಡ್ತಾರಂತೆ.

ಅದೇ ರಾತ್ರಿನಾಗೆ ಕುರಿ ಒಡೆಯೋ ಕಳ್ಳರು ಮೂರು ಜನ ಕುರಿಗಳ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡ್ಕ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದು. ಮುಂದೆ ಇವು ಓಡಿದ್ರಲ್ಲ? ನಮ್ಮನ್ನ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಾವ್ರೆ, ಉಳಿಸ್ತಾರ ಅಂತ ಇವು ಮುಂದೆ, ಇವರ್ ಹಿಂದ್ ಓಡಿಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಓಡಿ ಅವರು ಎತ್ತಾಗೋದ್ರೋ, ಇವರು ಎತ್ತಾಗೋರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ನನಗೆ ಬರೋದು.

ಹೇಳಿದವರು : **ಲಕ್ಷ್ಮಮ್ಮ**. ದಂಡಿನಶಿವರ.

೪೩. ದಾಸಯ್ಯ

ಒಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದ. ಇವು ಮದುವೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಯಾರಿಗೆ ? ತಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ. ಪಕ್ಕದ ಊರಿಂದ ಹೆಣ್ ತಗೊಂಬಂದಿ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಅವು ಯಾರು ? ದಾಸಯ್ಯ. ಇವರ್ ಯಾರು ? ಹೆಣ್ಣೋರು ಜೋಗಯ್ಯ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದಿವಸ ಇವ ದೇವ್ರ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗ್ ಬಂತು. ಯಾರು ? ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಡೆಯವು. ಜೋಗಯ್ಯನ ಕಡೆಯವರು. ಸರೀ ಮನೆಗಿನೆ ಸಾರಿಸ್ಕೊಳಿ ಇವತ್ತು ದೇವು ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಸರಿ ಹೋದ. ಮನೆಗಾಗೋ ಸಾಮಾನು ತರಾಕೆ. ತಕ್ಕೊಬರ್ತಾನೆ. ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ, ಮನೆ ಸಾರಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ ? ಆಯ್ತೇ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ. ಹೂ ಆಯ್ತು. ಮತ್ತೇ ದಾಸಯ್ಯಂಗೆ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ್ಬೀಡ್ತೀನಿ, ಜೋಗಯ್ಯನ್ನ ಕರ್ಕೋ ಬರ್ತೀನಿ. ನಾವು ದೇವು ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ಅಗಲೀ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು, ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ರು ? ಹೆಂಡ್ತಿ ಬಾಳ ಬುದ್ಧಿ ಓಡಿಸಿ, ಯೋಚಿಸಿ, ಓಹೋ ಹೋ

ನಮ್ಮಪ್ಪನ ಮನೇದೇವು, ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಇದ್ರೇ ಅವು, ಅವರಪ್ಪನ ಮನೇದೇವು, ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತಾನಲ್ಲ ? ಇವಳೇನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಬುದ್ಧಿ ಓಡಿಸಿದ್ದು. ಒಂದು ದೊಣ್ಣೆಗೆ ನೀರಾಕಿ ತೊಳೆದು, ವಿಭೂತಿ ಇಕ್ಕಿ, ನಡ್‌ಮನೇ ಒಳ್ಳೆ ಮಡಗಿದ್ದು. ಗಂಡ ಏನ್ ಮಾಡ್ ? ವೋಗಿ ದಾಸಯ್ಯಂಗೆ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು, ಅವನ ಕೆಲ್ಸಕ್ಕೆ ಅವನೂ ಹೊರಟೋದ.

ದಾಸಯ್ಯ ಬಂದ. ಕಾಲಿಗ್ ನೀರ್‌ಕೊಟ್ಟು. ಮಾತಾಡ್ಯಾದಾನೇ ಹೋದ್ದು. “ಏನವ್ವ ಎಲ್ಲಿಗೋದು, ಯಜಮಾನು ?” ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾ. ಅಪ್ಪ ಈ ದೊಣ್ಣೆ ಒಳಗೆ ಮೂರು ಏಟು ಹೊಡೆದ್‌ಬಿಟ್ಟು ಅಮ್ಮಾಲೆ ಮಾತಾಡು ಅಂದ್ರಪ್ಪ ಅಂದ್ಲು. ಇವನೇನು ಮಾಡ್ ? ಮೆಲ್ಲಗೆ ಈಚೆಗೆ ಬಂದ. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕ್ತ. ಆಮೇಲೆ ಓಡ್ತ. ಆಮೇಲೆ ಓಡ್ತಾ ಓಡ್ತಾ ಗಂಟೆ ಟಪ್ ಟಪ್ ಅಂತಿತ್ತು. ಏನಪ್ಪ ಗಂಟೆ ಶಬ್ದ ಆಯ್ತದೆ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ ಅಯಮ್ಮನ ಗಂಡ ಬಂದ. “ಏನೇ ದಾಸಪ್ಪ ಬಂದ್?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಹೌದುಕಣಿ, ಬಂದ. ಸರಿ ಏನಂದ ? ನೋಡಿ, ಈ ದೊಣ್ಣೆ ಕೇಳ್ತಾ. ಕೋಡೋಕ್ ಹೋದ್ರೆ ವೊಂಟೇ ವೋದ. ಈ ದೊಣ್ಣೆ ಬೇಕಂತೆ ಕಣ್ರೇ ಅಂದ್ಲು. ಕೊಡೆ ಅಂದಿದ್ದೇ ಗಂಡ ಏನ್ನಾಡ್? ಆ ದೊಣ್ಣೆ ಎತ್ತೊಂಡಿದ್ದೆ “ದಾಸಪ್ಪ ದೊಣ್ಣೆ ದೊಣ್ಣೆ ಕ್ವಾ” ಅಂತ ಓಡ್ತ. ಅಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಓಡ್ತಾನೆ ಇವ್ನು ಹಿಂದೆ ಓಡ್ತಾನೆ. ಅಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಓಡ್ತಾನೆ, ಇವ್ನು ಹಿಂದೆ ಓಡ್ತಾನೆ. ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ ನನ್ನನ್ನ ಹೊಡಿಯಾಕೆ ಬರ್ರಾನಲ್ಲ ಇವ್ನು. ದೊಣ್ಣೆ ಕ್ವಾ ದಾಸಪ್ಪ ದೊಣ್ಣೆ ಕ್ವಾ ದಾಸಪ್ಪ ಅಂತ ಇವ್ನು ಓಡ್ತಾನೆ. ಓಡ್ತಾನೆ ಇರ್ರಾನೆ. ಸರೀ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸರೀ ಸಿಕ್ಕದಲೇ ಇರ್ರೂ ಲಾವೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ರಾನೆ. ಮನೇಗ್ ಬರ್ರೂ ಲಾವೇ ಬರೋವೋತ್ಗೆ ಇವ್ನು ಚುಂಚನಗಿರೀಲಿ ಚುಂಚಪ್ಪನ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಎಡೆ ಇಕ್ಕಿ, ತೀರ್ಥ ಪ್ರಸಾದವ ಗಂಡಂಗೆ ಕೊಟ್ಟು. ಸರೀ ಅಲ್ಲಿಗೇ ದೇವ್ರ ಹಬ್ಬ ಮುಗೀತು.

ಹೇಳಿದವರು : ಹುಚ್ಚಮ್ಮ, ಸೂಳೆಕೆರೆ.

೪೪. ಮುದುಕ ಯಜಮಾನನ ಚಪಲ

ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನ. ನನ್ನಂತ ಮುದು. ಏನ್ನಾಡಿದ್ದ ? ಊಟ ಮಾಡಿದ್ದ. ಒಂದ್ ಜಗಲಿ ಮ್ಯಾಲೋಗಿ ಮಲಗ್ತಾಯಿದ್ದಾ. ಆಗ ಏನಪ್ಪಾಂದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣುಕೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾಸಿ ನೀರಿಗ್ಗೋಗೊರು. ಆ ದಾರಿವಳಿಗೆ ಕುತಗಂದ ಈ ಮುದು. ‘ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ಅವಳ್ಯಾರು ?’ ‘ಆ ಬೆಟ್ಟಾನ ಹೆಂಡ್ತಿ’. ‘ಇವಳು ?’ ‘ಆ ಬೋರೇಗೌಡನ ಸೊಸೆ’ ಅಂದ. ಅಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮಾದ.

ಆಮ್ಮಾಲೆ ಮತ್ತೊಂದಿವ್ನ ಒಂದ್ ಹತ್ತದ್ದೆದ್ ಹೆಣ್ಣುಕೆ ಜೊತೆವಳಿಗೆ ಒಂದ್ ಹೆಣ್ ಹುಡ್ಗಿ ಬರ್ರಾಐತೆ. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಸೀರೆಗೀರೆ ಉಟ್ಟುಂಡು ಬರ್ರಾಯಿತ್ತು. ಅವಳ ನೋಡಿದ ಈ

ಮುದುಕ "ಪುಟ್ಟಪ್ಪ ಅವಳಾರು" ಅಂದ. 'ಅವಳು ನಮ್ಮೂರಾಗೆ ಜಿಡ್ ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ತಾರಲ್ಲ ಸೆಟ್ಟು, ಅವ್ರೆಂಡ್ತಿ ಕಣ್ಗೌಡ'. 'ಓಹೋ ಹಾಗೋ'. ಹಂಗೆ ನೆಪ್ ಮಾಡ್ತಂದ. ಇದೇ ಮನಸ್ಸಾಗಿಟ್ಟಂಡ. ಊಟ ಮಾಡ್ತೆಂದ. ಆ ಸಂದೀಲಿ ಬಂದ್ ಹೋಗೊನಂಗೆ ಹೋದನು. ನುಚ್ಚಲ್ ಆಯ್ಕೊಂಡ. ತನ್ ಕಾಲ್ದಸೀಲಿ ಕಲ್ ಮಡಿಕೆಂಡ್ ಕುಂತಿದಾನೆ. ಇವ್ರು ಮಾಮೂಲಾಗೆ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕು ನೀರಿಗೆ ಬರ್ತಾರೆ. ಆವಾಗ ಆ ಹುಡ್ಗಿನು ಬರ್ತಾಳೆ. ಇವ್ನಿದ್ನೋನು ಆ ಹುಡ್ಗಿ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ತಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಒಂದ್ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲಿಡ್ತಾನೆ. ಆ ಹುಡ್ಗಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ ಏನೋ ಯಜಮಾನ ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡೂಂತಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗ್ತಾಳೆ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬರುವಾಗ ತಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲಿಡಿದು. ಹಿಂಗೇ ಕಲ್ ಇಟ್ಟು ಇಟ್ಟು ಅದೆ ಆಯ್ತು ಅವುಂದು. ಆರ್ತಿಗ್ಗು ಆರುವರ್ಷ ಅದೇ ಆಯ್ತು. ಅದೇ ರೂಢಿಯಾಗೋಯ್ತು ಆ ಯಜಮಾನುಗೆ.

ಒಂದಾನೊಂದಿನ ಆ ಹುಡ್ಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡಗೆ 'ಮಾರಾಯ, ಮಾರಾಯ' ಈ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಬೇಕಾದೋಸ್ಪ ದಿನಆಯ್ತು. ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೊರಡೋಗಾನ ನಡ್ರಿ' ಅಂದಳು. 'ಅದ್ಯಾಕ್ಕೆ?' 'ಅಲ್ಲ ನಡೀರಿದ್ರೆ...' ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ... ಅವನೂ ಸಂಶಯದಿಂದ ಅದೇನ ಅಂದ?' 'ಏನೂ ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ...' ಆ ಯಜಮಾನ ಜಗಲಿ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುತಗಂತಾನಲ್ಲ ಅವನು ಕೂತಿದ್ರೆ, ನಾ ಹೆಣ್ಣುಕ್ಕು ಜೊತೆ ನೀರಿಗೆ ಹೊಯ್ತಾಯಿರಬೇಕರೆ ಬಂದು ಪಟ್ಟಿ ತಲೆ ಮ್ಯಾಲೊಂದ್ ಕಲ್ಲಿಡೋದು, ನಾನು ತಲೆ ಸವರ್ಕಂಡ್ ಬರೋದು. ಸಾಲದ್ದೆ ಯಜಮಾನ ಇವ್ನಿಗೇನವ್ವ ಮಾತೆಳ್ಳಿ ಅಂದುಬುಟ್ಟು ಹಂಗೆ ಬರ್ತಾಯಿದ್ಲೆ. ಅತ್ತಿಂದ ಬರ್ವಾಗ ತಿರಗ ತಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಪಟ್ಟಿ ಕಲ್ಲಿಡೋದು. ಇದೇ ರೂಢಿಯಾಗೋಯ್ತು.

'ಲೇ.. ಲೇ.. ಹಂಗಾರೆ ಒಂದ್ ಕೆಲ್ಸಮಾಡು'. ಆ ಆಯ್ಕೆನ್ನೆ ನಿನಮ್ಯಾಗೆ ಎಲ್ಲೊ ಮನಸಾಗೆದೆ. ಒಂದ್ ಕೆಲ್ಸಮಾಡು. ನಾಳೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಹೋಗು. ಹೋದಾಗ ಅಮ್ಮ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟಿ ತಿರುಗಿಬಿಟ್ಟು - ಯಜಮಾನೆ, ನಿಮಿಗೇನ್ ಸಾಲ್ದಾಗೇತಿ ? ನಿಮ್ಮ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬೆಲೆ ಬ್ಯಾಡ್ಡೆ ? ಹಂಗೆ ನನ್ನ ಮ್ಯಾಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಯಿಟ್ಟು ಮಾತಾಡಿಸ್ಬೇಕು ಅಂತಿದ್ರೆ, ನಾಳೆ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನು, ಎಲ್ಲೊ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಬರೋದು ಒಂದ್ವಾರ ಆಯ್ತದೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬರೋದಾದ್ರೆ, ನನ್ಕೂಡ ಮಾತಾಡ್ಬಹುದು ಅನ್ನು. ಆಸಿದ್ರೆ ಬನ್ನಿ. ಬರೋದಾದ್ರೆ ನಾಳೆ ಎಲ್ಡ್ ಗಂಟೆ ಮ್ಯಾಲೆ ನಮ್ಮನಿಗೆ ಬನ್ನಿ. ಅವಾಗ ಏನಿದು, ನಿಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮಾತಾಗ್ಲಿ ಬೇಕಾರೆ, ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಬಂದ್ಬುಡು ಅಂದ. ಹಂಗೇಮಾಡ್ತೇನಿ ಅಂದ್ಲು. ತಿರುಗ ಮರ್ದಿನ ಗಂಡ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂಗೆ ಅವ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬಂದ್ಲು. ಅಮ್ಮ ಅತ್ ಹಂಗಾರೆ ಅಂದು ಕುಷಿಯಾಗಿ ಹೋದ. ಈಕಿ ಮನಿಗ್ಬಂದು, ಹಿಂಗ್ ಹೇಳ್ಬುಟ್ ಬಂದುದೇನಿ ಅಂದ್ಲು. ಗಂಡಗೆ 'ಹಾಗಿದ್ದಮ್ಯಾಲೆ ಗೌಡ ಬಾಳ ಆಸ್ಸಾಗವ್ವೆ. ಹೋಗು ಆ ಗೌಡ್ ಅಂಗಿಡಲಿ ಎಲ್ಡ್ ಗೋಲ್ ತಕಂಬಾ. ಆ ಗೋಲ್ ತಕಂದ್ ಬಂದು ಕಡಾಯಕಾಕು. ನಾಕ್ ತಂಬಿಗೆ ನೀರು ಹೊಯ್ಕಿ. ಆ ಗೌಡ ಆ ಟೈಮ್ಯಾಗೆ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾನೆ. ಬಂದ್ರೆ ದಾವಣಗೆರೆಗೋದಂಗ್ ಹೊಂಡೋಯ್ತೇನಿ ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ. ನೀನು

ಉರಿಹಾಕು. ಅವನು ಬಂದ್ ಕೊಡ್ಲೆ ಕುರ್ಚಿ ಹಾಕು. ಏ ಏನು ಬ್ಯಾಡ ಅಂತನೆ. ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಕುತ್ಕಳಿ, ಅದ್ಯಾಕೆ ಅನ್ನಾನ? ಕುತ್ಕಳಿ ಅಂದು ಕುಂದುರಿಸಿ ಉರಿಹಾಕಿ ನೀರುಕಾಯ್ತು. ನೀರ್ ಕಾಯಿಸ್ತಿಟ್ಟು ನೀರ್ ಹಾಕ್ತೇನಿ ನಿನಿಗೆ ಅನ್ನು. ಏನುಬ್ಯಾಡ, ನೀರ್ ಹಾಕುದೇನು ಬ್ಯಾಡ ಅಂತಾನೆ. ಅಯ್ಯಯ್ಯ ನೀರ್ಹಾಕದೆ ಅದೆಂತ ಸ್ನಾನ ಏಳಿ, ಏಳಿ ನಿಮಿಗ್ಯಾಕೆ ಅನುಮಾನ. ಮನಿಯಾಗೆ ಯಾರು ಇಲ್ಲ. ಹಕ್ಕೆಯೇಳಿ ನೀರ ಅನ್ನು. ಆಗ ಕುಂತ್ಕತಾನೆ. ನೀರ್ ಹಾಕ್ತಾಯಿರು. ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ನಾನು ಬಂದು 'ಏ ಬಸ್ ಮಿಸ್ಸಾಯ್ತು. ಬಾಗಲು ತಗಿಯೇ ಅಂತೇನಿ' ಆಗೇನ್ನಾಡ್ತಾನೆ ಆ ಯಜಮಾನ ? ಮಿರುಗುಟ್ಟಾನೆ. ಅವಾಗ ತಿರುವಲೆ ಬಾಗ್ಲು ತಗ್ಗ್ ಬಿಡು.

ಆ ತಿರುವಲೆ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಏನಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ರಂದ್ರೆ, ಅಲ್ಲಿ ನೂಲಿರಾಟೆ ನೂಲಿತ್ತು. ನುಸಿಯಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡೆ ಒಟ್ಟಿ ಆ ಮೂಲೆವಳಗೆ ಗುಡ್ಡೆಹಾಕಿದ್ರೆ. ಆ ಗುಡ್ಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಿಸಿಬುಡು ಅದ್ರೊಳಾಕೆ ಇವುನ್ನ ನೂಕಿ ಸೇರ್ನಿಬುಟ್ಟುಬುಡು. ಅಮ್ಮಾಗೆ ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ನಾನು ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ತಟ್ತೇನಿ. ಬಂದು ಬಾಗ್ಲು ತಗಿಯಂತ ಹೇಳಿದ್.

ಅದರಂತೆ ಬಂದ ಗೌಡ. ಕರದೂ ಕುಂದಿರಿಸಿದಳು. ಕುಂದ್ರಿಸಿ - 'ಹಾಕ್ಕಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ನೀರ' ಅಂದಳು. 'ಹಿ.. ಹಿ.. ಏನು ಬೇಡ'. 'ಇಲ್ಲ... ಇಲ್ಲ... ಹಾಕ್ಕಳಿ ಯಾಕೆ ಅನುಮಾನ'? ಆಮ್ಮಾಲೆ ನಾಕೈದು ಚಂಬು ನೀರ್ಹಾಕ್ಕೊಂಡ. 'ಏ ಬಾಗಲು ತಗಿಯೇ ಬಸ್ ಮಿಸ್ಸಾಯ್ತು ಬಾಗಲು ತಗಿಯೇ' ಅಂತ ಬಂದ ಗಂಡ. ಅವಾಗ ಯಜಮಾನನಿಗೆ 'ಬನ್ನಿ ಹೆದ್ರಕ್ ಬ್ಯಾಡಿ ಬನ್ನಿ' ಅಂದು ನುಸಿಯಲ್ಲಿ ತಗ್ಗು ಒಳಾಗೆ ಕುಂದುರಿಬುಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿಬುಟ್ಟಳು. ಆಗ ಗಂಡನಿಗೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತಗದಳು. ಗಂಡಗೆ ಊಟುಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಿದ್ದು. ಸುಮಾರು ಎರಡು ಗಂಟೆ ಟೈಮಾಯ್ತೇನೊ. ಅಂಗ್ಲಿಗೋದ. ಎಲ್ಡ್ ಸರಪಣಿ ತಕ್ಕಂಡ್ ಬಂದ. ಬಂದ್ ದೊಣ್ಣೆ ತಕ್ಕಂದ. ಆ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ಲೆಲ್ಲ ತಗದ. ಅಷ್ಟಾಗೆ ಏನಾಗೇತಪ ಇವನಗತಿ ? ಗೋಂದು ಅರಳೆ ಅಂಟೆಂದು ಮುಖ ಮುಸಿಡಿ ಏನೂ ಗುರ್ತೆ ಸಿಗದಾಗಿದ್ದ. ಆಮ್ಮಾಲೆ ಎರಡೂಕೈಗೆ, ಎರಡೂ ಕಾಲ್ಗೆ ಸರಪಣಿ ಹಾಕ್ಕೊಂದ್ ಎಳಕಂದ. ಏ ಕೋಳ ಹಾಕಿರದು ಬಿಳಿ ಕರಡಿ, ಬಾಗಲು ತಗಿಯೇ ಅಂದ. ಬಾಗಲು ತಗದ್ಲೂ. ಹೊರೀಕೆ ತಂಡ್ ಗ್ರಾಮದ ಜನರೆಲ್ಲ ಮುತ್ಗೆಂಡ್ರು. ಅಮ್ಮ ನನ್ ಕರಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ ಕೊಡಮ್ಮ ಅಂದ. 'ಅಯ್ಯಾ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಾನಪ್ಪ ಇಲ್ಲ' ಅಂದಳು. ಕೊಡಮ್ಮ ತಂಗಳದ್ದು - ಪಂಗಳದ್ದು ಇದೆ, ಕೊಡಮ್ಮ. ಹಿಂಗೆ ಸುತ್ತಾಡ್ತಾ ಯಜಮಾನನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಮನೆತಾಕೆ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ಹೋದ. ಯಜಮಾನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನೋಡಾಕ್ ಬಂದ್ಲೂ.

'ಏ ಯಜಮಾನನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು' ಅಂತ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕಾಲಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ತಿದ. ಗಣಗಣ ತಿರಿಗಿಸ್ತ. ಸಂಜೆ ಆಯ್ತು. ತನ್ ಮನೆತಾಕ್ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ಬಂದು, 'ಯಜಮಾನ ನಿನಿಗೆ ಹೆಣ್ ಬೇಕ ? ಅಂದ. ಯಜಮಾನ ತುಟಿ ಪಿಟುಕ್ ಅನ್ನಿಲ್ಲ.

ಸಾಯಿಸಿಬಿಡೋದಿತ್ತು, ಈ ಯಜಮಾನನ. ಆದ್ರೆ ಮುದುಕ ಯಜಮಾನ ಬದುಕ್ಕೋ ಅಂದು ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟ.

ಈ ಬೀದಿಲೋದ್ರೆ ಜನ ನೋಡಿ ನಗ್ತಾರೆ, ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು ಸಂದಿವಳಗಾಸಿ ಹೋಗಿ ನುಗ್ಗಿಟ್ಟ ತನ್‌ಮನೆಗೆ. ಅವಾಗ ಯಜಮಾನನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನೋಡಿ 'ಕಲ್ಡಿ ಬಂತವಲ್ಲಪೋ' ಅಂತ ಕೂಗೊಂಡ್ಲ. ಏನೇ ಆದದ್ದಾಗೋಯ್ತು. ನಿನ್ ದಮ್ಮಯ್ಯಂತೇನಿ ಸುಮ್ಮನಿರೆ ಅಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾಡ್.

ಹೇಳಿದವರು : ಕೆಂಪೇಗೌಡ, ಯಾಚೇನಹಳ್ಳಿ, ಟಿ.ನರಸೀಪುರ, ತಾಲ್ಲೂಕು, ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

೪೫. ಪಿಂ ಪಿಸ್ಸ

ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದ್ ಹಂಗಾಮಿ ಜಮೀನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಜಮೀನು ಒಳ್ಳೆ ಕೆಬ್ಬೆಕಳ. ಚನ್ನಾಗಿ ಹದಮಾಡ್. ಹದಾದಕೂಡಲೆ ಅದಕೆ ಜ್ವಾಲ ಬಿತ್ತಿದ. ಬೆಳೆ ಚನ್ನಾಗಿ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು. ಆ ಬೆಳೆ ಬಂದ ಸಂತೋಷನೋಡಿ ಸುತ್ತ ಬೇಲಿ ಹಾಕ್. ಗಿಡನೆಲ್ಲ ಕಡಿದು ಸುತ್ತ ಬೇಲಿ ಹಾಕ್. ಗಿಡನೆಲ್ಲ ಕಡಿದು ಏನು ಆಯಡೆ ಗೊದ್ದ ಹಾವು ಪ್ರಾಣಿ ನುಸಿಬಾಡ್ಡು ಹಂಗಾಡ್. ಆ ಬೆಳೆವಳಗೆ ಅಡ್ಡಾಕೋತ ಹೋಗದು, ಚಿಗಟಗಿಗಟ ಇದ್ರೆ ಚುಚ್ಚದು, ಹುಳಪಳ ಏನಾದ್ರೆ ಇದ್ರೆ ಚಿವುಟ್ಟಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್. ಇದನ್ನು ಹಾಗೆ ನೋಡ್ಡ ಸ್ವಾಮಿ. ಅಯ್ಯ ಮುಂಡೆಮಗನೆ ಇವನಾಸೆ ಎಷ್ಟಿರಬೋದು ನೋಡಮ ಹಾಗೆ ಅನ್ನುಟ್ಟವರು ದಾಸಯ್ಯಾಗಿ ಹಿಂದ್ಗಡಿಂದ ಬಂದು 'ಅಯ್ಯ ಎರಡಕ್ಕೆ ಕೊಡು ಅಂದ'. ' ಏ ಏನೊ ಯಾರ್ ನೀನು? ಎಲ್ಲಾಸ್ಗಬಂದೆ ? ಯಾಕ್ ಅಕ್ಕೆ ಕೊಡ್ಬೆಕು? ಅಂದ. ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಒಂದ್ ಕಾಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. ಕಾಗೆ ಮೇಲೋಗ್ತ ಅದೆ, ಅದಕಂಡು ಹಲೋಂತ ಬಡಕೊಂಡ, ಇದೇನಯ್ಯ ಈಗ್ತಾನೆ ಚನಾಗಿದ್ದೆ, ಮಲ್ಲಾಗ್ ಬಂದಂಗಾಡ್ತಿಯ. 'ಏ ನಿನ್ ಕೇಳಿ ನೋಡೋರು ಯಾರು?'

'ಅಯ್ಯ ಒಂದು ಮಂತ್ರ ಕಲಿಸಿಕೋಡ್ತೇನಿ' ಎರಡಕ್ಕೆ ಕೊಡು ಮತ್ತೆ. ಆ ಕಾಗೆ ಸತ್ತೋಗವಂತ ಮಂತ್ರ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡ್ತಿಯ? ಹೌದು ಕಲಿಸಿ ಕೋಡ್ತೇನಿ, ಅಂದ.

'ಏ ಸತ್ತೋಗವಂತ ಮಂತ್ರ ಕಲಿಸಿ ಕೊಡ್ತಿಯ?'

'ಹೌದು. ಅಂದು ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಗೆ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ. 'ಅಲ್ಲೋಗೊ ಕಾಗೆ ಪಿಂ ಪಿಸ್ಸನ್ನು ಅದು ಸತ್ತೋಗತ್ತದೆ' ಅಂದು, ಸ್ವಾಮಿ. 'ಅಲ್ಲೋಗೊ ಕಾಗೆ ಪಿಂಪಿಸ್ಸ' ಅಂದಬುಟ್ಟ. ಕಾಗೆ ಸತ್ ಬಿದ್ದೋಯ್ತು. 'ಚೆನ್ನಗೈತೆ ಕಾಣಯ, ಅಂದುಬುಟ್ಟು ಹಿಂದುಕ್ಕ ತಿರುಗಿ ನೋಡ್. ದಾಸಯ್ಯ ಇಲ್ಲ. ತತ್ ಇವರಮ್ಮನ ಕ್ವಾಯ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿ ಉಳಕಂಬುಂಟ್ಟುವು.... ಇರಲಿ. ಇದು ಹೆಂಗಿರಬೋದು ಈ ಮಂತ್ರ? ಆ ಹಕ್ಕಿ ಈ ಅಮಚೆಗೊದ್ದ, ಹುಳ ಹಾವು, ಇರುವೆಗಿರುವೆ ಎಲ್ಲ ಪಿಂಪಿಸ್ಸ - ಅಂದ. ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೋದುವು. ಹೊಲದಾಗೆಲ್ಲ ಅಡ್ಡಾಡಿಕೋತ ಹೋಗ್ತಾನೆ. ಹುಳ ಹುಪ್ಪಡಿ ಕಂಡ್ರೆ ಪಿಂಪಿಸ್ಸ ಅಂತಾನೆ. ಇದೇ ಕಲ್ತುಬುಟ್ಟ.

ಜ್ವಾಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳ್ಳೆ ನಿಂತು. ಕಿತ್ತು ಮೆದೆಹಾಕ್ದ. ತಂದು ಮನೆಗೆ ತುಂಬೆಂಡ. ಕಂದಾಯಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ ಏನೂಯಿಲ್ಲ. ಮಳೆ ಹೊಯ್ದೆಬಿಡ್ತು. ಏರ್ಕಟ್ಟೆಂದ್ ಹೊಲಕ್ ಹೊಂಟೋದ. ಹೊಲಕೋದ್ರೆ ಅಮಲದಾರು, ಶ್ಯಾನಬೋಗರು ಅವರು ಬಂದ್ಬುಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಮಾರಿಗುಡಿತ್ತಾವ ಬಂದು. ತೋಟಿ ಕರದು - 'ಎಲ್ಲೋ ಆ ಗೌಡ್ ಕಂದಾಯಯೆಲ್ಲೋ? 'ಸ್ವಾಮಿ ಅವಿಲ್ಲ.' 'ಕರ್ಕಂಬಾ ಹೋಗಿ'. ತೋಟಿ ಬಂದ. ಇವ್ವ ಮನಿಗೆ ಬಂದು-

'ಅಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನೆಲ್ಲಮ್ಮ?' 'ಆರ್ಬುಟ್ಟೆಂದ್ ಹೋಗ್ಕಾರೆ ಕಣೆ'. 'ಕಂದಾಯ ಕೊಡ್ಲಿಕ್ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಮ್ಮ ಹೊಂಟೋದ ? ಹೋಗಿ ಏರ್ ಬಿಟಗಂದ್ - ಬಂದ್ಬಿಡ್ತೇನಿ' ಅಂದ್ಬುಟ್ಟೆದ್ದೆ ತೋಟಿ ಹೋದ ಹೊಲತ್ತಾವ್ಕೆ. ಇವ್ವ ಉಳ್ತಾ ಅವ್ಕೆ. ತೋಟಿ ಹೋದೋನೆ ಏನ್ನಾಡ್ಡ ? - 'ಯೋ ಕಂದಾಯ ಕೊಡ್ಲೆಲ್ಲ ಯಾಕಯ್ಯ? ಕಟಿಗಂಬಾರಯ್ಯ ಏರ ಮನಿಗೆ. ಅಮಲ್ದಾರು ಬಂದಾರೆ. ಬಾರಯ್ಯ, ಅಂದ. ಇವನ್ನೊ ಕೋಪ ಹತ್ತು. 'ಏ ಪಿಂಪಿಸ್ಸ ಅಂದ. ತೋಟಿ ಏರಿಮ್ಮಾಲೆ ಸತ್ ಮನಿಕ್ಕೆಂದ. ಈಗ ಇನ್ಯಾರು ಇವುನ್ನ ಕೇಳೋರು?

ಇಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಮದ ಪಟೇಲ ಏನ್ನಾಡ್ಡ ? ಆ ಗೌಡ್ ಗದ್ದೆ ತಾಕ್ ಹೋದ. ತೋಟಿ ಇನ್ನು ಬರುಲ್ಲವಲಾ ಅಂದ್ಬುಟ್ಟು, ಅಲ್ಲೋದ್ರೆ ತೋಟಿ ಸತ್ತು ಮಲಗವನೆ. ಅದುನ್ನ ನೋಡಿ ಪಟೇಲನಿಗೆ ಕೋಪತ್ತು. ಬೋಳಿ ಮಗನೆ ಸೂಳೆಮಗನೆ ನಿನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡ್ತೇನಿ. ಹಾಗಂದ್ಬುಟ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಗದ್ದೆ ಮಾಡಿಬುಟ್ಟ. ಪಿಂ ಪಿಸ್ಸ ಅಂದ. ಅವನು ಸತ್ ಮನಿಕ್ಕೆಂದ. ಇನ್ನ ಅವನ್ನ ಹಿಡಿಯೋರ್ಯಾರು ?

ಈಗ ಶ್ಯಾನಬೋಗಿದ್ದೋನು ಗೌಡ್ ಗದ್ದೆತಾಕ್ ಹೋದೋರು ಇನ್ನು ಬರಿಲ್ಲ. ನೋಡಮ ಹಾಗೆಂದ್ಬಿಟ್ಟು ತಾನು ಹೊಲುದತಾಕೆ ಹೋದ. ಹೋದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ತೋಟಿ ಪಟೇಲ ಇಬ್ಬು ಸತ್ಬಿದ್ದವ್ರೆ. ಅದುನ್ನೋಡಿ ಶ್ಯಾಮಬೋಗ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಬೈದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿಬಿಟ್ಟ. ಇವನು 'ನೀ ಪಿಸ್ಸ' ಅಂದ. ಅವನು ಸತ್ ಮನಿಕ್ಕೆಂದ.

ಅಮಲ್ದಾರ ಕುದುರೆ ಬಿಟಗಂಡಿದ್ದಲ್ಲ ? ತೋಟಿ ಪಟೀಲ ಶ್ಯಾಮಬೋಗ ಎಲ್ಲ ಅವನ ಹೊಲತಾಕೆ ಹೋದೋರು ತಿರಿ ಬರೆಯಿಲ್ಲ. ಕುದ್ರಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಸ್ಕೆಂದ್ ಹಂಗೆ ನೋಡ್ಕೆಂದ್ ಬಂದ್ಬಿಡಮ ಅಂದು ಕುದ್ರೆ ಬಿಟಗಂದ್ ಹೋದ. ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತಾನೆ, ಇವು ಮೂರ್ ಜನವು ಸತ್‌ಮಲಗವ್ರೆ! ಇವು ಉಳ್ತಾನೆ ಅವ್ ದೋರೆಯಂಗೆ. ಅಮಲ್ದಾರ ನೋಡಿಬುಟ್ಟು. ಬೋಳಿಮಗನೆ ಜೈಲ್ ಕಾಣಿಸ್ತೀನಿ, ಅಂತವನೆ ಇಂತವನೆ ಅಂತ ಕೂಗಾಡ್ತ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಕುದುರೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುತಗಂಡು. ನಿನ್ ಕುದ್ರೆ, ನೀನು ಪಿಂಪಿಸ್ಸ ಅಂದ. ಇಬ್ಬು ಮನಿಕ್ಕೆಂದು. ಇನ್ ಇವನ್ನ ಕೇಳೋರ್ಯಾರು ? ಯಾರು ಇಲ್ಲ.

ಅವ್ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಐದಾರ್ ಮಕ್ಕು. 'ಅಯ್ಯೋ ತೋಟಿ ಕರಿಯಾಕ್ ಹೋದ. ಅವುರು ಕರಕಂಡ್ ಬಂದಾನೆನೋಂತ ಸುಮ್ನಾದೆ. ಅವು ಬಂದ್ರೆ ಬೈಯಾರೆ ಊಟ ತಕಂಡೋಗಿ ಕೊಟ್‌ಬುಡಮ' ಅಂದು ಹಿಟ್ ಅಡಕಿದ್ದು. ಹಿಟ್ ಅಡಕಿ ಹೊತ್ ಹೋದ್ದು. ಸಣ್ಣ ಮಗ ಇತ್ಯಲ್ಲ? ಅದು ಹಿಡ್ಕಂಬುಡ್ತು. ಹಾಲುಕೊಡ್ತಾ ಕುತಗಂದ್ಲೂ. ಇವ್ವೇನ್ ಮಾಡ್ಡ? ಆಗ್ಲೆ ಏರ್ ಬಿಟಗಂಡ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಬಂದಿದ್ದೆ -

'ಏ ಯಾಕ್ ತರಿಲ್ಲೆ ಹಿಟ್ಟಾ ?' ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಆ ತೋಟಿಗ ಬಂದವನೆ, ಕಂದಾಯ ಗಿಂದಾಯ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲೋಗವ್ರೆ ? ಕರಕಂದ್ ಬರಿನಿ ಅಂತ ಹೋದ. ನೀವೆ ಬರ್ರೀರೀಂತ ಸುಮ್ನಾದೆ. ಹಂಗೂ ಹೊತ್ಕಂದ್ ಹೊಂಟೆ. ಈ ಮಗ ಹಿಡ್ಕಂತು ಅಂದಳು. ಮಗ ಹಿಡ್ಕಂತ? ನೀ ಪಿಸ್ಸ ಅಂದ. ಅವಳು ಸತ್ ಮನಿಕ್ಕೆಂದಳು. ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಸುಮ್ಮಿದ್ವಾವ ? 'ಕಲ್ಲೊ' ಅಂತ ಅತ್‌ಬುಟ್ಟು ತಲೆ ಚಿಟ್ ಹಿಡ್ಡಬಿಡ್ತು. 'ನೀವೆಲ್ಲ ಪಿಸ್ಸ' ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಎಲ್ಲ ಸತ್ ಮನಿಕ್ಕೆಂದು. ನಾನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯೋರಿಗೆ ಹಿಂಗಂದ್ರೆ ಸಾಯ್ತಾರೀಂತ ತಾನೆ ಹೇಳಿದ್ದು. ನನಿಗೇನ್ ಅಲ್ವಲಾ ನೋಡಮ ತಡಿ 'ನನಿಗೆ ನನಿಗೆ ಪಿಸ್ಸ' ಅಂದ. ಅವನು ಹೊರಟ್ಟೋದ.

ತೋಟಿಗನ ಹೆಂಡ್ತಿ ನನ್ನಗಂಡ ಗೌಡ್ಡ ಹೊಲದ ತಾವ್ವೆ ಹೋದೋನು ಬರ್ರೆಲ್ಲಲಾ ಹಿಟ್ಟುಣ್ಣಾಕೆ. ಯಾಕ್ ಬರಿಲ್ಲ ನೋಡಮ ಅಂದು ಹೊಲದತಾವ್ವೆ ಹೋದ್ದು. ಅಲ್ಲೋಗಿ ನೋಡ್ತಾಳೆ. ತನಗಂಡ, ಪಟೀಲ, ಅಮಲ್ದಾರ ಎಲ್ಲ ಸತ್ ಬಿದ್ದುದಾರೆ. ಏನ್ ಬಡಕಂತಾಳೆ. ಆಮೇಕೆ 'ಅವ್ವಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬ್ಯಾಡಿ ಪಿಸ್ಸಂದ್ರೆ, ಎಲ್ಲ ಸತ್ತೇಹೊಯ್ತಾರೆ' ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಅವ್ವ ಹಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಿಗೆ ಯಾರು ಬರಿಲ್ಲ. ದನಕರ ಬುಡೋರುಯಿಲ್ಲ. ಅವಾಗ ಕಾಗೆ ಮುಟ್ಟು. ಆಗ ಜನಮನ ಬಂದು.

ಹೇಳಿದವರು : ಕೆಂಪೇಗೌಡ, ಯಾಚೇನಹಳ್ಳಿ.

೪೬. ಕಿವುಡರ ಕಥೆ

ಊರುಹಿಂದೆ ಹೊಲ. ಅವು ಬೇಸಾಯ ಹೂಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು. ಅವು ಹೆಂಡ್ತೀನೂ ಕಿವುಡಿ, ಅವು ಮಗಳೂನು ಕಿವುಡಿ. ಅವುಮ್ತನೂ ಕಿವುಡಿ. ಅವು ಕಿವುಡೆ. ನಾಲ್ಕು ಜನನೂ ಬರೀ ಕಿವುಡೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವಾಗಿನ್ನ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಕೆ ಹೋರಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು.

ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಬೇರೊಂದು ದಾರಿಯಿಂದ ಯಾರೋ ಬರ್ದಿದ್ರು. ಅವು ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಪ್ಪ ಎತ್ತೆ ಅಂಬ್ಬ ಕೇಳಿದರು. ಯಪ್ಪಾ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಜ್ವಾಳಾ ಹಾಕಿದ್ದೆ, ನಲ್ವತ್ತು ಪಲ್ಲ ಆಗೇದೆ ಅಂದ. ಅವುಗೆ ಕಿವಿ ಕೇಳುಲಿಲವಲ್ಲ ? ಅವು ಅದಕೆ ಹೇಳಿದ್ರು: ಅಯ್ಯೋ ಅಯಪ್ಪ ಏನೂ ಕೇಳಿಲಿಲ್ಲೇನೂ ಬಿಡು ಹೋಗ್ಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರು. ಆಯಮ್ಮ ಮುದ್ದೆ ಹೊತ್ತೊಂಡು ಬಂತು; ಅವು ಹಂಗ್ಸು. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಹೋಗ್ತ ಇರೋರು ಇದ್ದೆ ಎಷ್ಟು ಸೇರು ಜ್ವಾಳ ಹಾಕಿದ್ರೀಯಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ನಾನೆ ನಾಲ್ಕು ಸೇರು ಹಾಕಿದೀನಿ, ನಲ್ವತ್ ಪಲ್ಲ ಆಗದೆ ಅಂತ ಹೇಳೆ ಕಣೇ ಅಂತ ಅಯಪ್ಪ ಹೇಳ್ತೆ. ಅದ್ದೆ ಅಯಮ್ಮ ಏನಂತು: ಅಯ್ಯೋ ವಾಲೆನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಸುರೀ, ಕಾಸುನ್ನರನಾದ್ರೂ ಮಾಡ್ಸು, ಅಂತ ಅಯಮ್ಮ ಹೇಳಿದ್ರು. ಮನಿಗೋಯ್ತು ಆಯಮ್ಮ.

ಮಗ್ಗತ್ತ ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ವಾಲೇನೂ, ಕಾಸಿನ್ನರನೂ ಮಾಡ್ಸುರಂತೆ ಕಣಮ್ಮ ನಂಗೆ ಅಂತಂತೆ. ಅಯ್ಯೋ ಹುಡುಗ್ಗಾದ್ರು ಕೊಡು, ಮುದ್ದಾಗಾದ್ರು ಕೊಡವ್ವ ಅಂಥ ಅಯಮ್ಮ ಹೇಳಿಡ್ತು. ಆ ಹುಡ್ಗಿನೂ ಕಿವುಡಿ; ಮಗಳು. ಆಮೇಲೆ ತಿರಗ ಆಯಮ್ಮ ಹೋಗಿ ಅಜ್ಜಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಅಜ್ಜಿ ನನ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ತರಂತೆ ಕಣಜ್ಜೀ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಅಂತು. ಅಯ್ಯೋ ಹಳ್ಳದನಾದ್ರೂ ಕೊಡವ್ವ, ಬಿಸೀದನಾದ್ರೂ ಕೊಡವ್ವ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಂತೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಆಲಮ್ಮ, ದಂಡಿನಶಿವರ.

೪೭. ಮೂರು ಜನ ಹೆಂಡರು

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಬಡವ. ಅವುಗೆ ಮೂರ್ದನ ಹೆಂಡ್ತೀರು. ಮಳೆಯಿಲ್ಲ. ಅವಾಗ ಊರಾಗೊಂದ್ ಹಬ್ಬಬಂತು. ಬಂಧುಬಳಗದೋರೆಲ್ಲ ಬರೋರಿದ್ರು. ಇವ್ವೇನ್ ಮಾಡ್ಯಾನು ? ಕಾಸಿಲ್ಲ. ಕಾಸಿಲ್ಲದ್ದೆಯ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಾಲಮಾಡ್ತೆ. ಸಾಲಮಾಡ್ತೆಂದ್ ಬಂದು ಮೂರ್ ಜನ ಹೆಂಡ್ತೀರಿಗೂ ಏನೇನ್ ತರಾನೆ ನಿಮಿಗೇಂತ ಕೇಳ್ತೆ. ನನಿಗೆ ಏನು ಬ್ಯಾಡ ಕಾಲುಂಗ್ರ ತಕಂಬಾ ಅಂದ್ರು. ಹಂಗನ್ನತ್ತುವಾ ಹೋದ. ಕಾಲುಂಗ್ರ ತಗಂದು ಬಂದ.

ಹಬ್ಬುದ್ದಿನ ಬಂತು. ಇವಾಗೆ ತಿಸ್ರಾಮುಸ್ರಾ ಸುರ್ವಾತು. ಕಿರಿಯೋಳು ಎದ್ದು ಕ್ವಾಣೆಗೀಣೆ ಕಸಗುಡುಸಾಕೆ ನಿಂತಗಂದ್ಲ. ನಡುಕ್ಕೋಳು ಆಚೆಗೀಚೆಗೆ ತಿರುಗಾಕ್ ನಿಂತಗಂದ್ಲ. ಹಿರೇಳು ಏನ್ನಾಡಿದ್ಲ ? ಕ್ವಾಣೆಲಿದ್ಲ. ನೆಂಟು, ಬರೋ ಸಮಯ. ವಳಗೆ ವಲೆನೆ ಹೊಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಅಡ್ಲೆನು ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ನೆಂಟು, ಬರೋ ಹೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲ ? ನೆಂಟು, ಬಂದ್ಲ. ಕಸಗುಡುಸ್ತುಡ್ಲ ಇವಳೆನ್ನಾಡಿದ್ಲ ? ಈಗ ಬಂದ್ರೇನವ್ವಾ ತಾಯಿ ಅಂದ್ಲ. ನಡುಕ್ಕೋಳು ಈಗ ಬಂದ್ರೇನವ್ವಾ ಅಂದ್ಲ. ಅವು ಕ್ವಾಣಾಗಿದ್ದಲ್ಲ ? ಅವು ಹೊರಿಕೆ ಬಂದು "ಎದ್ ಬಂದ್ರಾ, ಅಕ್ಕಾ, ಈಚೆ ಬಂದ್ಬುಡಿ, ಎದ್ ಬಂದ್ರಾ, ಅಕ್ಕಾ, ಈಚೆ ಬಂದ್ಬುಡಿ. ಇತ್ತ ಬಾರಕ್ಕ" ಅಂತ ಅವು ಕರದ್ಲ.

ಬಂದ ನೆಂಟು, ಹಂಗ್ ನೋಡ್ತಾರೆ ಹಿಂಗ್ ನೋಡ್ತಾರೆ. ಒಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್ತಾರೆ. ವಲೆನು ಹೊಚ್ಚಿಲ್ಲ ಮತಾನು ಪೂಜಿಲ್ಲ. ಕಾಯ್ನು ಒಡಿದಿಲ್ಲ. ಆರ್ತೀನು ಬೆಳಗಿಲ್ಲ. ಬಂದ್ ನೆಂಟಿಲ್ಲ ಮಖಮಖ ನೊಡ್ಕೆಂದು, ಸರಿ ಇವುರು ನ್ಯಾಯ ಅಂದು ಓಡಿದ್ಲ, ಕಿತ್ತಂಡು.

ಹೇಳಿದವರು : ಸೋಬಾನೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, 70 ವರ್ಷ, ಒಕ್ಕಲಿಗರು. ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ, ಬಿಂಡಿಗನವಿಲೆ ಹೋಬಳಿ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೪೪. ಎಲ್ಲರೂ ಕಿವುಡರು

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಕಿವುಡ ಕಿವುಡೆ ಇರ್ತಾರೆ. ಮನೆಲಿ ಗಂಡ, ಹೆಂಡ್ತಿ, ಮಕ್ಕು, ಅಜ್ಜಿ ಇದ್ದು. ಸರಿ ಇವ್ವು ಹೊಲದತ್ರ ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತಾಯಿದಾನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೊಬ್ಬ ದಾರಿಕಾರ ಬಂದಿದಾನೆ. ದಾರಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೊಲ. ಅವನು -

"ಅಣ್ಣ ಯಾರಪ್ಪಾ? ಅಣ್ಣ ಮಾವಿನಕೆರೆಗೆ ದಾರಿ ಎಲ್ಲಾಸಿ ಹೋಗ್ತದಣ್ಣ?" ಹಾಗಂತ ಕೂಗ್ತಾಗ, ಇವನೇನ್ನಾಡ್ಲ ? "ಅಪ್ಪಾ.... ಇನ್ನೇನಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ಬೆಳೆ ಮಾಡಿದೀವಿ. ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟಾಗ್ತದೆ ಅನ್ನದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ" ಅಂದ.

ಅಯ್ಯ ನಿನ್ "ಹೊಲ ಕೆಳ್ಳುಲ್ಲ ಮಾರಾಯ. ದಾರಿ ದಾರಿ ಎಲ್ಲಾಸಿ ಹೋಗುತ್ತೆ ? ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ." "ಏನೋ ಒಂದ್ ಐದಾರ್ ಪಲ್ಲ ಆಗಬಹುದು. ನಾನೀಗ್ಗೆ ಹ್ಯಾಗೇಳ್ಳಿ?" "ಅಲ್ಲಪ್ಪ ನಾನು ದಾರಿಕೇಳ್ಳೆ. ನಿನ್ನ ಹೊಲ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿ... ಮಾವಿನಕೆರೆಗೆ ಎಲ್ಲಾಸಿ ಹೋಗಬೇಕಪ್ಪ ದಾರಿ ?"

“ಏನೋ ಒಂದ್ ಐದಾರ ಪಲ್ಲ ಆಗೋಬ್ಬೇದಪ್ಪ. ಕೋಯ್ತೀವಿ, ಬಡಿತೀವಿ.”

ಸರಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದ್ಬಟ್ಟ. “ಏನೇ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಆ ದಾರಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹೊಲ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿತ್ತೇ ? ಯಾರೇ ಹೋಗಿ ಬಂದ್ರೂ ಕೇಳ್ತಾ ಇರೂದೆ. ಎಷ್ಟು ಪಲ್ಲ ಆಗುತ್ತಪ್ಪ? ಏನಾಗುತ್ತೆ ? ಹಾಗೆ ಹಿಗೇಂತ ಕೇಳ್ತಾಯಿದಾರಲ್ಲ ?” ಹಾಗೇಂತ ಹೆಂಡ್ತಿ ಕೈಲಿ ಅಂದಾಗ ಹೆಂಡ್ತಿ ಏನ್ನಾಡಿದ್ದು?.

“ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನಾಕ್ರಿ ಕೇಳ್ತೀರಿ ? ಕಾಸಿನಸರ ಕೊಟ್ಟೂ ಹಾಕ್ತೀನಿ. ಚೈನ್ಸರ ಕೊಟ್ಟೂ ಹಾಕ್ತೀನಿ” ಹಾಗಂದು ಮಗಳತ್ರ ಓಡೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು -

“ಅಮ್ಮಾ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಅವಿಗೆ ತಿರ್ಮಾನ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟೆ ಕಣಮ್ಮ. ಕಾಸಿನಸರ ಕೊಟ್ಟೂ ಹಾಕ್ತೀನಿ, ಚೈನ್ಸರ ಕೊಟ್ಟೂ ಹಾಕ್ತೀನೀಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ ಕಣಮ್ಮ” ಅಂತ ಮಗಳತ್ರ ಬಂದು ಅಂದಾಗ -

‘ಅಯ್ಯೋ ಅವ್ವಾ ನನ್ನೇನ್ ಕೇಳಾಕ್ ಬಂದ್ರಿ ? ಮುದುಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೂ ಮದುವೆ ಆಯ್ತೇನಿ, ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೂ ಮದುವೆ ಆಯ್ತೇನಿ’ ಅಂದಳು.

ಸರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವ್ರ ಅಜ್ಜ ಕುಂತಿದ್ದಲ್ಲ ? ಆ ಅಜ್ಜ ಹತ್ತುಕೆ ಓಡೋಗಿಬಿಟ್ಟುಳು ಮಗಳು. ಓಡೋಗಿದ್ದೆ “ಅಜ್ಜ ಅಜ್ಜ ಅಮ್ಮಾರಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ ಕಣಜ್ಜ”. ‘ಏನಂತ ಹೇಳ್ತೆ ತಾಯಿ’? “ಅಜ್ಜ ನಾನು, ಮುದುಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೂ ಆಯ್ತೇನಿ, ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೂ ಆಯ್ತೇನಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟೆ ಕಣಜ್ಜ. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟುದೇನಿ”.

“ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನವ್ವ ನನ್ನೇನ್ ಕೇಳಾಕ್ ಬಂದೆವ್ವ ? ಕೂತಿರೋಳ್ಳ ? ನೀವು ತಂಗ್ಗು ಕೊಟ್ಟೂ ಉಣ್ತೇನಿ, ಬಿಸೀದ್ ಕೊಟ್ಟೂ ಉಣ್ತೇನಿ”. ಹಿಂಗೆ ಒಂದೇ ಮನೇಲಿ ಕಿವುಡ ಕಿವುಡೆ ಇದ್ದು.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿರುಮಲಯ್ಯ, 55ವರ್ಷ, ಒಕ್ಕಲಿಗ , ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೪೯. ಭಗವಂತ

ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಸಾವಕಾರ ಹೊಸದಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿರೋನು, ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಬ್ರಾಮುಂಡ್ರಿಗೆ ಬಾಡಿಗಿಗೆ ಕೆಟ್‌ಬಿಟ್ಟಿರೋನು. ಇನ್ನರ್ಧ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾವಿದ್ದುಂಡು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಕೋರ್ಟ್ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡ್ತಿರೋನು. ಕೋರ್ಟ್ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಆರಂಭ ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ರೆ, ಅವರವರ ಉತ್ತತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳ್ಳತಾ ಇದ್ರೆ, ಇವನು ಬಂದ್ ನೋಡ್. ನಾನು ಈ ಕೋರ್ಟ್ ವ್ಯವಹಾರನೆ ತಿರಕ್ಕಂಡೆ. ಹಿಂಗಾಗಿ ಹೋಯ್ತಲ್ಲ ? ನಾನು ಅದೊಂದು ಕೆಲ್ಸ ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ. ದಿನಸಿ ಬೆಳಿಲಿಲ್ಲ ಅಂದ್ಕಂಡು ಹಾಗೇ ಮನಿಗೆ ಬಂದೋನು “ಏನೆ ? ಎಲ್ಲೂ ಆರಂಭ ಮಾಡದು. ನಾವು ಹಿಂಗೆ ಇರದು. ಹಿಂಗಾದರೆ ಹಿಂಗೆ ಅಂದ. ನಾನೇನಿ ಮಾಡಕಾಗುತ್ತೆ ? ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ‘ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿನಿಗೊಂದ್ ಬುದ್ಧಂತೆ ಹೇಳೋನಿ ಮಾಡ್ತೀಯೆ?’ ಅಂದ. ‘ಅದೇನೇಳಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ?’ ಅಂದಳು, ‘ಏನಿಲ್ಲ ನೋಡು ಕೋಳಿ ಕೂಗ್ಗೆ ಆರು ಕಟ್ಟಂಡ್ ನಾನು ಹೋಗ್ತೀನಿ. ಅಷ್ಟೆನ್ನೆ ನೀನು ಎಲ್ದೊ ರೊಟ್ಟಿ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ತಗಂದ್ ಬಂದ್ಬಿಡು. ನೀನು ಬರೋದೊಳಗಾಗಿ ಒಂತುಂಡು, ಹೊಲ ಹೊಡ್ಡಿರೋನಿ. ಆಗ ನೀ ಎತ್ತಿಡ್ಕಂಡೆ ಮನಿಗೆ ಬಾ. ಇತ್ಯಡೆ ಹೊಲ ಉತ್ತಂಗೂ ಆಗುತ್ತೆ’ ಅಂದ. ‘ಹೂಂ ಆಗಲಿ’, ಅಂದಳು.

ಸರಿ ಇವನು ಆರು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದಾನೆ. ಈಯಮ್ಮ ಚಾಪೆ ಎತ್ತಿ ಕಸಗುಡ್ಡಿ ಬೂದಿ ತುಂಬಿ ಆಚೆ ಹಾಕಿ. ನೀರ್ ತಗಂಡೋಗಿ ಹಾಗ್ ಮಾಡಿ ಹೀಗ್ಮಾಡಿ, ಆಚೆಗೋಗಿ ಈಚೆಗೋಗಿ, ರೊಟ್ಟಿ ಹಾಕೊದೊಳಗಾಗಿ, ಎಂಟ್ ಗಂಟೆಆಗಿಹೋಗಿಬಿಡ್ತು. ಎಂಟ್‌ಗಂಟೆ ಆದ್ರೆ ಆಗ ಮೋಟ್ರಿಲ್ಲ. ನಡ್ಕಂಡೆ ಹೋಗ್ತೀಕು. ಇವಳು ರೊಟ್ಟಿ ತರೋ ಇಲ್ಲ ಅಂದುದ್ದು, ಆರು ಬಿಟ್ಟಂಡೆ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟು. ಎಷ್ಟೆ ಆದ್ರೆ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ? ರೊಟ್ಟಿ ತರಲಿಲ್ಲ ಅಂದುಬುಟ್ಟು ಹೆಂಡ್ಡಿ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ದಡಾದಡೆ ನಾಕೈದ್ ಏಟ್ ಹೊಡ್ಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಈಗ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಾ ತಂಗೇರು ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದಂತೆ ಆ ಗಂಡ ಹೆಂಡರು ಮುನಿಸ್ಕೊಂಡಾಗ ಶಿಶುವು ತೀರೊಯ್ತು ಅಂದಂಗೆ. ಆಗ ಇನ್ನೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಅಲೆಲೆ ಗಿಲಿಗಿಲಿ ಅಂತ ಮುದ್ದಾಡ್ತಾರೆ. ಮುದ್ದಾಡ್ತು ಇನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಮನೇಲಿ ಇದ್ದಲ್ಲ ? ಬ್ರಾಮುಣನ ಹೆಂಡ್ಡಿ. ಈವಯ್ಯ ಈಗ ಹೆಂಡ್ಡಿನ ಹಿಡ್ಕಂಡ್ ದಡ್ಬಡೆ ಹೊಡ್ಡ್ಬಿಟ್ಟು. ಈಗಾಗ್ಗೆ ಗಂಡಾಹೆಂಡು, ಗಿಲಿಗಿಲಿ ಮುದ್ದಾಡ್ತವುರಲ್ಲ ? ತಡಿ ಅಂತ ನನ ಗಂಡಂತಾಕು ನಾನು ಹೊಡಿಸ್ಕೊಂತೇನಿ ಅಂದು ಕೊಂಡುಳು. ಇವುನು ಯಾವುದೊ ಒಂದ್ ಮದುವೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಬಂದಾಬಸ್ತಾಗಿ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು. ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಮನಿಗಿಬಿಟ್ಟುದಾಳೆ.

ಹನ್ನೆಲ್ದೊಗಂಟೆ ಬಿಟ್ಟು. ಬಂದಿದಾನಲ್ಲ “ಲೇ ಕದತೆಗಿಯೇ” ಅಂದ. ಹೆಂಡ್ಡಿ ಮುದ್ದಾಡ್ತೀಕು ಅನಿಸಿತ್ತು. ಆಕೆ ಯಾಕೆ ತಗಿಲಿ ? ಯಾಕೆ ಬಿಡ್ಲಿ ? ಹಾಗೇಂತ ಅಂದಳು.

ಇವನು ಹೇಳಿ ಸಾಕಾದ, ಕೇಳಿ ಸಾಕಾದ. ತಗಿಲಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗು ಸಿಟ್ಟಿತ್ತಿತ್ತಾ ? ತಿರುಗಿನಿಂದ ದಡಾದಡೆ ಒದ್ದ. ಹಾಂ ಹಾಂ... ಅಂದು ಈಕೆ. ಏನಲೇ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಅಂದ. ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಿಗೆ ಮಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದಳು. ಏನ್ನಾಡನ? ಅಂದ. ಕಾಡಿಗೋಗಿ ತಪಸ್ ಮಾಡಾನ. ಭಗವಂತನ ಕೇಳಿಂತ್ರೆ, ಮಕ್ಕ ಫಲ ಸಿಗುತ್ತೆ ಅಂದಳು. ನಡಿ ಹೋಗಾನ ಅಂತ ಹೊರಟರು.

ಕಾಡಿಗೋದು, ತಪಸ್ ಮಾಡಿದ್ರು. ಭಗವಂತ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಒಂದ್ ಗಂಡು ಮಗು ಸಂತಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಂತೆ. ಕೊಡತ್ತು ಈಕೆ ಬಿಮ್ಮನ್ನಿ ಯಾಗಿ ನವಮಾಸಗಳು ತುಂಬಿಬಂದು ಗಂಡುಮಗುವಿನ ಜನನವಾಯ್ತು. ಭಗವಂತನ ವರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ರಿಂದ ಇವ್ನಿಗೂ ಭಗವಂತಾಂತ ಹೆಸರಿಟ್ಟು. ಯಾರಿಗೆ ? ಈ ಮಗುಗೆ. ಏದು ವರ್ಷವು ಆಯ್ತು. ಇಲ್ಲೆ ಕಬ್ಬಲಿ ಹತ್ರ ಐತೆ ಸ್ಕೂಲು. ಓದಾಕ್ ಹಾಕಾನ ಅಂದ ಗಂಡ. ಬ್ಯಾಡಿ. ಬೆಳ್ಳೂರು ಅಲ್ಲು ಬ್ಯಾಡಿ, ಮೈಸೂರು ಅಲ್ಲು ಬ್ಯಾಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಅಲ್ಲು ಬ್ಯಾಡಿ ಅಂದಳು, ಹಾಗಾದ್ರೆ ಮಗ ಓದೋದೆಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಹಾಗಲ್ಲ ಓದೋದು ಬ್ಯಾಡಾಂತ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೆ ಹತ್ರದಲ್ಲೆ ಓದಾಕ್ ಹಾಕಿದ್ರೆ, ಅವ್ವನ್ ನೋಡ್ಬೇಕು, ಅಪ್ಪನ್ ನೋಡ್ಬೇಕೂಂತ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತಾನೆ. ದೂರಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬನ್ನಿ. ಸುಖವಾಗಿ ಓದಿಕೊಂಡಿರ್ದಾನೆ ಅಂದಳು.

ಏನ್ನಾಡ್ಲಿಕ್ಕಾಗುತ್ತೆಂದು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಕರಕಂದ್ ಹೋದ್ದಂತೆ ಮಗನ್ನ. ಅಲ್ಲೊಂದ್ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟು, ಒಂದ್ ಹೋಟ್ಟಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ನೇಮ್ಕು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಒಂತಿಂಗ್ಕಿಗೆ ಇಷ್ಟ್ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡ್ತೇನಿ, ನನ್ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ಲೇಟು ಪುಸ್ತಕ ಎಲ್ಲ ಕೊಡ್ಬೇಕೂಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡ್ಕೆಂದ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಓದಿಕೊಂಡಿರೋವತ್ತೆ ಒಂದಾನೊಂದಿವ್ನ್ ಸ್ಕೂಲು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಒಬ್ಬ ಯಜಮಾನು, ಏನ್ನಾಡಿದಾರೆ? ನೀವು ಬನ್ನಪ್ಪ. ಏನು ಓತ್ತಾ ಇದೀರ ? ಏನ್ ಭರಿತಾಯಿದೀರ ? ಅಂದಾಗ ಅಯ್ಯೊ ಬಿಡು ತಾತ ಭಗವಂತ ಕೊಡ್ಬೇಕು ನಾವು ಓದ್ಬೇಕು, ಅದೇನ್ ನಮ್ಮಿಚ್ಚಾ? ಅಂದರು. ಇವ್ನಿಡ್ಲ ಈ ಹುಡುಗ ಭಗವಂತ ಇವ್ನು ಇದ್ದ ಕೇಳಿಂಟುಟ್ಟು, ನಾನು ಕೊಡೊದಿಕ್ಕೆ ನಾನ್ಯಾಕೆ ಓದ್ಬೇಕೂ ಅಂದು ಪುಸ್ತಕ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ. ಸಿಲೇಟು ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಬಿಟ್ಟ. ಆ ಪಟ್ಟದಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಹೊಟ್ಟಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡದು. ಸುಮ್ಮಗಿರುದು. ಇತ್ಯಡೆ ತಂದೆ ನನ್ನ ಮಗ ಓತ್ತಾನೇಂತ ಹೊಲಮನೆ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿ ವಡವೆ ವಸ್ತು ಎಲ್ಲ ಮಾರಿ ಮಾರಿ ಕಳ್ಳಾಕ್ ಸುರುಮಾಡ್ಲ. ಇವ್ನು ತಿಂದ್ ಊದಿ ಊದಿ ಒಂದಂಕಣದಗಲ ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟ. ಕಷ್ಟಪಟ್ ಓದ್ಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಇವುನದೆಲ್ಲ ತಿರೋಗಿಬಿಡ್ತು. ಆ ಹೊಟ್ಟೋನು ಏನಪಾ ಈ ತಿಂಗಳು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ದುಡ್ಡೆ ಕಳ್ಳಿಲ್ಲ ಅಂದರು. ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಾನೆ ಹೋಗಿ ಇಸ್ಕಂದ್ ಬರ್ತೇನಿ ಅಂತ ಹೊರಟ.

ಮನೇಲಿ ತಂದೆ ಇದ್ದಲ್ಲ. ತಾಯಿ ಇದ್ದು. ಬಂದ. ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಯಪ್ಪಾ ಬಂದೇ ನೋಂತ ತಬ್ಬಂದ್ ಮುತ್ ಕೊಡಾಕ್ ಹೋದ್ದು. ಈ ಕಡೆ ಕೈ ಎಟಕಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಡೆನು ಕೈ ಎಟಕಲಿಲ್ಲಂತೆ. ಅಷ್ಟು ದಪ್ಪ ಆಗಿದಾನೆ. ಕುರ್ಚಿಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂದುರಿದ್ರೆ, ಕುರ್ಚಿ ಮುರ್ದೋಗುತ್ತೋ ಏನೋ ಅಂದು ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂದುರಿದ್ದು. ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬಂದ. ಬಗ್ಗಿ ನೋಡ್. ಇಷ್ಟು ದಪ್ಪಾಗಿರೋನು ನನ್ನ ಮಗನ ಅಂದು, ಮಗು ಯಾವಾಗ ಬಂದೆಪ್ಪ ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಈಗ ಬಂದೆ ಅಪ್ಪಾ ಅಂದ. 'ಎಲ್ಲಿಗಂಟ ಓದಿದೆಪ್ಪ ಮಗು?' 'ನನ್ನೆಸು ಏನಂತ ಕಟ್ಟಿದಿಯಪ್ಪ?' ನಿನ್ನ ಹೆಸು ಭಗವಂತ. ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲ ಭಗವಂತ ಕೊಡ್ಬೇಕು ನಾವು ಓದಬೇಕು ಅಂತಿದ್ದರು. ನಾನು ಓದಿಲ್ಲ. ನಾನ್ಯಾಕಪ್ಪ ಓದಿ ? ಅಯ್ಯೋ ಭಗವಂತ ನಿನಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೊಲಮನೆ ಆಸ್ತಿ ವಡವೆನೆಲ್ಲ ಕಳಕೊಂಡೋ. ಗಂಡಹೆಂಡ್ತಿ ಒಂದ್ ಪಾವಕ್ಕೆ ಹಂಚ್ಚೆಂದ್ ಉಣ್ಣೋದೆ ಕಷ್ಟಕೆ ಬಂತೆ ? ಇವ್ವಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಸ್ಲಪ್ಪಾ ಸೇರ್ ಪಾವಕ್ಕೆ ಅನ್ನವಾ... ? ಇವುನು ಓದದಿದ್ರೆ ಅಷ್ಟೇಹೋಯ್ತು. ಏನ ಮಗ ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಸೋದರಮಾವ ಇದಾರೆ ಗಣೇಶಭಟ್ಟಾಂತೇಳಿ, ಅವರ ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ಯಾನಾದು, ಕಲ್ತಕ ಹೋಗು ಅಂದ.

ಸೋದರಮಾವನ ಮನಿಗೆ ಹೋದ. ಮಂದ್ಲಿಗೆ ಅದು ಹಾಕಿ ಕುಂದಿಸಿದ್ರು. 'ಏನಪ್ಪಾ ಬಂದಿದ್ದು ಇಷ್ಟುದೂರ ?' ಅದೆಮಾವ ನಿನ್ ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಬೇಕೊಂತ ಬಂದೀನಿ ಮಾವ. ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾ ಕಳ್ಳವಿದ್ಯಾ, ಚೋರವಿದ್ಯಾ. ಓ ಅದ್ದೆ ಕಲಿಯಾಕ್ ಬಂದೀನಿ ಮಾವ. ಆಗ ಮಾವು ಬಾಮೆದ್ದು ಇಬ್ಬು ಕಳ್ಳನಕ್ ನುಗ್ಗಿದ್ರು. ಅದೇ ಊರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಜೋಯಿಸು, ಮನೆ. ಜೋಯಿಸು ಯಾವಗ್ಗೂ ಒಂದೆಲ್ದ ಗಂಟಿಕಾಲ ಹರಿಕಥೆ ಪುರಾಣ ಹೇಳೋದು ಅಭ್ಯಾಸ. ಆವಾಗ ಜೋಯಿಸ ಏನ್ ಮಾಡಿದ್ರು? ಗಂಡ ಹೆಂಡ್ತಿ ಇಬ್ಬೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ಯೂಲವಾಗಿರೋರು. ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳ್ತ: 'ನೋಡೆ ನಾನೊಂದ್ ಎಲ್ದಗಂಟೆ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹರಿಕಥೆ ಮಾಡಿ ಬರ್ತೇನಿ. ನೀನು ಅಷ್ಟೊತ್ತೆ ಹಾಲ್ಕೀರ್ ಮಾಡಿಡೆ, ಆಗಲಿ ಅಂದು. ಅವರು ಹೋದ್ರು. ಈಕೆ ಯಾಲಕ್ಕೆ ಸುಂಟಿ ಹಾಕಿ, ಹಾಲಕೀರ ಮಾಡಿ, ಒಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟು. ಇನ್ನು ಗಂಡ ಬರೊವರು ಇರಬೇಕಲ್ಲ ? ಹಾಗೆ ಗದ್ದುಕ್ ಕೈಕೊಟ್ಟಂದ್ ನಿತಗಂದ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ.

ಸರಿ. ಇವರಿಬ್ರಾಳು ಅದೇ ಮನೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದಾರೆ. ನುಗ್ಗತ್ತೆ ಮುಚ್ಚೆ ತಗ್ಗು ನೋಡಿದಾನೆ, ಗಮಗಮ ಅಂತಂತೆ. ಮಾವಾ ಅಂದ. 'ಏನಪ್ಪ? ಏನೋ' ಅಂದು. ಏನಾದು, ಬಾಯಿಗೆ ಬರಕಿಲ್ವಲಾ. ಅವಾಗ ಅದ್ರಾಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟು ಬಾಯಿಗೆ ಸವರಿದ್ತಂತೆ. ಓ ಬಾರಿ ರುಚಿಯಾಗಿದೆ ಕಣಯ್ಯ ಅಂದು ಕುಂತಕಂದ್ ಬಿಟ್ಟು. ಸರಿ ಮಡ್ಕೆ ತಳಾನು ಬಿಡ್ತಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ತಿಂದಾಕಿಬಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟತ್ತೆ ಜೋಯಿಸು ಬಂದು. ಲೇ ಕತ್ತಗಿಯೇ ಅಂದು. ಬಂದ್ಬುಟ್ಟಲ್ಲ ಏನ್ನಾಡದು ? ಏನು ಮಾಡಾದ ಮಾವ ? ನನ್ ತಲೆಮ್ಯಾಲೆ ಪೆಟ್ಟಿನ್ ಹೊರ್ನು. ಅವನು ಜಗಳಾಡಿದ್ರೆ ನಾನು ಹೊತ್ತೊಂದ್ ಹೋಗ್ತೇನೆ. ಹುಚ್ಚ, ಆಗ ನಾನು ಒಬ್ಬ ಸಿಗಹಕ್ಕೆನಲ್ವೇನೋ? ಬಾಯಿಲ್ಲಿ ಅಂದು ಭಗವಂತನ್ನ ಅಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲೆ ಕುಂದುರಿ, ಈ ಗಣೇಶಭಟ್ಟ ಮಂಚದ

ಅಡಿಗೆ ಸೇರಿಕೆಂದ್ ಬಿಟ್ಟು. “ಲೇ ಕತ್ತಗೀಯೇ”. ಆಗ ಎದ್ದು ಕದ ತೆಗೆದ್ದು. ನೀರ್‌ಗೀರ್ ಕೊಟ್ಟು. ಹಾಂ ತಗಂಬಾರೆ ಆ ಕೀರಾ ಅಂದ. ಹೋಗಿ ನೋಡ್ತಾಳೆ. ಪಾತ್ರೆ ತಳದಲ್ಲು ಒಂಚೂರಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ತಿಂದಾಕಿಬಿಟ್ಟಿದಾರೆ. ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಪದಾರ್ಥ ಇಲ್ಲದಮ್ಯಾಲೆ ಇವಳಿಗೂ ಬಯಲ್ವೆ? ಬಾಕ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ ನಿಂತಗಂಡ್ಲು. ‘ಹಾಂ ತಗಂದ್ ಬಾರೆ ಕೀರಾ’. ಹೂಂ ಕೀರು ಇಲ್ಲ. ತಗಂಡ್ ಬಾರೆಂತೀನಿ. ಹೂಹುಂ ಕೀರು ಇಲ್ವೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ಲು. ನನಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ರುಚಿಯಾಗಿದೇಂತ ಎಲ್ಲ ತಾನೆ ತಿಂದಾಕಿ ಬಿಟ್ಟಿದಾಳಲ್ಲಂತಾ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಹಿಡ್ಕಂಡ ದಡಾದಡ್ಡೆ ನಾಕ್ ಹೊಡ್ಡ. ಇವಳು ನಿರಪರಾಧಿ; ಒಂಚೂರು ತಿಂದೋಳಲ್ಲ. “ಅಯ್ಯೊ ಭಗವಂತ ನನ ಗಂಡನಿಗೇನಾರ ಮೋಸ ಮಾಡಿ ನಾನು ಹಾಗೆ ತಿಂದುದೆ, ಮ್ಯಾಲಿರೊ ಭಗವಂತ ನೋಡ್ಲೋ ದೇವ್ರ” ಅಂದ್ಲು. ಹುಂ ನಾನೆಯ ಅಂದ ಇವ್ವು. ಲೋ ನಿನ್ಯಾರೋ ? ನಾನು ಭಗವಂತ. ಕೀರು ತಿಂದೋರು ಯಾರೋ ? ನಮ್ಮಾಪ್ಪು ನಾನುವೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಾವ ಯಾರೋ? ಗಣೇಶಭಟ್ಟ .ಎಲ್ಲವ್ವೊ ? ನಿನ್ನ ಮಂಚದ ಅಡಿಗವ್ವೆ. ಅಪ್ಪಾ ಬರೋದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬಂದಿದ್ದು ತಪ್ಪಾಯ್ತಂತ ಹೇಳಿ ಹೋದ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿರುಮಲಯ್ಯ, ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ.

೫೦. ಉಪಾಯ

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದೊರೆ ಇದ್ದಂತೆ. ದೊರೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಣ್ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಂತೆ. ಕೆಲವಾರು ದಿವಸ ದೊರೆತನ ಮಾಡಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಕಾಲದಾಗೆ ದೊರೆ ತೀರ್ಕ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಂತೆ. ದೊರೆ ತೀರ್ಕ್ಕೊಂಡ್ರೆ, ಇನ್ನ ದೊರೆಸಾನಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಆದಳು. ಇಬ್ಬು ಹೆಣ್‌ಮಕ್ಕು. ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ನೋಡ್ಕೋಳ್ಕೋರು ಯಾರು ಇಲ್ಲ ಅಂತ ದೊರೆಸಾನಿ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ತ ಇರ್ದಾಗ, ಇನ್ನೊಂದು ಪಟ್ಟದ ದೊರೆ ಬಂದು ನಿನ್ ಪಟ್ಟ, ನಿನ್ ದೇಶ ನಾನ್ ನೋಡ್ಕೋತಿನಮ್ಮ, ನೀನೇನು ದಿಗ್ಲು ಬೀಳಬೇಡ ಅಂತ ಅಂದ್ಲಂತೆ ದೊರೆ. ದೊರೆ ಅಂದಾಗ ದೊರೆಸಾನಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ಲು. ಏನಂತ ? ಆಯ್ತು ನಮ್ ಪಟ್ಟದಾಗೆ ಗಂಡಸ್ತ್ರಲ್ಲ, ನಮ್ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮದಿರಂಗೆ ನಮ್ಮನ ನೋಡ್ಕೋತಾನೆ. ನಮಗೂ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣ ಇದ್ದಂಗೆ ಅಂತ ದೊರೆಸಾನಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಕೊಂಡ್ಲು.

ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಪಟ್ಟದ ದೊರೆ ಏನ್ ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವ್ವೆ? ‘ದೊರೆ ಸತ್ತೋದ, ಈ ದೊರೆಸಾನಿನ ನಾನು ಮೋಹಿಸ್ಕೋಬೇಕು’ ಅಂತ. ಈ ದೊರೆ ಈ ಪಟ್ಟಕ್ ಬಂದು ದೊರೆಸಾನಿಗೆ ಈ ತರ ಹೇಳ್ತಾ ಅವ್ವೆ. ಹೇಳುವಾಗ “ಏನಮ್ಮಾ ನಾನ್ ಈ ತರ ನಿನ್ನನ್ನ

ಮೋಹಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ ಎಂಗೆ?" ಅಂದ. ಅಣ್ಣ ಇನ್ನ ಮೂರ್ ದಿವ್ವಕ್ ಬಾ ಹೋಗು ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಯಾರು ? ದೊರೆಸಾನಿ. ಅನ್ನೋವೊತ್ತೆ ಬೇಕಾದ್ದು ಬೇಡವಾದ್ದು ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟೊಂಡು ದೊರೆ ಬಂದ್ಲಂತೆ. ಇಂಗೇ ಮಂಚ ಹಾಕ್ಲಿದ್ದಂತೆ. ಮಂಚದ ಮ್ಯಾಲೆ ಇನ್ನೊಂದ್ ಪಟ್ಟದಿಂದ ದೊರೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ ದೊರೆಸಾನಿ ಮಲಗಿದ್ದಂತೆ.

ಮಲಗಿದ್ ಹೊತ್ತಾಗೇ ದೊರೆ ಬಂದು 'ದೊರೆಸಾನಿ' ಅಂದ. ಹೂಂ ಬರಿ, ಅಂದಳು. ಬಂದು ಅಯಪ್ಪ ತಲೆಅಡೀಕೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ಲಂತೆ. ಯಾರು? ಆ ದೊರೆ. ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ, " ಅಣ್ಣ ನನ್ನ ತಲೆ ಅಡೀಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದಿಯಾ ಮ್ಯಾಲೆ ಎದ್ದೇಳಪ್ಪಾ" ಅಂತ ಅಂದ್ಲಂತೆ. ಅನ್ನೋವತ್ತೆ ದೊರೆಸಾನಿ ಅಣ್ಣ ಅಂದ್ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ. ಈ ದೊರೆಸಾನಿ, ನಾನ್ ಮೋಹಿಸೋದು ಯಾವಾಗ ಅಂತ ಅಂದುಬಿಟ್ಟು, ಎದ್ದು ಮಗ್ಲಾಗೇ ಕೂತ್ಕೊಂಡ. ಏಕೆ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದಿಯಾ ಒಳಗ್ ಎದ್ದೋಗಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಲಂತೆ. ಏನಪ್ಪ ಇದು ಕಥೆ ಇಂಗಾಯ್ತು ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಅಂದಬಿಟ್ಟು. ಮೋಹಿಸೋದು ಇನ್ನಾವಾಗ ? ಇದ್ ಸರಿಯಲ್ಲ ಅಂದಬಿಟ್ ಕಾಲಡಿ ಕೂತ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟಂತೆ. 'ಅಪ್ಪ ನನ್ ಕಾಲಡಿ ಯಾಕ್ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದಿಯಾ? ಈ ಕರ್ಮ ನಾನ್ ಎಷ್ಟು ದಿವ್ವ ಅಂತ ತಿರೋದು' ಅಂತ ಅಂದ್ಲ. ಚಿಂತಕ್ರಾಂತನಾಗಿಹೋಗ್ ಬಿಟ್ಟಂತೆ ದೊರೆ. ಆವಾಗ ದೊರೆಸಾನಿ ಎದ್ದು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಆಗ ದೊರೆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಇವಳ ಮಂಚ ಅತ್ತದ್ ಹ್ಯಾಗೆ? ನಾನ್ ಮೂರು ತಿಂಗ್ಲು ಪಟ್ಟ ವಿಚಾರೆಲ್ಲ ನೊಡ್ಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಇಂತ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ ಬಿಟ್ಟಳಲ್ಲ ? ನಾನು ಏನು ಮಾಡೋದು ? ಇಂಥ ದೊರೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಈ ದೇಶದಾಗ್ ಇದ್ದು ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಎತ್ತಾದ್ರು ಹೋಗ್ ಬಿಡಬೇಕು ಅಂತ ದೊರೆ ಹೋಗತ್ತಿದ್ದಂತೆ.

ದೊರೆ ಹೋಗತಾ ಇದ್ರೆ, ಚುಂಚನಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟಂತ, ಬೆಟ್ಟದ ಮ್ಯಾಲೆ ಒಬ್ಬ ತಾತ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ. ತಾತ ಕುರಿ ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡ್ ಕುಂತಿದ್ರೆ, ಈಯಪ್ಪ ಬಿರಿಬಿರಿ ನಡೀತಿದ್ದಂತೆ. ಆಗ ಏಕಯ್ಯ ದೇಶದ ಸಂಚಾರ ಮಾಡೋ ದೊರೆ ನಿನ್ನೇನ್ ಇಂಗ್ ವೋತಿಯಾ ? ಅಂತ ಕೂಗಿದಾಗ "ಹೋಗಯ್ಯ ನಿನ್ ದೇಶ ಏನು ? ನಿನ್ನ ಪಟ್ಟ ಏನು? ? ನನ್ನ ಚಿಂತೆ ನಾನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀನಿ" ಅಂದ. "ಬಾರಯ್ಯ ಏನ್ ಕೇಳಿದ್ರು, ನಾನೇಳ್ತೀನಿ " ಅಂತ ತಾತ ಕೂಗಿದ್ದಂತೆ. ಕುರಿ ಮೇಯಿಸೋ ತಾತ ಕೂಗಿದ್ರೆ, ಇಂಗಿಂಗ್ ಸಮಾಚಾರ. ಇಂಗೆ ಮೂರ್ ತಿಂಗಳಿಂದ ಪಟ್ಟದಾಗೆ ದೊರೆಸಾನಿ ನಾನೆ ನಿಗಾ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಪಟ್ಟದಾಗ ಆಡಳಿತ ನೋಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದು, ಈವತ್ತು ಅವಳ ಮಂಚ ಅತ್ತೋದಕ್ ವೋಗಿದ್ರೆ, ಮಗ್ಲಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ, ಅಣ್ಣ ಅಂತಾಳೆ, ತಳದಡಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ, ಅಪ್ಪ ಅಂತಾಳೆ, ಕಾಲಡಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡ್ರೆ, ಏನೋ ಅಪ್ಪ ಅಣ್ಣ ಅಂದ್ ಬಿಟ್ಟು. ಮಂಚ ಅತ್ತಾಕೆ ನನ್ನಿಂದಾಗ್ಲಿಲ್ಲ. ಏನ್ ಮಾಡ್ ಬೇಕ್ ತಾತ ? ಅಂತ ಅದ್ಲಂತೆ.

ತಾತ ಏನ್ ಮಾಡ್ ? ಎರಡು ಕೈ ಎತ್ತಿ ಇಂಗ್ ತೋರಿದ್ದಂತೆ. ಇದೆಷ್ಟು ಅಂತ

ಅಂದ್ವಂತೆ. ಹತ್ತು ತಾತ ಅಂದ್ವಂತೆ. ಅವಳೆದ್ರಾಗೇ ಹೋಗಿ ಈವತ್ತು ಮಂಚ ರೆಡಿಮಾಡು, ಮತೆ ಬತ್ತಿನಿ ನಾನು ಅಂತನ್ನು ದೊರೆಸಾನಿಗೆ. ಅವಳು ಮಂಚ ರೆಡಿಮಾಡ್ತಾಳೆ. ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಹೋಗ್ ಕೂತ್ಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲಡಿ ಕೂತ್ಕೋ. ಅಪ್ಪಾ ಅಂತಾಳೆ “ಅಪ್ಪಾ ಗಿಪ್ಪಾ ಏನಿಲ್ಲ. ಇದೆಷ್ಟು ಹೇಳು” ಅಂತ ಅನ್ನು. ಹತ್ತು ಅಂತಾಳೆ. ಅವಾಗ ಹತ್ತಿದೀನ್ ನೋಡ್ ಮಂಚನಾ ಅಂತ ಹತ್ತೋಗಯ್ಯಾ” ಅಂತಾನೆ ದೊರೆಗೆ ಕುರಿ ಮೇಯೋ ತಾತ.

ಹೇಳಿದವರು : ಮುನಿಯಕ್ಕಯ್ಯ. ಚೋಳೂರು, ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೫೧. ಹೆಂಡತಿಯ ಒಗಟು

ಒಂದೂರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೂ ಗಂಡಿಗೂ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿದ್ರು. ಅವರಿಬ್ಬನ್ನೂ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು. ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡನೆ ಹೇಳಿದಳು; ಹಿಂದು ಬರಬೇಡ, ಮುಂದು ಬರಬೇಡ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲೂ ಬರಬೇಡ ಅಂತ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದೋನೆ ಊರ ಕಡೆ ದಾರಿಹಿಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತಾಇದ್ದ. ದಾರೀಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದ್ದಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ರು. ಇವನ್ನ ನೋಡಿ ಎಲ್ಲೋಗಿದ್ದ ಮಗ ? ಬಾ ಇಲ್ಲಿ. ಯಾಕೆ ಸಪ್ಪಗಿದ್ದಿ? ಏನಾಯ್ತು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರು. ಬೇಜಾರೇಲಿ ಹೋಯ್ತಿದ್ದ ಇವ್ನು ಅಯ್ಯೋ ಹೋಗಮ್ಮ, ನಿನ್ನೇನು ? ನೀನೇನು ಹಾರಿಸೋಳು ತೀರಿಸೋಳು ಅಂದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮುದ್ದಿ ಹಾರೋದಾದ್ರೆ, ಹಾರ್ತೀನಿ. ತೀರೋದಾದ್ರೆ, ತೀರಿಸ್ತೀನಿ. ಅದೇನು ಹೇಳು ಅಂದ್ರು. ಈ ವರ್ಷ ನನ್ನೆ ಮದ್ದೆ ಆಯ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು. ಆಗ ನನ್ನೆಂಡ್ರ, ಮುಂದು ಬರಬೇಡ, ಹಿಂದು ಬರಬೇಡ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲೂ ಬರಬೇಡ ಅಂದ್ರು. ನಾನು ಇನ್ನೆಂಗೆ ಮಾಡ್ಲಿ ? ಅದಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದೆ ಅಂದ.

ಮುದ್ದಿ ಒಂದು ಪ್ಲಾನು ಹೇಳೊಡ್ತೀನಿ, ಹಂಗೆ ಮಾಡು ಅಂದಳು. ಅಳ್ಳಿ ಎಲೆ, ಆಲದ ಎಲೆ, ಎಂತೆಂತವೋ ಹತ್ತು ಎಲೆ ಕಿತ್ಕೋ. ತಿಂಡಿತೀರ್ಥ ಎಲ್ಲಾನು ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹಾಸೆಮ್ಮಾಲೆ ಕುಂತ್ಕೊಂಡು ತಿಂದು ಅದು, ಇದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡಿರ್ವಾಗ, ಕೊಳ್ಳೆ ದಾರೀಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದ್ದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಹನ್ನೊಂದು ಎಲೆ ಅವೆ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟು. ಎಷ್ಟಿದ್ದವು ಎಣಿಸು ಅನ್ನು. ಅವಳು ಒಂದು ಎರ್ದು ಮೂರು ಹಿಂಗೆ ಹತ್ತರತನಕ ಎಣಿಸಿ ಹತ್ತು ಅಂತಾಳಲ್ಲ; ಆಗ ಅವಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಹತ್ತುಬುಡು ಅಂದ್ರು.

ಆ ಗಂಡು ಹಂಗೆ ಹತ್ತಲೆ ಕಿತ್ತೊಂಡ್ಬಂದು, ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥ ಎಲ್ಲಾನು ತಿಂದು, ಊಟ ಎಲ್ಲ ಆಗಿ ಮಾತಾಡ್ತು ಕುಂತೊಂಡಿರ್ದಾಗ ಎಲೆಕೊಟ್ಟು ಎಣಿಸುವಾಗ ಹತ್ತು ಅಂದ್ಲು. ಆಗ ಅವಳ ಮ್ಯಾಲೆ ಹತ್ತು ಬಿಟ್ಟ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿಮ್ಮಮ್ಮ, ಮುದುಗೆರೆ, ಕುಣಿಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕು.

೫೨. ತವರು ಮನೆಯ ಆಸೆ

ಒಬ್ಬ ಊರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣೆಯನ್ನ ತನ್ನ ತವರೂರಿಗೆ ಕಳಿಸ್ತಂತೆ ಇಟ್ಟಂಡಿದ್ದ. ಆಕೆಯೇನಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ಉಪಾಂತ್ರದಿಂದ ತನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಉಪದೇಶಮಾಡಿ ಕರಕಂದೋದ್ಲು ತವರುಮನಿಗೆ. ತವರ ಮನಿಗೆ ಕರಕಂದ್ ಹೋದಾಗ, ತವರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೋಪವೇ ಅಲ್ವೆ ? ಆಳಿಯನ ಮೇಲೆ. ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಮಗಳ ಕರಕಂದ್ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ ? ಈಗ ಕರಕಂದ್ ಬಂದಿದಾನೆ ಹಾಗೇಂತ ಮಗಳಿಗೆ ವಳಗಡೆಗೆ ಒಳ್ಳೆ ತಿಂಡಿ ಪದಾರ್ಥ ಕೊಟ್ಟು ಅಳಿಮೈನಿಗೆ ಅಂತದು ಇಂತದು ಕೊಟ್ಟು. ಇವ್ವಿಗೆ ತಡಿಯಾಕ್ ಆಗ್ಗಿಲ್ಲ. ಸೋನೆ ಮಳೆ. ಈ ಕರೆಕಂಬ್ಬಿ ಹೊದ್ದಿರದು. ಸರಿ. ಅತ್ ಬಿಲ್ಕುಲ್ ಆಗದುಲ್ಲ, ಹೊರಟ್ಬಿಡು ಅಂತ ಹೊರಡಿಸೇಬಿಟ್ಟ.

ಅವಾಗ ಆಕೆ ಈಗ ಏನಾರಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸ್ಸೆಂದ್ ತವರುಮನಿಗೆ ಹೋಗ್ಗೆಂಕೂತೇಳಿ ಏನಾಡಿಬಿಟ್ಟು ? ಆಗೊಂದ್ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿದ್ಲಂತೆ. ಅಲಿ, ಇವತ್ತು ಕರೆತುಪ್ಪುದ್ಲು ಹುಣಸೆ ಗಂಜಿ ಹಾಕಿದ್ಲು. ಕುರುಬ ನೇದಿದ್ಲು. ಇದ್ರಾಗಿನ್ನು ಕರಕಂದೋಗೀಂದ್ರೆ, ಕರಕಂದೋಗಿ, ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ ಹೋಗಿ. ಅಳಿಮೈನಿಗೆ ತಂಗ್ಯ ಮುದ್ದೆ ರಾಗಿಹಿಟ್ಟು ಮಿದ್ಲು ಕೊಟ್ಟು. ಮಾವನಿಗೆ, ಇವಳಿಗೆ ಹಾಲು ಅನ್ನ ಇಕ್ಕಿಕೊಟ್ಟು. ಕೇಳಿಸ್ಸೆಂದ್ ಬಿಟ್ಟು. ಮೂರುವರ್ಷದಿಂದ ಈ ಮನಿಗೆ ಬರೆ ಇದ್ದುದ್ರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಅಪರೂಪಕ್ಕೆಂತ ಬಂದ್ರೆ, ಇಂತ ಕೆಲ್ನ ಮಾಡಿದ್ಲಲ್ಲ ? ಒಂದ್ಕಡಿಂದ ಉದ್ದುಕೆ ಬಿದು, ಇರಾಕಿಲ್ಲ, ನಡಿ ಹೊರಡೂಂತ ಹೊಂಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ.

ಅವ್ವಿಗೆ ಹೋಗಾಕೆ ಮನ್ನಿಲ್ಲ. ಕರ್ಕಂದ್ ಬಂದ, ಮಧ್ಯದಾರಿಗೆ ಬಂದು, ಮಳೆಯಾಯ್ತು. ಮರ್ದಡೇಲಿ ನಿಂತ್ಯಂದ್ರು. ಕರೆಕುರಿ ತುಪ್ಪುದ ಕಂಬ್ಬಿ ಹೊದ್ದಿದ್ರು, - ಆಳಿಗೊಂದೊಂದ. ಅವಾಗ ಅವ್ವಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಕಡೆ ಆಸೆ ಎಳಿತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ ? ಕರೆಕುರಿ ತುಪ್ಪುದ್ಲು ಕುರುಬ್ಬು, ನ್ಯಾದುದ್ಲು ಹುಣಸೆ ಗಂಜಿ ಹಾಕಿದ್ಲು ; ಇದರ ಅರ್ಥ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ನನ್ನ ಕರ್ಕಂಡೋಗೋದಿದ್ರೆ, ನನ್ನ ನಿಮ್ಮೂರಿಗೆ ಕರ್ಕಂಡೋಗಿ, ಕರಕಂದ್

ಹೋಗಾದಾಯಿದೆ, ನಿರ್ಮೂರಿಗೆ ನೀವು ಹೋಗಿ, ನಮ್ಮೂರಿಗೆ ನಾ ಹೋಯ್ತೇನಿ ಅಂದ್ರು. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಕರಕದೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ ಬಂದ. ಆಮ್ಕಾಲೆ ಹೇಳ್ವೆ; ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪಿಗೆ ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಬ್ಯಾಸ್ಕಾಗೆ ಹಾಸೆ, ನಡಿಯಲೆ ಮನಿಗೋಗಾನ ಅಂದ.

ಹೇಳಿದವರು : ತಿರುಮಲಯ್ಯ, ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ.

೫೩. ಹರಿಗೋಲು ಕಥೆ

ಇವರು ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಾಯಿತು. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರು ಆರು ಜನ. ಬರೀ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ರು. ಆರುಜನದ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡು ಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ಆ ಮಗನ್ನ ಏನು ಮಾಡಿದ್ರು ಅಂದ್ರೆ, ಈ ಊರೈದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗನ್ನ ನಾವ್ ಮನೇ ಒಳ್ಳಿಟ್ಟಬಾರ್ಡು ಅಂತೆ ಲೇಬಿಟ್ಟು, ಈ ಮಗಾನ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಕಾಡಿಗ್ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಕಾಡಿಗ್ ಬಿಟ್‌ಮೇಲೆ, ಆ ರಾತ್ರಿ ಹಸೆ ಚಿತ್ತೆ ಮಳೆ ಉಯ್ದಿಬಿಟ್ಟು, ಕಪಿಲಿ ಕಾವೇರಿ ಹರದ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಈ ತೊಟ್ಟು ಕೊಚ್ಚೊಂಡ್ ಓಗ್ಗಿಡ್ತಲ್ಲ? ಬೆಸ್ತರವನ ಬಲೀಗ್ ಸಿಕ್ಕೋಯ್ತು. ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಕಾಡಿಗ್ ಬಿಟ್ಟಿದ್ರಲ್ಲ, ಆ ಮಗೀನ್ ತೊಟ್ಟು. “ಓ ದೊಡ್ಡದೊಂದ್ ಮೀನು ಸಿಕ್ಕು” ಅಂತಾ ಎತ್‌ಕಂಡು ಹೋದ. ಆ ತೊಟ್ಟಾಗ್ ಮಗುವಿದೆ. ಆ ಮಗೂ ಎತ್ತಂಡೋಗ್ ಸಾಕ್ಕಂಬಿಟ್ಟ. ಈ ಮಗಾ ಅಷ್ಟಾಯ್ತು ಇಷ್ಟಾಯ್ತು ಎಂಟೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನಾದ. ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ತುಂಬಿತು. “ತಂದೆ ಮಾಡ್ತಕ್ಕಂತ ಕಸುಬು” ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಅಂತೆ ಲೇಬಿಟ್ಟು ತೆಗದುಕಂಡೋಗಿ ಹರಿಗೋಲು ನಡ್ಸಾಕ್ ಕಾವಲಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟ.

ಇವನಿಗೆ ಅಕ್ಕತಂಗೀರು ಆರ್ ಜನ ಇದ್ರಲ್ಲ. (ಅವರ) ತಂದೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ರು. “ಅಮ್ಮಾ ನಮಗೆ ಆರ್ ಜನಾ ಬರೀ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ರು. ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡುಮಗ ಹುಟ್ಟಿದ. ಅವನನ್ನು ಅವತ್ತಿನ ರಾತ್ರಿನೇ ನಾವು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಕಾಡಿಗ್ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟೋ. ಊರೈದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗ ಅಂದ್ರೆ, ಆರ್ ಜನ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಗಂಡುಟ್ಟಬಾರ್ಡು, ಮೂರು ಜನ ಗಂಡಿನ ಹಿಂದೆ ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿ ಬಾರ್ಡು ಅಂತ ಶಾಸ್ತ್ರ”. ಹಾಗೂ ಟ್ಟಿದ್ರೆ ನಮಗೆ ಬಡ್ತನ ಬರ್ದದೆ ಅಂತ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಕಾಡಿಗ್ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಅಗೋ ನೋಡು ಇಂಥಾ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ತರವನು ಸಾಕ್ಕಂಡಿದಾನೆ. “ಹರಿಗೋಲು ನಡ್ಸಾ ಇದಾನೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ರು”. ಅದು ಈ ಮಕ್ಕಿಗೆ ನೆನಪಿತ್ತು.

ಇವನು ಹರಿಗೋಲು ನಡೆಸೋನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬನ್ನೇ ಆಚೆಗೆ ಕರ್ಕಂಡೋಡಿ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟ. ಈ ಚಿಕ್ಕವು ಬಾಳ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದು. ನಡು ಸಮುದ್ರದ ಮ್ಯಾಲಿಡ್ಕಬಿಟ್ಟ. ಇಡ್ಯಂಬಿಟ್ರೇ, ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದೂ, ಇವ್ವ ಬೆಳದಿದ್ದೆಲ್ಲ ಈಯಮ್ಮ ಹೇಳತೆಳೆ. 'ನಾವೂ ಎಲ್ಲಾ ಜೊತೇಲ್ಲು ಟೋರು. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು. ಇದು ನನ್ನ ಭ್ರಮೆ ಮಾಡಬೇಡಪ್ಪಾ' ಅಂತೆಳೆಳಿ ಈತನಿಗೆ ಹೇಳತೆಳೆ.

ಆದರೆ ನೀನು ಲಿಂಗಾಯಿತರೋಳು. ನಾನು ಬೆಸ್ತರವನು. 'ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಹೆಂಗ್ ವರೆ ?' ಅಂತ ಇವ್ವು ಹೇಳತೆನೇ.

“ಅಲ್ಲಪ್ಪ ನಿನ್ನನ್ ಕಣಕಟ್ಟಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟು. ಕಾಡಿಗ್ ಬಿಟ್‌ಮೇಲೆ, ನೀನು ಬ್ಯಾರೆ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರ್ದಂಡೆ. ನಾನು ಲಿಂಗಾಯಿತರ ಹೊಟ್ಟೇಲ್ ಹುಟ್ಟೋಳೆ, ನೀನೂ ಹುಟ್ಟಿದೋನೆ. ಇದ್ ಮಾತ್ರಾ ಬೇಡ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಭ್ರಮೆ ನಿನಗಿದ್ದರೆ ನನಗಿನ್ನ ರೂಪವಾದ ಚೆಲುವೆ ತಂದು, ನನ್ನ ಮೈಮೇಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಒಡವೆ ಆಭರಣಾನೆಲ್ಲ ಆಕೆಗಿಟ್ಟು ನಿನಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ತೀನಿ.” “ನೀನೇ ನನಗ್ ಬೇಕು. ನಿನ್ನಂಥಾ ವಸ್ತು ಬಿಟ್ರೆ ಇನ್ ಬೇರೆ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ನನಿಗ್ ಸಿಕ್ಕೋದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನೇ ಲಗ್ನವಾಗ್ಬೇಕು”.

ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಚರ್ಚೆ ಬಿದ್ದು, ಎಷ್ಟೋ ಹೇಳತೆಳೆ ಈಯಮ್ಮ. ಇವನು ಕೇಳೋದಿಲ್ಲ. ಇವನು ಹುಟ್ಟಿದ ಜೀವ ನಕ್ಷತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಯೇಳತೆಳೆ. ಏನೇಳಿದ್ರೂ ಕೇಳೋದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇಂಥ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ನಾನು ಸೆರಗ್ತಾ ಸೋದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಈ ನೀರ್ದಲಿ ನಾನೊರಟ್ಟೋಗ್ ಬಿಟ್ರೆ, ನನಗ್ ಒಂದ್ ಮುಕ್ತಿ ಸೇರುತ್ತೆ. ನಾನಿರಬಾರ್ದು” ಎಂದುಕೊಂಡು ಈಯಮ್ಮ ಆಭರಣನೆಲ್ಲ ಒಂದ್ ಸೀರೆಗಂಟಿಗೆ ಕಟ್‌ಬಿಟ್ಟು, ಆಚೆಗೆಸದ್‌ಬಿಟ್ಟು, ಯಾರಾನಾ ಬಡವರು ತಗದ್‌ಕಂಡ್ಲೋಗ್ಗಿ, ನಾನ್ ಪ್ರಾಣಹತ್ಯವಾಗಿ ಹೊಲ್ಪೋಗ್ಗಿನೆನಲ್ಲ” ಅಂತೆಳೆಳಿಟ್ಟು, ಸಮುದ್ರಕೆ ದುಮುಕ್‌ಬಿಟ್ಟು.

ಆಗ ಗಂಗಮ್ಮ “ಓಹ್ ಇವಳಂಥ ಪತಿವ್ರತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಎಷ್ಟು ವಿಧವಾಗಿ ಭ್ರಮಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ರೂ ಈಯಮ್ಮ ಮನಗೊಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಈಯಮ್ಮ ಸತ್ಯವಂತೆ. ಇವಳು ಉಳಿಸ್ಕೊಡಬೇಕು” ಅಂತ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಂಡು, ಆತ್ಲ ನೀರತ್ತೇ, ಇತ್ಲ ನೀರಿತ್ತೇ, ಭಾಗವಾಗಿ ಈಯಮ್ಮನಿಗೆ ದಾರಿ ಬಿಟ್‌ಬಿಟ್ಟು. ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ, ಇವ್ನ್ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಕಂಡ. ಇವ್ವೆ ಹೊರಟ್ ಹೋಗ್ತಾಳಲ್ಲ, ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಇವಳನ್ನ ಲಗ್ನಮಾಡ್ಕಳೇ ಬೇಕು ಅಂತ ಯೇಳಿ, ಅವನೂ ಧುಮುಕ್‌ಬಿಟ್ಟ.

ಆ ಸೀರೆ ಕೊನೆ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮ್ಯಾಲಕೆಳಕಂಡು. “ಆದರೂ ನಿನ್ನಂಥ ಪತಿವ್ರತೆ ನನಗೆಲ್ಲೂ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನೇ ಹೆಂಡತಿ, ನಾನೇ ಗಂಡನು” ಎಂಬುವುದಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಮಾತಾಡಿದ. ಆಗ ಆಯಮ್ಮ “ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪೀ, ನಾನು ಇಷ್ಟು ತರವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕಂಡೆ. ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯೆಲ್ಲ ನಾನು ಯೇಳಿದೆ. ಆಗಲೂ ನೀನು ಕೇಳಬಾರದಾಗಿತ್ತಾ ? ಪಾಪಿ

ನನ್ನೇ ಲಗ್ನವಾಗಬೇಕು ಅಂತ ಯೇಳಿ ನೀನು ಹರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಭಲವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಪಾಪಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾ ನೀನು ಇರಬಾರದು. ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಗೆ ಆಸೆಬಿದ್ದವನು ನೀನು ಭೂಮಿ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಲೇಬೇಡ. ಈ ಹೊಳೇ ದಿಂಡೇ ಮೇಲೆ ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡಾಗು'' ಅಂತೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಶಾಪವನ್ನು ನೀಡಿದಳು. 'ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪ ಅಟ್ಟಾಡ್ಕಂಡ್ ಹೋಯ್ತು'' ಅಂತ ಹೇಳೋ ಹಂಗಿ, ಈಯಮ್ಮ ಹೇಳಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡಾಗಬಿಟ್ಟ.

ಆಗ ಈಯಮ್ಮ "ಪಾಪಿ, ನನ್ನ ಭ್ರಮಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ನನ್ನ ಕೆಡಿಸಿ ಹೋಗಿಟ್ಟ" ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಗಂಗಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಷೆಕೊಟ್ಟಳು. ನಮ್ಮಣ್ಣ ಸುಣ್ಣವಾಗಲಿ, ನಾನು ನಾಗವಳಿಯಾಗ್ತೀನಿ. ನನ್ನ ಗಂಡ ಅಡಿಕೆ ಮರವಾಗಲಿ. ಮೂವರೂ ಒಬ್ಬರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ, ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಐಭೋಗ ಕಳದೊಡ್ಡಲಿ ಎಂದು ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ಶಾಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಈಯಮ್ಮ, ಮದಗದ ಏರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಎಳೇಗೌಡರ ತ್ವಾಟದಲ್ಲಿ ಈಯಮ್ಮ ನಾಗವಳಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತಿಯಾದಳು. ತನ್ನ ಗಂಡನಾಗಿರತಕ್ಕಂತಾವ್ನು ಅಡಿಕೆ ಮರವಾದ. ಈ ತಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂಥಾವ್ನು ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡಾಗಿ, ನರಲೋಕದಲ್ಲಿ (ಜನರ) ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿ, ಅವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಐಭೋಗವನ್ನು ತೀರಿಸ್ತಾ ಇದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಹರಿಗೋಲಿನ ಮ್ಯಾಗಳ ಕತೆ.

ಹೇಳಿದವರು : **ಬೌಡಿಕೆ ಸುಬ್ಬಯ್ಯ.**

೫೪. ಶಟವಿ ಕಥೆ

ಹಣೆಬರಹ ಬರೆಯುವಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಂತೆ ಶಟವಿಯೂ ಕೂಡ. ಬ್ರಹ್ಮ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶಟವಿ ಬರೆಯುತ್ತಾಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಶಟವಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ ಐದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟುಹಾಕಿ ಕೂಸಿನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಾಣಂತಿಯು ಮಲಗುತ್ತಾಳೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಂಜಾನೆ ಎದ್ದು ನೋಡಿದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಿರುತ್ತಾವಂತೆ. ಆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಶಟವಿ ಇಲಿಯಾಗಿ ಬಂದು ಬರೆದಳು, ಬೆಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಬರೆದಳು ಎಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರಂತೆ.

ಶಟವಿಯ ಕುರಿತು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಲ್ಲ. ಈ ಶಟಕವನ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ, ಇಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದ ಐದು ದಿನಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲ ಹದಿಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲವೇ ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ದಿನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯಾಕೃತಿಯಂತೆ, ಇದು ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿದ ಐದು ದಿನಕ್ಕೆ ಮಾಡುವುದು. ನಂತರ ಸೂಲಗಿತ್ತಿ ಬಂದು ಆಕಿಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಅಡಿಗಸಾಮಾನು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೀಪಹಚ್ಚಿ ಹೋಗತಾಳ. ಆಕಿ ದಾಟಿ ಹೋಗೋ ಮುಂದೆ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಯಾರು ಇರಕೂಡದು. ಆಕಿ ದೀಪ ಆರಿಸಿ ಹೋಗ್ತಾಳೆ. ಇದಕು ಮೊದಲು ತೊಟ್ಟಿಲ ಬಳಿ ತಂಬಿಗೆ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟು ಅದನ್ನು ತೊಟ್ಟಿಲನ್ನು ಪೂಜುತ್ತಾರೆ. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಹಡಿತಾರೊ ಅವರ ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಶಟಕವನ ಪೂಜೆ ಅಂತಾರಿ.

ಪೂಜೆ ಎಂದೇ ಮಾಡಲಿ, ಆದರೆ ಹಣೆ ಬರೆಯಲು ಬರುವುದು ಹುಟ್ಟಿದ ಐದನೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎಂದೆ ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಯಾರೂ ಬಾಗಲಿಗೆ ತಲೆಕೊಟ್ಟು ಮನಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಾಗಲು ಮುಚ್ಚಿರುತ್ತಾರಂತೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅಂದು ಬಾಗಲಿಗೆ ತಲೆಹಾಕಿ ಮಲಗ ಹೋದರೆ ಶಟವಿ ಭರಮ ರಾತ್ರಿ ಬಂದು ಹೋಕಾರ ದಾರಿಬಿಟ್ಟು ಮಲಗಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರಂತೆ. ಅವರು ಬಂದು ಬರೆದು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಬಾರದಂತೆ, ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ್ದರಂತೆ ಒಬ್ಬರು.

ಒಬ್ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾರಂಗ ತೌವರಮನಿಯಾಗ ಬಂದು ಹಡದ್ದು. ಆಕಿಗೆ ಒಬ್ಬ ತಮ್ಮ ಇದ್ದ. ಆ ಶಟವಿ ಪೂಜೆದಿನ ಬಾಗಲಿಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ ಮಲಗಿದ್ದ. "ತಮ್ಮ ಇವತ್ತು ದಾರಿಮ್ಯಾಲೆ ಮಕ್ಕೊ ಬ್ಯಾಡಪ್ಪ, ದಾರಿಬಿಟ್ಟು ಚಾಚುಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕೊ" ಅಂದ್ಲೂ ಅವ್ವಪ್ಪ. 'ಯಾಕವ್ವಾ ?' ಅಂದ. "ಇವತ್ತು ಮಕ್ಕಬ್ಯಾಡಪ್ಪ ಅಲ್ಲಿ". ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳು ಹಣೆಬರಹಾನ ಶಟಕವ್ವ ಭರಮಣ್ಣ ಬಂದು ಬರಿತಾರೆ. "ದಾರಿಮ್ಯಾಲೆ ಮಲಗಬ್ಯಾಡ" ಅಂದ್ರಂತೆ. "ಹುಂ ಹಂಗೆ ಆಗ್ಲಿ" ಅಂದು ಬಾಗಲ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೊಸಲಿಗೆ ತಲೆಕೊಟ್ಟು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟ, ನೋಡಬೇಕು ಅದೇನೂಂತ.

ಅವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆಲ್ಲುಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಟವಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬಂದು. ಬಂದು ನಿಂತು ಏಳಾನೇನೋಂತ ನೋಡಿದು, ಏಳಿಲ್ಲ. ಆಮ್ಯಾಲೆ "ಏಳೋ ತಮ್ಮ ದಾರಿಬಿಡು" ಅಂದ್ರಂತೆ. ಅವಾಗ ಸರದು ಹಿಂದುಕ್ ಮಕ್ಕೊಂಡ. ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಹೆಣ್ ಮಗುನ ಹಣೆ ಬರದ್ದು. ಶಟವಿ ಹೇಳಾಕಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಬರಿಯುವವ. ಏನಂತ ಬರದ್ರಪಾಂದ್ರೆ 'ಈಕಿ ಲಗ್ನಾಗಿ ಎಂಟ್‌ಮಕ್ಕಳ ಹಡಿಬೇಕು. ಎಂಟ್‌ಮಕ್ಕ ಹಡದು ಮಕ್ಕಳ ಲಗ್ನದಾಗ ಕೊಂಬು ಊದಲು ಸಿಂಗ್ಯಾ ಬರ್ದಾನೆ. ಆ ಕೊಂಬಿನ ಸಿಂಗಾನ ಕೂಡ ಬೆಳಗಾಗದ್ರಾಗೆ ಈಕಿ ಓಡಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಅಂತ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಇವ್ನು ಎಚ್ಚರಾಗೆ ಇದ್ದು ಕೇಳಿಕೆಂಡ. 'ಆಹಾ ಹಿಂಗಾ ಖರೆ ನಮ್ಮವ್ವ ಹೇಳಿದ್ದು' ಅಂದ್ಲೆಂಡ. 'ಆ ಹುಡಗಿನ ನಾನೆ ಲಗ್ನ ಆಗಬೇಕು. ಈಗಿನ್ನು ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿ. ಇದು

ದೊಡ್ಡೋಕೆ ಆಗತ್ತೆ, ನನಗೆ ಬಾಳ ವಯಸ್ಸಾದ್ರು ಸರಿ. ಲಗ್ನ ಆಗಿ ಮುಂದೆ ಇಕಿದೇನ್ ಸುಳ್ಳು ಆಗತದೋ ಖರೆ ಆಗತದೋ ನೋಡ್ಬಕು” ಅಂತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಂದ್ಕಂಡ. ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಆಮ್ಯಾಲೆ ಇವ್ವು “ನಾನು ಅದೆ ಹುಡ್ಗೀನ ಸೈ ಮದುವಿ ಆಗೋದು” ಅಂತ ಹೇಳ್ತೆ. ತಮ್ಮ ಬ್ಯಾಡಪ್ಪ ನಿನಿಗೇನು ಮನಕಾಂಡ ಮಂದಿ ಕೊಡ್ತಾರ ಹೆಣ್ಣು. ಅಕ್ಕನ ಮಗಳಾದ್ರೆ ಇನ್ನು ಸಣ್ಣೋಳು. ಅವ್ರೆಲ್ಲ ಅಂದು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ನಾನು “ಅದ ಹುಡ್ಗೀನ ಸೈ” ಅಂದು ಅದುನ್ನೆ ಲಗ್ನಾದ.

ಆಮ್ಯಾಲೆ ಆಕೆ ಎಂಟು ಗಂಡುಹುಡುಗರನ್ನೆ ಹಡದ್ಲು. ಎಂಟು ಒಂದಕಿಂತ ಒಂದು ಅವಳಿಜವಳಿ ಹುಟ್ಟಿದಾಂಗ. ಕುಗ ಜೋಕಾಗಿದ್ದ ಮನೆತನ. ಎಂಟು ಮಕ್ಕಳದ್ದು ಒಮ್ಮಿಗೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ. ಕೊಂಬಿನ ಸಿಂಗ್ಯಾ ಬಂದಾ, ಲಗ್ನದಾಗ. ಮತ್ತೆ ಇವ್ವಿಗೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ? ಇನ್ನ ಹ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಬೇಕು? ಇಕಿದು ತಪ್ಪಸಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ.

ಆ ಕೊಂಬಿನ ಸಿಂಗ್ಯಾಂದು ಊಟಗೀಟ ಎಲ್ಲ ಆತು. ಆದಮ್ಯಾಲ ತನ್ನ ಕೊಂಬು ಕೋಟು ಎಲ್ಲ ತಗದು ಗೂಟಕ್ಕೆ ಸಿಗಸಿ ಮಲಗಿದ. ಕೊಂಬಿನೋರು ಅಂದರೆ ಬಾರ್ಲೋರು ಬಡಿಯೋರು ಬರ್ತಾರಲ, ಅದರಾಗ ಇಂವ ಕೊಂಬು ಊದೋನು. ಇತ್ತಾಗೆ ಇವ್ವಿಗೆ ನಿಂದಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆಲ್ದಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗ್ತಾಳಂಥ ಗೊತ್ತಿತ್ತಲ್ಲ? ಅದಕ್ಕೆ ಇವ್ವೆ ಆ ಸಿಂಗ್ಯಾ ತಗದು ಸಿಗಸಿದ ಬಟ್ಟೆಕೊಂಬು ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕೆಂದು, ಆ ಕೊಂಬಿನ ಸಿಂಗ್ಯಾನ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಮಲಗಿದ. ಆವಾಗಾಕಿ ಯಾವಾಗ ಇವನ್ನ ಎಬ್ಬುಸ್ಕೊಳ್ಳಿ, ಯಾವಾಗ ಹೋಗ್ಲಿ, ‘ಎಲ್ಲ ಸಂಪಾಗಿ ಜನ ಯಾವಾಗ ಮಲಗೀತು ಅಂತ ಕಾದಿದ್ದ? ಹೋರಿಕೆ ಬಂದ್ಲು. ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ. ಇವನು ಕೊಂಬು ಹೆಗಲಿಗೆ ಹಕ್ಕೆಂದು ಮಲಗಿದ್ದ. ಇವನ್ನ ಮುಟ್ಟಿ ತಿವುದು ಎಬ್ಬುರ್ಲಿದ್ದು. ‘ಹಾಂ’. ಮುಖ ಬೇರೆಕಡೆ ತಿರುಗಿಸಿ “ಎಳ್ ಇನ್ನ ಹೋಗಾನ ನಡಿ” ಅಂದ್ಲು. ಹೊಂಟು. ಹಿಂದಾದ್ರೆ ಮುಖ ನೋಡಿ ಗುರುತು ಹಿಡದಾಳು ಅಂದು ಮುಂದೆ ಮುಂದಾಗಿ ಹೊಂಟ. ಆಕೆ ಹಿಂದ್ ಹಿಂದೆ.

ಗಂಡ ಮುಂದಾಗಿ ಹೋದ. ಹೋದ ಹೋದ ಒಂದೆಲ್ದ ಹರದಾರಿ ಮೂರು ಹರದಾರಿ ಹೋದ. ಅದ್ರಾಗೆ ಬೆಳಕರಿಯಾಂಗಾತು. ಇವನು ನಾನ ಸಿಂಗ್ಯಾಂತ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾನ. ಬೆಳಗಾದಿಂದ “ಬಾ ಇನ್ನ ಗೆದ್ದೀವಲ” ಅಂದ. ಆಕೆ ‘ಇನ್ನ ಆತು ಇನ್ಯಾರ ನಮ್ಮನ್ನ ಹಿಡಿಯಾಕ್ ಬರ್ತಾರ ಬಾ’ ಅಂತಂದು ಹೊಳ್ಳಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಗಂಡ. “ಇನ್ಯಾಂಗ ಮಾಡಲಿ ಶಿವ ಶಿವಾ ಗಂಡನ ಕೈಯಾಗ ಸಿಕ್ಕೆ. ಗಂಡ ಮೋಸ ಮಾಡ್ಲ. ಕೊಂಬಿನ ಸಿಂಗ್ಯಾನ ವೇಷಹಾಕಿದ್ದು ನನಗಿ ತಿಳಿಲಿಲ್ಲ” ಅಂತೇಳಿ, ಅಳಲು ಆರಂಭಿಸಿದೊ. ಅವಾಗ ಅವನು “ಅಳಬ್ಯಾಡ ಇದು ನಿನ್ನ ಹಣೆ ಬರ್ದಾಗೆ ಬರ್ಲಿತ್ತು. ಸೊಕ್ಕಲೆ ಉಕ್ಕಲೆ ನೀ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾ ಅದುನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರೆ

ಸೊಕ್ಕಿಲೆ ಮಾಡಿದಾಳೆ ಅನಸ್ತಿತ್ತು. ನಾ ಕೇಳಿದ್ದಲ್ಲ? ಇದು ಪತಿವ್ರತ ಹಾನಿ ಮಾಡಗೊಡಬಾರ್ದು, ಅಂತೇಳಿ ನಾನ ಲಗ್ನಾಗಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗಿ ಸಿಂಗ್ಯಾನ ಡ್ರಸ್ ಹಕ್ಕೆಂದ್ ಬಂದೆ. ನಡಿ ನಡಿ ಮನಿಗೆ ಅಂತಂದು ಕರಕಂಡ್ ಬಂದು ಗಂಡಹೆಂಡು, ಚನ್ನಾಗಿರ್ತಾರೆ.

ಶಟವಿ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಶಟವಿಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕುಂಕುಮ ಅಥವಾ ವಿಭೂತಿಯಿಂದ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಐದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ತೊಟ್ಟು ಇರಿಸಿಲ್ಲಂದ್ರೆ, ಆ ಮಾಸ ಹೊಳ್ಳಿದ ನೋಡೆ ಬಳಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬರೆದು ಪೂಜೆ ನೈವೇದ್ಯ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನ ತೊಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದ್ರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಕುಂಕುಮ ಅದು ಹಚ್ಚಿ, ಅಲ್ಲಿ ಚರಿಗಿ ತುಂಬಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೊಂದು ಬಟ್ಟಲಿಟ್ಟು, ಅದರಮ್ಯಾಲೆ ಚಪಾತಿಯಂತ ಗೋದಿಯ ದಮ್ಮು ಮಾಡಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿ ಮಾಡಿ, ಬತ್ತಿ ಹಾಕಿ ದೀಪ ಹಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಆ ತಂಬಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಜೋಳ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮುತ್ತದೆರೆ ಸೋದರತ್ತೆದಿರು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿದ ಹದಿಮೂರು ದಿನಕ್ಕೆ ತೊಟ್ಟಿಲಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ನೀಲಮ್ಮ, ಚೇಲೂರು.

೫೫. ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯ

ಶಿವನು ನಿಮ್ಮೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗ್ತಾನೆ? ಈ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಒಂದು ಕುಂದು ನುಡಿನ್ನ ಕೂಡ ಕೇಳಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಮಾದೇವಿ ನಾವು ಧರೇ ಒಳಗೆ ಇರೋದಿಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಯಾವ್ದಾದ್ರೂ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಷನಾದ್ರೂ, ಕುಡ್ಡು ಪ್ರಾಣನ ಬಿಡೋದು ಲೇಸು; ಅಂತೇಳಿ ಸೋಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಮಡದಿಗೆ ಯೇಳಿಕೊಂಡಾ.

‘ಸ್ವಾಮಿ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಾಗ್ ಬಂದ್ರೇಲೇ ನಾವ್ ವಿಷ ಕುಡ್ಡು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋದ್ ಲೇಸು’ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾದೇವನ್ನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಪತಿಗೆಳೆಕೊಂಡು. ಸೋಮಯ್ಯ ಯೋಚ್ಚೇ ಮಾಡ್. “ ಮಾದೇವಿ ನಾವೇನೋ ವಿಷ ಕುಡ್ಡು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋದು ಲೇಸು ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಮಾಡ್ಕೊಂಡೋ. ಆದ್ರೂ, ಕೂಡಾ ಈ ಗಳಿಗೆ ಒಳಗೆ ನಮಗೆ ವಿಷ ತರೋಕ್ಕೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕೈನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಸಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಸೋಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಮಡದಿಗೆ ಯೇಳ್ದಾ.

“ಸ್ವಾಮಿ ಅದಕ್ಕಾಗೀ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ನೀವು ನನ್ನ ಮನೆ ಖರ್ಚಿಗಾಗಿ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ರಲ್ಲ, ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಒಂದ್ ಹಣವನ್ನ ನನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಸೆರಗಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟಾಕಿ ಮಡಗಿದ್ದೀನಿ.

ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಸ್ವಾಮಿ'' ಅಂತೇಳಿ ತನ್ನ ಮುತ್ತಿನ ಸೆಂರಗಿನಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಒಂದು ಹಣವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತನ್ನ ಪತಿ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು. ಆವಾಗ ಸೋಮಯ್ಯ ಆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿ ಸಾಲಿಗೆ ಬಂದ. ಒಂದು ಕಾಸು ವಿಷ ತಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದ.

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಮಡದಿ ಕೈನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ. ಮಾದೇವಿ ಇದೋ ವಿಷವನ್ನು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ತೆಗೆದುಕೋ. ವಿಷವೇನೋ ತಂದೊಟ್ಟಿ ಸರಿ; ಈ ವಿಷದ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಕಾಯಿಸ್ಪೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೇ ನಮಗೆ ಒಂದು ಹೊಸದಾದಂಥ ಮಡಿಕೆ ಬೇಕು. ಅವಾಗ ಮಾದೇವಿ ಹಾಗೇ ಆಗ್ಲಿ. ಆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟದಾದಂತಹ ಒಂದು ಹೊಸದಾದಂತಹ ಒಂದು ಬಾಂಡು ಬೇಕಲ್ಲ, ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಬಾಂಡು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೇ ಒಂದು ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕುಂಬಾರರ ಬೀದಿಗೋಗ್ಗಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಮಡಿಕೆನ್ನು ತೆಗೊಂಬಂದು ಕೊಟ್ಟ. ಅವಾಗ ಮಾದೇವಿ, ಆ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಈಸೊಂಡು ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ; ಸ್ವಾಮಿ ವಿಷನೂ ತಂದೊಟ್ಟಿ. ಒಂದು ಮಡಿಕೆಯನ್ನೂ ಕೂಡ ತಂದೊಟ್ಟಿ ನಾವು ಈ ವಿಷವನ್ನು ಕಾಯಿ ಕುಡಿಯೋಣಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಇಂಥ ಹಾಡು ಹಗಲೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಷ ಕುಡಿಯೋದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯದವರು ಆಗ್ಲೀ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳೇ ಆಗ್ಲೀ ಸತಿಪತಿಗಳೀರ್ವರೂ ಕೂಡ ವಿಷ ಕುಡ್ಲು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾವು ವಿಷ ಕುಡಿಯೋದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಡ್ತಾರೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸೊಂಡು ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿ ಮಲಗಿರೋಂಥ ನಿಶ್‌ರಾತ್ರಿ ಟೈಮಲ್ಲಿ ನಾವು ವಿಷವನ್ನು ಕಾಯಿ ಕುಡಿದು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೋಣ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಅಂದ್ಲು. ಅಂದಾಗ ಸೋಮಪ್ಪನೂ ಕೂಡ ಮಾದೇವಿ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬರ್ತದೋ ಹಾಗೇ ವಿಷದ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಕಾಯಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಸೋಮಪ್ಪ ಮಡದಿಗೆ ಹೇಳ್ಕೊಂಡ. ಅವಾಗ ಮಾದೇವಿ ಕೂಡ ತನ್ನ ಪತಿದೇವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳ್ಕೊಂಡು, ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದರಾತ್ರಿ ಒಳಗೇ ಒಲೇಮೇಲೆ ಆ ಬಾಂಡವನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಅಳತೆ ನೀರನ್ನು ಹೊದು ಒಂದಷ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ಒಂದು ಪಾವಷ್ಟು ಅಕ್ಕಿನಾ ಹಾಕಿ ಅಕ್ಕಿ ಗಂಜಿಯನ್ನು ಕಾಯಿ ತನ್ನ ಪತಿ ತಂದು ಕೊಟ್ಟಂಥ ವಿಷವನ್ನು ಆ ಗಂಜಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸೊಂಡ್ಲು. ಬೆರೆಸೊಂಡು ಬಟ್ಟುಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಆರಾಕಿದ್ದಾಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆರ್ಲೀ ಅಂತ. ಅವಾಗ ಸತಿಪತಿಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಅಷ್ಟೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯಗಳಿಂದ ಇದ್ದರಂತೆ. ಅವಾಗ ಮಾದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಎಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಂಥ ದುಃಖ ಬಂತಂತೆ ಕೂಡ. ಪ್ರಾಣ ಬಿಡೊಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಂತಲ್ಲ ಶಿವನೇ ಅಂತ ಯೇಳಿ ತನ್ನ ಪತಿದೇವನ ಕೊರಳನ್ನು ತಬ್ಬೊಂಡು ಮಾದೇವಿ ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಂತೆ. ಅಂದಾಗ ಸೋಮಪ್ಪನೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಮಡದಿ ಕೊರಳನ್ನು ತಬ್ಬೊಂಡು ದುಃಖ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿದ್ರೇ ಈ ಶಿವಶರಣರ ಕಣ್ಣೀರು ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿರೋ ಅಂಥ ಶಿವನಿಗೂ ಹಾಗೂ ಪರಶಿವನ ಮಡದಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಗೌರಮ್ಮನಿಗೂ ಕೂಡ ಅರಿವಾಯ್ತಂತೆ.

ಅರಿವಾದಾಗ ಆ ಪರಶಿವನ ಮಡದೀಯಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಗೌರಮ್ಮ ಕೇಳೊಂಡಂತೆ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನ. ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಇರಾವಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ಜೀವರಾಶಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಹಾಗೂ ಕೂಡ ನೀವು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಮಾನವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೂಡಾ ಸಲಹುವಂಥ ಭಾರನೂ ನಿಮ್ಮೇ ಆಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣ, ಒಬ್ಬ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಸ್ವಾಮೀ ಅಂತ ಕೇಳೊಂಡು.

“ಏನು ಮಡದಿ ಪಾರ್ವತಿ ಹೇಳಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ಅಂದು”. ಸ್ವಾಮಿ ನೋಡಿ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣು, ಸತ್ತುರುಷು, ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ನಂಬಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವಂಥ ಭಕ್ತರು ಕೂಡಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಕೂಡ ಸತಿಪತಿಗಳೀರ್ವರೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಕೊರಳನ್ನ ಒಬ್ಬ ತಬ್ಬೊಂಡು ದುಃಖ ಮಾಡಿದಂಥ ಕಣ್ಣೀರು ನಮ್ಮ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನರಗಳಿಗೆಯೊಳಗೋಗಿ ಅವಿಗೆ ಪ್ರಾಣವನ್ನುಳಿಸಿ ಅವಿಗೆ ಒಂದು ಸಂತಾನವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಇಲ್ಲಂಥ ಹೇಳಿದೆ, ನಮ್ಮ ಎಸು, ಹೇಳೊಂಡು ವಿಷ ಕುಡ್ಡು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ್ತಾರಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಅಂತೇಳಿ ಆ ಗೌರಮ್ಮನಾದಂಥ ತಾಯೀ ತನ್ನ ಪತಿಗೆ ಹೇಳೊಂಡು. ಅವಾಗ ಪರಮೇಶ್ವರನಾದಂಥ ಶಿವನೂ ಯೋಚ್ಚಿಮಾಡಿದು. ನಿಜ ಪಾರ್ವತಿ ನೀನು ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾತು ಸತ್ಯ ಅಂಥ ಹೇಳಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಶಿವನೂ ಆ ಶಿವಶರಣರ ಒಂದು ಸತ್ಯಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಒಂದು ಗಿಳಿಯನ್ನ ತಾವು ಹಿಡ್ಡು ಅದನ್ನ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿ, ಆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ನಿಶ್‌ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ಕೈಲಾಸಬಿಟ್ಟು ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು.

ಆ ಶಿವಶರಣರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಲಿ ನಿಂತೊಂಡು ಆ ಶಿವಶರಣರನ್ನ ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೀ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ, ಕ್ವಾರಣ್ಯದ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ಕ್ವಾರಣ್ಯವನ್ನ ಸಾರಿ ಆ ಸತಿಪತಿಗಳೀರ್ವರೂ ಕೂಡ ವಿಷದ ಬಾಟಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಕುಡಿಯುವಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂಡು ಸಾಧುಜಂಗಮರಂತೆ, ಕ್ವಾರಣ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿದಾಗ ‘ಶಿವ ಶಿವಾ ಯಾರೋ ಇಂಥ ನಿಷ್‌ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಕ್ವಾರಣ್ಯ ಸಾರ್ತ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಯೋಳಿ ಸತಿಪತಿಗಳೀರ್ವರೂ ಕೂಡಾ ಕುಡಿತಾ ಇದ್ದಂಥ ವಿಷದ ಬಾಂಡಾನ್ನ ಕೆಳಗೆ ಮಡಗಿ ಓಡಿ ಬಂದು ಮಾದೇವಮ್ಮ ‘ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ಯಾರು ? ಇಂಥ ನಿಷ್‌ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವನ್ನ ಬೇಡ್ತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಮನೇಲಾದ್ರೂ ಕೂಡಾ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಹೇಳ್ದಾಗ, ಅಮ್ಮ ತಾಯಿ ಇಂಥ ನಿಷ್‌ರಾತ್ರಿ ಒಳಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನಾನು ಅನ್ನ ಬೇಡಕ್ಕೆ ಬಂದವನಲ್ಲ. ಶರಣರ ಮನೆ ಪ್ರಸಾದವಾಗ್ಗೆಕು ಅಂತ ಯೇಳಿ ಬಂದವ್ನು ತಾಯೀ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಾಗಿರುವಂತವು, ಸಾಧು ಜಂಗಮರಂತೆ ರೂಪ ತಾಳೊಂಡು ನಿಂತಿರ್ದೇಕಾದೆ, ಮಾದೇವಮ್ಮ ನೋಡ್ಬಿಟ್ಟು ಪಾಪ ಹೀಗೆ ಯಾರೋ ಸಾಧುಗಳು ಬಂದು ಕೇಳಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕೇಳೊಂಡು.

ಅವಾಗ ಸೋಮಪ್ಪ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಮಾದೇವಿ ನಾವು ಸತ್ಯದಿಂದ ಆ ಭಗವಂತನ ಭಕ್ತಿವಂತರಾಗಿ ಕಾಲಕಳಿತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥವು. ಸಾಧುಗಳೇ ಆಗಲಿ ಸಂನ್ಯಾಸಿಗಳೇ ಆಗಲೀ ಯಾರೇ ಆದ್ರೂ ಕೂಡಾ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಹುಸಿಯ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡಬಾರ್ದು. ಸತ್ಯದ ನುಡಿಯನ್ನು ಹೇಳ್ಬಿಡು. ಮಾದೇವಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ. ವಿಷದ ಗಂಜಿ ಕಾಯಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀನಿ. ನಾವಿಬ್ಬು ಕುಡಿಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸತ್ಯದ ನುಡಿಯನ್ನ ಹೇಳು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸೋಮಪ್ಪ ಹೇಳ್ತಾ.

ಅವಾಗ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಬಂದು ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸತಿಪತಿಗಳು ವಿಷ ಕುಡಿಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ವಿಷದ ಗಂಜಿಯನ್ನ ಕಾಯಿಸ್ಕೊಂಡಿದ್ದೀವಿ. ಅದನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬಿಗೆ ನೀಡೋದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಸಾಧು ಜಂಗಮ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾಗ, ಅಮ್ಮ ತಾಯಿ ಶರಣರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ವಿಷ ಅಂತ ಬರಬಾರ್ದು ಕಣಮ್ಮ. ಈ ಹಸಿದಿರುವಂಥ ಟೈನಲ್ಲಿ ನೀನು ವಿಷ ಕೊಟ್ಟಿಡು, ನಮಗೆ ಅಮೃತವಾಗ್ತಮ್ಮ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಸ್ವಾಮಿಯವು, ಶಿವಶರಣೆಯಾದಂಥ ಮಾದೇವಮ್ಮನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದು.

'ಅಯ್ಯೋಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಎಷ್ಟು ಹಸಿದು ಬಂದಿದ್ದಾರೋ ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ತಾರಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನ ಕೇಳೊಂಡು "ಏನ್ ಸ್ವಾಮಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ. ಸಾಧುಗಳು?" "ಮಾದೇವಿ ಹಸಿದಿರುವಂಥ ವೇಳಾದಲ್ಲಿ ವಿಷಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಾ ನಮಗೆ ಅಮೃತವಾಗ್ತದೆ, ಅಂತ ಅಂದ್ಬೇಲೆ ನಾವು ವಿಷ ಕುಡಿಯೋದೇ ಬೇಡ. ಆ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಡು" ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸೋಮಪ್ಪ ಹೇಳಿದು. ಅವಾಗ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಆ ವಿಷದ ಬಟ್ಟನ್ನ ತಂದು ಆ ಶಿವನ ಕೈಲಿದ್ದಂಥ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಗೆ ಆ ವಿಷನೆಲ್ಲಾ ಎರದ್ದಂತೆ. ಅವಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ಅವರನ್ನ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡೋದಿಕ್ಕಾಗಿ ಆ ವಿಷವೆಲ್ಲ ಕೂಡ ಕುಡಿಬೇಕಾಗಿದ್ದ್ರವೆ, ನೋಡಮ್ಮ ಆ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದ್ರೂ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿದಿದ್ದಾತು ? ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಬಟ್ಟಲನ್ನ ತೊಳೆದ್ದು. ಆ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಗೆರೆದಾಗ, ಪರಮೇಶ್ವರನಾದಂಥ ಶಿವನು ಆ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ವಿಷ ಇದ್ದಂಥದನ್ನ, ಎತ್ತಿ ಗಟಗಟನೇ ಕುಡಿದು ಹಾಗೇ ಮೂರ್ಛಿ ಹೋಗಿಟ್ಟ. ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪವೇ ಇದೇನು ? ವಿಷ ಕೊಟ್ಟು ಅಮೃತವಾಯ್ತದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸಾಧುಗಳು ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಲ್ಲಾ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಸತಿಪತಿಗಳೀವರೂ ಕೂಡಾ ಓಡೋಗಿ ಆ ಶಿವನನ್ನ ತಬ್ಬೊಂಡು ದುಃಖ ಮಾಡ್ತಾರೆ ಯಾಕೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ರೆ, ಗ್ರಾಮದವು ಇದೇನು ಪಾಪ ? ಯಾರೋ ಸಾಧುಗಳು ಊಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೋ ದಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೋ ಬಿಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೋ ಅಂತವಿಗೆ ವಿಷ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆದಿಟ್ಟವ್ರಲ್ಲ, ಅಂತೇಳಿ ನಮಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಅಪವಾದ ಬರ್ದದಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಆ ಶಿವನನ್ನ ತಬ್ಬೊಂಡು ದುಃಖ ಮಾಡೋವಾಗ ಪರಮೇಶ್ವರನಾದಂಥ ಶಿವನಿಗೆ ಭಾಳ ಆನಂದ ವಾಯ್ತಂತೆ. ಪಾಪ ಇಂಥ ಭಕ್ತಾದಿ ಭಕ್ತರನ್ನ ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ತಾ ಇದ್ದನಲ್ಲ ಅಂಥ ಹೇಳಿ

ಆ ಮೋರ್ಚದಿಂದ ಹಾಗೇ ತಿಳಿದಂತವರಾಗಿ 'ಅಯ್ಯಾ ಸೋಮಪ್ಪ ಮಾದೇವಮ್ಮ ದುಃಖ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ ನೀವು ಯಾತಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ವಿಷ ಕುಡಿತಾ ಇದ್ರೀ ಏನೂ ಅನ್ನೋದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿವಾಗಿದೆ. ಆದ್ರೂ ಕೂಡ ನೀವು ದುಃಖ ಪಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಾನೆ ನೀವು ದುಃಖ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು ? ನೋಡಪ್ಪ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಭಸ್ಮ ಇದೆ. ಅದನ್ನ ಕೊಡ್ತೀನಿ. ಇದನ್ನ ನೀವು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಿಂದು, ಮಡಿ ಉಟ್ಟೊಂಡು, ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನಸ್ಕೊಂಡು, ಈ ನಾನು ಕೊಡುವಂಥ ಒಂದು ಭಸ್ಮವನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ. ಆನಂತರವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಒಂದು ಸಂತಾನ ದೊರೆಯಬಹುದು ಅಂತೇಳಿ ಪರಮೇಶ್ವರ ಮಾದೇವಮ್ಮನ ಕೈಲಿ ಕೊಟ್ಟು, ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಮಾಡೀ ನಿಮಗೆ ಯಾವಾಗ ಏನಾರೂ ಇಂಥ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದಾಗ, ಆ ಪರಶಿವನನ್ನ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿ ನೆನಸ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದರಂತೆ. ಹಾಗೇ ಹೊರಟು ಇವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಾಯವಾದರು.

ಅವಾಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು, ಪತಿದೇವ್ರ ಪಾದ ಪೂಜೆ ಮಾಡೀ ಆ ಶಿವನು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಪ್ರಸಾದವನ್ನ ತನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, ಶಿವನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳು ತುಂಬಿ ನಾಲ್ಕೈದು ದಿನ ತುಂಬಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದ್ವಾರ ತುಂಬುತ್ತ. ಮತ್ತೇ ಎರಡುವಾರ ತುಂಬುತ್ತ. ಮೂರುವಾರ ತುಂಬುತ್ತ. ನಾಲ್ಕನೇ ವಾರ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಒಂದುತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ, ಎರಡು ಎರಡು ತಿಂಗಳು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಐದು ತಿಂಗಳು ಏಳನೇ ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಗರ್ಭವತಿ ಆದ್ಲು.

ಏಳುತಿಂಗಳಿಗೆ ಅಂದ್ರೇ ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕು ಪಾಪ ಗರ್ಭಿಣಿಯರಾದ್ರೂ ಅಂದ್ರೇ ಏನಾದ್ರೂ ಒಂದಷ್ಟು ಬವಕೇ ಪಟ್ಟೋತಾ ಇದ್ದು. ಏನು ಭಾವಕೇ ತಳ್ಳೋತಿದ್ರು ಅಂದ್ರೆ, ಕೆಲವರಿಗೆಲ್ಲ ಸಿಹಿಯಾದ ಊಟ ಹಪ್ಪಳ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ಹಿಂಗೆಲ್ಲ ಭವಿಸ್ಕೋತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಿಹಿತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಭಾವಿಸ್ಕೋತಾರೆ. ಆ ಬವಕೆ ಕಳ್ಳೋತಾರೆ. ಹಾಗೇ ಮಾದೇವಮ್ಮನು ಕೂಡಾ ಪಾಪ ಬಡತನದಲ್ಲಿದ್ದು, ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳತಿದ್ರು ಕೂಡ ಅವಳು ಹಾಗೇ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂಥ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಗೆ ಬವಕೆ ಕಳ್ಳೊಂಡ್ಲು. ಹಾಗೇ ಏಳೆಂಟು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದೋ. ನವನಾರೊಂಭತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿ ಸತ್ಯವಂತೆ ಆದಂಥ ಮಾದೇವಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಸೋಮಯ್ಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ನೆರೆಯವನ್ನ ಅಂದ್ರೆ ಹಿರಿಯವು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕರೆದು ತನ್ನ ಮಡದಿ ಬಳಿ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಆ ಗರ್ಭಬಾಧೆಯನ್ನ ಕಳಕೊಂಡು ಅವಳ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಒಂದು ಮಗು ಸಂತಾನವಾಗುತ್ತೆ.

ಅವಾಗ ಸೋಮಪ್ಪ ಆ ಮಗು ಏನೂ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾಗ ಗಂಡುಮಗು ಅಂತೇಳಿ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಶಿವು ನಮಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಸಂತಾನವನ್ನ ಕೊಟ್ಟಲ್ಲ

ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿ ಸಾಕೀ ಸಲಹುತ್ತಾ ಬಂದು. ಮತ್ತೆ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಹನ್ನೆರಡುದಿನ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕುಲಬಾಂಧವರನ್ನು ಕರೆದು ಹಾಗೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲೋತ್ತಮರನ್ನು ಕರೆದು ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಗಳಿಗೆ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವಂಥ ಒಂದು ಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕೂಡ ಶಿವನ ವರಬಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರೋತಕ್ಕಂಥವು ಅಂತೇಳಿ ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಕೆಲವಾರು ಮಂದಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮ ಕೊಟ್ಟು. ಮತ್ತೆ ಅರಿಶಿನ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಭಕ್ತಿವಂತ ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯ ಅಂತೇಳಿ ನಾಮಕರಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಎಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಂದ ಕೆಲವಾರು ಜೋಗುಳ ಪದಗಳನ್ನು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಆ ಮಗುವನ್ನು ಸಾಕೀಸಲಹುತ್ತಾ ಬಂದು. ಸಾಕೀ ಸಲಹುತ್ತಾ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಸತಿಪತಿಗಳೀವರು ಕೂಡಾ ಎಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಸುಮಾರು ಅಂತ ಹೇಳಿದೆ, ಒಂದೇಳು ವರ್ಷ ತುಂಬು.

ಅವಾಗ ಸೋಮಪ್ಪ ಏನ್ನಾಡಿದ್ದಾನೆ ? ಮಾದೇವಿ ನಮಗೆ ಶಿವನು ಸಂತಾನವನ್ನೇನೋ ಕೊಟ್ಟು. ಆ ಮಗನೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆ ಸುಪುತ್ರ ಜನಿಸಿದ್ದಾಯ್ತು. ಏಳುವರ್ಷ ಭಕ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟೇ ಒಂದನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಕಲಿತೊಂಡೇ ಒಳ್ಳೆ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗ್ತಾನೆ, ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾಗ್ತಾನೆ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮೆನ್ನ ಕೊಂಡಾಡ್ತಾನೆ, ಅಂತೇಳಿ ಸೋಮಪ್ಪ ಮಡದಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅಂಗಡಿ ಸಾಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸ್ಲೇಟು ಬಳಪ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಹಾಗೇ ಅಣ್ಣಕಾಯಿ, ಕಡ್ಡಿ ಕರ್ಪೂರಗಳನ್ನು ತಂದು ಸರಸ್ವತಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಸ್ಲೇಟು, ಬಳಪ, ಪುಸ್ತಕ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಡು ಬರ್ತಾನೆ.

ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಕರೆಕೊಂಬಂದು ಅವನನ್ನು ಗುರುಮಠದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಗುರುಗಳಿಗೆ-ತಿಳಿಸಿ ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೆ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಭಗವಂತನು ಒಂದು ಕಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಮಗನಿಗೆ ನೀವು ವಿದ್ಯಾ ಕಲಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಗುರುಗಳ್ಳ ಕೇಳೊಂಡಾಗ ಆ ಗುರುಗಳೂ ಕೂಡಾ ಅಯ್ಯಾ ಸೋಮಪ್ಪ ನೂರಾರು ಹುಡುಗರಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸ್ತಾ ಇದ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಕಲಿಸೋದಿಲ್ಲೇನಪ್ಪಾ ? ಬಿಟ್ಟೋಗು ಅಂತೇಳಿ ಆ ಕಂದನ್ನು ಗುರುಮಠದಲ್ಲಿ ಇರಿಸೊಂಡು ಸೋಮಯ್ಯನನ್ನು ಕಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಸೋಮಯ್ಯ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಬರುವಂಥ ದಾರಿ ಒಳಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತೇಳಿ ಒಂದು ಆಲದಮರ ಸಿಕ್ಕತ್ತೆ, ಆಲದಮರದ ಅಡಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತ್ಕೊತಾನೆ. ಅಂದ್ರೇ ಆ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯು ಅನ್ನೋದು ಕಾದಿರುತ್ತೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನ ಆಶೀರ್ವಾದವಿದ್ರೂ ಕೂಡ ಆ ಅಡವಿಯ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದ್ರೆ ಇವನಿಗಂತೂ ತೂಗುನಿದೆ, ಬರುತ್ತೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒರಗಿರ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪ ಬಂದು ಅವನನ್ನು

ಕಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಕಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟಾಗ ಸೋಮಯ್ಯ ಆ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪದ ವಿಷದಲ್ಲೇನೆ ಅವನೂ ಒದ್ದಾಡಿ ಅಲ್ಲೇ ಅವನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡ್ತಾನೆ. ಅವಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದನಕರುಗಳನ್ನ ಮೇಯ್ಸುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಹುಡುಗು, ಅಥವಾ ಯಾರೋ ತಿಳಿದವು, ಬಂದು, ಅಯ್ಯೋ ಪಾಪ ಸೋಮಯ್ಯ ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೋ. ಬರುವಂಥ ದಾರಿಯೊಳಗೆ ಪಾಪ ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪದಿಂದ ಮೃತಪಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನ ಮಡದಿಗಾದ್ರೂ ತಿಳಿಸ್ರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದಾಗ ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲಾ ಓಡಿ ಬರ್ತಾರೆ. ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮ ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಪತಿ ಬರುವಂಥ ದಾರೀಲಿ ಹಾಗೆ ಮೂರ್ಛೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏನಂಥ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ, ಯಾಕೆಂದೆ, ನಿಜವಾದ ಮಾತೇಳಿದ್ರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗ್ಗು ಪಾಪ ಏನಾಗ್ತಾಳೋ ಅಂತೇಳಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಬೇಗನೆ ಓಡಿಬರ್ತಾಳೆ. ಓಡಿಬಂದು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನ ನೋಡುವಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ಅವನು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅವಾಗ ಮಾದೇವಮ್ಮ 'ಶಿವಾ ಶಿವಾ ಈಗಲೀಗ ನನ್ನ ಮಾಂಗಲ್ಯಬಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲಿಗೇ ಮುಗಿದೋಯ್ತು. ನನ್ನ ಮುತ್ತೈದೆಯಾದ ಮುಗಿದೈತಲ್ಲೋ ಶಿವನೆ ಅಂತೇಳಿ ಆ ಪತಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖವನ್ನ ಮಾಡ್ತಾ ಕುಳಿತಿರ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ದುಃಖವನ್ನ ನೋಡ್ತಾ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಂಥ ಮಕ್ಕಳು ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಬೇಕಾದ್ರೆ ಅಯ್ಯಾ ಹುಡುಗ್ರೇ ನನಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನನ ಕಂದ ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗವೆ. ಅವನಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ಪತಿದೇವನ ಸಾವಿನ ಸುದ್ದಿಯನ್ನ ತಿಳಿಸಿಬಿಡ್ರಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಆ ಹುಡುಗನ್ನ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ.

ಅವಾಗ ಹುಡುಗು ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಗಿ ಪಾಪ ಅವರ ಕಂದನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂದೇಲೆ, ಏನು ಸಾರ್ಥಕ ಅಂತೇಳಿ ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡು ಓಡೋಗಿ ಆ ಕಂದನಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ತಿಳಿಸ್ತಾರೆ. ಗುರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸ್ತಾರೆ. ಅವಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ದಾರಿ ಒಳಗೆ ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪದಿಂದ ಮೃತಪಟ್ಟಿದ್ದಾರಂತೆ. ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನ ನೋಡ್ಕೊಂಡು, ನನ್ನ ತಂದೆ ಸಾವನ್ನ ಮುಗಿಸ್ಕೊಂಡು, ಅಂದ್ರೇ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯಾದಿ ಮುಗಿದೈಲೆ, ನಾನು ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಬರ್ತೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ, ಗುರುಗಳನ್ನ ಕೇಳ್ಕೊಂಡು ಅವನು ಓಡಿ ಬಂದು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡಿ ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖವನ್ನ ಮಾಡಿ ತಾಯಿ ಕೊರಳನ್ನ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ದುಃಖವನ್ನ ಮಾಡುವಾಗ ತಾಯಿಮಗ ಇಬ್ಬೂ ಕೂಡ ದುಃಖ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮಗು ಇಲ್ಲಿಗೆ ನೀನು ತಂದೆಯನ್ನ ಕಳಕಂಡೆ. ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನ ನಾನು ಕಳಕೊಂಡೆ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿಟ್ಟು, ಅಂತೇಳಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬು ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ತಂದ್ಕೊಂಡು ಹಾಗೇ ಮನೆಗೆ ಬರ್ಬೇಕಾದ್ರೆ ಕಂದನಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. ಮಗು ಮೈದಾಳರಾಮ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಇದೂವರೆಗೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಯಾವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕೂಡ ನಾವು ಬಡತನದಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದವರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಶವನ ಒಪ್ಪ ಮಾಡೋಣ ಅಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಹಣವಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಾಮದ ದೊಡ್ಡ ಗೌಡ್ರಿಗಾದ್ರೂ, ಕೂಡ ಹೇಳಿ ಈ ನಮ್ಮನೆನಾದ್ರೂ, ಕೂಡ ಅವ್ರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ಪಡಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಶವವನ್ನು ಒಪ್ಪ ಮಾಡಿ ಹನ್ನೊಂದನೆ ದಿವ್ಸಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಕ್ರಿಯಾದಿ ಮಾಡೋಣ ಕಂದ ಅಂತೇಳಿ ಕಂದನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ಕರ್ಕೊಂಬಂದು.

ಊರಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ದೊಡ್ಡಗೌಡರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ 'ಸ್ವಾಮಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಒಂದಷ್ಟು ಅಣ ಕೊಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಪತಿದೇವನ ಶವವನ್ನು ಒಪ್ಪಮಾಡಿ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯಾದಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ' ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳೊಂಡಾಗ ಆ ದಯಾಳು ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಗೌಡ್ರಿ 'ಅಮ್ಮಾ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತೆ ಪಡಬೇಡ' ಅಂತೇಳಿ ಒಂದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆ ತಾಯಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಆ ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದಂತಹ ಮಾದೇವಮ್ಮ ತನ್ನ ಕುಲದವುನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸೌದೆಯನ್ನು ತಂದು, ಆ ತನ್ನ ಪತಿದೇವನ ಶವವನ್ನು ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮಮಾಡಿ ಹಾಗೇ ಬೇಕಾದಂತಹ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಗ ಈವರ್ತು ಕೂಡ ಹನ್ನೊಂದನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಉತ್ತರಕ್ರಿಯಾದಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಅಂದ್ರೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹದಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಮತ್ತೇ ಕಂದನ ಕೈಲಿ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಸ್ಕೊಂಡು, ಕುಲದವುನ್ನು ಕರ್ಕೊಂಡು ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು.

ಮಸಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಕುಲದವುನ್ನು ಕೇಳೊತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ. 'ಸ್ವಾಮಿ ನನ್ನ ಪತಿ ತೀರೋಗಿ ಇಂದಿಗೇ ಹನ್ನೊಂದನೆ ದಿನ ಆಯ್ತು. ಅವ್ರಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂದಾಗ ಅಮ್ಮಾ ನೀನೇಳೊ ಮಾತು ನಿಜವೇ ಆದ್ರೂ, ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಕಸುಬು ಏನೂಂತ ಹೇಳಿದ್ರೇ ನೀನು ಮಂಡೇ ಬೋಳ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಪತಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ದು ಧರ್ಮ ಅಂದಾಗ ಕಂದ ಹೇಳ್ತಾನೆ ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇರುವಂಥ ಮಾತು ಸಹಜ ಆದ್ರೂ, ಕೂಡ ನಾನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಮಗನಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮಂಡೆಬೋಳ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಉತ್ತರಕ್ರಿಯಾದಿ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ದು ನಿಜ. ಆದ್ರೂ, ಕೂಡ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ನಾನು ಮಗನಾಗಿದ್ದೇನಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಂಡೆ ಬೋಳ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ್ರೇ ಏನಾಯ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ಅಂದಾಗ

'ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ಇನ್ನ ಚಿಕ್ಕವನು, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಸಾಲ್ದು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡ್ಬೇಕು ಕಣಪ್ಪ' ಅಂದು. ಅಂದಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಿ ಹೇಳ್ತಿನಿ. ನೀವು ಹೇಳೋ ಮಾತು ನಿಜಾನೇ ಏನೇ ಆದ್ರೂ, ಕೂಡ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ನಾನೇ ಮಂಡೆ ಬೋಳ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಮಾಡ್ಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಅಂದ. ಅಂದಾಗ ಆ ಕುಲಬಾಂಧವರಿಗೆಲ್ಲ ಒಂದು ತರ ಕೋಪ ಬಂತು. ಕೋಪ ಬಂದಾಗ, ವನ ಮೀರಿದಂಥ ಪಕ್ಷಿ, ಮಾತು ಮೀರಿದಂಥ ಮನುಷ್ಯ ನಮಗೆ

ತರವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನ ಇವರ ತಾಯಿಯನ್ನು ನಾವು ಊರಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಇರಿಸಬೇಕು. ಇವಿಗೆ ಬೆಂಕಿ, ಬಿಸಿನೀರುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರ್ದು. ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಅಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಡಬಾರದು ಅಂತೇಳಿ ಗ್ರಾಮದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನನ್ನ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟು.

ಅಂದಾಗ ಕಂದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ 'ಅಮ್ಮ ಚಿಂತೆ ಪಡಿಬೇಡ ಅಂತೇಳಿ ತಾನು ಮಂಡೆ ಬೋಳವನ್ನು ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ತಾಯಿ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಾಯಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನ ಹೇಳಿ, ತಂದೆಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ತಲೆಕೊಳ್ಳಿ ಗಂಗೆಯನ್ನ ಎದೆದು ಆ ತಾಯಿ ಮಾದೇವಮ್ಮನು ಕೂಡ ನನ ಕಂದ ಇರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ತಂದೆಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಆ ಕಂದನ ತಬ್ಬೊಂಡು ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪತಿಯ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನ ಮಾಡಿ ಕಂದನಿಗೆ ಧೈರ್ಯವನ್ನ ಹೇಳೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಬಂದ್ರು. ಊರಿಗೆ ಬಂದಿರಬೇಕಾದ್ರೇ ಗ್ರಾಮದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಊರಿಂದ ಹೊರಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕುಲದಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರಬಾರದು. ಇವಿಗೇ ಬೆಂಕಿ ಬಿಸಿನೀರನ್ನ ಕೊಡಬಾರ್ದು ಅಂತ ಕೂಡ ಇಂದಿನ ಒಂದು ಕಾನೂನುಬದ್ಧವಾಗಿ, ಹಿರಿಯವರಿಂದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಂದ ಮಾತಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ರೂ ಕೂಡ ಗೌಡ್ರಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆನಾದ್ರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಹಣಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳೊಂಡಿದ್ದೀವಿ. ನಾವು ಸತ್ಯವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಅಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರ್ದು ಅಂತೇಳಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ಗೌಡ್ರನ್ನ ಕೇಳೊಂಡ್ಲಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ. "ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ಹುಸಿಯಾದು ಅಂದ್ರೆ ನಮಗೆ ತರವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮದವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಇರಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಊರುಮುಂದ್ಲ ಹೊಲದಲ್ಲಾದ್ರೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ಥಳಾವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿ ಒಂದು ಸೊಪ್ಪುನಗುಡ್ಲ ಹಾಕೊಂಡು ನನ ಕಂದನನ್ನ ಸಲಹುತ್ತಾ ಮಾನ್ನೆವರೆ ಮನೆಲಿ ಶಿವ ತಿರುಪೇನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ, ಕಾಲವನ್ನು ಕಳಿತೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಅಂದಳು.

"ಅಮ್ಮಾ ಚಿಂತೆ ಪಡಿಬೇಡ ಹೋಗು ತಾಯಿ, ಹಾಗೇನೆ ಒಂದು ಸೊಪ್ಪುನ ಗುಡ್ಲ ಹಾಕೊಂಡು, ನಿನ್ನ ಮಗವನ್ನ ಸಾಕಿ ಸಲಹೋಗಮ್ಮ, ಅಂತೇಳಿ ಆ ಊರಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಗೌಡ್ರ ಆ ತಾಯಿಗೆ ಸಹಕಾರವನ್ನ ಕೊಟ್ಟಾಗ, ಒಂದಷ್ಟು ಲಕ್ಕಿ ಸೊಪ್ಪನ್ನು ತಂದು ಒಂದು ಸೊಪ್ಪಿನಗುಡ್ಲ ಹಾಕೊಂಡು, ಮುತ್ತುಗದ ಹಾಳೆ ಒಳಗೆ ಕದವನ್ನ ಮಾಡೊಂಡು. ಮಾನ್ನೆವರ ಮನೆ ಒಳಗೆ ತನ್ನ ಸೆರಗನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಶಿವ ತಿರುಪೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕಂದನನ್ನ ಸಾಕಿ ಸಲಹುತ್ತಾ ಬಂದ್ರು. ಹಾಗೂ ಕೂಡ ಕಂದನಿಗೆ ಆದಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಗಳನ್ನ ಹೇಳಿದ್ದು. 'ಅಪ್ಪಾ ನಾನೀರೊವರೆ ನನ್ನನ್ನ ತಾಯಿ ಅಂಥ ಹೇಳಿ ನೀನು ಗಮನಿಸಿ ಎಚ್ಚಾಳದಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಇದ್ದಾಳೆ ಅನ್ನೋ ಧೈರ್ಯ ನಿನಗಿರುತ್ತೆ. ಇದುವರೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಇದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಧೈರ್ಯದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕಾಲ ಕಳೀತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ಈಗ ತಂದೇನೂ ಕಳಕೊಂಡೆ. ಆದ್ರೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯವನ್ನು ಕಳೊಬಾರ್ದು ಕಂದ. ನಾನು ಮಾನ್ನೆವ, ಮನೆ ಒಳಗೆ ಶಿವ ತಿರುಪೆಯನ್ನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ, ಹಾಳೆನಾದ್ರೂ ಹೊಲ್ತು ,

ಕೂಲಿನಾಲಿಗಳನ್ನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ನನಗೆ ಆಸೆ ಇದೆ ಕಂದ. ನೀನುಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತೋಳಪ್ಪ ಅಂತ ಕಂದನಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ ಆ ಕಂದನಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಭಕ್ತಿವಂತ ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯನನ್ನ ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟು.

'ಕಂದ ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಹುಡುಗ, ಜೊತೆ ಒಳಗೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಲಿಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹುಡುಗೂ ಕೂಡ ಅವನನ್ನ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಕಂಡೊಂಡಿದ್ರೂ. ಆದ್ರೂ ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ, ಗುರುಗಳು ಬಂದು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಕುಂಡ್ರಿಸ್ಕೊಂಡು ಪಾಠವನ್ನ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ, ಯಾರ್ಯಾರು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನ ಕಲಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಅವಿಗೆ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಹೇಳೊಡ್ತಾ ಇದ್ದು. ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾಗಿದೆ ಹಿಂದಿನಿಂದಲ್ಲ ಕೂಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುರುಗಳು ತಾಳಿನಿಂದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಹೇಳೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದು. ಹಾಗೇ ಕಂದನಿಗೂ ಕೂಡ ಕಂದ ಭಕ್ತಿವಂಥ ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯನನ್ನ ಕೇಳಿದ್ರೂ ಏನಪ್ಪಾ ನೀನು ಬುದ್ಧಿವಂತ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತೋಳಪ್ಪಾ ಅಂತೇಳಿ ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದವನ್ನ ಮಾಡ್ತಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗ್ರಿಗೂ ಕೂಡ ಇವ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆಯೋದು ಓದೋದು ಹೀಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತೊಂಡು ಬರ್ತಾ ಇದ್ದ. ಈ ಹುಡುಗ್ರಿಗಲ್ಲಾ ಒಂದಥರ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚು ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ನಿನ್ನ ದಿವ್ವ ಬಂದೋನು, ಈವತ್ತಿನ ದಿವ್ವ ನಮಗಿಂಥ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಓದು ಬರಹನೂ ಕಲಿತೋತಾವ್ವೆ. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಆಟಪಾಠಗಳಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಸೋಲಿಸ್ಬಿಟ್ಟು ಇವ್ನು ಗೆದ್ದೊತಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಗಳು ಬಂದ್ರೇಲೆ ಇವನಿಗೆ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಒಂದು ಚಾಡಿ ಹೇಳ್ಬಿಡೋಣ ಕಣೋ ಅಂತೇಳಿ ಹುಡುಗ್ರಿಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡೊಂಡು.

ಏನಂತಾ ಚಾಡಿ ಹೇಳೋಣಯ್ಯ ? ನೋಡ್ರಯ್ಯ ಇವು ಬಂದು, ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಗುರುಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಕೇಳೋಕೆ ಬರ್ತಾನಲ್ಲ. ಬಂದಾಗ ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ಹತ್ತುದಿನ ರಜಾಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋವಾ. ಯಾಕ್ರಪ್ಪಾ ಅಂತ ಕೇಳ್ತಾರೆ. ನಾವು ವರುಷಕ್ಕೊಂದುಸಾರಿ, ಒಡಹುಟ್ಟಿನಬ್ಬ ಅಂತೇಳಿ ಅಂದ್ರೆ ಅಕ್ಕ ಭಾವನನ್ನ ಕರೊಂಬಂದು ಗೌರಿಹಬ್ಬ ಅಂತೇಳಿ ನಾವು ಹಬ್ಬವನ್ನ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅಮಾವಾಸೆ ಬಂದ್ಬಿಡ್ತು. ಸಮದಿನಕ್ಕೆ ಒದಗಿಬಿಡ್ತು ಅಂತೇಳಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವಾಗ ನಮಗೆ ರಜ ಕೊಡ್ತಾರೆ. ಹಾಗೇ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿ ಅವನೂ ಕೂಡ ರಜಾ ಕೇಳೋಕೆ ಬರ್ತಾನೆ. ರಜ ಕೇಳೋಕೆ ಬಂದಾಗ ಅವಿಗೆ ಅಕ್ಕ ತಂಗಿ ಭಾವ ಒಡಹುಟ್ಟು ಅನ್ನೋದೇನಾದ್ರೂ ಇದಿಯಾ ? ಇಲ್ಲ. ಅವಾಗ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಏನಂತ ಹೇಳೋಣ ಸ್ವಾಮಿ ಇವಿಗೆ ಅಕ್ಕನೂ ಇಲ್ಲ ತಂಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಒಡಹುಟ್ಟೇ ಇವಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಂಥ ಪರದೇಶಿ ಮುಂಡೆಮಗ ಇವ್ನು. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಗೆ ಒಬ್ಬೇ ಮಗ. ಇವನೋಗಿ ಯಾವಕ್ಕನ್ನ ಕರೊಂಬಂದಾನು ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವಿಗೆ ರಜಾ ಕೊಡ್ಬೇಡೀ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತೇಳಿ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಚಾಡಿ ಹೇಳ್ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹುಡುಗ್ರಿಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ರೂ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಂದು, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬಂದಾಗ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ ನಮಗೆ ಹತ್ತು ದಿನ ರಜಾ ಕೊಡ್ಬೇಕು ಅಂದು, ಯಾಕ್ರಯ್ಯ ನಿಮಗೆ ಹತ್ತು ದಿನ ರಜ ? ಅಂತ ಕೇಳೊಂಡು, ಅಂದಾಗ ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ ನಾವು ವರುಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಅಕ್ಕಭಾವನನ್ನು ಕರೊಂಬಂದು ಒಡಹುಟ್ಟಿನಬ್ಬ ಅಂತೇಳಿ ಗೌರಿಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮಗೆ ಹತ್ತು ದಿನ ರಜ ಬೇಕು ಅಂತೇಳಿ ಕೇಳಿದೀವಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಹಾಗಾದ್ದೇಲೆ ನೀವು ಅಕ್ಕ ಭಾವನನ್ನು ಕರೊಂಬಂದು ಒಡಹುಟ್ಟಿನಬ್ಬ ಅಂತೇಳಿ ಗೌರಿಹಬ್ಬ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುರುಪಾದಕ್ಕೆ ಶರಣು ಮಾಡೀ. ಸ್ವಾಮಿ ನನಗೂ ಕೂಡಾ ಹತ್ತು ದಿನ ರಜ ಕೊಡ್ಬೇಕು ಅಂತ ಕೇಳ್ದಾ. ಅವಾಗ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡೊಂಡೋ. ಸ್ವಾಮಿ ಇನ್ನಿಗೆ ಅಕ್ಕನೂ ಇಲ್ಲ ತಂಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಒಡಹುಟ್ಟಿನಂತ ಇವನಿಗಿಲ್ಲ. ಇವನಿಗೆ ರಜೆ ಯಾಕೆ ಕೊಡ್ತೀರಾ ಸ್ವಾಮೀ ? ರಜವನ್ನು ಕೊಡ್ಬೇಡಿ ಅಂದು, ಯವಾಗ ಆ ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ರೋ ಹಾಗೇ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಂಥ ಪರದೇಶಿ ಮುಂಡೇಮಗ, ಒಡಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಇನ್ನಿಗೆ ಎಂದಾಗ ಆ ಹುಡುಗ್ರಾಡಿದಂಥ ಮಾತು ಇನ್ನಿಗೆ ಎದೆಗೆ ನಾಟೊಂಡು ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತೊಂಡ. ಗುರುಗಳೂ ಕೂಡಾ ಹುಡುಗ್ರ ಮಾತು ಕಟ್ಟೊಂಡು ನೋಡಯ್ಯಾ ನಿನಗೆ ಅಕ್ಕ ಭಾವ ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ದೇಲೆ ನಿನಗೆ ಯಾಕಪ್ಪಾ ರಜೆ ಬೇಕು ? ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ನಿನಗೆ ನಿಜವಾಗೂ ಅಕ್ಕ ಭಾವ ಇದೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಕ್ಕಯ್ಯನ ಹೆಸ್ರ ಹೇಳು, ನಿಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯನ ಹೆಸ್ರ ಹೇಳು. ಮಿಕ್ಕ ಬಾಂಧವರ ಹೆಸ್ರ ಹೇಳು. ನಿನಗೂ ಕೂಡ ಅವರಂತೆ ರಜವನ್ನು ಕೊಡ್ತೇನೆ ಅಂದು, ಅಂದಾಗ ಕಂದನಾದಂಥ ಭಕ್ತಿವಂಥ ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖ ಬತ್ತಂತೆ. ಶಿವ ಶಿವ ನನ್ನನ್ನು ಒಡಹುಟ್ಟಿಲ್ಲದಂಥ ಪರದೇಶಿ ಮುಂಡೇಮಗ ಅಂದ್ರಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ಕೇಳೊಂಡ್ರಂತೆ. ಸ್ವಾಮಿ ನೀವು ಹತ್ತು ದಿನ ರಜೆ ಕೊಡೋದು ಬೇಡಿ. ನಾನು ಹತ್ತು ದಿನ ರಜಾ ಪಡ್ಕೊಳೋದು ಬೇಡಿ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಿಂದ ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಬರ್ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅಕ್ಕರದ ರೂಢಿಯೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳೋದು ಮರು ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ. ಅದ್ರಿಂದ ನಾನು ಮನೆಗೋಗಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳೊಂಡು ಬಂದು, ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಯ್ಯನ ಹೆಸ್ರೇನು ? ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯನ ಹೆಸ್ರೇನು ? ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಯ್ಯನ ಕೊಟ್ಟಿರುವಂಥ ಊರು ಯಾವ್ತು ? ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಕೇಳೊಬಂದು ನಿಮಗೆ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಒಂದರ್ಥದಿನ ರಜಾ ಕೊಡಿ ಅಂದು, ಯಾರು ? ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯ.

ಅವಾಗ ಗುರುಗಳು ಹೇಳ್ದಾ ಇದ್ದಾರೆ: 'ಕೇಳಪ್ಪಾ ನಿನಗೆ ಅರ್ಧದಿನ ರಜ ಕೊಡೋದು ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿನಾ ಕೇಳೊಬಂದು ನನಗೆ ಹೇಳೋದು ಬೇಡ. ಅನ್ಯರ ಹುಡುಗರಂತೆ ನೀನು ಹುಸಿಯಾಡತಕ್ಕಂಥವನಲ್ಲ. ಸತ್ಯದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ದಿನ ರಜೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ ಹೋಗಯ್ಯ ಅಂದು, ಹಾಗೂ ಕೂಡ ಕಂದನಿಗೆ ಸಂತೋಷ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ್ರಾ ಆಡಿದಂಥ ಮಾತು ಎದೆ ಒಳಗೆ ನಾಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಹುಡುಗ್ರೆಲ್ಲಾ ಚಾಡಿ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ಸತ್ಯವಂತೆಯಾದಂತಹ ಮಾದೇವಮ್ಮ

ಎಲ್ಲಾ ಹುಡುಗು, ಕೂಡ ಗುರುಮಠದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದವೆ, ನನ ಕಂದ ಬರಲಿಲ್ಲಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಬೀದಿ ಒಳಗೆ ಹುಡುಕೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಳು.

ಕಂದ ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯ ಗುರುಮಠದಿಂದ ಆ ಹುಡುಗು, ಆಡಿದಂಥ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖವಾಗಿ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದಾನೆ. ಬರುವಂಥ ಮಗನನ್ನ ಓಡಿ ಬಂದು ಮಾದೇವಮ್ಮ ಅವನನ್ನು ಬಾಚಿ ಎತ್ತುಕೊಂಡು ಯಾಕಪ್ಪಾ ಕಂದ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖಮಾಡ್ತಾ ಬರ್ರಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲೋ. ನಿನ್ನನ್ನ ಹೊಡೆದವರು ಯಾರು ? ಇಲ್ಲ ಯಾರಾದ್ರೂ ಬೋದ್ರ ? ಇಲ್ಲ ಗುರುಗಳೇನಾದ್ರೂ ಹೊಡೆದ್ರೇನಪ್ಪ ? ನಿಜವಾದ ಮಾತೇಳು ಅಂದ್ರು.

“ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನ ಯಾರೂ ಹೊಡೆದಿಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಬೈದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೂ ಕೂಡ ಅನ್ಯರ ಮೇಲೆ ಅನ್ಯಾಯದ ಮಾತಾಡ್ಬಾರ್ರು ತಾಯಿ. ನಾನು ಓದುವಂಥ ಮಠದೊಳಗೆ ನನ್ನ ಜೊತೆಯೊಳಗೆ ಓದುವಂಥ ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲಿ ಕಾಮಣ್ಣ, ಭೀಮಣ್ಣ, ರೇವಣ್ಣ, ಶಂಕರ ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲಾ ನನಗಿಂತ ಕುಂದಿನ ನುಡಿಯನ್ನು ನುಡಿದ್ರಮ್ಮ.

ಏನಂತಾ ಹೇಳಿದ್ರೋ ? ಅಮ್ಮ ಹತ್ತು ದಿನ ರಜೆ ಕೇಳಿ ಗುರುಗಳ್ಳೆ. ಅವಾಗ ಹುಡುಗ್ರಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೋ ಅಕ್ಕನೂ ಇಲ್ಲ, ತಂಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಒಡಹುಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಂಥ ಪರದೇಶಿ, ಮುಂಡೇಮಗ ಅಂಥ ಜರದುಬಿಟ್ಟುಕಣಮ್ಮ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದುಃಖ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇದ್ದೆ ತಾಯಿ ಅಂದಾಗ

“ಕಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ದುಃಖಮಾಡ್ಬೇಡ ಬಾಪ್ಪ ಹೋಗ್ಲಿ” ಅಂತೇಳಿ ಮಾದೇವಮ್ಮ ತನ್ನ ಕಂದನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವನ್ನೇಳುತ್ತಾ, ಅಯ್ಯಾ ನೀನು ತಂದಂಥ ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತದ ಪುಣ್ಯಫಲ ಕಂದ. ನಿನಗೆ ಅಕ್ಕನೂ ಇಲ್ಲ, ತಂಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಒಡಹುಟ್ಟಿ ನೀನಿಲ್ಲ ಕಣೋ ’ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ‘ಏನಮ್ಮಾ ಹುಡುಗ್ರಾಡಿದಂಗೆ ನೀನೂ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ ? ನನಗೆ ಅಕ್ಕತಂಗಿ ಒಡಹುಟ್ಟು ಅನ್ನೋದು ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ತಾಯಿ?’

ಇಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಏನಮ್ಮಾ ಹಾಗಾದ್ರೆಲೆ ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ ತಾಯಿ ? ಸತ್ಯ ಕಣಪ್ಪ ಅಂತ ಅಂದ್ರು. ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡು. ನಾನು ಒಡಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ ದವನಾದ್ರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕತಂಗೀರು ಮಕ್ಕಳಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲೇನಮ್ಮಾ ? ಅವರಾದ್ರೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ಒಡಹುಟ್ಟು ಆಯ್ತರಲ್ಲ ? ಅವರನ್ನೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಭಾವ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕರ್ಕೋಬರ್ದೀನಿ. ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕತಂಗೀರ ಮಕ್ಕಳಾದ್ರೂ ಇದ್ರೆ ಹೇಳಮ್ಮಾ” ಅಂದ.

ಸತ್ಯವಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ ‘ಏನಪ್ಪಾ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರ ಒಡಹುಟ್ಟು ಅಂದ್ರೆ ನೀನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಳವೋ ? ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ತಂಗೀರ ಮಕ್ಕು ಕೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ ? ಕೇಳು ಕಂದ.

ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ನನಗೂ ಕೂಡ ಅಕ್ಕನೂ ಇಲ್ಲ ತಂಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬೇ ಮಗಳು. ನನಗೆ ಒಡಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲ ಕಣೋ, ನನಗೆ ಅಕ್ಕನ ಮಕ್ಕಳು ಇಲ್ಲ ಕಣೋ, ಅಂದು.

ಹೋಗ್ಲಿಬಿಡಮ್ಮ. ಶಿವ ನಿನ್ನ ಹಣೇಲಿ, ನನ್ನ ಹಣೇಲಿ ಇಬ್ಬೂ ಹಣೇಲಿ ಒಂದೇ ತರಾ ಬರ್ತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದ್ರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ನೀನು ಲಗ್ನವಾಗಿ ಬಂದ್ಯಲ್ಲ ? ಆ ದಿನದಿಂದ ಕೂಡ ನೀನು ಯಾರು ಜೊತೆಯೂ ಕೂಡ ಸಂಗಡ, ಸ್ನೇಹ ಅನ್ನೋದೇನು ಮಾಡ್ಲಿಲ್ಲ ? ಅವು ನಿನ್ನ ಸಂಗಡತ್ತೀರ ಮಕ್ಕಳಾದ್ರೂ ಇಲ್ಲೇನಮ್ಮ ? ಅಂದ.

ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯವಂತ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಕಂದನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ : 'ನೋಡಪ್ಪಾ ನೀನು ಹುಟ್ಟೋಕೆ ಮೊದ್ದೇ ಈ ಭೀಮವತಿ ಪಟ್ಟದ ಜನರೆಲ್ಲ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮನ್ನ ಉಟ್ಟುಬಂಜೆ ದಟ್ಟಧರಣೆ. ಹೊಟ್ಟೀಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ, ಕಟ್ಟೀಲಿ ನೀರಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಂದುಗದ ನುಡಿ ನುಡಿತಿದು ಕಣೋ ಅಂದು. ನಾನು ಕೂಡಾ ಯಾರು ಸಂಗಡ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡ್ಡವಳಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಂಗಡತ್ತೀರ ಮಕ್ಕು ಇಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅಂದು. 'ಏನಮ್ಮಾ ಎಂಥಾ ಮಾತೇಳಿದೆ ತಾಯಿ ? ಕೊನೆ ಒಳಗೆ ಇಂಥಾ ಮಾತಾಡಬಹುದೇನಮ್ಮಾ ? ನಿನ್ನ ಸಂಗಡಗಿತ್ತೀರ ಮಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗು ಗುರುಮಠದಲ್ಲಿ ಆಡಿದ್ದೂ ಒಂದೇ ಆಯ್ತು. ನೀನೇನೇಳಿದ ಮಾತು ಒಂದೇ ಆಯ್ತಲ್ಲಮ್ಮ, ಅಂತೇಳಿದ. ಕಂದ ದುಃಖ ಪಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಸತ್ಯವಂತೆ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಕಂದ ಕೇಳು ಹೇಳ್ತೀನಿ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಅಂತ ಹೇಳ್ಬಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಳ ಪಡ್ತಾ ಇದ್ದಿಯಲ್ಲೋ, ನಿನಗೆ ಅಕ್ಕನಿಂದ ಬರುತಕ್ಕಂಥ ಫಲ ವೇನಿರ್ದದಯ್ಯ ಅಂದು. ಇದೂ ಅಲ್ಲೇನೇ ಭಾವ ಭಾವ ಅಂತ ಭೋಮಾನ ಪಟ್ಟುಕೋತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ ಆ ಭಾವನಿಂದ ಬರುವಂಥ ಭಾಗ್ಯವೇನಯ್ಯಾ ? ನೋಡಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಇದ್ರೇ ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ನಾನೋದಾಗ ನನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಬಂದಿದ್ದಾನಂಥ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಲಕರಣೆ ಮಾಡೀ ಕಳುಹುತಾಳೆ. ನಮ್ಮ ಭಾವ ನನ್ನನ್ನ ನನ್ನ ಮಡದಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥವ್ವು, ನನ್ನ ಬಾಮೈದ ಬಂದವ್ವೇ ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾವದಿಂದ ಬಾವಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ನನಗೆ ತಂಗೇ ಇದ್ದು ಅಂತ ಹೋಗಿದೆ ನಾನು, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಯ್ಯ ಬಂದವ್ವೇ ನನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟು ಅಂತೇಳಿ ಅವಳು ಹೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಲಹುತ್ತಾಳೆ. ಇವತ್ತಿಲ್ಲ ನಾಳೆ ಹೋಗಿವೆಯಂತೆ ಅಣ್ಣ ಅಂತೇಳಿ ನನ್ನ ಕಳಿಸ್ತಾ ಇದ್ದು ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ಆದಂಥ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಸರಿಯಪ್ಪಾ, ನೀನು ಹೇಳೋ ಅಂಥ ಮಾತು ಸತ್ಯವೇ ಆದ್ರೂ ಕಂದ ನಿನಗೆ ಒಡಹುಟ್ಟಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? ಇಲ್ಲೇ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಧರೇ ಒಳಗೆ ಇರಬಾರ್ತು. ನಾವು ಇಂಥ ಕುಂದಕ ನುಡಿಯನ್ನ ಕೇಳ್ಕೊಂಡು ನಾವು ಧರೆ ಒಳಗೆ ಇದ್ದೇನು ಬಂದ್ರೇನಮ್ಮ ? ಅಂತೇಳಿ ಕಂದ ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯ ತಾಯಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಕೇಳು ಕಂದ ಇದ್ದಿದ್ರಾ ಇದು ಅಂತ ನಿನಗೆ ಒಡಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ನಾನು ಹೇಳ್ಕೊಬ್ಬದಾಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲ ಕಣೋ ಅಂದು.

ನೋಡಮ್ಮ ನನಗೆ ಒಡಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಧರೇ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕಂಥವನಲ್ಲ. ನಾನು ಕತ್ತಾದ್ರೂ ಕುಯ್ಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತೀನಿ ಕಣಮ್ಮ

ಅಂದ. ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮನಿಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖವಾಯ್ತಂತೆ. ಒಬ್ಬ ಮಗ ಮಗನಲ್ಲ, ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ನಾನು ಮಾನವರ ಮನೇಲಿ ಶಿವ ತಿರುಪೆ ಮಾಡಿ ಸಾಕಿ ಸಲಹೂದಕ್ಕೂವೇ ನನ್ನ ಕಂದ ಇಂಥ ಮಾತು ಹೇಳ್ತಾನಲ್ಲ ? ಅಂತೇಳಿ ಬೇಕಾದಂಥ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಆ ಕಂದನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗುವಂಥ ಮಾತನ್ನ ಹೇಳಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ 'ಕೇಳು ಕಂದ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಸೋಮಯ್ಯ ತೀರೋಗಿಬಿಟ್ಟು, ನಾನು ಗಂಡ ಸತ್ತ ಮುಂಡೆಯಾಗಿದ್ದೂ, ಕೂಡ ಮಾನ್ಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವತಿರುಪೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಸಾಕಿ ಸಲಹಿದ್ದೀನಿ ಕಂದ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ನೀನು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡ್ತಾರ್ರು ಕಣಪ್ಪ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನ ನೋಯಿಸ್ತಾರ್ರು ಅಂದ್ರು.

ನೋಡಮ್ಮಾ ನೀನು ಏನೇ ಹೇಳಿದ್ರೂ, ಕೂಡಾ ನಾನು ಕೇಳುವಂಥ ಮಗನಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅಕ್ಕ ಭಾವ ಇಲ್ಲೇ ಹೋದ್ದೇಲೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾನು ಧರೇ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕವಲ್ಲ ಅಂದ.

ಅವಾಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಕಂದನ ಒಂದು ಶಾಂತಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಆ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿ ಪಾದವನ್ನ ನೆನಕೊಂಡು ಹೀಗಾದ್ರೂ, ಇನ್ನು ನಂಬಿ ಇರ್ದಾನೇನೋ ಅಂತೇಳಿ 'ನೋಡು ಕಂದ ನಿನಗೆ ಅಕ್ಕಯ್ಯನೂ ಇದ್ದಾಳೆ, ಭಾವಜೀನೂ ಇದ್ದಾರೆ ಕಣೋ' ಅಂದ್ರು.

ಅಮ್ಮ ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡಾ ನನಗೆ ಅಕ್ಕನೇ ಇಲ್ಲ, ತಂಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದೆ. ಈವಾಗ ಅಕ್ಕಯ್ಯ ಇದ್ದಾಳೆ, ಭಾವಜೀ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂದ್ದೇಲೆ ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ ಹೆಸರೇನು ? ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯನ ಹೆಸ್ರೇನಮ್ಮ ? ಅದನ್ನು ಹೇಳೋಡು. ತಾಯಿ ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ ಯಾವೂರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಾ ಅಂದ. ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ ನೋಡು ಕಂದ ನಿಮ್ಮಕ್ಕನೋ ಗೌರಮ್ಮ, ನಿಮ್ಮ ಭಾವನೇ ಮಲ್ಲಯ್ಯ. ನಿಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ ಕಣೋ ಅಂದ್ರು. 'ಏನಮ್ಮಾ ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ್ನ ಹೆಸು, ಗೌರಮ್ಮ, ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯನ ಹೆಸು, ಮಲ್ಲಯ್ಯ. ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ ಅಂದ್ದೇಲೆ ಕೇಳಮ್ಮ ಆ ಕೈಲಾಸ ಅನ್ನೋದು ಎಷ್ಟು ದೂರವಾಗ್ತದಮ್ಮಾ' ಅಂದ.

ಕೇಳು ಕಂದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ದೂರ ಅಂದ್ರೆ, ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮೈಲಿಗೊಂದು ಯೋಜನಾ ಕಂದ. ಅಂಥದ್ದು ಶತಕೋಟಿ ಯೋಜನಾ ಇದೇ ಕಣೋ. ಅಂಥ ಶತಕೋಟಿ ಯೋಜನ ಇರುವಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ನೀನೋಗಿ ಬರುವುದು ದಿಟವೇನಾಪ್ಪಾ? ಆ ಶಿವ ಗೌರಮ್ಮನನ್ನ ನೀನು ಕರ್ಮಾಂಬರಿಯೇನೋ ಅಂದ್ರು.

'ಅಮ್ಮಾ ನೀನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತೆ ಪಡಬೇಡ. ಆದ್ರೂ, ಕೂಡಾ ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನನ್ನ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಕೊಟ್ಟು ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀಯಲ್ಲ ಕಾರಣವೇನಮ್ಮಾ ? ನಮ್ಮ ಊರು ಪಕ್ಕದಾಗ್ ಯಾವುದಾದ್ರೂ ಊರಿಲ್ಲ ? ಹಳ್ಳಿ ಗ್ರಾಮಗಳಿರಲಿಲ್ಲ ? ಪಟ್ಟಣಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೇನಮ್ಮಾ ?

'ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದೊ ಕಣೋ ಕಂದ. ಆದ್ರೂ ಕೂಡ ಆವಾಗ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದಂಥ ಸೋಮಯ್ಯಗೆ ಘೋರ ಬಡತನವಿತ್ತು. ಆವಾಗ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ನಿಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ್ನ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹೆಣ್ಣನುದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊನ್ನು ಸುರಿತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳಾದಂಥ ಶ್ರೀಗೌರಿಯನ್ನ ಕೊಟ್ಟು ಕನ್ಯಾದಾನ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಅಂಥ ಡಂಗುರ ಮೂಲವಾಗಿ ಸಾರಿಸಿದ್ರೆ. ಆವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಭಾವನಾದಂಥ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಮಲ್ಲಪ್ಪನಾದಂತ ಪರಮೇಶ್ವರಾ ಆ ಹೊನ್ನನ್ನ ತಂದು ನಿಮ್ಮಕ್ಕನ ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಸುರಿದು ನಿಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ ಲಗ್ನ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡೋದ್ರೆ ಕಣಪ್ಪ' ಅಂದ್ಲೆ.

ಓಹೋ ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನನ್ನ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಹೋದ್ರೇನಮ್ಮಾ ? ಹಾಗಾದ್ರೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಹೊನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರ್ಬೋದಮ್ಮ ? ಸುಮಾರು ಅಂದ್ರೇ ಒಂದು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ಗ್ಯೋದು ಕಣೋ. ಹಾಗಾದ್ರೇಲೆ ತಾಯೀ ಆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ಕೊಡಮ್ಮ ಇಲ್ಲಿ. ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಬಂದ್ಬೀಡ್ತೀನಿ ಅಂದ.

“ಏನಪ್ಪಾ ಮೈದಾಳ ರಾಮ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಸೋಮಯ್ಯ ತೀರೋದಾಗಿನಿಂದ ಲಕ್ಕಿಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಡ್ಲೆ ಆಯ್ತು, ಮುತ್ತುಗದ ಹಾಳೆ ಕದವಾಯ್ತು, ಮಾನವರ ಮನೆ ಶಿವತಿರುಪೆ ಆಯ್ತಲ್ಲೋ. ನಿನಗಾದ್ರೆ ಮೂರುಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡ್ಲೋ” ಅಂದ್ಲೆ.

ನೋಡಮ್ಮ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತೆಪಡಬೇಡ, ಬಿಡು ತಾಯೀ. ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಆ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ತೀರಿಪ್ಪಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನೂ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಇನ್ನು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಜೊತೇಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಅಂದ್ಲೆಂತೆ.

'ಅದ್ಯಾಗೋ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ತೀರಿಪ್ಪಿಯಾ ನೀನು ? ಇನ್ನು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ಜೊತೇಲಿ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅಕ್ಕಯ್ಯನ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕರ್ಕೊಂಬರಿಯಪ್ಪಾ ಅಂದ್ಲೆ. ನೋಡಮ್ಮಾ ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯ ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ್ನ ಕರ್ಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಗಿರಿಗೆ ಹೋದಾ ಅಂತ ಹೇಳಿದಿಯಲ್ಲ; ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯ ಕೂತಿರುವಂಥ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆನಾರ ಭಾವಯ್ಯ ಊಟ ತಂದ್ಲಾ ಕ್ತಾನೇನಮ್ಮ ? ಅವನ ಬಾಗಿಲು ಕಸ ಹೊಡೆದಿಲ್ವ ? ಅದೂ ಅಲ್ಲೇನೇ ಆ ಬಾಗಲಲ್ಲಿ ಗೋಮೂತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕಿರಂಗೋಲಿಯನ್ನ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲವಾ ? ಇದಕ್ಕೊಂದು ಲಕ್ಷ ವಜಾ ತಾಯಿ. ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಹೊರಗಡೆ ಇಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ, ಅವನ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟು, ಊಟ ತಟ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟು ಊಟ ಬಡಿಸ್ತೀಲವ ? ಅವನು ಊಟ ಮಾಡಿದಂಥ ಎಂಜಲು ನೀರು ತಕ್ಕೊಂಡೋಗಿ ಹೊರಗಡೆ ಚೆಲ್ಲಿಲ್ವ ? ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ವಜಾ ಆಗ್ಲಿಲ್ಲೇನಮ್ಮ ?

ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಭಾವ ಈವರು ಕೂಡಾ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಹೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟೀಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕೂತುಕೊಂಡು ನಗುನಗುತ್ತಾ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ತಾಂಬೂಲ ಕೊಡ್ಲಿಲ್ಲೇನಮ್ಮ ? ಇದೊಂದು ಲಕ್ಷ ವಜಾ ಆಗಿಲ್ಲೇ ತಾಯೀ ? ಹೀಗೇ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನು ತೀರಿಸಿಟ್ಟು, ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನ್ನ ಕರೊಂಡು ಬರ್ರಾ ಇರಬೇಕಾದ್ರೆ, ನಮ್ಮ ಭಾವಯ್ಯ ಸುಮ್ಮಿದ್ರೇನೋ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೇನಾದ್ರೂ ಇರದೆ ಬಂದು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನ ಮಾತಾಡ್ಲಿದ್ದೇ ಉಂಟಾದ್ರೆ, ಅವನ ರಟ್ಟೆ ಹಿಡಕೊಂಡು ಕುಲದೇವ್ರ ಮುಂದೇ ಕರೊಂಡೋಗೀ ನ್ಯಾಯ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಮಾಡ್ಲಿ, ಅವನಿಗೊಂದು ಲಕ್ಷ ಹೊನ್ನನ್ನ ತಪ್ಪು ಮಡಗಿಸಿ, ಅದೇ ತಪ್ಪಿನ ಹೊನ್ನನ್ನ ತಕ್ಕೊಂಡು ನಮ್ಮಕ್ಕಯ್ಯನೂ ಕರೊಂಡು ಬರ್ರೀನಿ ಬಿಡಮ್ಮಾ ಅಂದ.

ಅಂದಾಗ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ 'ನನ ಕಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ? ಇವನೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದು ದಿಟವೇ ? ಆ ಶಿವ ಗೌರಮ್ಮನನ್ನ ಒಡಹುಟ್ಟಾಗಿ ಈ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೊಂಡು ಬಂದು ಒಡಹುಟ್ಟಿನಬ್ಬ ಅಂತೇಳಿ ಗೌರಿ ಹಬ್ಬ ಮಾಡೋದು ನಿಜವೆ ? ಅಂತೇಳಿ ಹಾಗೂ ಕೂಡಾ ಇನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಲಿ ಇರ್ರೀ ಅಂತೇಳಿ ಆ ತಾಯಿ ಸತ್ಯವಂತೆ ಮಾದೇವಮ್ಮ ಕಂದನಿಗೆ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದಾಳೆ :

'ಕಂದ ಕೈಲಾಸ ಅಂದ್ರೇ ಅಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯದ ಮಾತಲ್ಲ ಕಣೋ'. ಹಾಗಂದ್ರೆ, ಏನಮ್ಮಾ? ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಶರಣರು ಇದ್ದಾರೆ ಕಣಪ್ಪಾ. ಎದೆ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಕಟ್ಟಿದವ್ರನ್ನ ಮಾತ್ರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಕಣೋ ಅಂದ್ಲ.

“ಏನಮ್ಮಾ ಲಿಂಗವಿದ್ರೆ ಮಾತ್ರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲೆ ಹೋದ್ರೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲ ? ಹಾಗಾದ್ರೆ ಲಿಂಗವಿದ್ದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ತಾಯೀ?”
 ‘ಇಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪಾ. ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಬೈ ಜನ ಅಂತೇಳಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ ಕಣೋ’
 ಅಂದಾಗ ಕಂದ “ ಏನಮ್ಮಾ ಆ ಲಿಂಗ ಅಂದ್ರೇ ಅದು ಎಂತಾದ್ದಮ್ಮ ?” “ಏನಪ್ಪಾ ಲಿಂಗ ಅಂದ್ರೇ ಎಂತಾದ್ದು ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಯಾವ ಲಿಂಗ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೆ ಆದೀತು ಕಂದ ?”
 ಅಂದಾಗ ಕಂದ ಭಕ್ತಿವಂತ ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯ, ‘ನೋಡಮ್ಮ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಕರಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಾರಲ್ಲ ಆ ಕರಡಿಕೆ ಒಳಗೆ ಲಿಂಗ ಏನು ಇದೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ ಅರ್ಥ ಮಾಡೋದಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ತಾಯೀ ? ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಅಂಥ ಲಿಂಗಗಳಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ. ತನ್ನ ಒಂದು ಎದೆಯನ್ನ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಬಗೆದು ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನ ತೋರಿದ. ಆ ಸತ್ಯವಂತೆಯ, ಮಾದೇವಮ್ಮನ ಶಾಂತಿಯನ್ನ ಪಡಕೊಂಡನು. ಅವನ ಸತ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಾದಂತಹ ಶಿವನು ಅವನಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾಣದಾನವನ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಕಂದ ಭಕ್ತಿವಂತ ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯ ತಾನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೋಗಿ,

ಅಕ್ಕ ಭಾವನನ್ನ ಕರೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ, 'ಅಮ್ಮಾ ಕೇಳು ಹೇಳ್ತೀನಿ. ನಾನು ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೋಗಿ ಆ ಶಿವ ಗೌರಮ್ಮನಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಭಾವನನ್ನ ಕರಬರಬೇಕಾದ್ರೇ ಬರಿಕೈನಲ್ಲಿ ಹೋಗಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೇನಾದ್ರೂ ಒಂದಷ್ಟು ಬುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿ ನಾನು ಆ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಭಾವನನ್ನು ಕರೊಂಬರಬೇಕು ಅಂದನು.

ಆವಾಗ ಮಾದೇವಮ್ಮ ತನ್ನ ಕಂದನ ಮಾತನ್ನ ಕೇಳಿ ಮಾನವರ ಮನೆಯೊಳಗೆಲ್ಲ ಶಿವ ತಿರುಪೆಯನ್ನ ಮಾಡಿ, ಅವಲಕ್ಕಿ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು, ಹಾಲು ಅನ್ನದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನು, ಕಜ್ಜಾಯದ ಬುತ್ತಿಯನ್ನ ಕಟ್ಟಿ, ಮಗನ ಕೈಲೇ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಗೆ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ತಾಯಿಯ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನ ಪಡಕೊಂಡು ಕಂದ ಭಕ್ತಿವಂತ ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯ ಬೇಕಾದಂಥ ಅಡವಿ ಅರಣ್ಯಗಳು, ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು ಮತ್ತೆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದಂಥ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಳಕೊಂಡು, ಆ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಹವನ್ನ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿ ಮೈ ಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತೊದ್ದೂ, ಕೂಡಾ ಆ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಆ ಅಡವಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನ ಸತ್ಯಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಪರಶಿವನಾದಂತಹ ಪರಮೇಶ್ವರನೂ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ್ರೆ, ಆ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವಶರಣರಿದ್ದಾರೆ. ಎದೆ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ ಕಟ್ಟಿದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಲಿಂಗವಿದ್ದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದ್ರೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ನಮ್ಮ ತಾಯೀ ಹೇಳಿದ್ದು. ಈ ಮಾತು ಸತ್ಯನಾ ಇಲ್ಲವಾ ಅಂತೇಳಿ ನಾನು ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ಬೇಕಲ್ಲ ಅಂತೇಳಿ ಅವನು ಕೈಲಾಸದ ಕಡೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನಂತೆ ಲಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಶರಣರೂ ಕೂಡ ಯಾರೋ ಬಡವೀ ಕಂದ ಬರಬಾ ಇದ್ದಾನೆ ಅಂತೇಳಿ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲೂ ಕೂಡಾ ಬಂದು ಅವನನ್ನ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸೊಂಡಾಗ ಯಾಕ್ರಪ್ಪಾ ನನ್ನನ್ನ ತಡೀತಾ ಇದ್ದೀರಲ್ಲ ಎಂದಾಗ, ಅಯ್ಯೋ ಎದೇ ಮೇಲೆ ನಿನಗೆ ಲಿಂಗವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತೀವಿ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದ್ರೆ ಬಿಡಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪ ಅಂತ ಅಂದು.

ಏನಪ್ಪಾ ಎದೆ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಿದ್ರೇ ಮಾತ್ರ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತೀರ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದ್ರೆ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ ? ಇಲ್ಲ ಕಣಪ್ಪಾ. ಬೈಜನ ಅಂತ ಕಳಸಿಬಿಡ್ತೀವಿ ಅಂದು. ಅಂದಾಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಸತ್ಯವಾಯ್ತು ಅಂತೇಳಿ ತನ್ನ ಆತ್ಮಲಿಂಗವನ್ನು ತೋರಿ ಆ ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಪರಶಿವನಿಂದ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನ ಪಡಕೊಂಡು, ಆ ಶಿವಶರಣರ ಜೊತೆ ಒಳಗೆ ಕೈಲಾಸವನ್ನ ಸೇರಿ, ಗೌರಮ್ಮನನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಭಾವ ಇದ್ದಂತಹ ಗುರುಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ಭಾವಯ್ಯನಿಂದ ಅಶೀರ್ವಾದವನ್ನ ಪಡಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಂಥಾ ಕತೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡ ತನ್ನ ಅಕ್ಕ ಭಾವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವನ್ನ ಕೈಲಾಸದಿಂದ ಕರೊಂಡು ಬಂದು ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗೌರಿಹಬ್ಬವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ, ತಾಯಿ ಮಾದೇವಮ್ಮನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಗೌರಿಹಬ್ಬ ಅಂತಹೇಳಿ ಭಕ್ತಿವಂತ ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯನಿಂದ

ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಾರಿ ಗೌರಿಹಬ್ಬವನ್ನು ಶಿವಶರಣರೂ ಭಕ್ತಾದಿ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡಾ ಆ ಒಡಹುಟ್ಟು ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಗೌರಿಹಬ್ಬವನ್ನ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಾಳದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಿವಶರಣರ ಒಂದು ವಚನವನ್ನ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಹೇಳೊಟ್ಟಂಥ ಕಥೆಯನ್ನ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೀನಿ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಭಕ್ತಿವಂತ ಮೈದಾಳ ರಾಮಯ್ಯನ ಕಥೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮುಗಿದು ಬಂದಿದೆ.

೫೬. ಹಾರುವರಿಗೆಲ್ಲ ಬರೆ

ಸರ್ಜಪ್ಪನ ದರ್ಬಾರೇ ದರ್ಬಾರು. ಈ ಕೆಂಗಲ್‌ನಾಯಕ, ನಾಗ್ರಮರಿ ಇವುರೈಲ್ಲ ಚಚ್ಚಿಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟು, ದರ್ಬಾರ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಆಮ್ಯಾಲೆ ಈ ಹಾರೋರೆಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಏನ್ನಾಡಿದ್ರೆ? ಬೇಲೂರು ಗುಡಿವಳಗೆ ಈ ಸರ್ಜಪ್ಪನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂತು. ಸರ್ಜಪ್ಪ ಸತ್ತೋಗಿ ಬಿಟ್ಟ. ಸತ್ತೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇಯ, ಈ ಕೆಂಗಲ್‌ನಾಯಕ ನಾಗ್ರಮರೀದೆ ಆಯ್ತುತಾನೆ ರಾಜ್ಯ?

ಆಮ್ಯಾಲೆ ಈ ಹಾರ್ವರಿಗೆ, ಏನಾಯ್ತು? ಈ ಸರ್ಜಪ್ಪ ಸತ್ತೋದ ಮ್ಯಾಲೆ, ನಮ್ಮನ್ ಕೇಳೋರ್ಯಾರು ? ನಮಿಗೆ ಹೇಳೋರ್ಯಾರು ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಕನ್ನವಾಗಿ ಒಂದ್ ಚಾವಡೀಲಿ ಹಾಲ್ ತಂದಕಂದ್, ಹಾಲ್ ಕಾಸ್ಸೆಂದ್, ಬೇಕಾದಂತ ತಿಂಡಿ ತಿಂದ್ಕಂಡ್ ಹಾಲೂರು ನಮ್ಮಾಯ್ತು, ಬೇಲೂರು ಸಮ್ಮಾಯ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು ನಮ್ಮಾಯ್ತು ಇನ್ ಕೇಳೋರ್ಯಾರು, ಹೇಳೋರ್ಯಾರು ನಾವಾಡಿದ್ಲೆ ಆಟ ಹೂಡಿದ್ಲೆ ಲಗ್ಗೆ ಅಂದ್ಕಂಡ್ ಕಕಾಯಿಸ್ಕೊಂಡ್ ಮಾಡ್ತಾಯಿದ್ರು.

ಈ ಕೆಂಗಲ್‌ನಾಯಕ ನಾಗಮರಿನು ಈಟೀ ಸ್ವರ ಇವಿಲ್ಲಿ ಕೇಳೆಂದುದ್ರು. ಆಗ್ಲೆ ನಿಮ್ಮಾಗಿ ಬಿಡ್ತ ದರ್ಬಾರು ಅಂದುದ್ರು ಹಾರುವರ್ ಎಲ್ಲಾರ್ನು ಕೂಡ್ಕಂಡಿದ್ದು ಇಂತೊದೊಂದ್ ಚಾವಡಿ ವಳೀಕೆ, ಕೊಂಡಹಾಕಿ ಎಲ್ಲಾರನ್ನ ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಹಾರ್ವರಿಗೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಾಸ್ ಇಲ್ಲಾಸೊಂದ್ ಬರಕೊಟ್ಟ. ಇದು ಹಿಂದಲ ಕಾಲದ ಕತೆ.

ಹೇಳಿದವರು : ಸೋಬಾನೆ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ. ಹೆರಗನಹಳ್ಳಿ, ನಾಗಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

ಅನುಬಂಧ

ಅರ್ಥಕೋಶ

- ಅಂಗುಳ ಸ್ಥಾನ - ಅಂಗಳ, ಬಯಲು.
 ಅಂತವರೂ - ಅವರೆಗೂ.
 ಅಕ್ಕಸ್ತಿ - ಅಕ್ಕತೆ.
 ಅಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿಗೆ - ಊರ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ.
 ಅಡಗೂಟ - ಅಡುಗೆ ಊಟ.
 ಅಡೇಮ್ಯಾಲೆ - ಅಡಿಗೆಯ ಮೇಲೆ, ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವ ಒಲೆಯ ಮೇಲೆ.
 ಅಡ್ಡೊಲ್ಲಿ - ಅಡ್ಡವಲ್ಲಿ, ಅಡ್ಡವಸ್ತು, ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಡ್ಡ ವಸ್ತು.
 ಅತ್ತೆ - ಅಗತೆ.
 ಅದುಕ್ - ?
 ಅದೆಗತೆ - ಅಡಗಿಕೊಂಡು.
 ಅಪಟಗಂತು - ಆ ಬಾರಿಯಂತು.
 ಅಪ್ಪರ - ಅಪಾರ, ಬಹಳ.
 ಅಪ್ಪಾಸಿನ್ - ?
 ಅಮ್ಮಿ ಕೊಂಡು - ಅದುಮಿಕೊಂಡು.
 ಅಮೃತ ಕಲಶ - ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದು ನಂಬಿದ ಕಲಶ. ಒಂದು ಜನಪದ ಕವಿಸಮಯ.
 ಅರಿದಿಲ್ಲಿಲ್ಲ - ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.
 ಅಲ್ಲಾಸಿ - ಆ ಕಡೆಯಿಂದ.
 ಅಸವಲ್ಲದವಳು - ಹಸವಲ್ಲದವಳು, ಕೊಳಕು ಹೆಂಗಸು, ಕೆಟ್ಟಸ್ವಭಾವದವಳು.
 ಅಸ್ಲಹೊಲ - ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಿರುವ ಹೊಲ, ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಬೆಳೆ.
 ಆಕ್ಲಾಸ (ಹಾಕ್ಲಸ) - ಆಕಲಾಸ, ತಮಾಷೆ, ಸರಸ.
 ಆಚೆಕಡೆಗೆ - ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಗೆ.
 ಆರಂದ - ದಟ್ಟವಾದ.
 ಇಕ್ಕಜ್ಜಿ - ನೀಡಜ್ಜಿ.
 ಇಡುವಕ್ಕಿ - ಇಡಿಯಾಗಿ.
 ಇಪಟಿಗೆ - ಈಪಟಿಗೆ, ಈ ಬಾರಿಗೆ.
 ಇಗ್ನು - ವಿಘ್ನ.
 ಇಬ್ಬಾರು - ಇಬ್ಬರು.
 ಇರವೆಂಬತ್ತು - ಇರ್ + ಎಂಬತ್ತು, ಎರಡೆಂಬತ್ತು
 ಈಡು - ಹೊಂದು, ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವ (ಕೈಬಳೆ).
 ಈತವಲ್ಲಿಂದ - ಈ ತಾವಿನಿಂದ.

ಉಕ್ಕು - ಕಾಯ್ದು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಬರು.

ಉಣ್ಣೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣೆಂತ - ಊಟಮಾಡುವುದಲ್ಲವೆಂದು.

ಉತ್ತರಾಸ - ಉತ್ತರಾಸು, ಬಾಗಿಲ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಒಳಗಡೆಗೆ ಮುಂಚಾಚಿದ ಮೇಲುಭಾಗ.

ಉಪಾಂತ್ರ - ಉಪಾಯ.

ಉಸೂರಂತ - ನೋವಿನಿಂದ ಕೊರಗುತ್ತ, ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ.

ಊರಾಡು - ಊರು ಸುತ್ತ.

ಉಶಾಂತಿ - ಋತುಮತಿ, ಕನ್ನೆ ಮೈನೆರೆಯುವುದು.

ಎತ್ತಾನ ಕಡಿಯೋಣ -?

ಎರಕನದು - ಋತುಮತಿ, ಬಸುರಿ ಬಾಣಂತಿ ಮೊದಲಾದವರಿಗೆ ನೀರುಹಾಕಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವುದು.

ಎಸು - ಎಷ್ಟು.

ಎಡಿಗಾಯಿ - ಎಡಿಕಾಯಿ, ಎಕ್ಕಿನಳ್ಳಿ, ಹೆಗ್ಗಿನಳ್ಳಿ.

ಒಂಚು - ಹೊಂಚುತ್ತಾ.

ಒಂದೀಟ್ - ಒಂದಿಷ್ಟು.

ಒಂದಾಟ್ಟಿ - ಒಂದು ಆಟಕ್ಕೆ.

ಒಂದೇಳ್ಳಿವೆ - ಒಟ್ಟಿಗೆ?

ಒಡಕನಮುಟ - ಒಡೆಯುವವರೆಗು.

ಒಡೆಯೋ - ಒಡೆಯುವ, ಕದಿಯುವ.

ಒಷ್ಟರು - ಅಷ್ಟು ಜನರನ್ನು.

ಓದಕ - ಓದಬೇಕ.

ಓದಲುದೈ - ಓದದೆ ಇದ್ದರೆ.

ಓಸ್ - ಉಸಿರು.

ಕಡೇಗಣ್ಣಲ್ಲಿ - ತಿರಸ್ಕಾರದಲ್ಲಿ.

ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೆಟ್ಟಿದ್ದು - ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದು.

ಕರಿಗ್ಯಾಲ ಲೌಡಿ - ಕರಿಕಾಲಿನ ಲೌಡಿ, ಒಂದು ಬೈಗುಳಪದ.

ಕರುದ್ದು - ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಿದಳು.

ಕಲ್ಕಂಬುಟ್ಟು - ಕಲಿತುಕೊಂಡಳು.

ಕಾರ್ಯ - ಪ್ರಸ್ತ, ಶೋಬನ.

ಕಿರಿಗಂಚಿ - ಮದುವೆಯ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮಾಡುವ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಮದುವೆ ಗಂಡನ್ನು ಮಾವನ

ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಕುಂತ್ಲಂತೇನಿ - ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕುತಾ - ಕುದಿ, ಅಸೂಯೆ.

ಕುಳಿವಿಟ್ಟು - ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದರಿಸಿ, ಯೋಚಿಸಿ, ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ.

ಕೂಕೊಂಡ - ಕುಳಿತುಕೊಂಡ.

ಕೂತಿತವ್ಲೆ - ಕುಳಿತಿದ್ದ ಕಡೆಯೇ.

ಕೈಯಾಳ - ಕೈಯಾರ, ಕೈಯಲ್ಲಿ.

ಕೊಂಕ - ಕೊಂಕು, ಸೊಟ್ಟಾಗಿ, ವಕ್ರವಾಗಿ.

ಕೊಂಬು - ಒಂದು ವಾದ್ಯ.

ಕೊರಕು - ಗಲೀಜು, ಕಸ.

ಕೊಳ್ಳುರು - ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ.

ಕೋರೆ - ಕ್ಷಾರಿ, ಬೃಂಡ.

ಖರೆ - ನಿಜ.

ಗಂಗಮ್ಮನ ಮಾಡಿಸು - ಗಂಗೆಪೂಜೆ ಮಾಡಿಸು.

ಗಂಡ್ ಕತ್ತರಿ - ಗಂಡುಗತ್ತರಿ, ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆಯ ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ಬಳಸುವ ಆಯುಧ.

ಗಂಡಗಾತ್ರ - ?

ಗಣಸು - ಗಂಡಸು.

ಗದರಾಯ್ತು - ಕಲಕಿತು ?

ಗಿಂಜಾಡು - ಬಾಯಿ ಅಗೆಲ ಮಾಡು, ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜು.

ಗಿಡ - ಕಾಡು.

ಗುಂಜುಕೋತಾರೆ - ಕಿತ್ತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಚಂಚರಣೆ - ಸಂಚರಣೆ , ಸಂಚಾರ.

ಚಂದ್ರಕಾಂತ - ಚಂದ್ರಾಯುಧ?

ಚಂದಾಯ್ಕೆ - ಚಂದ್ರಾಯುಧಕ್ಕೆ.

ಚವಟಿ (ಚೌಟು) - ಸೌಟು.

ಚಿಟ್ಟಾ ಕುಟ್ಟಾ - ಒಂದು ಬೈಗುಳ ಪದ.

ಜನಕಲ್ಲಾದ್ಲು - ಹಡೆದಳು. ಜನ್ಮವಿತ್ತಳು.

ಜಿಂಕ್ಕು - ಜಿಗಿಟು.

ತಗನಾನ - ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ತರುದ್ರೆ - ತರದೇ ಇದ್ದರೆ, ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರದೇ ಇದ್ದರೆ.

ತಿಳಿಗ್ - ?

ತಿರುವಲೆ ಬಾಗ್ಲು - ತಿರುಗಾಡುವ ಬಾಗಿಲು, ಮನೆಯ ಮುಂಬಾಗಿಲು?

ತಿಳಿಯಂಗಾಗಮುಂಟ - ತಿಳಿಯುವಂತಾಗುವವರೆಗು.

ತಾಂಡು ಹೋದ್ರು - ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ತಾಂಡೋಗಿ - ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ.

ತ್ವಾಳೆ ಮ್ವಾತೆ - ತಾಳೆ ಮರದ ಮೋತೆ, ಹೂವು.

ದಮ್ಮು - ಮಿದಿದ ಗೋಧಿ ಹಿಟ್ಟು.

ದಂಡುದಳ - ಸೈನ್ಯ.

ದಾರಿ ಮೂರ್ತ - ಧಾರೆ ಮುಹೂರ್ತ ? ಅನುಗ್ರಹಿಸು.

ದಾವಣೆ - ಸಾಲಾಗಿ ದನಕರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗ.

ದಾಳಿದಂಡು - ಸೈನ್ಯ.

ದಿಸ್ಸಟ್ಟೆ - ದಿವಸಕ್ಕೆ.

ದೊಡ್ಡಾಕೆ - ದೊಡ್ಡದಾಗಿ, ಮೈನೆರೆದಾಕೆ .

ದೋರು - ಬಿಲ.

ನನ್ನೆಳ್ಳೆಂತೆ - ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ.

ನರಿನಾತ - ದುರ್ನಾತ.

ನವನಾರು - ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು, ನವಮಾಸ.

ನವೀನಿಲ್ಲ - ನಾವೀನ್ಯವಿಲ್ಲ.

ನಾಟೆ - ಚಿಪ್ಪು.

ನ್ಯಾಸ್ತುಕ್ಕೆ - ?

ನಿಡಿ - ಸಾರು, ತಿಳಿ.

ನಿಸ್ತುಕಾಗಿ - ಅವಸರವಾಗಿ, ಒತ್ತಡವಾಗಿ, ಸುಸ್ತಾಗಿ, ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ.

ನೀರ್ಯಾಕ (ನೀರ್ಯಾಕ) - ಮಲಮೂತ್ರ ವಿಸರ್ಜನೆಗೆ .

ನೀರುನಿಲ್ಲು - ಗರ್ಭವತಿಯಾಗು.

ನುಸಿಯಲ್ಲಿ - ?

ನೆಟ್ಟದ್ದ - ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ.

ನೆನಿಬಾರ್ಡೋನ್ - ನೆನೆಯಬಾರದವನು, ಕ್ಷೌರಿಕ.

ನೆಲಹತ್ತಿ - ಬಡವರಾಗಿ.

ನೆಪ - ಲೇಪ, ಸವರು.

ನೊಸಿಕೊಂಡು - ನುಸಿಕೊಂಡು, ನುಸುಳಿಕೊಂಡು.

ನೋಟಿಲ್ಲ - ನೋಡಲು ಅಂದವಾಗಿಲ್ಲ.

ಪಗಡಿ - ಪಗಡೆ.

ಪಟ್ಟಕುಟ್ಟಿ ಪಟ್ಟ ಸಾರಿಸಿ - ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡಿ.

ಪಟ್ಟಾಯಿಸು - ಬದಲಾಯಿಸು.

ಪತಿಕಂಡು - ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡು.

ಪಾಟಾಗಿದ್ದು - ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರು.

ಪ್ರಾಕರ್ಣ - ಪಾಕಡ, ಕಿಲಾಡಿ.

ಪಿರ್ಯಾದಿ - ದೂರು.

ಪಿಚಾಚಿ - ಪಿಶಾಚಿ.

ಪುಣ್ಯಮಾಡಿಸಿ - ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿ.

ಪೂರ್ವಿಕವಾದ - ಹಿರಿಯದಾದ.

ಬಂಟೋಯ್ದೆ - ಆರಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಬಂದಾನ - ತೊಂದರೆ , ಕಿರುಕುಳ.

ಬಜಾಸ್ತಿ - ಬಹಳ.

ಬಟ್ಟೆಬಿಟ್ಟು - ಬಟ್ಟೆ ಬದಲಿಸಿದಳು.

ಬಡ್ಡೆ - ಬುಡ.

ಬದಿ - ಪಕ್ಕ.

ಬರಸಿಡ್ಲು - ಕೇಡು.

ಬರುದೊವೈ - ಬರದೆ ಇರುವವರಿಗೆ, ವಿದ್ಯೆಹತ್ತದಿರುವವರಿಗೆ.

ಬಳ್ಳಂಡು - ಬಳಿದುಕೊಂಡು, ಸೆಗಣೆ ನೀರಿನಿಂದ ಸಾರಿಸಿ.

- ಬಳಲಿ - ನೊಂದು, ಬಹಳ ನಡೆದುದರಿಂದಾಗುವ ಆಯಾಸ.
- ಬಾಣಂತಿ ಬಳೆ - ಬಾಣಂತಿ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಬಳೆ.
- ಬಾರಿಕರ - ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ.
- ಬಾರೆ - ಬೋರೆ, ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳ.
- ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ - ಮನೆ.
- ಬೆಂಕಿ ಇಕ್ಕು - ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚು, ಬೆಂಕಿಯಿಡು.
- ಬೆಂಕಿಗೆ - ಮನೆಯ ಮೇಲಿನ ಎರಡೂ ಸೂರುಗಳು ಕೂಡಿದ ಜಾಗ, ಬೆನ್ನು.
- ಬೆವಾಜಿ ಮರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಳು - ಕೊರಗಿಬಿಟ್ಟಳು.
- ಬೈಜನ - ಹಿಂದುಳಿದ ಜನ, ಹರಿಜನ, ದಲಿತಜನ .
- ಬೈಯಿಸ್ಕೆಂದೆ - ಬೈಯಿಸಿಕೊಂಡೆ.
- ಬೋಕಿ - ಮಡಕೆ.
- ಭ್ರಮಿಸಿ - ಮೋಹಿಸಿ, ಆಸೆಪಟ್ಟು.
- ಮಂಡೆಚಾರ - ಮಂಡೆಕ್ಕಾರ, ತಲೆಗೂದಲು ಬೋಳಿಸುವುದು, ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿ ದೀಕ್ಷೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸುವುದು. ಇದೊಂದು ಜನಪದ ಆಚರಣೆ.
- ಮಂದಿಮಾರ್ಗ - ಮಂದಿ ಮಾರ್ಬಲ, ದೊಡ್ಡಸೈನ್ಯ .
- ಮಕ್ಕಂದಿದ್ದ - ಮಲಗಿದ್ದ.
- ಮಡ್ಲಕ್ಕಿ (ಮಡಿಲಕ್ಕಿ) - ಮಡುಲಕ್ಕಿ, ಶುಭಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಡಿಗೆ ತುಂಬುವ ಅಕ್ಕಿ.
- ಮನಕಾಂಡ ಮಂದಿ -?
- ಮನ್ನಣೆ - ಮರ್ಯಾದೆ.
- ಮರಗೋಟಿ (ಮರಗೋಟಿ) - ಮನುಷ್ಯಾಕಾರದ ಮರದ ಗೊಂಬೆ, ಮನುಷ್ಯನ ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡಿದ ಮರದ ಸಾಧನ.
- ಮರ್ ಜಾವ್ವದ್ಧಿ - ಮರಿಜವುಳಿ ಕಡ್ಡಿ, ಮರುಜೀವಣಿ ಕಡ್ಡಿ, ಸತ್ತವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬದುಕಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬಲಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಔಷಧ ಸಸ್ಯ.
- ಮರಿಗಂಚಿ - ಕಿರಿಗಂಚಿಯ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮರಿಗಂಚಿ. ಕಜ್ಜಾಯದ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಮದುವೆಯ ಒಂದು ಆಚರಣೆ.
- ಮಲ್ಲಾಡ - ಮಲೆನಾಡು.
- ಮಾಡೊಂತ್ರಿ - ಮಾಡುವಿರಂತೆ.
- ಮುಟ್ಟುಕ್ಕು -?
- ಮುರು ಹಕ್ಕೆಂದುದ್ದು - ಸೂಳೆಗಾರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಅವರಿಂದ ದೋಚಿದ್ದು.
- ಮೂಗಿಗೆ ಕವಡೆ ಕಟ್ಟೆಂದ್ - ಎಡೆಬಿಡದೆ.
- ಮೋರಿ - ಮೋರೆ, ಮುಖ.
- ಮೋರ್ತಕ್ - ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ.
- ಯಾತ್ರಿದಂಟು - ಸೊಪ್ಪಿನದಂಟು.
- ರಾಚ್ಯುಪಲ್ಲವಾದ - ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕೋರೈಸುವ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ.
- ರಾಡ್ ಬಾಕ್ಸು - ರಾಡು ಬಾಗಿಲು, ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲು.
- ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕಣಜ - ಶ್ರೀರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಹೆಸರಿನ ಕಣಜ.

ರೈಟು - ?

ಲಂಡ (ಲೆಂಡ) - ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಿಲ್ಲದ, ಪಾಪಂಡಿ.

ಲಕುಡಿ - ದೊಣ್ಣೆ.

ಲೊಟುಕೈಂದು - ತಿರಸ್ಕಾರದ ಮಾತಾಡಿ.

ವಜ್ರಕುಂಡಲ - ವಯಸ್ಸಾದ ಸರ್ಪದ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವುದೆಂದು ನಂಬಿದ ವಜ್ರದ ಆಭರಣ, ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ? ಇದೊಂದು ಜನಪದ ಕವಿಸಮಯ.

ವಜ್ಜೆ - ಅಜ್ಜೆ.

ವಡದಲೆ - ?

ವಡ್ಲಾಗೆ - ಮಡಿಲಲ್ಲಿ.

ವಡ್ಡು - ವಡಚು, ಒಡಚು, ಒಡಪು, ಗೂಡಾರ್ಥದ ಮಾತು. ಒಡಪನ್ನು ಬಿಡಿಸು.

ವರೋಗ್ಗುಟ್ಟು - ಸತ್ತರೂ, ಸತ್ತುಹೋದರೂ.

ವಳ್ಳು - ಒರಳುಕಲ್ಲು.

ವಾಟ್ರಸು - ವಾತಂರಿಸು, ನಿಭಾಯಿಸು, ಸುಧಾರಿಸು.

ವೋಟಾಗಿ - ಅಷ್ಟಾಗಿ

ಶಾಪ ಇಡು - ಬೇಡಿದ್ದು ಕೈಗೂಡಲೆಂಬ ಹರಕೆ

ಶಿವಗೋಳು - ಭಾರಿಗೋಳು, ಶಿವನಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವಂತಹ ಗೋಳು.

ಸಂಚಕಾರ (ಚಿಂಚಕಾರ) - ಹಾನಿ, ಕೇಡು.

ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದು - ಸೇವನೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಸವಿಸಿದ್ರೆ - ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ರೆ?

ಸಹಬಾಜಿ - ಪಕ್ಕ, ಜೊತೆ.

ಸ್ವಪ್ನ - ಸ್ವಲ್ಪ.

ಸಾಯ್ಬಡ್ಡು - ಸಾಕಿತು, ಸಾಕಿಕೊಂಡಿತು.

ಸಾಯಿಗೊನ್ನಿ ಬಿಡಬೇಕು - ಸಾಯಿಸಿಬಿಡಬೇಕು.

ಸಾಲೆಗುಡೆ - ಸಾಲೆಗುಡಿ, ಸಾಲೆಮನೆ, ಪಾಠಶಾಲೆ.

ಸಿಕ್ಕೋಡಿ - ತಲೆಗೂದಲಿನ ಸಿಕ್ಕನ್ನು ಬಿಡಿಸು.

ಸೀತಿದ್ದೆ - ಸೀಟಿದ್ದ, ಒರೆಸಿದ್ದ.

ಸೀತೆಗೋಳ್ - ಕಡುದುಃಖ. ಸೀತೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಶೋಕ.

ಸುಳ್ಳಿ - ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ.

ಸೂಜಿತೋರೈ - ಸೂಜಿಯ ಗಾತ್ರಕ್ಕೆ.

ಸೂತಕದ ಬಳೆ - ಜನನ ಮರಣ ಮೊದಲಾದ ಸೂತಕದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಕೈಬಳೆ.

ಹಕ್ಕೈಂದು - ಹಾಕಿಕೊಂಡು.

ಹಗ್ಗು - ಕೆಸರು.

ಹರದ - ಬಿಚ್ಚಿದ .

ಹರೋಗ್ಗಾವೆ - ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಹಲಿಗೆ - ಹಲಿಬೆ, ಹಲುಬೆ, ಉತ್ತಹೊಲವನ್ನು ಸಮಮಾಡುವ ಪಲವು ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಮರದ ಒಂದು ಉಪಕರಣ.

ಹಸ - ಸ್ವಚ್ಛ.

ಹಿಂತ್ಲಾ ಗಾಲೆಂದ - ಹಿತ್ತಲಿನಿಂದ.

ಹಿಸ್ಸೆ - ಪಾಲು.

ಹುಸಿ - ಸುಳ್ಳು.

ಹೆಸರುವಾಸಿಕೆ - ಹೆಸರಾಗು, ಕೆಟ್ಟಹೆಸರು ತರುವುದು.

ಹೊಂಚು - ಹೊಂದಿಸು.

ಹೊಕುದ್ದರಿಗೆ - ಹೋಗುತ್ತಾಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ.

ಹೊಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಂದೆ - ವಿಷಯವನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿಡುವುದು.

ಹೊತ್ತಂತೆ - ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆ.

ಸಿದ್ಧತೆ

ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಲಿಂಗಯ್ಯ

'ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು' ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳ, ವಿವಿಧ ಜನಾಂಗಗಳ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ನಿರೂಪಕರು ಹೇಳಿರುವ ಐವತ್ತಾರು ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಗತಿಕ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಕಥಾವರ್ಗಕ್ಕೆ, ಆಶಯಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗುವ ಅಪರೂಪದ ಕಥೆಗಳಿವೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷಾಸೊಗಡಿಗೆ, ಅನುಕರಣೀಯ ಬದುಕಿನ ರೀತಿಗೆ, ಮಾನವೀಯತೆಯ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ, ಸಮಾಜಮುಖಜಿಂತನೆಗೆ, ಜನಪದ ನಿಲುವಿಗೆ, ಸೃಜನಶೀಲ ಸುಳಿವಿಗೆ ಈ ಕಥೆಗಳ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆ. ಆ ಅದ್ಭುತ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಮಹಾನಿಧಿಯ ಕೆಲವು ಮಾದರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಥೆಗಳು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ.

ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಅಂಗಯ್ಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪರಿಷತ್ತು

ಜಾನಪದ ಸಿರಿಭುವನ

ನಂ.1, ಜಲದರ್ಶಿನಿ ಬಡಾವಣೆ,

ಎಂ. ಎಸ್. ರಾಮಯ್ಯ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ,

ಹೊಸ ಜಿ ಇ ಎಲ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-5600054

ದೂರವಾಣಿ: 080-23605033 email: janapadaparishath@hotmail.com